

နိဒါနဝဂ္ဂ

သံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ပဌမတွဲ။

နမော၊ တဿ ဘဂဝတော၊ အရဟတော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။ ။
 နမော၊ တဿ ဓမ္မဿ၊ သွာက္ခာ တဿ၊ သဒ္ဓိဋ္ဌိကဿ။ ။
 နမော၊ တဿ သံဃာဿ၊ သုပ္ပဋိပန္နဿ၊ ဥဇုပ္ပဋိပန္နဿ။ ။

၁-နိဒါနသံယုတ်-၁-ဗုဒ္ဓဝဂ်။

☞ ဧဝံမေသုတန္တိ။ ဧဝံမေသုတံ အစရှိသောသုတ်သည်၊ နိဒါနဝဂ္ဂ၊ နိဒါန
 ဝဂ်၌၊ ပဌမံ၊ လက်မှန်ဦးစ ပဌမဖြစ်သော၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒသုတ္တံ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါ
 ဒသုတ်တည်း။ တတြ၊ ထိုပဋိစ္စသမုပ္ပါဒသုတ်၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်
 ကား။ အပုဗ္ဗပဒဝဏ္ဏနာ၊ မရှေးအသစ်လည်းကောင်း ဖြစ်သော ပုဒ်ကို
 ဖွင့်ဆိုကြောင်း အဋ္ဌကထာတည်း။ တတြခေါဘဂဝါဘိက္ခု၊ အာမန္တေသိ
 တိဇ္ဈေ၊ တတြခေါဘဂဝါဘိက္ခု၊ အာမန္တေသိဟူသောဤပါဠိ၌၊ တတြာ
 တိ၊ တတြဟူသော ပုဒ်သည်။ ဒေသကာလပရိဒီပနံ၊ ဓမ္မဒေသနာသည်
 အထူးပြုအပ်သော ဒေသကာလတို့ကို ဖြတ်တတ်သော ပုဒ်တည်း။ ဟိ၊ ဆို
 သင့်၏။ တံ၊ ထိုတတြဟူသောပုဒ်သည်။ ယံသမယံ၊ အကြင်ကာလပတ်
 လုံး၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိဟရတိ၊ လေးပါးဆူရိယာ သာယာရွှင်
 ပျော်နေတော်မူ၏။ တတြသမယေစ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား လေးပါးဆူရိယာ
 သာယာ ရွှင်ပျော်နေတော်မူသည် ကာလ၌လည်း။ ယသ္မိံ၊ ဇေတဝနေ။
 အကြင်ကျောင်းကြီးဗိမာန်ဇေတဝန်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိဟ
 ရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တတြဇေတဝနေစ၊ ထိုကျောင်းတော်ဗိမာန်ဇေတဝန်
 ၌လည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဝိပေတိ၊ ပြု၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။

၂ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဘာသိတဗ္ဗယုတ္တေ။ ဟောတော်မူအပ်သောဓမ္မဒေသနာအားသင့်လျောက်
 ပတ်ကုန်သော။ ဒေသကာလေ။ ဒေသကာလတို့ကို။ ဧပေတိ။ ပြစ်၏။ ဟိသတ္တံ။
 ဘာသိတဗ္ဗယုတ္တဖြစ်သောဒေသကာလတို့ကိုပြစ်ဟူသည်မှန်၏။ ဘဂဝါ။
 ဘုရားသခင်သည်။ အယုတ္တေ။ ဓမ္မဒေသနာတော်နှင့်မသင့်မလျော်သော။
 ဒေသေစ။ အရပ်ဒေသ၌လည်းကောင်း။ ကာလေစ။ အခါကာလ၌လည်း
 ကောင်း။ ဓမ္မံ။ တရားဒေသနာကို။ နဘာသတိ။ ဟောတော်မူ။ အကာလော
 ခေါတာဝဗာဟိယာတိအာဒိစ။ အကာလောခေါတာဝဗာဟိယဤသို့ဥဒါန်း
 စသောပါဠိစကားသည်ကား။ ဧတ္ထ။ ဤမဟောအပ်သင့်သောကာလ မဟော
 အပ်သင့်သောဒေသတို့၌ဟောတော်မူခြင်းအရာ၌။ သာဓကံ။ သက်သေ
 တည်း။ ခေါတိ။ ခေါဟူသောသဒ္ဒါသည်။ ပဒပူရဏမတ္တေ။ ပုဒ်ပြည့်ရုံသာ
 တန်သာဆင်ခြင်းမျှ၌။ နိပါတော။ အနက်မရန်ပါတ်မှုတည်း။ အဝဓာရဏ
 အာဒိကာလတ္တေ။ အဝဓာရဏအစရှိသော ကာလအနက်၌။ နိပါတော။
 နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ ဘဂဝါတိ။ ဘဂဝါဟူသောပုဒ်သည်။ လောကဂရုဒီပနံ။
 လူတို့သည် ရိုသေလေးမြတ်ပြုအပ် ပြုထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို ပြဆိုသော
 သဒ္ဒါတည်း။ ဘိက္ခု။ ဘိက္ခုဟူသောပုဒ်သည်။ ကထာသဝနယုတ္တပုဂ္ဂ
 လဝစနံ။ ဆိုအပ်လတ္တံ့သောပုဂ္ဂိုလ်သမုပ္ပါဒဒေသနာကိုကြားနာခြင်း၌သင့်
 လျော်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို ဆိုကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဒါတည်း။ အဝိစ။ သဒ္ဓတ္ထ
 ကိုပြဆိုလိုက်အံ့။ ဧတ္ထ။ ဤဘိက္ခုဟူသောပုဒ်၌။ ဘိက္ခုကော။ တောင်းတတ်
 သောအလေ့ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ဘိက္ခု။ ဘိက္ခုမည်၏။ ဘိက္ခာ
 စရိယံ။ ဆွမ်းခံ အကျင့်သို့။ အဇ္ဈုပဂတော။ ရှေးရှုရောက်သည်တည်း။ ဣတိ
 တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ဘိက္ခု။ ဘိက္ခုမည်၏။ ဣတိအာဒိနာ။ ဤသို့အစရှိသော။
 နယေန။ ပိဘင်းပါဠိ၌လာသောနည်းဖြင့်။ ဝစနတ္ထော။ ဘိက္ခုသဒ္ဒါ၏အနက်
 ပိဂြိုဟ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ အာမန္တေသိတိ။ အာမန္တေသိဟူသည်
 ကား။ အာလဝိ။ ခေါ်တော်မူ၏။ အဘာသိ။ ဆိုတော်မူ၏။ သမ္ဗောဓေသိ။
 ကောင်းစွာသိစေတော်မူ၏။ အယံ။ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ ဧတ္ထ။ ဤအာ
 မန္တေသိဟူသောပုဒ်၌။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ အညတြပန။ တပါးသော
 ပါဠိအရာ၌ကား။ ဥပပနေဝိ။ သိကြားစေခြင်း၌လည်း။ ဟေတိ။ ဖြစ်၏။ ယထာ

ဟ။ ဘုရားအဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း။ အာမန္တယာမိဝေါဘိက္ခဝေ
 ပဋိဝေဒယာမိဝေါဘိက္ခဝေတိ။ အာမန္တယာမိဝေါဘိက္ခဝေ ပဋိဝေဒယာ
 မိဝေါဘိက္ခဝေဟူ၍။ အာဟ။ ဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ ဝေါ။
 သင်တို့အား။ အာမန္တယာမိဝေါဘိက္ခဝေတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ ဝေါ။

သင်တို့အားပဋိဝေဒယာမိ၊ ငါ့သိစေတော်မူ၏။ ပက္ခောသနေပိ၊ ခေါ်ခြင်း
 နှိလည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ဟောတော်မူသ
 နည်း၊ ဖေဟိတွံဘိက္ခုမမဝစနေနသာရိပုတ္တံအာမန္တေဟိတိ၊ ဖေဟိတွံဘိက္ခု
 မမဝစနေနသာရိပုတ္တံအာမန္တေဟိဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်း၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဖေဟိ၊ လာထည့်ချေ၊ မမဝစနေန၊ ငါဘုရားစကား
 တော်ဖြင့်၊ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာကို၊ အာမန္တေဟိ၊ ခေါ်ထည့်ချေ၊
 ဘိက္ခဝေါတိ၊ ဘိက္ခဝေါဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ အာမန္တေနာကာရေပနံ၊ ကောင်း
 စွာသိစေသည်အခြင်းအရာကို ပြတတ်သောဝုန်တည်း၊ တဉ္စ၊ ထိုအာမန္တ
 နာကာရကို ပြတတ်သော ဘိက္ခုသဒ္ဒါကိုလည်း၊ ဘိက္ခနသီလတာဒိဂုဏ
 ယောဂသိဒ္ဓတ္တာ၊ အသံမြွက်ရည်စူးလျက်သာအရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏တည်ရပ်
 ခြင်း၊ ဘိက္ခနပြုကတေ သဘောစသော ကျေးဇူးဂုဏ်နှင့် ယှဉ်သဖြင့်ထင်
 ရှားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏။ ဘိက္ခနသီလ
 တာဂုဏယုက္ခောပိ၊ တောင်းတတ်သော အလေ့ရှိသည်အဖြစ် ဟူသော
 ကျေးဇူးနှင့်ယှဉ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုမည်၏။ ဘိက္ခန
 ဓမ္မတာဂုဏယုက္ခောပိ၊ တောင်းတတ်သော သဘောရှိသည် အဖြစ်ဟူ
 သောကျေးဇူးနှင့်ယှဉ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုမည်၏။
 ဘိက္ခနေသာရကာရိတာဂုဏယုက္ခောပိ၊ တောင်းခြင်း၌ကောင်းစွာပြုလေ့
 ရှိသည်အဖြစ်ဟူသောကျေးဇူးနှင့်ယှဉ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ ဘိက္ခု၊
 ဘိက္ခုမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဒ္ဓိပညာ၊ သဒ္ဓါ၌လိမ္မာကုန်သောပညာရှိတို့သည်
 မညန္တိ၊ သိကုန်၏။ စ၊ ဆက်ဦးအံ့။ ဘိက္ခနသီလတာဒိဂုဏယောဂသိဒ္ဓေန၊
 သံခြေမြွက်ရည်စူးလျက်သာ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏တည်ရပ်ခြင်း၊ ဘိက္ခ
 နပြုကတေ သဘောစသောကျေးဇူးနှင့်ယှဉ်ခြင်းအားဖြင့်ထင်ရှားရှိသော၊
 တေနဝစနေန၊ ထိုဘိက္ခဝေါဟူသောသဒ္ဓါဖြင့်၊ တေသံ၊ ထိုယုတ်မြတ်ဇာ
 တိရှိကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ ဟိနာမိကဇန သေဝိတပုတ္တိံ၊ အယုတ် အ
 မြတ် ဖြစ်သောသူတို့သည် ဖြစ်အပ်သော အသက်မွေးခြင်း အကျင့်ကို၊
 ပကာသေန္တော၊ ထင်ရှားပြလျက်၊ ဥဒ္ဓတာဒိနတာဝနိဝ္ဗဟံ၊ ဇာတိမဒစ
 သည်တို့၏အစွမ်းဖြင့် တက်ကြွသည် အဖြစ်ဟူသော အဓိမာန်ကိုနှိပ်နှိ
 ဆုံးမခြင်း-ဆွမ်းခံအကျင့်၌လွန်စွာဆင်းရဲသည်အဖြစ်ဟူသော အောက်
 မေ့သောအဝမာန်ကို နှိပ်နှိဆုံးမခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတော်မူ၏။ စ၊ ဆို
 ဘွယ်ရှိသေး၏။ ကရုဏာဝိပ္ပာရသောဗ္ဗဟဒယနယနနိပါတပုဗ္ဗင်မေန၊ ကရု
 ဏာတော်ဖြင့် ပြန်သောချမ်းမြေ့ကြည်လင်ဖြူဝင်သောနှလုံးတော်ရှိသော

၆ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

ဘုရားမြတ်၏ မျက်စိတော်၌ ကျခြင်းလျှင် ပဝေနအဦးရှိသော၊ ဘိက္ခုဝေါ
 တိဇ္ဈမိနာဝစနေန၊ ဘိက္ခုဝေါဟူသောဤစကားဖြင့်၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊
 အတ္တနော။ ကိုတော်ဘုရား၏၊ အဘိမုခေ၊ ရှေ့ပြုခြင်းတို့ကို၊ ကရော
 န္တော။ ပြုတော်မူလျက်၊ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ကထေတုကမ္မတာ၊ မှီ
 ပကေန၊ ပြန်လျှောက်ကြားစေခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိသည်အဖြစ်ကိုပြတတ်
 သော၊ တေနေဝဝစနေန၊ ဘိက္ခုဝေါဟူသော ထိုစကားတော်ဖြင့် သာ
 လျှင်၊ သောတုကမ္မတံ၊ ကြားစေတော်မူလိုသည် အဖြစ်ကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်
 စေ၏၊ စ၊ သည်မျှသာ မဟုတ်ကောင်းသေး၊ သမ္မောဓနတ္ထေန၊ ဘိကြား
 စေခြင်းအနက်ရှိသော၊ တေနော၊ ထိုဘိက္ခုဝေါဟူသော စကားတော်ဖြင့်
 သာလျှင်၊ သာရကံ၊ မြဲမြံစွာ၊ မနသိကာရေဗံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း၌လည်း၊ နိယော
 ဇေတိ၊ ယှဉ်စေတော်မူ၏၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်စွာ၊ သာရကံ၊ ကောင်းမွန်မြဲမြံစွာ၊ မန
 သိကာရတ္တာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း၌စပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သာသနသမ္ပတ္တိ
 သာသနာတော်၏ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

အပ်ရေသုဝိ၊ ရဟန်းတို့မှတစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝမနုဿေသု၊
 နတ်လူတို့သည်၊ ဝိဇ္ဇမာနေသု၊ ရှိကုန်လျက်၊ ကဿော၊ အဘယ်ကြောင့်၊
 ဘိက္ခုယေဝ၊ ရဟန်းတို့ကိုသာလျှင်၊ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူသနည်း၊
 ဣတိစေ၊ ဤသို့မေးငြားအံ့၊ ဇေဋ္ဌသေဋ္ဌာသန္ဓသဒါသန္ဓိဟိတတာဝတော၊
 အကြီးဖြစ်သည်အမြတ်ဖြစ်သည်ကိုယ်တော်နှင့်နှိုင်းသည် ကိုယ်တော်ပါး
 မှာအခါမပြတ် လေ့ကျက်သွားလာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အာမန္တေသိ၊
 ခေါ်တော်မူသတည်း၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 ဒေသနာ၊ မဗ္ဗဒေသနာတော်သည်၊ သဗ္ဗပရိသဿာဓာရဏာ၊ အလုံးစုံသော
 ပရိသတ်တို့နှင့်ဆက်ဆံကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပရိသာယ၊ မဗ္ဗ
 ဒေသနာနှင့်သာဓာရဏဖြစ်ကြသောပရိသတ်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊
 ပဌမံဥပ္ပန္နတ္တာ၊ ရှေးဦးစွာဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇေဋ္ဌာ၊ အကြီးဖြစ်ကုန်
 ၏၊ အနဂါရိယဘဒံ၊ အိမ်၌နေသူလူတို့ကိစ္စ၏ မရှိသည်အဖြစ်ကို၊ အာဒိ
 ကတ္တာ၊ အစပြု၍၊ သတ္ထု၊ စရိယာအနုပိဓာယကတ္တာ၊ အဓိကမနှင့်စပ်သဖြင့်
 ဘုရားမြတ်၏ အကျင့်တော်သို့ အတုလိုက်သည် အဖြစ်ကြောင့်လည်း
 ကောင်း၊ သကလသာသနပဋိဂ္ဂါဟကတ္တာစ၊ သီလသမာဓိ အစရှိသော
 ကျေးဇူးကို ဖြစ်စေသောအားဖြင့် အနုဓမ္မပဋိပတ်၏ ကောင်းစွာ ပြီးကုန်
 သည်ဖြစ်၍ အလုံးစုံသော သာသနာတော်ကို ခံယူသည် အဖြစ်ကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ သေဋ္ဌာ၊ မြတ်ကုန်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသခင်နေတော်

မူရာဋ္ဌိနိသိန္ဓေသု။ စည်းဝေးကုန်သောပရိသတ်တို့တွင်၊ ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့သည်၊ သတ္တုသန္တိကတ္တာ။ ဘုရားသခင်၏အပါးတော်တွင် နေသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အာသန္နာနီးမြတ်ကုန်၏၊ သတ္တုသန္တိကာဝစရတ္တာ။ ဘုရားသခင် အထံတော်မှာအခါခပ်သိမ်းမတိမ်း-မယ-နေပါကြသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့သည်၊ သဒါသန္တိဟိတာ။ အခါမလပ် စည်းကပ်စားကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သိအပ်၏။ အဝိစ၊ တနည်းကိုဆိုပြီးအံ့။ ယထာနုသိဋ္ဌိ၊ ဆုံးမတော်မူသည်အားလျော်စွာ။ ပဒိုပတ္တိသတ္တာဝတော၊ ကျင့်ခြင်း၏ကောင်းစွာ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားဒေသနာတော်၏။ ဘာဇနံ၊ တည်ရာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိသေသတောစ၊ အထူးသဖြင့်ကား၊ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ယေဝ။ ရဟန်းတို့ကိုသာလျှင်၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အယံဒေသနာ၊ ဤဒေသနာတော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အာမန္တေသိကိရ၊ ခေါ်တော် မူသတတ်၊ ပန၊ အာမန္တနာကာရော တပါးဓမ္မဒေသနာ၌ တိုက်တွန်းခြင်းငှါ စောဒနာမူသည်ကို ဆိုပြီးအံ့။ ကိမတ္ထံ၊ အဘယ်အကျိုးငှါ။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်၊ ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့ကို၊ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူသနည်း၊ ဓမ္မမေဝ၊ တရားတော်ကိုသာလျှင်၊ နဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ စောဒနာစောဒနာခြင်းတည်း။ သတိဇနနတ္ထံ၊ သတိကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့သည်၊ အညံစိန္တန္တံ၊ တပါးကိုနှလုံးသွင်း ကုန်သည်ဖြစ်၍လည်း၊ ဝိက္ခိတ္တမိတ္တာဝိ၊ မတည်တံ့သောမိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍လည်း၊ ဓမ္မပစ္စဝေက္ခန္တံ၊ ကြားနာပြီးသည့်တရားကို ဆင်ခြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍လည်း၊ ကမ္မဋ္ဌာနမနသိကာရာန္တံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုနှလုံးသွင်းကုန်သည်ဖြစ်၍လည်း၊ နိသိန္နာ၊ နေကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ အနာမန္တော၊ သိစေတော်မူပြီးဘဲ၊ ဓမ္မေ၊ တရားကို၊ ဒေသိယမာနေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ အယံဒေသနာ၊ ဤဒေသနာသည်၊ ကိနိဒါနာ၊ အဘယ်အကြောင်းရှိသနည်း၊ ကိပစ္စယာ၊ အဘယ်အထောက်အပံ့ရှိသနည်း၊ ကတမာယအဋ္ဌုပ္ပတ္တိယာ၊ အဘယ်မည်သောအဋ္ဌုပ္ပတ္တိကြောင့်၊ ဒေသိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗက္ခေတံ၊ ဖွတ်ယူခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တာ၊ မစွမ်းနိုင်သောကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂဟိတံဝါ၊ မကောင်းသဖြင့်ယူအပ်သည်ကိုလည်း၊ ဂဏေယျံ၊

၆ မိုးဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဗ္ဗကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

ယူကုန်ရာ၏။ နဝါဂဏ္ဍေယျံ။ မယူလည်းမယူကုန်ရာ။ တေနံ၊ ထိုကြောင့်။
 နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ သတိဇနနတ္ထံ၊ သတိကိုဖြစ်စေခြင်းငှါ။ ဘဂဝါ၊
 ဘုရားသခင်သည်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်တော်မူ၍၊ ပစ္ဆိမံ၊
 နောက်မှ၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေအပ်
 ၏။ ဘဒ္ဒန္တတိဇေတံ၊ ဘဒ္ဒန္တဟူသောဤသဒ္ဓါသည်။ ဝါရဝစနံ၊ အရိ
 အသေပြုသောစကားတည်း။ ဝါ၊ တနည်းကား။ သတ္တုနော၊ မြတ်စွာဘုရား
 အား။ ပဋိဝစနဒါနံ၊ စကားတုံ့ပေးလျှောက်သည်။ အပိစ၊ တနည်းလည်း။
 ဧတ္ထ၊ ဤဘဂဝါဘိက္ခု၊ အာမန္တေသိစသောဝါကျ၌၊ ဘိက္ခဝေါတိ၊ ဘိက္ခ
 ဝေါဟူ၍၊ ဝဒမာနော၊ ဆိုတော်မူသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်
 ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့ကို။ အာလပတိ၊ အလျှင် ခေါ်တော်မူ၏။ ဘဒ္ဒန္တတိ၊
 ဘဒ္ဒန္တဟူ၍၊ ဝဒမာနော၊ ဆိုကုန်သည်ရှိသော်။ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့
 သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ပစ္စာလပန္နိ၊ နောက်ငြိုးတဖန်ခေါ်ပြန်
 ကုန်၏။ တထာဟိ၊ ထိုကြောင့်လျှင်။ ဘိက္ခဝေါတိဝစနေန၊ ဘိက္ခဝေါဟူ
 သောသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဘာသတိ၊ သံခြေရှေးဦး
 မိန့်တော်မူ၏။ ဘဒ္ဒန္တတိဝစနေန၊ ဘဒ္ဒန္တဟူသောသဒ္ဓါဖြင့်၊ ပစ္စာ
 ဘာသန္တိ၊ ခွန်းတုံ့ပြန်ခေါက် လျှောက်ဆိုကုန်၏။ ဘိက္ခဝေါတိ ဝစနေန၊
 ဘိက္ခဝေါဟူသောသဒ္ဓါဖြင့်၊ ပဋိဝစနံ၊ စကားတုံ့ကို၊ ဒါပေတိ၊ ပေးစေတော်
 မူ၏။ ဘဒ္ဒန္တတိဝစနေန၊ ဘဒ္ဒန္တဟူသောသဒ္ဓါဖြင့်၊ ပဋိဝစနံ၊ စကားတုံ့
 ကို၊ ဒေန္တိ၊ မေးလျှောက်ကုန်၏။ တေဘိက္ခုတိ၊ တေဘိက္ခုဟူသည်ကား။
 ယေစ၊ အကြင်ရဟန်းတို့ကိုကား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာမန္တေ
 သိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ တေဘိက္ခု၊ ထိုခေါ်တော်မူသောရဟန်းတို့သည်။ ဘဂ
 ဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပစ္စသောသံ၊ ရှေးရှုနာခံကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အာမန္တနံ၊ ခေါ်
 တော်မူခြင်းကို။ ပတိအသောသံ၊ အဘိဓမ္မာဟုတွာ သုဏိံ သု၊ ရှေးရှုကုန်
 သည်ဖြစ်၍နားထောင်ကုန်၏။ သံပဋိန္တိံ သု၊ ဦးစိတ်ရှုကံဆင်ကုန်၏။ ပဋိဂ္ဂ
 ဟေသံ၊ သံတော်ဦးတင်ကုန်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဘဂဝါတေဒဝေါစာတိ၊ ဘဂဝါတေဒဝေါစဟူသည်
 ကား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဣဒါနိ၊
 ယခုအခါ၌။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဟောတော်မူအပ်လတ္တံ့သော၊ သကလသုတ္တံ၊ အလုံး
 စုံသောသုတ်ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဧတ္တာဝတော၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်
 ရှိသော ဇံမေသုတံစသော စကားအစဉ်ဖြင့်။ အာယသ္မတာအာနန္ဓေန။

အရှင်အာနန္ဒာသည်။ အတ္တဗျဉ္ဇနသမ္ပန္နဿ။ အနက်သဒ္ဓါနှင့် ပြည့်စုံသော။
 ဗုဒ္ဓါနံ။ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဒေသနာဉာဏ ဂန္တိရောဂဝသံသုစကဿ။
 ဒေသနာဉာဏ်တော်၏ နက်နဲသည်အဖြစ်ကို ကောင်းစွာ ပြတတ်သော။
 ဣမဿသုတ္တဿ။ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒသုတ်ကို။ သုခါဝဂါဟဏတ္ထံ။ သက်
 ဝင်ယူလွယ်စေခြင်းအကျိုးငှါ။ ကာလဒေသဒေသက ပရိသေပဒေသပ္ပဒို့
 မဇ္ဈိတံ။ ဟောတော်မူသည်ကာလ ဟောတော်မူရာဒေသ ဟောညွှန်ပြ
 တတ်သောဘုရားမြတ်စွာဘုရားနာပရိသတ်တို့ကို ညွှန်ပြခြင်းတို့ဖြင့်တန်
 ဆာဆင်အပ်သော။ ယံနိဒါနံ၊ အကြင်နိဒါနိးကို။ ဘာသိတံ၊ ဆိုအပ်၏။
 ဟဿ၊ ထိုနိဒါနိး၏။ အတ္တဝဏ္ဏနာ၊ အနက်၏ဖွင့်ကြောင်းဖွင့်ရာ အဋ္ဌကထာ
 သည်။ သမတ္တာ၊ ငြီးငြိး ။

ဣဒါနိ။ ယခုအခါ၌။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒံဝေါတိအာဒိနာ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒံဝေါ
 ဤသို့အစရှိသော၊ နယေနနည်းအားဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 နိက္ခိတ္တဿ။ ထားတော်မူအပ်သော။ သုတ္တဿ၊ သုတ်၏။ သံဝဏ္ဏနာယ။
 ဖွင့်ဆိုကြောင်းစကား၏။ ဩကာသော၊ အခွင့်အရာသည်။ အနုပ္ပတ္တော၊
 အစဉ်ချောက်ငြိ။ သာပနေသာသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ထိုသုတ်ကိုဖွင့်ဆိုကြောင်း
 သည်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ သုတ္တနိက္ခေပံ၊ ထားအပ်သောသုတ်ကို။
 တာဝရိစာရေတွာ၊ ရှေးဦးစွာစိစစ်၍၊ ဝုပ္ပမာနာ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ပါက
 ဇာ၊ ထင်ရှားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သုတ္တနိက္ခေပံ၊
 ထားအပ်သောသုတ်ကို။ တာဝရိစာရေသာမ၊ စိစစ်ကုန်ဦးအံ့၊ ဟိ၊ အဘယ်
 ကဲ့သို့စိစစ်ကုန်အံ့နည်း။ သုတ္တနိက္ခေပါ၊ ထားအပ်သော သုတ်တို့သည်။
 အတ္တဣာသယော၊ အတ္တဣာသယ။ ပရဣာသယော၊ ပရဣာသယ။ ဝုစ္ဆာ
 ဝသိကော၊ ဝုစ္ဆာဝသိက။ အဋ္ဌပ္ပတ္တိကော၊ အဋ္ဌပ္ပတ္တိက။ ဣတိ၊ ဤသို့
 သောအပြားအားဖြင့်။ စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါး
 သော သုတ္တနိက္ခေပတို့တွင်။ ယာနိသုတ္တာနိ၊ အကြင် သုတ်တို့ကို။ ဘဂ
 ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပရေဟိ၊ တပါးသောသုတ်တို့သည်။ အနုန္တိဇ္ဈော၊
 မတောင်းပန်ဘဲသာလျှင်၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ အတ္တနေဝ၊ ကိုယ်တော်
 ၏။ အဣာသယေနော၊ အလိုတော်အားဖြင့် သာလျှင်၊ ကထေတိ၊ ဟော
 တော်မူ၏။ သေယျဝိဒံ၊ အတ္တဣာသယအားဖြင့်ဟောတော်မူသောသုတ်
 ဟူသည်အဘယ်နည်း။ ဒသဗလသုတ္တန္တ ဟာရကော၊ ဒသဗလဝဂ်၌အစဉ်
 အတိုင်းထားအပ်သော သုတ်တို့၏ အပေါင်း၊ စန္ဒောပမ ဝိဏောပမသမ္ပပ္ပ
 ဓာနုဗ္ဗိပါဒဣန္ဒြိယဗလပေဇ္ဇာနိမ္မိတသုတ္တန္တ ဟာရကော၊ စန္ဒောပမသုတ်

၈ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ - ပဌမတွဲ။

ပိဏောပမသုတ်-သမ္ပပ္ပခေနသုတ်-ဣဒ္ဓိပါဒသုတ်-ဣန္ဒြိယသုတ်-ဗလသုတ်
ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်-မဂ္ဂင်္ဂသုတ်တို့၏အပေါင်း။ ဣတိဇေဝမာဒိနိဗ္ဗာနိသို့အစရှိသော
သုတ်တို့တည်း။ တေသံထိုသုတ်တို့၏။ နိက္ခေပေါယာခြင်းသည်။ အတ္တ
ဣာသယော။ အတ္တဣာသယနိက္ခေပမည်၏။ ယာနိပန။ အကြင်သုတ်တို့ကို
ကား။ ပိမုတ္တိပရိပါစနယာ။ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုရင့်စေတတ်ကုန်သော။ ဓမ္မော။
သဒ္ဓိန္ဒြေစသော တရားတို့သည်။ ရာဟုလသမ္ပရာဟုလသအား။ ပရိပက္ခာ
ခေါ။ ရင့်မာလှငြီးသာလျှင်တည်း။ အဟံ။ ငါသည်။ ရာဟုလံ။ ရာဟုလသကို။
ဥတ္တရိ။ အလွန်။ အာသဝါနံ။ အာသဝေါ တရားတို့၏။ ခယေ။ ကုန်ရာဖြစ်
သောအရဟတ္တဖိုလ်၌။ ယံနုပိနယျံ။ ခရီးမရေမူကောင်း၏။ ဣတိဇေဝ။ ဤသို့။
မရေသံ။ သူတပါးတို့၏။ အဣာသယံ။ အလိုကို။ ခန္တိံ။ နှစ်သက်ခြင်းကို။ မနံ။
မိတ်ကို။ အဘိနိ ဘာရံ။ ဆုတောင်းခြင်းကို။ ဗုဒ္ဓိနာသာဝဉ္စ။ ထိုထွင်း၍ သိအံ
သောသာဘောကိုလည်း။ အပေက္ခိတွာ။ ကြည့်ရှုဆင်ခြင်တော်မူ၍။ ပရေဣာ
သယဝသေန။ သူတပါးတို့၏ အလိုနှင့် စပ်သောအားဖြင့်။ ကထိတာနံ။
ဟောတော် မူအပ်ကုန်၏။ သေယျဝိဒံ။ ပရေဣာသယ၏ အစွမ်းအားဖြင့်
ဟောတော်မူအပ်ကုန်သောသုတ်တို့ဟူသည်အဘယ်နည်း။ ဝုဇ္ဇရာဟုလော
ဝါဒသုတ္တံ။ ဝုဇ္ဇရာဟုလောဝါဒသုတ်။ မဟာရာဟုလောဝါဒသုတ္တံ။ မဟာ
ရာဟုလောဝါဒသုတ်။ ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနံ။ ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနသုတ်။ အနတ္တလက္ခ
ဏသုတ္တံ။ အနတ္တလက္ခဏသုတ်။ အာသဝိဝိသောပမသုတ္တံ။ အာသဝိဝိသော
ပမသုတ်။ ဓာတုပိဘင်္ဂသုတ္တံ။ ဓာတုပိဘင်္ဂသုတ်။ ဣတိဇေဝမာဒိနိဗ္ဗာနိသို့အစ
ရှိသောသုတ်တို့တည်း။ တေသံထိုသုတ်တို့၏။ နိက္ခေပေါယာခြင်းသည်။
ပရေဣာသယော။ ပရေဣာသယ နိက္ခေပမည်၏။ ပန။ ပရေဣာသယမှ တပါး
ပုစ္ဆာဝသိကကို ဆိုဦးအံ့။ ဘဂဝန္တံ။ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ။
ကပ်၍။ စတသောပရိသာ။ လေးပါးသောပရိသတ်တို့သည်လည်းကောင်း
စက္ကာရာဝဏ္ဏာ။ လေးသွယ်သော အမျိုးတို့သည် လည်းကောင်း။ နာဂ
သုပဏ္ဏာနဂါးဂဠုန်တို့သည် လည်းကောင်း။ ဂန္ဓဗ္ဗအသုရာယက္ခာ။ ဂန္ဓဗ္ဗ
နတ်အသုရာနတ်-ရက္ခိဏ်တို့သည် လည်းကောင်း။ မဟာရာဇာနော။ စတု
မဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီးတို့သည် လည်းကောင်း။ တာဝတိံသာ ဒယော။
တာဝတိံသာစသောနတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ မဟာဗြဟ္မာ။ ဗြဟ္မာကြီး
တို့သည်လည်းကောင်း။ ဣတိဇေဝဒယော။ ဤသို့အစရှိသောသုတ်တို့သည်။
ဘန္တေ။ မြတ်စွာဘုရား။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ။ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါတိ။ ဗောဇ္ဈင်
တို့ဟူ၍။ ဝုဇ္ဇန္တိ။ ခိုအပ်ကုန်၏။ ဘန္တေ။ မြတ်စွာဘုရား။ နိဝရဏာ။ နိဝရဏ

၁-နိဒါနသံယုတ်-၁-ဗုဒ္ဓဝဂ်။

၉

တို့ကို၊ နိဝရဏာတိ၊ နိဝရဏတို့ဟူ၍၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်
 စွာဘုရား၊ ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ငါးပါးသောဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့သည်၊ ဣမေနူ
 ခေါ၊ ဤတရားတို့လော၊ ဣမ၊ ဤလောက၌၊ ပုရိသဿ၊ ယောက်ျား၏၊ သေဋ္ဌံ၊
 မြတ်သော၊ ဝိတ္တံ၊ ဥစ္စာကား၊ ကံ၊ သု၊ အဘယ်နည်း၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစ
 ရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးလျှောက်ကုန်၏၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဂုဠေန၊ မေးလျှောက်အပ်သော၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ယာနိဗောဇ္ဈင်္ဂသံယုတ္တာဒိနိ၊ အကြင်ဗောဇ္ဈင်္ဂသံယုတ် အစရှိသည်တို့ကို၊
 ကထိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ အညာနိပိ၊ သည်မှတစ်ပါးလည်းဖြစ်
 ကုန်သော၊ ယာနိဝါပနဒေဝတာသံယုတ္တမာရသံယုတ္တ ဗြဟ္မသံယုတ္တသက္က
 ပဉ္စဂူဠေဝဒလ္လမဟာဝေဒလ္လသာမညဗလအာဠဝကသုဗိလောမ၊ ခရလောမ
 သုတ္တာဒိနိ၊ အကြင်ဒေဝတာသံယုတ်-မာရသံယုတ်-ဗြဟ္မသံယုတ်-သက္က
 ပဉ္စသုတ်-ဂူဠေဝဒလ္လသုတ်-မဟာဝေဒလ္လသုတ်-သာမညဗလသုတ်-အာဠ
 ဝကသုတ်-သုဗိလောမသုတ်- ခရလောမသုတ် အစရှိသော သုတ်တို့ကို၊
 ကထိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသုတ်တို့၏၊ နိက္ခေပေါ၊
 ထားခြင်းသည်၊ ပုစ္ဆာဝသိကော၊ ပုစ္ဆာဝသိက နိက္ခေပမည်၏၊ ယာနိပန
 တာနိ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသောထိုသုတ်တို့ကို၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ ကာရဏံ၊
 အကြောင်းကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ကထိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ သေယျထိ
 ဒံ၊ ဥပ္ပန္နကာရကိုစွဲ၍ဟောတော်မူအပ်သော သုတ်တို့သည် အဘယ်နည်း၊
 ဂူဠသီဟနာဒသုတ္တံ၊ ဂူဠသီဟနာဒသုတ်၊ ပုတ္တမံသုပမံ၊ ပုတ္တမံသုပမသုတ်၊
 ဒါရုက္ခန္ဓံ၊ ပမံ၊ ဒါရုက္ခန္ဓံ၊ ပမသုတ်၊ အဂ္ဂိက္ခန္ဓံ၊ ပမံ၊ အဂ္ဂိက္ခန္ဓံ၊ ပမသုတ်၊ ဖေဏ
 ဝိဏ္ဏူပမံ၊ ဖေဏဝိဏ္ဏူပမသုတ်၊ ပါရိစ္ဆတ္တကူပမံ၊ ပါရိစ္ဆတ္တကူပမသုတ်၊
 ဣတိဝေမာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသောသုတ်တို့တည်း၊ တေသံ၊ ထိုသုတ်တို့၏၊
 နိက္ခေပေါ၊ ထားခြင်းသည်၊ အဋ္ဌပ္ပတ္တိကော၊ အဋ္ဌပ္ပတ္တိကနိက္ခေပမည်၏၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ ဇေတသုစတုသု နိက္ခေပေသု၊ ထို
 လေးပါးကုန်သောသုတ္တနိက္ခေပတို့တွင်၊ ဣမဿပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ သုတ္တဿ၊
 ဤပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒသုတ်၏၊ နိက္ခေပေါ၊ ထားခြင်းသည်၊ ပရဇ္ဈာသယော၊
 ပရဇ္ဈာသယနိက္ခေပမည်၏၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏၊ ဣဒံ၊ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒသုတ်ကို၊
 ပရပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယဝသေန၊ တစ်ပါးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အဇ္ဈာသယနှင့်စပ်
 သဖြင့်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိက္ခိတ္တံ၊ ထားတော် မူအပ်၏၊
 ကတမေသံ၊ အဘယ်သို့ သဘော ရှိကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလာနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊
 အဇ္ဈာသယဝသေန၊ အဇ္ဈာသယနှင့်စပ်သဖြင့်၊ နိက္ခိတ္တံ၊ ထားတော်မူအပ်

သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးခြားအံ့။ ဥဒ္ဓန္တိတညနံ၊ ဥဒ္ဓန္တိတညပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊
 အဏ္ဍာသယဝသေန၊ အဏ္ဍာသယနှင့်စပ်သဖြင့်၊ နိက္ခိတ္တံ၊ ထားတော်မူအပ်
 ၏၊ ဟိ၊ မှန်၏၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဥဒ္ဓန္တိတည၊ ဥဒ္ဓန္တိတည ပုဂ္ဂိုလ်
 လည်းကောင်း၊ ဝိပဉ္စိတည၊ ဝိပဉ္စိတညပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ နေပေျာ၊ နေ
 ယူပုဂ္ဂိုလ် လည်းကောင်း၊ ပဒပရမော၊ ပဒပရမပုဂ္ဂိုလ် လည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့သော အပြားအားဖြင့်၊ စတ္တာရော၊ လေးယောက် တို့တည်း၊
 တတ္ထ၊ ထိုလေးယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ယဿပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သဟဥဒါဟရူဝေလသယ၊ သံချေမိန့်မြွက်သည်နှင့် တကွနက်
 ကာလ၌သာလျှင်၊ ဓမ္မာဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါး တရားကို ထူးသော
 ဉာဏ်ဖြင့်သိခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ အကျဉ်းမာတိ
 ကာဒေသနာမျှဖြင့်အရဟတ္တဖိုလ်ကိုယူခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊
 ဥဒ္ဓန္တိတည၊ ဥဒ္ဓန္တိတညပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယဿပုဂ္ဂလဿ၊
 အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဘာသိတဿ၊ ဟော
 တော်မူအပ်သောပါဠိ၏၊ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ အတ္ထေ၊ အနက်ကို၊
 ဝိဘဇိယမာနေ၊ ဝေဘန်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဓမ္မာဘိသမယော၊ သစ္စာလေး
 ပါးတရားကိုထူးသော ဉာဏ်ဖြင့်သိခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံပုဂ္ဂ
 လော၊ အကျဉ်းမာတိကာထား၍ အကျယ်အားဖြင့် ခွဲခြမ်းဝေဘန်၌ အရ
 ဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သောဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝိပဉ္စိတည၊ ဝိပဉ္စိ
 တညပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယဿပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ ဥဒ္ဓေသတော၊ ပါဠိကိုသင်သည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ ပရိပုစ္ဆတော၊
 အဋ္ဌကထာကိုသင်သည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ ယောနိသောမနသိကရော
 တော၊ အသင့်အားဖြင့်နှလုံးသွင်းလျက်၊ ကလျာဏမိတ္တေ၊ အဆွေခင်ပွန်း
 ကောင်းတို့ကို၊ သေဝတော တစတောပပိရူပါသတော၊ မှီဝဲဆည်းကပ်
 သည်ဖြစ်၍၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ဓမ္မာဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါး
 တရားကို ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံပုဂ္ဂ
 လော၊ ပါဠိသင်ခြင်းစသော အနုက္ကမဖြင့်အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်းငှါ
 စွမ်းနိုင်သောဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ နေပေျာ၊ နေယူပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊
 ယဿပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဗဟုမ္ဘိသုဏတော၊ ပါဠိအဋ္ဌကထာ
 များစွာသင်နာလျက်လည်း၊ ဗဟုမ္ဘိဓာရယတော၊ အဋ္ဌကထာပါဠိအများ
 မှတ်သားဆောင်ရွက်လျက်လည်း၊ ဗဟုမ္ဘိဝါစယတော၊ ကျမ်းဂန်များဖြင့်
 ပို့ချသင်လျက်လည်း၊ တာသဇာတိယာ၊ ထိုကိုယ်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဓမ္မာဘိ

သမယော၊ သစ္စာလေးပါး တရားကို ထူးသော ဥာဏ်ဖြင့် သိခြင်းသည်။
 နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အယံ ပုဂ္ဂလော၊ ထိုကိုယ်သန္တာန်ဖြင့် ဈာန်ဝိပဿနာကိုမျှ
 ရစေခြင်းငှါ မတတ်နိုင်သော ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပဒပရမော၊ ပဒပရမပုဂ္ဂိုလ်
 ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသု
 ပုဂ္ဂလေသု၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ဥဒ္ဓန္တိတည၊ ပုဂ္ဂလာနံ၊ ဥဒ္ဓန္တိတည၊ ပုဂ္ဂိုလ်
 တို့၏၊ အဇ္ဈာသယဝသေန၊ အလိုနှင့်စပ်သဖြင့်၊ ဣဒံသတ္တံ၊ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ
 သုတ်ကို၊ နက္ခိတ္တံ၊ ထားတော်မူအပ်၏။ ကိရ၊ သင်စေဦးအံ့၊ တဒါ၊ ထိုအ
 ခါ၌၊ ပဉ္စသတဇနပဒဝါသိကာ၊ အပေါင်းငါးရာ မကွာမကွေ ဇနပုန်နေဖြစ်
 ကုန်သော၊ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧကစရာ၊ ဝိဇေကာ
 ဘိရုတိဖြင့် တယောက် တကိုယ်တည်း နေလေ့ရှိကုန်သော၊ ဦစရာ၊ နှစ်
 ယောက်-နှစ်ယောက်သော သူတို့သည်- အတူအဇ္ဈာသယ ဝိသဖြင့်
 ဥာဏ် စရိုက်စသည် အစွမ်းအားဖြင့် သွားလာ ကုန်သော၊ တိစရာ၊ သုံး
 ယောက်-သုံးယောက်သော သူတို့သည်-တူသောအဇ္ဈာသယ ဝိသဖြင့်
 ဥာဏ်စရိုက်စသည်အစွမ်းအားဖြင့် သွားလာကုန်သော၊ စတုစရာ၊ လေး
 ယောက်-လေးယောက်သော သူတို့သည် တူသောအဇ္ဈာသယ ဝိသည်း
 ဖြစ်၍ ဥာဏ် စရိုက်စသည် အစွမ်းအားဖြင့် သွားလာ ကုန်သော၊ ပဉ္စစ
 ရာ၊ ငါးယောက်-ငါးယောက်သော သူတို့သည် တူသော အဇ္ဈာသယ
 ဝိသည်းဖြစ်၍ ဥာဏ်စရိုက် စသည် အစွမ်းအားဖြင့် သွားလာကုန်သော၊
 သဘာဝဂုတ္တိနော၊ တူသောအသက်မွေးခြင်း ရှိကုန်သော၊ ဓုတင်္ဂဇရာ၊
 ဝိဇ္ဇာပါတိကစသော ဓုတင်္ဂဆောင်ဖြစ်ကုန်သော၊ အာရေဇ္ဇင်္ဂိယော၊ အား
 သစ်လုံ့ လဝီရိယရှိကုန်သော၊ ယုတ္တယောဂါ၊ တာဝနာ၌လွန်စွာအားထုတ်
 ခြင်းနှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဝိပဿကာ၊ ဝိပဿနာရှုကုန်သော၊ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်း
 တို့သည်၊ သဏ္ဌိသုဓမ္မံ၊ နူးညံ့ထိမ်မွေ့သော၊ သုညတံ၊ သတ္တဝါအတ္တမှ
 ဆိတ်သည်၏အဖြစ်ကိုပြတတ်သော၊ ပစ္စယာကာရဒေသနံ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ
 ဒေသနာတော်ကို၊ ပတ္ထယမာနာ၊ တောင့်တကုန်လျက်၊ သာယန္တသမယေ၊
 ညချမ်းသောအခါ၌၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားသခင်သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွားဆည်း
 ကပ်စစားကုန်လျက်၊ ဝဗ္ဗိတွာ၊ ရှိခိုးကုန်၍၊ ရတ္တကမ္မလသာနိယာ၊ နိမြန်း
 သော ကမ္မလာတင်းထိမ်ဖြင့်၊ ပရိက္ခိယမာနာဝိယ၊ ခြံရံအပ်သကဲ့သို့၊
 ဒေသနံ၊ မိန့်မြွက်ချိုသာ ဒေသနာကို၊ ပစ္စာသိသမာနာ၊ ရှေ့ရှုတောင့်တ
 ကုန်လျက်၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ဝန်းရံကုန်၍၊ နိသိဒ္ဓံသု၊ နေကုန်၏၊ တေသံ၊
 ထိုငါးရာကုန်သော ရဟန်းတို့၏၊ အဇ္ဈာသယဝသေန၊ အလိုနှင့်စပ်

၁၂ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

သဖြင့်ဘဝဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒံသုတ္တံ၊ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒသုတ်ကို၊
အာရတိ၊အားထုတ်တော်မူ၏၊ ဟံ၊ဥပမာဖြင့်တင်စွာပြဦးအံ့၊ ဆောကော၊
လိမ္မာသော၊မိတ္တကာရော၊ပန်းချီဆရာသည်။ အပရိကမ္မကတဘိတ္တံ၊ချော
မွတ်သေသတ်မပြုအပ်သေးသောဆေးခံနံရံကို၊လဘိတွာ၊ရသည်ရှိသော်၊
အာဒိတောဝ၊ ရစလက်ဦးကသာလျှင်၊ ရှုပ်၊အရုပ်ကို၊ နသမုဋ္ဌာပေတိ၊
ရေးချစ်သောအားဖြင့်မဖြစ်စေထည့်သေး၊ ပန၊စင်စစ်၊ မဟာမတ္တိကလေ
ပါဒိဟိ၊ များစွာသောမြေဝါ မြေပြုစသည်ကို လိမ်းကျံပွတ်သတ်ခြင်းတို့
ဖြင့်၊ဘိတ္တိပရိကမ္မံ၊ဆေးခံနံရံ၏ကောင်းမွန်သေသတ်ချောမွတ်မှုကို၊တာဝ
ကတွာ၊အရင်ပြုဦး၍၊ ကတပရိကမ္မာယ၊ ပြုလုပ်ပြီးသောပရိကံမှုရှိသော၊
ဘိတ္တိယာ၊ဆေးခံနံရံ၌၊ ရှုပ်၊ဆင်ရုပ် မြင်းရုပ်ပြုလုပ်လိုရာကို၊ သမုဋ္ဌာပေ
တိ၊ ရေးခြစ်သောအားဖြင့် ဖြစ်စေ၏၊ ကတပရိကမ္မံ၊ ချောမွတ်သေသတ်
ပြုအပ်သော အမှုရှိသော၊ ဘိတ္တိပန၊ ဆေးခံနံရံကိုကား၊ လဘိတွာ၊ရ၍၊
ဘိတ္တိပရိကမ္မဗျာပါရံ၊ ဆေးခံနံရံ၌ ချောမွတ်သေသတ် ပြုအပ်သောအား
သစ်မှုကို၊အကတွာ၊မပြုမူ၍၊ ဇုင်ဇာတာနံ၊ တပ်စွမ်းဘွယ်သောသဘော
ရှိကုန်သောဆေးရည်တို့ကို၊ယောဇေတွာ၊ဖျော်နှော၍၊ဝဋ္ဋိကံဝါ၊ရေးသား
ကောင်းရပ်ကြီးရပ်ကြမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ယုလိကံဝါ၊ရုပ်သေးရုပ်နုကို
လည်း၊အာဒါယ၊ယူ၍၊ ရှုပ်မေဝ၊ ဆင်ရုပ်မြင်းရုပ်ကိုသာလျှင်၊ သမုဋ္ဌာ
ပေတိယထာ၊ ရေးခြစ်သောအားဖြင့် ဖြစ်စေသကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ၊ဤအတူ
သာလျှင်၊ ဘဝဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ အကတာဒိနိဝေသံ၊ ဝိပဿနာ
တာဝနာ၌အားသစ်လုံ့ လမှုကိုမပြုဘူးသေးသော၊အာဒိကမ္မိကကုလပုတ္တံ၊
အာဒိကမ္မိကဖြစ်သော အမျိုးကောင်းသားကို၊ လဘိတွာ၊ရတော်မူသည်
ရှိသော်၊ အဿ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားအား၊ အာဒိတောဝ၊ အစမှသာ
လျှင်၊အရဟတ္တပဒဋ္ဌာနံ၊အရဟတ္တဖိုလ်၏နီးစွာသောအကြောင်းဖြစ်သော၊
သဏ္ဌာသုရမံ၊နူးညံ့သိမ်မွေ့သော၊ သုညတံ၊ သတ္တဝါအတ္တမှဆိတ်သည်၏
အဖြစ်ကိုပြတတ်သော၊ ဝိပဿနာသက္ခဏံ၊ဝိပဿနာသက္ခဏာကို၊နအာ
မိက္ခတိ၊ကြားဟော်မမူသေး၊ ပန၊စင်စစ်အားဖြင့်၊ ဘိလသမာဓိကမ္မဿ
ကတာဒိဋ္ဌိသမ္ပဒါယ၊ဘိလမဆောက်တည်သေးသည့်သူကိုဘိလ၏ပြည့်
စုံခြင်း ကောင်းစွာစင်ကြယ်သော ဘိလရှိသည့်သူကို သမာဓိ၏ ပြည့်စုံ
ခြင်း ဖြောင့်စွာမပြုအပ်သေးသောဒိဋ္ဌုဇ္ဈ၊ကမ္မရှိသည့်သူကိုကမ္မသကတာ
အယူ၏ပြည့်စုံခြင်း၌၊ ယောဇေန္တော၊ ယှဉ်စေလျက်၊ တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊
ပုဗ္ဗဘာဝပဋိပဒံ၊ ဝိပဿနာ၏ ရှေ့အဖို့ ဖြစ်သော ကျင့်ဝတ် ပဋိပဒ်ကို၊

အာမိက္ခတိ၊ ကြားတော်မူ၏။ ယံ၊ အကြင်ပုဗ္ဗဘာဂပဋိပဒါကို၊ သန္ဓာယ။
ရည်၍၊ တသ္မာ တိဟတံ ဘိက္ခု အာဒိမေဝ ဝိသောဓေဟိ ကုသလေသု
ဓမ္မေသု(ပ) နောပရိဟာနိတိ၊ တသ္မာတိဟတံဘိက္ခု အာဒိမေဝ ဝိသောဓေ
ဟိ ကုသလေသုဓမ္မေသု(ပ) နောပရိဟာနိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်
၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ တိဟဇ္ဇဟ၊ ဤသာ
သနာတော်၌၊ ကုသလေသု၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊
အာဒိမေဝ၊ အဦးအရှုံးအစကိုသာလျှင်၊ ဝိသောဓေဟိ၊ အထူးသဖြင့်စင်
ကြယ်စေသော၊ ကုသလာနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏၊
အာဒိ၊ အဦးအရှုံးအစဟူသည်၊ ကောစ၊ အဘယ်နည်း၊ သုဝိသန္ဓံ၊ ကောင်း
စွာစင်ကြယ်သော၊ သီလဉ္စ၊ သီလသည်လည်းကောင်း၊ ဥဇုကာ၊ ဖြောင့်
မတ်သော၊ ဒိဗ္ဗိစ၊ သမ္မာဒိဗ္ဗိသည်လည်းကောင်း၊ အာဒိ၊ အဦးမည်၏၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်း၊ ယတောခေါ၊ အကြင်အခါ၌၊ တေ၊ သင်အား၊ ဝိသန္ဓံ၊ အထူးသဖြင့်
စင်ကြယ်သော၊ သီလဉ္စ၊ သီလသည်လည်းကောင်း၊ ဥဇုကာ၊ ဖြောင့်မတ်
သော၊ ဒိဗ္ဗိစ၊ သမ္မာဒိဗ္ဗိသည်လည်းကောင်း၊ ဘဝိဿတံ၊ ဖြစ်လေအံ့၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်း၊ တတော၊ ထိုသို့ဖြောင့်သောအယူဖြူစင်သောသီလဖြစ်သောအခါ
၌၊ တံ၊ သင်သည်၊ သီလံ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလကို၊ နိဿာယ၊ အငြိမ့်၍၊
သီလေ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလ၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်
သော၊ သတိပ္ပဋ္ဌာနေ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို၊ တိဝိဓေန၊ သုံးပါးသောအပြားဖြင့်၊
ဘာဝေယျာသိ၊ ပွားလေသော၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့ဟူသည်၊ ကတမေ၊
အဘယ်သည်တို့နည်းဟူမူကား၊ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊
တံ၊ သင်သည်၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသဏ္ဌာန်၌ဖြစ်သော၊ ကာယေဝါ၊ ကိုယ်၌
လည်း၊ ကာယာနူပသိ၊ ကိုယ်ကိုအဖန်ဖန်ရှုလျက်၊ ဝိဟရာဟိ၊ ဣရိယာ
ပုတ်ကိုဖြစ်စေ၍နေသော၊ အာတာပိ၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော
လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနေ၊ ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့်ဆင်ခြင်သော
ပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ လောကေ၊
ခန္ဓာစသောလောက၌၊ အဘိဇ္ဈာဓေ၊ မနုဿံ၊ အလွန်လိုချင်ခြင်း နှလုံးမသာ
ခြင်းကို၊ ဝိနေယျ၊ ပျောက်ရာ၏၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ သူတပါးသန္တာန်၌ ဖြစ်သော၊
ကာယေဝါ၊ ကိုယ်၌လည်း၊ (ပ)၊ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါ၊ ရံခါမိမိသန္တာန် ရံခါသူ
တပါးသန္တာန်၌ဖြစ်သော၊ ကာယေဝါ၊ ကိုယ်၌လည်း၊ (ပ)၊ ဓမ္မေသု၊ ခန္ဓာစ
သောတရားတို့၌၊ ဓမ္မာနူပသိ၊ ခန္ဓာစသောတရားကို အဖန်ဖန်ရှုလျက်၊
ဝိဟရာဟိ၊ နေသော၊ အာတာပိ၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သောလုံ့လ

ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပတေနာ၊ ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့်ဆင်ခြင်သောပညာ
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ လောကေ၊ ခန္ဓာစသော
လောက၌၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနသံ၊ အလွန်လိုချင်ခြင်း၊ နှလုံးမသာခြင်းကို၊
ဝိနေယျ၊ ဖျောက်ရာ၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ယတောခေါ်၊ အကြင်အခါ၌၊ တံ၊
သင်သည်၊ သီလံ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလကို၊ နိဿာယ၊ အဋ္ဌပြု၍၊ သီလေ၊
သီလ၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသတိပဋ္ဌာ
နေ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်တို့ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တိဝိနေ၊ သုံးပါးအပြားဖြင့်၊ ဘာဝိဿ
တိ၊ ပွားစေသည်ဖြစ်အံ့၊ တတော၊ ထိုသို့ ပွားစေသောကြောင့်၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်း၊ တုယံ၊ သင်အား၊ ယာရတ္ထိဝါ၊ အကြင်ညဉ့်သည်လည်းကောင်း၊
ယောဒိဝသောဝါ၊ အကြင်နေ့သည်လည်းကောင်း၊ အာဂမိဿတိ၊ ရောက်
လေအံ့၊ ကုသလေသု၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ ဝုဒ္ဓိပယ
ဝ၊ ပွားစီးခြင်းကိုသာလျှင်၊ ပဋိကင်္ခါ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ပရိဟာနိ၊ ဆုတ်ယုတ်
ခြင်းကို၊ နောပဋိကင်္ခါ၊ အလိုမရှိအပ်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာအား
ဖြင့်၊ အာဒိကမ္ဘိကကုလပုတ္တဿ၊ အာဒိကမ္ဘိကဖြစ်သော အမျိုးကောင်း
သားအား၊ သီလကထာယ၊ သီလကထာဖြင့်၊ ပရိကမ္ဘံ၊ ပရိကံကို၊ ကထေတွာ၊
ဟောကြားတော်မူပြီးမှ၊ အရဟတ္တပဒဋ္ဌာနံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏နီးစွာသော
အကြောင်းဖြစ်သော၊ သဏ္ဌာသုရမံ၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့သော၊ သုညတံ၊ သတ္တဝါ
အတ္တမှဆိတ်သည်၏အဖြစ်ကိုပြတတ်သော၊ ဝိပဿနာလက္ခဏံ၊ ဝိပဿ
နာလက္ခဏာကို၊ အာဝိက္ခတိ၊ ကြားတော်မူ၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ပရိသုဒ္ဓ
သီလံ၊ စင်ကြယ်သောသီလရှိသော၊ အာရေဋ္ဌဗီရိယံ၊ အားသစ်အပ်သော
လုံ့လရှိသော၊ ယုတ္တယောဂံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဘဝနာ၌လွန်စွာအားထုတ်သော
လုံ့လနှင့်ယှဉ်သော၊ ဝိပဿကံ၊ ဝိပဿကပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ လဘိတွာ၊ ရသည်
ရှိသော်၊ အဿ၊ ထိုဝိပဿကပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပုဗ္ဗဘာဂပဋိပဒံ၊ ဝိပဿနာ၏
ရှေးအဖို့ဖြစ်သော ကျင့်ဝတ်ပဋိပဒ်ကို၊ နအာဝိက္ခတိ၊ ကြားတော်မူ၊ ပန၊
စင်စစ်ကား၊ ဥဇုကမေဝ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်သာလျှင်၊ အရဟတ္တပဒဋ္ဌာနံ၊ အရ
ဟတ္တဖိုလ်၏နီးစွာသော အကြောင်းဖြစ်သော၊ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊
အဇ္ဈာသပဿံ၊ အလိုအားလျော်သော၊ သဏ္ဌာသုရမံ၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့သော၊
သုညတံ၊ သတ္တဝါအတ္တမှဆိတ်သည်၏အဖြစ်ကိုပြတတ်သော၊ ဝိပဿနာ
လက္ခဏံ၊ ဝိပဿနာလက္ခဏာကို၊ အာဝိက္ခတိ၊ ကြားတော်မူ၏၊ ဣမေပဉ္စ
သတဘိက္ခု၊ ဤငါးရာသောရဟန်းတို့သည်၊ ပုဗ္ဗဘာဂပဋိပဒံ၊ ဝိပဿနာ
၏ရှေးအဖို့ဖြစ်သောကျင့်ဝတ်ပဋိပဒ်ကို၊ ပရိသောစေတွာ၊ ထက်ဝန်းကျင်

စင်ကြယ်စေ၍၊ ငြိတော၊ တည်ကုန်၏။ သုန္ဒန္တသုဝဏ္ဏသဒိသာ၊ အလုံးစုံ အညစ်အကြေးကင်းသောဦးသစ်သောရွှေစင်နှင့်တူကုန်၏။ သုပရိမဇ္ဇိတ မဏိက္ခန္ဓသန္တိတာ၊ ကောင်းစွာသွေးပွတ်အပ်သောပတ္တမြားတုံး၏အရောင် အဆင်းနှင့်တူကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုငါးရာသောရဟန်းတို့အား။ ဇေကာလော ကုတ္တရမဂ္ဂေါ၊ လောကုတ္တရာမဂ်တခုသာလျှင်၊ အနာဂတော၊ မရောက် လတ်သေးသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးတော်ပိုက်၍။ တဿာဂမနတ္ထာယ၊ ထိုလောကုတ္တရာမဂ်သို့ ရောက်စေခြင်းအကျိုးငှါ။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းငါးရာတို့၏။ အဇ္ဈာသယံ၊ အလိုကို။ အပေက္ခိယ မာနေ၊ ကြည့်ရှုဆင်ခြင်တော်မူလျက်။ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သုတ် ကို။ အာရဟံ၊ အားထုတ်တော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒန္တိ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဟူသည်ကား၊ ပစ္စယာ ကာရံ၊ ပစ္စယာကာရကို၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏။ ပစ္စယာကာရော၊ ပစ္စယာကာရကို၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ပဋိစ္စ၊ ညီညွတ်သောအဖြစ်သို့ရောက်၍၊ သဟိ တေ၊ တကွဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါတိ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ၌၊ သင်္ခပေါ၊ အကျဉ်းတည်း။ ဝိတ္ထာရောပန၊ အကျယ်ကိုမူကား၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂတော၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းမှ၊ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ယူအပ်၏။ ဝေါတိ၊ ဝေါအစရှိသောဝုဒ်၌၊ အယံဝေါသဒ္ဓေါ၊ ဤဝေါသဒ္ဓါကို၊ ပစ္စတ္တဥပယောဂကရဏသမ္ပဒါန သာမိဝစနပဒပူရဏေ သု၊ ပဌမာဝိဘတ်အနက်-ဒုတိယာဝိဘတ်အနက်-ကရိုဏ်းဝိဘတ်အနက် သမ္ပဒါနံ ဝိဘတ်အနက်-သာမိ ဝိဘတ်အနက်-ဝုဒ်ပြည့်စုံမှ၊ အနက်တို့၌၊ ဒိဿတိ၊ ရှုအပ်၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ အနုရုဒ္ဓါ၊ အနုရုဒ္ဓါတို့၊ ကမ္မိပန၊ အသို့နည်း။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်၊ သမဂ္ဂါ၊ အညီအညွတ်၊ သမ္မောဒမာနာ၊ နှစ်လိုဝင်း မြောက်ကြကုန်၏။ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့စုဇ္ဇင်္ဂေါသိင်္ဂီသုတ်အစရှိသောပါဠိ တို့၌၊ ပစ္စတ္တေ၊ ပဌမာဝိဘတ်အနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း တို့၊ ဂစ္ဆယ၊ သွားကြလေကုန်၊ ဝေါ၊ သင်တို့ကို၊ မဏာမေမိ၊ ငါ့နှင်တော်မူ ၏။ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့စတုတယသုတ်-ယသောဇသုတ်အစရှိသောပါဠိ တို့၌၊ ဥပယောဂေ၊ ဒုတိယာဝိဘတ်အနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဝေါ၊ သင် တို့သည်၊ မမ၊ ငါဘုရား၏။ သန္တိ၊ ကေ၊ အပါးတော်၌၊ နဝတ္ထဗ္ဗံ၊ မနေသင့်၊ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသောယခင်သုတ်ပါဠိတို့၌၊ ကရဏေ၊ ကရိုဏ်း ဝိဘတ်အနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား။

ဝနပတ္တပရိယာပသံ။ ဝနပတ္တဒေသနာတော်ကို။ ဒေသိဿာမိ။ ငါဟောတော်
 မူဒနံ။ ဣတိအာဒိသု။ ဤသို့ဝနပတ္တသုတ်အစရှိသောပါဠိတို့၌။ သမ္ပဒါနေ။
 သမ္ပဒါနိဝိဘတ်အနက်၌။ ဒိဿတိ။ ထင်၏။ သာရိပုတ္တ။ သာရိပုတ္တရာ။ သဗ္ဗေ
 သံ။ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဝေါ။ သင်တို့၏။ သုဘာသိတံ။ ကောင်းစွာဆိုအပ်
 သောစကားသည်။ ဣတိအာဒိသု။ ဤသို့မဟာဂေါထိန်သုတ်အစရှိသော
 ပါဠိတို့၌။ သာမိဝစနေ။ သာမိဝိဘတ်အနက်၌။ ဒိဿတိ။ ထင်၏။ ဟိ။ သင့်တွဲ
 ယေဝေါအရိယာ။ အကြင်မြတ်ကုန်သောဘုရား ဘုရားတပည့်ဖြစ်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ပရိသုဒ္ဓကါယကမ္မန္တာ။ စင်ကြယ်သောကါယကံအမှုရှိကုန်
 သည်ဖြစ်၍။ ဣတိအာဒိသု။ ဤသို့ဘယတေရဝသုတ်အစရှိသောပါဠိတို့၌။
 ပဒပူရဏမတ္တေ။ ပုဒ်၏ပြည့်စုံမှု၌။ ဒိဿတိ။ ထင်၏။ ဣပေန။ ဤပါဠိ၌ကား။
 အယံ။ ဤဝေါသဒ္ဓါကို။ သမ္ပဒါနေ။ သမ္ပဒါနိဝိဘတ်အနက်၌။ ဓဋ္ဌဗ္ဗေ။ မှတ်
 အပ်၏။ ဘိက္ခဝေတိ။ ဘိက္ခဝေဟူသောသဒ္ဓါသည်။ ပဋိဿဝေန။ ရှိသေကျိုး
 နှံသံတော်ခံသဖြင့်။ အဘိမုခိတူတာဝံ။ ရှေ့ရှုသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော
 ရဟန်းတို့အား။ ပုနအာလပနံ။ နောက်ပြီးတဖန်ခေါ်တော်မူပြန်ခြင်းတည်း။
 ဒေသိဿာမိတိ။ ဒေသိဿာမိဟူသည်ကား။ ဒေသနာပဋိဇာနံ။ ဒေသနာ
 တော်ကို ခံသန်စေခြင်းတည်း။ တံသုဏာဝေတိ။ တံသုဏာဝေဟူသည်
 ကား။ တံပဋိစ္စသမုပ္ပါဒံ။ ထိုပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဒေသနာကို။ မယာ။ ငါဘုရားသည်။
 ဝုစ္စမာနံ။ ဟောတော်မူအပ်လတ္တံ့သော။ တံဒေသနံ။ ထိုပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို
 ပြကြောင်းဖြစ်သောဒေသနာကို။ သုဏာဝေ။ နားထောင်ကြကုန်။ ။

သာရကံ မနသိကရောထာတိဇ္ဈေပန။ သာရကံ မနသိကရောထ ဟူ
 သောဤပါဠိ၌ကား။ သာရကံ။ သာရကသဒ္ဓါလည်းကောင်း။ သာရ။ သာရ
 သဒ္ဓါလည်းကောင်း။ ဣတိဇေတံ။ ဤသဒ္ဓါနှစ်ခု အပေါင်းသည်။ ကေတ္ထံ။
 တူသောအနက်ရှိ၏။ စ။ သက်ဦးအံ့။ အယံသာရသဒ္ဓေါ။ ဤသာရသဒ္ဓါသည်။
 အာယာစန။ တောင်းပန်ခြင်း။ သမ္ပုန့်ဆန္တနံ။ ဝန်ခံခြင်း။ သမ္ပဟံသန။ ရွာင်စေ
 ခြင်း။ သုန္နရ။ ကောင်းမွန်ခြင်း။ ဓဋ္ဌိကမ္မာဒိသု။ မြဲမြံစွာပြုခြင်းသည်တို့၌။
 ဒိဿတိ။ ထင်၏။ ဟိ။ မှန်၏။ သဗ္ဗေ။ ရှေ့ဘုန်းတော်သခင် အရှင်ဘုရား။
 သာရ။ တောင်းပန်ပါ၏။ မေ။ အကျွန်ုပ်အား။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 သံဝိဇ္ဇေန။ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဓမ္မံ။ တရားကို။ ဒေသေတု။ ဟောတော်မူစေ
 ချင်၏။ ဣတိအာဒိသု။ ဤသို့ခန္ဓသံယုတ်အစရှိသောပါဠိတို့၌။ အာယာစနေ။
 တောင်းပန်ခြင်းအနက်၌။ ဒိဿတိ။ ထင်၏။ သဗ္ဗေ။ ဘုန်းတော်ကြီးသော
 အရှင်ဘုရား။ သာရ။ တောင်းပန်ပါပြီ။ ဣတိခေါ။ ဤသို့လျှင်။ သောဘိက္ခု။

ထိုရဟန်းသည်။ ဘဂဝတော။ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဘာသိတံ။ မိန့်တော်မူအပ်
သောစကားတော်ကို။ အတိနန္ဒိတွာ။ လွန်စွာနှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတွာ။
လွန်စွာဝမ်းမြောက်၍။ ဣတိအာဒိယု။ ဤဗုဒ္ဓဝဂ္ဂသံယုတ်အစရှိသောပါဠိ
တို့၌။ သမ္ပဒိန္နိနော။ ဝန်ခံခြင်းအနက်၌။ ဒိဿတိ။ ထင်၏။ သာရိပုတ္တံ။ သာရိ
ပုတ္တရာ။ သာဓုသာဓု။ ကောင်းစွာကောင်းစွာ။ ဣတိအာဒိယု။ ဤသို့တူတမိဒံ
သုတ်အစရှိသောပါဠိတို့၌။ သမ္ပဟံသနော။ ရွှင်စေခြင်းအနက်၌။ ဒိဿတိ။
ထင်၏။ ဓမ္မရူပိ။ ဝိနိစ္ဆယပဝေဏိဓမ္မ- သုစရိတဓမ္မကို နှစ်သက်သော။
ရာဇာမင်းသည်။ သာဓု။ ကောင်းမွန်၏။ ပညာဏဝါ။ ပညာကိုဆိုလေ့ရှိ
သော။ နုရော။ လူသည်။ သာဓု။ ကောင်းမွန်၏။ မိတ္တာနံ။ အဆွေခင်ပွန်းတို့
အား။ အဋ္ဌိန္ဒြေယော။ မပြစ်မှားခြင်းသည်။ သာဓု။ ကောင်းမွန်၏။ ပါပဿ။
မကောင်းမှုကို။ အကရဏံ။ မပြုခြင်းသည်။ သုခံ။ ချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်း
ဖြစ်၏။ ဣတိအာဒိယု။ ဤသို့ဥပ္ပာဒန္တိဇာတ်အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌။ သုန္ဓုရော။
ကောင်းမွန်ခြင်းအနက်၌။ ဒိဿတိ။ ထင်၏။ တေနဟိဗြာဟ္မဏ သာဓုကံ
သုဏောဟိတိအာဒိယု။ တေနဟိဗြာဟ္မဏ သာဓုကံသုဏောဟိဤသို့အစ
ရှိသောပါဠိရပ်တို့၌။ သာဓုကသဒ္ဓေါယေဝ။ သာဓုကသဒ္ဓါသည်ပင်လျှင်။
ဒဋ္ဌိကဓမ္မေ။ မြဲမြံစွာပြုခြင်းအနက်၌။ ဒိဿတိ။ ထင်၏။ အာဏတ္တိယန္တိဝိ။
စေပါးခြင်းအနက်ဟူ၍လည်း။ ဝုတ္တတိ။ ဆိုအပ်၏။ ဣပေန။ ဤပါဠိအရာ၌
ကား။ အယံ။ ဤသာဓုကသဒ္ဓါကို။ ဧတ္ထဝဒဋ္ဌိကဓမ္မေ။ ဤဒဋ္ဌိကဓမ္မ၌လည်း
ကောင်း။ အာဏတ္တိယာစ။ အာဏတ္တိ၌လည်းကောင်း။ အတ္ထော။ အနက်ရှိ
သောဝုဒ်ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ သုန္ဓုရုတ္တေဝိ။ သုန္ဓုရအနက်၌လည်း။
ဝုတ္တတိ။ သင့်၏။ ဟိ။ မှန်၏။ ဒဋ္ဌိကရဏတ္ထေန။ မြဲမြံစွာပြုသောအနက်ရှိသော
သာဓုကသဒ္ဓါဖြင့်။ သုဂဟိတံ။ ကောင်းစွာသင်နာဟူခြင်းကို။ ဝဏ္ဏန္တော။
ယူကုန်သျက်။ ဒဋ္ဌံ။ မြဲမြံစွာ။ ဣမံဓမ္မံ။ ဤတရားကို။ သုဏာယ။ နာကုန်လော။
ဣတိဇေတံ။ ဤအနက်သဘောကို။ ဒိဝိတံ။ ပြအပ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။
အာဏတ္တိအတ္ထေန။ စေခြင်းအာဏတ္တိအနက်ရှိသော သာဓုကသဒ္ဓါဖြင့်။
မမအာဏတ္တိယာ။ ငါဘုရား၏အာဏတ္တိတော်ဖြင့်။ သုဏာယ။ သင်တို့နာ
ကုန်လော။ ဣတိဇေတံ။ ဤအနက်သဘောကို။ ဒိဝိတံ။ ပြအပ်သည်။ ဟောတိ။
ဖြစ်၏။ သုန္ဓုရုတ္တေန။ သုန္ဓုရအနက်ရှိသော သာဓုကသဒ္ဓါဖြင့်။ သုန္ဓုရံဘဒ္ဒကံ။
ကောင်းမွန်သော။ ဣမံဓမ္မံ။ ဤတရားကို။ သုဏာယ။ နာကုန်လော။ ဣတိဇေတံ။
ဤအနက် သဘောကို။ ဒိဝိတံ။ ပြအပ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ မနသိက
ရောတာတိ။ မနသိကရောထဟူသည်ကား။ အာဝဇ္ဇထ။ ဆင်ခြင်ကုန်လော။

၁၇

၁၈ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

သမန္နာဟရထ။ ကောင်းစွာဆောင်ကုန်လော။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အဝိက္ခိတ္တိတ္တိတ္တာ၊ မပျံ့လွင့်သော မိတ်ရှိကုန်သည်။ ဟုတွဲ။ ဖြစ်၍။ နိဿယေထ၊ နာကုန်လော။ မိတ္တေ၊ သမာဓိမိတ်၌။ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ အဓိပ္ပါယော၊ ဘုရားအလိုတော်တည်း။ ဣဒါနိ၊ ပဿနာခါ၌။ ဧတ္ထ၊ ဤသုဏ္ဍာထအစရှိသောပါဠိ၌။ တံသုဏ္ဍာထာတိဇေတံ၊ တံသုဏ္ဍာထဟူသောဤပုဒ်သည်။ သောတိန္ဒြိယဝိက္ခေပနိဝါရဏံ။ သောတိန္ဒြေ၏ ပျံ့လွင့်ကြောင်းကိုမြစ်ခြင်းတည်း။ သာဓုကံမနသိကရောထာတိ၊ သာဓုကံမနသိကရောထဟူသောပုဒ်သည်။ မနသိကာရေ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း၌။ ဒဋ္ဌိကမ္ပနိယောဓနေန၊ မြဲမြံစွာပြုခြင်း၌ ယှဉ်စေသောအားဖြင့်။ မနိန္ဒြိယဝိက္ခေပနိဝါရဏံ။ မနိန္ဒြေ၏ ပျံ့လွင့်ကြောင်းကိုမြစ်ခြင်းတည်း။ စ၊ ဆက်ပြီးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤသုဏ္ဍာထမနသိကရောထဟူသောပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်းတွင်။ ပုရိမံ၊ ရှေးဖြစ်သောသုဏ္ဍာထ ဟူသောပုဒ်သည်။ ဗျဉ္ဇနဝိပလ္လာသဂါဟဏဝါရဏံ၊ သဒ္ဓါ၌ဘောက်ပြန်ယွင်းပါး ယူမှားခြင်းကိုတားမြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပစ္ဆိမံ၊ နောက်ဖြစ်သော မနသိကရောထဟူသောပုဒ်သည်။ အတ္ထဝိပလ္လာသဂါဟဝါရဏံ၊ အနက်၌ဘောက်ပြန် ယွင်းပါးယူမှားခြင်းကို တားမြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စ၊ ဆိုခွင့်ရှိသေး၏။ ပုရိမေန၊ ရှေးဖြစ်သောသုဏ္ဍာထဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ ဓမ္မသဝနေ၊ တရားတော်ကိုနာခြင်း၌။ နိယောဇေတိ၊ ယှဉ်စေ၏။ ပစ္ဆိမေန၊ နောက်ဖြစ်သောမနသိကရောထဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ သုတာနံ၊ ကြားနာအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို။ ဓာရဏူပပရိက္ခာသု၊ ဆောင်ရွက်ခြင်း-စူးစမ်းခြင်းတို့၌။ နိယောဇေတိ၊ ယှဉ်စေ၏။ စ၊ သည်မျှသာမဟုတ်သေး။ ပုရိမေန၊ သုဏ္ဍာထဟူသောရှေ့ပုဒ်ဖြင့်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ အယံဓမ္မော၊ ဤတရားကား။ သဗျဉ္ဇနော၊ သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တံ၊ ထိုတရားကို။ သဝနိယော၊ ကြားနာထိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤအနက်ကို။ ဒိပေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ပစ္ဆိမေန၊ မနသိကရောထဟူသောနောက်ပုဒ်ဖြင့်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ အယံဓမ္မော၊ ဤတရားကား။ သာတ္ထော၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ မနသိကာတဗ္ဗော၊ နှလုံးသွင်းထိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤအနက်ကို။ ဒိပေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ သာဓုကပဒံ၊ သာဓုကဟူသောပုဒ်ကို။ ဥတယပဒေတိ၊ သုဏ္ဍာထမနသိကရောထဟူသောပုဒ်နှစ်ခုတို့နှင့်။ ယောဇေတွာ၊ ယှဉ်၍။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ အယံဓမ္မော၊ ဤတရားသည်။ ဓမ္မဂန္တိရောစ၊ ပါဠိအနက်အားဖြင့်လည်း နက်နဲ၏။ ဒေသနာဂန္တိရောစ၊ ဒေသနာအားဖြင့်

လည်းနက်နဲ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သာဓုကံ၊ ကောင်းမွန်စွာ၊ သုဏာထ၊ နာ
ကုန်လော၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အပံဓမ္မော၊ ဤတရားသည်၊ အတ္ထဂန္တိ
ရောစ၊ အတ္ထအားဖြင့်လည်းနက်နဲ၏။ ပဋိဝေဓဂန္တိရောစ၊ ပဋိဝေဓဥပဇာန်
အားဖြင့်လည်းနက်နဲ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သာဓုကံ၊ ကောင်းမွန်စွာ၊
မနသိကရောထ၊ နှလုံးသွင်းကုန်လော၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ယောဇနာ၊ အနက်
ယောဇနာခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ဘာသိဿာမိတိ၊ ဘာသိဿာမိ
ဟူသည်ကား၊ ဒေသိဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့၊ တံသုဏာထာတိဇ္ဈေ၊ တံသု
ဏာထဟူသောဤပါဠိ၌၊ ပဋိညာတံ၊ ဝန်ခံအပ်သော၊ တံဒေသနံ၊ ထိုဒေ
သနာတော်ကို၊ သံဝိတ္တတောဝ၊ အကျဉ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ နဒေသိဿာ
မိ၊ ဟောတော်မူအံ့သည်မဟုတ်၊ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဝိတ္တာရ
တောဝိ၊ အကျယ်အားဖြင့်လည်း၊ နံ၊ ထိုဒေသနာတော်ကို၊ ဘာသိဿာမိ၊
ဟောတော်မူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤအနက်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
တိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဧတာနိပဒါနိ၊ ဤဒေသိဿာမိဟူသောဝုဒ်တို့သည်၊ သင်္ခေပ
ဝိတ္တာရဝါစကောနိ၊ သင်္ခေပဝိတ္တာရကုန်ဟောကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သိအပ်၏။
ယထာကံ၊ ဝစနံ၊ အတယ်သို့သောစကားကို၊ ဝဂီသတ္ထေရော၊ ဝဂီသထေရ်
သည်၊ အာဟ၊ ဆိုဘူးသနည်း၊ သံဝိတ္တနုပိဒေသေတိ၊ ဝိတ္တာရေနုပိဘာသ
တိ၊ သာဠိကာယိဝနိဋ္ဌေသော၊ ပဋိဘာနံဥဒိရယိတိ၊ သံဝိတ္တနုပိဒေသေ
တိ၊ ဝိတ္တာရေနုပိဘာသတိ၊ သာဠိကာယိဝနိဋ္ဌေသော၊ ပဋိဘာနံဥဒိရယိဟူ
သောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆိုဘူး၏။ သံဝိတ္တနုပိ၊ အကျဉ်းအားဖြင့်လည်း၊
ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဝိတ္တာရေနုပိ၊ အကျယ်အားဖြင့်လည်း၊ ဘာသ
တိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သာဠိကာယ၊ သာဠိကာမည်သောဌာန ဆက်ရက်မ
၏၊ နိဋ္ဌေသောဣဝ၊ နှစ်သက်ဖွယ်သာချိုသာယာသော တွန်မြည်သံကဲ့
သို့၊ ပဋိဘာနံ၊ နှစ်သက်ဖွယ်သာ ချိုသာယာသောစကားသံကို၊ ဥဒိရယိ၊
ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဇေ၊ ဤသို့သုဏာထ သာဓုကံ မနသိကရောထ ဘာသိဿာမိဟူ၍၊
ဝုတ္ထေ၊ မိန့်တော်မူသည် ရှိသော်၊ ဥဿာဟဇာတာ၊ ငါတို့ရှေ့မှောက်
ဘုရားကား အကျဉ်းအကျယ်အားဖြင့် ဖြေတော်မူအံ့သည်သာဟုကောင်း
စွာဖြစ်သောအားသစ်ခြင်းရှိကုန်သည်။ ဟုတွင်ဖြစ်၍၊ ဘန္တေ၊ ရွှေဘုန်း
တော်ရှင်၊ ဇေ၊ ဤသို့တင်လျှောက်ပြီ။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ တေဝိက္ခူ၊
ထိုဓမ္မပဋိဂ္ဂဟက ရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ ဘုရားသခင်အား၊ ပစ္စ
သောသသုံ၊ ရှိသေစွာနာကုန်၏။ သတ္ထု၊ ပြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်

ကိုသမ္ပန္နိန္ဒြိယံ သု၊ ကောင်းစွာဝန်ခံကုန်၏။ ပဋိဂ္ဂဟေသံ၊ ရှေးရှုနာယကုန်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ နေသံ၊
 ထိုဓမ္မပဋိဂ္ဂဟက ရဟန်းတို့အား။ ဘဂဝါတေဒဝေါစာတံ၊ ဘဂဝါတေ
 ဒဝေါစဟူသည်ကား။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဝုတ္တဗ္ဗံ၊ ဟောတော်မူအပ်လတ္တံ့
 သော၊ ကတမောစာဘိက္ခဝေပဋိဂ္ဂသမုပ္ပါဒေါတိအာဒိ၊ ကတမောစာဘိက္ခဝေ
 ပဋိဂ္ဂသမုပ္ပါဒေါဤသို့အစရှိသော။ သကလံ၊ အလုံးစုံသော။ ဧတံသုတ္တံ၊
 ဤပဋိဂ္ဂသမုပ္ပါဒသုတ်ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထံ၊ ထိုပါဠိ၌၊ ကတ
 မောစာဘိက္ခဝေပဋိဂ္ဂသမုပ္ပါဒေါတိ၊ ကတမောစာဘိက္ခဝေပဋိဂ္ဂသမုပ္ပါဒေါ
 ဟူသော၊ ပုဒ်သည်။ ကထေတုကမျတာပုစ္ဆာ၊ ဖြေခြင်းငှါ အလိုရှိသည်
 အဖြစ်ဖြင့်မေးခြင်းတည်း။ ဟိ၊ ပုစ္ဆာပိသေသ၏အဖြစ်ကိုပြဆိုလိုက်ဦးအံ့။
 ပုစ္ဆာ၊ မေးမြန်းခြင်းပုစ္ဆာသည်။ အဒိဋ္ဌဇောတနာပုစ္ဆာ၊ မသိမမြင်သည်
 ကိုပြကြောင်း ထွန်းပစေကြောင်း ဖြစ်သောပုစ္ဆာ။ ဒိဋ္ဌသံသန္ဓနာပုစ္ဆာ၊
 သိမြင်ပြီးသည်ကို နှိုးနှောကြောင်း ဖြစ်သောပုစ္ဆာ။ ဝိမတိန္တေဒနာပုစ္ဆာ၊
 ယုံမှားသက်သ်ကို ဖြတ်ကြောင်းဖြစ်သောပုစ္ဆာ။ အနုမတိပုစ္ဆာ၊ အလိုကို
 စမ်းသောအားဖြင့်မေးကြောင်းဖြစ်သောပုစ္ဆာ။ ကထေတုကမျတာပုစ္ဆာ၊
 ဖြေခြင်းငှါအလိုရှိသည်အဖြစ်ဖြင့်မေးသောပုစ္ဆာ။ ဣတိ၊ ဤသို့သောအပြား
 အားဖြင့်၊ ပဉ္စဝိသာ၊ ငါးပါးအပြားရှိ၏။ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ တာသံ၊
 ထိုငါးပါးသောပုစ္ဆာတို့၏။ နာနတ္တံ၊ ထူးသည်၏အဖြစ်တည်း။ အဒိဋ္ဌဇော
 တနာပုစ္ဆာ၊ အဒိဋ္ဌဇောတနာပုစ္ဆာသည်။ ကတမာ၊ အဘယ်မှာနည်း။ ပက
 တိယာ၊ ပြကတောအားဖြင့်၊ လက္ခဏံ၊ သဘောလက္ခဏာကို။ အညာတံ၊
 ဥာဏ်ဖြင့်မသိနိုင်သည်။ အဒိဋ္ဌံ၊ ဥာဏ်ဖြင့်မမြင်နိုင်သည်။ အတုလိတံ၊
 ဥာဏ်ဖြင့်မချိန်နိုင်သည်။ အတိရိတံ၊ ဥာဏ်ဖြင့်မဆုံးဖြတ်နိုင်သည်။ အဝိဘူ
 တံ၊ ဥာဏ်ဖြင့်ထင်ရှားမဖြစ်နိုင်သည်။ အဝိဘာဝိတံ၊ ဥာဏ်ဖြင့် ထင်စွာ
 မပြုနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုသဘောလက္ခဏာကို။ ဥာဏာ
 ဟံ၊ သိခြင်းငှါ၊ ဒဿနာယ၊ မြင်ခြင်းငှါ၊ တုလနာယ၊ ချိန်ဆခြင်းငှါ၊ တိရုဏာ
 ဟံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းငှါ၊ ဝိဘူတာယ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ဝိဘာဝနတ္ထာယ၊
 ထင်စွာပြုခြင်းငှါ။ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆာတိ၊ မေး၏။ အယံ၊ ဤပုစ္ဆာသည်။
 အဒိဋ္ဌဇောတနာပုစ္ဆာ၊ အဒိဋ္ဌဇောတနာပုစ္ဆာမည်၏။ ဒိဋ္ဌသံသန္ဓနာပုစ္ဆာ၊
 ဒိဋ္ဌသံသန္ဓနာပုစ္ဆာသည်။ ကတမာ၊ အဘယ်နည်း။ ပကတိယာ၊ ပြကတော
 အားဖြင့်၊ လက္ခဏံ၊ သဘောလက္ခဏာကို။ ဥာတံ၊ ဥာဏ်ဖြင့်သိအပ်သည်။
 ဒိဋ္ဌံ၊ ဥာဏ်ဖြင့်မြင်အပ်သည်။ တုလိတံ၊ ဥာဏ်ဖြင့်ချိန်ဆအပ်သည်။ တိရိတံ၊

ဥာဏ်ဖြင့်သုံးဖြတ်အပ်သည်။ ဝိဘူတံ၊ ဥာဏ်အားထင်ရှားဖြစ်သည်။ ဝိဘာ
ဝိတံ၊ ဥာဏ်ဖြင့်ထင်စွာပြုနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုပညာရှိ
သည်။ အညောဟိ၊ တပါးကုန်သော။ ပဏ္ဍိတေဟိ၊ ပညာရှိတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊
အတူတကွ။ သံသန္ဓနတ္ထာယ၊ ဆွေးနွေးနှီးနှောပြောဆိုခြင်းငှါ၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာ
ကို။ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏။ အယံ၊ ဤပုစ္ဆာသည်။ ဒိဋ္ဌသံသန္ဓနပုစ္ဆာ၊ ဒိဋ္ဌသံသန္ဓ
နပုစ္ဆာမည်၏။ ဝိမတိန္တေဒနပုစ္ဆာ၊ ဝိမတိန္တေဒနပုစ္ဆာသည်။ ကတ
မာ၊ အဘယ်နည်း။ ပကတိယာ၊ ပြကတေ အားဖြင့်။ သံသယပက္ခန္ဓော၊ အား
နည်းသော ယုံမှားခြင်းသို့ပြေးဝင်သည်။ ဝိမတိပက္ခန္ဓော၊ အားရှိသောယုံ
မှားခြင်းသို့ပြေးဝင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံနုခေါ၊ ဤသို့ဖြစ်သလော၊
နနုခေါ၊ မဖြစ်လေသလော၊ ကထံနုခေါ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်လေလိမ့်နည်း။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ဧဒ္ဓကဇာတော၊ ဖြစ်သောနှလုံးနှစ်ခွဲရှိ၏။ သော၊ ထိုပညာရှိသည်။
ဝိမတိန္တေဒနတ္ထာယ၊ ယုံမှားသကဲ့သို့ ဖြတ်ခြင်းငှါ၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆ
တိ၊ မေး၏။ အယံ၊ ဤပုစ္ဆာသည်။ ဝိမတိန္တေဒနပုစ္ဆာ၊ ဝိမတိန္တေဒန
ပုစ္ဆာမည်၏။ အနုမတိပုစ္ဆာ၊ အနုမတိပုစ္ဆာသည်။ ကတမာ၊ အဘယ်
နည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ အနုမတိယာ၊
အလိုအားဖြင့်၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆတိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ချစ်သား
ရဟန်းတို့။ တံ၊ ထိုငါးမေးတော်မူအံ့သည့်အကြောင်းကို။ တုမေ၊ သင်ချစ်
သားတို့သည်။ ကိံ၊ မညီတ။ အဘယ်သို့အောက်မေ့ကုန်သနည်း။ ရူပံ၊ ရုပ်
သည်။ နိစ္စံဝါ၊ နိစ္စတည်းဖြစ်မည်လော။ အနိစ္စံဝါ၊ အနိစ္စတည်းဖြစ်မည်
လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရားမြတ်။ အနိစ္စံ၊ အနိစ္စပါတည်း
အနိစ္စံ၊ အနိစ္စဖြစ်သော။ ယံပနရူပံ၊ အကြင်ရုပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံရူပံ၊
ထိုရုပ်သည်။ သုခံဝါ၊ သုခတည်းဖြစ်သလော။ ဒုက္ခံဝါ၊ ဒုက္ခတည်းဖြစ်သ
လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရားမြတ်။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသာတည်း
ဖြစ်၏ဟု ဈေျာက်ကုန်၏။ ယံပန၊ အကြင်သို့ သဘောရှိသော ရုပ်သည်
ကား၊ အနိစ္စံ၊ အနိစ္စသာဖြစ်၏။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသာဖြစ်၏။ ဝိပရိတာမဓ္မေ၊ ဘောက်
ပြန်တတ်သောသဘောရှိ၏။ တံ၊ ထိုသဘောရှိသောရုပ်ကို။ ဧတံမမ၊ ဤရုပ်
သည် ငါ့ဥစ္စာမည်၏။ ဧသောဟမသ္မိ၊ ဤရုပ်သည် ငါဖြစ်၏။ ဧသောမေ
အတ္တာ၊ ဤရုပ်သည်ငါ့ကိုယ်ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမနူပဿိတံ၊ ဥာဏ်ဖြင့်
ရှုခြင်းငှါ၊ ကလ္လံနု၊ သင့်လျော်မည်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊
ဘုရားမြတ်။ ဧတံ၊ ဤသို့ဧတံမမတည်ဖြင့်သုံးသပ်ရှုမြင်ခြင်းငှါ၊ နောဟိ၊
မသင့်လျော်သည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့နားတော်လျှောက်ကုန်၏။ အယံ၊

ဤပုစ္ဆာသည်။ အနုမတိပုစ္ဆာ၊ အနုမတိပုစ္ဆာမည်၏။ ကထေတုကမျတာပုစ္ဆာ၊ ကထေတုကမျတာပုစ္ဆာသည်။ ကတမာ၊ အဘယ်နည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ကထေတုကမျတာယ၊ ဖြေခြင်းငှါအလိုတော်ရှိသည်အဖြစ်ဖြင့်။ စက္ကာရောမေဘိက္ခဝေသတိပ္ပဋ္ဌာနာကတမေစက္ကာရေတိ၊ စက္ကာရောမေဘိက္ခဝေသတိပ္ပဋ္ဌာနာကတမေစက္ကာရောဟူ၍၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆတိ၊ မေးတော်မူ၏။ အယံ၊ ဤပုစ္ဆာသည်။ ကထေတုကမျတာပုစ္ဆာ၊ ကထေတုကမျတာပုစ္ဆာမည်၏။ နုတိ၊ ဤသည်လျှင်ပုစ္ဆာငါးပါးတို့၏ထူးသည်အဖြစ်တည်း။ ။

တတ္ထ၊ ထိုငါးပါးသောပုစ္ဆာတို့တွင်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အား။ ဝုရိမာ၊ ရှေးဖြစ်ကုန်သော။ တိဿော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ပုစ္ဆာ၊ ပုစ္ဆာတို့သည်။ နုတ္ထိနုသန္တိ၊ မရှိကုန်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အား။ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော။ အဗ္ဗါသု၊ ကာလတို့၌၊ ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော။ သင်္ခတံဝါ၊ သင်္ခတတရားကို၎င်း၊ အဗ္ဗါဝိရတ္တံ၊ ကာလသုံးပါးမှလွတ်သော၊ အသင်္ခတံဝါ၊ အသင်္ခတတရားကို၎င်း၊ အဒိဋ္ဌံ၊ ဥာဏ်ဖြင့်မမြင်အပ်သောမည်သည်။ အဇောတိတံ၊ ဥာဏ်ဖြင့်မထွန်းပနှိုင်းသောမည်သည်။ အတုလိတံ၊ ဥာဏ်ဖြင့်မချိန်ဆနှိုင်းသောမည်သည်။ အတိရိတံ၊ ဥာဏ်ဖြင့် မဆုံးဖြတ်နှိုင်းသော မည်သည်။ အဝိဘူတံ၊ ဥာဏ်အား ထင်ရှားမဖြစ်သော မည်သည်။ အဝိဘာဝိတံနာမ၊ ဥာဏ်ဖြင့် ထင်စွာမပြုနိုင်သော မည်သည်။ နုတ္ထိ၊ မရှိ။ တေန၊ ထိုသို့သော အကြောင်းကြောင့်။ နေသံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့အား။ အဒိဋ္ဌဇောတနာပုစ္ဆာ၊ အဒိဋ္ဌဇောတနာ ပုစ္ဆာမည်သည်။ နုတ္ထိ၊ မရှိ။ ယံပနဓမ္မံ၊ အကြင်တရားကို။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏။ ဥာဏေန၊ ဥာဏ်ဖြင့်၊ ပဋိဝိဒ္ဓံ၊ ထိုးထွင်းလျက်သိတော်မူ၏။ တသးဓမ္မသးထိတရားကို။ အညေန၊ ကိုယ်တော်မှ တပါးသော။ သမဏေနဝါ၊ ရဟန်းနှင့်လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏေနဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်လည်းကောင်း၊ ဒေဝေနဝါ၊ နတ်နှင့်လည်းကောင်း၊ မာရေနဝါ၊ မာရ်နှင့် လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မနာဝါ၊ ဗြဟ္မာနှင့်လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။ သံသန္ဓနကိစ္စံ၊ နှိုးနှောရဦးမည်ကိစ္စသည်။ နုတ္ထိ၊ မရှိ။ တေန၊ ထိုသို့သော အကြောင်းကြောင့်။ အယံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ ဒိဋ္ဌသံသန္ဓနာပုစ္ဆာ၊ ဒိဋ္ဌသံသန္ဓနာ ပုစ္ဆာသည်။ နုတ္ထိ၊ မရှိ။ ယသ္မာပန၊ အကြင်ကြောင့်ကား။ ဇေသဇေသော၊ ဤမြတ်စွာ ဘုရားသည်။ အကထံကထိ၊ သို့လောသို့လောဟု တွေးတောခြင်းရှိတော်မူ။ တိဣန္ဒြိယိ

ကိစ္ဆော။ ကူးမြောက်ပြီးသော ဝိမိကိစ္ဆာရှိတော်မူ၏။ သဗ္ဗဓမ္မေသု။ အလုံးစုံသောတရားတို့၌။ ဝိဟတသံသယော။ ဖျောက်အပ် ပြီးသော ယုံမှားသင်္ကာရှိတော်မူ၏။ တေန။ ထိုသို့သော အကြောင်းကြောင့်။ အဿ။ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ ဝိမတိစ္ဆေဒနာပုစ္ဆာ။ ဝိမတိစ္ဆေဒနာပုစ္ဆာသည်။ နိတ္ထိ။ မရှိ။ ဣတရာ။ ဤပုစ္ဆာသုံးပါးမှတစ်ပါး ဖြစ်သော။ ဧ။ အနုမတိ ကထေတုကမျတာအားဖြင့်နှစ်ပါးကုန်သော။ ပုစ္ဆာပန။ ပုစ္ဆာတို့သည်ကား။ ဘဂဝတော။ မြတ်စွာဘုရားအား။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ တာသု။ ထိုနှစ်ပါးသော ပုစ္ဆာတို့တွင်။ အယံ။ ဤကတမောစဘိက္ခဝေပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါဟူသောပုစ္ဆာသည်။ ကထေတုကမျတာပုစ္ဆာ။ ကထေတုကမျတာ ပုစ္ဆာတည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ သိအပ်၏။ ။

ဣဒါနိ။ ယခုအခါ၌။ တာယ။ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ပုစ္ဆာယ။ ကထေတုကမျတာပုစ္ဆာဖြင့်။ သုန္ဒံ။ သက်သက်သော။ ပစ္စယာကာရံ။ ပစ္စယာကာရဟူသောပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို။ ဝိဘဇန္တော။ ဝေဘန်တော်မူလိုရကား။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာဘိက္ခဝေသင်္ခါရာတိအာဒိ။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာဘိက္ခဝေသင်္ခါရာဤသို့အစရှိသောစကားကို။ အာဟာ။ ဟောတော်မူ၏။ စ။ လိနန္တရစောဒနာ၏ပရိဟာရကိုပြဆိုလိုက်အံ့။ ဧတ္ထ။ ဤအဝိဇ္ဇာပစ္စယာ ဘိက္ခဝေသင်္ခါရာစသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဒေသနာတော်၌။ ယထာနာမ။ ဥပမာမည်သည်ကား။ ဝိတရံ။ အဘကို။ ကထေဿာဓိတိ။ ဆိုအံ့ဟူ၍။ အာရုဇ္ဈေ။ အားထုတ်သော သူသည်။ တိဿဿဝိတာ။ တိဿ၏အဘ။ သောဏဿဝိတာ။ သောဏ၏အဘ။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပဌမတရံ။ လက်မွန်ဦးစွာ။ ပုတ္တတ္ထိ။ သားကိုလည်း။ ကထေတိ။ ဆို၏။ ဝေမေဝ။ ဤနှင့်ခြင်းရာ တူစွာသာလျှင်။ ပစ္စယံ။ ပစ္စည်း တရားကို။ ကထေတုံ။ ဟောတော်မူခြင်းငှါ။ အာရုဇ္ဈေ။ အားထုတ်တော်မူသော။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာတိအာဒိနာ။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာဤသို့အစရှိသော။ နယေနနည်းဖြင့်။ သင်္ခါရာဒိနံ။ သင်္ခါရအစရှိသည်တို့၏။ ပစ္စယေ။ ပစ္စည်းဟုဆိုအပ်ကုန်သော။ အဝိဇ္ဇာဒိဓမ္မေ။ အဝိဇ္ဇာအစရှိသောတရားတို့ကို။ ကထေန္တော။ ဟောတော်မူလျက်။ ပစ္စယုပ္ပန္နံ။ ပစ္စယုပ္ပန္နဓမ္မကို။ ကထေတိ။ ဟောတော်မူ၏။ အာဟာရဝဂ္ဂဿ။ အာဟာရဝဂ်၏။ ပရိယောသာနေပန။ အဆုံး၌မူကား။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒဉ္စ ဝေါဘိက္ခဝေ ဒေသိဿာပိပဋိစ္စသမုပ္ပန္နဓမ္မတိ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒဉ္စ ဝေါဘိက္ခဝေဒေသိဿာပိပဋိစ္စသမုပ္ပန္နဓမ္မဟူ၍။ ဉာယံ။ ပစ္စယပစ္စယုပ္ပန္နတရားနှစ်ပါးကို။ အာရဘိတွာ။ အားထုတ်တော်မူ၍။ ဉာယမ္ပိပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နတရား

နှစ်ပါးစုံကိုလည်း။ ကထေသိ။ ဟောတော်မူ၏။ ပန။ အဝယဝတ္ထကိုပြဆိုပြီး
 အံ၊ ဣဒါနိ။ ယခုအခါ၌။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာတိအာဒိသု။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ
 သင်္ခါရာဤသို့ အစရှိသောပါဠိတို့၌။ အဝိဇ္ဇာစ၊ အဝိဇ္ဇာလည်းမည်၏။ သား
 ထိုအဝိဇ္ဇာဟူသည်။ ပစ္စယောစ။ ပစ္စည်းလည်းမည်၏။ ဣတိ။ ဤနှစ်ပါးသော
 သတ္တိကြောင့်။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယော။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယမည်၏။ တဿ္ဿာအဝိဇ္ဇာပစ္စ
 ယော။ ထိုသို့သဘောရှိသော အဝိဇ္ဇာဟူသော ပစ္စည်းကြောင့်။ သင်္ခါရာ။
 သင်္ခါရတို့သည်။ သမ္ပဝန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဣမိနာနယေန။ အဝိဇ္ဇာ
 စသာပစ္စယောစာတိအစရှိသော ဤနည်းဖြင့်။ အတ္ထော။ အနက်ကို။ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ အပသံ။ ဤဆိုအပ် ပြီးသည်ကား။ ဧတ္ထ။ ဤပါဠိ အရာ၌။
 သင်္ခါပေါ။ အကျဉ်းစကားမျှသာတည်း။ ဝိတ္ထာရေနပန။ အကျယ်အားဖြင့်
 ကား။ သဗ္ဗာကာရသမ္ပန္နာ။ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာနှင့်ပြည့်စုံသော။ အ
 နုလောမပဋိစ္စသမုပ္ပါဒကထာ။ အနုလောမပဋိစ္စသမုပ္ပါဒကို ဖွင့်ဆိုကြောင်း
 ကထာကို။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျင်း၌။ ကထိတာ။ ငါဆိုအပ်ပြီ။
 တဿ္ဿ။ ထိုသို့ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျင်း၌ ဥဿုခြင်းရာနှင့်ပြည့်စုံစွာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ
 ကထာကို ငါအကျယ်ဆိုပြီး ဖြစ်သောကြောင့်။ သာ။ ထိုဝိတ္ထာရ ကထာ
 ကို။ တတ္ထ။ ထိုဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျင်း၌။ ကထိတဝသေနော။ ဖွင့်ဆိုပြီးသည့်နည်း
 ဖြင့်သာလျှင်။ ဂဟေတဗ္ဗာ။ ယူလေအပ်၏။ ပဋိလောမကထာယံပန။ ပဋိလုံ
 ဖြစ်သောပဋိစ္စသမုပ္ပါဒကထာ၌ကား။ အဝိဇ္ဇာယတေတွဝါတိ။ အဝိဇ္ဇာယတေ
 ဝဟူသောပုဒ်ကို။ အဝိဇ္ဇာယတုဇေ။ အဝိဇ္ဇာ၏သာလျှင်။ အသေသမိရာဂ
 နိရောဓာတိ။ အသေသမိရာဂ နိရောဓာဟူသည်ကား။ မိရာဂသင်္ခါရေတနာ။
 သင်္ခါရတို့ကိုတပ်ခြင်းကင်းကြောင်းဖြစ်၍ မိရာဂဟုဆိုအပ်သော။ မဂ္ဂေန။
 မဂ်ဖြင့်။ အသေသနိရောဓာ။ မကျန်မကြွင်းစေမူ၍ ကောင်းစွာ ဖြတ်ခြင်း
 ကြောင့်။ သင်္ခါရနိရောဓောတိ။ သင်္ခါရနိရောဓောဟူသည်ကား။ သင်္ခါရနံ
 သင်္ခါရတို့၏။ အနုပ္ပါဒနိရောဓော။ တပနိမဖြစ်သောအားဖြင့်ချုပ်ခြင်းသည်
 ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ပန။ ဆက်ပြီးအံ့။ ဧဝံနိရောဓာနံ။ ဤသို့အနုပ္ပါဒနိရောဓအား
 ဖြင့်ချုပ်ကုန်သော။ သင်္ခါရနံ။ သင်္ခါရတို့၏။ နိရောဓာ။ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။
 ဝိညာဏာဒိနန္တံ။ ဝိညာဉ်အစရှိသည်တို့၏လည်း။ နိရောဓာ။ အနုပ္ပါဒနိရောဓ
 အားဖြင့် ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ နာမရူပါဒိနိ။ နာမ်ရုပ် အစရှိသည် တို့သည်။
 နိရုဒ္ဓါနိယေဝ။ အကြွင်းမဲ့ အားဖြင့် ချုပ်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်
 ကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့သော အနက်ကို။ ဒေသယတု။ ပြတော်မူခြင်းငှါ။ သင်္ခါရ
 နိရောဓာဝိညာဏနိရောဓောတိအာဒိနိ။ သင်္ခါရနိရောဓာ ဝိညာဏနိရော

ခေမာဗြဟ္မာသိဒ္ဓိအစရှိသောစကားတို့ကို၊ ဝတ္ထု၊ ဟောတော်မူ၍၊ ဝေမေတဿ
 ကေဝလဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿနိရောဓေ ဟောတိတိ၊ ဝေမေတဿ ကေဝ
 လဿဒုက္ခက္ခန္ဓဿနိရောဓေဟောတိဟူ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဝေမေတဿစသောပါဠိစကား၌၊ ကေ
 ဝလဿာတိ၊ ကေဝလဿဟူသည်ကား၊ သကလဿ၊ အကြွင်းမရှိသော၊
 ဝါ၊ တနည်းကား၊ သုဒ္ဓဿ၊ ချမ်းသာစသည်တို့နှင့်မရောမရှက်သက်သက်
 သော၊ သတ္တဝိဟုလေတဿ၊ တိတ္ထိတို့သည်ကြံဆအပ်သော သတ္တဇီဝဗ္ဗ
 ကင်းသော၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။
 ဒုက္ခက္ခန္ဓဿာတိ၊ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿဟူသည်ကား၊ ဒုက္ခရာသိဿ၊ ဆင်းရဲအရ
 ၏၊ နိရောဓေဟောတိတိ၊ နိရောဓေဟောတိ ဟူသည်ကား၊ အနုပ္ပါဒေါ၊
 မဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 အနုလောမတော၊ အနုလုံးအားဖြင့်၊ ဣဒဿဟိပဒေဟိ၊ တဆဲ၊ နှစ်ပါးကုန်
 သောပုဒ်တို့ဖြင့်၊ ဝဇ္ဇကထံ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်စက်-ဝဋ်တရားကို၊ ကထေတွား
 ဟောတော်မူ၍၊ တမေဝဝဇ္ဇံ၊ ထိုပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်စက်-ဝဋ်တရားကိုပင်
 လျှင်၊ ဝိနိဝဇ္ဇေတွား၊ အနုပ္ပါဒ်နိရောဓကို ဖြစ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့် ပြန်နစ်၍၊ ပဋိ
 လောမတော၊ ပဋိလုံးအားဖြင့်၊ ဣဒဿဟိပဒေဟိ၊ တဆဲ၊ နှစ်ပါး ကုန်သော
 ပုဒ်တို့ဖြင့်၊ ဝိဝဇ္ဇံ၊ ဝဋ်တရား၏ ကင်းခြင်းကို၊ ကထေန္တော၊ ဟောတော်
 မူလျက်၊ အရဟတ္တေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဖြင့်၊ ဒေသနာယ၊ ဒေသနာတော်၏။
 ကုဋံ၊ အထွဋ်ကို၊ ဂဏ္ဍိ၊ ယူတော်မူ၏၊ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာ
 တော်၏ အပြီးအဆုံး၌၊ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာကုန်သော၊ အာရန္တဝိပဿကာ၊
 အားထုတ်အပ်သော ဝိပဿနာရှိကုန်သော၊ တေဥဒ္ဓန္တိတညှုပုဂ္ဂလော၊ ထို
 ဥဒ္ဓန္တိတညှုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သုရိယရသိသံဗုဒ္ဓာနိ၊ နေအရုဏ်ဖြင့်ကောင်းစွာ
 တွေ့ကုန်သော၊ ပရိပါကဂတာနိ၊ ရင့်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော၊ ပဒုမာနိ၊ ပဒုမာ
 အရံတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓိတွား၊ ပွင့်ကုန်လျက်၊ ပတိဋ္ဌဟန္တိဝိယ၊ တည်ကုန်သကဲ့
 သို့၊ ဗုဒ္ဓိတွား၊ သစ္စာမံရင့်-ပွင့်ကုန်လျက်၊ အရဟတ္တဖလေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
 ၌၊ ပတိဋ္ဌဟိ သုတေသကုန်၏။ ဣဒမဝေါစ ဘဂဝါတိ၊ ဣဒမဝေါစ ဘဂဝါ
 ဟူသည်ကား၊ ဝဇ္ဇဝိဝဇ္ဇဝသေန၊ ဝဇ္ဇကထာ ဝိဝဇ္ဇကထာနှင့်စပ်သဖြင့်၊
 ဣဒဿကလသုတ္တံ၊ ဤသုတ်အလုံးကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါ
 စ၊ ဟောတော်မူ၏။ အတ္တမနာ တေဘိက္ခုတိ၊ အတ္တမနာ တေဘိက္ခုဟူ
 သည်ကား၊ ဝုဠမိတ္တာ၊ နှစ်လို ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိကုန်သော၊ ပဉ္စ
 သတာ၊ ငါးရာကုန်သော၊ ဝိဏာသဝါ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိကုန်သော

၂၆ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ၊

တေဘိက္ခူ။ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတောဘာသိတံအဘိနန္ဒန္တိ။ ဘဂဝတောဘာသိတံအဘိနန္ဒုဟူသည်ကား။ ကရိကရုတမဇ္ဈနာ။ ကရိကိဌကံမင်း၏ ကျူးရင့်သကဲ့သို့ သာယာစွာသော။ ကဏ္ဍသုခေန။ နား၌ချမ်းသာသော။ ပဏ္ဍိတဇနဟဒယာနံ။ ပညာရှိအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့၏ စိတ်နှလုံးကို။ အမတာဘိသကသဒိသေန။ အမြှိုက်ရေစင်ဖြင့်သွန်းလောင်းသည်နှင့်တူသော။ ဗြဟ္မသရေန။ မြတ်သော အသံတော်ဖြင့်။ ဘာသတော။ မိန့်တော်မူသော။ ဘဂဝတော။ သုန်းတော်ကြီးသော သုရားမြတ်၏။ ဝစနံ။ စကားတော်ကို။ အဘိနန္ဒိ'သု။ လွန်စွာဝမ်းမြောက်ကုန်၏။ အနုမောဒိ'သု။ စေတနာဝမ်းလည်းမြောက်ကုန်၏။ သမ္ပဒိန္တိ'သု။ ဝန်လည်းခံကုန်၏။ ဣတိ အယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ တေန။ ထိုကြောင့်။ ဧတံ။ ဤဆိုလတ္တံ့သော အနုဂိတိကို။ ဝုတ္တတိ။ မိန့်အပ်၏။ တာဒိနော။ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သုရားသခင်၏။ သုဘာသိတံသုလပိတံ။ ကောင်းစွာ မိန့်ဆိုသော စကားတော်ကို။ ဘိက္ခဝေါရဟန်းတို့သည်။ သာရဿာမူတိ။ အလွန်ကောင်းမွန်စွာအလွန်ကောင်းမွန်စွာဟူ၍။ အနုမောဒမာနာ။ နှစ်လိုဝမ်းမြောက်ကုန်လျက်။ သိရဿာ။ ဦးခေါင်းဖြင့်။ သမ္ပဒိန္တိ'သု။ ဝန်ခံကုန်၏။ ဣတိ ပရိသမာပနံ။ ဤသို့ပြီးခြင်းကို။ ဒဠဗ္ဗံ။ ရှုအပ်၏။ ပဌမပဋိစ္စသမုပ္ပါဒဝဏ္ဏနာ။ ဧေးဦးစွာသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒသုတ် အဋ္ဌကထာသည်။ နိဗ္ဗိတာ။ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

၂ ဒုတိယေဝိ။ ဒုတိယသုတ်၌လည်း။ ဝုတ္တနယောနေဝ ပဌမသုတ်၌ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ သုတ္တနိက္ခပေါ။ သုတ်ကိုထားခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ အယံပန။ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ဝိသေသော။ အထူးတည်း။ ပဌမံ။ ပဌမပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ သုတ်ကို။ ဥဣဒ္ဓိတညှာ ဝုပ္ပလသနံ။ ဥဣဒ္ဓိတညှာ ဝုပ္ပလံတို့၏။ ဝသေန။ အစွမ်းဖြင့်။ သင်္ခပတော။ အကျဉ်းအားဖြင့် ဘဂဝတာ။ မြတ်စွာသုရားသည်။ ဒသပိတံ။ ပြတော်မူအပ်၏။ ဣဒံ။ ဤဒုတိယပဋိစ္စသမုပ္ပါဒသုတ်ကို။ ဝိပဇ္ဇိတညှာနံ။ ဝိပဇ္ဇိတညှာဝုပ္ပလံတို့၏။ ဝသေန။ အစွမ်းဖြင့်။ ဝိတ္ထာရတော။ အကျယ်အားဖြင့်။ ဘဂဝတာ။ မြတ်စွာသုရားသည်။ ဒသပိတံ။ ပြတော်မူအပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့သိအပ်၏။ စ။ ဆက်ဦးအံ့။ ဣမသ္မိ'ပနသုတ္တံ။ ဤဒုတိယသုတ်၌ကား။ စတသေသာ။ လေးပါးကုန်သော။ ဝဋ္ဌိဟာရက ပုရိသုပမာ။ နှုတ်ကိုဆောင်သော ယောကျ်ားဥပမာတို့ကို။ ဝတ္တဗ္ဗော။ ဆိုအပ်ကုန်၏။ တာ။ ထိုဥပမာတို့ကို။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌။ ဝုတ္တနယောနေဝ။ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဟိ။ အဘယ်သို့ ဆိုအပ်

ဝိ-မိဒါနသီယုတ်-၁-ဗုဒ္ဓဝဂ်၊

၂၇

သိနည်း။ ဝဏ္ဏိဟာရကော။ နွယ်ကိုဆောင်သော၊ ဗုရိသော်၊ ယောကျ်ား
သည်၊ ဝဏ္ဏိယာ၊ နွယ်၏၊ အဂ္ဂံ၊ အများကိုးဒိသွာ၊ မြင်၍၊ တဒနုသာရေန၊ ထို
နွယ်များမှအစဉ်သျှောက်သဖြင့်၊ မူလံ၊ အရင်းကို၊ ပရိယေသန္တော၊ ရှာ
သည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုနွယ်ရင်းကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဝဏ္ဏိမူလေ၊ နွယ်ရင်း၌၊
သေတွာ၊ ဖြတ်၍၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ကမ္မေ၊ အမှု၌၊ ဥပနေယျယထာ၊ ဆောင်
ရာသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိတ္ထာရဒေသနံ၊
အကျယ်ဖြစ်သော ဒေသနာတော်ကို၊ ဒေသန္တော၊ ဟောတော်မူသည်
ရှိသော်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒဿ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရား၏၊ အဂ္ဂဘူတာ၊ အများဖြစ်
၍ဖြစ်သော၊ ဇရာမရဏာ၊ ဇရာမရဏပုဒ်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ယာဝ၊ အကြင်
ရှေ့လောက်၊ မူလဘူတံ၊ အစအရင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အဝိဇ္ဇာပဒံ၊ အဝိဇ္ဇာ
ပုဒ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာဝ၊ ထိုရှေ့လောက်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊
အာဟာရိတွာ၊ ဆောင်တော်မူ၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဝဇ္ဇဝိဝဇ္ဇံ၊ သင်္ခါရ၏ ဖြစ်ခြင်း
သင်္ခါရ၏နစ်ခြင်းကို၊ ဒေသန္တော၊ ဟောတော်မူလျက်၊ နိဗ္ဗပေတိ၊ ပြီးဆုံး
တော်မူစေ၏၊ တတြ၊ ထိုဒုတိယပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သုတ်၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့
သည်ကား၊ ဇရာမရဏာနိနံ၊ ဇရာမရဏအစရှိသည်တို့၏၊ ဝိတ္ထာရဒေသနာ
ယ၊ ဖြန့်သော ဒေသနာတော်၏၊ အပ္ပနိစ္ဆယော၊ အနက်အဆုံး အဖြတ်
တည်း၊ ဇရာမရဏနိဇ္ဈေသ၊ ဇရာမရဏနိဇ္ဈသ၌၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ တေသံ
တေသန္တိ၊ တေသံတေသံ ဟူသော၊ အယံ၊ ဤပုဒ်သည်၊ သင်္ခေပတော၊
အကျဉ်းအားဖြင့်၊ အနေကောသံ၊ များစွာကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့
အား၊ သာဓာရဏနိဇ္ဈေသော၊ ဆက်ဆံသောအားဖြင့်ပြခြင်းတည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝိညာတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏၊ ဒေဝဒတ္တဿ၊ ဒေဝဒတ်၏၊
ယာဇရာ၊ အကြင်ဇရာ၊ သောမဒတ္တဿ၊ သောမဒတ်၏၊ ယာဇရာ၊ အကြင်
ဇရာ၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့သော အပြားအားဖြင့်၊ ဒိဝသစ္စိ၊ တနေ့ပတ်လုံးလည်း၊
ကထေန္တဿ၊ ဟောတော် မူသောဘုရားသခင်အား၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါ
တို့သည်၊ ပရိယာဒါနံ၊ ပိုင်းခြား၍ ယူခြင်းသို့၊ နေဝဂစ္ဆန္တိ၊ မရောက်နိုင်
ကုန်၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဇီဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ ပဒေဟိ၊ ဤ
တေသံတေသံဟူသောပုဒ်တို့ဖြင့်၊ ကောပိသတ္တော၊ တစုံတယောက်သော
သတ္တဝါသည်၊ အပရိယာဒိဏ္ဏော၊ ပိုင်းခြား၍မယူသောမည်သည်၊ နဟော
တိ၊ မဖြစ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အယံသင်္ခေပတော၊ အနေကောသံ သတ္တာနံသာ
သာရဏနိဇ္ဈေသောတိ၊ အယံသင်္ခေပတော၊ အနေကောသံသတ္တာနံသာဓာရဏ
နိဇ္ဈေသောဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တဌိတဌိတိအယံ၊ တဌိတဌိဟူသောဤ

၂၀ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

သဒ္ဓါသည်။ ဂတိဇာတိဝသေန၊ ငါးပါးသောဂတိတို့တွင် တပါးပါးသော
 ဂတိ၌မင်းမျိုး အစရှိသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အနေကေသံ၊ များစွာကုန်သော၊
 သတ္တနိကာယာနံ၊ သတ္တဝါ အပေါင်းတို့အား၊ သာဓာရဏ နိဗ္ဗေသော၊
 ဆက်ဆံသောအားဖြင့် ပြခြင်းတည်း။ သတ္တနိကာယေတိ၊ သတ္တ နိကာ
 ယေဟူသော ပုဒ်ဖြင့်၊ သာဓာရဏ နိဗ္ဗေသေန၊ သာဓာရဏ နိဗ္ဗေသဖြင့်၊
 နိဗ္ဗိဋ္ဌဿ၊ ပြအပ်သောသတ္တဝါအပေါင်း၏၊ သရူပနိဒဿနံ၊ သရုပ်ကိုပြ
 ခြင်းတည်း။ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏၊ သတ္တနိကာယေန၊ သတ္တနိကာယသဒ္ဓါဖြင့်၊
 သာဓာရဏနိဗ္ဗေသေန၊ သာဓာရဏနိဗ္ဗေသဖြင့်၊ နိဗ္ဗိဋ္ဌဿ၊ ပြအပ်သော
 သတ္တဝါအပေါင်း၏၊ သရူပနိဒဿနံ၊ သရုပ်ကိုပြခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဇရာဇီရဏတာတိအာဒိသုပန၊ ဇရာဇီရဏတာ၌သို့အစရှိသော
 ပါဠိတို့၌ကား၊ ဇရာတိ၊ ဇရာဟူသောပုဒ်သည်၊ သဘာဝနိဗ္ဗေသော၊ ဟုတ်
 မှန်သောသဘောကိုညွှန်ပြကြောင်းတည်း။ ဇီရဏတာတိ၊ ဇီရဏတာဟူ
 သောပုဒ်သည်၊ အာကာရနိဗ္ဗေသော၊ ရင့်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သော
 အခြင်းအရာကိုညွှန်ပြကြောင်းတည်း။ ခဏ္ဍိစ္စန္တိ အာဒယော၊ ခဏ္ဍိစ္စ၌သို့
 အစရှိသောပုဒ်တို့သည်၊ ကာလသတိက္ကမေ၊ ကာလဖြင့်ညောင်းလတ်သော်၊
 ကိစ္စနိဗ္ဗေသော၊ ကျိုးသည်၏အဖြစ်အစရှိသည်ကို ပြခြင်းဟူသော ကိစ္စ
 အားဖြင့် ညွှန်ပြကြောင်းတို့တည်း။ ပန္နိမာ၊ နောက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧစ္စ၊
 အာယုနောသံဟာနိဇ္ဈန္တိယာနံပရိပါကေဟူသောနှစ်ပုဒ်တို့သည်၊ ပကတိ
 နိဗ္ဗေသော၊ အသက်၏ယုတ်ခြင်းစသောအကျိုးကိုပြခြင်းဟူသောသဘော
 ဖြင့်ညွှန်ပြကြောင်းတို့တည်း။ ဟိ၊ မှန်၏၊ အယံ၊ ဤဇရာကို၊ ဇရာတိဇ္ဈမိနာ
 ပဒေန၊ ဇရာဟူသော၌ပုဒ်ဖြင့်၊ သဘာဝတောဝ၊ သဘောအားဖြင့်သာ
 ရှောင်ဒိဝိတာ၊ ပြအပ်၏၊ တေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ အယံ၊ ဤဇရာဟူ
 သောပုဒ်သည်၊ အဿ၊ ထိုဇရာ၏၊ သဘာဝနိဗ္ဗေသော၊ သဘာဝနိဗ္ဗေသ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇီရဏတာတိဇ္ဈမိနာ၊ ဇီရဏတာဟူသော၌ပုဒ်
 ဖြင့်၊ အာကာရတော၊ အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဒိဝိတာ၊ ပြအပ်၏၊ တေန၊ ထို
 အကြောင်းကြောင့်၊ အယံ၊ ဤဇီရဏတာဟူသောပုဒ်သည်၊ အဿ၊ ထို
 ဇရာ၏၊ အာကာရနိဗ္ဗေသော၊ အာကာရနိဗ္ဗေသသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ခဏ္ဍိစ္စန္တိဇ္ဈမိနာ၊ ခဏ္ဍိစ္စဟူသော၌ပုဒ်ဖြင့်၊ ကာလသတိက္ကမေ၊ ကာလဖြင့်
 ညောင်းလတ်သော်၊ ဒန္တနုခါနံ၊ သွား ခြေသည်း လက်သည်းတို့၏၊ ခဏ္ဍိတ
 တာဝကရဏကိစ္စတော၊ ကျိုးသည်၏အဖြစ်ကို ပြခြင်းကိစ္စအားဖြင့်၊ ဒိဝိ
 တံ၊ ပြအပ်၏၊ ပါလိစ္စန္တိဇ္ဈမိနာ၊ ပါလိစ္စဟူသော၌ပုဒ်ဖြင့်၊ ကေသလောမာနံ

ဆံအမွေးတို့၏။ ပလိတာဘာဝကဏကိစ္စတော။ ပြုသည်၏အဖြစ်ကိုပြု
ခြင်းကိစ္စအားဖြင့်၊ ဒိပိတံ၊ ပြအပ်၏။ ဝလိတ္တစတာတိဇ္ဈမိနာ၊ ဝလိတ္တစတာ
ဟူသောဤပုဒ်ဖြင့်၊ ဖံသံ၊ အသားကို၊ မိလ္လာပေတွာ၊ ညှိုးလျော်ပိန်စေ၍။
တစဝလိတာဝကဏကိစ္စတော။ အရေ၌ တွန့်သည်၏အဖြစ်ကို ပြုခြင်း
ကိစ္စအားဖြင့်၊ ဒိပိတာ၊ ပြအပ်၏။ တေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ ဣမေ
ခဏ္ဍိစ္စန္တိအာဒယော၊ ဤခဏ္ဍိစ္စအစရှိကုန်သော၊ တယော၊ သုံးပုဒ်တို့သည်၊
ကာလာတိက္ကမေ၊ ကာလလရေကြည်တည်သောကာလမှစ၍အစဉ်သဖြင့်
အလွန်ရင့်သောရုပ်တို့၏ ရင့်သောကာလ၌။ အသား၊ ထိုဇရာ၏၊ ကိစ္စနိဒ္ဒေ
သာ၊ ကျိုးသည်၏အဖြစ်အစရှိသောကိစ္စအားဖြင့်ညွှန်ပြကြောင်းတို့သည်။
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေဟိ၊ ထိုခဏ္ဍိစ္စအစရှိသောသုံးပါးတို့ဖြင့်၊ ဣမေသံ၊
ဤသို့ကျိုးသည်၏ အဖြစ်အစရှိသော သဘောရှိကုန်သော၊ ဝိကာရာနံ၊
ဘောက်ပြန်ခြင်းတို့၏၊ ဒဿနဝသေန၊ ပြခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပါကဋိဘူ
တာ၊ ထင်ရှားသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ပါကဋဇရာ၊ ထင်ရှားသောဇရာကိုး
ဒဿိတာ၊ ပြအပ်၏။ ဟိ၊ ထင်ရှားပြဦးအံ့၊ ဥဒကဿဝါ၊ ရေ၏လည်းကောင်း၊
ဝါတဿဝါ၊ လေ၏လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂိနောဝါ၊ မီး၏လည်းကောင်း၊ တိဏ
ရက္ခာဒိနံ၊ မြက်သစ်ပင် အစရှိသည်တို့၏၊ သံဘဂ္ဂ ပလိဘဂ္ဂတာယဝါ၊
အခက်စနောင့်စနင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဈာမတာယ
ဝါ၊ လောင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဂတမဂ္ဂေါ၊ သွားရာခရီး
သည်၊ ပါကဋော၊ ထင်ရှားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောဂတမဂ္ဂေါ၊ ထိုရေ
စသည်၏ သွားရာခရီးသည်၊ တာနေဝဥဒကာဒိနိ၊ ထိုရေအစရှိသည်တို့
သည်၊ နစယထေဝ၊ မဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့သာလျှင်၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူလျှင်၊
ဇရာယ၊ ဇရာ၏။ ဒန္တောဒိသု၊ သွားအစရှိသည်တို့၌၊ ခဏ္ဍိစ္စာဒိဝသေန၊ ကျိုး
သည်၏အဖြစ် အစရှိသောသဘောဖြင့်၊ ဂတမဂ္ဂေါ၊ သွားရာခရီးသည်၊
ပါကဋော၊ ထင်ရှားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စက္ခု၊ မျက်စိကို၊ ဥန္တိလိတွာဗံ၊
ဖွင့်၍လည်း၊ ဂယန္တိ၊ ယူအပ်ကုန်၏။ ခဏ္ဍိစ္စာဒိနေဝ၊ သွားကျိုးခြင်းအစရှိ
သည်တို့သည်လျှင်၊ နစဇရာ၊ ဇရာမမည်၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏၊ ဇရာ၊ ဇရာသည်၊
စက္ခုဝိညေဗျာ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့် သိအပ်သောတရားသည်၊ နဟောသံ၊
မဖြစ်၊ အေယုနေသံဟာနိဇ္ဈန္တိယာနံပရိပါကောဟိ၊ အေယုနေသံဟာနိ
ဇ္ဈန္တိယာနံပရိပါကောဟူကုန်သော၊ ဣမေဟိပနပဒေဟိ၊ ဤနှစ်ပုဒ်တို့ဖြင့်၊
ကာလာတိက္ကမေထေဝ၊ ကာလလရေကြည် တည်သောအခါမှစ၍ အစဉ်
သဖြင့်အလွန်ရင့်သောရုပ်တို့၏ရင့်သောကာလ၌သာလျှင်၊ အဘိဗျတ္တာယ

အလွန်ထင်သော၊ အာယုက္ခယံ စက္ခုဒိဋ္ဌိယပရိပါကသညိတဝဟံ၊ ဇိဝိ
 တိန္ဒြိန္ဒြိယုတ်ယုတ်ခြင်း၊ စက္ခုအစရှိသောဣန္ဒြိယို၏ ရင့်ခြင်းတို့ဖြင့်မှတ်
 အပ်သိအပ်သော၊ ပကတိယာ၊ ပြကတ၊ အားဖြင့်၊ ဧဝံတာ၊ ပြအပ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ပစ္ဆိမ၊ နောက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေ
 ဧ၊ ဤနှစ်ဝုန်တို့သည်၊ အဿ၊ ထိုဇရာ၏၊ ပကတိနိဗ္ဗေသ၊ အသက်၏
 ယုတ်ခြင်းစသော အကျိုးကိုဖြစ်စေခြင်း သဘောဖြင့် ညွှန်ပြကြောင်းတို့
 သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ တတ္ထ၊
 ထိုနိဗ္ဗေသပါဠိ၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဇရံ၊ ဇရာသို့၊ ပတ္တဿ၊ ရောက်
 သောသူအား၊ အာယု၊ အသက်သည်၊ ဟာယတိ၊ ယုတ်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဇရာ၊ ဇရာကို၊ အာယုနောသံဟာနိတိ၊ အာယုနောသံဟာနံဟူ၍၊
 ဗလူပစာနေ၊ ဗလူပစာရအားဖြင့်၊ ဂတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ယသ္မာစ၊
 အကြင်ကြောင့်လည်း၊ ဧဟနုကလေ၊ ငယ်ရွယ်သောအခါ၌၊ သုပ္ပသန္ဓာနိ၊
 ကောင်းစွာကြည်ကုန်သော၊ သုရမဗ္ဗိ၊ သိမ်မွေ့သည်လည်းဖြစ်သော၊ အတ္တ
 နော၊ မိမိ၏၊ ဝိသယံ၊ အာရုံကို၊ သုခေနော၊ လွယ်လင့်တကူအားဖြင့်သာ
 လျှင်၊ ဂဏ္ဍနသမတ္ထာနိ၊ ယူခြင်းငှါစွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ စက္ခုဒိဋ္ဌိ၊ စက္ခုအစ
 ရှိကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြိယတို့သည်၊ ဇရံ၊ ဇရာသို့၊ ပတ္တဿ၊ ရောက်
 သောသူအား၊ ပရိပက္ခာနိ၊ ရင့်ကုန်သည်၊ အာလုပ္ပိတာနိ၊ ချောက်ချားကုန်
 သည်၊ အဝိသဒါနိ၊ မသန်ရှင်းကုန်သည်၊ ဩဠာရိကမ္ဘိ၊ ရှုနုရင်းသော်လည်း၊
 အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိသယံ၊ အာရုံကို၊ ဂဟေဝံ၊ ယူခြင်းငှါ၊ အသမတ္ထာနိ၊
 မစွမ်းနိုင်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣန္ဒြိယာနံ
 ပရိပါကောတိ၊ ဣန္ဒြိယာနံပရိပါကောဟူ၍၊ ဗလူပစာနေ၊ ဗလူပစာရ
 အားဖြင့်သာလျှင်၊ ဂတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပန၊ ဇရာ၏သဘောကိစ္စ
 ဥပစာမှတစ်ပါး ပဘောဒကို ပြဆိုပြီးအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့မိန့်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊
 နိဒ္ဒိဋ္ဌာ၊ ပြအပ်သော၊ သဗ္ဗာရိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ သာအယံဇရာ၊ ထို
 ဇရာသည်၊ ပါကဇာ၊ ပါကဇာဇရာ၊ ပဋိစ္ဆန္တာ၊ ပဋိစ္ဆန္ဒဇရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဒုဝိခ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးအပြားရှိ
 သော ဇရာတို့တွင်၊ ဒန္တာဒိသု၊ သွားအစရှိသည်တို့၌၊ ခဏ္ဍ၊ သာဝါဒိ
 ဒဿနတော၊ ကျိုးသည်၏ အဖြစ် အစရှိသည်ကို မြင်ခြင်း ကြောင့်၊
 ရူပဓမ္မသု၊ ရုပ်တရားတို့၌၊ ဇရာ၊ ဇရာသည်၊ ပါကဇာဇရာနာမ၊ ပါကဇာ
 ဇရာမည်၏၊ အရူပဓမ္မသု၊ နာမ်တရားတို့၌၊ ဇရာပန၊ ဇရာသည်ကား၊
 တာဒိသဿ၊ ထိုသို့ကျိုးသည်၏အဖြစ်သည် သဘောရှိသော၊ ဝိကာ

ရဿ၊ဘောကံပြုနံခြင်း၏၊အဒဿနတော၊မမြင်ခြင်းကြောင့်၊ပဋိစ္ဆန္တဇရာ
 နာမ၊ပဋိစ္ဆန္တဇရာမည်၏၊တတ္ထ၊ထိုနိဗ္ဗေသပါဠိ၌၊ယွာယံယောအ၊ယံခဏှာ
 ဒိသာဝေါ၊အကြင်ခဏှာအစရှိသော အဖြစ်သည်၊ဒိဿတိ၊ထင်၏၊သော
 ခဏှာဒိသာဝေါ၊ ထိုခဏှာ အစရှိသော အဖြစ်သည်၊တာဒိသာနံ၊ ထိုသို့
 သဘောရှိကုန်သော၊ ခန္တာဒီနံ၊ သွားစသည်တို့၏၊ သုဝိညေယျတ္တာ၊သိ
 လွယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝဇ္ဇောယေဝ၊ ရူပါရုံသာလျှင်တည်း၊ တံ၊
 ထိုရူပါရုံကို၊ စက္ခုနာ၊စက္ခုပသာဒဖြင့်၊ ဒိသွာ၊မြင်၍၊မနောဒ္ဓါနေ၊မနော
 ဒ္ဓါရဖြင့်၊ဗိန္ဒေတော၊ကြံ၍၊ ဣဒေဗန္တ၊ဤသွားတို့ကို၊ ဇရာယ၊ဇရာသည်၊
 ပဟဒ္ဓ၊နှိုင်းစက်အပ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဇရံ၊ဇရာကို၊ ဇာနတိ၊သိရ၏၊ဥဒက
 ဌာနေ၊ရေရှိရာအရပ်၌၊ ဗန္ဓာနိ၊ ဖွဲ့အင်ကုန်သော၊ ဂေါသိတာဒီနိ၊ နွား၏
 ဦးခေါင်းသည်တို့ကို၊ဩလောကေတွာ၊ကြည့်ကုန်၍၊ ဟေဋ္ဌာ၊အောက်
 ၌၊ဥဒကဿ၊ရေ၏၊ အတ္ထိဘာဝံ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဇာနံဝိယ၊သိခြင်း
 ကဲ့သို့တည်း၊ ဝုနံ၊တဖန်၊ အဝိစိဇရာ၊အခြားမရှိသောဇရာ၊ သဝိစိဇရာ၊
 အပိုင်းအခြားရှိသောဇရာ၊ ဣတိဝေဝိ၊ ဤသို့သောအပြားအားဖြင့်လည်း၊
 ဒုဝိခ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ထိုနှစ်ပါးအပြားရှိ
 သောဇရာတို့တွင်၊ မဏိကနကရဇတပဝါဠစန္ဒသုရိယာဒီနံ၊ ပတ္တမြားရွှေ
 ငွေသန္တာလနေ အစရှိသည်တို့၏၊ ဇရာဝိယ၊ ဇရာကဲ့သို့လည်းကောင်း၊
 ပါဏိနံ၊သတ္တဝါတို့၏၊ မန္ဒဒသကာဒီသု၊မန္ဒဒသကအစရှိသည်တို့၌၊ဇရာ
 ဝိယစ၊ ဇရာကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အပါဏိနံ၊ အဝိညာဏကဝတ္ထုတို့၏၊
 ဝုပ္ပဗလပလ္လဝါဒီသု၊အပွင့်အသီးအညှန့်အစရှိသည်တို့၌၊ဇရာဝိယစ၊ဇရာ
 ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြား၌၊ ဝဏ္ဏဝိသေသာဒီနံ၊
 အဆင်း၏ထူးပြားခြင်းအစရှိသည်တို့၏၊ဒုဝိညေယျတ္တာ၊သိနှိုင်းသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ဇရာ၊ဇရာသည်၊ အဝိစိဇရာနာမ၊အဝိစိဇရာမည်၏၊နိရန္တ
 ရဇရာ၊အခြားမရှိသောဇရာ၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်
 တည်း၊ တတော၊ ထိုပတ္တမြားရွှေငွေစသည်မှ၊ အညေသုပန၊တပါးကုန်
 သောဌိုဋ်အစရှိသည်တို့၌ လည်းကောင်း၊ ယထာဝုတ္တေသု၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
 သောအပြားရှိကုန်သော အကြင်သတ္တဝါတို့၏တရသောတဝ၌ အကျုံး
 ဝင်သော တရုဏယုဝစသောကာလ အဝိညာဏကသစ်ပင်တို့၏တနေ့
 နှစ်နေ့အပွင့်အစရှိသည်တို့၌လည်းကောင်း၊အန္တရန္တရာ၊အကြားအကြား
 ၌၊ဝဏ္ဏဝိသေသာဒီနံ၊အဆင်းအထူးအစရှိသည်တို့၏၊ သုဝိညေယျတ္တာ၊
 သိလွယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇရာ၊ဇရာသည်၊သဝိစိဇရာနာမ၊အပိုင်း

အခြားရှိသောဇရာမည်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ သိအပ်ကုန်၏။ ဣတော။ ဤဇရာနိဗ္ဗေသမှ။ ပရံ။ နောက်၌။ တေသံတေသန္တိ။ အာဒိ။ တေသံတေသံ ဤသို့အစရှိသောပုဒ်ကို။ ဂုတ္တနယေနော။ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာ လျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ သိအပ်၏။ ။

ပန။ ထူးသည်ကိုဆိုပြီးအံ့။ စုတိစဝနတာတိအာဒိသု။ စုတိစဝနတာ ဤသို့အစရှိသောပုဒ်တို့၌။ စုတိတိ။ စုတိဟူသောပုဒ်ကို။ စဝနကဝသေန။ စုတေခြင်းသဘောရှိကုန်သော ခန္ဓာတို့၏အစွမ်းဖြင့်။ ဂုတ္တတိ။ ဆိုအပ်၏။ ဇေတံ။ ဤစုတိဟူသောပုဒ်သည်။ ကေစတုပဉ္စက္ခန္ဓသမညဝစနံ။ ကေဝါ ကာရခန္ဓာ-စတုဝေါကာရခန္ဓာ-ပဉ္စဝေါကာရ ခန္ဓာတို့နှင့် ဆက်ဆံသော စကားတည်း။ စဝနတာတိဘာဝဝစနေန။ စဝနတာဟူသောဘာဝတဗ္ဗိတံ ပုဒ်ဖြင့်။ လက္ခဏာနိဒဿနံ။ လက္ခဏာကို ပြခြင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဘေဒေါတိ။ ဘေဒေါဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ စုတိခန္ဓာနံ။ စုတိခန္ဓာတို့၏။ ဘင်္ဂိပ္ပတ္တိ ပရိဒီပနံ။ ဘင်ခဏသို့ရောက်သည်ကိုပြခြင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ အန္တရ ဓာနန္တိ။ အန္တရဓာနံဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ ဘိန္နဿ။ ကွဲသော။ စာသုဿဝစာ သုဿဣာ။ အိုး၏အိုးခြမ်းအစိတ်ကြွင်းကိုရအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ။ ဤအတူ။ ဘိန္နာနံ။ ပျက်စီးကုန်သော။ စုတိခန္ဓာနံ။ စုတိခန္ဓာတို့၏။ ယေနကေနုပိပရိ ယာယေန။ တစုံတခုသောအကြောင်းဖြင့်။ ဌာနာဘာဝပရိဒီပနံ။ အကြွင်း အထူးဟူသော တည်ရာမရှိသည်ကိုပြခြင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ မစ္စု မရဏန္တိ။ မစ္စုမရဏံဟူသည်ကား။ မစ္စုသင်္ခါတံ။ မစ္စုဟုဆိုအပ်သော။ မရဏံ။ သေခြင်းတည်း။ တေန။ ထိုမစ္စုမရဏံဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ သမုဇ္ဈေဒမရဏာဒီနိ။ သမုဇ္ဈေဒမရဏအစရှိသည်တို့ကို။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နိသေခေတိ။ မြင်တော်မူ၏။ ကာလောနာမ။ ကာလမည်သည်ကား။ အန္တ ကော။ အဆုံးတည်း။ တဿ။ ထိုအဆုံးကို။ ကိရိယာ။ ပြုခြင်းသည်။ ကာလ ကိရိယာ။ ကာလကိရိယာမည်၏။ ဧဝံ။ ဤသို့။ တေန။ ထိုကာလကိရိယာဟူ သောပုဒ်ဖြင့်။ လောကသမုတိယာ။ လောကသမုတိအားဖြင့်။ မရဏံ။ သေ ခြင်းကို။ ဒီပေတိ။ ပြ၏။ ဣဒါနိ။ ယခုအခါ၌။ ပရမတ္ထေန။ ပရမတ္ထအားဖြင့်။ မရဏံ။ သေခြင်းကို။ ဒီပေတု။ ပြတော်မူခြင်းငှါ။ ခန္ဓာနံဘေဒေါတိအာဒိ။ ခန္ဓာနံဘေဒေါဤသို့အစရှိသောစကားကို။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဟ။ ဟောတော်မူ၏။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ ပရမတ္ထေန။ ပရမတ္ထအားဖြင့်။ ခန္ဓာ ယေဝ။ ခန္ဓာတို့သည်သာလျှင်။ ဘိဇ္ဇန္တိ။ ပျက်ကုန်၏။ သတ္တောနာမ။ သတ္တ ဝါမည်သော။ ကောစိ။ တစုံတယောက်မျှသည်။ နမရတိ။ မသေ။ ပန။ စင်စစ်။

ခန္ဓေသု၊ ခန္ဓာတို့သည်။ ဘိဇ္ဇမာနေသု၊ ပျက်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သတ္တော၊ သတ္တဝါသည်၊ မရတိ၊ သေ၏။ ဘိဇ္ဇေသု၊ ပျက်ကုန်ပြီးသည်ရှိသော်၊ မတောတိ ဝေါဟာရော၊ သူသေဟုခေါ်ဝေါ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စ၊ ဆက်ပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤခန္ဓာနံဘေဒေါ စသောပါဌ်၌၊ ပဉ္စေတု ဝေါကာရဝသေန၊ ပဉ္စဝေါကာရဘဝ စတု ဝေါကာရဘဝ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏၊ ဘေဒေါ၊ ပျက်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဧကေ ဝေါကာရဝသေန၊ ဧကဝေါကာရဘဝ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကဠေဝရဿ၊ အကောင်ပုပ်၏။ နိက္ခေပေါ၊ ပစ်ချခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ စတု ဝေါကာရဝသေန၊ စတု ဝေါကာရဘဝ၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်း၊ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏၊ ဘေဒေါ၊ ပျက်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ သေသန္တယဝသေန၊ ကြွင်းသောပုဒ်နှစ်ခုတို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ကဠေဝရဿ၊ အကောင်ပုပ်၏။ နိက္ခေပေါ၊ ပစ်ချခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဘဝန္တယေဝိ၊ ပဉ္စဝေါကာရ ဧကဝေါကာရ ဘဝနှစ်ပါးအပေါင်း၌လည်း၊ ရူပကာယသင်္ခါတဿ၊ ရူပကာယဟုဆိုအပ်သော၊ ကဠေဝရဿ၊ အကောင်၏၊ သတ္တာဝတော၊ ထင်ရှားရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းကိုဆိုပြီးအံ့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ စာတုမဟာရာဇိကာဒိသု၊ စတုမဟာရာဇ်သံ အစရှိသည်တို့၌၊ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်။ ဘိဇ္ဇန္တေ၊ ပျက်စီးကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ကိဉ္စိ၊ တရိုးတစ်မျှသောအကြောင်းကို၊ နနိက္ခိပတိ၊ မချထား၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုစတုမဟာရာဇ်နတ်စသည်တို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏၊ ဘေဒေါ၊ ပျက်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ မနုဿာဒိသု၊ လူပြည်စသည်တို့၌၊ ကဠေဝရဿ၊ အကောင်ကို၊ နိက္ခေပေါ၊ ပစ်ချထားခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မနုဿာဒိသု၊ လူအစရှိသည်တို့၌၊ ကဠေဝရဿ၊ အကောင်၏၊ နိက္ခေပေါ၊ ပစ်ချထားခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ စ၊ ဆက်ဖွယ်ရှိသေး၏။ ဧတ္ထ၊ ဤနိဇ္ဈေသပါဌ်၌၊ ကဠေဝရဿ၊ အကောင်ကို၊ နိက္ခေပကာရတာတော၊ ပစ်ချထားခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်၊ မရတံ၊ သေခြင်းကို၊ ကဠေဝရဿ၊ နိက္ခေပေါတိ၊ ကဠေဝရဿ၊ နိက္ခေပေါဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဗလူပစာဖြင့်ဆိုအပ်၏။ ဣတိ ဝေမဇ္ဈော၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏။ ဣတိ အယညဇရာဣဒ္ဓမရဏံ ဣဒံ ဂုတ္တတိ ဘိက္ခဝေဟံ၊ ဣတိ အယညဇရာ ဣဒ္ဓမရဏံ ဣဒံ ဂုတ္တတိ ဘိက္ခဝေဟံသည်ကား၊ ဣဒံ ဥာယမ္ပိ၊ ဤစရာမရဏနှစ်ပါးစုံကိုလည်း၊ ဧကေတာကတွာ၊ တပေါင်းတည်း

၃၄ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ပြုလျက်။ ဧရာမရဏန္တိ။ ဧရာမရဏံဟူ၍။ ကထိယတိ။ ဟောတော်မူ
အပ်၏။ ။

☞ ဇာတိနိဒ္ဒေသေ၊ ဇာတိနိဒ္ဒေသန္တိ။ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဇာတိသဉ္ဇာတိတိအာဒိသု၊ ဇာတိသဉ္ဇာတိဤသို့အစရှိ
သောပါဠိတို့၌၊ ဇာယနဋ္ဌေန၊ ဖြစ်ဆဲဟူသောအနက်သဘောကြောင့်၊ ဇာတိ၊
ဇာတိမည်၏။ သာ၊ ထိုဇာတိသည်။ အပရိပုဏ္ဏာယတနဝသေန၊ မပြည့်စုံ
သောအာယတနရှိသောသတ္တဝါတို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ယုတ္တာ၊ သင့်၏၊ သဉ္ဇာ
ယနဋ္ဌေန၊ ပြည့်စုံစွာဖြစ်ခြင်းဟူသော အနက်သဘောကြောင့်၊ သဉ္ဇာတိ၊
သဉ္ဇာတိမည်၏။ သာ၊ ထိုသဉ္ဇာတိသည်။ ပရိပုဏ္ဏာယတနဝသေန၊ မပြည့်စုံ
သောအာယတနရှိသောသတ္တဝါတို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ယုတ္တာ၊ သင့်၏။ ဩက္က
မနဋ္ဌေန၊ အမိဝမ်းသို့သက်သောအနက်သဘောကြောင့်၊ ဩက္ကန္တိ၊ ဩက္ကန္တိ
မည်၏။ သာ၊ ထိုဩက္ကန္တိသည်။ အဏ္ဏဇဇလောဗုဇဝသေန၊ အဏ္ဏဇဇလော
ဗုဇသတ္တဝါတို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ယုတ္တာ၊ သင့်၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ တေ၊ ထိုအဏ္ဏဇ
ဇလောဗုဇ သတ္တဝါတို့သည်။ အဏ္ဏကောသဉ္ဇ၊ ဥဉ္စံသို့ လည်းကောင်း၊
ဝတ္ထိကောသဉ္ဇ၊ သူငယ်အိမ်သို့လည်းကောင်း၊ ဩက္ကမန္တိ၊ သက်ကုန်၏။
ဩက္ကမန္တာ၊ သက်ကုန်လျက်၊ ပဝိသန္တာပိယ၊ ဝင်ကုန်သကဲ့သို့၊ ပဋိသန္တိ၊
ပဋိသန္ဓေကို၊ ဂဏှန္တိ၊ ယူကုန်၏။ အဘိနိဗ္ဗတ္တနဋ္ဌေန၊ ထင်စွာ ဖြစ်ခြင်း
အနက်သဘောကြောင့်၊ အဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ အဘိနိဗ္ဗတ္တိမည်၏။ သာ၊ ထိုအဘိ
နိဗ္ဗတ္တိသည်။ သံသေဒဇဗြဟ္မပပါတိကဝသေန၊ သံသေဒဇဗြဟ္မပပါတိသတ္တဝါ
တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ယုတ္တာ၊ သင့်၏။ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏။ တေ၊ ထိုသံသေဒဇဗြဟ္မ
ပပါတိသတ္တဝါတို့သည်။ ပါကဇ္ဇာယေဝ၊ ထင်ရှားကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ တာဝ၊ ရှေးဦး
စွာ၊ ဝေါဟာရဒေသနာ၊ ဝေါဟာရဒေသနာတည်း။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
ပရမတ္ထဒေသနာ၊ ပရမတ္ထဒေသနာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိသန္တိ၊ မှန်၏။
ခန္ဓာယေဝ၊ ခန္ဓာတို့သည်သာလျှင်။ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်၊ ပါတု
ဘဝန္တိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏။ သတ္ထော၊ သတ္တဝါသည်။ န၊ ထင်ရှားဖြစ်သည်
မဟုတ်။ တတ္ထစ၊ ထိုခန္ဓာနံပါတုဘာဝေါစသော ဒေသနာတော်၌လည်း။
ခန္ဓာနန္တိ၊ ခန္ဓာနံဟူသောဝုဒ်ဖြင့်၊ ဧကဝေါကာရဘဝေ၊ ဧကဝေါကာရဘဝ
၌၊ ဧကဿ၊ တခုသောခန္ဓာကိုလည်းကောင်း၊ စတုဝေါကာရဘဝေ၊ စတု
ဝေါကာရဘဝ၌၊ စတုန္တိ၊ လေးပါးကုန်သောခန္ဓာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဉ္စ
ဝေါကာရဘဝေ၊ ပဉ္စဝေါကာရဘဝ၌၊ ပဉ္စန္တိ၊ ငါးပါးကုန်သော ခန္ဓာတို့

ကိုလည်းကောင်း၊ ဂဟဏံယူခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံသိအပ်၏။ ပါတုဘာဝေါတိ။ ပါတုဘာဝေါဟူသည်ကား၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းတည်း၊ အာယတနာနန္တိတ္ထေ။ အာယတနာနံဟူသောဤပါဠိ၌၊ တဩတဩ။ ထိုထိုသို့သော ကေဝေါကာရ စတုဝေါကာရ ပဉ္စဝေါကာရတဝတို့၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာယတနဝသေန၊ ဖြစ်ဆဲဖြစ်သောအာယတနတို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ သင်္ဂဟော၊ ရေတွက်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ပဋိလာဘောတိ။ ပဋိလာဘောဟူသည်ကား၊ သန္တတိယံ၊ ကံသည်ပြုပြင်အပ်သော ခန္ဓာအစဉ်၌၊ ပါတုဘာဝေါယေဝ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသည်ပင်လျှင်၊ ဟိ၊ ပါတုဘာဝေါယေဝဟုသံဝဏ္ဏနာမူသင့်စွ။ ပါတုဘဝန္တာနေဝ၊ ထင်ရှား ဖြစ်ကုန်သည် ဖြစ်၍သာလျှင်၊ တာနိ၊ ထိုအာယတနတို့ကို၊ ပဋိသန္ဓါနိနာမ၊ ရအပ်သည်မည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အယံဝုစ္စတိတိက္ခဝေဇာတိတိ၊ အယံဝုစ္စတိတိက္ခဝေဇာတိဟူသော၊ ဣမိနာပဒေန၊ ဤပုဒ်ဖြင့်၊ ဝေါဟာရတောစ၊ သမုတိပညတ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရမတ္ထတောစ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒေသိတာယ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇာတိယာ၊ ဇာတိ၏။ နိဂမနံ၊ နိဂုံးအပြီးသတ်ခြင်းကို၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကရေတိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။ ။

ဘဝနိဒ္ဒေသေ၊ ဘဝနိဒ္ဒေသန္တိ။ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ကာမဘာဝေါတိ၊ ကာမဘာဝေါအစရှိသောပါဠိ၌၊ ကမ္မဘာဝေါစ၊ ကမ္မဘဝလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပပတ္တိဘာဝေါစ၊ ဥပ္ပပတ္တိဘဝလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာဝေါ၊ ဘဝသည်၊ ဒုဝိဓော၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ကာမဘဝပကမ္မမေဝ၊ ကာမဘဝသို့ရှေးရှုရောက်စေတတ်သောကံဟုဆိုအပ်သောလောကီကုသိုလ်အကုသိုလ်စေတနာသည်သာလျှင်၊ ကမ္မဘာဝေါနာမ၊ ကမ္မဘဝမည်၏၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏။ တံ၊ ထိုကမ္မဘဝဟုဆိုအပ်သောလောကီကုသိုလ်အကုသိုလ်စေတနာကို၊ တတ္ထ၊ ထိုကာမသုံ၌၊ ဥပ္ပပတ္တိဘဝဿ၊ ဥပ္ပပတ္တိဘဝ၏။ ကာရုဏတ္တာ၊ အကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သုခေါဗုဒ္ဓါနံဥပ္ပါဒေါ ဒုက္ခောပါပဿ ဥပ္ပယောတိအာဒိနိဝိယ၊ သုခေါဗုဒ္ဓါနံဥပ္ပါဒေါ ဒုက္ခောပါပဿ ဥပ္ပယောဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့ကိုကဲ့သို့၊ ဗလဝေါဟာရေန၊ အကျိုး၏အမည်ဖြင့်၊ ဘာဝေါတိ၊ ဘဝဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တေနကမ္မေန၊ ထိုလောကီကုသိုလ်အကုသိုလ်ဟူသောစေတနာကြောင့်၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ ဥပါဒိန္နက္ခန္ဓပဉ္စကံ၊ ဥပါဒိန္နဖြစ်သောခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းသည်၊ ဥပ္ပပတ္တိဘာဝေါနာမ၊ ဥပ္ပပတ္တိဘဝမည်၏၊ ဟိ၊ ဆို

၃၆ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

သင့်၏။ ထံ၊ ထိုဥပပတ္တိဘဝကို၊ တတ္ထ၊ ထိုကာမသုံ၌၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။
ဣတိကတွာ၊ ဤသို့ကတ္တုသင်္ခရန်တတ်ပြု၍၊ ဘဝေါတိ၊ ဘဝဟူ၍၊ ဝတ္တံ၊
ဆိုအပ်၏။ သဗ္ဗထာဝီ၊ ခပ်သိမ်းသောအပြားအားဖြင့်လည်း။ ဣဒံကမ္မဉ္စ၊
ဤကံကိုလည်းကောင်း၊ ဣဒံဥပပတ္တိဝ၊ ဤဥပပတ္တိကိုလည်းကောင်း၊ ဧတမ္ပိ
ဥဘယံ၊ ဤကမ္မဥပပတ္တိနှစ်ပါးစုံကိုလည်း။ ဣဓ၊ ဤပါဠိအရာ၌၊ ကာမဘဝေါ
တိ၊ ကာမဘဝေါဟူ၍၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣပါရူပဘဝေသု၊ ရူပဘဝအရူပ
ဘဝတို့၌၊ ယေဝေ၊ ဤသို့သဘောရှိသောနည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်
၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဘဝနိဒ္ဒေသအပြီးတည်း။ ။

ဥပါဒါနနိဒ္ဒေသေ၊ ဥပါဒါနနိဒ္ဒေသ၌၊ ကာမုပါဒါနန္တိ အာဒိသု၊ ကာမုပါ
ဒါနံဤသို့အစရှိသောဝုဒ်တို့၌၊ အတ္ထော၊ အဝယဝတ္ထကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊
သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဧတေန၊ ဤကိလေသကာမဖြင့်၊
သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဝတ္ထုကာမံ၊ ဝတ္ထုကာမကို၊ ဥပါဒိယန္တိ၊ စွဲလမ်း
တတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤကတ္တုသင်္ခရန်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ပါ၊
တနည်းကား၊ သယံ၊ မိမိဟူသောကိလေသကာမသည်၊ ထံ၊ ထိုဝတ္ထုဟု
ဆိုအပ်သောကာမကို၊ ဥပါဒိယတိ၊ စွဲလမ်းအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သောအ
ကြောင်းကြောင့်၊ ကာမုပါဒါနံ၊ ကာမုပါဒါနမည်၏။ ကာမေဝ၊ ကာမလည်း
မည်၏။ သော၊ ထိုကာမဟူသည်၊ ဥပါဒါနန္တု၊ ဥပါဒါနလည်းမည်၏။ ဣတိ၊
ထိုနှစ်ပါးသော သတ္တိကြောင့်၊ ကာမုပါဒါနံ၊ ကာမုပါဒါနမည်၏။ ဥပါဒါ
နန္တိ၊ ဥပါဒါနံဟူသည်ကား၊ ဒဋ္ဌဂဟဏံ၊ ဖြိုဖျိစွာယူခြင်းကို၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်
၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဥပါဒါနံဟူသောဝုဒ်၌၊ ဥပသဒ္ဓေါ၊ ဥပသဒ္ဓါသည်၊ ဥပါ
ယာသဥပကဋ္ဌာဒိသုဝိယ၊ ဥပါယာသ ဥပကဋ္ဌာအစရှိသော ပါဠိတို့၌ကဲ့
သို့၊ ဒဋ္ဌတ္ထော၊ ဒဋ္ဌအနက်ရှိ၏။ ဧဝံ၊ ဤကာမုပါဒါနံဟူသောအမည်သည်၊
ပဉ္စကာမဂုဏ်ကရာဂဿ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးလျှင် အာရုံရှိသောရာဂ၏။
အမိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိအရာ
၌၊ သင်္ခေပေါ၊ အကျဉ်းသာတည်း။ ဝိတ္ထာရုတောပန၊ အကျယ်အားဖြင့်ကား
ဧဝံ၊ ဤကာမုပါဒါနံကို၊ တတ္ထကတမံကာမုပါဒါနံယောကါမေသုကာမန္တ
နောတိ၊ တတ္ထကတမံကာမုပါဒါနံယောကာမေသုကာမန္တနောဟူ၍၊ ဝတ္တန
ယေနေဝ၊ နိက္ခေပကဏ္ဍ၌ဟောတော်မူသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
သိအပ်၏။ တထာ၊ ထိုမျိုး၊ ဒိဋ္ဌိစ၊ ဒိဋ္ဌိလည်းမည်၏။ သာ၊ ထိုဒိဋ္ဌိသည်၊ ဥပါဒါ
နန္တု၊ ဥပါဒါနလည်းမည်၏။ ဣတိ၊ ဤနှစ်ပါးသောသတ္တိကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌုပါဒါနံ၊
ဒိဋ္ဌုပါဒါနံမည်၏။ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဒိဋ္ဌိ၊ အယူကို၊ ဥပါဒိယတိ၊ စွဲလမ်း

၃၆

တတ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဧတေန၊ ဤမိစ္ဆာအယူဖြင့်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့
သည်၊ ဗိဗ္ဗိ၊ အယူကို၊ ဥပါဒိယန္တိ၊ စွဲလမ်းတတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့စွဲလမ်း
ကြောင်းဖြစ်သောသတ္တိကြောင့်၊ ဗိဇ္ဈပါဒါနံ၊ ဗိဇ္ဈပါဒါနမည်၏။ ဟိ၊ ဆိုသင့်
၏။ ပုရိမဗိဗ္ဗိ၊ ရှေးမိစ္ဆာအယူကို၊ ဥတ္တရဗိဗ္ဗိ၊ နောက်ဖြစ်သော မိစ္ဆာအယူ
သည်၊ ဥပါဒိယတိ၊ စွဲလမ်းတတ်၏။ တာယဗိဗ္ဗိယာ၊ ထိုနောက်ဖြစ်သော
မိစ္ဆာအယူဖြင့်၊ ဗိဗ္ဗိ၊ ရှေးဖြစ်သော မိစ္ဆာအယူကို၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့
သည်၊ ဥပါဒိယန္တိ၊ စွဲလမ်းကုန်၏။ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ ဟောတော်
မူသနည်း။ သဿတောအတ္တာစလောကောစ ဣဒမေဝသစ္စံမောဃမညန္တိ
အာဒိ၊ သဿတောအတ္တာစလောကောစ ဣဒမေဝသစ္စံမောဃမညံ ဤသို့
အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထင်စေဦးအံ့။ အတ္တာစ၊
အတ္တသည် လည်းကောင်း၊ လောကောစ၊ လောက သည်လည်းကောင်း၊
သဿတော၊ ဖြစ်၏။ ဣဒမေဝ၊ အတ္တ သည်လည်းကောင်း-လောက သည်
လည်းကောင်း-ဖြစ်ဟူသော ဤအယူသည်သာလျှင်၊ သစ္စံ၊ မှန်၏။ အညံ၊
အတ္တလောကသည်မဖြစ်ဟူသောတပါးသောအယူသည်၊ မောဃံ၊ အချည်း
နှီးသာတည်း။ ဣကိအာဒိယထာ၊ ဤသို့သော အယူတို့ကဲ့သို့တည်း၊ ဧတံ၊
ဤဗိဇ္ဈပါဒါနံဟူသော အမည်သည်၊ သီလဗ္ဗတုပါဒါနံ အတ္တဝါဒုပါဒါနံ
ဝဇ္ဇဿ၊ သီလဗ္ဗတုပါဒါနံ အတ္တဝါဒုပါဒါနံသည်ကြည့်အပ်သော၊ သဗ္ဗဗိဗ္ဗိ
ဝတဿ၊ အလုံးစုံသောမိစ္ဆာဗိဗ္ဗိ၏၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ
အရာ၌၊ အပသံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား၊ သင်္ခပေါ၊ အကျဉ်းသာတည်း။
ဝိတ္တာရတောပန၊ အကျယ် အားဖြင့်ကား၊ ဧတံ၊ ဤဗိဇ္ဈပါဒါနံကို၊ တတ္ထ
ကတမံဗိဇ္ဈပါဒါနံ နတ္ထိဒန္တန္တိ၊ တတ္ထကတမံ ဗိဇ္ဈပါဒါနံနတ္ထိဒန္တံဟူ၍၊ ဝတ္ထ
နယေနေဝ၊ နိက္ခေပကဏ္ဍ၌ဟောတော်မူအပ်သောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဧတေန၊ ဤမိစ္ဆာအယူဖြင့်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊
တထာ၊ ထိုအတူ၊ သီလဗ္ဗတံ၊ အလေ့အကျင့်ကို၊ ဥပါဒိယန္တိ၊ စွဲလမ်းကုန်၏။
ဝါ၊ တနည်းကား၊ သပံ၊ မိမိသည်၊ တံ၊ ထိုမိစ္ဆာ အယူကို၊ ဥပါဒိယတိ၊ စွဲ
လမ်း၏။ သီလဗ္ဗတဉ္စ၊ အလေ့အကျင့်လည်းမည်၏။ တံ၊ ထိုသီလဗ္ဗတသည်၊
ဥပါဒါနဉ္စ၊ ဥပါဒါနလည်းမည်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သီလဗ္ဗတုပါဒါနံ၊
သီလဗ္ဗတုပါဒါနမည်၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဂေါသီလဂေါတောဒိနိန္ဒာန္တိ၊ အလေ့နွား
၏အကျင့်အစရှိသည်တို့ကို၊ ဧဝံဤသို့၊ သုဒ္ဓိတိ၊ သံသရာမှစင်ခြင်းအကြောင်း
ဖြစ်၏ဟူ၍၊ အဘိနဝေသတော၊ နှလုံးသွင်းမှားသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
သယမေဝ၊ မိမိဟူသော ဗိဗ္ဗိတို့သည်သာလျှင်၊ ဥပါဒါနာနိ၊ ဥပါဒါနမည်

၃၀ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

ကုန်၏။ ဧတ္ထ။ ဤပါဠိ၌။ အယံ။ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ သင်္ခေါပေါ။ အကျဉ်း
 တည်း။ ဝိတ္ထာရတောပန။ အကျယ်အားဖြင့်ကား။ ဧတံ။ ဤသီလဗ္ဗတုပါဒါနံ
 ကို။ တတ္ထကတမံ သီလဗ္ဗတုပါဒါနံ ဣတော ဗဟိဒ္ဓါသမဏ ဗြာဟ္မဏာနံ
 သီလေနသုဒ္ဓိတိ။ တတ္ထကတမံ သီလဗ္ဗတု ပါဒါနံဣတော ဗဟိဒ္ဓါ သမဏ
 ဗြာဟ္မဏာနံသီလေနသုဒ္ဓိဟူ၍။ ဝုတ္တနယေနဝ။ နိက္ခေပကဏ္ဍ၌ဟောတော်
 မူအပ်သော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ သိအပ်၏။ ဣဒါနိ။ ယခုအခါ၌။
 ဧတေန။ ဤမိစ္ဆာအယူဖြင့်။ ဝဒန္တိ။ ဆိုတတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်
 ဝါဒေါ။ ဝါဒမည်၏။ ဧတေန။ ထိုမိစ္ဆာအယူဖြင့်။ ဥပါဒိယန္တိ။ စွဲလမ်းတတ်
 ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ဥပါဒါနံ။ ဥပါဒါနမည်၏။ ကိံ။ အဘယ်ကို။
 ဝဒန္တိ ဝါ။ ဆိုလည်းဆိုကုန်သနည်း။ ဥပါဒိယန္တိ ဝါ။ စွဲလမ်းလည်း စွဲလမ်း
 ကုန်သနည်း။ အတ္တဝနံ။ မိမိကိုယ်ကို။ ဝဒန္တိ။ ဆိုလည်းဆိုတတ်ကုန်၏။ ဥပါ
 ဒိယန္တိ ဝါ။ စွဲလမ်းလည်းစွဲလမ်းတတ်ကုန်၏။ အတ္တနော။ မိမိကိုယ်ကို။ ဝါဒု
 ပါဒါနံ။ ဆိုကြောင်း-စွဲလမ်းကြောင်းတည်း။ အတ္တဝါဒုပါဒါနံ။ မိမိကိုယ်ကို
 ဆိုကြောင်းစွဲလမ်းကြောင်း။ ဝါ။ တနည်းကား။ အတ္တဝါဒမတ္တမေဝ။ အတ္တ
 ဟူသောစကားမျှကိုသာလျှင်။ ဧတေန။ ဤမိစ္ဆာအယူဖြင့်။ သတ္တာ။ သတ္တဝါ
 တို့သည်။ အတ္တာတိ။ ကိုယ်ဟူ၍။ ဥပါဒိယန္တိ။ စွဲလမ်းတတ်ကုန်၏။ ဣတိ
 တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ အတ္တဝါဒုပါဒါနံ။ အတ္တဝါဒုပါဒါနမည်၏။ ဧတံ။ ဤအတ္တ
 ဝါဒုပါဒါနံ ဟူသော စကားသည်။ ဝိသတိ ဝတ္ထုကာယ။ နှစ်ဆယ်သော
 အကြောင်းရှိသော။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိယာ။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၏။ အဓိဝရနံ။ အမည်
 တည်း။ အယံ။ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ ဧတ္ထ။ ဤပါဠိ၌။ သင်္ခေါပေါ။ အကျဉ်း
 တည်း။ ဝိတ္ထာရတောပန။ အကျယ်အားဖြင့်ကား။ ဧတံ။ ထိုအတ္တဝါဒုပါဒါနံ
 ကို။ တတ္ထကတမံအတ္တဝါဒုပါဒါနံဣ ခ အသုတဝါပုထုဇ္ဇနော အရိယာ
 နံအဒဿာဝိတိ။ တတ္ထကတမံအတ္တဝါဒုပါဒါနံ ဣခအသုတဝါ ပုထုဇ္ဇ
 နောအရိယာနံ အဒဿာဝိဟူ၍။ ဝုတ္တနယေနဝ။ နိက္ခေပကဏ္ဍ၌ ဟော
 တော်မူအပ်သောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ သိအပ်၏။ ။

တဏှာနိဒ္ဒေသေ။ တဏှာနိဒ္ဒေသန္တိ။ ရူပတဏှာ(ပ)ဓမ္မတဏှာတိ။ ရူပ
 တဏှာ(ပ)ဓမ္မတဏှာဟူသောပါဠိဖြင့်။ စက္ခန္တိရာဒိသု။ စက္ခန္တိ၊ အစရှိသည်
 တို့၌။ ဇဝနဝိသိယာ။ ဇောဝိသိအားဖြင့်။ ပဝတ္ထာယ။ ဖြစ်သော။ တဏှာယ။
 တဏှာ၏။ သေဋ္ဌိပုတ္တော။ သူဌေးသား။ ဗြာဟ္မဏပုတ္တော။ ပုတ္တုားသား။
 ဣတိဝေမာဒိသု။ ဤသို့သေဋ္ဌိပုတ္တုဗြာဟ္မဏပုတ္တုအစရှိသည်တို့၌။ ဝိတိတော
 အဖ၏အမည်အားဖြင့်။ နာမံ။ သေဋ္ဌိပုတ္တုဗြာဟ္မဏပုတ္တုဟူသောအမည်ကို။

ဒိပိတံဝိယ၊ ပြအပ်သကဲ့သို့၊ ပိတိသဒိသာရေမ္မဏတော၊ အဖန္တ ဟူသော
အာရုံအားဖြင့်၊ ဇေတံနာမံ၊ ဤရူပတဏှာစသော အမည်ကို၊ ဘဂဝတာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒိပိတံ၊ ပြတော်မူအပ်၏၊ စ၊ ဆက်ဦးအုံးဇေယျ၊ ဤပါဠိ၌၊
ရူပါရမ္မဏာ၊ ရူပါရုံလျှင်အာရုံရှိသော၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ ရူပေတဏှာ
တိ၊ ရူပေတဏှာဟူသော တဗ္ဗုရိပ်သမာသ် ဝစနတ်ကြောင့်၊ ရူပတဏှာ၊
ရူပတဏှာမည်၏၊ သာ၊ ထိုရူပတဏှာသည်၊ ကာမရာဂဘာဝေန၊ ကာမရာ
ဂ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ရူပံ၊ ရူပါရုံကို၊ အဿာဒန္တိ၊ သာယာလျက်၊ ပဝတ္တမာနာ၊
ဖြစ်သော၊ ကာမတဏှာ၊ ကာမတဏှာလည်းကောင်း၊ သဿတဒိဋ္ဌိသဟ
ဂတရာဂဘာဝေန၊ သဿတဒိဋ္ဌိနှင့်တကွ ဖြစ်သောရာဂ၏ အဖြစ်ဖြင့်၊
ရူပံ၊ ရူပါရုံသည်၊ နိစ္စံ၊ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းမရှိခြင်း၊ ရူပံ၊ အနှစ်သဗ္ဗဟ်ဖြစ်၍
ခိုင်ခံ့ခြင်း၊ သဿတံ၊ အခါခပ်သိမ်းရှိသဖြင့် အမြဲတည်၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့
နိဗ္ဗူဝစသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ အဿာဒန္တိ၊ သာယာလျက်၊ ပဝတ္တမာ
နာ၊ ဖြစ်သော၊ ဘဝတဏှာ၊ ဘဝတဏှာ လည်းကောင်း၊ ဥန္တေဒိဋ္ဌိ
သဟဂတရာဂ ဘာဝေန၊ ဥန္တေဒိဋ္ဌိနှင့်တကွ ဖြစ်သော ရာဂ၏ အဖြစ်
ဖြင့်၊ ရူပံ၊ ရူပါရုံသည်၊ ဥန္တိဇ္ဇတိ၊ ပြတ်၏၊ ဝိနဿတိ၊ ပျောက်၏၊ ပေစ္စနဘဝ
တိ၊ တဖန်အသစ်မဖြစ်၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့ဥန္တိဇ္ဇနစသော အခြင်းအရာဖြင့်၊
အဿာဒန္တိ၊ သာယာလျက်၊ ပဝတ္တမာနာ၊ ဖြစ်သော၊ ဝိဘဝတဏှာ၊ ဝိဘဝ
တဏှာလည်းကောင်း၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့သော အပြားဖြင့်၊ တိပိဓေ၊ သုံးပါး
အပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရူပတဏှာ၊ ရူပတဏှာသည်၊ တိပိဓေ၊ သုံး
ပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောကိယထာစ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့ သာလျှင်၊ တထာ၊ ထို
အတူ၊ သဒ္ဓတဏှာဒယောဝိ၊ သဒ္ဓတဏှာ အစရှိသည်တို့သည်လည်း၊
တိပိဓေ၊ သုံးပါးအပြားရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့
တာနိ၊ ထိုရူပတဏှာစသောတဏှာခြောက်ပါးတို့သည်၊ အဋ္ဌာရသတဏှာ
ဝိစရိတာနိ၊ တဆဲ့ရှစ်ပါးသော တဏှာဝိစရိတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
ကုန်၏၊ တာနိ၊ ထိုတဏှာ ဝိစရိတ်တို့သည်၊ အဇ္ဈတ္တ ရူပါဒိသု၊ အဇ္ဈတ္တ
သန္တာန်၌ဖြစ်သော ရူပါရုံအစရှိသည်တို့၌၊ အဋ္ဌာရသ၊ တဆဲ့ရှစ်ပါးတို့
လည်းကောင်း၊ ဗဟိဒ္ဓရူပေသု၊ အပသန္တာန်ဖြစ်သောရူပါရုံတို့၌၊ အဋ္ဌာရ
သ၊ တဆဲ့ရှစ်ပါးတို့ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဆတ္တိံသ၊ သုံးဆဲ့
ခြောက်ပါးသော တဏှာဝိစရိတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့ခန့်ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ အတိတာနိ၊ အတိတ် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဆတ္တိံ
သ၊ သုံးဆဲ့ခြောက်ပါးသော တဏှာ ဝိစရိတ်တို့ လည်းကောင်း၊ နာနာ

၄၀ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ - ပဌမတွဲ၊

ဂတာနိ။ အနာဂတ် ဖြစ်ကုန်သော။ ဆတ္တိံသ။ သုံးဆွဲ ခြောက်ပါးသော
 တဏှာဝိစရိုက်တို့ လည်းကောင်း၊ ပစ္စုပ္ပန်နိ။ ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်ကုန်သော၊
 ဆတ္တိံသ။ သုံးဆွဲခြောက်ပါးသောတဏှာဝိစရိုက်တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ
 ဧဝံဤသို့။ အဋ္ဌသတံတဏှာဝိစရိတာနိ။ တရာရှစ်ပါးသော တဏှာဝိစ
 ရိုက်တို့သည်၊ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ အဇ္ဈတ္တိကဿ။ မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်သော
 ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းကို၊ ဥပါဒါယ။ ယူ၍၊ ယံအဇ္ဈတ္တိ။ အကြင်အဇ္ဈတ္တိဖြစ်
 သောခန္ဓာငါးပါးသည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတ္ထိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိဂါဟော။ ဤသို့
 တဏှာမာနဒိဋ္ဌိ၏ အစွမ်းဖြင့် သီးသန့်မဲ့ငြား အပေါင်းအားဖြင့် ယူခြင်း
 သည်၊ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တတ္ထိ။ ထို တဏှာမာနဒိဋ္ဌိ၏အစွမ်းဖြင့်သီးသန့်မဲ့
 ငြားအပေါင်းအားဖြင့်ယူခြင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣတ္ထိ။
 မင်းပုဏ္ဏားစသည်တို့တွင် ဤမည်သောအပြားသည်၊ အတ္ထိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိ
 ဂါဟော။ ဤသို့တဏှာ မာနဒိဋ္ဌိ၏အစွမ်းဖြင့် တပါးသောမင်း ပုဏ္ဏားစ
 သည်ကိုမထောက်မူ၍ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိဝါဧဝမာဒိနိ။
 ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ အဇ္ဈတ္တိကရူပါဒိနိသိတာနိ။ အဇ္ဈတ္တိဖြစ်သောရူ
 ပက္ခန္ဓာစသည်ကိုမှီကုန်သော၊ အဋ္ဌာရဿ။ တဆွဲရှစ်ပါးသော တဏှာဝိ
 စရိုက်တို့လည်းကောင်း၊ ဗာဟိရဿ။ သူတပါးသန္တာန်၌ဖြစ်သော ခန္ဓာ
 ငါးပါးအပေါင်းကို၊ ဥပါဒါယ။ ယူ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမိနာ။ ဤရုပ်ဝေဒနာ
 သညာသင်္ခါရေညာဉ်ဖြင့်၊ အတ္ထိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိဂါဟော။ ဤသို့တဏှာမာန
 ဒိဋ္ဌိ၏အစွမ်းဖြင့်သီးသန့်မဲ့ငြားခန္ဓာငါးပါး၌ တစိတ်အားဖြင့်ယူခြင်းသည်၊
 ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ အတ္ထိတိဂါဟော။ အတ္ထိဟူသောဂါဟသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမိနာ။ ဤအလွန်မင်္ဂလာဟု သမုတ်အပ်သော ထီးဖြူ
 သံလျက်စသည်ဖြင့်၊ ဣတ္ထိ။ မင်းစသည်တို့တွင် ဤမည်သော အပြားသည်၊
 အတ္ထိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိဂါဟော။ ဤသို့တဏှာမာနဒိဋ္ဌိ၏အစွမ်းဖြင့်တပါးသော
 မင်းပုဏ္ဏားစသည်ကိုမထောက်မူ၍ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိ
 ဝါဧဝမာဒိနိ။ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ဗာဟိရရူပါဒိနိသိတာနိ။ ဗာဟိရဖြစ်
 သော ရူပက္ခန္ဓာစသည်ကို မှီကုန်သော၊ အဋ္ဌာရဿ။ တဆွဲရှစ်ပါးသော
 တဏှာဝိစရိုက်တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဆတ္တိံသ။ သုံးဆွဲခြောက်
 ပါးသောတဏှာဝိစရိုက်တို့သည်၊ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်ပြီး
 သောနည်းဖြင့်၊ အတိတာနိ။ အတိတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဆတ္တိံသ။ သုံးဆွဲ
 ခြောက်ပါးသော တဏှာဝိစရိုက်တို့လည်းကောင်း၊ အနာဂတာနိ။ အနာ
 ဂတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဆတ္တိံသ။ သုံးဆွဲခြောက်ပါးသောတဏှာဝိစရိုက်တို့

လည်းကောင်း၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဆတ္တိံ သ၊ သုံးဆဲ့ခြောက်
 ပါးကုန်သော တဏှာဝိစရိုက်ကို လည်းကောင်း၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့သော
 အပြားဖြင့်၊ အဋ္ဌသတံတဏှာဝိစရိတာနိ၊ တရားရှစ်ဖြာ တဏှာဝိစရိုက်
 တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပုန၊ တဖန်၊ သင်္ခဟေ၊ ပေါင်း၍ယူခြင်းကို၊
 ကရိယမာနေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ ရူပါဒီသု၊ ရူပါရုံအစရှိကုန်သော၊ အာရမ္မ
 ဏေသု၊ အာရုံတို့၌၊ ဆဇ္ဇေဝ၊ ခြောက်ပါးသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ တဏှာ
 ကာယာ၊ တဏှာကာယကိုသည်လည်းကောင်း၊ တိသောယေဝ၊ သုံးပါး
 သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမတဏှာဒယော၊ ကာမတဏှာသောတဏှာ
 ကာယာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဝိတ္ထာ
 ရသစ၊ အကျယ်၏လည်း၊ သမ္ဘဝါ၊ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်၊ နိဇ္ဈေသဝိတ္ထာရာ၊
 နိဇ္ဈေသအကျယ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပုန၊ တဖန်၊ သင်္ခဟေတော၊
 အကျဉ်းယူသောအားဖြင့်၊ တဏှာ၊ တဏှာကို၊ ဝိဘာဝိနာ၊ ပညာရှိသည်၊
 ဝိညာတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တဏှာနိဇ္ဈေသအပြီးတည်း။ ။

ဝေဒနာနိဇ္ဈေသေ၊ ဝေဒနာနိဇ္ဈေသ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေ၊ ဤသို့၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဝေဒနာကာယာတိ၊ ဝေဒနာကာယာဟူသည်ကား၊
 ဝေဒနာသမူဟာ၊ ဝေဒနာအပေါင်းတို့သည်၊ စက္ခုသမ္ပဿဇာဝေဒနာ(ပ)
 မနောသမ္ပဿဇာဝေဒနာတိ၊ စက္ခုသမ္ပဿဇာဝေဒနာ(ပ) မနောသမ္ပဿ
 ဇာဝေဒနာဟူသောပုဒ်၌၊ ဇေ၊ ဤစက္ခုသမ္ပဿဇာဝေဒနာစသောပုဒ်ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ စက္ခုသမ္ပဿဇာဝေဒနာ အတ္ထိကုသလာအတ္ထိ အကုသ
 လာအတ္ထိအဗျာကတာတိ၊ စက္ခုသမ္ပဿဇာဝေဒနာအတ္ထိကုသလာအတ္ထိ
 အကုသလာအတ္ထိအဗျာကတာဟူသော၊ ဇေ၊ ဤစက္ခုသမ္ပဿဇာဝေဒနာ
 အတ္ထိကုသလာစသောပုဒ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိဘာဝိ၊ ဝိဘင်းပါဠိ၌၊ အာဂ
 တတ္တာ၊ လာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ စက္ခုဒ္ဓါရာဒီသု၊ စက္ခုဒ္ဓါရအစရှိသည်
 တို့၌၊ ပဝတ္ထာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ကုသလာကုသလာအဗျာကတာဝေဒနာနံ၊
 ကုသိုလ်အကုသိုလ်အဗျာကတာဖြစ်ကုန်သောဝေဒနာတို့၏၊ သာရိပုတ္တော၊
 ရူပသာရိမည်သော ပုတ္တောမ၏သား၊ မန္တနာနိပုတ္တော၊ မန္တနာနိမည်သော
 ပုတ္တောမ၏သား၊ ဣတိဇေမာဒီသု၊ ဤသို့အစရှိသောပါဠိအရာတို့၌၊ မာတိ
 တော၊ အမိအားဖြင့်၊ နာမံ၊ အမည်သည်သည်၊ ဟောတိဝိယ၊ ဖြစ်သကဲ့
 သို့၊ မာတိသဒိသတော၊ အမိနှင့်တူသော၊ ဝတ္ထုတော၊ ဖြစ်ရာဝတ္ထုအားဖြင့်၊
 နာမံ၊ အမည်သည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ ဆက်ပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤစက္ခု
 သမ္ပဿဇာအစရှိသောပုဒ်၌၊ ဝစနုတ္ထော၊ ဝိပြုတ်ကို၊ ဇေ၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့၊

၄၂ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ စက္ခုသမ္ပဿဟေတု၊ စက္ခုသမ္ပဿဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ စက္ခုသမ္ပဿဇာဝေဒနာ၊ စက္ခုသမ္ပဿဇာဝေဒနာမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သိအပ်၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောသောတသမ္ပဿဇာဝေဒနာအစရှိသောပုဒ်တို့၌၊ ဧသေဝနယော၊ ဤကဲ့သို့သောနည်းကို၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဧတ္ထ၊ ဤဝေဒနာဟူသောပုဒ်၌၊ သဗ္ဗဝံဂါဟိကာ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် အလုံးစုံသော ဝေဒနာကို ကျုံးယူတတ်သော၊ ကထာ၊ စကားတည်း။ ပန၊ အသာဓာရဏအားဖြင့်အဓိပ္ပေတဝေဒနာကိုပြဆိုဦးအံ့၊ ဝိပါကဝသေန ဝိပါက်၏အစွမ်းဖြင့်၊ စက္ခုန္ဒါရေ၊ စက္ခုန္ဒါရ၌၊ ဧန္ဒြိယံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ စက္ခုဝိညာဏာနိ၊ စက္ခုဝိညာဉ်တို့ လည်းကောင်း၊ ဧန္ဒြိယံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ မနောဓာတုယော၊ မနောဓာတ်တို့ လည်းကောင်း၊ တိသော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ မနောဝိညာဏဓာတုယော၊ မနောဝိညာဏဓာတ်တို့ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတာဟိ၊ ထိုစက္ခုဝိညာဉ်-မနောဓာတ်-မနောဝိညာဏဓာတ်တို့နှင့်၊ သမ္ပယုတ္တဝသေန၊ အညီအညွတ်အားဖြင့်ယှဉ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝေဒနာဝေဒနာကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ သောတန္ဒါရာဒိသု၊ သောတန္ဒါရ အစရှိသည်တို့၌၊ ဧသေဝနယော၊ ဤသို့စက္ခုန္ဒါရေ၊ စက္ခုဝိညာဏာနိအစရှိသောနည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ မနောန္ဒါရေပန၊ မနောန္ဒါရ၌မူကား၊ မနောဝိညာဏဓာတုသမ္ပယုတ္တာဝ၊ မနောဝိညာဏဓာတ်နှင့်သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော ဝေဒနာကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

ဗဿနိန္ဒေသေ၊ ဗဿနိန္ဒေသ၌၊ စက္ခုသမ္ပဿေသဟိ၊ စက္ခုသမ္ပဿေသဟူသည်ကား၊ စက္ခုမ္ပိ၊ စက္ခုန္ဒါရ၌၊ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သော၊ သမ္ပဿေသ၊ သမ္ပဿတည်း၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောသောတသမ္ပဿစသောပုဒ်တို့၌၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းကဲ့သို့သောနည်းရှိ၏။ စ၊ ဆက်ဦးအံ့၊ စက္ခုသမ္ပဿေသ(ပ)ကာယသမ္ပဿေသဟိ၊ စက္ခုသမ္ပဿေသ(ပ)ကာယသမ္ပဿေသဟူသော၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှသော ပါဠိအစဉ်ဖြင့်၊ ကုသလကုသလဝိပါကာ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ဝိပါက်ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စဝတ္ထုကာ၊ ငါးပါးသောဝတ္ထုရုပ်လျှင် ဖြစ်ရာရှိကုန်သော၊ ဒသဖဿာ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော ဗဿတို့ကို၊ ဝုတ္တာ၊ ပောဓတော်မူအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မနောသမ္ပဿေသဟိ၊ နာ၊ မနောသမ္ပဿေသဟူသောဤပုဒ်ဖြင့်၊ ဗာဝိသတိ၊ နှစ်ဆဲ့နှစ်ပါးကုန်သောသေသဇ္ဇေသကိုယ ဝိပါကမနသမ္ပယုတ္တာ၊ ပဉ္စဝိညာဏဗဿဝုတ္တင်းကုန်

သောလောကီဝိပါက်စိတ်နှင့်သမ္ပယုတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဖဿာ၊ ဖဿတို့ကို၊
 ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သဇ္ဇာယတနနိဗ္ဗေ
 သေ၊ သဇ္ဇာယတနနိဗ္ဗေသန္တိ၊ စက္ခာယတနန္တိ အာဒိသု၊ စက္ခာယတနံ ဤသို့
 အစရှိသောပုဒ်တို့၌၊ ယံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်သင့်၏၊ တံ၊ ထို
 စကားကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ ခန္ဓနိဗ္ဗေသစေဝ၊ ခန္ဓနိဗ္ဗေသန္တိ လည်း
 ကောင်း၊ အာယတနနိဗ္ဗေသစ၊ အာယတနနိဗ္ဗေသန္တိ လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တ
 မေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ ။

နာမရူပနိဗ္ဗေသေ၊ နာမရူပနိဗ္ဗေသန္တိ၊ နမနလက္ခဏံ၊ အာရုံသို့ရှေးရှုညွတ်
 ခြင်းလက္ခဏာံ ရှိသော တရားသည်၊ နာမံ၊ နာမ်မည်၏၊ ရူပနလက္ခဏံ၊
 ဖောက်ပြန်ခြင်း လက္ခဏာရှိသော တရားသည်၊ ရူပံ၊ ရုပ်မည်၏၊ ပန၊ ထူး
 သည်ကိုဆိုဦးအံ့၊ အဿ၊ ထိုနာမ်ရုပ်ကို၊ ဝိတဇန၊ ဝေတန်ရာ၌၊ ဝေဒနာတိ၊
 ဝေဒနာ ဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓော၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏၊ သညာတိ၊ သညာဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ သညာက္ခန္ဓော၊ သညာက္ခန္ဓာ
 ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ စေတနာဖဿောမနသိကာရောတိ၊ စေတနာ
 ဖဿောမနသိကာရော ဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓော၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာကို၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အညေဝိ၊ စေတနာဖဿ မနသိကာရတို့မှ တပါး
 လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓသင်္ဂဟိတာ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာဖြင့် ရေတွက်
 အပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားတို့သည်၊ ကာမဇ္ဈသန္တိ၊ စင်စစ် ရှိကုန်၏၊ ပန၊
 ယင်းသို့ရှိကုန်သော်လည်း၊ ဣမေတယော၊ ဤဖဿာစေတနာ မနသိကာရ
 တရားသုံးပါးတို့သည်၊ သဗ္ဗဒုဗ္ဗလေသုဝိ၊ အလုံးစုံသော စိတ်တို့အောက်
 အားနည်းသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ စိတ္တေသု၊ ပစ္စဝိညာဉ်စိတ်တို့၌၊ သန္တိ၊
 ရှိကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတေသံယေဝ၊ ထိုသုံးပါးသော တရားတို့၏
 သာလျှင်၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤဝေတန်ရာ၌၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓော၊ သင်္ခါ
 ရက္ခန္ဓာကို၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒသသိတော၊ ပြတော်မူအပ်၏၊
 စတ္တာရောစမဟာဘူတာတိတ္ထေ၊ စတ္တာရောစမဟာဘူတာ ဟူသောဤပါဠိ
 ၌၊ စတ္တာရောတိ၊ စတ္တာရောဟူသောဤသဒ္ဒါသည်၊ ဂဏနပရိစ္ဆေဒေါ၊ ရေ
 တွက်ခြင်းကိုပိုင်းခြားကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဒါတည်း၊ မဟာဘူတာတိတေ၊
 မဟာဘူတာဟူသောဤအမည်သည်၊ ပထဝီအာပတေဇဝါယာနံ၊ ပထဝီ
 ဓာတ်အာပေါဓာတ်တေဇာဓာတ်ဝါယောဓာတ်တို့၏၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်
 တည်း၊ ပန၊ ဆက်ဦးအံ့၊ ယေနကာရဏေန၊ အကြင်ကြီးမားသည်ဖြစ်၍ထင်
 ရှားစွာ ဖြစ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ တာနိ၊ ထို၊ ထဝီ အာပေါ

စသောခေတ်တို့ကို၊ မဟာဘူတာနိတိ၊ မဟာဘုတ်တို့ဟူ၍၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤမဟာဘူတာနိဋ္ဌေသန္တိ၊ အညော၊ ဝစနတ္ထလက္ခဏာအစရှိသောအခုံးအမြတ်မှတစ်ပါးသော၊ ယောစရိနိစ္ဆယနယော၊ အကြင်ခုံးဖြတ်ကြောင်းနည်းသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောသဗ္ဗော၊ ထိုအလုံးစုံခုံးဖြတ်ကြောင်းဖြစ်သောနည်းကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ ရူပက္ခန္ဓနိဋ္ဌေသေ၊ ရူပက္ခန္ဓာကိုအကျယ်ညွှန်ပြရာ၌၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဂတ္ထော၊ ဆိုအပ်ပြီး၊ ပန၊ ထူးသည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ စတုန္နဉ္စမဟာဘူတာနံ ဥပါဒါယာတိဗ္ဗေ၊ စတုန္နဉ္စမဟာဘူတာနံ ဥပါဒါယဟူသောဤပါဠိ၌၊ စတုန္နန္တိ၊ စတုန္နံ ဟူသောပုဒ်သည်၊ ဥပယောဂတ္ထေ၊ နုတ်ယာအနက်၌၊ သာမိဝစနံ၊ သာမိဝိတတ်ရှိသောပုဒ်တည်း၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ မဟာဘူတာနံ၊ မဟာဘုတ်တို့ကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂတ္ထံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥပါဒါယာတိ၊ ဥပါဒါယဟူသောပုဒ်၏၊ ဥပါဒိယိတွာ၊ ခြံစွာစွဲလင်း၍၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဣတိ၊ အတ္ထောဤသို့သောအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ နိဿာယ၊ ဖြို၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအနက်ကိုလည်း၊ ဧကေ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ စ၊ ဆက်ပြီးအံ့၊ ဝတ္ထမာနန္တိ အယံ၊ ဝတ္ထမာနံဟူသောဤပုဒ်သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤစတုန္နဉ္စမဟာဘူတာနံဥပါဒါယဟူသောပါဠိ၌၊ ပါဌသေသော၊ ပါဌသေသတည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဧတံ၊ ဤစတုန္နဉ္စမဟာဘူတာနံ ဟူသောပုဒ်သည်၊ သမူဟတ္ထေ၊ သမူဟအနက်၌၊ သာမိဝစနံ၊ သာမိဝိတတ်ရှိသောပုဒ်တည်း၊ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ မဟာဘူတာနံ၊ မဟာဘုတ်တို့၏၊ သမူဟံ၊ အပေါင်းကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ဝတ္ထမာနံ၊ ဖြစ်သော၊ ရူပံ၊ ရုပ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤစတုန္နဉ္စမဟာဘူတာနံဥပါဒါယရူပံဟူသောပုဒ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗဿာဝိ၊ ခပ်ထိမ်းသော အခြင်းအရာဖြင့်လည်း၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပထဝီအာဒိနိ၊ ပထဝီခေတ်အစရှိကုန်သော၊ ယာနိမဟာဘူတာနိ၊ အကြင်မဟာဘုတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ မဟာဘူတာနံ၊ မဟာဘုတ်တို့ကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ဝတ္ထမာနံ၊ ဖြစ်သော၊ စက္ခာယတနာဒိတောဒေန၊ စက္ခာယတနအစရှိသော ရုပ်တို့၏အပြားအထူးဖြင့်၊ အဘိဓမ္မပါဠိယမေဝ၊ အဘိဓမ္မာဟု ဆိုအပ်သော ဓမ္မသင်္ဂဏီပါဠိ ပဋ္ဌာန်းပါဠိ၌သာလျှင်၊ ဂတ္ထံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ တေဝိသတိဝိဓံ၊ နှစ်ဆ သုံးပါး အပြားရှိသော၊ ယဉ္စရူပံ၊ အကြင်ရုပ်သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံသဗ္ဗတ္ထိ၊ ထိုအလုံးစုံသောရုပ်ကိုလည်း၊ ရူပန္တိ၊ ရူပဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

ဝိညာဏနိဒ္ဒေသေ၊ ဝိညာဏနိဒ္ဒေသန္တိ၊ စက္ခုဝိညာဏန္တိ၊ စက္ခုဝိညာဏံ
 ဟူသည်ကား၊ စက္ခု၊ ဖြူ၊ စက္ခု၊ ပတ္တန္တိ၊ ပတ္တန္တိ၊ ဖြစ်သော၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်
 တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်မည်၏၊ ဝါ၊
 တနည်းကား၊ စက္ခုတော၊ စက္ခု၊ ပတ္တန္တိ၊ မှ၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်သော၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်
 တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်မည်၏၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့စက္ခုဝိညာဉ်နှင့်အတူ၊ သောတဗ္ဗာနဇိဝှိကာယဝိညာဏာနိ၊ သော
 တဝိညာဉ်ဗ္ဗာနဝိညာဉ်ဇိဝှိဝိညာဉ်ကာယဝိညာဉ်မည်ကုန်၏၊ ဣတရံပန၊
 ဤမှတပါးသောမနောဝိညာဉ်သည်ကား၊ မနောယေဝ၊ မနသည်သာလျှင်၊
 ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မနောဝိညာဏံ၊ မနော
 ဝိညာဉ်မည်၏၊ ဧဝံ၊ ဤမနောဝိညာဏံဟူသော အမည်သည်၊ ဗ္ဗိပဉ္စဝိညာ
 ဏဝဇ္ဇိတတောဘူမကဝိပါကမိတ္တဿ၊ ဧပဉ္စဝိညာဉ်တဆယ်သည် ကြည်
 အပ်သောတောဘူမကဝိပါကမိတ်၏၊ အမိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ သင်္ခါရနုဒ္ဒေ
 သေ၊ သင်္ခါရနုဒ္ဒေသန္တိ၊ အတ္တော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်
 ၏၊ သင်္ခါရော၊ သင်္ခါရသည်၊ အတိသင်္ခါရဏ လက္ခဏော၊ အေးထုတ်ခြင်း
 သဘောရှိ၏၊ အဿ၊ ထိုသင်္ခါရကို၊ ဝိဘဇနေပန၊ ခွဲဝေရာဖြစ်သော တ
 ယောမေတ္တိက္ခဝေ စသောပါဠိ၌ကား၊ ကာယသင်္ခါရောတိ၊ ကာယသင်္ခါ
 ရောဟူသည်ကား၊ ကာယတော၊ ကာယဒွါရမှ၊ ပဝတ္တော၊ ဖြစ်သော၊ သင်္ခါရော
 သင်္ခါရတည်း၊ ဧဝံ၊ ဤကာယသင်္ခါရဟူသောအမည်သည်၊ ကာယဒွါရေ၊
 ကာယဒွါရ၌၊ စောပနဝသေန၊ ကာယဝိညာဉ်ကို ဖြစ်စေခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊
 ပဝတ္တာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာယာဝစရက္ခသလတော၊ ကာယာဝစရက္ခသိုလ်
 နာမက္ခန္ဓာလေးပါးမှ၊ အဋ္ဌန္တံ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော စေတနာတို့၏၎င်း၊ အက္ခ
 သလတော၊ အက္ခသိုလ်နာမက္ခန္ဓာလေးပါးမှ၊ န္ဓါဒသန္တံ၊ တဆဲ့ရှစ်ပါးသော
 စေတနာတို့၏လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိသတိယာ၊ နှစ်ဆယ်အတိုင်း
 အရှည်ရှိသော၊ ကာယသဉ္ဇေတနာနံ၊ ကာယသဉ္ဇေတနာတို့၏၊ အမိဝစနံ၊
 အမည်တည်း၊ ဝစိသင်္ခါရောတိဧဝံ၊ ဝစိသင်္ခါရောဟူသော ဤအမည်
 သည်၊ ဝစိဒွါရေ၊ ဝစိဒွါရ၌၊ ဝစနဘောဒဝသေန၊ ဝစိဝိညာဉ်ကိုဖြစ်စေခြင်း
 ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပဝတ္တာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိသတိယာဧဝံ၊ နှစ်ဆယ်အတိုင်း
 အရှည်ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဝစိသဉ္ဇေတနာနံ၊ ဝစိသဉ္ဇေတနာတို့
 ၏၊ အမိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဝိတ္တသင်္ခါရောတိ၊ ဝိတ္တသင်္ခါရောဟူသည်
 ကား၊ ဝိတ္တတော၊ လောကီဖြစ်သော ကုသိုလ်အက္ခသိုလ် မိတ်ကြောင့်၊
 ပဝတ္တာသင်္ခါရော၊ ဖြစ်သောသင်္ခါရတည်း၊ ဧဝံ၊ ဤဝိတ္တသင်္ခါရဟူသော

၄၆ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

အမည်သည်။ ကာယဝစိဒ္ဓါရေ၊ ကာယဒ္ဓါရဝစိဒ္ဓါရန္တံ၊ စောပနံ၊ ထွင်ရှားစေ
ခြင်းကို၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ ရဟော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌၊ နိဝိဒိတွာ၊ ထိုင်
နေ၍၊ ဝိန္တေန္တိသမ၊ ကြံသောသူအား၊ ပဝတ္ထာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ လောကီယ
ကုသလာကုသလဝသေန၊ လောကီဖြစ်သော ကုသိုလ် အကုသိုလ်တို့၏
အတွင်းအားဖြင့်၊ ကေနတိ၊ သမနောသဉ္ဇေတနာနံ၊ တရယုတ် သုံးဆယ်
သောမနောသဉ္ဇေတနာတို့၏၊ အမိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ။

အဝိဇ္ဇာနိဒ္ဒေသေ၊ အဝိဇ္ဇာနိဒ္ဒေသန္တိ၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဒုက္ခေအညာဏန္တိ၊ ဒုက္ခေအညာဏံဟူသည်ကား၊
ဒုက္ခသစ္စေ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၌၊ အညာဏံ၊ ဉာဏ်၏ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သော
မောဟတည်း။ ဧဝံ၊ ဤအညာဏဟူသောအမည်သည်၊ မောဟသမ၊ မော
ဟ၏၊ အမိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ သမုဒယေအညာဏန္တိ၊ အာဒိယ၊ သမု
ဒယေအညာဏံဤသို့ အစရှိသောဝုဒ်တို့၌၊ ဝေဒနယော၊ ဤသို့သောနည်း
ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဒုက္ခေအညာဏံအစရှိသောပါဠိ၌၊
အန္တောဂဓတော၊ အတွင်း၌ ဖြစ်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထု၊
တော၊ တည်ရာမှီရာဝတ္ထုအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာရမ္မဏတော၊ အာရုံ
အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋိစ္စာဒနတောစ၊ ဖုံးလွှမ်းတတ်သောအားဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ကာရဏဟိ၊
အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဒုက္ခေ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၌၊ အညာဏံ၊ မောဟဟူသောအညာ
ဏကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ တထာဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ၊ တံ၊ ထိုအညာဏံ
ဟူသောမောဟကို၊ ဒုက္ခသစ္စပရိယာပနုတ္တာ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၌အကျုံးဝင်သည်
၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုက္ခေ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၌၊ အန္တောဂဓံ၊ အတွင်း၌ဖြစ်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စ၊ ဆက်ဦးအံ့၊ ဒုက္ခသစ္စံ၊ ဒုက္ခသစ္စာသည်၊ အသမ၊ ထိုမော
ဟဟူသော အညာဏ၏၊ နိဿယပစ္စယဘာဝေန၊ ပုရေဇာတနိဿယ
ပစ္စည်း သဟဇာတနိဿယ ပစ္စည်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝတ္ထု၊ တည်ရာမှီရာ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာရမ္မဏပစ္စယဘာဝေန၊ အာရမ္မဏပစ္စည်း၏
အဖြစ်ဖြင့်၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုက္ခသစ္စံ၊ ဒုက္ခသစ္စာ
ကို၊ တသမ၊ ထိုဒုက္ခသစ္စာ၏၊ ယာထာဝလက္ခဏံပဋိဝေဓနိဝါရဏေနစ၊
မဘောက်မပြန်သော သဘောလက္ခဏာကို ထိုးထွင်း၍သိသော ပဋိဝေဓ
ဉာဏ်၏ဖြစ်ခြင်းကို တားမြစ်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤဒုက္ခ
သစ္စာ၌၊ ဉာဏပ္ပဝတ္တိယာ၊ လျှောက်ပတ်စွာသိသော အနုပေခဉာဏ်၏
ဖြစ်ခြင်းကို၊ အပ္ပဒါနေနစ၊ မပေးသောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤမော

ဟဟူသောအညာဏသည်။ ပဋိစ္စသဒ္ဓေါ၊ ဖုံးလွှမ်းတတ်၏။ သမုဒယေ၊ သမုဒယသစ္စာ၌၊ ဝတ္ထုတောစ၊ ဖြူရာဝတ္ထုအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာရမ္မဏတောစ၊ အာရုံအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋိစ္စသဒ္ဓနတောစ၊ ဖုံးလွှမ်းတတ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝီတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ကာရဏေတိ၊ အကြောင်းတို့ကြောင့်၊ အညာဏံ၊ မောဟဟူသောအညာဏကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ နိရောဓေစ၊ နိရောဓသစ္စာ၌လည်းကောင်း၊ ပဋိပဒါယာစ၊ မဂ္ဂသစ္စာ၌လည်းကောင်း၊ ပဋိစ္စသဒ္ဓနတော၊ ဖုံးလွှမ်းတတ်သောအားဖြင့်၊ ဧကေနော၊ တပါးသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ကာရဏေန၊ အကြောင်းဖြင့်၊ အညာဏံ၊ မောဟဟူသောအညာဏကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဟိတံပါကဋ္ဌံ၊ ကရောမိ၊ ထိုစကားကိုထင်စွာပြဦးအံ့၊ နိရောဓပဋိပဒါနံ၊ နိရောဓသစ္စာမဂ္ဂသစ္စာတို့ကို၊ တေသံ၊ ထိုနိရောဓသစ္စာမဂ္ဂသစ္စာတို့၏၊ ယာတာဝလက္ခဏပဋိဝေခနိဝါရဏေနစ၊ မတောက်မပြန်သောသတောလက္ခဏာကိုထိုးထွင်း၍သိသောပဋိဝေခဉာဏ်၏ဖြစ်ခြင်းကိုတားမြစ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ တေသု၊ ထိုနိရောဓသစ္စာမဂ္ဂသစ္စာတို့၌၊ ဉာဏပဝတ္တိယာ၊ လျှော့ပတ်စွာသိသောအနုဗောဓဉာဏ်၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ အပ္ပဒါနေနစ၊ မပေးသောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အညာဏံ၊ ဉာဏ်၏ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သောမောဟသည်၊ ပဋိစ္စသဒ္ဓကမေဝ၊ ဖုံးလွှမ်းတတ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ တံ၊ ထိုအညာဏဟုဆိုအပ်သော မောဟသည်၊ တသ္မိံသစ္စန္ဒယေ၊ ထိုနိရောဓသစ္စာ မဂ္ဂသစ္စာနှစ်ပါးအပေါင်း၌၊ အပရိယာပနန္တတ္တာ၊ အကျုံးမဝင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုနိရောဓသစ္စာမဂ္ဂသစ္စာ၌၊ အန္တောဂဓံ၊ အတွင်း၌ဖြစ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တံသစ္စန္ဒယံ၊ ထိုနိရောဓသစ္စာမဂ္ဂသစ္စာနှစ်ပါးသည်၊ အသဟဇာတတ္တာ၊ အညာဏနှင့်သဟဇာတ်မဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တဿ၊ ထိုမောဟဟုဆိုအပ်သောအညာဏ၏၊ ဝတ္ထု၊ ဖြူရာဝတ္ထုသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အညာဏဿ၊ မောဟဟုဆိုအပ်သောအညာဏ၏၊ တဒါရဗ္ဗ အပဝတ္တနတော၊ ထိုနိရောဓသစ္စာ မဂ္ဂသစ္စာကိုအာရုံပြု၍မဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တံသစ္စန္ဒယံ၊ ထိုနိရောဓသစ္စာမဂ္ဂသစ္စာနှစ်ပါးအပေါင်းသည်၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တံ၊ ထိုအညာဏသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုနိရောဓသစ္စာမဂ္ဂသစ္စာ၌၊ နအန္တောဂဓံ၊ အတွင်း၌ဖြစ်သည်မဟုတ်၊ ကဿ၊ အတယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ တသ္မိံသစ္စန္ဒယေ၊ ထိုနိရောဓသစ္စာ မဂ္ဂသစ္စာ နှစ်ပါးအပေါင်း၌၊ အညာဏဿ၊ မောဟဟူသောအညာဏ၏၊ အပရိယာပနန္တတ္တာ၊

၄၈ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ - ပဌမတွဲ၊

အကျုံးမဝင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တံသစ္စဒ္ဓယံ၊ ထိုနိရောဓသစ္စာ
မဂ္ဂသစ္စာ နှစ်ပါးအပေါင်းသည်။ တဿ၊ ထိုအညာဏ၏၊ နဝတ္ထု၊ ဋီရာ
ဝတ္ထုဖြစ်သည်မဟုတ်။ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အသဟ
ဇာတတ္တာ၊ နိရောဓမဂ္ဂ၏အညာဏနှင့်တကွ မဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်
တည်း။ တံသစ္စဒ္ဓယံ၊ ထိုနိရောဓသစ္စာ မဂ္ဂသစ္စာနှစ်ပါး အပေါင်းသည်။
တဿ၊ ထိုအညာဏ၏၊ နာရမ္မဏံ၊ အာရုံလည်းမဟုတ်။ ကဿ၊ အဘယ်
ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ တဒါရမ္မအပဝတ္ထနတော၊ ထိုနိရောဓသစ္စာ မဂ္ဂ
သစ္စာကိုအာရုံပြု၍မဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်
ကြောင့်၊ နိရောဓပဋိပဒါနံ၊ နိရောဓသစ္စာမဂ္ဂသစ္စာတို့၏၊ ဂန္တိရတ္တာ၊ နက်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ခုဒ္ဒသံ၊ မြင်နိုင်ခဲ့၏။ တတ္ထ၊ ထိုမြင်နိုင်ခဲ့သောနိရော
ဓသစ္စာမဂ္ဂသစ္စာနှစ်ပါး၌၊ အန္ဓဘူတံ၊ အရိက်အတိဖြစ်သော၊ အညာဏံ၊
မောဟဟူသော အညာဏသည်။ နပဝတ္တတိ၊ အာရုံပြုခြင်းငှါမစွမ်းနိုင်၊
ဝစနိယတ္ထေန၊ ဝစနိယ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သဘာဝလက္ခဏာဿ၊ နှိပ်စက်ခြင်း
စသည် အားထုတ်ခြင်းစသည်သဘောလက္ခဏာကို၊ ခုဒ္ဒသတ္တာ၊ မြင်နိုင်
သိနိုင်ခဲ့သည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုရိမံပန၊ ငှေးဖြစ်သောဒုက္ခသစ္စာ သမုဒယ
သစ္စာနှစ်ပါးအပေါင်းသည်ကား။ ဂန္တိရံ၊ နက်ခဲ့၏။ တတ္ထ၊ ထိုပုရိမသစ္စာ
နှစ်ပါးအပေါင်း၌၊ ဝိပလ္လာသဂါဟဝသေန၊ သုဘအစရှိသောဘောက်ပြန်
သောအားဖြင့် ယူကြောင်းဖြစ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်သည်။
သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ အပိစအပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယာ၊
ငါသည်။ ဝုစ္စတေ၊ မိန့်ဦးအံ့၊ ဒုက္ခေတိ၊ ဒုက္ခဟူသော၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှ
သောပုဒ်ဖြင့်၊ သင်္ဂဟတောစ၊ ပေါင်း၍ယူခြင်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊
ဝတ္ထုတောစ၊ ဝတ္ထုအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာရမ္မဏတောစ၊ အာရုံအား
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကိစ္စတောစ၊ ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍မသိခြင်းကိစ္စအား
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
ဒိဝိတာ၊ ပြတော်မူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုက္ခသမုဒယေတိ၊ ဒုက္ခ
သမုဒယဟူသော၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှသောပုဒ်ဖြင့်၊ ဝတ္ထုတောစ၊ ဋီရာ
အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာရမ္မဏတောစ၊ အာရုံအားဖြင့်လည်းကောင်း၊
ကိစ္စတောစ၊ ကိစ္စအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာကို၊ ဘဂဝတာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒိဝိတာ၊ ပြတော်မူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုက္ခနိ
ရောဂေါမိနိယာပဋိပဒါယာတိ၊ ဒုက္ခနိရောဂေါမိနိယာပဋိပဒါယဟူသော၊
ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှသောပုဒ်ဖြင့်၊ ကိစ္စတောစ၊ ကိစ္စအားဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာ

ကိုဝေဝတဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒိဝိတာ၊ ပြတော်မူအပ်သည်။ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ အဝိဇ္ဇေသေသတော၊ အထူးမရှိသောအားဖြင့်။
အညာဏန္တိ၊ တောန။ အညာဏံဟူသောဤပုဒ်ဖြင့်။ သဘာဝတော၊ မိမိ
သဘောလက္ခဏာအားဖြင့်။ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာကို။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ နိဗ္ဗိဋ္ဌာ၊ ပြတော်မူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥတဗ္ဗာ၊
သိအပ်၏။ ဣတိခေါဘိက္ခဝေတိ၊ ဣတိခေါဘိက္ခဝေဟူသည်ကား။ ဘိက္ခဝေ၊
ချစ်သားရဟန်းတို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်။ နိရောဓေဟောတိတိ၊ နိရောဓေ
ဟောတိ ဟူသည်ကား။ အနုပ္ပါဒေါ၊ အသစ်မဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ အဝိစ၊ တနည်းကိုဆိုပြီးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤပဋိလုံပါဠိ၌။ သဗ္ဗေဟဝ၊ အလုံး
စုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ တေဟိနရောဓပဒေဟိ၊ ထိုနိရောဓပုဒ်တို့ဖြင့်။
နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်
မူအပ်၏။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အာဂမ္မ၊ ရှေးရှု
ရောက်၍။ တေတေဓမ္မာ၊ ထိုထိုသို့သောအဝိဇ္ဇာစသော တရားတို့သည်။
နိရုတ္တိန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို။ တေသံတေသံ၊
ထိုထိုအဝိဇ္ဇာစသော တရားတို့၏။ နိရောဓေတိ၊ နိရောဓဟူ၍။ ဂုစ္စတိ၊
ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုပြီးသောသဒ္ဓါအစဉ်ဖြင့်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ ဣမေဗ္ဗိ၊ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌။ နှိဒသဟိ၊ တဆဲ့နှစ်ပါးကုန်သော။ ပဒေ
ဟိ၊ အနုလုံပဋိလုံပုဒ်တို့ဖြင့်။ ဝဇ္ဇဝိဝဇ္ဇံ၊ သံသရာဝဋ်၏ကင်းလွတ်ရာနိဗ္ဗာန်
ကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ အရဟတ္တနိက္ခုဇေနေဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသောအထွဋ်ဖြင့်
သာလျှင်။ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို။ နိဗ္ဗပေသိ၊ အပြီးသတ်တော်မူ၏။
ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏အပြီးအဆုံး ရောက်သောကာ
လ၌။ ဂုတ္တနယေနေဝ၊ ဟောတော်မူအပ်သောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ပဉ္စသ
တာ၊ ငါးရာအရေအတွက်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ဓမ္မပဋိဂ္ဂါဟကရဟန်းတို့
သည်။ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌။ ပကိဋ္ဌဟိံသု၊ တည်ကြလေကုန်၏။
ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။
ဝိဘင်္ဂသုတ္တံ၊ ဝိဘင်္ဂသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ မိစ္ဆာပဋိပဒန္တိ၊ မိစ္ဆာပဋိပဒံဟူသော။ အယံ၊ ဤပဋိပဒံ
သည်။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ အနိယျာနိကပဋိပဒံ၊ ဝဋ်မှထွက်မြောက်ကြောင်း
မဟုတ်သောပဋိပဒံတည်း။ နန္ဒဝ၊ စောဒနာပြီးအံ့။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ၊ အဝိဇ္ဇာ

၅၀ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ။

ယူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ယူညာဘိသင်္ခါရေပိ၊ ယူညာဘိသင်္ခါရသည
လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော၊ အာနေဉ္ဇာဘိသင်္ခါရေပိ၊ အာနေဉ္ဇာဘိသင်္ခါရ
သညလည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော၊ သော၊ ထိုယူညာဘိသင်္ခါရ အာနေဉ္ဇာဘိ
သင်္ခါရသည။ ကထံ၊ အဘယ်မည်သော အကြောင်းကြောင့်၊ မိစ္ဆာပဋိ
ပဒါ၊ ချွတ်လွဲယွင်းပါးသောအကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းတည်း။ တဿ၊ ထိုယူညာဘိ
သင်္ခါရ အာနေဉ္ဇာဘိသင်္ခါရ၏၊ ဝဇ္ဇသီသတ္တာ၊ ဝဋ်၏အရင်းမူလ ပဓာန
ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မိစ္ဆာပဋိပဒါ၊ မိစ္ဆာပဋိပဒ်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဟိ၊ ချွဲဦးအံ့၊ ယံကိဉ္စ၊ အကြင်အမှတ်မရှိသောကုသိုလ်သင်္ခါရကို၊
သဝတ္ထယသင်္ခါတံ၊ တဝသုံးပါးအပေါင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဝဋ်၊ ဝဋ်တရား
ကို၊ ပတ္ထေတွာ၊ တောင့်တ၍၊ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏၊ အန္တမသော၊ အလွန်
ဖြစ်သော အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ပဉ္စဘိညာ၊ အဘိညာဉ်ငါးပါးတို့ကို
လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌဝါပနသမာပတ္တိယော၊ သမာပတ်ရှစ်ပါးတို့ကိုလည်း
ကောင်း၊ ပဝတ္တိတာ၊ ဖြစ်စေအပ်ကုန်၏၊ ဝဇ္ဇပက္ခိယံ၊ ဝဋ်၏အဖို့ဖြစ်
သော၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုသမာပတ်အဘိညာဉ်မွန်လွန်သောအဖို့ရှိသောကုသိုလ်
သင်္ခါရအလုံးသည်၊ ဝဇ္ဇသီသံ၊ ဝဋ်၏အရင်းမူလပဓာနသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဣတိဝဇ္ဇသီသတ္တာ၊ ဤဝဋ်၏အရင်းမူလပဓာနဖြစ်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ မိစ္ဆာပဋိပဒါဝ၊ ပဋိစ္ဆာပဋိပဒ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
မန၊ ထိုမှတပါး၊ ယံကိဉ္စ၊ အကြင်အမှတ်မရှိသော ကုသိုလ်သင်္ခါရကို၊
ဝိဝဋ်၊ ဝဋ်၏ကင်းရာဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပတ္ထေတွာ၊ တောင့်တ၍၊
ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏၊ အန္တမသော၊ ယုတ်သော အပိုင်းအခြားအား
ဖြင့်၊ ဥဠုဂ်ယာဂုမတ္တဒါနံပိ၊ တမူတ်မျှသောယာဂုအလှူကိုလည်းကောင်း၊
ပဏ္ဏမုဋ္ဌဒါနမတ္တမ္ပိ၊ ဟင်းရွက်ကျက်တဆုတ်မျှဒါနအလှူကိုလည်းကောင်း၊
ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏၊ ဝိဝဋ်ပက္ခိယံ၊ ဝဋ်ကင်းသော အဖို့ဖြစ်သော၊
ဝိဝဋ်နံသီတံ၊ ဝဋ်ကင်းရာနိဗ္ဗာန်ကိုဖြစ်သော၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုတောင့်တ၍ဖြစ်
စေအပ်သမျှကုသိုလ်သင်္ခါရအလုံးသည်၊ ဝိဝဋ်ပက္ခိကတ္တာ၊ သံသရာဝဋ်
မှကင်းလွတ်ခြင်း အဖို့ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမ္မာပဋိပဒါဝ၊ သမ္မာပဋိ
ပဒ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိ၊ မှန်၏၊ အပ္ပမတ္တမ္ပိ၊ အနည်းငယ်မျှ
လည်းဖြစ်သော၊ ပဏ္ဏမုဋ္ဌမတ္တဒါနကုသလံဝါ၊ ဟင်းရွက်ကျက်တဆုတ်မျှ
သောအလှူကုသိုလ်သည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ မဟန္တံ၊ များမြတ်
သော၊ ဝေလ္လာမဒါနာဒိကုသလံဝါ၊ ဝေလ္လာမပုဏ္ဏား၏အလှူအစရှိသော

ကုသိုလ်သည်မူလည်း။ဟောတု၊ဖြစ်စေ။ဝဋ္ဋသမ္ပတ္တိ။ဝဋ်၌ဖြစ်သောစည်း
 စိမ်ကို။ပတ္ထေက္ခာ။တောင့်တ၍။ဝဋ္ဋနိသိတဝသေန။ဝဋ်၌ရှိသည်၏
 အစွမ်းဖြင့်။မိစ္ဆာသထိတံ။မှားသောအားဖြင့်တားအပ်သည်။သစေဟော
 တိ။အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ဝဋ္ဋမေဝ။ဝဋ်သို့သာလျှင်။အာဟရိတုံ။ဆောင်ခြင်း
 ဌာ။သက္ကောတိ။စွမ်းနိုင်၏။ဝိဝဋ္ဌံ။ဝဋ်ကင်းရာနိဗ္ဗာန်သို့။အာဟရိတုံ။
 ဆောင်ခြင်းဌာ။နောသက္ကောတိ။မစွမ်းနိုင်။မေ။ငါ၏။ဣဒံဒါနံ။ဤအလှူသည်။
 အာသဝက္ခယာ။အာသဝေါတရားတို့၏ ကုန်ခြင်းတို့ကို။ဝဟံ။ရှက်
 ဆောင်နိုင်သည်။ဟောတု၊ဖြစ်စေသတည်း။ဣတိဇေဝပန။ဤသို့ကား။
 ဝိဝဋ္ဌံ။ဝဋ်ကင်းခြင်းကို။ပတ္ထေက္ခေန။တောင့်တသဖြင့်။ဝိဝဋ္ဌဝသေန။ဝဋ်
 ကင်းခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။သမ္ဘာသထိတံ။မဖောက်မပြန် မှန်ကန်စွာထားအပ်
 သည်။သစေဟောတိ။အကယ်၍ဖြစ်အံ့။အရဟတ္တဓ္မိ။အရဟတ္တဖိုလ်ကို
 လည်းကောင်း။ပစ္စေကဗောဓိ ဉာဏဓ္မိ။ပစ္စေကဗောဓိ ဉာဏ်ကိုလည်း
 ကောင်း။သဗ္ဗညုတညာဏဓ္မိ။သဗ္ဗညုတညာဏ်ကိုလည်းကောင်း။ဒါတုံ။
 ပေးခြင်းဌာ။သက္ကောတိယေဝ။စွမ်းနိုင်သည်သာလျှင်တည်း။အရဟတ္တံ။
 အရဟတ္တဖိုလ်ကို။အပတွာ။မရောက်စေမူ၍။ပရိယေသသာနံ။ဆုံးခြင်းသို့။
 နဂစ္ဆတိ။မရောက်။ဣတိ။ဤသို့။အနုလောမဝသေန။အနုလောမဖြစ်သော
 ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၏အစွမ်းဖြင့်။မိစ္ဆာပဋိပဒါ။မိစ္ဆာပဋိပဒ်ကို။ပဋိလောမဝသေန။
 ပဋိလောမဖြစ်သောပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၏အစွမ်းဖြင့်။သမ္ဘာပဋိပဒါ။သမ္ဘာပဋိ
 ပဒ်ကို။ဘဂဝတာ။မြတ်စွာဘုရားသည်။ဒေသိတာ။ဟောတော်မူအပ်
 သည်။ဟောတိ။ဖြစ်၏။ဣတိ။ဤသို့။ဝေဒိတဗ္ဗာ။သိအပ်၏။နန္ဒစ။စောဒနာ
 ဦးအံ့။ဧတ္ထ။ဤပဋိလောမပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ပါဠိ၌။ဘဂဝတာ။မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ပဋိပဒါ။ပဋိပဒါကို။ပုစ္ဆိတာ။မေးတော်မူအပ်သည်။ဟောတိ။ဖြစ်
 ၏။နိဗ္ဗာနံ။နိဗ္ဗာန်ကို။ဘာဇိတံ။ဝေဘန်တော်မူအပ်သည်။ဟောတိ။ဖြစ်၏။
 နိယျာတနေပိ။နိဂုံးသတ်တော် မူခြင်း၌လည်း။ပဋိပဒါဝ။ပဋိပဒါကိုပင်
 လျှင်။နိယျာတိတာ။နိဂုံးအပြီးသတ်တော်မူပြန်ခဲ့၏။ပဋိပဒါတိနာမံ။ပဋိပဒါ
 ဟူသောအမည်သည်။နိဗ္ဗာနဿ။နိဗ္ဗာန်၏။နစနာမံ။အမည်လည်းမဟုတ်
 တုံနဲ့ပန။စင်စစ်မူကား။ဧတံ။ဤပဋိပဒါဟူသောအမည်သည်။သဝိပဿ
 နာနံ။ဝိပဿနာနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော။စတုနံမဂ္ဂါနံ။မဂ်လေးပါးတို့၏။နာမံ။
 အမည်သာဖြစ်ခဲ့၏။တာသ္မာ။ထိုကြောင့်။ပုစ္ဆာနိယျာတနေပိ။ပုစ္ဆာနိဂုံး
 စကားတော်တို့နှင့်။ပဒဘာဇနံ။ပဒဘာဇနိပါဠိသည်။နသမေတိ။မညွှိ
 မညွှတ်ဖြစ်ခဲ့တုံ၏။ဣတိအယံ။ဤသည်ကား။စောဒနာ။စောဒနာခြင်း

၅၂ နိဒါနဝဂ္ဂသံပသုတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ၊

တည်း။ နောနသမေတိ။ မညိညွတ်သည်မဟုတ်ညိညွတ်သည်သာတည်း။
 ကသ္မာ။ အဘယ်ကြောင့်။ သမေတိ။ ညိညွတ်သနည်းဟူမူကား။ ဗလေန၊
 ရောက်ပြီးသော နိဗ္ဗာန်ဟူသော အကျိုးဖြင့်။ ပဋိပဒါယ။ ရောက်စေတတ်
 သော အကြောင်းဟူသော ပဋိပန်၏။ ဒသိတာတ္တာ။ ပြတော်မူအပ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်။ သမေတိ။ ညိညွတ်၏။ ဟိ။ မှန်၏။ ဧတ္ထေ။ ဤပဋိပဒါယမပဋိပ
 သမုပ္ပါဒ်ပါရှိ၍။ ဗလေန။ ရောက်အပ်သော နိဗ္ဗာန်ဟူသော အကျိုးဖြင့်။ ပဋိ
 ပဒါ။ ရောက်စေတတ်သော အကြောင်းဟူသော ပဋိပန်ကို။ ဘဂဝတာ။
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒသိတာ။ ပြတော်မူအပ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။
 အဝိဇ္ဇာယတွေဝ။ အဝိဇ္ဇာ၏သာလျှင်။ အသေသဝိရာဂနိရောဓ။ အကြွင်း
 မဲ့ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ သင်္ခါရနိရောဓော။ သင်္ခါရ၏ချုပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ။
 ဖြစ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်။ ယဿာပဋိပဒါယ။ အကြင်ပိပဿနာ
 မဂ်ဟူသော ပဋိပန်၏။ ဗလံ။ ရောက်အပ်သော အကျိုးဟုဆိုအပ်သော။
 နိရောဓသင်္ခါတံ။ နိရောဓဟုခေါ်ဆိုသိမှတ်အပ်သော။ ဧဝံ။ နိဗ္ဗာန်။ ဤနိဗ္ဗာန်
 သည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ အယံ။ ဤနိဗ္ဗာန်ဟူသော အကျိုး
 ရှိသော ပဋိပန်ကို။ သမ္မာပဋိပဒါတိ။ ကောင်းသော ပဋိပန်ဟူ၍။ ဂုစ္စတိ။
 ဆိုအပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဧတ္ထေ။ ဤအဝိဇ္ဇာယတွေဝအစရှိသောပါရှိ၍။ အယံ
 အတ္ထော။ ဤအနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ စ။ ဆက်ဦးအံ့။ ဣမသ္မိံ
 အတ္ထေ။ ဤအဝိဇ္ဇာယတွေဝအစရှိသည်ဖြင့်ပါရှိအနက်ကိုဆိုရာ၌။ အသေ
 သဝိရာဂနိရောဓတိတ္ထေ။ အသေသဝိရာဂနိရောဓဟူသော ဤပါရှိ၍။ ပိရု
 ဂေါ။ ပိရုဂသဒ္ဓါသည်။ နိရောဓသေဝ။ နိရောဓသဒ္ဓါ၏သာလျှင်။ ဝေဝစနံ။
 ပရိယာယ်သဒ္ဓါသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဟိသန္တံ။ မှန်၏။ ဧတ္ထေ။ ဤအသေသ
 ဝိရာဂနိရောဓ ဟူသောပုဒ်၌။ အသေသဝိရာဂေါ။ သမုဇ္ဈေဒလဟာန်၏
 အစွမ်းဖြင့်အကြွင်းမဲ့တပ်ခြင်းကင်းသော။ အသေသနိရောဓ။ အကြွင်းမဲ့
 ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဣတိအယံအဓိပ္ပါယ်။ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ ဝါ။ တနည်းကား။ ပိရုဂသင်္ခါတေန။ ပိရုဂဟုဆိုအပ်
 သော။ ယေနမဂ္ဂေန။ အကြင်မဂ်ဖြင့်။ အဝိဇ္ဇာယ။ အဝိဇ္ဇာ၏။ အသေသနိရော
 ဓော။ အကြွင်းမဲ့အားဖြင့်ချုပ်ခြင်းသည်။ ယံ။ အကြင်နိဗ္ဗာန်ကို။ အာဂဗ္ဗ။
 ရှေးရှုရောက်၍။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တံ။ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို။ ဒေသတံ။ ပြခြင်းငှါ။
 ဧတံပဒဘာဇနံ။ အဝိဇ္ဇာယတွေဝ အစရှိသော ဤပဒဘာဇနီကို။ ဘဂဝ
 တာ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဟိ။ မှန်၏။ ဧဝံသတိ။
 ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ပဋိပဒါ။ အဝိဇ္ဇာ၏အကြောင်းဖြစ်သောပဋိပန်ကို။

သာနုဘာဝါ။ အာနုဘောဝိဒါအာဝါ။ ဝိဘတ္တိသုတ္တံ။ ဝေတနံအပ်သည်။ ပောတိ။
ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ဣမသိဗ္ဗိသုတ္တေ။ ဤပဗ္ဗိပဒါသုတ်၌လည်း။
ဝနုမေဝ။ ဝနုကိုသာလျှင်။ ဘဂဝတာ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကထိတံ။
ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ။ ဤသည်လျှင်အငြီးတည်း။ တတိယံ။ သုံးခု
မြောက်သောပဗ္ဗိပဒါသုတ်သည်။ နဗ္ဗိတံ။ ငြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄ စတုတ္ထေ။ စတုတ္ထသုတ်၌။ ဝိပဿိဿာတိ။ ဝိပဿိဿဟူသောပုဒ်
၏။ အတ္ထော။ အနက်ကို။ ဧဝံ။ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။
ကိရ။ ထင်စေဦးအံ့။ ကိဗ္ဗိဒေဝ။ တစုံတခုသာလျှင်ဖြစ်သော ဝတ္ထုကို။
ပဿန္တာနံ။ ရှုကြည့်ကုန်သော။ လောကီယမနုဿာနံ။ လောကီဖြစ်သော
လူတို့အား။ ပရိတ္တကမ္မာဘိနိဗ္ဗတ္တဿ။ အားနည်းသောကောင်းမှုကံသည်
ဖြစ်စေအပ်သော။ ကမ္မဇပဿာဒဿ။ ကမ္မဇဖြစ်သောစက္ခုပဿာဒရုပ်၏။
ဒုဗ္ဗလတ္တာ။ အားနည်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အက္ခိနိ။ မျက်လွှာတို့သည်။
ဝိပ္ပန္နန္တိယဿ။ တုန်လှုပ်တုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ။ ဤအတူ။ တဿဗေမိသတ္တဿ။
ထိုဝိပဿိအမည်တော်ရှိသောဘုရားလောင်းအား။ အက္ခိနိ။ မျက်လွှာတို့
သည်။ နဝိပ္ပန္နိယ။ မတုန်လှုပ်တုန်။ ပန။ စင်စစ်သော်ကား။ ဗလဝကမ္မ
နိဗ္ဗတ္တဿ။ အားကြီးသောကောင်းမှုကံသည်ဖြစ်စေအပ်သော။ ကမ္မဇပ
ဿာဒဿ။ ကမ္မဇဖြစ်သောစက္ခုပဿာဒရုပ်၏။ ဗလဝတ္တော။ အားရှိသည်
၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဒေဝါတာဝတံဿ။ တာဝတိံသာနတ်တို့သည်။ ပဿိ
သေယျဿာပိ။ ရှုသကဲ့သို့။ အဝိပ္ပန္နန္တေဟိ။ တုန်လှုပ်ခြင်းကင်းကုန်သော။
အနိမိသေဟိဧဝ။ မမှိတ်သည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ အက္ခိဟိ။ မျက်လွှာတို့
ဖြင့်။ ပဿိ။ ရှုကြည့်တော်မူ၏။ တေန။ ထိုကြောင့်။ အနိမိသန္တေကုမာရော
ပေက္ခတိတိ ခေတိက္ခဝေ ဝိပဿိဝိပဿိတွဝသမညာဥဒပါဒိတိ။ အနိမိ
သန္တေကုမာရောပေက္ခတိတိခေတိက္ခဝေ ဝိပဿိဝိပဿိတွဝသမညာဥဒပါဒိဟူ၍။
ဘဂဝတာ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်
ပြီ။ ကုမာရော။ ဝိပဿိမင်းသားသည်။ အနိမိသန္တေ။ ကင်းသောမှိတ်ခြင်း
ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပေက္ခတိ။ ရှုကြည့်၏။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ ဣတိခေါးဤသို့
သောအကြောင်းကြောင့်သာလျှင်။ ဝိပဿိ။ ဝိပဿိမင်းသားသည်။ ဝိပဿိ
တွဝသမညာ။ ဝိပဿိဟူသောအမည်သည်သာလျှင်။ ဥဒပါဒိ။ ထင်ရှား
ဖြစ်၏။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ ဧတ္ထ။ ဤဝိပဿိဟူသောပုဒ်၌။ အယံအဓိပ္ပါယော။
ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ အန္တရန္တရော။ အကြား
အကြား၌။ နိမိသဇနိတန္တကာရေရိဟေန။ မှိတ်ခြင်းသည်ဖြစ်စေအပ်သော

၅၄ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

အဓိကံရှောင်စိုးစဉ်းမမြှေးငြိသောအဖြစ်ကြောင့်။ ဝိသုဒ္ဓိ၊ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းစွာ၊ ပဿတိ၊ မြင်တတ်၏။ ပါ၊ တနည်းကား။ ဝိဝေဇနာ၊ ဟိသင်းကြည်ကုန်သော။ အက္ခိယံ၊ မျက်စိတို့ဖြင့်။ ပဿတိ၊ ရှုကြည့်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဝိပဿတိ၊ ဝိပဿတိမည်၏။ စ၊ ဆက်ဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ယောကျ်ားမြတ်ဖြစ်သောဘုရားလောင်း၏ ဝိပဿတိဟူသော အမည်ရခြင်းအကြောင်းကိုဆိုရာစကား၌။ ပန္နိမဘဝိကာနံ၊ ပန္နိမဘဝ၌ဖြစ်ကုန်သော။ သဗ္ဗဗေဒိသတ္တာနံ၊ ခပ်သိမ်းသောဘုရားလောင်းတို့အား။ ဗလဝကမ္ပနိဗ္ဗတ္တဿ၊ အားကြီးသောကောင်းမှုကံကြောင့်ဖြစ်သော။ ကမ္မဇပဿာဒဿ၊ ကမ္မဇဖြစ်သောစက္ခုပဿာဒရုပ်၏။ ဗလဝတ္တာ၊ အားကြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အက္ခိနိ၊ မျက်လွှာတို့သည်။ ကိဉ္ဇာပိနဝိပ္ပန္နန္တိ၊ စင်စစ်တုန်လှုပ်ခြင်းကင်းကုန်၏။ ပန၊ ယင်းသို့ဖြစ်လျက်။ သောဗေဒိသတ္တာ၊ ထိုဝိပဿတိဘုရားလောင်းသည်။ ဧတေနဝ၊ ဤသို့မျက်လွှာတုန်လှုပ်ခြင်းကင်းသောအကြောင်းဖြင့်သာလျှင်။ နာမံ၊ ဝိပဿတိဟူသောအမည်ကို။ လာဘိ၊ ရ၏။ အပိစ၊ အကြောင်းတပါးကား။ ဝိစပယျ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၍။ ဝိစပယျ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၍။ ပဿတိ၊ ရှုကြည့်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဝိပဿတိ၊ ဝိပဿတိမည်၏။ ဝိစိနိတွာ၊ ဝိစိနိတွာစူးစမ်းဆင်ခြင်၍ စူးစမ်းဆင်ခြင်၍။ ပဿတိ၊ ရှုကြည့်တတ်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ကိရေ၊ ထင်စေဦးအံ့။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ဝိနိစ္ဆယဋ္ဌာန၊ တရားဆုံးဖြတ်ရာလွှတ်တော်၌။ နိသိဒိတွာ၊ နေ၍။ အတ္ထ၊ ပြည်၏အစီးအပွားတို့ကို။ အနုသာသန္တဿ၊ ဆုံးမစီရင်သော။ ရုညော၊ မည်းတော်ဗန္ဓုမ မင်းကြီးအား။ အလင်္ကာတပဋိယတ္တံ၊ တန်ဆာဆင်ယင်ခြင်း၌စပ်သော။ မဟာပုရိသံ၊ ဝိပဿတိမင်းသားကို။ အာဟာရိတွာ၊ ဆောင်ယူခဲ့၍။ အကော်ရင်ခွင်တော်၌။ ဥပယိံသု၊ ထားကုန်၏။ တံ၊ ထိုဝိပဿတိမင်းသားကို။ အာလိကံတွာ၊ လည်ကိုဖက်ယမ်း၍။ တဿ၊ ထိုမည်းတော်ဗန္ဓုမမင်း၏။ ပလ္လာဠာယမာနသောဝ၊ နှစ်သက်ရောင့်ရဲတော်မူစဉ်လျှင်။ အမစ္စာ၊ အမတ်တို့သည်။ သာမိကံ၊ ဥစ္စာရှင်ကို။ အသာမိကံ၊ ဥစ္စာရှင်မဟုတ်သည်ကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ ဗေဒိသတ္တာ၊ ဘုရားလောင်း ဝိပဿတိမင်းသားသည်။ အနတ္တမနုဿန္တိ၊ နှလုံးမသက်မသောသောအသံကို။ နိစ္ဆာရေသိ၊ သံချေမိန့်ပွက် မြွက်လေသတည်း။ ရာဇာ၊ အမတ်မည်းတော်ဗန္ဓုမမင်းသည်။ ဧတံ၊ ဤသို့ဘုရားလောင်း မရှင်မပျမိန့်မြွက်ဟသည်ကား။ ကိံ၊ အသို့နည်း။ ဥပဓာရေထ၊ စူးစမ်းကြလေကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟာ၊ မိန့်ဆို၏။ ဥပဓာရေယမာနာ၊ မှူးမတ်တို့ထောက်လှမ်းစူးစမ်း

ကုန်သည်ရှိသော်၊ အညံ့၊ တပါးသော အကြောင်းကို၊ အဒိသု၊ မမြင်ကြ၍၊
 အနုဿ၊ ပြည်၏အစီးအပွားဖြစ်သော တရား၏၊ နိဗ္ဗိနိစ္ဆိတတ္ထာ၊ မကောင်း
 သဖြင့်ဆုံးဖြတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧဝံကတံ၊ ဤသို့မသက်မသာ
 သော အသံကံပြုသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လေအံ့သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံး
 ပိုက်၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ သာမိကမေဝ၊ ဥစ္စာရှင်ကိုသာလျှင်၊ သာမိကံကတွာ၊
 အစိုးရထိုက်သည်ကိုပြု၍၊ ကုမာရော၊ ငါတို့အရှင်သားတော်သည်၊ ခေါ၊
 စင်စစ်၊ ဥတွာ၊ ထိတော်မူ၍၊ ဧဝံကရောတိနု၊ ဤသို့ပြုလေကုန်သလော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိမံသန္တာ၊ စူးစမ်းလို ကုန်သောကြောင့်၊ ပုန၊ တဖန်ထပ်ကာ၊
 သာမိကံ၊ အစိုးရထိုက်သူကို၊ အသာမိကံ၊ အစိုးရမပိုင်အောင်၊ အကံသု၊
 ပြုကုန်၏၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းဝိပဿိမင်းသားသည်၊
 တထေဝ၊ ထိုရှေးနည်းအတူသာလျှင်၊ သန္တံ၊ မသက်မသာသော အသံကို၊
 နိစ္ဆာရေထိ၊ သံချေမိန့်ပွက် ဖြိုက်ပြန်တုံသတည်း၊ အထ၊ ထိုရော အခါ၌၊
 ရာဇာ၊ ခမည်းတော်ဗန္ဓုမမင်းသည်၊ မဟာပုရိသော၊ မြတ်သောယောက်ျား
 သားတော်ဘုရားလောင်းသည်၊ ဇာနာတိ၊ သိသည်သာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ တတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အပ္ပမတ္တော၊ သတိမလစ်
 လပ်ဆုံးဖြတ်စီရင်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိစေယုဝိစေ
 ယုကုမာရော အတ္ထပဿတိတိ ခေါ၊ ဘိက္ခဝေ ဘိယျော သောမတ္တာယ
 ဝိပဿိဝိပဿိတွဝသမညာဥဒပါဒိတိ၊ ဝိစေယုဝိစေယုကုမာရော အတ္ထ
 ပဿတိတိခေါ၊ ဘိက္ခဝေ ဘိယျောသော မတ္တာယ ဝိပဿိဝိပဿိတွဝ
 သမညာဥဒပါဒိဟူ၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်
 မူအပ်ပြီ၊ ကုမာရော၊ ဝိပဿိမင်းသားသည်၊ ဝိစေယုဝိစေယု၊ စူးစမ်းဆင်
 ခြင်၍စူးစမ်းဆင်ခြင်၍၊ အတ္ထ၊ အစီးအပွားတို့ကို၊ ပဿတိ၊ သိမြင်၏၊ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်သာလျှင်၊ ဘိယျော
 သောမတ္တာယ၊ အတိုင်းထက် အလွန်၊ ဝိပဿိ၊ ဝိပဿိ မင်းသားသည်၊
 ဝိပဿိတွဝသမညာ၊ ဝိပဿိဟူသော အမည်သည်သာလျှင်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်
 ရှားဖြစ်၏။ ။

ဘဂဝတောတိ၊ ဘဂဝတောဟူသည်ကား၊ ဘဗုသမ္ပန္နဿ၊ ဣဿရိယ
 ဓမ္မဗုသသိရိကာမပယတ္တတည်းဟူသောဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံ
 တော်မူသော၊ အရဟတောတိ၊ အရဟတောဟူသည်ကား၊ ရာဂါဒိအရိနံ၊
 ရာဂအစရှိသည်တို့ကို၊ ဟတတ္ထာ၊ သတ်တော်မူပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
 ဝါ၊ တနည်းကား၊ သံသာရေက္ကဿ၊ သံသရာစုတ်၍၊ အရာနံ၊ အခက်အ

၅၆ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

၂၆

ကနိတိ၊ ဟိ၊ ဟတတ္ထာ၊ ဟုတ်ဆီးတော်မူပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ၊
 တနည်းကား၊ ပစ္စယာနံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို၊ အရဟတ္တ၊ ခံတော်မူခြင်း
 ဌာထိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အရဟတိ၊ အရဟတပုဂ္ဂိုလ်၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဂုဏ
 ကော၊ ကျေးဇူးတော်ကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နနာမဓေယျသံ၊ ရအပ်သော အမည်
 တော် ရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿာတိ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ ဟူသည်ကား၊
 သမ္မာ၊ မဟောက်မပြန်၊ နယေနဟေတုနာ၊ သင့်သောအကြောင်းဖြင့်၊ သမံ၊
 ကိုယ်တော်တိုင်၊ ပစ္စတ္တပုရိသကာရေန၊ သယမ္ဘူညာဏ်တော်ဖြင့်၊ စတ္တာရိ၊
 လေးပါးကုန်သော၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတရားတို့ကို၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ သိတော်မူပြီးသော
 ဝိပဿီတုရားရှင်အား၊ ပုဗ္ဗေဝသမ္ဗောဓာတိ၊ ပုဗ္ဗေဝသမ္ဗောဓာ ဟူသော
 ပုဒ်၌၊ စတုဿ၊ လေးပါးကုန်သော၊ မဂ္ဂေသု၊ အရိယမဂ်တို့၌၊ ဉာဏံ၊ ဖြစ်သော
 ဉာဏ်ကို၊ သမ္ဗောဓော၊ သမ္ဗောဓပုဂ္ဂိုလ်၊ ဝုတ္တတိ၊ ခိုအပ်၏၊ တတော၊ ထိုသစ္စာ
 လေးပါးတရားတို့ကိုသိသောအရိယမဂ်ဉာဏ်ဖြစ်သည်မှ၊ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးဦး
 ကသာယျင်၊ ဗောဓိသတ္တဿဝသတောတိ၊ ဗောဓိသတ္တဿဝသတော
 ဟူသော၊ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ၌၊ ဗောဓိတိ၊ ဗောဓိဟူသည်ကား၊ ဉာဏံ၊ အရဟတ္တ
 မဂ်ဉာဏ်သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်တည်း၊ ဗောဓိမာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်
 သဗ္ဗညုတညာဏ် ရှိတော်မူသော၊ သတ္တော၊ ယောကျ်ားမြတ် ဖြစ်သော
 သတ္တဝါတည်း၊ ဗောဓိသတ္တော၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတညာဏ်
 ရှိတော်မူသောယောကျ်ားမြတ်ဖြစ်တော်မူသောသတ္တဝါ၊ ဉာဏဝါပညာ
 ဝါ၊ ဖြစ်သော အရဟတ္တမဂ် သဗ္ဗညုတ ပညာရှိတော်မူသောသူ၊ ပဏ္ဍိ
 တော၊ ပညာရှိ၊ ဣတိ၊ အတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟိ၊
 ခိုသင့်၏၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ သဗ္ဗညုတရားရှင်တို့၏၊ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်းတော်၌၊
 အဘိနိဟာရတော၊ သဗ္ဗညုတတရားဆုကို ရမှုတောင်းတော်မူသည်မှ၊
 ပဗ္ဗာယ၊ အစမူ၍၊ သောသတ္တော၊ ထိုသတ္တဝါသည်၊ ပဏ္ဍိတောစ၊ ဖြူစင်
 သောပညာရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ နအန္ဓဗာလော၊ အန္ဓဗာလ သတ္တဝါ
 မည်သူမဟုတ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့သော အကြောင်းကြောင့်၊ ဗောဓိ
 သတ္တော၊ ဗောဓိသတ္တမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဥဒကတော၊ ရေမျက်နှာမှ၊
 ဥဂ္ဂစ္ဆာ၊ ပေါ်တက်၍၊ ဌိတံ၊ တည်သော၊ ပရိပါကဝတံ၊ ရင့်ခြင်းသို့ရောက်
 သော၊ ပဒုမံ၊ ပဒုမ္မာကြာဝံကို၊ သူရိယရတ္ထိသမ္ဗုဒ္ဓဿနံ၊ နေ၏အရောင်နှင့်
 ကောင်းစွာစတုသဖြင့်၊ အဝသံ၊ မချွတ်မပွင်း၊ ဗုဒ္ဓိဿတိ၊ ပွင့်လတ္တံ့၊
 ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓိနကဗဒုမန္တိ၊ ပွင့်တော့မည်ပဒုမ္မာကြာဝံဟူ၍၊
 ဝုတ္တတိယတော၊ ခိုအပ်သကဲ့သို့၊ ဝေ၊ ဤအတူ၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ သဗ္ဗညုတရားရှင်တို့၏၊

သန္တိကော၊ အပါးတော်၌။ ဗျာကရဏဿ။ ဘုရားဖြစ်တံဟူသောသံတော်
 တံဆိပ်မိန့်ဗျာဒိတ်ကို။ လန္တတ္တာ။ ရအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အဝဿံ။
 မချွတ်မယွင်း။ အနန္တရာယေန။ သန္ဓေစင်နေ ဗျာဒိတ်ရေဖြင့် ဖျောက်ချေ
 လွင့်ပယ်အန္တရာယ်မရှိသဖြင့်။ ပါရမိယော၊ ပါရမီတို့ကို။ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်
 ဆည်းပူးတော်မူ၍။ ဗုဒ္ဓိဿတိ။ ပွင့်လတ္တံ့သတည်း။ ဣတိ။ ဤသို့သော
 အလိုဖြင့်။ ဗုဒ္ဓိနကသတ္တော၊ ပွင့်မည်သတ္တဝါတည်း။ ဣတိပိ၊ ဤသို့သော
 ဝစနတ္ထကြောင့်လည်း။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဗောဓိသတ္တမည်၏။ စတုမဂ္ဂဉာဏာ
 သင်္ခါတာ။ လေးပါးသော မဂ်ဉာဏ်ဟု ဆိုအပ်သော။ ယာသောဗောဓိ၊
 အကြင်သို့သောဗောဓိသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ။ ထိုလေးပါးသောမဂ်ဉာဏ်
 ဟုဆိုအပ်သောဗောဓိကို။ ပတ္ထယမာနော၊ သွေးချိုစောင့်တဓျာန်။ ဝတ္တ
 တိ၊ ကျင့်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သောအလိုဖြင့်။ ဗောဓိယံ၊ ဗောဓိဟူသော
 မဂ်ဉာဏ်၌။ သတ္တောအာသတ္တော၊ လွန်စွာကပ်ငြိသောသတ္တဝါတည်း။
 ဣတိပိ၊ ဤသို့သောဝစနတ္ထကြောင့်လည်း။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဗောဓိသတ္တ
 မည်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့မိန့်အပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ ဂုဏတော၊ ကျေးဇူးတော်
 ကြောင့်။ ဥပ္ပန္နနာမဝသေန၊ ဖြစ်သောအမည်နှင့်စပ်သဖြင့်။ သတော၊ ထင်
 ရှားဖြစ်သော၊ ဗောဓိသတ္တသေဝ၊ ဘုရားလောင်းအားသာလျှင်၊ ကိန္တန္တိ၊
 ကိန္တိဟူသည်ကား။ အယံလောကော၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းသည်။ ဒုက္ခံ၊
 ပဋိသန္ဓေနေရခြင်း ဆင်းရဲသို့။ အာပန္နောတိ၊ အာပန္နောဟူ သည်ကား။
 အနုပ္ပတ္တော၊ အပန်ပန်ရောက်လေစွတကား။ ဣဒံ၊ ဤသို့သောအနက်သ
 ဘောသည်။ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံသတ္တလောကော၊
 ဤသတ္တလောကသည်။ ဒုက္ခံ၊ ပဋိသန္ဓေနေရခြင်းဆင်းရဲသို့။ အနုပ္ပတ္တော၊
 အပန်ပန်ရောက်လေစွတကား။ အဟော၊ အံ့ဘွယ်သရဲရှိသလျှင်ကတည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စဝတိဥပပဇ္ဇတိစတိ
 ဣဒံ၊ စဝတိဥပပဇ္ဇတိစဟူသောဤပုဒ်ကို။ အပရာပရံ၊ အဆင့်ဆင့်၊ ဂုတိ
 ပဋိသန္တိဝသေန။ ဂုတိပဋိသန္ဓေ၏အစွမ်းဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ နိဿရဏန္တိ၊ နိဿရဏံဟူသည်ကား။
 နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း။ ဟိ၊ မှန်၏။ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို။ ဇရာမဇ္ဇောဒုက္ခတော၊
 အိုခြင်းသေခြင်း ဟူသောဆင်းရဲမှ။ နိဿဒုတ္တော၊ ထွက်မြောက်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်။ တဿ၊ ထိုဇရာမရဏ၏။ နိဿရဏန္တိ၊ နိဿရဏံဟူ၍။
 ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကုဒဿနာမာတိ၊ ကုဒဿနာမဟူသည်ကား။
 ကုတရသ္မိံ ခုခေါ်ကာလေ။ အဘယံနံရောကာလန္တလျှင်။ ယောနိသောမန

ထိကာရာတိ။ ယောနိသောမနသိကာရာဟူသည်ကား။ ဥပါယမနသိကာရေန။ အသင့်အားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့်။ ပထမနသိကာရေန။ အကြောင်းအားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့်။ အဟုပညာယအဘိသမယောတိ။ အဟုပညာယအဘိသမယောဟူသောပုဒ်၌။ ပညာယ။ ဇရာမရဏ၏အကြောင်းကိုသိမ်းဆည်းသော ပညာ၌။ သဒ္ဓိ။ တက္ခ။ ဇရာမရဏ ကာရဏသမ္ပ။ ဇရာမရဏအကြောင်းကို။ အဘိသမယော။ မဖောက်မပြန်သောအားဖြင့်သိခြင်းသည်။ သမဝါယောသမာယောဂေါ။ မဖောက်မပြန် ထိုးထွင်း၍သိသည်၏အစွမ်းအားဖြင့် ကောင်းစွာယှဉ်ခြင်းသည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။ ဇာတိပစ္စယာဇရာမရဏန္တိ။ ဇာတိပစ္စယာဇရာမရဏံ ဟူသည်ကား။ ဣဒံ။ ဤဇာတိကြောင့်ဇရာမရဏဖြစ်သောအကြောင်းကို။ တေန။ ထိုဝိပဿိတုရားလောင်းသည်။ ဒိဋ္ဌိ။ မြင်အပ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိအတ္ထော။ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ အထဝါ။ တနည်းကား။ ယောနိသော မနသိကာရာအဟုပညာယာတိ။ ယောနိသော မနသိကာရာအဟုပညာယဟူသောပုဒ်၏။ ယောနိသောမနသိကာရေနစ။ ယောနိသောမနသိကာရဖြင့် လည်းကောင်း။ ပညာယစ။ ဇရာမရဏ၏အကြောင်းကိုသိမ်းဆည်းသောပညာဖြင့်လည်းကောင်း။ ဇရာမရဏသမ္ပ။ ဇရာမရဏကို။ အဘိသမယော။ မဖောက်မပြန်သိခြင်းသည်။ အဟု။ ဖြစ်၏။ ဇာတိယာ။ ဇာတိသည်။ ခေါ။ စင်စစ်။ သတိ။ ရှိသော်။ ဇရာမရဏံ။ ဇရာမရဏသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိဇံ။ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်။ ဇရာမရဏသမ္ပ။ ဇရာမရဏကို။ ပဋိဝေခေါ။ ထိုးထွင်းထုတ်သိခြင်းသည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိအတ္ထော။ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ သဗ္ဗတ္ထ။ ခပ်သိမ်းသောတဝနိဒ္ဓေသတို့၌။ ယေနယော။ ဤသို့သဘောရှိသောနည်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ မှတ်အပ်၏။ ဣတိဟိဒန္တိ။ ဣတိဟိဒံဟူသောပုဒ်၏။ ဝေဒိဒန္တိအတ္ထော။ ဝေဒိဒံဟူသောအနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ ဇံ။ ဤသို့အပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ ဣဒံ။ ဤသင်္ခါရစသည်အပြားရှိသော ဝဋ်တရားသည်။ သမ္ဘဝတိ။ ဖြစ်၏။ သမုဒယောသမုဒယောတိ။ သမုဒယောသမုဒယောဟူသော ပုဒ်ဖြင့်။ ကောဒသသု။ တဆွဲတပါးကုန်သော။ ဌာနေသု။ အရာတို့၌။ သင်္ခါရာဒိနံ။ သင်္ခါရအစရှိသည်တို့၏။ သမုဒယံ။ ဖြစ်ကြောင်းကို။ သံဝိဇ္ဇိတု။ တပေါင်းတည်းယူ၍။ တဂေါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နိဗ္ဗိသတိ။ ဣဒံ။ တင်မူ၏။ ပုဗ္ဗေအနန္တဿုတေသုတိ။ ပုဗ္ဗေအနန္တဿုတေသုဟူသည်ကား။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ။ အဝိဇ္ဇာဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ သင်္ခါရာ

နံ၊ သင်္ခါရတို့၏။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဧဝံ၊
 ဤသို့။ ဣတော၊ ဤကာလမှ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အနန္တသုတေသု၊ တပါးသော
 ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ထံမှ မကြားနာတူးသေးကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊
 ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့၌။ ဝါ၊ တနည်းကား။ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော။
 အရိယသစ္စဓမ္မေသု၊ အရိယသစ္စာတရားတို့၌။ စက္ခုန္တိ၊ အာဒိန္န၊ စက္ခု၊ ဤသို့
 အစရှိသောဝုန်တို့သည်။ ဥာဏဝေဝစနာနေဝ၊ ဥာဏ်၏ဝေဝဝပ်ပရိယာယ်
 သဒ္ဓါတို့ချည်းသာတည်း။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤစက္ခုဥပါဒ်ဟူသောဝုန်၌။
 ဥာဏမေဝ၊ ဥာဏ်သည်သာလျှင်။ ဒဿနဋ္ဌေန၊ အကြောင်းဖြစ်သောသမု
 ဒယကိုပစ္စက္ခအားဖြင့် မြင်တတ်သောသဘောကြောင့်။ စက္ခု၊ စက္ခုမည်
 ၏၊ ဥာတဋ္ဌေန၊ ထင်ရှားသောသဘောကြောင့်။ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်မည်၏။ ပဇာန
 နဋ္ဌေန၊ အပြားအားဖြင့်သိတတ်သောသဘောကြောင့်။ ပညာ၊ ပညာမည်
 ၏။ ပဋိဝေခနဋ္ဌေန၊ ထိုးထွင်း၍သိခြင်းဟူသော သဘောကြောင့်။ ဝိဇ္ဇာ၊
 ဝိဇ္ဇာမည်၏။ ဩဘာသနဋ္ဌေန၊ သမုဒယ၏အဖြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော
 မောဟဟူသောအဓိကံတို့ကို ဖျောက်ဖျက်ဖျက်ဆီးသော အစွမ်းဖြင့်
 ထွန်းတောက်ပသောသဘောကြောင့်။ အာလောကော၊ အာလောကမည်
 ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ပန၊ ဆက်ဦးအံ့။ တံဧတံ၊ စက္ခုဥပါဒ်အစ
 ရှိသည်ဖြင့်ဆိုအပ်သော ထိုဥာဏ်ကို။ စတုသုသစ္စေသု၊ သစ္စာလေးပါး
 တို့၌။ လောကီယလောကုတ္တရမိဿကံ၊ လောကီလောကုတ္တရာရောသည်
 ကိုပြု၍။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နိဗ္ဗိဋ္ဌံ၊ ပြတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ နိရောဓဝါရေဝိ၊ နိရောဓဟုဆိုအပ်သောပဋိလုံ
 ဝါရ၌လည်း။ ဣမိနာဝနယေန၊ ဤအနုလောမဝါရ၌ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်း
 ဖြင့်သာလျှင်။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ စတုတ္ထံ၊
 စတုတ္ထသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၁

၅ ပဉ္စမာဒိသု၊ ပဉ္စမသုတ်အစရှိသည်တို့၌။ သိဝိဿာပိက္ခဝေတိအာဒိနံ၊
 သိဝိဿာပိက္ခဝေ ဤသို့အစရှိကုန်သော။ ပဒါနံ၊ ဝုန်တို့၏။ သိဝိဿာပိက္ခဝေ
 တိ၊ သိဝိဿာပိက္ခဝေဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့နာမသမုပ္ပါဒ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ နယော
 ဇေတွာ၊ မပွဉ်မူ၍၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ကသ္မာ၊
 အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ ဧကာသနေ၊ တခုတည်းသောနေရာ၌။
 ဧတေသံ၊ ထိုပဉ္စမသုတ်အစရှိသည်တို့၏။ အဒေသိတတ္တာ၊ ဟောတော်
 မမူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟိ၊ ထင်စွာပြုဦးအံ့။ နာနာဌာနေသု၊
 အဘီးအဘီးသောနေရာတို့၌။ ဧတာနံ၊ ထိုပဉ္စမသုတ်စသည်တို့ကို။ ဘဂဝ

တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေသိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ပန၊ ထို
 သို့အသီးအသီးနေရာတို့၌ ဟောတော်မူသော်လည်း။ အတ္ထော၊ အနက်
 သည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌။ သဒိသောယေဝ၊ တူကြသည်သာလျှင်
 တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏။ ဗောဓိပလ္လင်္ကေ၊ ဗောဓိပလ္လင်၌။
 နိသိန္နာနံ၊ နေကုန်သော။ သဗ္ဗဗောဓိသတ္တာနံ၊ ခပ်သိမ်းသောဘုရားလောင်း
 တို့အား။ အညော၊ တပါးသော။ သမဏောဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း။
 ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း။ ဒေဝေါဝါ၊ နတ်သည်လည်း
 ကောင်း။ မာရောဝါ၊ မာရ်သည်လည်းကောင်း။ ဗြဟ္မာဝါ၊ ဗြဟ္မာသည်
 လည်းကောင်း။ နအာမိက္ခတိ၊ မပြောကြား။ အတိတေ၊ အတိတ်ကာလ၌။
 ဗောဓိသတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းတို့သည်။ ပစ္စယာကာရံ၊ ပစ္စယာကာရဟူ
 သောပစ္စိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို။ သဗ္ဗသိတွာ၊ သုံးသပ်ဆင်ခြင်၍။ ဗုဒ္ဓါဇာတာ၊ ဘုရား
 ဖြစ်တော်မူကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သိအပ်၏။ ပန၊ ဥပမာဖြင့်ထင်စွာပြဦးအံ့။
 ပဌမကပ္ပိကကာလေ၊ ဝိဝဇ္ဇဋ္ဌာယိအစကပ်ဦးကာလ၌။ ဒေဝေ၊ မိန့်သော်လည်း။
 ဝုဠေ၊ ရှာလတ်သော်။ ဥဒကဿ၊ ရေ၏။ ဂတမဂ္ဂေနေဝ၊ စီးသွားသောခရီး
 ဖြင့်သာလျှင်။ အပရာပရံ၊ အဆင့်ဆင့်သော။ ဝုဠိဥဒကံ၊ မိန့်သော်လည်း။
 သည်။ ဂစ္ဆတိယထာ၊ စီးသွားသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤနှင့်အတူ။ တေဟိတေဟိ၊
 ထိုထိုသို့သောသဘောရှိကုန်သော။ ဝုရိမဗုဒ္ဓေဟိ၊ ရှေးဘုရားရှင်တို့သည်။
 ဂတမဂ္ဂေနေဝ၊ သွားရာပဋိပဒ် လမ်းကြီးဖြင့် သာလျှင်။ ပန္နိမာ ပန္နိမာ၊
 နောက်နောက်ဖြစ်ကုန်သော ဘုရားလောင်းတို့သည်။ ဂစ္ဆန္တိ၊ လိုက်ကုန်
 ၏။ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏။ သဗ္ဗဗောဓိသတ္တာ၊ ခပ်သိမ်းသော ဘုရားလောင်းတို့
 သည်။ အာနာပါနစတုတ္ထဏှာနုတော၊ အာနာပါနလျှင်အာရုံရှိသောစတုတ္ထ
 ဈာန်မှ။ ဝုဠာယ၊ ထ၍။ ပစ္စယာကာရေ၊ ပစ္စယာကာရဟူသောပစ္စိစ္စသမုပ္ပါဒ်
 ၌။ ဉာဏံ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ကို။ ဩတာရေတွာ၊ ချ၍။ တံ၊ ထိုပစ္စယာကာရ
 ဟုဆိုအပ်သော ပစ္စိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို။ အနုလောမပဋိလောမံ၊ အနုလုံ ပဋိလုံ
 အားဖြင့်။ သဗ္ဗသိတွာ၊ သုံးသပ်ဆင်ခြင်၍။ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့ရောက်
 ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သိအပ်၏။ ပဋိပါမ္ဘိယာ၊ အစဉ်
 အားဖြင့်။ သတ္တသုသုတ္တေသု၊ ခုနစ်သုတ်တို့၌။ ဗုဒ္ဓဝိပဿနာနာမ၊ ဗုဒ္ဓဝိပဿ
 နာမည်သည်ကို။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကထိတာ၊ ဟောတော်
 မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ပဌမေ၊ ရှေးဦးစွာသော။
 ဗုဒ္ဓဝဂ္ဂေါ၊ ဗုဒ္ဓဝဂ်သည်။ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-နိဒါနသံယုတ်- ၂-အာဟာရဝဂ်။

(၁) အာဟာရဝဂ္ဂဿ၊ အာဟာရဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတာဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အာဟာရောတိ၊ အာဟာရဟူသည်ကား၊ ပစ္စယာ၊ အလောက် အပ်ဖြစ်သော အကြောင်းတို့တည်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပစ္စယာ၊ အကြောင်းတို့ကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပလံ၊ အကျိုးကို၊ အာဟရန္တိ၊ ဆောင်တတ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာဟာရောတိ၊ အာဟာရတို့ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဘူတာနံ၊ သတ္တနန္တိ၊ အာဒိသု၊ ဘူတာနံဝါသတ္တနံဤသို့အစရှိသောပါဌ်တို့၌၊ ဘူတာတံ၊ ဘူတာဟူသည်ကား၊ ဇာတာနိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ပြီးသော သတ္တဝါတို့တည်း၊ သမ္ဘဝေသိနောတိ၊ သမ္ဘဝေသိနောဟူသည်ကား၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ သမ္ဘဝံဇာတိနိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝေသန္တိ၊ ဝေသန္တိ၊ ရှာတတ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဘူတာနံဝါအစရှိသောပါဌ်၌၊ စဘူသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ ယောနိသု၊ ယောနိတို့တွင်၊ အဏ္ဏဇဇလသဗုဇာ၊ အဏ္ဏဇဇလသဗုဇဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်သောကာလပတ်လုံး၊ အဏ္ဏကောသံ၊ ဥဉ္စံကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထိကောသဉ္စ၊ သူငယ်အိမ်ကိုလည်းကောင်း၊ နဘိန္ဒန္တိ၊ မပျက်ဆီးကုန်သေး၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်သောကာလပတ်လုံး၊ သမ္ဘဝေသိနောနာမ၊ သမ္ဘဝေသိနော မည်ကုန်၏၊ အဏ္ဏကောသံ၊ ဥဉ္စံကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထိကောသဉ္စ၊ သူငယ်အိမ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘိန္ဒိတွာ၊ ပျက်ဆီး၍၊ ဗဟိ၊ ပြင်ပသို့၊ နိက္ခန္တာ၊ ထွက်မြောက်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဘူတာနာမ၊ ဘူတမည်ကုန်၏၊ သံသေဒဇာစ၊ သံသေဒဇသတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဩပပါတိကာစ၊ ဥပပါတ်သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပဌမစိတ္တက္ခဏေ၊ ရှေးဦးစွာဖြစ်သောပဋိသန္ဓေစိတ်၏ခဏ၌၊ သမ္ဘဝေသိနောနာမ၊ သမ္ဘဝေသိနောမည်ကုန်၏၊ ဒုတိယစိတ္တက္ခဏေတော၊ ဒုတိယဟုဆိုအပ်သော ပဌမဘဝင်စိတ်၏ခဏ၌၊ ပဘုတံ၊ အစပြု၍၊ ဘူတာနာမ၊ ဘူတမည်ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယေနိဇ္ဈာရိယာပထေန၊ ဣရိယာပုထ်လေးပါးတို့တွင် အကြင်ဣရိယာပုထ်ဖြင့်၊ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်သောကာလပတ်လုံး၊ တတော၊ ထိုဇာတိသန္ဓေယူနေစဖြစ်သောဣရိယာပုထ်၌၊ အညံ၊ တပါးသောအရပ်သို့၊ နပါပုဏန္တိ၊ မရောက်ကုန်သေး၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး၊ သမ္ဘဝေသိနောနာမ၊ သမ္ဘဝေသိနောမည်ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုဇာတိသန္ဓေ

၆၂ မိုးဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဋိမတံ။

၆၂

စွဲနေရင်းဖြစ်သောဣရိယာပထမှ၊ ပရံ၊ တပါးသောဣရိယာပုတ်သို့၊ ပါဗု
 ဏန္တာ၊ ရောက်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဘူတာနာမ၊ ဘူတမည်ကုန်၏။ အထ
 ယုတ္တော၊ သင့်တန်စေ၊ ဝါအပရောနယောနည်းတပါးကို၊ မယော၊ ငါသည်၊
 ဝုတ္တတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ဘူတာတိ၊ ဘူတာဟူသည်ကား၊ ဇာတာအဘိနိဗ္ဗတ္တာ၊
 ဖြစ်ပြီးသော သတ္တဝါတို့သည်၊ ယေ၊ အကြင် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
 ဘူတာအဘိနိဗ္ဗတ္တယေဝ၊ ဖြစ်ပြီးသောဘဝရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။
 နပုနတဝိသန္တိ၊ တဖန်ဘဝအသစ်မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သင်္ခံ၊
 ခေါ်ဝေါ်ထွက်ခြင်းသို့၊ ဝန္တန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဧတံ၊ ဤဘူတဟူသော
 အမည်သည်၊ တေသံခိကာသဝါနံ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ အဓိဝေခံ၊
 အမည်တည်း၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ သမ္ဘဝံ၊ အသစ်ဘဝကို၊
 ဝေသန္တိ၊ ရှာတတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်၊ တေ၊ ထို
 သတ္တဝါတို့သည်၊ သမ္ဘဝေသိနော၊ သမ္ဘဝသိနာမည်ကုန်၏၊ ဧတံ ဤ
 သမ္ဘဝေသိနဟူသောအမည်သည်၊ အဗ္ဗဟိနဘဝသံယောဇနတ္တာ၊ မပယ်
 အပ်သေးသော ဘဝသံယောဇဉ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာယတိံပိ၊
 နောင်အခါ၌လည်း၊ သမ္ဘဝံ၊ ဘဝသစ်ကို၊ ဝေသန္တိနံ၊ ရှာတတ်သောသော
 အလေ့ရှိကုန်သော၊ သေခပုထုဇ္ဇနာနံ၊ သေခပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ အဓိဝ
 စနံ၊ အမည်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗထာဝိ၊ ခပ်သိမ်းသောအပြားအားဖြင့်
 လည်း၊ ဇွိဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိပဒေဟိ၊ ဤပုဒ်တို့ဖြင့်၊ သဗ္ဗသတ္တေ၊
 အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိယာဒိယ
 တိ၊ သိမ်းကျုံးတော်မူ၏၊ စ၊ ဆက်ဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဘူတာနံ ဝါသမ္ဘဝေသိနံ
 ဝါဟူသောပုဒ်၌၊ ဝါသဒ္ဓေါ၊ ဝါသဒ္ဓါသည်၊ သမ္ဘိဏ္ဍနတ္ထော၊ ပေါင်းခြင်း
 အနက်ရှိ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘူတာနဉ္စ၊ ဖြစ်ပြီးသောသတ္တဝါတို့၏
 လည်း၊ သမ္ဘဝေသိနဉ္စ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သောသတ္တဝါတို့၏လည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အယမတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဌိတိယာတိ၊ ဌိတိယာ
 ဟူသည်ကား၊ ဌိတတ္ထံ၊ အစဉ်မပြတ်တည်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ အနုဂ္ဂဟာပယာ
 တိ၊ အနုဂ္ဂဟာပယဟူသည်ကား၊ အနုဂ္ဂဟတ္ထံ၊ ခြီးမြှောက်ခြင်းငှါ၊ စ၊ ဆက်
 ဦးအံ့၊ ဝေသေသော၊ ဤဌိတိယာအနုဂ္ဂဟာဟူသောပုဒ်သည်၊ ဝစနသောဒေါ
 ယော၊ သဒ္ဓါအားဖြင့်သာထူးပြား၏၊ ဇွိန္တိပဒါနံ၊ နှစ်ပါးကုန်သောပုဒ်တို့
 ၏လည်း၊ အတ္ထောပန၊ အနက်သည်ကား၊ ဧကောယေဝ၊ တူကြသည်သာ
 လျှင်တည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဌိတိယာတိ၊ ဌိတိယာဟူသည်ကား၊
 တဿတဿ၊ ထိုထိုသို့သော၊ သတ္တဿ၊ သတ္တဝါ၏၊ သန္တာနေ၊ သန္တာနံ

နှိ၊ ဥပ္ပန္နဓမ္မာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သောတရားတို့၏။ အနုပ္ပဗန္ဓဝသေန၊ အစဉ်ဖွဲ့ခြင်း
 ၏အစွမ်းဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇေဒါယ၊ မပြတ်ခြင်းငှါ၊ အနုဂ္ဂဟာယာတိ၊ အနုဂ္ဂဟာ
 ယဟူသည်ကား၊ အနုပ္ပန္နာနံ၊ မဖြစ်သေးသောသန္တာန်တို့ကို၊ ဥပ္ပါဒါယ၊
 ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ စ၊ ဆက်ဦးအံ့၊ ဥဘောဝိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဇေတ
 နိ၊ ဤပုဒ်တို့ကို၊ ဘူတာနံ ဝါ၊ ဖြစ်ပြီးသောသတ္တဝါတို့အားလည်း၊ ဌိတိယာ
 စေတ၊ တည်ခြင်းအကျိုးငှါ လည်းကောင်း၊ အနုဂ္ဂဟာယစ၊ ခြီးမြှောက်
 ထောက်ပံ့ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ သမ္ဘဝေသိနံ ဝါ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သောသတ္တ
 ဝါတို့အားလည်း၊ ဌိတိယာစေတ၊ တည်ခြင်းအကျိုးငှါ လည်းကောင်း၊
 အနုဂ္ဂဟာယစ၊ ခြီးမြှောက်ထောက်ပံ့ခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ဣတိဇေံ၊
 ဤသို့၊ ဥတယတ္ထ၊ နှစ်ပါးစုံသောပုဒ်တို့၌၊ သမ္ပန္နတော၊ သမ္ပန္နအားဖြင့်၊
 ဒဠဗ္ဗာနိ၊ ဗုတ်အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သိအပ်၏၊ ကဗဇ္ဇိကာရာဟာရောတိ၊
 ကဗဇ္ဇိကာရာဟာရေ ဟူသည်ကား၊ ကဗဇ္ဇံ၊ အလုပ်အလေ့ကို၊ ကတွာ၊
 ပြု၍၊ အတ္တောဟာရိတဗ္ဗတော၊ မျှီအပ်သင့်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာဟာ
 ရော၊ အာဟာရမည်၏၊ ဇေတံ၊ ဤကဗဇ္ဇိကာရာဟာရေဟူသောအမည်သည်၊
 ဩဒနကုမ္ဘာသာဒိ ဝတ္ထုကာယ၊ ထမင်းမယော မှုံစသော ဝတ္ထုခြင်လျှင်
 တည်ရာရှိသော၊ ဩဇာယ၊ ဩဇာ၏၊ အဝိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဩဇ္ဇာရိ
 ကောဝါသုခုမောဝါတိ၊ ဩဇ္ဇာရိကောဝါသုခုမောဝါဟူသည်ကား၊ ဝတ္ထု
 ဩဇ္ဇာရိကတာယ၊ တည်ရာဝတ္ထုခြင်၏ ရှုန့်ရင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 ဩဇ္ဇာရိကော၊ ဩဇ္ဇာရိကမည်၏၊ သုခုမတာယ၊ တည်ရာဝတ္ထုခြင်၏သိမ်
 မွေသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သုခုမော၊ သုခုမမည်၏၊ သဘာဝေနပန၊ မိမိ
 သဘာဝအားဖြင့်ကား၊ ဩဇာယ၊ ဩဇာ၏၊ သုခုမရူပပရိယာပန္နတ္တာ၊ သုခု
 မရုပ်၌အကျုံးဝင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကဗဇ္ဇိကာရော၊ အလုပ်အလေ့
 ကိုမပြုအပ်သော်လည်း ပြုအပ်သကဲ့သို့သော၊ အာဟာရော၊ အာဟာရ
 သည်၊ သုခုမောဝ၊ သိမ်မွေသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဝိစ၊ ဆိုဘွယ်
 ရှိသေး၏၊ အဿ၊ ထိုဩဇာဟူသော အာဟာရ၏၊ ဝတ္ထုတော၊ တည်
 ရာဝတ္ထု ခြင်အားဖြင့်၊ သာအယံဩဇ္ဇာရိကတာစ၊ ထိုရှုန့်ရင်း သည်၏
 အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ သာအယံသုခုမတာစ၊ ထိုနူးညံ့သိမ်မွေ သည်
 ၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ ဥပါဒါယပါဒါယ၊ ထောက်၍ ထောက်၍၊
 ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဟိ၊ အဘယ်သို့ သိအပ်သနည်း၊ ကုန္တိလာနံ၊
 မိကျောင်းတို့၏၊ အာဟာရံ၊ အစာအာဟာရကို၊ ဥပါဒါယ၊ ထောက်၍၊
 မောရာနံ၊ ဥဒေါင်းတို့၏၊ အာဟာရော၊ အစာအာဟာရသည်၊ သုခုမော၊

နူးညံ့သိမ်မွေ့၏။ ကိရ၊ တဆင့်စကား၊ ကြားဘူးသည်ကား၊ ကုန္တိလား၊ မိကျောင်းတို့သည်၊ ပါသာဏေ၊ ကျောက်ခဲတို့ကို၊ ဝိလန္တိ၊ မျိုကုန်၏။ တေ၊ ထိုမျှအပ်သောကျောက်ခဲတို့သည်လည်း၊ နေသံ၊ ထိုမိကျောင်းတို့၏၊ ကုန္တိပတ္တာ၊ ဝမ်းသို့ရောက်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝိလိယန္တိ၊ ကျေကုန်၏။ မောဟေ၊ ဥဒေါင်းတို့သည်၊ သပ္ပဝိတ္တိကာဒိပါဏေ၊ မြွေ ကင်းမြီးကောက် အစရှိသောပိုးကောင်တို့ကို၊ ခါဒန္တိ၊ စားကုန်၏။ မောရာနံ၊ ဥဒေါင်းတို့၏၊ အာဟာရံပန၊ အစာအာဟာရကိုမူကား၊ ဥပါဒါယ၊ ထောက်၍၊ တရုတ္တုသနံ၊ အောင်းတို့၏၊ အာဟာရော၊ အစာအာဟာရသည်၊ သုခုမော၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့၏။ တေ၊ ထိုအောင်းတို့သည်၊ တိဝဿဆန္ဒိတာနိ၊ သုံးနှစ်တို့ပတ်လုံးစွန့်အပ်သည်ဖြစ်၍လွန်ကုန်ပြီးသော၊ ဝိသဝဏာနိစေတ၊ သားချိုတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌိနိစ၊ အရိုးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ခါဒန္တိ ကိရ၊ စားကုန်၏တဲ့၊ တာနိစ၊ ထိုစားအပ်သောသားချိုအရိုးတို့သည်လည်း၊ နေသံ၊ ထိုအောင်းတိရုတ္တုသနံတို့၏၊ ခေဋ္ဌေန၊ တံထွေးဖြင့်၊ တေမိတမတ္တာနေဝ၊ စွတ်ကပ်မှုဖြစ်ကုန်၍သာလျှင်၊ ကန္ဓမူလံဝိယ၊ အဗျအညောဏ်ကဲ့သို့၊ မုဒုကာနိ၊ နူးညံ့ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တရုတ္တုသနံ၊ အောင်းတို့၏၊ အာဟာရံ၊ အစာအာဟာရကို၊ ဥပါဒါယ၊ ထောက်၍၊ ဟတ္ထိနံ၊ ဆင်တို့၏၊ အာဟာရော၊ အစာအာဟာရသည်၊ သုခုမော၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့၏။ ဟိ၊ ဆိုသင့်စွာ၊ တေ၊ ထိုဆင်တို့သည်၊ နာနာရုက္ခသေခါဒယော၊ အထူးထူးအပြားပြားသောသစ်ခက်စသည်တို့ကို၊ ခါဒန္တိ၊ စားကုန်၏၊ ဟတ္ထိနံ၊ ဆင်တို့၏၊ အာဟာရတော၊ အစာအာဟာရထက်၊ ဂဝယဂေါကဗ္ဗ္ဗမိဂါဒိနံ၊ နွားနောက် ဝိုင်းသမင်စသောတိရုတ္တုသနံတို့၏၊ အာဟာရော၊ အစာအာဟာရသည်၊ သုခုမော၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့၏။ တေ၊ ထိုနွားနောက်ဝိုင်းသမင်စသောသားတို့သည်၊ နိဿာရာနိ၊ အနှစ်မဲ့ကုန်သော၊ နာနာရုက္ခပဏ္ဏာဒိနိ၊ အထူးထူးသော ဝါသောသစ်ရွက်စသည်တို့ကို၊ ခါဒန္တိ ကိရ၊ စားကုန်သတတ်၊ တေသမ္ပိ၊ ထိုနွားနောက်ဝိုင်းသမင်စသော သားတို့၏လည်း၊ အာဟာရတော၊ အစာအာဟာရထက်၊ ဂုန္တိ၊ နွားတို့၏၊ အာဟာရော၊ အစာအာဟာရသည်၊ သုခုမော၊ သိမ်မွေ့၏။ တေ၊ ထိုနွားတို့သည်၊ အလ္လသုက္ခတိတာနိ၊ စိမ်းသောမြက်ခြောက်သောမြက်တို့ကို၊ ခါဒန္တိ၊ စားကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုနွားတို့၏၊ အာဟာရတော၊ အစာအာဟာရထက်၊ သဿာနံ၊ ယုန်တို့၏၊ အာဟာရော၊ အစာအာဟာရသည်၊ သုခုမော၊ သိမ်မွေ့၏၊ သဿာနံ၊ ယုန်တို့၏၊ အာဟာရတော၊ အစာအာဟာရထက်၊ သကုဏာနံ၊ ဌက်တို့၏၊ အာဟာရော၊ အစာအာ

ဟာရသည်။ သုခုမော၊ သိမ်မွေ့၏။ သကုဏာနံ၊ ဌက်တို့၏။ အာဟာရတော၊
 အစာအာဟာရထက်။ ပစ္စန္တဝါသီနံ၊ ပစ္စန္တရုဇ်၌ နေကုန်သောသူတို့၏။
 အာဟာရော၊ အစာအာဟာရသည်။ သုခုမော၊ သိမ်မွေ့၏။ ပစ္စန္တဝါသီနံ၊
 ပစ္စန္တရုဇ်သားတို့၏။ အာဟာရတော၊ အစာအာဟာရထက်။ ဂါမဘော
 ဇကောနံ၊ ရွာစားတို့၏။ အာဟာရော၊ အစာအာဟာရသည်။ သုခုမော၊ သိမ်
 မွေ့၏။ ဂါမဘောဇကောနံ၊ ရွာစားတို့၏။ အာဟာရတော၊ အစာအာဟာရ
 ထက်။ ရာဇရာဇမဟာမတ္တာနံ၊ မင်း မင်း၏အမတ်ကြီးတို့၏။ အာဟာရော၊
 အစာအာဟာရသည်။ သုခုမော၊ သိမ်မွေ့၏။ တေသန္တိ၊ ထိုမင်း မင်း၏
 အမတ်ကြီးတို့၏လည်း။ အာဟာရတော၊ အစာအာဟာရထက်။ စက္ကဝတ္တိ
 နော၊ စကြာဝတေးမင်း၏။ အာဟာရော၊ အစာအာဟာရသည်။ သုခုမော၊
 သိမ်မွေ့၏။ စက္ကဝတ္တိနော၊ စကြာဝတေးမင်း၏။ အာဟာရတော၊ အစာအာ
 ဟာရထက်။ ဘုဗ္ဗာနံဒေဝါနံ၊ ဘုဗ္ဗဗိုးနတ်တို့၏။ အာဟာရော၊ အစာအာ
 ဟာရသည်။ သုခုမော၊ သိမ်မွေ့၏။ ဘုဗ္ဗာနံဒေဝါနံ၊ ဘုဗ္ဗဗိုးနတ်တို့၏။ အာ
 ဟာရတော၊ အစာအာဟာရထက်။ စာတုမဟာရာဇိကာနံ၊ စတုမဟာ
 ရာဇ်နတ်တို့၏။ အာဟာရော၊ အစာအာဟာရသည်။ သုခုမော၊ သိမ်မွေ့၏။
 ဇေ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ ပရနိဇ္ဈိတ
 ဝသဝတီနံ၊ ပရနိဇ္ဈိတဝသဝတီနတ်တို့၏။ အာဟာရော၊ အစာအာဟာရ
 တို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗာ၊
 ချွဲအပ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုပရနိဇ္ဈိတဝသဝတီနတ်တို့၏။ အာဟာရောပန၊
 အစာအာဟာရသည်ကား။ သုခုမောတွေဝ၊ သိမ်မွေ့သည်ဟူ၍သာလျှင်။
 နိဋ္ဌံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ စ၊ ဆက်ပြီးအံ့။ ဝေတ္ထု၊ ဤအရာ၌။
 ဩဇ္ဇာရိကေ၊ ရုန့်ရင်းသော။ ဝတ္ထု၊ ထို့။ ဝတ္ထု၌၊ ဩဇာ၊ ဩဇာသည်။ ပရိတ္တာ၊
 နည်းသည်။ ဒုဗ္ဗလ၊ အားမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုခုမော၊ သိမ်မွေ့
 သော၊ ဝတ္ထု၊ ထို့။ ဝတ္ထု၌၊ ဩဇာ၊ ဩဇာသည်။ ဗလဝတိ၊ အားရှိသည်။ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ တထာဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဧကမတ္တပူဇေ၊ တခွက်ပြည့်ရုံလည်း
 ဖြစ်သော။ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို။ ပိဝတော၊ သောက်သောသူအား။ မဟုတ္တေ
 နေဝ၊ တမဟုတ်ဖြင့်သာလျှင်။ ဇိဂန္တိတော၊ ဆာပွတ်သည်။ ယံကိဉ္စိဒေဝ၊
 တစုံတခုသောခဲဘွယ်စားဘွယ်ကိုသာလျှင်။ ခါဒိတုကာမော၊ ခဲလိုစားလို
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သပ္ပိ၊ ပန၊ သောပတ်ကိုကား။ ပသဓမ္မတ္တံ၊ တလက်
 ဖက်မျှ။ ပိဝိတွာ၊ သောက်၍။ ဒိသံ၊ တနေ့ပတ်လုံး။ အဘောတ္တုကာမော၊
 ထမင်းဘောဇဉ် မစားလိုခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဝတ္ထု

၆၆ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဩဇာနှစ်ပါးတို့တွင်။ ဝတ္ထုထမင်းမုယောမ္မံစသောဝတ္ထုသည်။ ကမ္မဇ
တေဇသင်္ခါတံ။ ကမ္မဇတေဇောဟုဆိုအပ်သော။ ပရိဿယံ။ ဘေးရန်ကို။
ဝိနောဒေတိ။ ဖျောက်၍ ပါလေဟုံ။ ရူပကာယကိုစောင့်ခြင်း၌။ နပနသက္ကော
တိ။ မစွမ်းနိုင်။ ဩဇာ။ ဩဇာသည်။ ပါလေတိ။ ရူပကာယကိုစောင့်နိုင်၏။
ဩဇာပန။ ဩဇာသည်ကား။ ပါလေတိ။ စောင့်နိုင်၏။ ပရိဿယံ။ ကမ္မဇ
တေဇောဟုဆို အပ်သောဘေးရန်ကို။ ဝိနောဒေတံ။ ဖျော်ခြင်း၌။ နသက္ကော
တိ။ မစွမ်းနိုင်။ ပန။ စင်စစ်သော်ကား။ ဧန္တုနှစ်ပါးကုန်သောဝတ္ထုဩဇာတို့
သည်။ ဧကတော။ တပေါင်းတည်း။ ဟုတွင်။ ဖြစ်ကုန်၍။ ပရိဿယဉ္ဇေဝ။
ကမ္မဇတေဇောဟုဆိုအပ်သော ဘေးရန်ကိုလည်း။ ဝိနောဒေန္တိ။ ဖျောက်
နိုင်ကုန်၏။ ပါလေန္တိစ။ ရူပကာယကိုလည်းစောင့်နိုင်ကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့
သိအပ်၏။ ။

ဗသောဒုတိယောတိ။ ဗသောဒုတိယောဟူသောပုဒ်၌။ စက္ခုသမ္ပဿာ
ဒိ။ စက္ခုသမ္ပဿအစရှိသော။ သဗ္ဗိဇောဝိ။ ခြောက်ပါးအပြားရှိသည်လည်း
ဖြစ်သော။ ဗသော။ ဗသသည်။ စတုသု။ လေးပါးကုန်သော။ ဧတေသု
အာဟာရေသု။ ထိုအာဟာရတို့တွင်။ ဒုတိယော။ နှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော။
အာဟာရော။ အာဟာရမည်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ စ။
ဆက်ဦးအံ့။ သေ။ ဤသို့ဗသအစရှိသည်တို့၏ ဒုတိယသည်၏အဖြစ်
သည်။ ဒေသနာနယောဇေ။ ဒေသနာတော်နည်းသည်သာလျှင်။ ဟောတိ။
ဖြစ်၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ဧတ္ထ။ ဤဗသောဒုတိယောအစရှိသောပါဠိ၌။
ဣမိနာနာမကာရဏေန။ ဤမည်သောအကြောင်းကြောင့်။ ဒုတိယော။ ဒုတိ
ယမည်သည်သာဖြစ်၏။ ဣမိနာနာမကာရဏေန။ ဤမည်သောအကြောင်း
ကြောင့်။ တတိယောစ။ တတိယမည်သည်သာဖြစ်၏။ ဣတိဣဒံ။ ဤသို့သော
အကြောင်းကို။ နဂဝေထိတဗ္ဗံ။ မရှာအပ်။ မနောသဉ္ဇေတနာတိ။ မနော
သဉ္ဇေတနာဟူ၍။ စေတနာဝ။ စေတနာတရားကိုပင်လျှင်။ ဂုစ္စတိ။ ဟော
တော်မူအပ်၏။ ဝိညာဏန္တိ။ ဝိညာဏ်ဟူသည်ကား။ စိတ္တံ။ အမှတ်မရှိ
သောစိတ်။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမသ္မိံ။ ဌာနေ။
ဤပါဠိအရာ၌။ ဥပါဒိဏ္ဍကအနုပါဒိဏ္ဍကဝသေန။ ဥပါဒိဏ္ဍကအာဟာရ
အနုပါဒိဏ္ဍကအာဟာရတို့၏အစွမ်းဖြင့်။ ဧကရာသိကတွာ။ ခွဲဝေခြင်းကို
မပြုမူဘဲတူသောအဖြစ်အားဖြင့်တပေါင်းတည်းပြုတော်မူ၍။ စတ္တာရော။
လေးပါးကုန်သော။ အာဟာရေ။ အာဟာရတို့ကို။ ဒသေတိ။ ပြုတော်မူ
၏။ ဟိ။ ထင်စွာပြုဦးအံ့။ ကဗဇ္ဇိကာရာဟာဒရော။ ကဗဇ္ဇိကာရာဟာဒရသည်။

ဥပါဒိဏ္ဍကောဝိ၊ ဥပါဒိဏ္ဍကဖြစ်သော အာဟာရသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
 အနုပါဒိဏ္ဍကောဝိ၊ အနုပါဒိဏ္ဍကဖြစ်သော အာဟာရသည်လည်း။ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ဖဿာဒယော၊ ဖဿာဟာရသည်တို့သည်။
 ဥပါဒိဏ္ဍကောဝိ၊ ဥပါဒိဏ္ဍကဖြစ်သော အာဟာရတို့ သည်လည်း။ အတ္ထိ၊
 ရှိကုန်၏။ အနုပါဒိဏ္ဍကောဝိ၊ အနုပါဒိဏ္ဍကဖြစ်သော အာဟာရတို့သည်
 လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဥပါဒိဏ္ဍကအနုပါဒိဏ္ဍကနှစ်ပါးတို့တွင်။
 သပ္ပါဒိဟိ၊ မြွေအစရှိသောသတ္တဝါတို့သည်။ ဂိလိတာနံ၊ မျှီအပ်ကုန်သော။
 မဏ္ဍုကာဒိနံ၊ ဖားကောင်အစရှိသည်တို့၏။ ဝသေန၊ အတွင်းဖြင့်။ ဥပါဒိဏ္ဍ
 ကကဗဠိကာရာဟာရော၊ ဥပါဒိဏ္ဍကဖြစ်သောကဗဠိကာရအာဟာရကို။
 ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏။ သပ္ပါဒိဟိ၊ မြွေအစရှိသောသတ္တဝါ
 တို့သည်။ ဂိလိတာ၊ မျှီအပ်ကုန်သော။ မဏ္ဍုကာဒယော၊ ဖားကောင်အစရှိ
 သည်တို့သည်။ အန္တောကုန္တိ ဂတာဝိ၊ ဝင်းတွင်းသို့ရောက်ကုန်မူလည်း။
 ကိပ္ပိကာလံ၊ ဝိုးစဉ်းအနည်းငယ်ကာလပတ်လုံး။ ဇိဝန္တိ ယေဝ၊ အသက်
 ရှင်ကုန်သေးသည်သာလျှင်တည်း။ တေ၊ ထိုမြွေမျှီစားသော ဖားကောင်
 စသည်တို့သည်။ ယာဝ၊ အကြင်ရှေ့လောက်။ ဥပါဒိဏ္ဍကပက္ခေ၊ ဥပါဒိဏ္ဍ
 ကအဖိုနှစ်၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ တာဝ၊ ထိုရှေ့လောက်။ အာဟာရတ္ထံ၊
 အာဟာရကိုစွဲကို။ နဿာဓေန္တိ၊ မပြီးစေကုန်။ ပန၊ စင်စစ် သော်ကား။
 ဘိဇ္ဇိတွာ၊ ပျက်စီး၍။ အနုပါဒိဏ္ဍကပက္ခေ၊ အနုပါဒိဏ္ဍကဖြစ်သောအဖိုနှစ်၊
 ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော်သာလျှင်။ သာဓေန္တိ၊ အာဟာရကိုစွဲကိုပြီးစေကုန်
 ၏။ တဒါဝိ၊ ထိုသို့ပျက်စီး၍ ဥပါဒိဏ္ဍကအဖိုမှကင်းသောကာလ၌လည်း။
 ဥပါဒိဏ္ဍကာဟာရောတိ၊ ဥပါဒိဏ္ဍကအာဟာရဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်
 ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သိအပ်၏။ ပန၊ ယင်းသို့ဆိုသော်လည်း။ ဣဒံ၊ ဤဒေ၊ ချိုဆရာ
 တို့စကားကို။ အာစရိယာနံ၊ ဆရာတို့သည်။ နရုစ္စတိ၊ မနှစ်သက်အပ်။ ဣတိ၊
 ဤသို့မနှစ်သက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဋ္ဌကထာယမေဝ၊ မဟာအဋ္ဌ
 ကထာ၌သာလျှင်။ ပဗ္ဗုက္ခိဝိတွာ၊ ပယ်၍။ ဣဒံ၊ ဤဆိုသတ္တံ၊ သောစကားကို။
 ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ခါဒန္တာနုဗ္ဗိ၊ ခဲကုန်သည်မူလည်းဖြစ်စေ။ အခါဒန္တာနုဗ္ဗိ၊
 မခဲကုန်သည်မူလည်းဖြစ်စေ။ ဘုဉ္ဇန္တာနုဗ္ဗိ၊ စားကုန်သည်မူလည်းဖြစ်စေ။
 အဘုဉ္ဇန္တာနုဗ္ဗိ၊ မစားကုန်သည် မူလည်းဖြစ်စေ။ ဣတိဣမေသံသတ္တာနံ၊
 ဤသတ္တဝါတို့အား။ ပဗ္ဗိသန္တိဝိတ္တေနေဝ၊ ပဗ္ဗိသန္တေစိတ်နှင့်သာလျှင်။ သဟ
 ဇာတာ၊ တကွဖြစ်သော။ ကမ္မဇာသိဇာနာမ၊ ကမ္မဇာသိဇာမည်သည်။ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏။ သာ၊ ထိုကမ္မဇာသိဇာသည်။ ယာဝေဝိသတ္တမာဒိဝသော၊ ရုနစ်ရက်

၆၈ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

၎င်းပြောကံသောနေတိုင်အောင်၊ ပါလေတိ၊ ရူပသန္တတိကိုစောင့်၏။ အယမေ
 ဝ၊ ပဋိသန္ဓေမိတ်နှင့်တကွဖြစ်သော ဤကမ္မဇာတ်သေသည်သာလျှင်၊ ဥပါ
 ဒိဏ္ဏက ကဗဇ္ဇိကာရာဟာရောတိ၊ ဥပါဒိဏ္ဏကဖြစ်သော ကဗဇ္ဇိကာရအာ
 ဟာရမည်၏ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ တေဘူမက
 ဝိပါကဝသေန၊ ဘုံသုံးပါး၌ဖြစ်သော ဝိပါက၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပါဒိဏ္ဏက
 ဖဿာဒယော၊ ဥပါဒိဏ္ဏကဖြစ်သော ဖဿာဟာရစသည်တို့ကို၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်ကုန်၏၊ တေဘူမကကုသလာကုသလ ကိရိယာဝသေန၊
 ဘုံသုံးပါး၌ဖြစ်သောကုသိုလ်အကုသိုလ်ကိရိယာတို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ အနုပါ
 ဒိဏ္ဏကာ၊ အနုပါဒိဏ္ဏကဖဿတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ကုန်၏၊ လောကုတ္တ
 ရာပန၊ လောကုတ္တရာ ဖြစ်ကုန်သော ဖဿတို့ကို မူကား၊ ရုဋ္ဌိဝသေန၊
 ပဿိဒ္ဓိရုဋ္ဌိ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အာဟာရောတိ၊ အာဟာရတို့ဟူ၍၊ ကထိတာ၊
 ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သိအပ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤစက္ကာရောအာဟာ
 ရာဟူ၍ဟောတော်မူရာ၌၊ အနုယောဂေါ၊ စိစစ်တတ်သောစောဒကဆရာ
 သည်၊ အာဟာ၊ ဆို၏၊ ပစ္စယဗ္ဗော၊ အထောက်အပံ့ ဟူသောအကြောင်း
 သဘောသည်၊ အာဟာရဗ္ဗော၊ အာဟာရဟူသောအနက်သဘောသည်၊
 ယဒိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်
 ကြောင့်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ အညေသုဝိ၊ ဖဿစသည်တို့မှတစ်ပါး
 လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပစ္စယေသု၊ ပစ္စည်းတို့သည်၊ ဝိဇ္ဇမာနေသု၊ ရှိကုန်လျက်၊
 ဣမေယေဝစက္ကာရော၊ ဖဿအစရှိသော ဤလေးပါးသော တရားတို့ကို
 သာလျှင်၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤကားစောဒနာ
 ဖြင်းတည်း၊ ဝုတ္တတေ၊ အဖြေကိုဆိုပြီးအံ့၊ အဇ္ဈတ္တကသန္တတိယာ၊ အဇ္ဈတ္တက
 ဖြစ်သောခန္ဓာအစဉ်၏၊ ဝိသေသပစ္စယတ္တာ၊ ကဲလွန်သောအကြောင်းဖြစ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣမေယေဝစက္ကာရော၊ ဤလေးပါးသောတရားတို့
 ကိုသာလျှင်၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ ဟိ၊ ထင်စွာပြုပြီးအံ့၊ ကဗဇ္ဇိကာ
 ရာဟာရော၊ ကဗဇ္ဇိကာရာဟာရဟုဆိုအပ်သော၊ အာဟာရော၊ အာဟာရ
 သည်၊ ကဗဇ္ဇိကာရာဟာရဘာသာနံ၊ ကဗဇ္ဇိကာရအာဟာရဟုဆိုအပ်သော
 အစရှိကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ရူပကာယဿ၊ ရူပကာယ
 ၏၊ ဝိသေသပစ္စယော၊ ထူးသောအကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဖသေသ၊
 ဖဿာဟာရသည်၊ နာမကာယေ၊ နာမကာယ၌၊ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာ၏၊
 ဝိသေသပစ္စယော၊ ထူးသောအကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မနော
 သဗ္ဗေတနာ၊ မနောသဗ္ဗေတနာဟာရသည်၊ ဝိညာဏဿ၊ ဝိညာဉ်၏၊ ဝိသေ

၁-နိဒါန်းသံဃုတံ- ၂-အာဟာရဝဂ်။

၆၆

သံဃုယော၊ ထူးသောအကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာ
 ဏာဟာရသည်။ နာမရူပဿ၊ နာမ်ရုပ်၏။ ဝိသေသပစ္စယော၊ ထူးသော
 အကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယထာဟ၊ ဘုရားအထံတော်သို့ဟော
 တော်မူသနည်းဟူမူကား၊ သေယျထာဝီဘိက္ခဝေအယံကာယောအာဟာ
 ရဋ္ဌိတိကောအာဟာရံပဋိစ္စတိဋ္ဌတိအနာဟာရောနောတိဋ္ဌတိ တထာဖဿ
 ပစ္စယာ ဝေဒနာ သင်္ခါရပစ္စယာ ဝိညာဏံ ဝိညာဏပစ္စယာ နာမရူပဋ္ဌိ၊
 သေယျထာဝီဘိက္ခဝေအယံကာယောအာဟာရဋ္ဌိတိကောအာဟာရံပဋိစ္စ
 တိဋ္ဌတိအနာဟာရောနောတိဋ္ဌတိ တထာဖဿပစ္စယာဝေဒနာ သင်္ခါရပစ္စ
 ယာ ဝိညာဏံ ဝိညာဏပစ္စယာ နာမရူပံဟူ၍၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့၊ အယံကာယော၊ ဤရုပ်နာမ်ဟူသောကာယ
 သည်၊ အာဟာရဋ္ဌိတိကော၊ အာဟာရဟူသောအကြောင်းရှိ၏။ အာဟာ
 ရံ၊ အာဟာရဟူသောအကြောင်းကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ တံဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ အနာ
 ဟာရော၊ အကြောင်း အာဟာရမရှိမူကား၊ နောတိဋ္ဌတိ သေယျထာဝီ၊
 မတည်နိုင်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဖဿပစ္စယံ၊ ဖဿဟူသောအ
 ကြောင်းကြောင့်၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ သင်္ခါရပစ္စယာ၊
 သင်္ခါရဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်၊ တိဋ္ဌတိ၊
 တည်၏။ ဝိညာဏပစ္စယာ၊ ဝိညာဉ်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ နာမရူပံ၊
 နာမ်ရုပ်သည်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ပန၊ လေးပါးသောအာဟာရတို့၏ ထူးသော
 အကြောင်း၏အဖြစ်ကို ခွဲဝေ၍ဖြေဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤလေးပါးသောအာဟာရ
 တို့တွင်၊ ကော၊ အဘယ်မည်သော၊ အာဟာရော၊ အာဟာရသည်၊ ကိ၊
 အဘယ်တရားကို၊ အာဟာရတိ၊ ဆောင်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးငြားအံ့၊
 ကဗုဒ္ဓိကာရာဟာရော၊ ကဗုဒ္ဓိကာရ အာဟာရသည်၊ ဩဇဉ္ဇမကရူပါနိ၊
 ဩဇာသျှင်ရှစ်ခုမြောက်ရှိသောရုပ်တို့ကို၊ အာဟာရတိ၊ ဆောင်၏။ ဖဿာ
 ဟာရော၊ ဖဿာဟာရသည်၊ တိသော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာ
 တို့ကို၊ အာဟာရတိ၊ ဆောင်၏။ မနောသဉ္ဇေတနာဟာရော၊ မနောသဉ္ဇေ
 တနာဟာရသည်၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဘဝေ၊ ဘဝတို့ကို၊ အာဟာ
 ရတိ၊ ဆောင်၏။ ဝိညာဏာဟာရော၊ ဝိညာဏာဟာရသည်၊ ပဋိသန္ဓိနာမ
 ရူပံ၊ ပဋိသန္ဓေနာမ်ရုပ်ကို၊ အာဟာရတိ၊ ဆောင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သိအပ်၏။
 ကဝံ၊ အဘယ်သို့သိအပ်သနည်း၊ ကဗုဒ္ဓိကာရာဟာရော၊ ကဗုဒ္ဓိကာရအာ
 ဟာရသည်၊ တာဝ၊ ငှေးဦးစွာ၊ မုခေခံတွင်း၌၊ ဌမိတမတ္တေယေဝ၊ ထား
 ကာမျှ၌သာလျှင်၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ရူပါနိ၊ ရုပ်တို့ကို၊ သမုဋ္ဌာပေတိ၊

၇၀ နိဒါန်းဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

ဖြစ်စေ၏။ ပန၊ အဝရုးကား။ ဒန္တဝိရုဏ္ဏိတံ၊ သွားဖြင့်မှန်မှန်ညက်ညက်ကျ
စေအပ်သည်ဖြစ်၍။ အဇ္ဈောဟရိယမာနံ၊ မျှီအပ်သည်ရှိသော။ ဇေကကံ
သိတ္တံ၊ တခုတခုသောထမင်းလုံးသည်။ အဋ္ဌဋ္ဌရူပါနိ၊ ရှစ်ခုရှစ်ခုသောရုပ်
တို့ကို။ သမုဋ္ဌာပေတိယေဝ၊ ဖြစ်စေသည်သာလျှင်တည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့အပ်
ပြီးသောနည်းဖြင့်။ ဩဇဋ္ဌမကရူပါနိ၊ ဩဇာလျှင်ရှစ်ခုမြောက်ရှိသောရုပ်
တို့ကို။ အာဟာရတိ၊ ဆောင်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဖဿာဟာရော၊ ဖဿာဟာ
ရသည်။ သုခဝေဒနိယော၊ သုခဝေဒနာ၌တည်၏။ ဖဿော၊ ဖဿသည်။
ဥပ္ပစ္စမာနောယေဝ၊ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ သုခံ၊ သုခဖြစ်သော၊ ဝေဒနံ၊
ဝေဒနာကို။ အာဟာရတိ၊ ဆောင်၏။ ဒုက္ခဝေဒနိယော၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၌တည်
သော၊ ဖဿော၊ ဖဿသည်။ ဥပ္ပစ္စမာနောယေဝ၊ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။
ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဖြစ်သောဝေဒနာကို။ အာဟာရတိ၊ ဆောင်၏။ အဒုက္ခမသုခဝေ
ဒနိယော၊ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာ၌တည်သော၊ ဖဿော၊ ဖဿသည်။ ဥပ္ပစ္စ
မာနောယေဝ၊ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ အဒုက္ခမသုခံ၊ အဒုက္ခမသုခဖြစ်
သော၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို။ အာဟာရတိ၊ ဆောင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။
ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ သဗ္ဗဏာပိ၊ ခပ်သိမ်းသောအပြားအား
ဖြင့်လည်း။ ဖဿာဟာရော၊ ဖဿာဟာရသည်။ တိသော၊ သုံးပါးကုန်
သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့ကို။ အာဟာရတိ၊ ဆောင်၏။ မနောသဉ္ဇေတနာ
ဟာရော၊ မနောသဉ္ဇေတနာဟာရသည်။ ကာမတာဓူပဂံ၊ ကာမတာဝ၌ဖြစ်
စေတတ်သော။ ကမ္မံ၊ ကံသည်။ ကာမတာဝံ၊ ကာမတာဝကို။ အာဟာရတိ၊
ဆောင်၏။ ရူပါရူပဘဝူပဂါနိ၊ ရူပဘဝအရူပဘဝ၌ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။
ကမ္မာနိ၊ ကံတို့သည်။ တံတံဘဝံ၊ ထိုထိုသောရူပဘဝ အရူပဘဝကို။ အာဟာ
ရတိ၊ ဆောင်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ သဗ္ဗဏာပိ၊ ခပ်သိမ်း
သောအပြားအားဖြင့်လည်း။ မနောသဉ္ဇေတနာဟာရော၊ မနောသဉ္ဇေတ
နာဟာရသည်။ တယောဘာဝေ၊ သုံးပါးသော ဘဝတို့ကို။ အာဟာရတိ၊
ဆောင်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဝိညာဏာဟာရော၊ ဝိညာဏာဟာရသည်။
ယေန၊ အကြင်ဝိညာဉ်ဖြင့်။ ပဋိသန္ဓိက္ခဏေ၊ ပဋိသန္ဓေဓာန်။ တံသမ္ပယုတ္တ
ကာ၊ ထိုပဋိသန္ဓေဝိညာဉ်နှင့် သမ္ပယုတ်ဖြစ်ကုန်သော။ တယော၊ သုံးပါး
ကုန်သော။ ခန္ဓာ၊ နာမက္ခန္ဓာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယောနိဂတိတိသန္တတိ
ဝသေန၊ ယောနိဂတိအားဖြင့်ဖြစ်သော သုံးပါးအပြားရှိသောသန္တတိတို့
၏အစွမ်းဖြင့်။ တိ၊ သ။ သုံးဆယ်ကုန်သော။ ရူပါနိ၊ ကမ္မဇရုပ်တို့သည်။
ဥပ္ပစ္စန္နိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တာနိ၊ ထိုသုံးပါးကုန်သော နာမက္ခန္ဓာကုတ္တရာရုပ်တို့

ကို၊ သဟဇာတာဒိပစ္စယဝသေန၊ သဟဇာတအစရှိသော ပစ္စည်းတို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အာဟာရတိတိ၊ ဆောင်၏ဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဝိညာဏာဟာရော၊ ဝိညာဏာဟာရသည်၊ ပဋိသန္ဓိနာမရူပံ၊ ပဋိသန္ဓေနာမ်ရုပ်ကို၊ အာဟာရတိ၊ ဆောင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဿန္ဓေတဗ္ဗော၊ ဖြေအပ်၏၊ စ၊ ဆက်ပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤကဗန္ဓိကာရာဟာရော ဩဇဗ္ဗမကရူပါနိ အစရှိသောဝါကျ၌၊ မနောသဉ္ဇေတနာ တယောဘာဝေ အာဟာရတိတိ၊ မနောသဉ္ဇေတနာတယောဘာဝေအာဟာရတိဟူ၍၊ သာသဝကုသလသကုသလဝေတနာဝ၊ အာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်သော ကုသိုလ်

အကုသိုလ်ဝေတနာကိုသာလျှင်၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝိညာဏံပဋိသန္ဓိနာမရူပံအာဟာရတိတိ၊ ဝိညာဏံပဋိသန္ဓိနာမရူပံ အာဟာရတိဟူ၍၊ ပဋိသန္ဓိ ဝိညာဏမေ၊ ပဋိသန္ဓေဝိညာဉ်ကိုသာလျှင်၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပန၊ အဖို့ တပါးကိုဆိုပြီးအံ့၊ အဝိသေသေန၊ အထူးကင်းသောအားဖြင့်၊ တံတံသမ္ပယုတ္တာနံ၊ ထိုထိုဖဿအစရှိသည်နှင့် သမ္ပယုတ်ဖြစ်ကုန်သောတရားတို့၏ လည်းကောင်း၊ တံတံသရဗ္ဗာနဓမ္မာနံ၊ ထိုထိုဖဿအစရှိသောသမ္ပယုတ် တရားလျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်သော တရားတို့၏လည်းကောင်း၊ အာဟာရဏတောဝိ၊ ဆောင်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဧတေ၊ ဤဖဿအစရှိသောတရားတို့ကို၊ အာဟာရတိ၊ အာဟာရတို့ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ကုန်၏၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဧတေသုအာဟာရေ သု၊ ထိုအာဟာရတို့တွင်၊ ကဗန္ဓိကာရာဟာရော၊ ကဗန္ဓိကာရအာဟာရ သည်၊ ဥပတ္တန္တေန္တေန္တော၊ ထောက်ပံ့ခိုင်စေသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ အာဟာရ ကိစ္စံ၊ အာဟာရကိစ္စကို၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏၊ ဖဿော၊ ဖဿသည်၊ ဖုဿန္တောယေဝ၊ တွေ့သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ အာဟာရကိစ္စံ၊ အာဟာရကိစ္စ ကို၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏၊ မနောသဉ္ဇေတနာ၊ မနောသဉ္ဇေတနာသည်၊ အာယူ ဟမာနာဝ၊ စေ့ဆော်အားထုတ်၍သာလျှင်၊ အာဟာရကိစ္စံ၊ အာဟာရ ကိစ္စကို၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်၊ ဝိစာနန္တမေဝ၊ သိတတ်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ အာဟာရကိစ္စံ၊ အာဟာရကိစ္စကို၊ သာဓေ တိ၊ ပြီးစေ၏၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့ပြီးစေသနည်း၊ ဟိ၊ ထင်စွာပြုပြီးအံ့၊ ကဗန္ဓိ ကာရာဟာရော၊ ကဗန္ဓိကာရာဟာရသည်၊ ပတ္တန္တေန္တေန္တောယေဝ၊ ထောက် ပံ့ခိုင်ခံ့သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ကာယာယန္တေနံ၊ ရူပကာယ၏ ခိုင်ခံ့သဖြင့်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဌိတိယာ၊ တည်စေခြင်းငှါ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ ကမ္မဇနိတောဝိ၊ ကံသည်ဖြစ်စေအပ်သော်လည်း၊ အယံကာရာ

၃၂ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ - ပဌမတွဲ။

ယောဗျူဟပကာယသညာ။ ကဗဇ္ဇိကာရာဟာရေန၊ ကဗဇ္ဇိကာရအာဟာရ
သညာ။ ဥပတ္တန္တေ၊ ထောက်ပံ့နိုင်စေအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဒသဝိဝဿာနိ၊
သမိန္ဒတို့ပတ်လုံး လည်းကောင်း၊ ဝဿသတဋ္ဌိ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံး
လည်းကောင်း၊ ယာဝအာယုပရိမာဏာ၊ အသက်အပိုင်းအခြားရှိသရွေး
တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ယထာကံ၊ ဥပမာအဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ မေတုယော၊
အမိသည်၊ ဇနိတောမိ၊ ဖြစ်စေအပ်သော်လည်း၊ ခါရကော၊ သူငယ်သည်၊
ဓာတိယာ၊ နို့တိန်းသည်၊ ထညာဒီနိ၊ နို့ရည်စသည်တို့ကို၊ ပါယေတွာ၊
ပို့စေ၍၊ ပေါသိယမာနော၊ မွေးမြူအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဗိရံ၊ ရှည်မြင့်စွာ၊ တိဋ္ဌတိ
ယထာ၊ တည်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ စတုကြောင်းလည်း၊ ဥပတ္တန္တေန၊
ထောက်အပ်သောတိုင်သစ်သားသည်။ ဥပတ္တန္တိတံ၊ ထောက်ပံ့နိုင်စေ
အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဂေဟံ၊ အိမ်ဟောင်းသည်၊ ဗိရံ၊ ရှည်မြင့်စွာ၊ တိဋ္ဌတိ
ယထာ၊ တည်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ စသတ္ထံ၊ မှန်၏။ ယထာမဟာရာဇ
ဂေဟေပတန္တေအညေနဒါရုနာဥပတ္တန္တိတံ သန္တံဇံတံဂေဟံ နပတတိ
ဇေမေဝခေါမဟာရာဇအယံကသယောအာဟာရဋ္ဌိတိကောအာဟာရံပဋိစ္စ
တိဋ္ဌတိတိ၊ ယထာမဟာရာဇဂေဟေပတန္တေအညေနဒါရုနာဥပတ္တန္တိတံ
သန္တံဇံတံဂေဟံနပတတိဇေမေဝခေါမဟာရာဇအယံကသယောအာဟာ
ရဋ္ဌိတိကောအာဟာရံပဋိစ္စတိဋ္ဌတိဟူ၍၊ ဇေတံမိ၊ ဤကောင်းကိုလည်း၊ နာဂ
သေနတ္ထေရေန၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်သည်။ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။
မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး၊ ဂေဟေ၊ အိမ်ဟောင်းသည်၊ ပတန္တေ၊ တိမ်းလည်း
လှသော်၊ အညေန၊ တပါးသောဒါရုနာ၊ သစ်ဖြင့်၊ ဥပတ္တန္တိတံ၊ ထောက်ပံ့
အပ်သည်။ သန္တံ၊ ဖြစ်မူကား၊ ဇံ၊ ဤသို့တိုင်သစ်ထောက်ပံ့ခြင်းဖြင့်၊
တံဂေဟံ၊ ထိုအိမ်သည်၊ နပတတိယထာ၊ မပိမ်းပိုင်သကဲ့သို့၊ ဇေမေဝ၊
ဤအတူသာလျှင်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အယံကသယော၊
ဤရုပ်နာမ်ဟူသောကာယသည်၊ အာဟာရဋ္ဌိတိကော၊ အာဟာရဟူသော
အကြောင်းရှိ၏၊ အာဟာရံ၊ အာဟာရဟူသောအကြောင်းကို၊ ပဋိစ္စ၊ ဖွဲ့၍၊
တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဇံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ကဗဇ္ဇိကာရော၊ အလုပ်
အလွေ့ကိုမပြုအပ်သော်လည်း ပြုအပ်သကဲ့သို့သော၊ အာဟာရော၊ အာ
ဟာရသည်။ ဥပတ္တန္တေန္တေ၊ ထောက်ပံ့နိုင်စေသည်ဖြစ်၍၊ အာဟာရ
ကိစ္စံ၊ အာဟာရကိစ္စကို၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏။ စ၊ ဆက်ဦးအံ့၊ ဇံ၊ ဤသို့၊
သာဓေန္တောမိ၊ ပြီးစေသော်လည်း၊ ကဗဇ္ဇိကာရောအာဟာရော၊ ကဗဇ္ဇိကာ
ရအာဟာရသည်၊ အာဟာရသမုဋ္ဌာနဿစ၊ အာဟာရသမုဋ္ဌာနိကရုပ်၏

လည်းကောင်း။ ဥပါဒိဏ္ဏကဿစ။ ဥပါဒိဏ္ဏက ရုပ်၏ရင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ခုန့်။ နှစ်ပါးကုန်သော။ ရူပသန္တတိနံ၊ ရုပ်အစဉ်တို့၏။ ပစ္စယော၊ အကြောင်း
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကမ္မဇာနံ၊ ကမ္မဇရုပ်တို့အား။ အနုပါလကော၊ အစဉ်
 မပြတ် စောင့်တတ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ပစ္စယော၊ ကျေးဇူးပြုသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာဟာရသမုဋ္ဌာနာနံ၊ အာဟာရသမုဋ္ဌာနိက ရုပ်တို့
 အား။ ဇနကော၊ ဇနကအကြောင်းသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ပစ္စယော၊ ကျေးဇူး
 ပြုသည်။ ဩဇဋ္ဌမကံ၊ ဩဇာလျှင်ရှစ်ခုမြောက်ရှိသောရုပ်ကို။ ဇနကော၊ ဖြစ်
 စေတတ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ပစ္စယော၊ ကျေးဇူးပြုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့သိအပ်၏။ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ဖဿော၊ ဖဿာဟာရသည်။ သုခါ
 ဒိဝတ္ထဘူတံ၊ သုခဝေဒနာအစရှိသည်တို့၏တည်ရာဖြစ်၍ဖြစ်သော။ အာရမ္မ
 တံ၊ အာရုံကို။ ဖုသန္တောယေဝ၊ ထွေသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ သုခါဒိဝေဒနာ
 ပဝတ္ထနေန၊ သုခအစရှိသောဝေဒနာကိုဖြစ်စေခြင်းဖြင့်။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါ
 တို့၏။ ဌိတိယာ၊ တည်ခြင်းငှါ။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မနောသဉ္ဇေတနာ၊ မနော
 သဉ္ဇေတနာဟာရသည်။ ကုသလာကုသလကမ္မဝသေန၊ ကုသိုလ်ကံ အကု
 သိုလ်ကံ၏အစွမ်းဖြင့်။ အာယူဟာမာနာယေဝ၊ စေ့ဆော်အားထုတ်သည်
 ဖြစ်၍သာလျှင်။ ဘဝမူလနိပ္ပါဒနတော၊ ဘဝ၏မူလကိုပြီးစေတတ်သည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဌိတိယာ၊ တည်ခြင်းငှါ။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏာဟာရသည်။ ဝိဇာနန္တမေဝ၊ သိတတ်သည်
 ဖြစ်၍သာလျှင်။ နာမရူပပဝတ္ထနေန၊ နာမ်ရုပ်ကိုဖြစ်စေခြင်းဖြင့်။ သတ္တာနံ၊
 သတ္တဝါတို့၏။ ဌိတိယာ၊ တည်ခြင်းငှါ။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်
 အပ်၏။ ပန၊ အဖျိတပါးကို ဆိုပြီးအုံး။ ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်။
 ဥပတ္တန္တနာဒိဝသေန၊ ထောက်ပံ့နိုင်စေခြင်းအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်။
 အာဟာရကိစ္စံ၊ အာဟာရကိစ္စကို။ သာယေမာနေသု၊ ပြီးစေတတ်ကုန်
 သော၊ တောသု၊ ထိုအာဟာရတို့၌။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဘယာနိ၊
 ဘေးဘျင်းတို့ကို။ ဓဋ္ဌဗ္ဗာနိ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤလေးပါးသောဘေး
 ဘျင်းတို့ဟူသည်။ သေယျထာကတမာနိ၊ အကယ်သည်တို့နည်း ဟူမူ
 ကား။ ကဗဠိကာရာဟာရေ၊ ကဗဠိကာရအာဟာရ၌။ နိကန္တိယေဝ၊ တပ်
 ခြင်းဟူသော ရသတဏှာသည်သာလျှင်။ ဘယံ၊ ဘေးမည်၏။ ဖဿော၊
 ဖဿာဟာရ၌။ ဥပဂမနမေဝ၊ ကပ်၍ရောက်ခြင်းသည်ပင်လျှင်။ ဘယံ၊ ဘေး
 မည်၏။ မနောသဉ္ဇေတနာယ၊ မနောသဉ္ဇေတနာဟာရ၌။ အာယူဟာနမေဝ၊
 စေ့ဆော်အားထုတ်ခြင်းသည်ပင်လျှင်။ ဘယံ၊ ဘေးမည်၏။ ဝိညာဏေ၊

ဝိညာဏာဟာရေန္တိ။ အဘိနိပါတောယေဝ။ ရှေးရှုကျခြင်းသည် ပင်လျှင်၊
 ဘယံ၊ဘေးမည်၏။ ဣတိ။ ဤသို့မှတ်အပ်၏။ ဝိကာရေကာ၊ အဘယ်အ
 ကြောင်းကြောင့်။ ဘယံ၊ဘေးမည်သနည်း။ ဟိဝိတ္ထာရေမံ၊ ချွဲဦးအုံး၊ ကဗဇ္ဇိ
 ကာရာဟာရေ။ ကဗဇ္ဇိကာရအာဟာရေန္တိ။ နိကန္တိ၊ တပ်ခြင်းတဏှာကို၊
 ကတွာ၊ဖြစ် စ၍၊ သိတာဒိနံ၊ အချင်းအစရှိသည်တို့သည်။ ပုက္ခေတာ၊
 နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်ကုန်လျက်၊သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည်၊အာဟာရေတ္ထာ
 ယ၊ အာဟာရအကျိုးငှါ၊ မုဒ္ဒဂဏနာဒိ၊အမြောက်အကုတ် ဟူသောမုဒ္ဒ
 ဂဏန်းစသော အတတ်ကို၊ ကရောန္တာ၊ ပြုရကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနုပ္ပကံ၊
 အတိုင်းမသိသော၊ ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲသို့၊ နိဂစ္ဆန္တိ၊ရောက်ကုန်၏။ ဧကစ္စေ၊
 အချို့ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ ဣမသ္မိံ၊သာသနော၊ ဤဘုရားသာ
 သနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာပံ၊ ရဟန်းဖြစ်ကုန်၍လည်း၊ ဝေဇ္ဇကမ္မာဒိကာယ၊
 ဆေးဝါးကုမခြင်းအစရှိသော၊အနေသနာယ၊ဘုရားအလိုတော်နှင့်မသင့်
 ငံလျှင်သောရှာမှီးခြင်းဖြင့်၊အာဟာရံ၊ငမ်းစာအာဟာရကို၊ ငရိယေသန္တာ၊
 သွားလာရှာမှီးကုန်၍၊ ဒိဇ္ဈေဝဓမ္မေ၊မျက်ငြောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌သာ
 လျှင်၊ ဂါရဟ္တာ၊ကဲ့ရဲ့အပ်ကဲ့ရဲ့ထိုက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊သဗ္ဗ
 ရာယေဝိ၊တမလွန်ဘဝ၌လည်း၊ တဿသဗ္ဗာဒိုဝိအာဒိတ္တာသမ္ပန္နလိတာ
 တိအာဒိနာ၊ တဿသဗ္ဗာဒိုဝိအာဒိတ္တာ သမ္ပန္နလိတာ ဤသို့အစရှိသော
 စကားတော်ဖြင့်၊ လက္ခဏာသံယုတ္တေ၊ လက္ခဏာသံယုတ်၌၊ ဂုတ္တနယေန၊
 ဟောတော်မူအပ်သောနည်းဖြင့်၊ သမဏပေတာ၊ရဟန်းပြိတ္တာတို့သည်၊
 ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊ ဣမိနာကာရဏေန၊ဤသို့ကဗဇ္ဇိကာ
 ရာဟာရဟူသော အကြောင်းဖြင့်၊ ကဗဇ္ဇိကာရေ၊ ကဗဇ္ဇိကာရဖြစ်သော၊
 အာဟာရေ၊အာဟာရေန္တိ။ နိကန္တိ ဝေ၊ တပ်ခြင်းဟူသော ရသတဏှာကို
 သာလျှင်၊ ဘယန္တိ၊ ဘေးဘျင်းဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဖဿံ၊
 ဝက္ခ၊သမ္ပဿစသည်အပြားရှိသောဖဿကို၊ ဥပဂစ္ဆန္တာ၊ကပ်၍ဖြစ်စေ
 ကုန်သော၊ ဖဿဿာဒိနောပိ၊ သမ္ပဿ၏အစွမ်းဖြင့် ဖောဋ္ဌဗ္ဗကိုသာယာ
 ခြင်းသဘောရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်လည်း၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့
 ၏၊ရက္ခိတဂေါပိတေသု၊ စောင့်ရှောက်သိမ်းဆည်းအပ်ကုန်သော၊ ဒါရာ
 ဒိသု၊ ချစ်သည့်မယားအစရှိကုန်သော၊ ဘဏ္ဍေသု၊ဥစ္စာဘဏ္ဍာတို့၌၊ အပ
 ရဏ္ဍိန္တိ၊ ပြစ်မှားကျူးလွန်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုပြစ်မှားကျူးလွန်ကုန်သောသူ
 တို့ကို၊သဟာသဏ္ဍေန၊ရိုးထုပ်နှင့်တကွ၊ဘဏ္ဍာသမိကာ၊ဥစ္စာရှင်တို့သည်၊
 ဂဟေတွဉ္စ၊ဖမ်းကုန်၍၊ဓလ္လောဓလ္လိကံ၊အပိုင်းအပိုင်းလည်း၊ ဝိဇ္ဇိန္တိတွာ၊

ဖြတ်၍၊ သင်္ကံရကုဋေ၊ တံမြက်မှိုက်စုရာ၌၊ ဆဒ္ဒေန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏၊ ရညော
 ဝါ၊ မင်းအားမူလည်း၊ နိယျာဒေန္တိ၊ ပို့ဆက်ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုသို့ပို့ဆက်
 သောကာလ၌၊ တေ၊ ထိုကျူးလွန်ကိုယ်ပြစ်ရှိသူတို့ကို၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊
 ဝိဝိကေဗ္ဗကာရဏံ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော ကမ္မကရဏကို၊ ကာရာ
 ပေတိ၊ ပြုစေ၏၊ ကာယဿစ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏လည်း၊ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးသည်မှ၊
 ပရံ၊ နောက်၌၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ မကောင်းသောအလားကို၊ တေသံ၊ ထိုပြစ်မှားသော
 သူတို့အား၊ ပါဒိကင်္ဂါ၊ အလိုရှိအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဗဿဿာဒမူလိကံ၊ ဗောဓဗ္ဗဗ္ဗကိုသာယာခြင်းအကြောင်းရှိသော၊ ဗိဇ္ဇေဓိ
 ကမ္ဘိဘယံ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ဖြစ်သောဘေးသည်လည်း
 ကောင်း၊ သမ္ပရာယိကမ္ဘိဘယံ၊ တမလွန်ဘဝ၌ဖြစ်သောဘေးသည်လည်း
 ကောင်း၊ သမာဂတမေဝ၊ ရဝေးသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣမိနာ
 ကာရဏေန၊ ဤသို့ဗဿံဥပဂစ္ဆန္တိ၊ အစရှိသဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသောအ
 ကြောင်းဖြင့်၊ ဗဿာဟာရေ၊ ဗဿာဟာရ၌၊ ဥပဂမနမေဝ၊ ရှေးရှုပြစ်စေ
 ခြင်းကိုသာလျှင်၊ ဘယန္တိ၊ ဘေးဘျင်းဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ပန၊ ထိုမှ
 တပါး၊ ကုသလဒကုသလကမ္မာယူဟနေ၊ ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံကို
 စေ့ဆော် အားထုတ်ခြင်းကြောင့်၊ တံမူလကံ၊ ထိုကံကို စေ့ဆော်အား
 ထုတ်ခြင်း အကြောင်းရှိသော၊ တိသုဘဝေသု၊ ဘဝသုံးပါးတို့၌၊ ဘယံ၊
 နှစ်ဆဲ့ငါးပ : အပြားရှိသော ဘေးကြီးသည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗံ၊ သည်မှ
 တပါးကုန်အောင်စုံသောဘေးဘျင်းသည်လည်းကောင်း၊ အာဂတမေဝ၊
 ရောက်လာသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣမိနာ၊ ဤကုသလကုသလ
 ကမ္မာယူဟနေသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသောသဘောရှိသော၊ ကာရဏေန၊
 အကြောင်းဖြင့်၊ မနောသဉ္ဇေတနာဟာရေ၊ မနောသဉ္ဇေတနာဟာရ၌၊ အာယူ
 ဟနမေဝ၊ စေ့ဆော်အားထုတ်ခြင်းကိုသာလျှင်၊ ဘယန္တိ၊ ဘေးဘျင်းဟူ
 ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ စ၊ ထိုမှတပါး၊ ပဋိသန္ဓိဝိညာဏံ၊ ပဋိသန္ဓေဝိညာဉ်
 သည်၊ ယသ္မိံ၊ ယသ္မိံ ငဠာနေ၊ အကြင်အကြင်ဌာနဟူသောဘဝ၌၊ အဘိနိ
 ပတတိ၊ ရှေးရှုကျ၏၊ တသ္မိံ၊ တသ္မိံ ဌာနေ၊ ထိုထိုဌာနဟူသောဘဝ၌၊ ပဋိ
 သန္ဓိနာမရူပံ၊ ပဋိသန္ဓေနာမ်ရုပ်ကို၊ ဂဟေတွာဝ၊ ယူ၍သာလျှင်၊ နိဗ္ဗတ္တ
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မိံ၊ ထိုပဋိသန္ဓေနာမ်ရုပ်သည်၊ နိဗ္ဗတ္တဝ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်
 ကား၊ သဗ္ဗတယာနိ၊ အလုံးစုံသောဘေးတို့သည်၊ နိဗ္ဗတ္တာနယေဝ၊ ဖြစ်
 ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း
 ဟူမူကား၊ သဗ္ဗဘယာနံ၊ အလုံးစုံသောဘေးတို့၏၊ တံမူလတ္ထာ၊ ထိုနာမ်ရုပ်

ဖြစ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းရင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။ ဣမိနားဤပဋိသန္ဓိဝိညာဏံစသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော သဘောရှိသော။ ကာရုဏေန၊ အကြောင်းဖြင့်။ ဝိညာဏာဟာရေ၊ ဝိညာဏာဟာရ၌။ အတိနိပါတောယေဝ၊ ထိုထိုဘဝတွင် ရှေးရှုကုခြင်းကိုပင် လျှင်၊ ဘယန္တိ၊ ဘေးဘျမ်းဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည် လျှင်စကားတရပ်အပြီးသတ်တည်း။ ။

ကိံနိဒါနာတိအာဒိသု၊ ကိံနိဒါနာဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌။ သဗ္ဗာနေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ နိဒါနာဒိနိ၊ နိဒါနံအစရှိသောသဒ္ဒါတို့ သည်။ ကာရုဏာဝေဝစနာနိ၊ ကာရုဏသဒ္ဒါ၏ဝေဝစစ် ပရိယာယ်သဒ္ဒါတို့ သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏။ ကာရုဏံ၊ အကြောင်းကို။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဖလံ၊ အကျိုးကို။ နိဒေတိ၊ ဆောင်နှင်းတတ်၏။ ဟန္တု၊ ယချေ နံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဂဏှထ၊ ယူကုန်သော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အပ္ပေတိဝိယ၊ ဆောင်နှင်းသကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ နိဒါနန္တိ၊ နိဒါနံ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ တံ၊ ထိုအကျိုးသည်။ တတော၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။ သမုဒေတိ၊ ကောင်းစွာပြီး၏။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ပဘာဝတိ၊ အပြားအားဖြင့်ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သမုဒယောဇာတိပဘာဝေါတိ၊ သမုဒယောဇာတိပဘာဝေါဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အယံပန၊ ဤဆိုသတ္တံသည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤကိံနိဒါနာအစရှိသောပါဠိ၌၊ ပဒတ္ထော၊ ပုဒ်၏အနက်တည်း။ ဧတေသံ၊ ထိုအာဟာရတို့၏။ ကိံ၊ အဘယ် သို့သော။ နိဒါနံ၊ ဆောင်နှင်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ သောအကြောင်းကြောင့်။ ကိံနိဒါနာ၊ ကိံနိဒါနမည်ကုန်၏။ ဧတေသံ၊ ထို အာဟာရတို့၏။ ကော၊ အဘယ်သို့သော။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်။ ကိံသမု ဒယော၊ ကိံသမုဒယမည်ကုန်၏။ ဧတေသံ၊ ထိုအာဟာရတို့၏။ ကော၊ အဘယ် သို့သော။ ဇာတိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ သောအကြောင်းကြောင့်။ ကိံဇာတိကာ၊ ကိံဇာတိကမည်ကုန်၏။ ဧတေ သံ၊ ထိုအာဟာရတို့၏။ ကော၊ အဘယ်သို့သော။ ပဘာဝေါ၊ အမွန်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်။ ကိံပဘာဝေါ၊ ကိံပဘာဝမည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ ပဒတ္ထော၊ ပုဒ်၏အနက်တည်း။ ယသ္မာပန၊ အကြင်ကြောင့်ကား။ တဏှာ၊ တဏှာသည်။ ယထာဝုတ္တေန၊ ဖလံနိဒေတိ အစရှိသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော။ အတ္ထေန၊

၁-နိဒါနသံယုတ်-၂-အာဟာရရဝဂ်။

၇၇

အနက်သဘောဖြင့်၊ တေသံ၊ ထိုအာဟာရတို့၏။ နိဒါနဉ္စေ၊ နိဒါနလည်း
 မည်၏။ သမုဒယောစ၊ သမုဒယလည်းမည်၏။ ဇာတိစ၊ ဇာတိလည်းမည်
 ၏။ ပတာဝေါစ၊ ပတာဝလည်းမည်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဏှာနိဒါနာတံ
 အာဒိ၊ တဏှာနိဒါနာဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ တဂေါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤတဏှာနိဒါနအစရှိသောပုဒ်သို့
 အပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗပဒေသု၊ ဝေဒနာနိဒါနအစရှိသည်ကုန်အောင်
 စုံသောပုဒ်တို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏။ စ၊ ဆက်ပြီး
 အံ၊ ဧတ္ထ၊ ဤပဌမပဋိစ္စသမုပ္ပါဒပါဠိတွင်၊ ဣမေစတ္တာရော၊ အာဟာရတဏှာ
 နိဒါနာတိ၊ ဣမေစတ္တာရော အာဟာရတဏှာနိဒါနာ ဟူသောစကား၌၊
 ပဋိသန္တိ၊ ပဋိသန္ဓေခဏကို၊ အာဒိ၊ ကတွာ၊ အစပြု၍၊ အတ္တဘာဝသင်္ခါ
 တာနံ၊ အတ္တဘောဟုခေါ်ဝေါ်အပ်ကုန်သော၊ အာဟာရာနံ၊ အာဟာရတို့
 ၏။ ပရိမတဏှာနံ၊ အတိတဘဝ၌ဖြစ်ကုန်သောတဏှာတို့၏။ ဝသေန၊
 အစွမ်းဖြင့်၊ နိဒါနံ၊ နိဒါနကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏။ ကထံ၊ အဘယ်သို့သိအပ်
 သနည်း၊ ပဋိသန္တိက္ခဏေ၊ ပဋိသန္ဓေခဏ၌၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပရိပုဏ္ဏာ
 ယတနာနံ၊ ပြည့်စုံသောအာဟာရတန်ရှိကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သဘာဝက
 ဖြစ်သောကမ္ဘာသေယျကသတ္တဝါတို့အား၊ သတ္တသန္တတိဝသေန၊ ခုနစ်
 ပါးကုန်သောသန္တတိတို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ သေသာနံ၊ မပြည့်စုံသောအာဟာ
 ရတန်ရှိကုန်သောအန္တမဓိရအဘာဝကသတ္တဝါတို့အား၊ တတော၊ ထိုခုနစ်
 ပါးကုန်သောသန္တတိတို့အောက်၊ ဦးဦးသန္တတိဝသေန၊ ယုတ်ကောင်း
 ယုတ်ကောင်းသင့်သော သန္တတိတို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နပဗ္ဗန္တရံ၊ ဖြစ်
 သောကမ္မဇရင်တို့၏အတွင်း၌၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်သော၊ ဩဇာ၊ ဩဇာသည်၊
 အတ္တိ၊ ရှိ၏။ အယံ၊ ဤကမ္မဇဩဇာသည်၊ တဏှာနိဒါနော၊ တဏှာဟူသော
 အကြောင်းရှိသော၊ ဥပါဒိဏ္ဍက ကဗဠိကာရာဟာရော၊ ဥပါဒိဏ္ဍကဖြစ်
 သောကဗဠိကာရအာဟာရမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး၊
 ပဋိသန္တိမိတ္တသမ္ပယုတ္တာ၊ ပဋိသန္ဓေမိတ်နှင့်သမ္ပယုတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဖဿ
 စေတနာ၊ ဖဿစေတနာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်ဟူ
 သော၊ သမ္ပပိတ္တံ၊ မိမိဟုဆိုအပ်သောပဋိသန္ဓေမိတ်သည်လည်းကောင်း၊
 ဣတိဣမေ၊ ဤဖဿစေတနာဝိညာဉ်ဟူသောတရားတို့သည်၊ တဏှာနိ
 ဒါနာ၊ တဏှာဟူသော အကြောင်းရှိကုန်သော၊ ဥပါဒိဏ္ဍကဖဿမနော
 သဗ္ဗေတနာဝိညာဏာဟာရော၊ ဥပါဒိဏ္ဍက ဖြစ်သောဖဿဟာရ မနော
 သဗ္ဗေတနာဟာရဝိညာဏာဟာရမည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ

၇၀ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အတ္ထကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲ၊

ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပုရိမတဏှာနိဒါနာ၊
 အတိတ်ဘဝ၌ဖြစ်သောတဏှာဟူသောအကြောင်းရှိကုန်သော၊ ပဋိသန္ဓိ
 ကာ၊ ပဋိသန္ဓေဓာန်ဖြစ်ကုန်သော၊ အာဟာရာ၊ အာဟာရတို့ကို၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ပဋိသန္ဓိကာ၊ ပဋိသန္ဓေအခါ၌ဖြစ်ကုန်သောအာဟာ
 ရတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာယသော၊ သိအပ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ တတော၊
 ထိုပဋိသန္ဓေဓာန်မှ၊ ပရိ၊ နောက်၌၊ ပဋ္ဌမဘဝင်္ဂိတ္တက္ခဏာဒိနိဗ္ဗတ္တဘိ၊ ပဋ္ဌမ
 ဘဝင်္ဂိတ္တက္ခဏ အစရှိသည်တို့၌ ဖြစ်ကုန်သော အာဟာရတို့ကိုလည်း၊
 ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ပန၊ ချော့ဝယ်ရှိသေး၏၊ ယသ္မာ၊ အကြွင်းကြွင်း
 ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်သော၊ အာဟာရာ
 နုဉ္ဇေဝ၊ အာဟာရတို့၏သာလျှင်၊ နိဒါနံ၊ အကြောင်းကို၊ နဇနာတိ၊ သိတော်
 မူသည်မဟုတ်၊ အာဟာရနိဒါနာတုတာယ၊ အာဟာရ၏အကြောင်းဖြစ်၍
 ဖြစ်သော၊ တဏှာယဝိ၊ တဏှာ၏လည်း၊ နိဒါနံ၊ အကြောင်းကို၊ ဇနာတိ၊
 သိတော်မူ၏၊ တဏှာယ၊ တဏှာ၏၊ နိဒါနာနံ၊ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊
 ဝေဒနာဒိနမ္ပိ၊ ဝေဒနာအစရှိသည်တို့၏လည်း၊ နိဒါနံ၊ အကြောင်းကို၊ ဇနာ
 တိယေဝ၊ သိတော်မူသည်သာလျှင်တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့သိတော်မူသော
 ကြောင့်၊ တဏှာစာပံတိက္ခဝေကိ၊ နိဒါနာတိအာဒိနာ၊ တဏှာစာယ ဘိက္ခ
 ဝေကိ၊ နိဒါနာဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဝဇ္ဇံ၊ အလုံးစုံသောဝဋ်
 ကို၊ ဒသေတော၊ သရုပ်အားဖြင့်ပြတော်မူ၍၊ ဝိဝဇ္ဇံ၊ ဝဋ်၏အကြောင်းကို၊
 ဒသေသိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ပန၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ ဣမသ္မိ၊ ဓဋ္ဌာန၊ ဤပဋ္ဌမပဋိစ္စ
 သမုပ္ပါဒဒေသနာတော်အရာ၌လည်း၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဋ္ဌမန္တ
 တော၊ ပဋ္ဌပ္ပန်ဘဝမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အတိတာဘိမုခံ၊ အတိတ်တရားသို့
 ရှေ့ရှု၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ အတိတေန၊ အတိတ်
 ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝဇ္ဇံ၊ ကမ္မဝဋ်ဝိပါကဝဋ်ကို၊ ဒသေသိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ကထံ၊
 အဘယ်သို့ပြတော်မူသနည်း၊ ဟိ၊ ချွေဦးအံ့၊ အာဟာရေဝသေန၊ အာဟာရ
 ၏အစွမ်းဖြင့်၊ အယံအတ္တဘာဝေါ၊ ဤပဋ္ဌပ္ပန်ဖြစ်သော အတ္တဘောကို၊
 ဂဟိတော၊ ယူတော်မူအပ်၏၊ တဏှာဘိ၊ တဏှာဟူသည်ကား၊ ဣမသေတ္တ
 ဘာဝသ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ပဋ္ဌပ္ပန်အတ္တဘောကို၊ ဇနကံ၊ ဖြစ်စေ
 တတ်သော၊ ကမ္မံ၊ တဏှာနှင့်သာစာတ်ဖြစ်သောကံကို၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်
 ၏၊ ဝေဒနာဖဿ သဠာယတန နာမရူပဝိညာဏာနိ၊ ဝေဒနာဖဿသဠာ
 ယတနနာမ်ရုပ်ဝိညာဉ်တို့ကို၊ ယသ္မိ၊ အတ္တဘာဝေ၊ အကြင်သို့သဘောရှိ
 သောအတ္တဘော၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ကမ္မံ၊ တဏှာကို၊ အာယူဟိတံ၊ အား

ထုတ်အပ်သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တံ၊ထိုအတိတ်ဖြစ်သောအတ္တဘောကို။
 ဒဿေတံ၊ပြခြင်းငှါ၊ ဝုတ္တာနိ၊ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရာ၊
 အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရတို့ကို။ တဿ၊တ္တဘောဿ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိ
 သောအတိတ - ဟောတော်မူ၊ ဇနကံ၊ဖြစ်စေတတ်သော။ ကမ္မံ၊တဏှာ နှင့်
 တူသကံကို။ ဒဿေတံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။
 ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်။ ဧသုဋ္ဌာနေသု၊ အာဟာရကိုဟောတော်မူရာနှစ်
 ပါးကုန်သောပါဠိအရာတို့၌။ အတ္တဘာဝေါ၊ပဗ္ဗုပ္ပန်ကာလ အတိတ်ကာလ
 ရှိသောအတ္တဘောကို။ ဝုတ္တော၊ဟောတော်မူအပ်၏။ ဧသု၊တဏှာကိုဟော
 တော်မူသည်ရှိသော် အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရတို့ကို ဟောတော်မူသော အားဖြင့်
 နှစ်ပါးကုန်သော။ ဋ္ဌာနေသု၊ ပါဠိအရာတို့၌။ တဿ၊ ထိုပဗ္ဗုပ္ပန်ဖြစ်သော
 အတ္တဘော အတိတ်ဖြစ်သောအတ္တဘောကို။ ဇနကံ၊ဖြစ်စေတတ်သော။
 ကမ္မံ၊ တဏှာနှင့်တူသောကံကို။ ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။
 သံခေပန၊ ချုံးသောအားဖြင့်။ ကမ္မာဉ္စဝ၊ကံကိုလည်းကောင်း၊ ကမ္မဝိပါ
 ကဉ္စဝိ၊ကံ၏ဝိပါက်ကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဧဒေဓမ္မံ၊နှစ်ပါးသော
 တရားတို့ကို။ ဒဿေန္တေန၊ပြတော်မူသောတရားသခင်သည်။ အတိတာ
 တိမုခံ၊ အတိတ်တရားသို့ရှေ့ရှု၊ ဒေသနံ၊ဒေသနာကို။ ကတွာ၊ပြတော်
 မူ၍။ အတိတေန၊ အတိတ်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဝဇ္ဇံ၊ကမ္မဝဋ် ကိလေသာဝဋ် ဝိပါ
 ကဝဋ်ကို။ ဒသိတံ၊ပြတော်မူအပ်၏။ တတြိ၊ထိုသို့အတိတ်၏အဖြစ်ဖြင့်
 ဝဋ်တရားကိုပြအပ်သည်ရှိသော်၊ အပံဒေသနာ၊ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒဒေသ
 နာတော်သည်။ အနာဂတဿ၊အနာဂတ်ဖြစ်သောဝဋ်တရား၏။ အဒသိ
 တတ္တာ၊ မပြအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အပရိဝုဏ္ဏာတိ၊ မပြည့်စုံသော
 ဒေသနာဟူ၍။ နဒဗ္ဗဗ္ဗာ၊ မမှတ်အပ်၊ ပန၊စင်စစ်သော်ကား။ နယတော၊
 နည်းအားဖြင့်၊ ပရိဝုဏ္ဏာတွေဝ၊ ပြည့်စုံသော ဒေသနာဟူ၍ သာလျှင်၊
 ဒဗ္ဗဗ္ဗာ၊မှတ်အပ်၏။ ဟိ၊ဥပမာဖြင့်ထင်စွာပြဦးအံ့။ စက္ခုမာ၊မျက်စိရှိသော၊
 ဝုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ ဥဒကပိဋ္ဌေ၊ရေ၏အပြင်၌။ နိပန္နံ၊ငတ်သော၊
 သုသုမာရံ၊မိကျောင်းကို။ ဧသွာ၊မြင်၍။ တဿ၊ထိုမိကျောင်း၏။ ပရဘာဂံ၊
 ဦးခေါင်းဟူသော မြတ်သောအင်္ဂါအဖို့ကို။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်ရှု
 လတ်သော်၊ ဂီဝံ၊လည်ဘင်းကို။ ပဿေယျ၊မြင်ရာ၏။ ဩရတော၊လည်
 ဘင်းနေ့နက်အဖို့မှ။ ဝိဋ္ဌိံ၊ကျောက်ရိုးကို။ ပရိယောသာနေ၊အဆုံး၌။ နဂ္ဂိဗ္ဗ
 မူလံ၊အမြီးရင်းကို။ ပဿေယျ၊မြင်ရာ၏။ ဟေဋ္ဌာ၊အောက်အဖို့မှ။ ကုန္တိံ၊
 ဝမ်းပျဉ်းကို။ ဩလောကေန္တောပန၊ကြည့်သည်ရှိသော်ကား၊ဥဒကပိဋ္ဌံ၊

၀၀

ရေ၏အတွင်း၌တည်သော၊ အဂ္ဂနဂိုဠဉ္ဇေဝ၊ အပြီးဖျားကိုလည်းကောင်း၊
 စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဟတ္ထပါဒေစ၊ လက်ခြေတို့ကိုလည်းကောင်း၊
 နပဿယျ၊ မမြင်ရာ၊ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤသို့
 အပြီးဖျားခြေလက်ကိုမမြင်ရုံမျှဖြင့်၊ သုဿမာရော၊ မိကျောင်းသည်၊ အပရိ
 ဝုဇ္ဈောတိ၊ ခြေလက်အင်္ဂါမပြည့်စုံဟူ၍၊ နဝဏ္ဍာတိ၊ မမှတ်ယူ၊ ပန၊ စင်စစ်၊
 နယတော၊ နည်းအားဖြင့်၊ ပရိဝုဇ္ဈောယေဝ၊ ခြေလက်အင်္ဂါပြည့်စုံ၏ဟူ၍
 သာလျှင်၊ ဝဏ္ဍာတိယထာ၊ မှတ်ယူသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဣဒံသမ္ပဒံ၊
 ဤဥပမာ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏၊ ဟိ၊ ဥပမာဥပမေသျှကို
 ဦးနှော၍ပြဦးအံ့၊ ဥဒကပိဋ္ဌေ၊ ရေ၏အပြင်၌၊ နိပန္နသုဿမာရောပိယ၊ ဝပ်
 လျောင်းသောမိကျောင်းကဲ့သို့၊ တေတူမကဝဇ္ဇံ၊ တေတူမကဝဋ်ကို၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏၊ တိရေ၊ ကမ်းပါး၌၊ ဌိတော၊ တည်သော၊ စက္ခုမာ၊ မျက်စိ
 ရှိသော၊ ဝုရိသောပိယ၊ ယောကျ်ားကဲ့သို့၊ ယောဂါဝစရော၊ ယောဂါဝစရ
 ဝုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏၊ တေနုဝုရိသေန၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊
 ဥဒကပိဋ္ဌေ၊ ရေ၏အပြင်၌၊ သုဿမာရဿ၊ မိကျောင်းကို၊ ဒိဋ္ဌကာလော
 ပိယ၊ မြင်အပ်သော ကာလကဲ့သို့၊ ယောဂိနာ၊ ယောဂိဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အာ
 ဟာရဝသေန၊ အာဟာရ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဣမဿတ္တဘာဝဿ၊ ဤအတ္တ
 ဘော၏၊ ဒိဋ္ဌကာလော၊ မြင်အပ်သော ကာလကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ သိအပ်
 ၏၊ ပရတော၊ ဦးခေါင်းဟူသော မြတ်သောအင်္ဂါအဖို့ဖြင့်၊ ဂိဝါယ၊ လည်
 ဘင်းကို၊ ဒိဋ္ဌကာလောပိယ၊ မြင်အပ်သော ကာလကဲ့သို့၊ ဣမဿတ္တဘာ
 ဝဿ၊ ဤအတ္တဘောကို၊ ဇနကာယ၊ ဖြစ်စေ တတ်သော၊ တဏှာယ၊
 တဏှာ၏၊ ဒိဋ္ဌကာလော၊ မြင်အပ်သော အဖြစ်ဟူသော ကာလကို၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏၊ ဝိဋ္ဌိယ၊ ကျောက်ရိုးကို၊ ဒိဋ္ဌကာလောပိယ၊ မြင်အပ်
 သောကာလကဲ့သို့၊ ယသ္မိံ၊ အတ္တဘာဝေ၊ အကြင်အတ္တဘော၌၊ တဏှာ
 သင်္ခါတံ၊ တဏှာအဖြစ်ဖြင့်ဆိုအပ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဝေ
 ဒနာဒိဝသေန၊ ဝေဒနာအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ တဿ၊ ထိုကံ၏၊ ဒိဋ္ဌ
 ကာလော၊ မြင်အပ်သောအဖြစ်ဟူသော ကာလကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ သိအပ်
 ၏၊ နဂိုဠဉ္ဇမူလဿ၊ အပြီးရင်းကို၊ ဒိဋ္ဌကာလောပိယ၊ မြင်အပ်သော ကာလ
 ကဲ့သို့၊ တဿတ္တဘာဝဿ၊ ထိုအတ္တဘောကို၊ ဇနကာနံ၊ ဖြစ်စေတတ်ကုန်
 သော၊ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရာနံ၊ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရတို့၏၊ ဒိဋ္ဌကာလော၊ မြင်အပ်
 သောအဖြစ်ဟူသောကာလကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်
 အဖို့မှ၊ ကုန္တိ၊ ဝမ်းမျဉ်းကို၊ ဩလော၊ ကေန္တဿပန၊ ကြည့်သော

ယောကျ်ား၏။ အဂ္ဂနဂိုဠာဝေ၊ အမြီးဖျားကို လည်းကောင်း၊ စက္ကာရော၊
 လေးခုကုန်သော၊ ဟတ္ထပါဒေစ၊ လက်ခြေတို့ကို လည်းကောင်း၊ အနိသ္မာပိ၊
 မမြင်၍လည်း၊ အပရိပုဏ္ဏော၊ လက်ခြေအင်္ဂါ မပြည့်စုံသော၊ သုသုမာရော
 တိ၊ မိကျောင်းတည်းဟု၊ အဂဟေတွာ၊ မမှတ်ယူဘဲ၊ နယတော၊ နည်းအား
 ဖြင့်၊ ပရိပုဏ္ဏောတွေဝ၊ လက်ခြေအင်္ဂါ ပြည့်စုံ၏ဟူ၍သာလျှင်၊ ဂဟဏံ
 ဝိယ၊ မှတ်ယူခြင်းကဲ့သို့၊ ယတ္ထယတ္ထ၊ အကြင်အကြင်အင်္ဂါ၌၊ ပစ္စယဝဇ္ဇံ၊
 ပုဒိုဗ္ဗသမုပ္ပါဒ်စက်ဝှေ့တရားသည်၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိ၌၊ နအာဂတံ၊ သရုပ်အား
 ဖြင့်မလာ၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအင်္ဂါ၌၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာကို၊ အပရိပုဏ္ဏောတိ
 မပြည့်စုံလေဟူ၍၊ အဂဟေတွာ၊ မယူမူဘဲ၊ နယတော၊ နည်းအားဖြင့်၊
 ပရိပုဏ္ဏတာဝဂ္ဂဟဏံ၊ ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကိုယူခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
 သိအပ်၏၊ တတ္ထစ၊ ထိုပုဒိုဗ္ဗသမုပ္ပါဒ်အင်္ဂါတို့တွင်လည်း၊ အာဟာရတဏှာ
 နံ၊ အာဟာရ တဏှာတို့၏၊ အန္တရေ၊ အကြား၌၊ ဧကောသန္နိ၊ တစပ်၊
 တဏှာဝေဒနာနံ၊ တဏှာဝေဒနာတို့၏၊ အန္တရေ၊ အကြား၌၊ ဧကော၊ တစပ်၊
 ဝိညာဏသင်္ခါရေနံ၊ ဝိညာဉ်သင်္ခါရတို့၏၊ အန္တရေ၊ အကြား၌၊ ဧကော၊
 တစပ်၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ တိသန္တိ၊ သုံးပါးသော အစပ်ရှိသော၊ စတုသင်္ခေပ
 မေဝ၊ အတ္ထာလေးပါးရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဝဇ္ဇံ၊ ဝှေ့တရားကို၊ ဘဂ
 ဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒဿိတံ၊ ပြတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်
 လျှင်ပဌမသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။

၂ နုတိယေ၊ နုတိယသုတ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သမ္ဘဝေသိနံ၊ အနုဂ္ဂဟာယာတိ၊ သမ္ဘဝေသိနံ၊ အနုဂ္ဂဟာ
 ယဟူသော၊ ဣမသ္မိံယေဝဋ္ဌာနေ၊ နဂုံး၏အတွင်းဖြင့် ပြတော်မူအပ်သော
 ဤပါဠိအရာ၌ သာလျှင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသနံ၊ လေးပါး
 သောအာဟာရတို့ကို ဝေသာနိ၍ ပြကြောင်းဖြစ်သော ဒေသနာတော်ကို၊
 နိဋ္ဌာပေသိ၊ ဥဒ္ဓေသ၏ အတွင်းဖြင့် ပြီးဆုံးစေ၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊
 နိဋ္ဌာပေသိ၊ ဥဒ္ဓေသ၏အတွင်းဖြင့်ပြီးဆုံးစေသနည်း၊ ဒိဋ္ဌိဂတိကဿ၊ သဿ
 တဒိဋ္ဌိ၏အတွင်းဖြင့်မှားသောအယူရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ နိသိန္နတ္တာ၊ နေသည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နိဋ္ဌာပေသိ၊ ဥဒ္ဓေသ၏အတွင်းဖြင့်ပြီးဆုံးစေ၏၊ ပဟိ၊ ထင်စွာ
 ပြဦးအံ့၊ တသံပရိသတိ၊ ထိုပရိသတ်၌၊ ဒိဋ္ဌိဂတိကော၊ သဿတဒိဋ္ဌိအယူ
 ရှိသော၊ မောဠိယ ဗဂ္ဂုနောနာမ၊ မောဠိယဗဂ္ဂုနမည်သော၊ သိက္ခ၊ လောနိုး
 သည်၊ နိသိန္နော၊ နေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သတ္ထာ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဝိန္တေ၊ ဆင်ခြင်တော်မူ၏၊ အယံ၊ ဤမောဠိယဗဂ္ဂုနမည်

၈၂ နိဒါနဂစ္ဆသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

သော ရဟန်းသည်။ ဥဋ္ဌဟိတွာထ၍။ ဖံ။ ငါဘုရားကို။ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို။
ပုစ္ဆိယသတိ၊ မေးလျှောက်လတ္တံ့။ အထ၊ ထိုသို့မေးလျှောက်သော ကာလမှ။
အဟံ၊ ငါသည်။ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ ဝိဿန္တေသာမိ၊ ဖြေအုံးဣတိ၊ ဤသို့
ဆင်ခြင်တော်မူ၏။ ပုစ္ဆိယသတိ၊ မေးလျှောက်ခြင်း၏။ ဩကာသဒါနိတ္တံ၊ အခွင့်
အရေးကိုပေးခြင်းငှါ။ ဒေသနံ၊ ဒေသနာကို။ နိဋ္ဌာပေသိ၊ ပြီးသုံးစေ၏။ ဣတိ၊
ဤသို့သိအပ်၏။ မောဠိယဗဂ္ဂုနောတိ၊ မောဠိယဗဂ္ဂုနောဟူသောပုဒ်၌။ စူဠာ၊
ဥဿျောင်ကို။ မောဠိတိ၊ မောဠိဟူ၍။ ဂုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ယထာဟ၊ ဘုရား
အဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်း။ ဆေတွာနမောဠိ၊ ဝရဂန္ဓဝါသိတံ၊ ဝေ
ဟာယသံဃက္ခိပိသကျပုဂံဝေါ၊ ရတနစင်္ကောဓုကေန ဝါသဝေါ၊ သဟဿ
နေတ္ထောသိရဿပဋိဂ္ဂဟိတိ၊ ဆေတွာနမောဠိ၊ ဝရဂန္ဓဝါသိတံ၊ ဝေဟာယ
သံဃက္ခိပိ သကျပုဂံဝေါ၊ ရတန စင်္ကောဓုကေန ဝါသဝေါ၊ သဟဿ
နေတ္ထောသိရဿပဋိဂ္ဂဟိဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ သကျပုဂံဝေါ၊ သာ
ကီဝင်တို့၏အကြီးအမှူး ဖြစ်တော်မူသောသိဒ္ဓ္ဌတ်မင်းသားသည်။ ဝရဂန္ဓ
ဝါသိတံ၊ မြတ်သော စန္ဒကူးနံ့သာတို့ဖြင့် ထုံအပ်သော။ မောဠိ၊ ဥဿျောင်
တော်ကို။ ဆေတွာန၊ မြတ်၍။ ဝေဟာယသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ ဥက္ခိပိ၊ ပစ်၏။
သဟဿနေတ္ထော၊ တထောင်သော မျက်စိ အမြင်ရှိသော။ ဝါသဝေါ၊
သိကြားမင်းသည်။ သိရဿ၊ ဦးထိပ်ဖြင့်။ ရတနစင်္ကောဓုကေန၊ ရတနာ
ဖြင့်ပြီးသောပန်းတောင်းဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂဟိ၊ ရှေးရှုခံယူလင့်၏။ သာ၊ ထိုဥဿျောင်
သည်။ တဿ၊ ထိုမောဠိယဗဂ္ဂုနရဟန်း၏။ ဂိဟိကာလေ၊ ရဟန်းမပြုမီလူဖြစ်
သောကာလ၌။ မဟန္တာ၊ ကြီးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုအကြောင်း
ကြောင့်။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ မောဠိယဗဂ္ဂုနောတိသင်္ခါ၊ မောဠိယဗဂ္ဂုန
ဟူသောအမည်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ပဗ္ဗဒိတံပိ၊ ရဟန်းပြုသည်
တိုင်အောင်လည်း။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ တေနဝနာမေန၊ ထိုမောဠိယဗဂ္ဂုန
ဟူသောအမည်ဖြင့်သာလျှင်။ သဗ္ဗာနန္တိ၊ အများသိကုန်၏။ တေဒဝေါစာ
တိ၊ တေဒဝေါစ ဟူသည်ကား။ ဒေသနာနုသန္တိ၊ ဒေသနာတော်၏ အနု
သန္တေကို။ စာ၊ ဓမ္မန္တော၊ စပ်လျက်။ ကောနုခေါဘန္တေ ပိညာဏာ ဟာရံအာ
ဟာရေတိတိ၊ ကောနုခေါဘန္တေပိညာဏာဟာရံ အာဟာရေတိဟူသော၊
တော်ဝစနံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မေးလျှောက်သတည်း။ တဿ၊ ထို
ကောနုခေါ စသောပါဠိ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဒဠဗ္ဗော မှတ်
အပ်၏။ ဘန္တေ၊ ရွှေဘုန်းတော်ရှင်။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ တေပိညာဏာ
ဟာရံ၊ ဤပိညာဏာဟာရကို။ ခံဒတိဝါ၊ ခံမူလည်းခံ၏။ ဘုဠတိဝါ၊ စား

မူလည်းစား၏။ သော။ထိုဝိညာဏာဟာရကိုခဲတတ် စားတတ်သော သူ
သည်။ ကောနာမ။ အဘယ်အမည်ရှိသော သူမည်သနည်း။ ဣတိ။ဤသို့။
ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ဖုတ်အပ်၏။ ကသ္မာ။အဘယ် ကြောင့်။ အယံ။ဤ။မောဠိယဗဂ္ဂုန
ရဟန်းသည်။ ဣတရေ။ဝိညာဏာဟာရမှ တပါးကုန်သော။ တပေသ။သုံး
ပါးကုန်သော။ အာဟာရေ။အာဟာရတို့ကို။ အပုစ္ဆိတွာ။ မမေးလျှောက်
မူ၍။ ဣမမေဝ။ဤဝိညာဏာဟာရကိုသာလျှင်။ ပုစ္ဆိတိပန။ မေးလျှောက်
သနည်း။ ဣတိ။ဤသို့စောဒနာငြားအံ့။ ဇာနာဒိတိလဒ္ဓိယာ။ သိ၏ဟူသော
အယူဖြင့်။ ဣမမေဝ။ဤဝိညာဏာဟာရကိုသာလျှင်။ ပုစ္ဆိတိ။မေးလျှောက်
၏။ဟိ။ထင်စွာပြဦးအံ့။သော။ထိုမောဠိယဗဂ္ဂုနရဟန်းသည်။မဟန္တေ။ကြီး
ကုန်သော။ ပိဏ္ဏေ။အပိုင်အလုပ်တို့ကို။ ကတွာဝ။ပြု၍သာလျှင်။ကဗဇ္ဇိကာ
ရာဟာရံ။ ကဗဇ္ဇိကာရအာဟာရကို။ ဘုဉ္ဇန္တေ။စားကုန်သည်တို့ကို။ ပဿ
တိ။ကိုယ်ပင်မြင်၏။တေန။ထိုကြောင့်။ အဿ။ထိုမောဠိယဗဂ္ဂုနရဟန်း၏။
တံဇာနာဒိတိလဒ္ဓိ။ ထိုအာဟာရကို သိ၏ဟူသော အယူသည်။ ဟောတိ။
ဖြစ်၏။ပန။ထိုမှတပါး။တိတ္ထိရဝနူကမောရုက္ကုဏ္ဍုဇာဒယော။ ခါးဥဒေါင်း
ကြက်အစရှိသောသတ္တဝါတို့သည်။ မာတုသဗ္ဗဿန။အမိ၏အငွေ့ဖြင့်။
ယာပေန္တိ။မျှနိုင်သည်တို့ကို။ဒိသ္မာ။မြင်သောကြောင့်။ဧတေ။ထိုင်းခါအစ
ရှိသောသတ္တဝါတို့သည်။ ဗဿာဟာရေန။ဗဿဟူသော အာဟာရဖြင့်။
ယာပေန္တိ။မျှနိုင်ကုန်၏။ ဣတိ။ဤသို့။တဿ။ထိုမောဠိယ ဗဂ္ဂုနရဟန်း၏။
လဒ္ဓိ။အယူသည်။ဟောတိ။ဖြစ်၏။ပန။ထိုမှတပါး။ ကစ္ဆပါ။လိပ်တို့သည်။
အတ္တနော။မိမိ၏။ ဥတုသယေ။ ဥသွန်ချိန်ခါနီးသော ကာလ၌။ မဟာသမုဒ္ဒ
တော။မဟာသမုဒ္ဒရာမှ။နိက္ခမိတွာ။ထွက်၍။ သမုဒ္ဒတီရေ။သမုဒ္ဒရာကမ်း
နား၌။ ဝါလိကန္တရေ။ သဲသောင်လတာ၏ အတွင်း၌။ အဏ္ဍ။ အဥကို။
ဌပေတွာ။ထား၍။ ဝါလိကာယ။သဲရုဖြင့်။ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ။ဖုံးလွှမ်းကုန်၍။
မဟာသမုဒ္ဒမေဝ။ မဟာသမုဒ္ဒရာသို့သာလျှင်။ ဩတရန္တိ။သက်ကုန်၏။
တာနိ။ထိုလိပ်ငယ်ကလေးတို့သည်။ မာတု။အမိ၏။ အနုဿရဏ ဝသေ
န။မပြတ်အောက်မေ့ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ ပူတိနိ။ပုပ်ကုန်သည်။ နဟောန္တိ။
မဖြစ်ကုန်။ တာနိ။ထိုလိပ်ငယ် ကလေးတို့သည်။ မနောသဉ္ဇေတနာဟာ
ရေန။ မနောသဉ္ဇေတနာ ဟာရဖြင့်။ ယာပေန္တိ။ မျှကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။
တဿ။ ထိုမောဠိယဗဂ္ဂုနရဟန်း၏။ လဒ္ဓိ။အယူသည်။ ဟောတိ။ဖြစ်၏။
ထေရဿ။ မောဠိယဗဂ္ဂုနထေရ်၏။အယံလဒ္ဓိ။ ဗဿာဟာရ မနောသဉ္ဇေ
တနာဟာရတို့၌ သင့်မသင့်သော ဤအယူသည်။ ကိဉ္ဇာပိ ဟောတိ။ အ

၀၄ နိဒါနဝဂ္ဂသံပုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ကယ်စင်စစ် ဖြစ်၏။ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း၊ တောယ လဒ္ဓိယာ၊ ဤ အယုဒ္ဓိ၊ ဣမံပဉ္စ၊ ဤပြဿနာကို၊ နုဗ္ဗတိ၊ မေးလျှောက်သည်မဟုတ်၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏။ ဒိဋ္ဌိဂတိကော၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယုဂ္ဂိသောသူသည်၊ ဥဗ္ဗတ္တကသဒိ သော၊ သည်းခြေနောက်မှူး ယောက်ျားရူးနှင့်တူသည်။ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။ ဥဗ္ဗတ္တကော၊ သူရူးသည်။ ပဉ္စိ၊ ချင်းတောင်းပတောက်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အန္တရိတိ၊ ခရီးလမ်းအကြားသို့၊ သြဝိဇ္ဇော၊ သက်သည်ရှိသော်၊ ဂေါမယဓိ၊ နွားချေးကို လည်းကောင်း၊ ပါသာဏဓိ၊ ကျောက်ခဲကိုလည်း ကောင်း၊ ဂူယဓိ၊ မစင်ကိုလည်းကောင်း၊ ခဇ္ဇဓိ၊ ခဲတွယ်တုံးကိုလည်း ကောင်း၊ မနာပဓိ၊ နှစ်သက်တွယ်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ အမနာပဓိ၊ မနှစ် သက်တွယ်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ တံတံ၊ ထိုထိုဝတ္ထုကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကောက်ယူ၍၊ ပဉ္စိယံ၊ ချင်းတောင်းပတောက်၌၊ ပက္ခိပတိယထာ၊ ထည့် သကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယုတ္တဓိ၊ သင့်သောအကြောင်းကို လည်းကောင်း၊ အယုတ္တဓိ၊ မသင့်သော အကြောင်းကို လည်းကောင်း၊ ဂုဗ္ဗတိ၊ မေး၏။ သော၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယုဂ္ဂိသောသူကို၊ ကသ္မာ၊ အဘယ် ကြောင့်၊ ဣမံပဉ္စ၊ ဤပြဿနာကို၊ ဂုဗ္ဗတိ၊ မေးသနည်းဟု၊ နနိဂ္ဂဟေ တဗ္ဗော၊ မနှိပ်သင့်၊ ပန၊ စင်စစ်ကား၊ ဂုဗ္ဗိတဂုဗ္ဗိတဋ္ဌာနေ၊ မေးတိုင်းမေး တိုင်းသောအရာ၌၊ ဂဟဏမေဝ၊ မိစ္ဆာအယုဂ္ဂိသာလျှင်၊ နိသေဓေတဗ္ဗိ၊ တားမြစ်အပ်၏၊ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ နံ၊ ထိုမောဠိယဗဂ္ဂ၊ နရဟန်း ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဂုဗ္ဗတိ၊ မေးသနည်းဟု၊ အဝတွာ၊ မိန့်ဆိုတော်မူဘဲ၊ တဿ၊ ထိုမော ဠိယဗဂ္ဂ၊ နရဟန်း၏၊ ဂဟိတဂါဟမေဝ၊ စွဲလမ်းအပ်သော မိစ္ဆာအယုဂ္ဂိ သာလျှင်၊ မောစေတုံ၊ လွတ်စေခြင်းငှါ၊ နောကလ္လောပဉ္ဇေတိအာဒိ၊ နော ကလ္လောပဉ္ဇေဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနောကလ္လောပဉ္ဇေအစရှိသောပါဠိ၌၊ နောကလ္လောတိ၊ နောကလ္လောဟူ သည်ကား၊ အယုတ္တော၊ မသင့်၊ အာဟာရေတိတိအဟံနဝဒါမိတိ၊ အာဟာ ရေတိတိအဟံနဝဒါမိဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကောမိ၊ တစ်တ ယောက်သော၊ သတ္တောဝါ၊ သတ္တဝါသည်လည်းကောင်း၊ ဂုဂ္ဂလောဝါ၊ ဂုဂ္ဂုလ်သည်လည်းကောင်း၊ အာဟာရေတိ၊ ဖြစ်သုံးသော်လည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဝဒါမိ၊ မဆို၊ အာဟာရေတိတိစာဟံဝဒေယျန္တိ၊ အာဟာရေတိတိစာဟံ ဝဒေယျံဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အာဟာရေတိတိ၊ အာဟာရေတိ ဟူ၍၊ ယဒိဝဒေယျံ၊ အကယ်၍ဆိုသည်ဖြစ်အံ့၊ တတြဿကလ္လောပဉ္ဇေ

တိ၊ တတြဿကလ္လောပဉ္စောဟူသည်ကား၊ တသ္မိံ၊ ထိုစကားကို၊ မယာ၊
 ငါသည်၊ ဧံ၊ ဤသို့အာဟာရရေတိဟူသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆို
 အပ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်၊ အယံပဉ္စော၊ ကောနူခေါဘန္တေဝိညာဏာဟာရံ
 အာဟာရရေတိဟူသော အမေးသည်၊ ယုတ္တော၊ သင့်သည်၊ ဘဝေယျ၊
 ဖြစ်ရာ၏။ ကိဿနူခေါဘန္တေ ဝိညာဏာဟာရောတိ၊ ကိဿနူခေါဘန္တေ
 ဝိညာဏာဟာရောဟူသောပုဒ်၌၊ ဘန္တေ၊ ရွှေဘုန်းတော်ရှင်၊ အယံဝိညာ
 ဏာဟာရော၊ ဤဝိညာဏာဟာရသည်၊ ကတမဿ၊ အတယ်မည်သော၊
 ဓမ္မဿ၊ တရား၏၊ ပစ္စယော၊ အကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ တတြကလ္လံဝေယျာကရ
 ဏန္တိ၊ တတြကလ္လံဝေယျာကရဏံဟူသည်ကား၊ တသ္မိံပဉ္စေ၊ ထိုပုစ္ဆာ
 ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ ဝုတ္တံတေ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝိညာဏာ
 ဟာရော၊ ဝိညာဏာဟာရသည်၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ ဝုနန္တဝါတိ
 နိဗ္ဗတ္တိယာ၊ တဖန်ဘဝအသစ် ဖြစ်ခြင်း၏၊ ပစ္စယော၊ အကြောင်းသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဝံဝေယျာကရဏံ၊ ဤဝေယျာကရိုက်သည်၊
 ယုတ္တံ၊ သင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စ၊ ဆက်ဦးအံ့၊ ဝတ္ထု၊ ဤဝိညာဏာဟာ
 ရောစသောပါဠိ၌၊ ဝိညာဏာဟာရောတိ၊ ဝိညာဏာဟာရောဟူသည်ကား
 ပဋိသန္ဓိစိတ္တံ၊ ပဋိသန္ဓေစိတ်တည်း၊ အာယတိံ ဝုနန္တဝါတိ နိဗ္ဗတ္တိတိ၊ အာ
 ယတိံ ဝုနန္တဝါတိ နိဗ္ဗတ္တိဟူသည်ကား၊ တေနေဝဝိညာဏေန၊ ထိုပဋိသန္ဓေ
 ဝိညာဉ်နှင့်သာလျှင်၊ သဟုပ္ပန္နနာမရူပံ၊ တကွဖြစ်သော နာမ်ရုပ်တည်း၊
 တသ္မိံဘူတေသတိ သဇ္ဇာယတနန္တိ၊ တသ္မိံဘူတေသတိ သဇ္ဇာယတနံ
 ဟူသည်ကား၊ ဝုနန္တဝါတိ နိဗ္ဗတ္တိသင်္ခါတေ၊ တဖန်ဘဝအသစ်ဖြစ်ခြင်း
 ဟုဆိုအပ်သော၊ တသ္မိံနာမရူပေ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော နာမ်ရုပ်သည်၊
 ဇာတေ၊ ဖြစ်သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ သဇ္ဇာယတနံ၊ သဇ္ဇာယတနသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ သဇ္ဇာ
 ယတနပစ္စယာဖဿောတိ၊ သဇ္ဇာယတနပစ္စယာဖဿောဟူသော၊ ဣဝာရိ၊
 ဤပါဠိ၌လည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥတ္တရိ၊ လွန်သောအနက်၌၊
 ပဌဿ၊ ကောနူခေါဘန္တေ ဗုဒ္ဓသတိဟူသောပြဿနာ၏၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်
 အရေးကို၊ ဒေန္တော၊ ပေးတော်မူလိုသောကြောင့်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာကို၊
 နိဋ္ဌာပေသိ၊ ရပ်တန့်တော်မူ၏၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နိဋ္ဌဂတိကော၊
 ဝိစ္စာဒိဋ္ဌိအယူရှိသောသူသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တံကို၊ ဥပ္ပါဒေတံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊
 နဝသက္ကောန္တိ၊ မတွင်းနှိုင်းပန်၊ စင်စစ်ကား၊ နိဋ္ဌိဋ္ဌိနိဋ္ဌိယေဝ၊ ပြီအပ်ပြီအပ်

၁၁

သော အနက်ကိုသာလျှင်၊ ဂဏ္ဍိတွာ၊ ဖုတ်ယူ၍၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏။
 တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုမောဠိယဖဂ္ဂ၊ နရဟန်းအား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်အရေးကို၊ အဒါယိ၊ ပေးတော်မူ၏။ အဿ၊
 ထိုပဉ္စ၊ အဿ္ဘာပန၊ အနက်ကိုကား၊ သဗ္ဗပဒေသ၊ ခပ်သိမ်းသောပုဒ်
 တို့၌၊ ဝုတ္တနယေနော၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဂဟေတဗ္ဗော၊
 ဖုတ်ယူအပ်၏။ ကောနုခေါ ဘန္တေဣဒန္တိ၊ ကောနုခေါ ဘန္တေ ဣဒံဟူ၍၊
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နပုစ္ဆတိ၊ မမေးလျှောက်သနည်း၊ ဟိယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့်၊ ဗိဇ္ဇာတိကဿ၊ မိစ္ဆာဗိဇ္ဇာအလားရှိသောသူအား၊ သက္ကော
 နာမ၊ သက္ကဝါမည်သည်၊ ဘူတော၊ ထင်ရှားရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တောယေန၊
 ဖြစ်သလျှင်ကတည်း၊ ဣတိယန္တိ၊ ဤသို့သောအယူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ လဒ္ဓိဝိရုဋ္ဌံ၊ အယူနှင့်ဆန့်ကျင်သော၊
 ဣဒန္တိ၊ ဣဒံဟူသောစကားကို၊ နပုစ္ဆတိ၊ မမေးလျှောက်၊ အဝိစ၊ တနည်း
 လည်း၊ ဣဒပ္ပစ္စယာ၊ ဤသို့ဝိညာဉ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဣဒံ၊
 ဤနာမ်ရပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒပ္ပစ္စယာ၊ ဤနာမ်ရပ်ဟူသောအ
 ကြောင်းကြောင့်၊ ဣဒံ၊ ဤသဠာယတနသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
 အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဗဟူသု၊ များစွာကုန်သော၊ ဌာနေသု၊ ပါဠိအရာတို့၌၊ ဘဂ
 ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကဝိတတ္ထာ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ပညတ္တိ၊ အကြင်အကြင်ပစ္စည်းကြောင့်ပြီးသောဤသင်္ခါရတရား
 မျှသာတည်းဟုသိစေခြင်းသို့၊ ဥပဂတော၊ ရှေ့ရှုရောက်၏။ တေနာပိ၊ ထို
 အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ နပုစ္ဆတိ၊ မမေးလျှောက်သတည်း၊ သက္ကဝိ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ ဣမဿ၊ ဤမောဠိယဖဂ္ဂ၊ နရဟန်းအား၊ ဗဟုံ၊
 များစွာ၊ ပုစ္ဆန္တိဿာပိ၊ မေးလျှောက်ရလျက်လည်း၊ တိတ္ထိ၊ ရောင့်ရဲခြင်း
 သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိနိုင်၊ တုစ္ဆိ၊ အချည်းနှီးသော၊ ပုစ္ဆမေဝ၊ မေးခြင်းကိုသာ
 လျှင်၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေးလျှောက်သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်တော်မူ၍၊ ဣတော၊
 ဤဥပါဒါနပစ္စယဘဝေါဟူသောပုဒ်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာ
 ကို၊ ဧကောဗန္တံ၊ အခြားမလပ်တစပ်တည်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေသေသိ၊
 ဟောတော်မူ၏။ ဆန္ဒံတွေဝါတိ၊ ဆန္ဒံတွေဝစသောစကားကို၊ ယတော၊
 အကြင်သဠာယတနပုဒ်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဒေသနာရုဋ္ဌံ၊ ဒေသနာဟူသော
 ပုဒ်စွယ်မုပ္ပါဒ်လမ်းမခရီးသို့တက်သော၊ တမေဝ၊ ထိုသဠာယတနပုဒ်ကို
 သာလျှင်၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာကို၊ ဝိဝဇ္ဇန္တော၊ လည်စေ
 တော်မူလိုရကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆန္ဒံတွေဝဖဿာယတနာနံစသည်ဖြင့်၊ အာဟ၊

ဟောတော်မူ၏။ ဣမသ္မိံ သုတ္တေပန၊ ဤဒုတိယပဋိစ္စသမုပ္ပါဒသုတ်၌ကား။
 ဝိညာဏနာမရူပါနံ၊ ဝိညာဉ်နာမ်ရုပ်တို့၏။ အန္တရေ၊ အကြား၌။ ဧကော
 သန္တိ၊ တစ်စပ်၊ ဝေဒနာတဏှာနံ၊ ဝေဒနာတဏှာတို့၏။ အန္တရေ၊ အကြား၌။
 ဧကော၊ တစ်စပ်၊ ဘဝဇာတိနံ၊ ဘဝဇာတိတို့၏။ အန္တရေ၊ အကြား၌။ ဧကော၊
 တစ်စပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိသန္တိ၊ အစပ်သုံးပါးရှိသော၊ စတုသင်္ခေပမေဝ၊ အတ္ထာ
 လေးပါးသာလျှင်ဖြစ်သော။ ဝဋ္ဋံ၊ ဝဋ်တရားကို။ ဒသိတံ၊ ပြုတော်မူအပ်
 ၏။ ။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃. တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ သမဏာဝါ၊ ဗြာဟ္မဏာဝါတိ၊ သမဏာ
 ဝါ၊ ဗြာဟ္မဏာဝါဟူသည်ကား။ သစ္စာနိ၊ သစ္စာလေးပါးတို့ကို။ ပဋိဝိန္နီတုံ၊
 ထိုးထွင်း၍သိခြင်းငှါ။ အသမတ္ထော၊ မတွင်းနှိုင်းကုန်သော၊ ဗာဟိရေ၊ သမဏ
 ဗြာဟ္မဏာ၊ ဘုရားသာသနာတော်မှ အပဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့
 သည်။ ဇရာမရဏံ၊ နုပွဇာနန္တိ၊ တိအာဒိသု၊ ဇရာမရဏံ၊ နုပွဇာနန္တိ၊ ဤသို့အစ
 ရှိသောပါဠိတို့၌။ ဇရာမရဏံ၊ ဇရာမရဏာကို။ ဒုက္ခသစ္စဝသေန၊ ဒုက္ခဖြစ်
 သောအရိယသစ္စာ၏အတွင်းဖြင့်၊ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ ဇရာမရဏသမုဒယံ၊
 ဇရာမရဏ၏အကြောင်းကို။ သဟတဏှာယ၊ တဏှာနှင့်တကွ။ ဇာတိ၊
 ဇာတိသည်။ ဇရာမရဏသ၊ ဇရာမရဏ၏။ သမုဒယေဝတိ၊ အကြောင်း
 တည်းဟု။ သမုဒယသစ္စဝသေန၊ သမုဒယဖြစ်သော အရိယသစ္စာ၏အ
 တွင်းဖြင့်၊ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ ဇရာမရဏနိရောဓံ၊ ဇရာမရဏ၏ချုပ်ခြင်း
 ကို၊ နိရောဓသစ္စဝသေန၊ နိရောဓဖြစ်သော အရိယသစ္စာ၏ အတွင်းဖြင့်၊
 နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ ပဋိပဒံ၊ နိရောဓသို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သောအကုသို
 လ်ကို။ မဂ္ဂသစ္စဝသေန၊ မဂ္ဂဖြစ်သောအရိယသစ္စာ၏အတွင်းဖြင့်၊ နဇာနန္တိ၊
 မသိကုန်၊ ဇာတိ၊ ဇာတိကို။ ဒုက္ခသစ္စဝသေန၊ ဒုက္ခဖြစ်သောအရိယသစ္စာ
 ၏အတွင်းဖြင့်၊ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ ဇာတိသမုဒယံ၊ ဇာတိ၏အကြောင်းကို၊
 သဟတဏှာယ၊ တဏှာနှင့်တကွ၊ ဘဝေါ၊ ဘဝသည်။ ဇာတိသမုဒယေဝ
 တိ၊ ဇာတိ၏အကြောင်းတည်းဟု။ သမုဒယသစ္စဝသေန၊ သမုဒယဖြစ်
 သောအရိယသစ္စာ၏အတွင်းဖြင့်၊ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သဟ
 တဏှာယ၊ တဏှာနှင့်တကွ၊ သမုဒယံ၊ သမုဒယကို။ ယောဇေတွာ၊ ယှဉ်၍။
 သဗ္ဗပဒေသု၊ တဏှာကိုဝိသေသန၏ အဖြစ်ဖြင့်ဆိုအပ်သောပုဒ်ခပ်တို့၌။
 စတုသစ္စဝသေန၊ လေးပါးကုန်သော အရိယသစ္စာတို့၏ အတွင်းဖြင့်၊
 အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ သာမညတ္ထံဝါ၊ ဗြဟ္မညတ္ထံဝါ
 တိ၊ သာမညတ္ထံဝါ ဗြဟ္မညတ္ထံဝါဟူသော၊ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ၌။ အရိယမဂ္ဂေါ၊

၈၈ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ - ပဌမတွဲ၊

အရိယမဂ်သည်။ သာမညဉ္ဇေဝ။ သာမည မည်သည်လည်း။ ဗြဟ္မညဉ္ဇ၊
ဗြဟ္မညမည်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ ယင်းသို့ သမဏဗြာဟ္မဏ
သဒ္ဓါ၏ ပဝတ္ထနိမိတ်အားဖြင့် မပြားလျက်လည်း။ ဥဘယတ္ထာဝိ၊ နှစ်ပါး
ရံသောပုဒ်တို့၌လည်း။ အတ္ထောနာမ၊ အတ္ထမည်သည်ကား။ အရိယဖလံ၊
အရိယဖိုလ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ ဣမသ္မိံ၊ သုတ္တေ၊ ဤတတိယ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သုတ်၌၊ ကောဒသသု၊
တဆဲ့တပါးကုန်သော။ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။
သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့ကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီး
တည်း။ ။ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

၉ စတုတ္ထ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ ဣမေဓမ္မေကတမေဓမ္မေတိ၊ ဣမေဓမ္မေက
တမေဓမ္မအစရှိသည်ဖြင့်၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်သော။ ဒေသနံ၊ ဒေသနာ
ကို။ ပပဉ္စံ၊ ကတွာ၊ အကျယ် ချဲ့သည်ကိုပြု၍၊ ကလိတံ၊ ဟောတော်မူသည်
ရှိသော်။ ဒေသနံ၊ ဒေသနာကို။ ပဋိဝိဇ္ဈိတံ၊ ထိုးထွင်း၍သိခြင်းငှါ။ သမတ္ထာနံ၊
စွမ်းနှိုင်းကုန်သော။ ပုဂ္ဂလာနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ အဇ္ဈာသယေန၊ ဧရာမရဏာ
ဝသည်တို့ကိုမထုတ်မူ၍ပုဂ္ဂလအဇ္ဈာသယ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဣမေဓမ္မေနပ္ပဇာ
နန္တိတိအာဒိ၊ ဣမေဓမ္မေနပ္ပဇာနန္တိ ဤသို့အစရှိသောစကားကို။ ဘဂဝတာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သေသံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်
မှကြွင်းသောပါဠိစကားသည်။ ပုရိမသဒိသမေဝ၊ ရှေးဆိုအပ်ပြီးသည်နှင့်
တူသည်သာလျှင်တည်း။ ။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော သုတ်သည်။
နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

၁၀ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ သမ္မာဒိဗ္ဗိတိ၊ သမ္မာဒိဗ္ဗိဟူ၍၊ ငဏှိတာ၊ ပညာရှိ
ကုန်သော။ ဒေဝမနုဿာ၊ နတ်လူတို့သည်။ တေသုတေသုဌာနေသု၊ ထိုထို
အရာတို့၌။ ယံသမ္မာဒဿနံ၊ အကြင်ကောင်းသော အမြင်ကို။ ဝဒန္တိ၊ ဆို
ကုန်၏။ တံသဗ္ဗမ္ဘိ၊ ထိုသမ္မာဒဿန ဟူသမျှအလုံးစုံကိုလည်း။ နိဟိ၊ နှစ်ပါး
ကုန်သော။ ပဒေဟိ၊ ပုဒ်တို့ဖြင့်။ သံဝိဝိတွာ၊ ချုံး၍၊ ပုစ္ဆတိ၊ ကစွာနဂေါတ္တ
ရဟန်းမေးလျှောက်၏။ န္ဒယနိသိတောတိ၊ န္ဒယနိသိတော ဟူသည်ကား။
နွေကောဋ္ဌာသေ၊ မိစ္ဆာအယူ၏တည်ရာဟူသောနှစ်ပါးသောအဖို့၌၊ နိသိ
တော၊ မှီ၏။ ယေဘုယျေနာတိဣမိနာ၊ ယေဘုယျေနဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ အရိ
ယပုဂ္ဂလေ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ သေသမဟာစနံ၊
ကြွင်းသောသူအပေါင်းကို။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒဿတိ၊ ပြ
တော်မူ၏။ အတ္ထိတန္တိ၊ အတ္ထိတံဟူသည်ကား။ သဿတံ၊ သဿတဒိဗ္ဗိကို။

နတ္ထိတန္တိ၊ နတ္ထိတံဟူသည်ကား။ ဥဇ္ဈေဒံ၊ ဥဇ္ဈေဒဒိဗ္ဗိကို၊ လောကသမု
 ဒယန္တိ၊ လောကသမုဒယံဟူသောဝုဒ်၌၊ လောကောနာမ၊ လောကမည်
 သည်ကား။ သင်္ခါရလောကော၊ သင်္ခါရလောကတည်း။ တဿ၊ ထိုသင်္ခါ
 ရလောက၏၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ သမ္ပပ္ပညာယပဿတောတိ၊ သမ္ပပ္ပညာ
 ယပဿတောဟူသောဝုဒ်၌၊ သမ္ပာပညာနာမ၊ မဖေဖေမပြန် ဟုတ်မှန်သော
 ပညာဟူသည်ကား။ သဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ မဂ္ဂပညာ
 မဂ်ပညာတည်း။ တာယ၊ ထိုဝိပဿနာနှင့်တကွဖြစ်သောမဂ်ပညာဖြင့်၊
 ပဿန္တဿ၊ မြင်သောသူအား၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း။ ယာလောကောနတ္ထိတာတိ၊ ယာလောကောနတ္ထိတာဟူသောဝုဒ်
 ၌၊ သင်္ခါရလောကော၊ သင်္ခါရလောက၌၊ နိဗ္ဗတ္တေသု၊ ပစ္စည်းအားလျော်စွာ
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ ရုပ်နာမ်တရားတို့သည်။ ပညာယမာနေသေဝ၊
 သန္တာန် မပြတ်ခြင်း၏ အတွင်းဖြင့် ထင်ရှားကုန်သော်သာလျှင်၊ နတ္ထိတိ၊
 နတ္ထိဟူသော၊ ယာဥဇ္ဈေဒဒိဗ္ဗိ၊ အကြင်ဥဇ္ဈေဒဒိဗ္ဗိသည်။ ဥပ္ပဇ္ဈေယျ၊ ဖြစ်ရာ
 ၏၊ သာ၊ ထိုဥဇ္ဈေဒဒိဗ္ဗိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤသို့သောအ
 နက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ လောကနိရောဓန္တိ၊ လောကနိရောဓံဟူ
 သည်ကား။ သင်္ခါရေနံ၊ သင်္ခါရတို့၏၊ ဘင်္ဂံ၊ ပျက်စီးခြင်းတည်း။ ယာလော
 ကောနတ္ထိတာတိ၊ ယာလောကောနတ္ထိတာ ဟူသောဝုဒ်၏၊ သင်္ခါရလော
 ကော၊ သင်္ခါရလောက၌၊ ဘိဇ္ဇမာနေသု၊ ခဏနိရောဓအားဖြင့် ပျက်စီးကုန်
 သော၊ ဓမ္မေသု၊ ပစ္စည်းအားလျော်စွာဖြစ်ကုန်သောရုပ်နာမ်တရားတို့သည်။
 ပညာယဇ္ဇေသေဝ၊ ထင်ရှားကုန်သော်သာလျှင်၊ အတ္ထိတိ၊ အတ္ထိဟူသော၊
 ယာသဿတဒိဗ္ဗိ၊ အကြင်သဿတဒိဗ္ဗိသည်။ ဥပ္ပဇ္ဈေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သာ၊
 ထိုသဿတဒိဗ္ဗိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်
 ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အဝိစ၊ တနည်းလည်း။ လောကသမုဒယန္တိ၊
 လောကသမုဒယံ ဟူသည်ကား။ အနုလောမပစ္စယာကာရံ၊ အနုလုံဖြစ်
 သောပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားကို၊ လောကနိရောဓန္တိ၊ လောကနိရောဓံဟူသည်
 ကား။ ပဋိလောမပစ္စယာကာရံ၊ ပဋိလုံဖြစ်သောပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားကို၊ ဟိ၊
 ထင်စွာပြဦးအံ့။ လောကနိဿယေ၊ လောကနိဿယဟူသောအနုလောမ
 ပစ္စယာကာရ၌၊ ပဿန္တဿာဝိ၊ မြင်သောသူအားလည်း၊ ပစ္စယာနံ၊ အဝိဇ္ဇာ
 အစရှိသော ပစ္စည်းတို့၏၊ အနုဇ္ဈေဒေန၊ မပြတ်ခြင်းဖြင့်၊ ပစ္စယပ္ပန္နဿ၊
 သင်္ခါရအစရှိသောပစ္စုပ္ပန်ဓမ္မ၏၊ အနုဇ္ဈေဒံ၊ မပြတ်ခြင်းကို၊ ပဿတော၊
 မြင်ခြင်းကြောင့်၊ နတ္ထိတိ၊ နတ္ထိဟူသော၊ ယာဥဇ္ဈေဒဒိဗ္ဗိ၊ အကြင်ဥဇ္ဈေဒ

၆၀ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ဒိဋ္ဌိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သာ၊ ထိုဥပ္ပဇ္ဇေဒိဋ္ဌိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
ပစ္စယနိရောဓံ၊ ပစ္စယနိရောဓဟူသောပဋိ၊ လာမပနုယာကာရက်၊ ပဿန္တိ
သာပိ၊ မြင်သောသူအားလည်း။ ပစ္စယနိရောဓေန၊ အဝိဇ္ဇာအစရှိသော
ပစ္စည်း၏ချုပ်ခြင်းဖြင့်၊ ပစ္စယုပ္ပန္နနိရောဓံ၊ သင်္ခါရအစရှိသောပစ္စယုပ္ပန္နဓမ္မ
၏ချုပ်ခြင်းကို၊ ပဿတော၊ မြင်ခြင်းကြောင့်၊ အတ္ထိတိ၊ အတ္ထိဟူသော၊
ယာသဿတဒိဋ္ဌိ အကြင်သဿတဒိဋ္ဌိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သာ၊
ထိုသဿတဒိဋ္ဌိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤလောက
သမုဒယံ လောကနိရောဓံ ဟူသောပုဒ်၌၊ အယံပိအတ္ထော၊ ပနုယာကာရ
အားဖြင့် သမုဒယနိရောဓကို ထုတ်သနည်းဟူသောဤအနက်ကိုလည်း၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

ဥပယုပါဒါနာတိနိဝေသ ဝိနိဗန္ဓောတိ၊ ဥပယုပါဒါ နာတိနိဝေသ ဝိနိ
ဗန္ဓောဟူသည်ကား၊ ဥပယေဟိစ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည် လည်းကောင်း၊
ဥပါဒါနေဟိစ၊ ဥပါဒါနိတို့သည်လည်းကောင်း၊ အဘိနိဝေသဟိစ၊ အဘိ
နိဝေသတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝိနိဗန္ဓော၊ လွတ်ခြင်းငှါမပေးသောအစွမ်း
ဖြင့် ဖြိစ္စာဖွဲ့အပ်၏။ တတ္ထ၊ ကိုပါဠိစကား၌၊ ဥပယာတိ၊ ဥပယဟူသည်
ကား၊ တဏှာပယောစ၊ တဏှာဟူသောဥပယလည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌပယော
စ၊ ဒိဋ္ဌိဟူသောဥပယလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပယာ၊ ဥပယတို့သည်၊
ဇွေနှစ်ပါးတို့တည်း။ ဥပါဒါနာဒိသုပိ၊ ဥပါဒါနအစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဧသေ
ဝ၊ ဤဥပယ၌ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ နယော၊ သိကြောင်း
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ တဏှာဒိဋ္ဌိယော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိ
တို့သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါ၊ မမ၊ ငါ့ဥစ္စာ၊ ဣတိအာဒိဟိ၊
ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ အာကာရေဟိ၊ အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ တေဘူမက
ဓမ္မေ၊ တေဘူမကတရားတို့ကို၊ ဥပေန္တိဥပဂစ္ဆန္တိ၊ ကပ်၍ရောက်တတ်
ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥပယာတိ၊ ဥပယတို့ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်
၏။ ပန၊ ဆက်ဦးအံ့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တေဓမ္မေ၊ ထိုတေဘူမက
တရားတို့ကို၊ ဥပါဒိယန္တိစေ။ ဖြိစ္စာလည်းစွဲလမ်းတတ်ကုန်၏။ အဘိနိဝေ
သန္တိစ၊ ရှေးရှုလည်းဝင်တတ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥပါဒါနာတိစ၊
ဥပါဒါနိတို့ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အဘိနိဝေသာတိစ၊ အဘိနိဝေသတို့ဟူ
၍လည်းကောင်း၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ တာဟိစ၊ ထိုတဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည်
လည်း၊ အယံလောကော၊ ဤလောကကို၊ ဝိနိဗန္ဓော၊ လွတ်ခြင်းငှါမပေး
သောအစွမ်းဖြင့် ဖြိစ္စာဖွဲ့အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊

ဥပယုပါဒါနာဘိနိဝေသဝိနိဗန္ဓောတိ၊ ဥပယုပါဒါနာဘိနိဝေသ ဝိနိဗန္ဓော
ဟူ၍၊ အာဟာရောတေတိမူ၍၊ တဉ္စာယန္တိ၊ တဉ္စာယံဟူသည်ကား၊ တဉ္စ
ဥပါယုပါဒါနံ၊ ထိုတဉ္စာဒိဋ္ဌိဟူသောဥပါယုပါဒါနကို၊ အယံအရိယသာ
ဝကော၊ ဤမြတ်စွာဘုရားတပည့်သည်၊ စေတသောအဓိဋ္ဌာနန္တိ၊ စေတ
သောအဓိဋ္ဌာနံဟူသည်ကား၊ စိတ္တဿ၊ အကုသိုလ်စိတ်၏၊ ပတိဋ္ဌာနဘူတံ၊
တည်ရာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အဘိနိဝေသာနုသယန္တိ၊ အဘိနိဝေသာနုသယံ
ဟူသည်ကား၊ အဘိနိဝေသ ဘူတဉ္စ၊ နှလုံးသွင်းသည် ဖြစ်၍လည်းဖြစ်
သော၊ အနုသယဘူတဉ္စ၊ အနုသယ ဖြစ်၍လည်း ဖြစ်သော၊ သာ၊ ထို
ဝိသေသနနှစ်ခုကို၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တဉ္စာဒိဋ္ဌိသု၊ တဉ္စာဒိဋ္ဌိ
တို့၌၊ အကုသလစိတ္တံ၊ အကုသိုလ်စိတ်သည်၊ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်၏၊ တာစ၊
ထိုတဉ္စာဒိဋ္ဌိဘို့သည်လည်း၊ တသ္မိံ၊ ထိုအကုသိုလ်စိတ်၌၊ အဘိနိဝိသန္တိ
စေတ၊ နှလုံးလည်းသွင်းကုန်၏၊ အနုသေန္တိစ၊ အဖန်ဖန်လည်းကင်းကုန်၏၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဒုဘယံ၊ ထိုတဉ္စာဒိဋ္ဌိနှစ်ပါးအပေါင်းကို၊ စေတ
သောအဓိဋ္ဌာနန္တိစ၊ စေတသောအဓိဋ္ဌာနံဟူ၍လည်းကောင်း၊ အဘိနိဝေ
သာနုသယန္တိစ၊ အဘိနိဝေသာ နုသယံဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အာဟာ
ရောတေတိမူ၍၊ နဥပေတိတိ၊ နဥပေတိဟူသည်ကား၊ နဥပဂစ္ဆတိ၊ ဧတံ
မမစသောတဉ္စာဒိဋ္ဌိသဘောဖြင့်မကပ်၊ နဥပါဒိယတိတိ၊ နဥပါဒိယတိဟူ
သည်ကား၊ နဂဉ္စာတိ၊ တဉ္စာဒိဋ္ဌိအားဖြင့်မြဲစွာမယူ၊ နာမိဋ္ဌာတိတိ၊ နာမိဋ္ဌာ
တိဟူသည်ကား၊ မေ၊ ငါ၏၊ အတ္တာတိ၊ ကိုယ်ဟူ၍၊ နအဓိဋ္ဌာတိ၊ တဉ္စာဂါ
ဟဒိဋ္ဌိဂါဟဖြင့်မဆက်တည်၊ ဒုက္ခမေဝတိ၊ ဒုက္ခမေဝဟူသည်ကား၊
ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓမက္ခမေဝ၊ ငါးပါးသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ တရားမျှသလျှင်
တည်း၊ နကင်္ခတိတိ၊ နကင်္ခတိဟူသည်ကား၊ ဒုက္ခမေဝ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟူ
သောဒုက္ခသည်သာလျှင်၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုက္ခံ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟူသော
ဒုက္ခသည်၊ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါး၌၊ အညော၊ ဒုက္ခ
မှတပါးသော၊ သတ္တောနာမ၊ သတ္တဝါမည်သည်၊ နအတ္တိတိ၊ မရှိပြီဟု၊
ကင်္ခံ၊ ယုံမှားခြင်းကို၊ နကရောတိ၊ မဖြစ်စေ၊ နဝိဝိကိန္နတိတိ၊ နဝိဝိကိန္နတိ
ဟူသည်ကား၊ ဝိဝိကိန္နံ၊ တွေးတောခြင်းကို၊ နဥပ္ပါဒေတိ၊ မဖြစ်စေ၊
အပရပ္ပစ္စယာတိ၊ အပရပ္ပစ္စယာ ဟူသည်ကား၊ နပရပ္ပစ္စယေန၊ သူတပါး
၏သဒ္ဓါယုံကြည်ခြင်းမဟုတ်သဖြင့်၊ အညဿ၊ တပါးသောသူ၏၊ အပတ္တိ
ယာယိတွာ၊ ရခြင်းရောက်ခြင်းမဟုတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ ဧတ္ထ၊
ဤဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟူသောဒုက္ခ၌၊ အဿ၊ ထိုအရိယာသာဝကအား၊ အတ္တ

၆၂ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ၊

ပစ္စက္ခဉာဏမော၊ မိမိမျက်မှောက်ဖြစ်သောဉာဏ်သည်သာလျှင်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်စကားတရပ်အပြီးတည်း။ ဧတ္ထာဝတာခေါ
ကစ္စာနသမ္ဗာဒိဋ္ဌိဟောတိတိ၊ ဧတ္ထာဝတာခေါကစ္စာနသမ္ဗာဒိဋ္ဌိဟောတိဟူ
သောပါဠိစကားဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ သတ္တသညာယ၊ သတ္တ
သညာ၏။ ပဟိနတ္တာ၊ ပယ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧတ္တကေန၊ ဤသို့
သတ္တသညာကိုပယ်ခြင်းဟူသောအတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ သမ္ဗာဒသာနံနာမ၊
မဖောက်မပြန်သောဉာဏ်အမြင်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
မိဿကသမ္ဗာဒိဋ္ဌိ၊ လောကီ လောကုတ္တရာ အရော ဖြစ်သော သမ္ဗာဒိဋ္ဌိ
ကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ အယမေကော အန္တောတိ၊ အယမေကော
အန္တောဟူသောဝုဒ်၌၊ ယေ၊ ဤသဗ္ဗမတ္တိဟုဖြစ်သော မိစ္ဆာအယူသည်၊
ဧကေ၊ တခုသော၊ နိက္ခုဒန္တော လာမကန္တော၊ အယုတ်ဆုံး ဖြစ်သော
တရားတည်း။ ပဌမကံ၊ ရှေးဦးစွာ ကဲ့ရဲ့ထိုက်သော၊ သသတံ၊ သသတ
ဒိဋ္ဌိတည်း။ အယံဒုတိယောတိ၊ အယံဒုတိယော ဟူသောဝုဒ်၌၊ သဗ္ဗနတ္ထိ
တိဥပ္ပန္နနကဒိဋ္ဌိသင်္ခါတော၊ သဗ္ဗနတ္ထိဟု ဖြစ်သော ဒိဋ္ဌိဟုဆိုအပ်သော၊
ယေ၊ ဤမိစ္ဆာအယူသည်၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ နိက္ခုဒန္တောလာ
မကန္တော၊ အယုတ်ဆုံးဖြစ်သော တရားတည်း။ ဒုတိယကော၊ နှစ်ကြိမ်
မြောက်ကဲ့ရဲ့ထိုက်သော၊ ဥစ္ဆေဒေါ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိတည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤပဉ္စမသုတ်၌၊ သေသံ၊ ဖွင့်အပ်
ပြီးသည်မှကြွင်းသောဝုဒ်သည်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။
ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ပဉ္စမံ၊ ပဉ္စမသုတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်း
သို့ရောက်ပြီ။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ နိဋ္ဌိဒါယာတိ၊ နိဋ္ဌိဒါယဟူသည်ကား၊ နိဋ္ဌိန္ဒ
နတ္ထာယ၊ နိဋ္ဌိဒါနူပဿနာကိုရေခြင်းငှါ၊ ဝိရာဂါယာတိ၊ ဝိရာဂါယဟူသည်
ကား၊ ဝိရုဇ္ဈနတ္ထာယ၊ ရာဂါနူပဿနာကိုရေခြင်းငှါ၊ နိရောဓာယာတိ၊ နိရော
ဓာယဟူသည်ကား၊ နိရုဇ္ဈနတ္ထာယ၊ နိရောဓနူပဿနာကိုရေခြင်းငှါ၊ ပဋိပ္ပ
န္နောဟောတိတိ၊ ပဋိပ္ပန္နောဟောတိ ဟူသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိတော်၌၊
သီလတော၊ သီလကိုဆောက်တည်သောကာလမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ယာဝ
အရဟတ္တမဂ္ဂါ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြစ်သည်တိုင်အောင်၊ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်
မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဓမ္မာနူ
ဓမ္မပ္ပဋိပန္နောတိ၊ ဓမ္မာနူဓမ္မပ္ပဋိပန္နောဟူသည်ကား၊ လောကုတ္တရာယ၊ လော
ကုတ္တရာဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနဓမ္မဿ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုဆောင်တတ်သော အရိယမဂ်

အား။ အနုဓမ္မဘူတံ။ လျောက်ပတ်သောသဘောဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ပဋိပဒံ။ အကျင့်ကို။ ပဋိပန္နော။ ကျင့်သည်မည်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ အနုဓမ္မဘူတန္တိ။ အနုဓမ္မဘူတံဟူသည်ကား။ အနုရူပသဘာဝဘူတံ။ နိဗ္ဗာန်ကိုရေခြင်းအားလျောက်ပတ်သော သဘောဖြစ်၍ဖြစ်သည်။ နိဗ္ဗဒါဝိရာဂါနိရောဓတိ။ နိဗ္ဗဒါဝိရာဂါနိရောဓဟူသည်ကား။ နိဗ္ဗဒါယစေတ။ ဝုဠာနဂါမိအဆုံးရှိသောဝိပဿနာတည်းဟူသော နိဗ္ဗဒါနုပဿနာဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိရာဂေနစ။ အရိယမဂ်တည်းဟူသော ဝိရာဂါနုပဿနာဖြင့် လည်းကောင်း။ နိရောဓေနစ။ အရိယမဂ်ဟု ဆိုအပ်သော နိရောဓာနုပဿနာ ဖြင့်၎င်း။ အနုပါဒါဝိမုတ္တောတိ။ အနုပါဒါဝိမုတ္တောဟူသည်ကား။ စတုပ္ပါယံ။ လေးပါးကုန်သော။ ဥပါဒါနေတိ။ ဥပါဒါနိတရားတို့မှ။ ကိဗ္ဗိဓမ္မံ။ တရံတခုသော သင်္ခါရတရားကို။ အနုပါဒိယိတွာ။ တဏှာဒိဗ္ဗိအားဖြင့်ပေယူမူ၍။ ဝိမုတ္တော။ လွတ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနပ္ပတ္တောတိ။ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနပ္ပတ္တောဟူသည်ကား။ ဒိဋ္ဌဝဓမ္မေ။ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်။ နိဗ္ဗာနပ္ပတ္တော။ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်သော။ အလံဝစနာယာတိ။ အလံဝစနာယဟူသည်ကား။ ဧဝံဝတ္တဗ္ဗတံ။ ဤသို့ဓမ္မကထိကရဟန်းဟူ၍ ပြောဆိုအပ်သည်၏အဖြစ် ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနပ္ပတ္တရဟန်းဟူ၍ ပြောဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကို။ အရဟတိ။ ထိုက်၏။ ယုတ္တော။ သင့်လျော်၏။ အနုတ္တဝိကော။ လျောက်ပတ်၏။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္တော။ အနက်တည်း။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ဧတ္ထ။ ဤဆဋ္ဌသုတ်၌။ ဧကေန။ တပါးသော။ နယေန။ ပဌမနည်းဖြင့်။ ဓမ္မကထိကဿ။ ဓမ္မကထိကရဟန်း၏။ ဝုတ္တော။ ဝုတ္တောကို။ ဘဂဝတာ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကထိတာ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဧတိ။ နှစ်ပါးကုန်သော။ နယေဟံ။ ဧရာမရုဏာစသောဒုတိယတတိယနည်းတို့ဖြင့်။ တံ။ ထိုဓမ္မကထိကရဟန်း၏လက္ခဏာကို မေးလျှောက်သောဝုတ္တောကို။ ဝိသေသေတွာ။ အထူးပြု၍။ သေခါသေခဘူမိယော။ သေခဘုံအသေခဘုံတို့ကို။ ဘဂဝတာ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နိဗ္ဗိဋ္ဌာ။ ပြတော်မူအပ်၏။ ဣတိ။ ဤသည်လျှင်ဆဋ္ဌသုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။ ဆဋ္ဌံ။ မြောက်ရမြောက်သောသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ။ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၇ သတ္တမေ။ သတ္တမသုတ်၌။ အစေလောကဿပေါတိ။ အစေလောကဿပေါဟူသည်ကား။ ဝေါဇီန။ ရဟန်း၏အသွင်ဖြင့်။ အစေလော။ အဝတ်မကပ်သော။ နိစ္စေလော။ အစေလကတို့၏အကျင့်ဖြင့်အဝတ်ကင်းသော။ နာမေန။ အနွယ်၏အမည်အားဖြင့်။ ကဿပေါ။ ကဿပသည်။ နုရုဏော

၆၆ နိဗ္ဗာန်ဝတ္ထုသံဃုတိအဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမဝိဂ္ဂဟ

ဝါတိ၊ နုရုတောဝဟူသညကား။ မဟတာ၊ ဂုဏ်အားဖြင့်မြတ်သော၊ ဘိက္ခုသံဃောန၊ ရဟန်းအပေါင်းဖြင့်။ ပရိဝုတံ၊ ခြံရံအပ်သည့်ဖြစ်၍။ အာဂန္တန္တံ၊ ကြွတော်မူလာသည့်ကို။ နုရုတောဝေ၊ အဝေးကပ်လျှင်၊ အဋ္ဌဿ၊ မြင်လေသတည်း။ ကိပ္ပိဒေဝဒေသန္တိ၊ ကိပ္ပိဒေဝဒေဝံဟူသညကား။ ကိပ္ပိဒေဝ၊ တရံတရုဿာလျှင် ဖြစ်သော။ ကာရုဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ဩကာသန္တိ၊ ဩကာသံဟူသညကား။ ပဉ္စာဗျာကုဏဿ၊ ပြဿနာကိုဖြေခြင်း၏၊ ဧတံကာလံ၊ အခွင့်ကာလကို။ အန္တရုဗာရန္တိ၊ အန္တရုဗာရံ ဟူသညကား။ နပလ္လတ္တိကာယအန္တရုဗာရေနိဝိဒိဿာမိတိတ္ထေ၊ နပလ္လတ္တိကာယအန္တရုဗာရေနိဝိဒိဿာမိဟူသော ဤပါဠိရပ်၌။ အန္တော နိဝေသနံ၊ အိမ်၏အတွင်းသည်။ အန္တရုဗာရံ၊ အန္တရုဗာရမည်၏။ ဩက္ခိတ္တစက္ခု၊ အန္တရုဗာရဂမိဿာမိတိတ္ထေ၊ ဩက္ခိတ္တစက္ခု၊ အန္တရုဗာရဂမိဿာမိဟူသော ဤပါဠိရပ်၌။ နန္ဒဝီလတော၊ တံခါးခုံမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အန္တော ဂါမော၊ ရွာ၏အတွင်းသည်။ အန္တရုဗာရော၊ အန္တရုဗာရမည်၏။ ဣဝေဝိ၊ ဤအန္တရုဗာရံဟူသောပါဠိ၌လည်း။ အယမေဝ၊ တံခါးခုံမှစ၍ ရွာ၏အတွင်းဟူ၍ ဆိုအပ်သော ဤအန္တရုဗာရကိုသာလျှင်။ အမိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအင်၏။ ယဒါကင်္ခဝိတိ၊ ယဒ ကင်္ခဝိဟူသညကား။ ယံ၊ အကြင်အကြောင်းကို။ ဣန္ဒြိယံ၊ မေးလျှောက်လိုအံ့။ ကဿပန၊ အတလံ၊ ကြာငုံကား။ ဘဝဂါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကထေတုကာမော၊ ဖြေတော်မူလိုသည်ဖြစ်လျက်။ ယာဝတတိယံ၊ သုံးကြိမ် မြှံအောင်။ ပဋိက္ခိပိ၊ ပယ်တော်မူသနည်း။ ဣဝိအယံ၊ ဤသည်ကား။ ဝုန္တော၊ အမေးတည်း။ ဂါရုဇနနတ္ထံ ရိသေခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်းငှါ။ ယာဝတတိယံ၊ သုံးကြိမ်မြှံအောင်။ ပဋိက္ခိပိ၊ ပယ်တော်မူ၏။ ဟိ၊ ချဲ့ဦးအံ့။ ဒိဋ္ဌိဂတိကာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူရှိသောသူတို့သည်။ နိဗ္ဗံ၊ လျှင်စွာ။ ကထိယမာနော၊ ဖြေအပ်သည်ရှိသော်။ ဂါရုဇံ၊ ရိသေခြင်းကို။ နကရောန္တိ၊ မပြုကုန်။ သမဏံဂေါတမံ၊ ရဟန်းဂေါတမကို။ ဥပသကံမိတုမ္ပိ၊ အနီးသို့ကပ်ခြင်းငှါလည်း။ ဝုန္တိတုမ္ပိ၊ မေးလျှော့ခြင်းငှါလည်း။ သုကရံ၊ လွတ်ငြိမ်းလွှ၏။ ဝုန္တိတမတ္တေယော၊ မေးတုံရုံမျှသာလျှင်။ ကထေတိ၊ ဖြေဆို၏။ ဣဝံ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ ဝစနမ္ပိ၊ စကားတော်ကိုလည်း။ နသဒ္ဓဟန္တိ၊ မယုံကြည်ကုန်။ ဧတယောဝါရေ၊ နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်တို့ကို။ ပဋိက္ခိတ္တပန၊ ပယ်သည်ရှိသော်ကား။ ဂါရုဇံ၊ ရိသေခြင်းကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ သမဏံဂေါတမံ၊ ရဟန်းဂေါတမကို။ ဥပသကံမိတုမ္ပိ၊ အနီးသို့ကပ်ခြင်းငှါလည်း။ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို။ ဝုန္တိတုံပိ၊ မေးခြင်းငှါလည်း။ ဒုက္ကရံ၊ ခဲယဉ်းလွှ၏။ ဣဝံ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။

ယာဝတတိယံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်အောင်၊ ယာဝတေ၊ တောင်းပန်မှ၊ ကဝိယမာ
နံ၊ ဖြေဆိုအပ်သော စကားကို၊ သုဿန္တိ၊ ကောင်းစွာနားထောင်ကုန်၏။
သဒ္ဓဟန္တိ၊ ယုံကြည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ အယံ၊ ဤအစေလကဿပသည်။ သုဿသိဿတိ၊
ကောင်းစွာနားထောင်လတ္တံ့။ သဒ္ဓဟိဿတိ၊ ယုံကြည်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့
နှလုံးပိုက်တော်မူ၍၊ ယာဝတတိယံ၊ သုံးကြိမ် မြောက်အောင်၊ ယာဝတေ
ပေတွားတောင်းပန်စေ၍၊ ကထေသံ၊ ဖြေတော်မူ၏။ အဝိစ၊ တနည်းကဲ့သို့
ဦးအံ့၊ ဘိသက္ကော၊ လိမ္မာသော ဆေးသွားသည်။ တေလံဝါ၊ ဆီကဲ့လည်း
ကောင်း၊ ဖါဏိတံဝါ၊ တင်လဲကိုလည်းကောင်း၊ ပစ္စန္ဒော၊ ချက်သည်ရှိသော်
မရပါက ခရပါကနံ။ နုနုချက်အပ် ရင့်ရင့်ချက်အပ် ကုန်သော ဆီတင်လဲ
တို့၏။ ပါကကလံ၊ ကျက်သင့်သော ကာလကို၊ အာဂမယမာနော၊ ကြည့်
ငုံ့လျက်၊ ပါကကလံ၊ ကျက်သင့်သော ကာလကို၊ အနတိက္ကမိတွာဝ၊
မလွန်စေဘဲလျှင်၊ ဩတာရေတိယထာ၊ ချစ်သို့၊ ဇဝံ၊ ဤဥပမာနှင့် အတူ၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သတ္တာနံ၊ ဝေနေယျဖြစ်သော သတ္တဝါတို့၏၊
ဥဏပရိပါကံ၊ ပညာဥာဏ်၏ရင့်ခြင်းကို၊ အာဂမယမာနော၊ ငုံ့လင့်တော်
မူလျက်၊ ဇတ္တကေန၊ ဤသို့သုံးကြိမ်လျှောက်၍ သုံးကြိမ်ပယ်သည် တိုင်ရုံမျှ
အတိုင်း အရှည်ရှိသော၊ ကာလေန၊ ကာလဖြင့်၊ ဣမဿ၊ ဤအစေလကဿပ
အား၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်သည်။ ပရိပါကံ၊ ရင့်ခြင်းသို့၊ ဂမိဿတိတိ၊ ရောက်
လတ္တံ့ ဟူ၍၊ ဥတွာဝ၊ ထိတော်မူသောကြောင့်သာလျှင်၊ ယာဝတတိယံ၊
သုံးကြိမ်မြောက်အောင်၊ ယာဝတေပေယိ၊ တောင်းပန်စွာစေသတည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝိဿဇ္ဇေတဗ္ဗော၊ ဖြေအပ်၏။ မာဟေဝံကသံ၊ ပါတိ၊ မာဟေဝံကဿ
ပဟူသည်ကား၊ ကဿပ၊ ကဿပ၊ ဇဝံ၊ ဤသို့ လျှောက်ဆိုသော အခြင်း
အရာဖြင့်၊ မာဘဏိ၊ သင်မဆိုနှင့်၊ ဟိ၊ ဤသို့သင်မဆိုနှင့် ဟူသောစကား
သည်သင့်စွာ၊ သယံကတံ၊ နက္ခန္တိ၊ သယံကတံ၊ နက္ခန္တိဟူ၍၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊
နဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်၊ နက္ခဿ၊ ဆင်းရဲကို၊ ကာရေကော၊ ပြုတတ် ပြီးစေတတ်
သော၊ ကောစိ၊ တစုံတခုသော၊ အတ္တာနာမ၊ အတ္တမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
ဣတိ၊ ဤသို့သော အနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒီပေတိ၊ ပြတော်
မူ၏။ ပရေတောဝိ၊ နောက်ဖြစ်သော ပရံကတံ၊ နက္ခန္တိအစရှိသောပုဒ်တို့၌လည်း၊
ဧသေဝ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော အစီအရင်သည်သာလျှင်၊ နယော၊ သိကြောင်း
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဓိပ္ပသမုပ္ပန္နန္တိ၊ အဓိပ္ပသမုပ္ပန္နံ ဟူသည်ကား၊
အကာရဏေန၊ အကြောင်းကင်းသဖြင့်၊ ယဒိန္ဒာယ၊ အလို အလျှောက်၊

၆၆ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သလော၊ ဣတိ၊ ဗုဒ္ဓောသမာနောတိ၊ ဣတိ၊ ဗုဒ္ဓာသမာနောဟူသော စကားကို၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ အစေလကဿပ ဆိုသနည်း၊ ကိရ၊ ထင်စေဦးအံ့၊ အဿ၊ ထိုအစေလ ကဿပ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ သော စိတ်အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ဤရှင်ဂေါတမသည်၊ သယံကတံဒုက္ခန္တိအာဒိနာ၊ သယံကတံဒုက္ခံဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ မာဟေဝန္တိ၊ မာဟေဝံဟူ၍၊ ဝဒတိ၊ မိန့်ဆို၏၊ နတ္ထိတိ နတ္ထိဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ အတ္ထိတိ၊ အတ္ထိဟူ၍၊ ဝဒတိ၊ မိန့်ဆို ၏၊ ဘဝံဂေါတမောဒုက္ခံနဇာနာတိနပဿတိတံ၊ ဘဝံဂေါတမောဒုက္ခံ နဇာ နာတိနပဿတိဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ဇာနာမိစ္ဆာဟန္တိ၊ ဇာ နာမိ ခွါဟံဟူ၍၊ ဝဒတိ၊ မိန့်ဆို၏၊ ကိပ္ပိ၊ တကတခုကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ပိရုန္တိတွာ၊ ချော်ယွင်း၍၊ ဝန္တိတောနုခေါ၊ မေးအပ်မိလေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ မူလတော၊ အစမှ၊ ပဌာယ၊ စ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝန္တိ ခေဝ၊ ဝန္တိကိုပင်လျှင်၊ သောဓေန္တော၊ သုတ်သင်လိုသောကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ အစေလကဿပဆိုသတည်း၊ အာစိက္ခတုစမေတာန္တောဘဂ ဝါတိဣ၊ အာစိက္ခတုစမေတာန္တောဘဂဝါဟူသောဤပါဠိအရာ၌၊ သတ္တရိ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၌၊ သဉ္ဇာတဂါရဝေါ၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်သော ရိုသေခြင်းရှိ သည်ဖြစ်၍၊ ကဝန္တိ၊ ဘဝံဟူ၍၊ အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍၊ ဘဂဝါတိ၊ ဘဂဝါ ဟူ၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ။

သောကဇရာတိတိအာဒိ၊ သောကဇရာတိဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ သယံကတံဒုက္ခန္တိ လဒ္ဓိယာ၊ သယံကတံဒုက္ခံဟူသော အယူကို၊ ပဋိသေ ခနတ္ထံ၊ ဖြစ်တော်မူခြင်းငှါ၊ ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော တော်မူအပ်၏၊ စ ခာကံဦးအံ့၊ ဣတ္ထ၊ ဤသောကဇရာတိ အစရှိသော ပါဠိ ဝါကျ၌၊ သတောတိဣဒံ၊ သတောဟူသောဤပုဒ်သည်၊ ဘုမ္မဣတ္ထ၊ သတ္တမိ အနက်၌၊ သာမိဝစနံ၊ သာမိဝိဘတ်ရှိသော ပုဒ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကသ္မာ၊ ထိုသို့သတော ဟူသောပုဒ်၏ သတ္တမိ အနက်၌ သာမိဝိဘတ် ရှိသည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အနက် ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ကဿပ၊ ကဿပ၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ကဇရာတိ၊ ကံကိုပြု၏၊ သောဇေ၊ ထိုကံကို ပြုသော သူသည်ပင်လျှင်၊ ပဋိသံဝေဒိ ယတိ၊ ကံ၏အကျိုးကိုခံစား၏၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ အာဒိဋ္ဌိယေဝ၊ သယံ ကတံဒုက္ခံ ဟူသော အယူဖြစ်သည်မှ ရှေးဦးအစ၌သာလျှင်၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့သောကဇရာတိစသော အခြင်းအရာဖြင့် သညာစိတ္တပိပုဏ္ဏာသ ဖြစ်

သည့်ရှိသော်၊ ပစ္ဆိမ၊ နောက်မှ၊ သယံကတံဒုက္ခန္တိ၊ သယံကတံ ဒုက္ခံ
ဟူသော၊ အယံလဒ္ဓိ၊ ဤအယူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္ထော၊
အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏၊ စ၊ ဆက်ဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤသယံကတံဒုက္ခံ
ဟူသောပါဠိ၌၊ ဝဇ္ဇဒုက္ခံ၊ ဝဇ္ဇဒုက္ခကို၊ ဒုက္ခန္တိ၊ ဒုက္ခဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလို
ရှိအပ်၏၊ ဣတိဝဒန္တိ၊ တေဿ၊ ဣတိဝဒံဟူသောဤပုဒ်၏၊ ပုရိမေန၊ ရှေးဖြစ်
သော၊ အာဒိသဒ္ဓေနစ၊ အာဒိသဒ္ဓါနှင့် လည်းကောင်း၊ အနန္တရေန၊ အခြားမဲ့
၌ဖြစ်သော၊ သဿတ သဒ္ဓေနစ၊ သဿတ သဒ္ဓါနှင့် လည်းကောင်း၊
သမ္ပန္နော၊ စပ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဘဂ
ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒိပေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ဂဏှာတိ၊ သဿတအယူ
ကိုယူ၏၊ ဣတိအယံပန၊ ဤဂဏှာတိဟူသော ပုဒ်သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤဣတိ
ဝဒံသဿတံ ဟူသောပါဠိ၌၊ ပါဠိသေသော၊ ပါဠိကြွင်းသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဟိ၊ ထင်စေဦးအံ့၊ ဣဒံ၊ ဤအနက်သဘောသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့ဒုက္ခသည် မိမိအလိုလိုပြုအပ်၏ ဟူသော
အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝဒန္တော၊ ဆိုသောသူသည်၊ အာဒိတောဝ၊ အစကာလ
၌သာလျှင်၊ သဿတံ၊ သဿတအယူကို၊ ဒိပေတိ၊ သူတပါးတို့အားထင်
ရှားပြု၏၊ သဿတံ၊ သဿတအယူကို၊ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်
ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တဿ၊ ထိုသဿတ
ဒိဋ္ဌိအလားရှိသောသူ၏၊ တံဒဿနံ၊ ထိုသယံကတံဒုက္ခံဟူသော အခြင်း
အရာဖြစ်သောဖောက်ပြန်သောအမြင်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဇေ၊ ဤသဿတ
အယူသို့၊ ပရေတိ၊ ကပ်၍ ရောက်၏၊ ကာရကဉ္စ၊ ပြုတတ်သော သူကို
လည်းကောင်း၊ ဝေဒကဉ္စ၊ ခံစားတတ်သောသူကိုလည်းကောင်း၊ ဧကမေဝ
အတုပြု၍သာလျှင်၊ ဂါယန္တံ၊ ယူသည်ဖြစ်၍၊ ဇေသဿတံ၊ ဤသဿတ
ဒိဋ္ဌိသို့၊ ဥပဂစ္ဆတိ၊ ကပ်၍ရောက်၏၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤအနက်သည်၊ ဝုတ္တံ၊
ဟောတော်မူအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အညောကရောတိတိအာဒိပန၊
အညောကရောတိအစရှိသောဤပါဠိဝါကျကိုကား၊ ပရံကတံဒုက္ခန္တိလဒ္ဓိ
ယာ၊ ပရံကတံဒုက္ခံ ဟူသောအယူကို၊ ပဗ္ဗိသေနေတ္ထံ၊ တားမြစ်ခြင်းငှါ၊
ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပန၊ ဆက်
ဦးအံ့၊ ဣဝေ၊ အညောကရောတိအစရှိသော ဤပါဠိလည်း၊ အာဒိတောဝ
သတောတိဣဒံ၊ အာဒိတောသတောဟူသော ဤပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အာ
ဟရိတဗ္ဗံ၊ ဆောင်ယူအပ်၏၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏၊ ဧတ္ထ၊ ထိုအညော ကရောတိ
အစရှိသောပါဠိဝါကျ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်

၆၀ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

တံည်း။ကဿပ။ကဿပ။အညော။တပါးသောသူသည်။ကရောတိ။ကံကို
ပြု၏။အညော။တပါးသော သူသည်။ပဋိသံဝေဒိယတိ။ကံ၏အကျိုးကို
ခံစား၏။ဣတိခေါပန။ဤသို့လျှင်။အာဒိဋ္ဌိယေဝ။ပရံကတံဒုက္ခံဟူသောအစ
ဦး၌သာလျှင်။ဧဝံသတိ။ဤသို့အညောကရောတိအစရှိသော အခြင်းအရာ
ဖြင့်သညာဝိတ္တံ ဝိပလ္လာသဖြစ်သည်ရှိသော်။ပစ္ဆိမာနောကံမှ။ကောရကော။
ကံကိုပြုသောသူသည်။ဣဇေဝ။ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌သာလျှင်။ဥစ္ဆိန္နတိ။ပြတ်
၏။တေနံထိုသူသည်။ကတံ။ပြုအပ်သောကံကို။အညော။တပါးသော
သူသည်။ပဋိသံဝေဒိယတိ။ခံစား၏။ဣတိဧဝံ။ဤသို့သော အခြင်းအရာ
ဖြင့်။ဥပ္ပန္နာယ။ဖြစ်သော။ဥပစ္ဆိမဒိဋ္ဌိယာ။ဥပစ္ဆိမဒိဋ္ဌိနှင့်။သဒ္ဓိံ။တက္ခ
သမ္ပယုတ္တာယ။အညီအညွတ် အပြားအားဖြင့် ဖွဲ့၍သော။ဝေဒနာယ။ဝေ
ဒနာ၏။အတိတုန္တံသဝိဒ္ဓံယ။စူး၍အပ်သည်။သတော။ဖြစ်သည်ရှိသော်
ပရံကတံဒုက္ခန္တိ။ပရံကတံဒုက္ခံဟူသော။အပံသဒ္ဓိံ။ဤအယူသည်။ဟော
တိ။ဖြစ်၏။ဣတံ။ဤသို့သောအနက်ကို။ဝေဒိတဗ္ဗော။သိအပ်၏။ဣတိဝဒန္တိ
အာဒိ။ဣတိ။ဒံ။ဤသို့အစရှိသောပုဒ်ကို။ဝုတ္တနယေနေဝ။ဆိုအပ်ပြီးသော
နည်းဖြင့်သာလျှင်။ယောဇေတဗ္ဗံ။ယောဇနာအပ်၏။တဿ။ထိုယောဇနာ
အပ်၏ဟူသောစကား၌။အယံ။ဤဆိုသတ္တံသည်ကား။ယောဇနာ။ယော
ဇနာခြင်းတည်း။ဧဝံ။ဤသို့သော အရာအားဖြင့်။ဝဒန္တော။ဆိုသော
သူသည်လည်း။အာဒိတောဝ။အစကာလမှသာလျှင်။ဥပစ္ဆိမံ။ဥပစ္ဆိမ
အယူကိုဒိပတိ။ပြု၏။ဥပစ္ဆိမံ။ဥပစ္ဆိမအယူကို။ဂဏှာတိ။ယူ၏။ကသ္မာ။
အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား။ဟိယသ္မာ။အကြင်ကြောင့်။တဿ။ထို
ဥပစ္ဆိမဒိဋ္ဌိအလားရှိသောသူ၏။တံဒဿနံ။ထိုပရံကတံဒုက္ခံ ဟူသောအ
ခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်သော ဖောက်ပြန်သော အပြင်သည် အတ္တိရှိ၏။ဧတံ။
ဤဥပစ္ဆိမအယူသို့။ပရတိ။ကပ်၍။ရောကံ၏။ဧတံဥပစ္ဆိမံ။ဤဥပစ္ဆိမအယူ
သို့။ဥပဂစ္ဆတိ။ကပ်၍ရောက်တတ်၏။ဣတိအပံ။ဤသည်ကား။အတ္ထော။
အနက်တည်း။ဧတေတတံ။ဧတေတဟူသည်ကား။သဿတုဇ္ဈေဒ
သင်္ခါတေ။သဿတဥပစ္ဆိမဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ဥဘော။နှစ်ပါးကုန်
သော။ယောအန္တံ။အကြင်အယုတ် တရားတို့သို့။အနုပဂမ္မ။မကပ်မူ၍။
တထာဂတော။မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ဓမ္မံ။တရားကို။ဒေသတိ။ဟော
တော်မူ၏။ကဿပ။ကဿပ။ဧတေတေ ဥဘောအန္တေ။ဤသို့သဿ
တုဇ္ဈေဒသဘောရှိကုန်သော ထိုအယုတ်တရား နှစ်ပါးတို့သို့။အနုပဂမ္မ။
မကပ်မူ၍။ပဟာယ။ပယ်၍။အနုလ္လိယိတွာ။ပြေတွယ်မူ၍။မဇ္ဈေန။မဇ္ဈိမမုနိ

ပဒါ၌တည်သဖြင့်၊ တထာဂတော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မံတရားကို၊
 ဒေ သတိဟောတော်မူ၏၊ မဇ္ဈိမာယ၊ အလယ်အလတ်ဖြစ် သာ၊ ပဋိပဒါ
 ယ၊ အကျင့်၌၊ ဌိတော၊ တည်ချက်၊ ဓမ္မံတရားကို၊ ဒေ သတိ၊ ပေ သတော်
 မူ၏၊ ဣတ္ထိ၊ ဤသို့သော အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ကတ၊ ရံ
 ဓမ္မံ အဘယ်တရားကို၊ ဒေ သတိ၊ ဟောတော်မူသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 မေ၊ ပြားအံ့၊ ယဒေ၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါ၊ ရော၊ ယဒိဒေ၊ ဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါ၊
 ရာအပရှိ သာ တရားတို့ကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟော တော်မူ၏၊ ဟံ၊ ယသ္မာ၊ အ
 ကြင်ကြောင့်၊ ဣတ္ထိ၊ ဤအဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါ၊ ရာအစရှိသောဒေသနာတော်
 ၌ ကာယကံ၊ တာ၊ အဝိဇ္ဇာ စရှိသော အကြောင်း ကြောင့်၊ ဗလံ၊ သင်္ခါ၊
 အစရှိသောအကျိုးကို၊ ဒိပိတံ၊ ပြတော်မူအပ်၏၊ ကာယကံ၊ ရော၊ ဒေ၊ အ
 ဝိဇ္ဇာအစရှိသောအကြောင်းတရား၏ချုပ်ချင်းကြောင့်အသ၊ ထိုသင်္ခါ၊
 အစရှိသောအကျိုးတရား၊ နိရောဓ၊ စေ၊ ချုပ်ချင်းကိုလည်းဘ တော၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒိပိတော၊ ပြ တော် မူအပ်သည်၊ ပေသတိ၊ ဖြစ်၏၊
 အသ၊ ထိုအကျိုးတရားကို၊ ကာမိ၊ တဗျတ ယကံသော၊ ကာယ ကာ
 ဝါ၊ ပြုတတ်သောသူကို လည်းကောင်း၊ ဒေ ကာဝါ၊ ခံစားတတ် သာ
 သူကိုလည်းကောင်း၊ နန္ဒိ၊ ဌာ၊ ပြတော်မူအပ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣတ္ထာ
 ဝတာ၊ ဧတေတကဿပအစရှိသောဤစ ဝားမျှဖြင့်၊ သသပဉ္စာ၊ ကြွင်း
 သောပဉ္စာတို့ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဋိသေမိတာ၊ မြစ်အပ်
 ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟံ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ ဥဘောအန္တေ၊ အနုပဂပ္ပ ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်၊ တတိယ
 ပဉ္စာ၊ ကိံ နှစ်ဘောဂေါတမ သယံကတဉ္စ ပရံကတဉ္စဒုက္ခံဟူ၍ဆိုအပ်
 သော တတိယပဉ္စာကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဋိက္ခိတ္တော၊
 ပတ်တော်မူအပ်၏၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါ၊ ရာတိ၊ ဣမိနာ၊ အဝိဇ္ဇာ ပစ္စယာ
 သင်္ခါ၊ ရာဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်၊ အမိစ္ဆသမုပ္ပန္နတာစေဝ၊ အမိစ္ဆသမုပ္ပန္န၏
 အဖြစ်ဟူ၍ဆိုအပ်သောကိံ ပနဘောဂေါတမ အသယံကာရံအပရံကာရံ
 အမိစ္ဆသမုပ္ပန္နံဒုက္ခံဟူသော ပဉ္စာကိုလည်းကောင်း၊ အဇာနနဉ္စ၊ အဇာနန
 အဖြစ်ဟူ၍ဆိုအပ်သောတေနဟိဘဝံဂေါတမောဒုက္ခံနဇာနာတိနပဿတိ
 ဟူသောပဉ္စာကိုလည်းကောင်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဋိက္ခိတ္တံ
 ပတ်တော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

လဘောယျန္တိ၊ ဣဒံ၊ လဘောယျံ ဟူသောဤစကားကို၊ သော၊ ထိုအစေလ
 ကဿပသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိ၊ ကေ၊ အထံတော်၌၊

၁၀၀ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

ဘိက္ခုဘာဝံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ပတ္တပမာနော၊ ခွေးချို တောင်တလျှက်၊
 အာဟာ၊ ပြန်လျှောက်လတ် သတည်း။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ယေန၊ အကြင်ဝတ္ထု အခင်းကြောင့်၊ ခန္ဓကေ၊ မဟာဝါခန္ဓကန္ဓ၊
 တိတ္ထိယပရိဝါသော၊ တိတ္ထိတို့အားပေးအပ်သောပရိဝါသ်ကို၊ ပညတ္တော၊
 ပညတ်တော်မူအပ်၏။ အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗော၊ အညတိတ္ထိယဖြစ်ဘူးသော
 သူသည်။ သာမဏေရတူမိယံ၊ သာမဏေအဖြစ်ဟူသောအရာ၌၊ ဗြူတော၊
 တည်လျက်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဣတ္ထန္နာမော၊
 ဤအမည်ရှိပါ၏။ အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗော၊ အညတိတ္ထိယဖြစ်ဘူးသော သူပါ
 တည်း။ ဣမတ္ထိ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤဘုရားသာသနာတော်၌၊ ဥပသမ္ပဒံ၊ ရဟန်း
 အဖြစ်ကို၊ အာကန္ဓိ၊ မ၊ အလိုရှိပါ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သွဝဟံ၊ ထို
 အကျွန်ုပ်သည်။ သံဃံ၊ သံဃာကို၊ စတ္တာရောမာသော၊ လေးလံတို့ပတ်လုံး၊
 ပရိဝါသံ၊ ပရိဝါသ်ကို၊ ယာစာမိ၊ တောင်းပါ၏။ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစ
 ရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ယံပရိဝါသံ၊ အကြင်ပရိဝါသ်ကို၊ သမာဒိယိတွာ
 ဆောက်တည်၍၊ ပရိဝသတိ၊ ပရိဝါသ်နေ၏။ တံ၊ ထိုပရိဝါသ်ကို၊ သန္ဓာယ၊
 ရည်၍၊ ယောခေါကဿပအညတိတ္ထိယပုဗ္ဗောတိအာဒိ၊ ယောခေါကဿပ
 အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗော ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုယောခေါကဿပ အစရှိသော
 ပါဠိဝါကျ၌၊ ပဗ္ဗန္တိ၊ ပဗ္ဗန္တိဟူသောပုဒ်ကို၊ ဝစနသိလိဋ္ဌတာဝသေန၊ သဒ္ဓါ
 ပြေပြစ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏။ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏။ အပရိဝသိတွာယေဝ၊ ပရိဝါသ်မနေဘဲပင်
 လျှင်၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရှင်အဖြစ်ကို၊ လဘတိ၊ ရ၏။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဥပသမ္ပဒတ္ထိ
 ကေန၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို အလိုရှိသောသူသည်၊ နာတိကာလေန၊ အလွန်
 မစောလွန်သဖြင့်၊ ဝါမပ္ပဝေ သနာဒိနိ၊ ရွာသို့ဝင်ခြင်းအစရှိလျှင်သော၊ အဋ္ဌ
 ဝတ္တာနိ၊ ရှစ်ပါးသောဝတ်တို့ကို၊ ပူရေန္တေန၊ ပြည့်စုံစေသဖြင့်၊ ပရိဝသိတဗ္ဗံ
 ပရိဝါသ်နေအပ်၏။ အာရဇ္ဈမိတ္တာတိ၊ အာရဇ္ဈမိတ္တာဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌဝတ္တ
 ပူရဏေန၊ ရှစ်ပါးသောဝတ်ကိုပြည့်စုံစေသဖြင့်၊ တုဋ္ဌမိတ္တာ၊ နှစ်သက်အင်
 သေါမိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောစကားသည်၊ ဣတ္ထေ၊ သာ
 ရတ္ထပကာသနိမည်သော ဤသံယုတ်အဋ္ဌကထာ၌၊ သင်္ခေပေါ၊ အကျဉ်း
 တည်း။ ဝိတ္တာရဏောပန၊ အကျယ်အားဖြင့်မူကား၊ ဧသတိတ္ထိယပရိဝါသော
 ဤတိတ္ထိတို့အားပေးအပ်သောပရိဝါသ်ကို၊ သမန္တပါသာဒိကာယ၊ သမန္တ
 ပါသာဒိကအမည်ရှိသော၊ ဝိနယဋ္ဌကထာယ၊ ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ၌၊ ပဗ္ဗန္တက္ခန္ဓ

ကဝဏ္ဏနာယံ၊ ပဗ္ဗန္ဓနန္ဒကအဖွင့်၌၊ ဂုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်
သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤသံယုတ်ကဿပသုတ်ပါဠိ၌၊ အ
ဝိစမယာဘိ၊ အဝိစမယာဟူသော၊ အယံပါဌော၊ ဤပါဌ်သည်၊ ဒိဿတံ၊ ထင်
၏၊ အညတ္ထပန၊ တပါးသောသိဟနာဒသုတ်စသော ပါဠိတို့၌ကား၊ အဝိစ
မေတ္တာတံ၊ အဝိစမေတ္တဟူသော၊ အယံပါဌော၊ ဤပါဌ်သည်၊ ဒိဿတံ၊
ထင်၏၊ ဂုဂ္ဂလဝေမတ္တတာဝိဒိတာတံ၊ ဂုဂ္ဂလဝေမတ္တတာဝိဒိတာဟူသည့်
ကား၊ ဂုဂ္ဂလနာနတ္တံ၊ ဂုဂ္ဂိလ်၏ထူးသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝိဒိတံ၊ သိတော်မူ၏၊
အယံဂုဂ္ဂလော၊ ဤဂုဂ္ဂိလ်သည်၊ ပရိဝါသာရဟော၊ ပရိဝါသ်နေခြင်းငှါ
ထိုက်၏၊ အယံဂုဂ္ဂလော၊ ဤဂုဂ္ဂိလ်သည်၊ နပရိဝါသာရဟော၊ ပရိဝါသ်
နေခြင်းငှါမထိုက်၊ ဣတိဇ္ဇာံ၊ ဤသို့သောအကြောင်းသည်၊ မဟံ၊ ငါဘုရား
အား၊ ပါကဋံ၊ ထင်ရှား၏၊ ဣတိ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဒေသတံ၊ ပြုတော်
မူ၏၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ကဿပေါ၊ ကဿပသည်၊ စိန္တေ၊ ကြံဆင်
ခြင်၏၊ ဗုဒ္ဓဿသနံ၊ ဘုရားမြတ်စွာ၏သာသနာသည်၊ အဟောအတ္ထရိယံ၊
ဪအံ့ဘွယ်သရဲရှိပေစွ၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ဘုရားသခင်သာသနာ၌၊ ဝေံ၊
ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဗံသိတွာ၊ သွေး၍၊ ကောဇ္ဇေတွာ၊ ခေါက်၍၊
ယုတ္တမေဝ၊ လျောက်ပတ်သောသူကိုသာလျှင်၊ ဂဏ္ဍန္တိ၊ ယူကုန်၏၊ အယုတ္တံ၊
မသင့်မလျော်သောသူကို၊ ဆန္ဒေန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေ၊
ကြံ၏၊ တတော၊ ထိုကြံပြီးနောက်မှ၊ သုဠ၊ တရံ၊ အလွန်မြဲမြံစွာ၊ ပဗ္ဗန္ဓာယ၊
ရဟန်းအဖြစ်၌၊ သဇ္ဇာတုဿာဟော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သောအားသစ်ခြင်း
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သစောဇ္ဇေတိအာဒိံ၊ သစောဇ္ဇေဤသို့အစရှိသောစကား
ကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကဿ၊
ထိုအစေလကဿပ၏၊ တိဗ္ဗန္တိန္ဒတံ၊ ရဟန်းပြုခြင်း၌ ထက်သော ဆန္ဒရှိ
သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ကဿပေါ၊ ကဿပသည်၊ ပရိဝါ
သံ၊ ပရိဝါသ်ကို၊ နအရဟတံ၊ မထိုက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးတော်သွင်း၍၊ အည
တရံ၊ တယောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဂန္ထ၊ သွားလျှ၊
ကဿပံ၊ ကဿပကို၊ နဟာပေတွာ၊ ရေချိုးစေ၍၊ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ ရှင်ပြု၍၊
အာနေဟိ၊ ဆောင်ယူခဲ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သော၊
ထိုရဟန်းသည်၊ တထာ၊ ထိုဘုရားမိန့်တော်မူတိုင်း၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တံ၊ ထို
အစေလကဿပကို၊ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ ရှင်ပြု၍၊ ဘဂဝတော၊ ဘုရားသခင်၏၊
သန္တိကံ၊ အပါးတော်သို့၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏၊ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသခင်
သည်၊ ဂဏေ၊ ဂိုဏ်း၌၊ နိဝိဒိတွာ၊ နေတော်မူ၍၊ ဥပသမ္ဘာဒေသိ၊ ပလ္လင်းခံ

၁၀၂ နဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဋ္ဌမတွဲ

တော်မူ၏။ တောန၊ ထိုကြောင့် အလတ္တံ့ခါအစောလာက၊ ပေါက်ဝ
တောသန္တိကေပဗ္ဗန္တိအလတ္တံ့ဥပသမ္ပဒန္တိ။ အလတ္တံ့ခါ အစောလာက သ
ပေါက်ဝတောသန္တိ ကပဗ္ဗန္တိအလတ္တံ့ဥပသမ္ပဒဟူ၍ ဝတ္ထု၊ ဟောတော်
မူအပ်၏။ အစိရူပသမ္ပဒနောက်အစိုး အစိရူပသမ္ပဒန္တ ဤသို့ အစိုးသ
သေသံ ကြွင်းသောစကားရပ်သည် ဗြဟ္မဏသံယုတ္တ ဗြဟ္မဏသံယုတ်
အဖွင့်၌၊ ဝတ္ထုမက၊ ငါဆိုအပ်ပြီသည်သာတည်း။ နောက် ဤသည်လျှင်
သက္ကမသုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း။ သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခု မြောက် သာသုတ်
သည်၊ မိမိတံပြီခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

၈။ အဋ္ဌမေ အဋ္ဌမသုတ်၌ သေဝေဒနာ အစိုး သေဝေဒနာ၌သို့
အစရှိသောစကားကို၊ သယံကတံ သုခဒုက္ခန္တိ လဒ္ဓယသ၊ သယံက တံသုခ
ဒုက္ခံ ဟူသောအယူကို၊ နံ သေခနတ္ထံ၊ တားမြစ်ခြင်းအကျိုး၌၊ ဘဝဝတာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝတ္ထု၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဧဋ္ဌာပိ၊ ဤအဋ္ဌမသုတ်၌
လည်း။ သတေတိ၊ သတေတဟူသောဝုဒ်သည်။ သုဗ္ဗုတ္တယေဝ၊ သတ္တမီ
အနက်၌သာလျှင်။ သာမိဝစနံ၊ သာမိဝိဘတ်ရှိ သာဝုဒ်တည်း။ တတြ၊
ထိုသေဝေဒနာသုခဒုက္ခံဟူသော ပဋိဝါကျ၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်
ကား။ အတ္တဒီပနာ၊ အနက်ကိုပြုခြင်းတည်း။ တိဗ္ဗရု၊ တိဗ္ဗရုက၊ သေဝေဒ
နာ။ ထိုဝေဒနာသည်။ အတ္တာ၊ အတ္တမည်၏။ သောအတ္တာ၊ ထိုဝေဒနာမည်
သောအတ္တသည်။ ဝေဒယတိ၊ ခံစား၏။ ဣတိ၊ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ အာဒိန္ဒယေဝ၊
သယံကတံ သုခဒုက္ခံ ဟူသောအယူဖြစ်သည်မှရှေးဦးအစ၌သာလျှင်၊ ဧဝံ
သတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ပစ္ဆိမ၊ နောက်၌။ သယံကတံသုခဒုက္ခန္တိ၊
သယံကတံသုခဒုက္ခံဟူသော၊ အယံလဒ္ဓိ ဤအယူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
တိ၊ ဆိုသင့်၏။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့သယံကတံသုခဒုက္ခံဟူသောအခြင်းအရာ
ဖြင့်ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဝေဒနာယဝေ၊ ဝေဒနာသည်သာလျှင်၊ ဝေဒနာ၊
ဝေဒနာကို၊ ကတာ၊ ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေဇ္ဇ၊ ဤသို့သုခဒုက္ခ
သည်မိမိအလိုလို ပြုအပ်၏ဟူသော အခြင်းအရာဖြင့်လည်း။ ဝဒန္တော၊
ဆိုသောသူသည်။ ဣမိသာဝေဒနာယ၊ ဤသို့သဘောရှိသောဝေဒနာ၏။
ဝုဗ္ဗပိ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြစ်သည်မှရှေး၌လည်း။ အတ္ထိတံ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်
ကို။ အနုဇာနာတိ၊ ခွင့်ပြု၏။ သသတံ၊ သသတအယူကို။ ဒီပေတိ၊ ပြု၏။
သသတံ၊ သသတအယူကို။ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏။ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်
နည်းဟူမူကား။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ တဿ၊ ထိုသသတအလား
ရှိသောသူ၏။ တံဒဿနံ၊ ထိုသယံကတံသုခဒုက္ခံဟူသော အခြင်းအရာ

ဖြင့်ဖြစ်သောဖောက်ပြန်သောအမြင်သည်။ အတ္တိ၊ ဤ၏။ ဧတံ၊ ထိုသဿတ
 အယူသို့၊ ပရေတိ၊ ကပ်၍ရောက်၏။ ဧတံသဿတံ၊ ထိုသဿတအယူသို့၊
 ဥပဂစ္ဆတိ၊ ကပ်၍ရောက်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 လိအပ်၏။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ပုရိမံအတ္တံ၊ ပုရိမဟူ၍ဆိုအပ်သော
 အနန္တရသုတ်၌ ဟောတော်မူအပ်သောအနက်ကို။ သန္ဓာယေဝ၊ ရည်၍
 သာလျှင်။ ဧတံ၊ ဤတိဗ္ဗရူပသုတ်ကို။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လှည့်အံ့သတည်း။ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ပေါရာဏအဋ္ဌကထာ၌။ တံ၊ ထိုပုရိမသုတ်၌
 ဟောတော်မူအပ်သောအနက်ကို။ ယောဇေတွာဝ၊ ဟု၍သာလျှင်။ အဿ
 ဣမဿသုတ္တဿ၊ ဤတိဗ္ဗရူပသုတ်၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ အဋ္ဌကထာ
 စရိယေဟိ၊ အဋ္ဌကထာစရာတို့သည်။ ဒိဝိတော၊ ပြအပ်၏။ ဧဝံပါဟံနဝဒါ
 ပီတိ၊ ဧဝံပါဟံနဝဒါမိဟူသောဝုဒ်၌။ သာဝေဒနာ၊ ထိုဝေဒနာသည်။ အတ္တော၊
 အတ္တမည်၏။ သော၊ ထိုဝေဒနာမည်သောအတ္တသည်။ ဝေဒိယတိ၊ ခံစား
 ၏။ ဣတိဧဝံပိ၊ ဤသို့လည်း။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ နဝဒါမိ၊ ဆိုတော်မူ။
 သုခဒုက္ခံ၊ သုခဒုက္ခသည်။ သယံကတံ၊ မိမိအလိုလိုပြုအပ်၏။ ဣတိဧဝံပိ၊ ဤသို့
 လည်း။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ နဝဒါမိ၊ ဆိုတော်မူ။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အညာဝေဒနာတံအာဒိ၊ အညာဝေဒနာ
 ဤသို့အစရှိသောစကားကို။ ပရိကတံသုခဒုက္ခန္တိလန္တိယာ၊ ပရိကတံသုခ
 ဒုက္ခံဟူသောအယူကို။ ပဋိသေခနတ္တံ၊ တားမြစ်ခြင်းငှ။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣဓာပိ၊ ဤပရိကတံသုခဒုက္ခ
 ဟူသောပါဠိဝါကျ၌လည်း။ အယံ၊ ဤသို့လတ္တံ့သည်ကား။ အတ္ထယေဝစ
 နာ၊ အနက်ယေဝစနာခြင်းတည်း။ တိဗ္ဗရူပ၊ တိဗ္ဗရူပ၊ အညာ၊ တပါးသော၊
 ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ အတ္တော၊ အတ္တမည်၏။ အညော၊ တပါးသောအတ္တ
 သည်။ ဝေဒိယတံ၊ ခံစား၏။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အာဒိဋ္ဌိယေဝ၊ ငွေဦးအစ
 ၌သာလျှင်။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့အညာဝေဒနာဟူသောအခြင်းအရာဖြင့်ညာ
 မိတ္တဝိပလ္လာသတည်းဟူသော ဖောက်ပြန်ခြင်းရှိသည်ရှိသော်။ ပစ္ဆိန္ဒာ၊ နေဝံ
 ကာလ၌။ ပုရိမပက္ခေ၊ ငှားအဖို့၌။ ယာကာရကဝေဒနာ၊ အကြင်ပြုတတ်ပြီး
 စေတတ်သောဝေဒနာသည်။ အတ္တိ၊ ဤ၏။ သာကာရကဝေဒနာ၊ ထိုပြုတတ်
 ပြီးစေတတ်သောကတ္တားဖြစ်၍ဖြစ်သောဝေဒနာသည်။ ဥန္တိန္ဒာ၊ ပြတ်သည်
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တာယံ၊ ထိုရှေ့အဖို့၌ပြီးစေတတ်သောဝေဒနာသည်။ က
 တံပန၊ ပြုအပ်သောသုခဒုက္ခကိုမူကား။ အညော၊ တပါးသောအတ္တသည်။

၁၀၄ .နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ဝေဒိယတိ၊ ခံစား၏။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နာယ၊ ဖြစ်သော၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိယာ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သမ္ပယုတ္တယ၊ အညီအညွတ်အပြားအားဖြင့် ယှဉ်သော၊ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာ၏၊ အဘိတုန္တဿ သတော၊ စူးဝင်အပ်သည်ရှိသော်၊ ပရံကတံသုခဒုက္ခန္တိ၊ ပရံကတံသုခဒုက္ခံဟူသော၊ အပံလဒ္ဓိ၊ ဤအယူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝဉ္စ၊ ဤသို့သုခဒုက္ခသည်ပြုအပ်၏ဟူသော အခြင်းအရာဖြင့်လည်း၊ ဝဇ္ဇန္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ကာရကော၊ သုခဒုက္ခကိုပြုတတ်သောအတ္တသည်၊ ဥစ္ဆိန္နော၊ ပြတ်၏။ အညေန၊ တပါးသောအတ္တသည်၊ ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥစ္ဆေဒံ၊ ဥစ္ဆေဒအယူကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြု၏၊ ဥစ္ဆေဒံ၊ ပြတ်ခြင်းကို၊ ဂဏ္ဍာတိ၊ ယူ၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ တိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တဿ၊ ထိုဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိအလားရှိသောသူ၏၊ တံဒဿနံ၊ ထိုပရံကတံသုခဒုက္ခံဟူသောအခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်သောဖောက်ပြန်သောအမြင်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤဥစ္ဆေဒအယူသို့၊ ပရေတိ၊ ကပ်၍ရောက်၏။ ဧတံဥစ္ဆေဒံ၊ ဤဥစ္ဆေဒအယူသို့၊ ဥပဂစ္ဆတိ၊ ကပ်၍ရောက်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဣဝေပိ၊ ဤသုတ်ပါဠိအရာ၌လည်း၊ ဣမာနိပဒါနိ၊ ဧဝံဥပ္ပန္နာယအစရှိသောဤပုဒ်တို့ကို၊ အဋ္ဌကထာယံ၊ ပေါရာဏအဋ္ဌကထာ၌၊ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်ယူ၍၊ အာစရိယေဟိ၊ အဋ္ဌကထာဆရာတို့သည်၊ ယောဇိတာနေဝ၊ ယောဇနာအပ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣမသ္မိံသုတ္တေ၊ ဤတိမ္ပရုကာသုတ်၌၊ ဝေဒနာသုခဒုက္ခံ၊ ဝေဒနာဟုဆိုအပ်သော သုခဒုက္ခကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာသုရားသည်၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တဉ္စခေါ၊ ထိုဝေဒနာဟူ၍ဆိုအပ်သော သုခဒုက္ခသည်လည်း၊ ဝိပါကသုခဒုက္ခမေဝ၊ ဝိပါက၌ဖြစ်သောသုခဒုက္ခဝေဒနာသည်သာလျှင်၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ။ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဧ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ အဝိဇ္ဇာနိဝရုဏဿာတိ၊ အဝိဇ္ဇာနိဝရုဏဿဟူသည်ကား၊ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ နိဝါရိတဿ၊ ဖုံးလွှမ်းပိတ်ပင်အပ်သော၊ ဧဝမယံကာယောသမုဒါဂတောတိ၊ ဧဝမယံကာယောသမုဒါဂတောဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ နိဝါရိတတ္ထာ၊ ဖုံးလွှမ်းပိတ်ပင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ တဏှာယစ၊ တဏှာ၌လည်း၊ သမ္ပယုတ္တတ္ထာယေဝ၊ ယှဉ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်သိလျှင်

အယံကာယော၊ ဤသို့ဟံသည်။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ အယဉ္ဇေဝကာယောတိ၊
အယဉ္ဇေဝကာယော ဟူသည်ကား။ အယဉ္ဇေဝကာယော၊ ထိုသူရိက်အား။
အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သဝိညာဏကော၊ ဝိညာဉ်နှင့်တကွဖြစ်သော။ အယဉ္ဇ
ကာယော၊ ဤကာယသည်လည်းကောင်း။ ဗဟိဒ္ဓါစနာမရူပန္တိ၊ ဗဟိဒ္ဓါစ
နာမရူပံဟူသည်ကား။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ဗဟိဒ္ဓသန္တာန်၌။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။
သဝိညာဏကော၊ ဝိညာဉ်နှင့်တကွဖြစ်သော။ ကာယောစ၊ ကာယသည်
လည်းကောင်း။ အတ္တနောစ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း။ ပရေသစ၊ သူတပါး၏
လည်းကောင်း။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ခန္ဓေဟိ၊ ခန္ဓာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။
ဆဟိ၊ ခြောက်ပါး ကုန်သော။ အာယတနေဟိစာရိ၊ အာယတနတို့ဖြင့်
လည်းကောင်း။ အယံအတ္တော၊ ဤကာယဟူသောအနက်ကို။ ဒီပေတဗ္ဗေ
ဝ၊ ဖြစ်အပ်သည်သာတည်း။ ဣတ္ထေတံဒွယန္တိ၊ ဣတ္ထေတံဒွယံဟူသည်ကား။
ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်။ ဧတံဒွယံ၊ ဤအတ္တသန္တာန် ပရသန္တာန်
ဖြစ်သော သဝိညာဏကာယဟူ၍ ဆိုအပ်သော နှစ်ပါးအပေါင်းသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နွယံပဋိစ္စပဿောတိ၊ နွယံပဋိစ္စပဿောဟူသောသံဝဇ္ဇော
တဗ္ဗဝုဒ်၏။ အတ္တော၊ အနက်ကို။ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိ
တဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏။ အညတ္ထ၊ ဤသုတ်မှတစ်ပါးသောပါဠိအရာ၌။ စက္ခုရူပါ
ဒိနိ၊ စက္ခုပသာဒရူပါယတနအစရှိကုန်သော။ နွယာနိ၊ အဇ္ဈတ္တိကာယတန
ဗဟိရာယတန နှစ်ပါးတို့ကို။ ပဋိစ္စ၊ ဇွဲ၍။ စက္ခုသမ္ပဿာဒယော၊ စက္ခု
သမ္ပဿအစရှိသည်တို့ကို။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တော၊ ဇွဲဝ
၍ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ပန၊ အထူးကား။ ဣဓ၊ ဤသုတ်ပါဠိ၌။ အသိဒ္ဓိတွာ၊
မခွဲဝေမူ၍။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ အဇ္ဈတ္တိကဗဟိရာနိ၊ အဇ္ဈတ္တိက
ဗဟိရာဖြစ်ကုန်သော။ အာယတနာနိ၊ အာယတနတို့ကို။ ပဋိစ္စ၊ ဇွဲ၍။ စက္ခု
သမ္ပဿာဒယော၊ စက္ခုသမ္ပဿအစရှိသည်တို့ကို။ နွယံပဋိစ္စပဿောတိ၊
နွယံပဋိစ္စပဿောဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တော၊ ဟော
တော်မူအပ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဧတံ၊ ဤနွယံပဋိစ္စပဿောဟူသော
ပါဠိစကားသည်။ မဟာနွယံနာမကိရ၊ အကြွင်းမဲ့အားဖြင့်အဇ္ဈတ္တိကဗ
ဟိရာယတနတို့ကိုသိမ်းယူအပ်သည်အရာဖြစ်၍ မဟာနွယမည်သတတ်
သဇ္ဇာယတနာနိတိ၊ သဇ္ဇာယတနာနိဟူသည်ကား။ သဇ္ဇေဝ၊ ခြောက်ပါး
သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ဖဿာယတနာနိ၊ ဖဿာယတနတို့သည်။ ဖဿာ
ကာရဏာနိ၊ ဖဿာ၏အကြောင်းတို့သည်။ ယေဟိဗုဠာတိ၊ ယေဟိဗုဠာ
ဟူသည်ကား။ ကာရဏတူတေဟိ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော။ ယေဟိ၊

၀၀၆ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

အကြင်သဗ္ဗာယတနတို့ကြောင့်။ ဥပ္ပန္နေန၊ ဖြစ်သော၊ ဖဿန၊ ဖဿဖြင့်၊
ဗုဓော၊ တွေ့အပ်သည်ဖြစ်၍။ အညတရေနာထိတ္ထေ၊ အညတရေနဟူသော
ပုဒ်၌။ ပရိပုဏ္ဏာပရိပုဏ္ဏဝသေန၊ ပြည့်စုံသောအာယတန မပြည့်စုံသော
အာယတန၏ အစွမ်းဖြင့်။ အညတရတာ၊ အညတရ၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိ
တဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ တတြာတိ၊ တတြဟူသည်ကား၊ ဗာလပဏ္ဍိတာနံ၊ ဗာလ
ပဏ္ဍိတဟူ၍ဆိုအပ်ကုန်သော သမာသသူ မသမာလူတို့၏။ တသ္မိံ၊ ကာ
ယနိဗ္ဗတ္တနာဒိမိ၊ ထိုဝိညာဏကာယ၏ဖြစ်ခြင်းအစရှိသည်၌။ ကောအဓိပ္ပါ
ယောတိ၊ ကောအဓိပ္ပါယောဟူသည်ကား၊ အဓိကပယောဝေါ၊ လွန်သော
အကြောင်းသည်။ ကော၊ အဘယ်နည်း။ ဇေတသံ၊ ထိုတရားတို့အား၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မူလံ၊ ဖြစ်စေတတ်သောအကြောင်းသည်။
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ ဘဂဝံမူလက၊ ဘဂဝံမူလကမည်၏။ ဣဒံ၊
ဤသို့သော အနက်သဘောသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဘန္တေ၊ ရွှေဘုန်းတော်ရှင်၊ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရား
တို့ကို၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌၊ ကဿပသမ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓေန၊ ကဿပဟုမည်ရထင်
ရှားမြတ်ဘုရားသည်။ ဥပ္ပါဒိတာ၊ ဖြစ်စေအပ်ကုန်ပြီ။ တသ္မိံ၊ ထိုကဿပ
မည်တွင်သုံးလှရှင်သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံခဲ့လွန်သော်၊ ကေဗုဒ္ဓန္တံ
ရံ၊ ဘုရားသခင်တို့၏တခုသောအကြားပတ်လုံး၊ အညော၊ ရွှေမြောက်ဘုရား
မှတပါးသော၊ သမဏောဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ပြာဟူဏောဝါ၊
ပုဏ္ဏားသည်လည်းကောင်း၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့ကို၊ ဥပ္ပါဒိတံ၊ ဖြစ်စေ
ခြင်းငှါ၊ သမတ္ထောနာမ၊ စွမ်းနှိုင်းသောဝုဂ္ဂိုလ်မည်သည်။ နာဟောသိ၊ မဖြစ်
စဘူး။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမေဓမ္မာ၊
ဤတရားတို့ကို၊ ဥပ္ပါဒိတာ၊ ဖြစ်စေအပ်ကုန်၏။ ဟိ၊ ဆိုသင့်စွ။ ဘဂဝန္တံ၊
ဘုရားရှင်ကို။ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤ
တရားတို့ကို၊ အာဇာနာမ၊ ရှေးရှုမျက်မှောက်အားဖြင့် သိငြားရပါကုန်အံ့၊
ပဋိဝိဇ္ဈာမ၊ ထိုးထွင်း၍ သိရပါကုန်အံ့။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့သောအကြောင်း
ကြောင့်၊ ဘန္တေ၊ ရွှေဘုန်းတော်ရှင်၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့
သည်။ ဘဂဝံမူလက၊ ဘဂဝံမူလက မည်ကုန်၏။ ဣတိဣဒံ၊ ဤအနက်
သဘောသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘဂဝံနေတ္ထိကာတိ၊
ဘဂဝံနေတ္ထိကာဟူသည်ကား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို။ နေတာ၊ ဆောင်တော်မူတတ်၏။
ဝိနေတာ၊ ရွတ်လေသောတို့ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ စွမ်းနှိုင်းသောမြတ်သောညာဏ်

အထူးဖြစ်အောင်ဆောင်တော်မူပေတတ်၏။ အနုနေတာ၊ လျောက်ပတ်
 စွာဆောင်တော်မူပေတတ်၏။ ယထာသဘာဝတော၊ မိမိတို့၏သဘော
 အားလျော်စွာ၊ ပါဠိယေက္ကံပါဠိယေက္ကံ၊ အသီးအသီးသော၊ နာမံ၊ အမည်ကို၊
 ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဒသေတာ၊ ပြတော်မူပေတတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သောအ
 ကြောင်းကြောင့်၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ဘဂဝံနေတ္ထိကာနာမ၊ ဘဂဝံနေတ္ထိ
 ကမည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘဂဝံပဋိဿရဏာတိ၊ ဘဂဝံ
 ပဋိဿရဏာ ဟူသည်ကား၊ စတုဘူမကဓမ္မာ၊ ဘုံလေးပါး၌ ဖြစ်သော
 တရားတို့သည်၊ သဗ္ဗညုတညာဏဿ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်အား၊
 အာပါတံ၊ ထင်ခြင်းသို့၊ အာဂစ္ဆ မာနာ၊ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်
 စွာဘုရား၌၊ ပဋိဿရဏန္တိ နာမ၊ ရဝေးသည်မည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သော
 အကြောင်းကြောင့်၊ ဘဂဝံပဋိဿရဏာ၊ ဘဂဝံပဋိဿရဏမည်ကုန်၏။
 ပဋိဿရန္တိတိ၊ ပဋိဿရန္တိ ဟူသည်ကား၊ သမောသရန္တိ၊ ရဝေးကုန်၏။
 အဝိဝ၊ တနည်းဆိုဦးအံ့၊ မဟာဗောဓိမဏ္ဍေ၊ မြတ်သောသဗ္ဗညုတညာဏ်
 ၏ကြည်လင်ရာ မဟာဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌၊ နိဿိန္နဿ၊ ထိုင်နေတော်မူသော၊
 ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောဘုရားရှင်၏။ ပဋိဝေဓဝသေန၊ ပဋိဝေဓ
 ညာဏ်တော်နှင့်ဝပ်သဖြင့်၊ ဖဿော၊ ဖဿသည်၊ ဘဂဝါ၊ ဘုရားမြတ်၊
 အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ကိံ နာမော၊ အဘယ်သို့ အမည်ရှိပါသနည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဂစ္ဆ တိ၊ ရောက်လာ၏။ တွံ၊ သင်ကား၊ ဗုဿနဋ္ဌေန၊ အာရုံကိုတွေ
 တတ်သောသဘောကြောင့်၊ ဖဿောနာမ၊ ဖဿမည်၏။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာ
 သည်၊ သညာ၊ သညာသည်၊ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်
 သည်၊ ဘဂဝါ၊ ဘုရားမြတ်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ကိံ နာမံ၊ အဘယ်သို့
 အမည်ရှိပါသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဂစ္ဆ တိ၊ ရောက်လာ၏။ တွံ၊ သင်ကား၊
 ဝိဇာနနဋ္ဌေန၊ အာရုံကိုအထူးသိတတ်သော သဘောကြောင့်၊ ဝိညာဏံ
 နာမ၊ ဝိညာဉ်မည်၏။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ စတုဘူမက
 ဓမ္မာနံ၊ ဘုံလေးပါး၌ဖြစ်ကုန်သောတရားတို့၏၊ ယထာသဘာဝတော၊ မိမိ
 တို့၏သဘောအားလျော်စွာ၊ ပါဠိယေက္ကံပါဠိယေက္ကံ၊ အသီးအသီးသော၊
 နာမံ၊ အမည်ကို၊ ဂဏှန္တော၊ ယူသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ပဋိဿရတိ၊ ထိုးထွင်း၍သိတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သော
 အကြောင်းကြောင့်၊ ဘဂဝံပဋိဿရဏာ၊ ဘဂဝံပဋိဿရဏမည်ကုန်၏။
 ဘဂဝန္တံယေဝပဋိဘာတူတိ၊ ဘဂဝန္တံယေ ဝပဋိဘာတူ ဟူသည်ကား၊
 ဘဂဝတောဝ၊ ဘုန်းကြီးသောကိုယ်တော်ဘုရားအားသာလျှင်၊ တေဿ

၁၁၀ နိဒါနဝဂ္ဂသံဃုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

ဘာသိတဿ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူအပ်သောစကား၏၊ အတ္တော၊ အနက်သည်၊ ဥပဋ္ဌာတု၊ ဥပဏ္ဍိတအားရှေးရှုထင်စေတော်မူပါ၊ တုဗ္ဗေယဝ၊ ကံသ်တော် မြတ်ဘုရားတို့သည်သာလျှင်၊ နေ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ ကထေတွာ၊ ဖြေဆို ၍၊ ဝေထ၊ ပေးတော်မူပါကုန်၊ ဣတိအတ္တော၊ ဤအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

သာဝေဝအဝိဇ္ဇာတိတ္ထေ၊ သာဝေဝအဝိဇ္ဇာဟူသောဤပါဠိ၌၊ သာအ ဝိဇ္ဇာစ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာသည်လည်းကောင်း၊ သာတဏှာစ၊ ထိုတဏှာသည် လည်းကောင်း၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံကို၊ ဇဝါပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ အာကမ္မိတွာ၊ ငင်၍၊ ကိဉ္ဇာဝိနိရုဒ္ဓါ၊ အကပ်၍ချုပ် ပြီး၏ရှင်၊ ပန၊ ယင်းသို့ချုပ်ပြီးသော်လည်း၊ အဇ္ဇာဝိ၊ ပာနေ၌လည်းကောင်း၊ ဟိယျာဝိ၊ ယမနဲနေ၌လည်းကောင်း၊ ယံဘောသန္တံ၊ အကြင်ဆေးကို၊ ဝိတံ၊ သောက်အပ်၏၊ တဒေဝ၊ ထိုဆေးကိုပင်လျှင်၊ ဝိတံ၊ သောက်အပ်ပြီးတဒေ ဝဘောဇနံ၊ ထိုဘောဇနကိုပင်လျှင်၊ ဘုဉ္ဇေ၊ စားအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သရိက္ခ ကဏ္ဍန၊ တူသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ တဒေဝါတိ၊ တဒေဝဟူ၍၊ ဂုစ္စတိယထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတဿ၊ ထိုအတူ၊ ဣဝာဝိ၊ ဤဥပမေယျပါဠိ၌လည်း၊ သာဝေဝအဝိဇ္ဇာ သာဝတဏှာတိဣဒဓိ၊ သာဝေဝအဝိဇ္ဇာသာဝတဏှာ ဟူသောဝုဒ်ကိုလည်း၊ သရိက္ခကဏ္ဍန၊ တူသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ တဝဝတာ၊

မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ဗြဟ္မစရိ ယံဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်တည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့် ကို၊ ဒုက္ခက္ခယာယာတိ၊ ဒုက္ခက္ခယာယဟူသည်ကား၊ ဝဇ္ဇဒုက္ခဿ၊ ဝဇ္ဇိ ဆင်းရဲ၏၊ ခယတ္ထာယ၊ ဘုန်ခြင်းအကျိုး၌၊ ကာယူပဂေါဟောတိတိ၊ ကာ ယူပဂေါဟောတိဟူသည်ကား၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ပဋိသန္ဓိကာယံ၊ ပဋိ သန္ဓေယူခြင်း ရှေ့သွားရှိသောကာယသို့၊ ဥပဂတိံ၊ ကပ်၍ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယဒိဒံဗြဟ္မစရိယဝါသောတိ၊ ယဒိဒံဗြဟ္မစရိယဝါသော ဟူသည်ကား၊ ယောအယံမဂ္ဂဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ အကြင်သို့သဘောရှိ သော အရိယမဂ်တည်းဟူသော မြတ်သော အကျင့်ကို သုံးခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံ၊ ဤအရိယမဂ်တည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်ကိုသုံး ခြင်းသည်၊ ဗာလတော၊ မတတ်လိမ္မာမြင်နည်းစွာသောသူမှ၊ ပဏှိတဿ၊ ကျိုးကြောင်းဖြင့်သိ ပညာရှိ၏၊ ဝိသေသော၊ ဝူးကြောင်းအဖြစ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဒသေတိ၊ ပြောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ယာယ တိက္ခဝေအစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤနဝမသုတ်၌၊ သဗ္ဗေဝိ၊

အလုံးဝံ့လည်းဖြစ်သော၊ သပ္ပဒိုသန္တိကော၊ ပဒိုသန္တေနခြင်းသဘောနှင့်
 တကွဖြစ်သော၊ ဂုဏုဇ္ဇနော၊ ဂုဏုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗာလသတိ၊ ဗာလပုဂ္ဂိုလ်
 ဟူ၍၊ ဂုတ္တော၊ ဟောအပ်၏။ အပ္ပဒိုသန္တိကော၊ ပဒိုသန္တေနခြင်းသဘော
 မရှိသော၊ ခိဏာသဝေါ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
 ကို၊ ပဏ္ဍိတောတိ၊ ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဂုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ သောတာပန္နသက၊ ဒါဂါမိ
 အနာဂါမိနော၊ သောတာပန်သကဒါဂါမိအနာဂါမိပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ပဏ္ဍိတာ
 တိဝါ၊ ပဏ္ဍိတပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဗာလသတိ၊ ဗာလပုဂ္ဂိုလ်ဟူ
 ၍လည်းကောင်း၊ နဝတ္ထဗ္ဗာ၊ မဆိုထိုက်ကုန်၊ ပန၊ ယင်းသို့မဆိုထိုက်သော်
 လည်း၊ ဘာမာနာ၊ ဆည်းကပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ပဏ္ဍိတပက္ခံ၊ ပဏ္ဍိတ
 ပုဂ္ဂိုလ်အဖို့သို့၊ ဘဇန္တိ၊ ဆည်းကပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်နဝမသုတ်
 အဖွင့် အပြီးတည်း။ နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သော သုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ အတ္တော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်း
 ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ပဒိုစ္စသမုပ္ပါဒဉ္စဝေါဘိက္ခဝေ ဒေသိဿာမိ
 ပဒိုစ္စသမုပ္ပါဒဉ္စဝေဓမ္မတိ၊ ပဒိုစ္စသမုပ္ပါဒဉ္စဝေါဘိက္ခဝေ ဒေသိဿာမိပဒိုစ္စ
 သမုပ္ပါဒဉ္စဝေဓမ္မဟူ၍၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမသ္မိံ သုတ္တံ၊ ဤဒသ
 မသုတ်၌၊ ပစ္စယေ၊ ပစ္စည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သဘာဝဓမ္မေ၊ သဘာဝဓမ္မတို့
 ကိုလည်းကောင်း၊ ပစ္စယနိဗ္ဗတ္တံ၊ ပစ္စယုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော၊ သဘာဝဓမ္မေ၊
 သဘာဝဓမ္မတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေသိဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့လုံးသွင်းတော်မူ၍၊ ဥဘယံ၊ နှစ်ပါးရှိသော ပဒိုစ္စသမုပ္ပါဒ ပဒိုစ္စသ
 မုပ္ပါဒဒေသနာတော်ကို၊ အာရတိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏။ ဥပ္ပါဒါဝါတထာ
 ဂတာနန္တိ၊ ဥပ္ပါဒါဝါတထာဂတာနံဟူသည်ကား၊ တထာဂတာနံ၊ ဘုရား
 သခင်တို့၏၊ ဥပ္ပါဒေဝိ၊ ဖြစ်ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓေသု၊ မြတ်စွာဘုရား
 တို့သည်၊ ဥပ္ပန္နေသုပိ၊ ပွင့်တော်မူကုန်သော်လည်းကောင်း၊ အနုပ္ပန္နေသုပိ၊
 ပွင့်တော်မူကုန်သော် လည်းကောင်း၊ ဇာတိပစ္စယာ၊ ဇာတိဟူသောအ
 ကြောင်းကြောင့်၊ ဇရာမရဏံ၊ ဇရာမရဏသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇာတိ
 ယေဝ၊ ဇာတိသည်သာလျှင်၊ ဇရာမရဏဿ၊ ဇရာမရဏ၏၊ ပစ္စယော၊
 အကြောင်းတည်း၊ သာမာထု၊ ထိုခတ်သည်၊ ဌိတာဝ၊ တည်သည်သာ
 လျှင်ကည်း၊ သောပစ္စယသဘာဝေါ၊ ထိုပစ္စည်းသဘောသည် ဌိတာဝ၊
 တည်သည်သာလျှင်တည်း၊ ကဒါမိ၊ တရံတဆစ်မျှ၊ ဇာတိ၊ ဇာတိသည်၊

ပဲခူး နိဗ္ဗာန်ဝဂ္ဂသံယုတ်အတ္ထကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဇရာမရဏဿ၊ ဇရာမရဏဏိ၊ ပစ္စယော၊ ပစ္စည်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်
သည်ကား၊ န၊ မဟုတ်၊ ဟောတိ၊ ဧဝံ၊ ဖြစ်သည်သာတည်း၊ ဓမ္မဋ္ဌိတတာဓမ္မ
နိယာမတာတိ၊ ဓမ္မဋ္ဌိတတာဓမ္မနိယာမတာဟူကုန်သော၊ ဣမေဟိဝိဇ္ဇိတိ၊
ဤနှစ်ပုဒ်တို့ဖြင့်လည်း၊ ပစ္စယမေဝ၊ ပစ္စည်းကိုသာလျှင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင်း၊
ပစ္စယေန၊ ပစ္စည်းဖြင့်၊ ပစ္စယုပ္ပန္န၊ ပစ္စယုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာသာတာဝ
ဓမ္မတို့သည်၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပစ္စယောဝ၊ ပစ္စည်း
ကိုသာလျှင်၊ ဓမ္မဋ္ဌိတတာတိ၊ ဓမ္မဋ္ဌိတတာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပစ္စယော၊
ပစ္စည်းသည်၊ ဓမ္မေ၊ ပစ္စယုပ္ပန္နဓမ္မတို့ကို၊ နိယာမေတိ၊ ဖြတ်တတ်၏၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ ပစ္စယောဝ၊ ပစ္စည်းကိုသာလျှင်၊ ဓမ္မနိယာမတာတိ၊ ဓမ္မနိယာ
မတာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣဒပ္ပတ္တယတာတိ၊ ဣဒပ္ပတ္တယတာ
ဟူသည်ကား၊ ဣမေသံဇရာမရဏာဒိနံ၊ ဤဇရာမရဏအစရှိသည်တို့၏၊ ပစ္စ
ယာ၊ အကြောင်းတို့သည်၊ ဣဒပ္ပတ္တယာ၊ ဣဒပ္ပတ္တယမည်ကုန်၏၊ ဣဒပ္ပတ္တယာဝ
ဇရာမရဏအစရှိသည်တို့၏အကြောင်းဖြစ်သောဤဇာတိတရားတို့သည်
ပင်လျှင်၊ ဣဒပ္ပတ္တယတာ၊ ဣဒပ္ပတ္တယတာမည်ကုန်၏၊ တန္တိ၊ တံဟူသည်ကား၊
တံပစ္စယံ၊ ထိုဣဒပ္ပတ္တယအဖြစ်ဟူ၍ ဆိုအပ်သော ဇရာမရဏစသည်တို့၏
ပစ္စည်းသဘောကို၊ အဘိသမ္ပုဇ္ဈတိတိ၊ အဘိသမ္ပုဇ္ဈတိဟူသည်ကား၊
ဥာဏေန၊ သယမ္ဘူ၊ ဥာဏ်သမ္ဘညတဥာဏ်ဖြင့်၊ အဘိသမ္ပုဇ္ဈတိ၊ မယေဝံ
မပြန်ထိုးထွင်း၍သိတော်မူ၏၊ အဘိသမေတိတိ၊ အဘိသမေတိဟူသည်
ကား၊ ဥာဏေန၊ ဥာဏ်တော်ဖြင့်၊ အဘိသမာဝန္တတိ၊ ရှေးရှုကောင်းစွာ ရှေ့
၏၊ အာမိက္ခတိတိ၊ အာမိက္ခတိဟူသည်ကား၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဒေ
သေတိတိ၊ ဒေသေတိဟူသည်ကား၊ ဒေသေတိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ ပညာပေတိတိ
ပညာပေတိဟူသည်ကား၊ ဇာနာပေတိ၊ သိစေတော်မူ၏၊ ပဋ္ဌပေတိတိ၊ ပဋ္ဌ
ပေတိဟူသည်ကား၊ ဥာဏမုခေ၊ ဥာဏ်တော်အဝဋ်၊ ဌပေတိ၊ ထားတော်မူ၏
ဝိဝရတိတိ၊ ဝိဝရတိဟူသည်ကား၊ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်လှစ်၍၊ ဒေသေတိ၊ ပြုတော်
မူ၏၊ ဝိဘဇတိတိ၊ ဝိဘဇတိဟူသည်ကား၊ ဝိဘာဂတော၊ ဝေတန်သောအား
ဖြင့်၊ ဒေသေတိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ ဥတ္တာနိ၊ ကရောတိတိ၊ ဥတ္တာနိ၊ ကရောတိ ဟူ
သည်ကား၊ ပါကဋံ၊ ထင်ရှားအောင်၊ ကရောတိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ ပဿထာတိ
စာဟာတိ၊ ပဿထာတိစာဟဟူသည်ကား၊ ပဿထ၊ ရှုကြကုန်၊ ဣတိစ၊ ဤ
သို့လည်း၊ ဝဒတိ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဝဒတိ၊ မိန့်ဆို
တော်မူသနည်း၊ ဇာတိပစ္စယာဘိက္ခဝဇရာမရဏန္တိ အာဒိ၊ ဇာတိပစ္စယာ

ဘိက္ခဝေဇရာမရဏံဟူသည်လျှင်အပိုင်းအခြားရှိသောစကားကို၊ ဝဒတိ။
 မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ဣတိဓေါဘိက္ခဝေတိ။ ဣတိဓေါ ဘိက္ခဝေဟူသည်ကား။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇေံဓေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ယာတတြာတိ၊ ယာတတြိဟူ
 သည်ကား။ တေသု၊ ထိုသို့သဘော ရှိကုန်သော၊ ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရ
 ဏန္တိ အာဒိသု၊ ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏံ ဤသို့အစရှိသော အကြောင်း
 သဘောတို့၌၊ ယာတထတာ၊ အကြင်ဟုတ်မှန်သည်၏အဖြစ်သည်းတထ
 တာတိအာဒိနိ၊ တထတာ ဟူသည်လျှင် အစရှိကုန်သော၊ ပဒါနိ၊ ပုဒ်တို့
 သည်၊ ပစ္စယာကာရဿ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဟူ၍ဆိုအပ်သော ပစ္စယာကာရ၏၊
 ဝေဝနာနိဝေ၊ ပရိယာယ်သဒ္ဓါတို့ချည်းသာလျှင်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
 သောပစ္စယာကာရော၊ ထိုပစ္စယာကာရကို၊ အနုနာမိကေယေဝ၊ မယုတ်
 မလွန်သည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ တေတိတေတိပစ္စယေတိ၊ ထိုထိုပစ္စည်း
 တရားတို့ဖြင့်၊ တဿတဿ ဓမ္မဿ၊ ထိုထိုပစ္စယုပ္ပန် တရား၏၊ သမ္ဘဝ
 တော၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ တထတာတိ၊ တထတာဟူ၍ လည်း
 ကောင်း၊ ပစ္စယေသု၊ အကြောင်းတရားတို့သည်၊ သာမဋ္ဌိံ၊ ညီညွတ်သော
 အဖြစ်သို့၊ ဥပဂတေသု၊ ရောက်ကုန်သည်ရှိသော်၊ မဟုတ္တမ္ဘိ၊ တမဟုတ်မျှ
 လည်း၊ တတော၊ ထိုအကြောင်းတရားကြောင့်၊ နိဗ္ဗတ္တာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊
 ဓမ္မာနံ၊ အကျိုးတရားတို့၏၊ အသမ္ဘဝါဘာဝတော၊ မဖြစ်သင့်ခြင်း သဘော
 ၏မရှိခြင်းကြောင့်၊ အဝိတထတာတိ၊ အဝိတထတာဟူ၍ လည်းကောင်း၊
 အညဓမ္မပစ္စယေတိ၊ တပါးသောအကျိုးတရား၏အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ အည
 ဓမ္မာနုပ္ပတ္တိတော၊ တပါးသောအကျိုးတရား၏မဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ အနုညထ
 တာတိ၊ အနုညထတာဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဇရာမရဏာဒိနံ၊ ဇရာမရဏ
 အစရှိသည်တို့၏၊ ပစ္စယတောဝါ၊ အကြောင်းဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ ပစ္စယသမူဟတောဝါ၊ ပစ္စည်းအပေါင်းဖြစ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဣဒပ္ပတ္တယတာတိ၊ ဣဒပ္ပတ္တယတာဟူ၍ လည်း
 ကောင်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
 တတြ၊ ထိုဣဒပ္ပတ္တယတာ ဟူသောပုဒ်၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။
 ဝေဝနတ္ထော၊ ဝိဂြိုဟ်တည်း။ ဣမေသံ၊ ဤဇရာမရဏ အစရှိသည်တို့၏၊ ပစ္စ
 ယာ၊ အကြောင်းတို့သည်၊ ဣဒပ္ပတ္တယာ၊ ဣဒပ္ပတ္တယာမည်ကုန်၏၊ ဣဒပ္ပတ္တယာ၊
 ဤဇရာမရဏ အစရှိသည်တို့၏ အကြောင်းတို့၊ ဣဒပ္ပတ္တယာဝေ၊ ဣဒပ္ပတ္တ
 ယာပုဒ်သည်ပင်လျှင်၊ ဣဒပ္ပတ္တယတာ၊ ဣဒပ္ပတ္တယတာမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ ဣဒပ္ပတ္တယာနံ၊ ဤဇရာမရဏစသည်တို့၏အကြောင်းတို့၏၊ သမူဟော၊

၁၁

၁၁၂ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ - ပဌမတွဲ၊

အပေါင်းသည်။ ဣဒပ္ပတ္တယတာ၊ ဣဒပ္ပတ္တယတာမည်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့သကတ္ထ
သမုဟတ္ထနှစ်ပါးတွင် တာပစ္စည်းကိုစီရင်ရာ၌၊ လက္ခဏံပန၊ မှတ်ကြောင်း
သုတ်ကိုမူကား၊ သဒ္ဓသတ္ထတော၊ သဒ္ဓါကျမ်းမှ၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

အနိစ္စန္တိ၊ အနိစ္စဟူသည်ကား၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ပြီး၍၊ အဘာဝဋ္ဌေန၊ မဖြစ်
ပြန်သော အနက်သဘောကြောင့်၊ အနိစ္စံ၊ အနိစ္စမည်၏။ စ၊ ဆက်ပြီးအံ့၊
ဧတ္ထ၊ ဤအနိစ္စဟူသောပါဠိ၌၊ အနိစ္စန္တိ၊ အနိစ္စဟူသည်ကား၊ ဧရာမရဏံ၊
ဧရာမရဏသည်၊ နအနိစ္စံ၊ မူလအားဖြင့်အနိစ္စမည်သည်မဟုတ်၊ ပန၊ ယင်း
သို့ဖြစ်သော်လည်း၊ အနိစ္စသဘာဝါနံ၊ အနိစ္စသဘောရှိကုန်သော၊ ခန္ဓာနံ၊
ခန္ဓာတို့၏၊ ဧရာမရဏတ္တာ၊ ဧရာမရဏဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အနိစ္စနာ
မ၊ ပရိယာယ အားဖြင့် အနိစ္စမည်သည်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ သင်္ခတာဒိသုပ္ပါ
သင်္ခတပုန် အစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝ၊ ဤဆိုပြီးသော အစီအရင်
သည်သာလျှင်၊ နယော၊ သိကြောင်းတည်း၊ စ၊ ဆိုဘွယ်ရှိသေး၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤ
သင်္ခတံအစရှိသောပုန်တို့၌၊ သင်္ခတန္တိ၊ သင်္ခတံဟူသည်ကား၊ ပစ္စယေဟိ၊
ပစ္စည်းတို့သည်၊ သမာဂတိံ၊ ညီညွတ်သော အဖြစ်သို့ရောက်၍၊ ကတံ၊
ပြုအပ်သည်တည်း၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္တိန္တိ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္တိဟူသည်ကား၊ ပစ္စယေ၊
ပစ္စည်းတို့ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည်တည်း၊ ဝယဓမ္မန္တိ၊ ဝယဓမ္မ
ဟူသည်ကား၊ ဝယသဘာဝံ၊ ကုန်တတ် ကွဲပြားတတ်သော သဘောရှိ၏၊
ဝယဓမ္မန္တိ၊ ဝယဓမ္မဟူသည်ကား၊ ဝိဂစ္ဆနကသဘာဝံ၊ မိမိသဘောမှကင်း
တတ်သောသဘောရှိ၏၊ ဝိရာဂဓမ္မန္တိ၊ ဝိရာဂဓမ္မဟူသည်ကား၊ ဝိဇ္ဇေနကသ
ဘာဝံ၊ တပ်ခြင်းကင်းသောသဘောရှိ၏၊ နိရောဓဓမ္မန္တိ၊ နိရောဓဓမ္မဟူသည်
ကား၊ နိရုဇ္ဈေနကသဘာဝံ၊ ဘင်္ဂက္ခဏ၏အစွမ်းဖြင့်ချုပ်တတ်ပျက်တတ်သော
သဘောရှိ၏၊ ဇာတိယာပိ၊ ဇာတိ၏လည်း၊ အနိစ္စတာ၊ အနိစ္စ၏ အဖြစ်ကို၊
ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဧရာမရဏ၌ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ
သိအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဇနကပစ္စယာနံ၊ ဇနကအကြောင်း ဖြစ်ကုန်
သောကံအစရှိသည်တို့၏၊ ကိစ္စာနုဘာဝက္ခဏေ၊ ကိစ္စအားလျော်စွာအကျိုး
တရား၏ဖြစ်သောစက၌၊ ဒိဋ္ဌတ္တာ၊ ဇာတိ၏ကုတောစိဇာယမာန အဖြစ်ကို
မြင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧကေန၊ တပါးသော၊ ပရိယာယေန၊ အ
ကြောင်းပရိယာယအားဖြင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤဇာတိသိက္ခဝေ အနိစ္စာ အစရှိသော
ပါဠိ၌၊ အနိစ္စာတိအာဒိနိ၊ အနိစ္စဟူသည်လျှင် အစရှိသောစကားတို့သည်၊
ယုဇ္ဇန္တိယေဝ၊ သင့်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဇာဝါဒယော၊ ဘဝအစရှိ
သည်တို့သည်၊ အနိစ္စာဒိ သဘာဝါယေဝ၊ နိပ္ပရိယာယ အားဖြင့် အနိစ္စ

သဘောရှိသည်သာလျှင်၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊ သမ္ပပ္ပညာယာတီး၊ သမ္ပပ္ပညာယ
ဟူသည်ကား၊ သဝိပဿနာယ၊ သိပဿနာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ မဂ္ဂပညာယ။
မဂ်ပညာဖြင့်၊ သုဒ္ဓိဋ္ဌာ၊ ကောင်းစွာ မြင်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏၊ ဝုပ္ပန္တိ၊ ဝုပ္ပံဟူသည်ကား၊ ဝုရိမံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော၊ အတိတံ၊ အတိတ်ဘဝ၊
ဣတိအသံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အဟောသိ နှုခေါ်တိ
အာဒိယ၊ အဟောသိ နှုခေါ်ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊
ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတိတမန္ဓါနံ၊ အတိတ်
ဖြစ်သောကာလ၌၊ အဟောသိ နှုခေါ်၊ ဖြစ်ဘူးလေပြီးလော၊ နှုခေါ်အဟော
သိ၊ မဖြစ်ဘူးလေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဿတာကာရဉ္စ၊ သဿတာအ
ခြင်းအရာကို၎င်း၊ အဓိစ္စသမုပ္ပန္တန္တိ အာကာရဉ္စ၊ အဓိစ္စသမုပ္ပန္တ ဟူသော
အခြင်းအရာကို လည်းကောင်း၊ နိဿာယ၊ အဋ္ဌိပြု၍၊ အတိတေ၊ အတိတ်
ဖြစ်သောဝုရိမာဝေ၌၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ဝိဇ္ဇမာနတဉ္စ၊ ထင်ရှား ရှိသည်၏
အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇမာနတဉ္စ၊ ထင်ရှားမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို
လည်းကောင်း၊ ကင်္ခတိ၊ ပျံ့မှား၏၊ ကိံ ကာရဏံ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်
ကင်္ခတိ၊ ပျံ့မှားသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဝတ္ထုပ္ပံ၊ မစိစစ် မစောဒနာထိုက်၊
ဥမ္ပတ္တကောဝိယ၊ သည်းခြေနောက်မှူးသောသူရှူးကဲ့သို့၊ ဗာလဝုထုဇ္ဇနေ၊
ဝုထုဇဉ်ရိက်သည်၊ ယထာဝါတထာဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားသောအခြင်း
အရာဖြင့်၊ ပဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ နှုခေါ်အဟောသိန္တိ၊ ကိံ နှုခေါ်အဟောသိ
ဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတိတမန္ဓါနံ၊ အတိတ်ဖြစ်သောကာလ၌၊
ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ အဟောသိ နှုခေါ်၊ ဖြစ်ဘူးလေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာတိ
လိဂ်ပပတ္တိယော၊ မင်း ဝုဏ္ဏား စသောအမျိုး၊ ဇာတိဂဟဋ္ဌပဗ္ဗဇ္ဇ စသော
အသွင် လိဂ်ဒေဝမနုဿစသော ပဋိသန္ဓေတို့ကို၊ နိဿာယ၊ စွဲမှီ၍၊ ခတ္တိ
ယော၊ မင်းသည်၊ အဟောသိ နှုခေါ်၊ ဖြစ်ဘူးလေသလော၊ ပြာဟ္မဏဝေဿ
သုဒ္ဓဂဟဋ္ဌပဗ္ဗဇ္ဇိတံ ဒေဝမနုဿာနံ၊ ဝုဏ္ဏားမျိုး ကုန်သည်မျိုး သူဆင်းရဲမျိုး
အိမ်ရာတည်ထောင်သူရေသေ့ရဟန်းသောင်းဆည်းကပ်သူ နတ်လူတို့တွင်၊
အညတရော၊ တယောက်ယောက်သည်၊ အဟောသိ နှုခေါ်၊ ဖြစ်ဘူးလေသ
လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကင်္ခတိ၊ ပျံ့မှား၏၊ ကထံနှုခေါ်တိ၊ ကထံနှုခေါ်ဟူသည်
ကား၊ သဏ္ဌာနာကာရံ၊ ဒီဃာရဿစသည် သဏ္ဌာန် အခြင်းအရာကို၊
နိဿာယ၊ စွဲမှီ၍၊ ဒီဃော၊ မြင့်သောသူသည်၊ အဟောသိ နှုခေါ်၊ ဖြစ်ဘူး
သလော၊ ရဿဩဒါတကဏ္ဍပ္ပမာဏိကအပ္ပမာဏိကာဒိနံ၊ ဝုနိမ့်သောသူ
ဖြစ်သော အဆင်းရှိသောသူ-မည်းသော အဆင်းရှိသောသူ-အလတ်ဖြစ်

၁၁၄ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

သောပမာဏနှင့်ယှဉ်သောသူ-အလတ်ဖြစ်သော ပမာဏနှင့်မယှဉ်သော
သူအစ ဂှိသည် တို့တွင်၊ အညတရော၊ တယောက် ယောက်သော သူ
သည်၊ အဟောသိ နှစ်ခေါ်၊ ဖြစ်ဘူးလေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကင်္ခတိ၊ ပင်္ဂမ္ဘာ
၏၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ကေဝိ၊ အမျိုးသောဆရာတို့သည်၊ ဣသံ၊ ရန်သူ
နာဒိနိ၊ ပိဿနိုး၊ ဖြစ်ဟောပန်ဆင်းလာခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ နိဿယ၊ အဖို့
ပြု၍၊ ကေနကာရဏေန၊ အဘယ်မည်သော အကြောင်းကြောင့်၊ အဟော
သိ နှစ်ခေါ်၊ ဖြစ်ဘူးလေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟေတု၊ အကြောင်းကို၊ ဟေတု
တော၊ အကြောင်းအားဖြင့်၊ ကင်္ခတိ၊ ပင်္ဂမ္ဘာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်
၏၊ ကိံ ဟုတွာ ကိံ အဟောသိန္တိ၊ ကိံ ဟုတွာ ကိံ အဟောသိ ဟူသည်
ကား၊ ဇာတိအာဒိနိ၊ အမျိုးဇာတ်အစရှိသည်တို့ကို၊ နိဿယ၊ အဖို့ပြု၍၊
ခတ္တိယာ၊ မင်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ပြီး၍၊ ပြောဟောတော၊ ဝုတ္တရားသည်၊ အဟော
သိ ဖြစ်ဘူးသလော၊ (ပ)၊ ဒေဝေါ၊ နတ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ပြီး၍၊ မနုဿော၊
လူသည်၊ အဟောသိ ဖြစ်ဘူးလေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
ပရံပရံ၊ ရှေ့နောက်ဖြစ်ခြင်းကို၊ ကင်္ခတိ၊ ပင်္ဂမ္ဘာ၏၊ ပန၊ ဆက်ပြီးအံ့၊ သဗ္ဗတ္ထေ
ဝ၊ အဟောသိ နှစ်ခေါ် အတိတမဒ္ဓါနံ အစရှိသော ပါဠိဝါကျအလုံး၌သာ
လျှင်၊ အဒ္ဓါနန္တိတေ၊ အဒ္ဓါနံ ဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်၊ ကာလာဝိဝေခနံ၊ ကာလ
ကိုဟောသော သဒ္ဓါတည်း၊ အပရန္တန္တိ၊ အပရန္တံ ဟူသည်ကား၊ အနာ
ဂတံ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော၊ အန္တိ၊ ခန္ဓာအစဉ် ဟူသော အဓိတည်း၊ ဘဝိဿာ
မိနုခေါနုခေါတိ၊ ဘဝိဿာမိနုခေါနုခေါဟူသည်ကား၊ သဿတာကာ
ရဉ္စ၊ သဿတာအခြင်းအရာကိုလည်းကောင်း၊ ဥစ္ဆေဒါကာရဉ္စ၊ ဥစ္ဆေဒ
အခြင်းအရာကိုလည်းကောင်း၊ နိဿယ၊ အဖို့ပြု၍၊ အနာဂတော၊ အနာ
ဂတ်ကာလ၌၊ အတ္တနော၊ မိမိဟူသော အတ္တ၏၊ ဝိဇ္ဇမာနတဉ္စ၊ ထင်ရှားရှိ
သည်၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇမာနတဉ္စ၊ ထင်ရှားမရှိသည်၏
အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ကင်္ခတိ၊ ပင်္ဂမ္ဘာ၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤအပရန္တံဝါ အပခာဝိဿ
တိအစရှိသော ပါဠိ၌၊ သေသံ၊ ဖွင့်အပ်ပြီးသည်မှကြွင်းသော အနက်သည်၊
ဝုတ္တနယမေဝ၊ မရှိအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ။

☞ တေရဟိဝါပစ္စုပ္ပန်အဒ္ဓါနန္တိ၊ တေရဟိဝါပစ္စုပ္ပန်အဒ္ဓါနံ ဟူသည်ကား၊
ဣဒါနိဝါ၊ ယခုပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌လည်း၊ ပဋိသန္တိ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ အာဒိံ ကတွာ၊
အစပြု၍၊ ဂုကိပရိယန္တိ၊ ဂုကိအပိုင်းအခြားရှိသော၊ သဗ္ဗတ္ထိ၊ အလုံးစုံလည်း
ဖြစ်သော၊ ဝုတ္တမာနကာလံ၊ ဖြစ်ဆဲသော အဗ္ဗုပ္ပန်ကာလကို၊ ဂဟေတွာ၊
ယူ၍၊ အတ္တတ္တိကံ ကထံကထိ ဘဝိဿတိတိ၊ အတ္တတ္တိကံ ကထံကထိဘ

မိဿတိဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ခန္ဓေသု၊ ခန္ဓာတို့၌၊ ဝိပိကိန္တိ၊ တွေး
တောယုံမှားခြင်းရှိသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ အဟံနူခေါ်သို့တိ၊ အဟံနူ
ခေါ်သို့ဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိဟူသောအတ္တ၏၊ အတ္ထိဘာဝံ၊ ရှိသည်
၏အဖြစ်ကို၊ ကင်္ခတိ၊ ယုံမှား၏၊ ဧတံ၊ ဤသို့အဟံနူခေါ်သို့ဝသောအားဖြင့်
ယုံမှားဖြစ်ခြင်းသည်၊ ယုတ္တံပန၊ သင့်လျော်သောအကြောင်းဖြစ်မည်လော၊
ဣတိ၊ ဤသို့စောဒနာငြားအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤသို့သည်းခြေနောက်မှ၊ သုရုးသဘော
တွေးတောယုံမှားရာ၌၊ ယုတ္တံအယုတ္တန္တိ၊ သင့်သော မသင့်သောဟူ၍၊
ဝိန္တော၊ စိစစ်ကြံစည်ခြင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ အဝိစ၊
တနည်းကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤသို့အဟံနူခေါ်သို့ဟူ၍ယုံမှားဖြစ်ရာ၌၊ ဣဒံဝတ္ထု၊
ဤဆိုလတ္တံ့သောဝတ္ထုကိုလည်း၊ အာစရိယာ၊ အဋ္ဌကထာဆရာတို့သည်၊
ဥဒါဟရန္တိ၊ ထုတ်ဆောင်ကုန်၏၊ ကိရ၊ ထင်စေဦးအံ့၊ ဂူဠမာတာယ၊ မိထွေး
၏၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ မုဏ္ဍော၊ ဦးပြည်း၏၊ မဟာမာတာယ၊ မိကြီး၏၊
ပုတ္တော၊ သားသည်၊ အမုဏ္ဍော၊ ဦးမပြည်း၊ တံပုတ္တံ၊ ထိုမိကြီးသားကို၊
မုဏ္ဍောသုံ၊ ဦးပြည်းကုန်၏၊ သော၊ ထိုဦးပြည်းပြီးသော မိကြီးသားသည်၊
ဥဗ္ဗာယ၊ အိပ်နိုးရာမှထလတ်သော်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဂူဠမာတာယ၊ မိထွေး
၏၊ ပုတ္တောနူခေါ်၊ သားဖြစ်လေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေသိ၊ အကြံဖြစ်
၏၊ ဧဝံ၊ ဤကဲ့သို့၊ အဟံနူခေါ်သို့တိကင်္ခါ၊ ငါဖြစ်လေသည်လောဟုတွေး
တောယုံမှားခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နောနူခေါ်သို့တိ၊ နောနူခေါ်သို့ဟူ
သည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိဟူသောအတ္တ၏၊ နတ္ထိဘာဝံ၊ မရှိသည်၏အဖြစ်
ကို၊ ကင်္ခတိ၊ ယုံမှား၏၊ တတြာပိ၊ ထိုနောနူခေါ်သို့ဟူ၍ယုံမှားဖြစ်ရာ၌လည်း၊
ဣဒံဝတ္ထု၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောဝတ္ထုကို၊ ဥဒါဟရန္တိ၊ အဋ္ဌကထာဆရာတို့
ထုတ်ဆောင်ကုန်၏၊ ကိရ၊ ထင်စေဦးအံ့၊ ဧကော၊ တယောက်သောသူ
သည်၊ မစ္ဆေ၊ ငါးတို့ကို၊ ဂဏ္ဍန္တော၊ ဖမ်းယူသည်ရှိသော်၊ ဥဒကော၊ ရေ၌၊
ဝိရဋ္ဌာနေန၊ ကြာမြင့်စွာတည်သဖြင့်၊ ဝိတိတိဘူတံ၊ ချမ်းအေးတုံ့ရှိက်သည်
ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဦရုံ၊ ပေါင်ကို၊ မစ္ဆေ၊ တိ၊ ငါးပင်ဖြစ်၏
ဟု၊ ဝိန္တေတွာ၊ အကြံရောက်၍၊ ပဟရိ၊ ရိုက်နှက်လေ၏၊ သုဿနပဿေ၊
သုဿန၏အနီးအပါး၌၊ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို၊ ရက္ခန္တော၊ စောင့်သော၊ အပရော၊
သူတယောက်သည်၊ ဘိတောဘံကုဋိတော၊ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်သော
စိတ်ရှိလျက်၊ သယံ၊ အိပ်၏၊ သော၊ ထိုကြောက်လန့်သောစိတ်ဖြင့်အိပ်သော
လယ်စောင့်ယောကျ်ားသည်၊ ပဋိဗုဏ္ဍိတွာ၊ နိုး၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဇဏ္ဍု၊
ကာနိ၊ ပုဆစ်ချွန်ချွန်တို့ကို၊ နွေယက္ခာတိ၊ ဘီလူးနှစ်ကောင်တို့ပါတကား

၁၁၆ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဟု။ ဗိန္ဒတောကြံယောင်မှား၍။ ပဟရိရိုက်ခတ်ထည့်၏။ ဧဝံဤကဲ့သို့။
နောနုခေါသ္မိတံ။ ငါမဖြစ်လေသလောဟူ၍။ ကင်္ခတိ။ ပသုံမှား၏။ ကိံနုခေါ
သ္မိတိ။ ကိံနုခေါသ္မိဟူသည်ကား။ ခတ္တိယောမင်းသည်။ သမာနောဝ။ ဖြစ်
လျက်လျှင်။ အတ္တနောမိမိ၏။ ခတ္တိယဘာဝံ။ မင်း၏အဖြစ်ကို။ ကင်္ခတိ။ ပသုံ
မှား၏။ သေသေသုပိ။ ကြွင်းကုန်သောပြာဟူ၍ပေသေအစရှိသည်တို့၌
လည်း။ ဧသေဝနယော။ ဤဆိုအပ်ပြီးသောနည်းကိုလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗောသိ
အပ်၏။ ပန။ လက်ဦးအံ့။ ဒေဝေါ။ နတ်သည်။ သမာနော။ ဖြစ်လျက်။ ဒေဝဘာဝံ
နတ်၏အဖြစ်ကို။ အဇာနဇန္တနာမ။ မသိသောနတ်မည်သည်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ ပန။
အထူးကား။ သောပိ။ ထိုနတ်သည်လည်း။ အဟံ။ ငါသည်။ ရူပီနုခေါ။ ရုပ်
ရှိသောနတ်ဖြစ်သလော။ အရူပီနုခေါ။ ရုပ်မရှိသောနတ်ဖြစ်သလော။ ဣတိ
အာဒိနာ။ ဤသို့အစရှိသော။ နယောနုနည်းဖြင့်။ ကင်္ခတိ။ ပသုံမှား၏။ ခတ္တိယာ
ဒယော။ မင်းအစရှိသောသူတို့သည်။ ကသ္မာ။ အဘယ်ကြောင့်။ အတ္တနော
မိမိ၏။ ခတ္တိယာဒိဘာဝံ။ မင်းအစရှိသည်တို့၏အဖြစ်ကို။ နဇာနန္တိ။ မသိ
ကုန်သနည်း။ ဣတိစေ။ ဤသို့စောဒနာငြားအံ့။ တေသံ။ ထိုမင်းအစရှိသော
သူတို့၏။ တတ္ထတတ္ထကုလေ။ ထိုထိုမင်းမျိုးစသည်၌။ ဥပ္ပတ္တိ။ ဖြစ်ခြင်းသည်။
အပစ္စက္ခာ။ မျက်မှောက်မပြုအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ စ။ ထိုမှ
တပါး။ ပေါတလိကာဒယော။ ပေါတလိကာအစရှိကုန်သော။ ဂဟဋ္ဌာပိ။
လူတို့သည်လည်း။ ပဗ္ဗဇိတသညိနော။ ရဟန်းဟူ၍ အမှတ်ရှိကုန်သည်။
ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ပဗ္ဗဇိတာပိ။ ရဟန်းတို့သည်လည်း။ မေ။ ငါ၏။ ကမ္မံ။
ပဗ္ဗဇ္ဇကံသည်။ ကုပ္ပံနုခေါ။ ပျက်လေသလော။ ဣတိအာဒိနာ။ ဤသို့အစရှိ
သော။ နယောနုနည်းဖြင့်။ ဂဟဋ္ဌသညိနော။ လူဖြစ်၏ဟုအမှတ်ရှိကုန်သည်။
ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ မနုဿာပိစ။ လူတို့သည်လည်း။ ရာဇာနောပိယ။ မင်း
တို့ကဲ့သို့။ အတ္တနိ။ မိမိ၌။ ဒေဝသညိနော။ မင်းဟူ၍အမှတ်ရှိကုန်သည်။
ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ကထံနုခေါသ္မိတံ။ ကထံနုခေါသ္မိဟူသည်။ ဝတ္တနယ
မေဝ။ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဟိ။ ထူးသည်ကိုဆို
ဦးအံ့။ ဧတ္ထ။ ဤကထံနုခေါသ္မိဟူသောပုဒ်၌။ ကေဝလံ။ သက်သက်။ အန္တန္တ
ရေ။ ကိုယ်တွင်း၌။ ဇိဝေါနာမ။ ဇိဝ်မည်သည်။ အတ္တိတိ။ ရှိ၏ဟု။ ဂဟေတွာ။
စွဲလမ်း၍။ တဿ။ ထိုပရိကပ္ပိတဖြစ်သောဇိဝ်၏။ သဗ္ဗာနာကာရံ။ သဗ္ဗာန
အခြင်းအရာကို။ နိဿာယ။ ဖြစ်၍။ ဒိဗော။ မြင့်သည်။ အသ္မိနုခေါ။ ဖြစ်လေ
သလော။ ရဿစတုရဿပဉ္စသတ္တဋ္ဌိသသောဋ္ဌသံသာဒီနံ။ ပုနိဋံသည်
လေးထောင့်ရှိသည်-ငါးမြောင့် မြောက်မြောင့် ခုနစ်မြောင့်ရှစ်မြောင့်တဆဲ့

၁-နိဒါနသံယုတ်-၂-အာဟာရဝဂ်။

၁၁၇

မြောက်မြောင့်ရှိသည်တို့တွင်၊ အညတရပ္ပကာရော၊ တပါးပါးသောအခြင်း
 အရာအပြားရှိသည်။ အသို့ခေါ်၊ ဖြစ်လေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကင်္ခန္ဓာ၊
 တွေးတော ယုံမှားသော သူသည်။ ကထံခေါ်သို့တိ၊ အဘယ်သို့သော
 အခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်လေသနည်းဟု၊ ကင်္ခတိ၊ ယုံမှား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပစ္စုန္နံ၊ ဖြစ်ဆဲဖြစ်သော၊ သရိယေဣန္ဒာနံ၊ ကံ၊ ပယ်၏
 သဣန္ဒာနံကိုမူကား၊ အဇာနိန္ဒာနာမ၊ မသိသောသူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
 ကုတောအာဂတောသောကုဟိ၊ ဂါမိဘဝိဿတိတိ၊ ကုတောအာဂတော
 သောကုဟိ၊ ဂါမိဘဝိဿတိဟူသည်ကား၊ အတ္တဘာဝဿ၊ အတ္တဘော
 ၏၊ အာဂတိဂတိဌာနံ၊ လားရ၊ ဖြစ်သောဘဝရောက်လတ္တံ့သောဘဝကို၊
 ကင်္ခန္ဓာ၊ တွေးတောယုံမှားသောသူသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အယံခေါ်သတ္တော
 စသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ကင်္ခတိ၊ ယုံမှား၏၊ အရိယသဘာဝကဿာတိ၊ ဣ၊
 အရိယသဘာဝကဿ ဟူသော ဤပါဠိ၌၊ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်
 ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ပန၊ ထိုသို့သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်ကို
 အလိုရှိအပ်သော်လည်း၊ ဣတရေပိ၊ သောတာပန်မှ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်
 သော၊ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော သကဒါဂါမ်အနာဂါမ်ရဟန္တာ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ အဝါရိတာယေဝ၊ မတားမြစ်အပ် ကုန်သည် သာလျှင်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဒေသမံ၊ ဆယ်ခု
 မြောက်သောသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ဒုတိယော၊ နှစ်
 ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ အာဟာရဝဂ္ဂေါ၊ အာဟာရ ဝဂ်သည်၊
 နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်၏။ ။

၁-နိဒါနသံယုတ်-၃-ဒသဗလဝဂ်။

၁ ဒသဗလဝဂ္ဂဿ၊ ဒသဗလဝဂ်၏၊ ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်သည်၊ ဒုတိ
 ယသေဝ၊ ဒုတိယသုတ်၏သာလျှင်၊ သင်္ခပေါ၊ အကျဉ်းပြကြောင်းသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

၂ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယသုတ်ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္တ
 နော၊ ကိုယ်တော်၏၊ အဇ္ဈာသယဿ၊ အလိုတော်၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊
 ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုဒုတိယဒသဗလသုတ်၌၊ အတ္ထော၊ အ
 နက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဒသဗလ
 သမန္နာဂတောတိ၊ ဒသဗလသမန္နာဂတောဟူသည်ကား၊ ဒသဟိ၊ ဆယ်

၁၁၀ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ပါးကုန်သော၊ ဗလေဟိ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသာဝကတို့နှင့်မဆက်ဆံသောဥပသေ
 တော်အားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံတော်မူသော၊ စ၊ ဆက်ဦးအံ့။
 တေပလံနာမ၊ ဤဘုရားသခင်၏အားတော်မည်သည်၊ ကာယဗလညွှန်းကိုယ်
 တော်အားလည်းကောင်း၊ ဥပသေဗလညွှန်းဥပသေတော်အား လည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေသု၊ ထိုနှစ်
 ပါးသောအားတော်တို့တွင်၊ တထာဂတဿ၊ ဘုရားရှင်၏၊ ကာယဗလံ၊
 ကိုယ်တော်အားကို၊ ဟတ္ထိကုလ္လာနဿာရေန၊ ဆင်တို့၏ အမျိုးကို အစဉ်
 လျှောက်သဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်စွ၊ ကာဠာဝကဗ္ဗဂင်္ဂေ
 ယျံ၊ ပဏ္ဍရံတမ္ဗဝိင်္ဂလံ၊ ဂန္ဓမင်္ဂလဟေမည၊ ဥပေါသထဆဒ္ဒန္တိ မေဒသာတိ၊
 ကာဠာဝကဗ္ဗဂင်္ဂေယျံ၊ ပဏ္ဍရံတမ္ဗဝိင်္ဂလံ၊ ဂန္ဓမင်္ဂလဟေမည၊ ဥပေါသထ
 ဆဒ္ဒန္တိ မေဒသာဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤစကားကို၊ ပေါရာဏောဟိ၊ ရှေးဆရာတို့သည်
 ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ ။ ကာဠာဝကဗ္ဗ၊ ကာဠာဝကဆင်မျိုး၊ ဂင်္ဂေယျံ၊ ဂင်္ဂ
 ယျဆင်မျိုး၊ ပဏ္ဍရံ၊ ပဏ္ဍရဆင်မျိုး၊ တမ္ဗဝိင်္ဂလံ၊ တမ္ဗဆင်မျိုး၊ ဝိဇ္ဇလဆင်မျိုး၊
 ဂန္ဓ၊ ဂန္ဓဆင်မျိုး၊ မင်္ဂလ၊ မင်္ဂလဆင်မျိုး၊ ဟေမည၊ ဟေမဆင်မျိုး၊ ဥပေါသထ
 ဆဒ္ဒန္တိ၊ ဥပေါသထဆင်မျိုး၊ ဆဒ္ဒန်ဆင်မျိုး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသ၊ ဆယ်ပါး
 ကုန်သော၊ ဣမေဟတ္ထိကုလ္လာ၊ ဤဆင်တို့၏ အမျိုးတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏၊ ။ ဣမာနိဒေသ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောဆယ်ပါးတို့သည်၊ ဟတ္ထိကုလ္လာနိ၊
 ဆင်တို့၏ အမျိုးမည်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကာဠာဝကဗ္ဗဂင်္ဂေယျံ စသောပါဌ
 ဌ်၊ ပကတိဟတ္ထိကုလံ၊ ပြကတွေဆင်မျိုးကို၊ ကာဠာဝကန္တိ၊ ကာဠာဝက
 ဆင်မျိုးဟူ၍၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ ဖတ်အပ်၏၊ ဒသန္တိ၊ တံကျိပ်ကုန်သော၊ ဝုရိသာနံ၊ ထာ
 မမန္တိမဖြစ်သောယောကျ်ားတို့၏၊ ယံကာယဗလံ၊ အကြင်ကိုယ်၏ ခွန်အား
 စွမ်းပကားဗလကပါသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုထာမမန္တိမဖြစ်သောကျိပ်
 သောယောကျ်ားတို့၏ ခွန်အားစွမ်းပကားသည်၊ ဧကဿ၊ တစ်သော၊
 ကာဠာဝကဿ၊ ကာဠာဝကအမျိုးဖြစ်သော၊ ဟတ္ထိနော၊ ဆင်၏၊ ဗလံ၊ ခွန်
 အားစွမ်းပကားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒသန္တိ၊ ဆယ်စီးကုန်သော၊ ကာဠာ
 ဝကောနံ၊ ကာဠာဝကမျိုးဖြစ်ကုန်သော ဆင်တို့၏၊ ယံဗလံ၊ အကြင်ခွန်အား
 စွမ်းပကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုကာဠာဝကမျိုးဖြစ်သောဆင်ဆယ်စီး
 ၏ခွန်အားစွမ်းပကားသည်၊ ဧကဿ၊ တစ်သော၊ ဂင်္ဂေယျာနံ၊ ဂင်္ဂေယျ
 မျိုးဖြစ်သောဆင်၏၊ ဗလံ၊ ခွန်အားစွမ်းပကားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒသန္တိ
 ဆယ်စီး ကုန်သော၊ ဂင်္ဂေယျာနံ၊ ဂင်္ဂေယျ မျိုးဖြစ်ကုန်သော ဆင်တို့၏၊
 ယံဗလံ၊ အကြင်ခွန်အား စွမ်းပကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုဂင်္ဂေယျမျိုး

ဖြစ်သော ဆင်ဆယ်စီးတို့၏ ခွန်အားစွမ်းပကားသည်၊ ဧကဿ၊ တစီး
 သော၊ ပဏ္ဏရဿ၊ ပဏ္ဏရမျိုးဖြစ်သောဆင်၏၊ ဗလံ၊ ခွန်အား စွမ်းပကား
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒသန္တံ၊ ဆယ်စီးကုန်သော၊ ပဏ္ဏရနံ၊ ပဏ္ဏရမျိုးဖြစ်
 ကုန်သောဆင်တို့၏၊ ယံဗလံ၊ အကြင်ခွန်အားစွမ်းပကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 တံ၊ ထိုပဏ္ဏရမျိုး ဖြစ်သော ဆင်ဆယ်စီးတို့၏ ခွန်အားစွမ်းပကားသည်၊
 ဧကဿ၊ တစီးသော၊ တမ္ဗဿ၊ တမ္ဗမျိုးဖြစ်သော ဆင်၏၊ ဗလံ၊ ခွန်အား
 စွမ်းပကားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒသန္တံ၊ ဆယ်စီးကုန်သော၊ တမ္ဗနံ၊ တမ္ဗ
 မျိုးဖြစ်ကုန်သော ဆင်တို့၏၊ ယံဗလံ၊ အကြင် ခွန်အားစွမ်းပကားသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုတမ္ဗမျိုးဖြစ်ကုန်သော ဆင်ဆယ်စီးတို့၏ ခွန်အားစွမ်းပ
 ကားသည်၊ ဧကဿ၊ တစီးသော၊ ပိင်္ဂလဿ၊ ပိင်္ဂလမျိုးဖြစ်သောဆင်၏၊ ဗလံ
 ခွန်အားစွမ်းပကားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒသန္တံ၊ ဆယ်စီးကုန်သော၊ ပိင်္ဂ
 လနံ၊ ပိင်္ဂလမျိုး ဖြစ်ကုန်သော ဆင်တို့၏၊ ယံဗလံ၊ အကြင် ခွန်အားစွမ်း
 ပကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုပိင်္ဂလမျိုးဖြစ်သောဆင်ဆယ်စီးတို့၏ ခွန်
 အားစွမ်းပကားသည်၊ ဧကဿ၊ တစီးသော၊ ဂန္ဓဟတ္ထိနော၊ ဂန္ဓမျိုးဖြစ်
 သောဆင်၏၊ ဗလံ၊ ခွန်အားစွမ်းပကားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒသန္တံ၊ ဆယ်
 စီးကုန်သော၊ ဂန္ဓဟတ္ထိနံ၊ ဂန္ဓမျိုးဖြစ်ကုန်သောဆင်တို့၏၊ ယံဗလံ၊ အကြင်
 ခွန်အားစွမ်းပကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုဂန္ဓမျိုးဖြစ်သော ဆင်ဆယ်စီး
 တို့၏ ခွန်အားစွမ်းပကားသည်၊ ဧကဿ၊ တစီးသော၊ မင်္ဂလဿ၊ မင်္ဂလမျိုး
 ဖြစ်သောဆင်၏၊ ဗလံ၊ ခွန်အားစွမ်းပကားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒသန္တံ၊
 ဆယ်စီးကုန်သော၊ မင်္ဂလနံ၊ မင်္ဂလမျိုးဖြစ်ကုန်သော ဆင်တို့၏၊ ယံဗလံ၊
 အကြင်ခွန်အားစွမ်းပကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုမင်္ဂလ မျိုးဖြစ်သော
 ဆင်ဆယ်စီးတို့၏ ခွန်အားစွမ်းပကားသည်၊ ဧကဿ၊ တစီးသော၊ ဟေမ
 ဝတဿ၊ ဟေမဝတမျိုးဖြစ်သောဆင်၏၊ ဗလံ၊ ခွန်အား စွမ်းပကားသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒသန္တံ၊ ဆယ်စီးကုန်သော၊ ဟေမဝတနံ၊ ဟေမဝတမျိုး
 ဖြစ်ကုန်သောဆင်တို့၏၊ ယံဗလံ၊ အကြင်ခွန်အားစွမ်းပကားသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုမင်္ဂလမျိုးဖြစ်သောဆင်ဆယ်စီးတို့၏ ခွန်အားစွမ်းပကားသည်
 ဧကဿ၊ တစီးသော၊ ဟေမဝတဿ၊ ဟေမဝတ မျိုးဖြစ်သော ဆင်၏၊
 ဗလံ၊ ခွန်အားစွမ်းပကားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒသန္တံ၊ ဆယ်စီးကုန်သော၊
 ဟေမဝတနံ၊ ဟေမဝတမျိုးဖြစ်ကုန်သောဆင်တို့၏၊ ယံဗလံ၊ အကြင်ခွန်
 အားစွမ်းပကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုဟေမဝတမျိုး ဖြစ်သောဆင်
 ဆယ်စီးတို့၏ ခွန်အားစွမ်းပကားသည်၊ ဧကဿ၊ တစီးသော၊ ဥပေါသ

၁၂၀ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ - ပဌမတွဲ။

ထသံ။ ဥပေါသထမျိုး ဖြစ်သောဆင်၏။ ဗလံ။ ခွန်အားစွမ်းပကားသည်။
ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဒသန္တံ။ ဆယ်စီးကုန်သော။ ဥပေါသထာနံ။ ဥပေါသထမျိုး
ဖြစ်ကုန်သောဆင်တို့၏။ ယံဗလံ။ အကြင်ခွန်အားစွမ်းပကားသည်။ အတ္ထိ။
ရှိ၏။ တံ။ ထိုဥပေါသထမျိုးဖြစ်သောဆင်ဆယ်စီးတို့၏ခွန်အားစွမ်းပကား
သည်။ ဧကဿ။ တစ်သော။ ဆဒ္ဒန္တဿ။ ဆဒ္ဒန္တမျိုးဖြစ်သောဆင်၏။ ဗလံ။
ခွန်အား စွမ်းပကားသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဒသန္တံ။ ဆယ်စီး ကုန်သော။
ဆဒ္ဒန္တာနံ။ ဆဒ္ဒန္တမျိုးဖြစ်ကုန်သော ဆင်တို့၏။ ယံဗလံ။ အကြင်ခွန်အားစွမ်း
ပကားသည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ တံ။ ထိုဆဒ္ဒန္တမျိုးဖြစ်သော ဆင်ဆယ်စီးတို့၏ခွန်
အားစွမ်းပကားသည်။ ဧကဿ။ တစ်ခုသော။ တထာဂတဿ။ မြတ်စွာဘု
ရား၏။ ကာယဗလံ။ ကိုယ်တော်အားသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ နာရာယနသ
ဗာတဗလန္တိတိ။ ရောင်ခြည်ကွန်တက်ပြီးပြန်လျှင် ထိန်ဝဇီရေစိန်နှင့်တူသော
တစ်ခုနက်သော အားတော်ရှိကုန်သည် ဟူသည်လည်း။ ဣဒမေဝ။ ဤဘုန်း
ခေါင်းတရား၏ ကိုယ်တော်အားကိုပင်လျှင်။ ဂုဏ်တံ။ ဆိုအပ်၏။ တဒေတံ။
ထိုဝဇီရေစိန်နှင့်တူသော တစ်ခုနက်သော အားတော်သည်။ ပကတိဟတ္ထိနံ။
ကာဠာဝကမျိုးဟူ၍ဆိုအပ်သောပြကတေ့ ဆင်တို့၏။ ကောဋိသဟဿာနံ
ကုဋေတထောင်တို့၏။ ဗလံ။ ခွန်အား စွမ်းပကားသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။
ပုရိသဂဏနာယ။ သာမမဏ္ဍိမဖြစ်သောယောကျ်ားအရေအတွက်အားဖြင့်
ဒသန္တံ။ ဆယ်ခုတို့ဖြင့်ရေတွက်အပ်ကုန်သော။ ပုရိသကောဋိသဟဿာ
နံ။ ယောကျ်ား ကုဋေတထောင်တို့၏။ ဒသန္တံပုရိသကောဋိ သဟဿာနံ။
ယောကျ်ားဗိုလ်ခြေကုဋေတထောင်တို့၏။ ဗလံ။ ခွန်အားသည်။ ဟောတိ။
ဖြစ်၏။ ဣဒံ။ ဤသို့တေသုတထာဂတဿတည်ဖြင့်ဆိုအပ်ပြီးသောစကား
သည်။ တာဝ။ ရှေးဦးစွာ။ တထာဂတဿ။ ဘုရားသခင်၏။ ကာယဗလံ။
ပြကတေ့သောကိုယ်တော်အားသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ပန။ ဆက်ဦးအံ့။
ဒသဗလသမန္နာဂတောတိဇေတ္ထံ။ ဒသဗလသမန္နာဂတောဟူသောဤပုဋ္ဌ
ဦးတော်။ ဤနာရာယနသဗာတဟူ၍ဆိုအပ်သောပြကတေ့ကိုယ်တော်ခွန်
အားသည်။ သင်္ဂဟံ။ ကောင်းစွာယူခြင်းသို့။ နဂစ္ဆတိ။ မရောက်။ ဟိ။ ဆိုသင့်
၏။ ဗာဟိရကံ။ မဂ်ဖိုလ်မှအပလည်းဖြစ်သော။ သာမကံ။ ယုတ်ညံ့သည်
လည်းဖြစ်သော။ ဧတံ။ ဤကာယဗလဟူသည်။ တိရစ္ဆာန်ဂတာနံ။ တိရစ္ဆာန်
မျိုးဖြစ်ကုန်သော။ သိဃာဒိနိဗ္ဗိ။ ခြင်္သေ့အစရှိသည်တို့အားလည်း။ ဟောတိ။
ဖြစ်၏။ ဟိ။ အကြောင်းကိုဆိုလိုက်ဦးအံ့။ ဧတံ။ ဤကာယဗလကို။ နိဿယ။
အဖို့ပြု၍။ ဒုက္ခပရိညာဝါ။ ဒုက္ခသစ္စာကိုပိုင်းခြား၍ လဲခြင်းသည်လည်း

ကောင်း။ သမုဒယပ္ပဟာနံဝါ။ သမုဒယသစ္စာကို ပယ်ခြင်းသည်လည်း
ကောင်း။ မဂ္ဂဘာဝနာဝါ။ မဂ္ဂသစ္စာကိုပွားစေခြင်းသည် လည်းကောင်း။
ဖလသန္တိကိရိယာဝါ။ ဖိုလ်ကိုမျက်မှောက် ပြုခြင်းသည် လည်းကောင်း။
နတ္ထိမရှိ၊ ပန၊ အထူးကား။ ဒသသု၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ ဌာနေသု။ အရာတို့
၌။ အကမ္မနဋ္ဌေနစ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသောအနက်သဘောဖြင့်လည်းကောင်း
ဥပတ္တန္တနဋ္ဌေနစ၊ ထောက်ပံ့ခိုင်စေတတ်သောအနက်သဘောဖြင့်လည်း
ကောင်း။ အညံ့။ ကာယဗလဗြဟ္မာတပါးသော။ ဒသဝိဓံ။ ဆယ်ပါးအပြားရှိ
သော။ ဥာဏဗလံနာမ၊ ဥာဏ်တော်စွမ်းအားမည်သည်။ အတ္ထိရှိ၏။ တံ။
ထိုဥာဏ်တော်အားဆယ်ပါးကို။ သန္ဓာယ။ ရည်၍။ ဒသဗလသမန္နာဂ
တောတိ၊ ဒသဗလသမန္နာဂတောဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
ဂုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

တံ၊ ထိုဒသဗလဥာဏ်သည်။ ကတမံပန၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့
မေးပြားအံ့။ ဌာနာဌာနာဒိနံ။ အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်စသည်
တို့ကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း။ ဇာနနံ၊ သိခြင်းသည်။ ဒသဗလ
ဥာဏံနာမ၊ ဒသဗလဥာဏ်မည်၏။ ဣဒံ၊ ဤဒသဗလဥာဏ် ဟူသည်။
သေယျထာကဏမံ၊ အဘယ်နည်း။ ဌာနန္တု၊ အကြောင်းဟုတ်သည်ကိုလည်း။
ဌာနတော၊ အကြောင်းဟုတ်သောအားဖြင့်။ အဌာနန္တု၊ အကြောင်းမဟုတ်
သည်ကိုလည်း။ အဌာနတော၊ အကြောင်းမဟုတ်သောအားဖြင့်။ ဇာနနံ၊
သိတတ်သော ဥာဏ်သည်။ ဧကံ၊ တပါး။ အတိတာနာဂဏ ပစ္စုပ္ပန်နံ၊
အတိတ်အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော၊ ကမ္မသမာဒါနာနံ၊ ဆောက်တည်
၍ပြုအပ်သောကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံတို့၏။ ဌာနသော၊ အရာအားဖြင့်။
ဟေတုသော၊ အကြောင်းအားဖြင့်။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း။
ဝိပါကဇာနနံ၊ အကျိုးကိုသိတတ်သောဥာဏ်သည်။ ဧကံ၊ တပါး။ သဗ္ဗတ္ထ
ဂါမိနိပဋိပဒါဇာနနံ၊ နိရယစသည်ကုန်အောင်ရုံသောဂတိသို့ရောက်ခြင်း
ဂတိကင်းလွတ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောပဋိပဒါကို
သိတတ်သောဥာဏ်သည်။ ဧကံ၊ တပါး။ အနေကဓာတုနာနာဓာတုလော
ကဇာနနံ၊ ကာမဓာတ်စသည် စက္ခုဓာတ်စသည်ဟူ၍ ဆိုအပ်သောအနေ
ကဓာတ်ကိုလည်းကောင်း-ထိုဓာတ်တို့၏သာလျှင် မတူသော သဘောရှိ
သည်၏အဖြစ်ဟူ၍ ဆိုအပ်သော နာနာဓာတ်ကိုလည်းကောင်း-ခန္ဓာအာ
ယတနဟူသော လောကဓာတ်ဟူသောလောကကိုလည်းကောင်း-ဟုတ်
မှန်သည်အတိုင်း သိတတ်သောဥာဏ်သည်။ ဧကံ၊ တပါး။ ပရသတ္တနံ၊

၁၂၂ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

မြတ်သောသတ္တဝါတို့၏။ ပရပုဂ္ဂလာနံ၊ ထိုမှတပါးကုန်သော ယုတ်သော သတ္တဝါတို့၏။ နာနာဓိမုတ္တိကတာဇာနံ၊ ဟိနဝသညာတို့ဖြင့် အထူးထူး သောနှလုံးသွင်းခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကိုသိတတ်သောဉာဏ်သည်၊ ဧကံ၊ တပါး။ တေသံယေဝ၊ ထိုတပါးသောသတ္တဝါပုဂ္ဂိုလ်တို့၏သာလျှင်။ ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိဇာနံ၊ သဒ္ဓါအစရှိသောဣန္ဒြေတို့၏မြတ်သည်၏အဖြစ် ယုတ်သည်၏အဖြစ် ဟူ၍ဆိုအပ်သောပွားခြင်းယုတ်ခြင်းကိုသိတတ်သော ဉာဏ်သည်။ ဧကံ၊ တပါး။ ဇာနဝိမောက္ခသမာဓိသမာပတ္တိနံ၊ ပဌမဈာန် အစရှိသောလေးပါးသောဈာန်ရူပါရူပါနိပဿတိအစရှိသောရှစ်ပါးသော ဝိမောက္ခ သဝိတက္ကသဝိစာရအစရှိသော သုံးပါးသောသမာဓိပဌမဈာန် သမာပတ်အစရှိသောကိုးပါးသောအနုပုဗ္ဗသမာပတ်တို့၏။ သံကိလေသ ဝေါဒါနဝုဠာနဇာနံ၊ ယုတ်သောအမှိုက်ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြူသောအမှိုက်ရှိသည် ၏အဖြစ်ထိုသမာဓိမှထခြင်းဟူ၍ဆိုအပ်သော အောံအောံ၌ ဖြစ်သောပရု ဏဈာန်ဝင်ဘဝင်ဖလသမာပတ်ကိုသိတတ်သောဉာဏ်သည်၊ ဧကံ၊ တပါး။ ပုဗ္ဗေနိဝါသဇာနံ၊ ရှေး၌နေဘူးသောခန္ဓာကို သိတတ်သောဉာဏ်သည်။ ဧကံ၊ တပါး။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဂုတူပပါတဇာနံ၊ ဂုတိပဋိသန္ဓေ ကိုသိတတ်သောဉာဏ်သည်၊ ဧကံ၊ တပါး။ အာသဝက္ခယဇာနံ၊ အာသ ဝေါတို့၏ကုန်ကြောင်းဖြစ်သော မင်္ဂဉာဏ်ကိုသိတတ်သော ဉာဏ်သည်။ ဧကံ၊ တပါး။ ဣတိဣမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ အဘိဓမ္မေပန၊ အဘိဓမ္မာ၌ ကား။ ဣတထာဂတောဌာနဉ္စဌာနတော၊ အဌာနဉ္စအဌာနတောယထာဘူ တံပဇာနာတိ(ပ)။ ဗြဟ္မစက္ကံပဝတ္ထေတိတိ အာဒိနာ၊ ဣတထာဂတော ဌာနဉ္စ ဌာနတော၊ အဌာနဉ္စ အဌာနတောယထာဘူတံပဇာနာတိ(ပ)။ ဗြဟ္မ စက္ကံပဝတ္ထေတိ ဤသို့အစရှိသော။ နယေန၊ နည်းအားဖြင့်။ ဝိတ္ထာရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်။ အာဂတာနေဝ၊ လာကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣဝေ၊ ဤလောက၌။ တထာဂတော၊ ဝိပဿီအစရှိသောရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ကောင်း သောလာခြင်းရှိတော် မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဌာနဉ္စ၊ အကြောင်း ဟုတ်သည်ကိုလည်း။ ဌာနတော၊ အကြောင်းဟုတ်သောအားဖြင့်။ အဌာ နဉ္စ၊ အကြောင်းမဟုတ်သည်ကိုလည်း။ အဌာနတော၊ အကြောင်းမဟုတ် သောအားဖြင့်။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ အပြား အားဖြင့်သိတော်မူ၏။ တထာဂတော၊ ဝိပဿီအစရှိသော ရှေးဘုရားတို့ ကဲ့သို့ကောင်းသောလာခြင်းရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဌာနဉ္စ၊ အကြောင်းဟုတ်သည်ကိုလည်း။ ဌာနတော၊ အကြောင်းဟုတ်သောအား

ဖြင့်၊ အဋ္ဌာနဉ္စ၊ အကြောင်းမဟုတ်သည်ကိုလည်း၊ အဋ္ဌာနတော၊ အကြောင်း
မဟုတ်သောအားဖြင့်၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ ပသံပိယေန
ကာရဏေနပိ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်လည်း၊ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏၊ ဣဒမ္ပိ၊
ဤသိတော်မူခြင်းသည်လည်း၊ တထာဂတဿ၊ တရားရှင်၏၊ တထာဂတ
ဗလံ၊ တထာဂတဗလမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယံဗလံ၊ အကြင်ဗလ
ဉ္စာဏ်ကို၊ အာဂမ္မ၊ အကြောင်းပြု၍၊ တထာဂတော၊ ဝိပဿီအစရှိသော
ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ ကောင်းသောလာခြင်းရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ အာသဘံဋ္ဌာနံ၊ မြတ်သောအရာကို၊ ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံတော်မူ၏၊
ပရိသာသု၊ ရှစ်ပါးသောပရိသတ်တို့၌၊ သိဟနာဒံ၊ မြတ်သောခြင်္သေ့မင်း၏
ဟောက်ခြင်းကဲ့သို့ မကြောက်ရွံ့သောအသံကို၊ နဒတိ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊
ဗြဟ္မစက္ကံ၊ မြတ်သောတရားတည်းဟူသောစက်ရတနာကို၊ ပဝတ္တတိ၊
ဖြစ်စေတော်မူ၏၊ နေသံ၊ ထိုပါဠိတို့၏၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာပိ၊ အနက်အဖွင့်ကို
လည်း၊ ဝိဘင်္ဂဉ္စကထာယဉ္စေ၊ ဝိဘင်းအဋ္ဌကထာ၌လည်းကောင်း၊ ပပဉ္စ
သုဒ္ဓနိယာ၊ ပပဉ္စသုဒ္ဓနိမည်သော၊ မဇ္ဈိမဋ္ဌကထာယစ၊ မဇ္ဈိမနိကာယ်အဋ္ဌ
ကထာ၌လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗာကာရတော၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာ
အားဖြင့်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဂုတ္တာ၊ မိန့်ဆိုခဲ့ပြီ၊ သာ၊ ထိုအနက်အဖွင့်ကို၊
တတ္ထ၊ ထိုဝိဘင်းအဋ္ဌကထာ မဇ္ဈိမနိကာယ်အဋ္ဌကထာတို့၌၊ ဂုတ္တနုယေန
ဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဂဟေတဗ္ဗာ၊ ယူအပ်၏။ ။

စတုဟိစဝေသာရဇ္ဇေဟိတိတ္ထေ၊ စတုဟိစဝေသာရဇ္ဇေဟိ ဟူသော
ဤပါဠိ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏၊ သာရဇ္ဇပဋိပက္ခံ၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော
တရားသည်၊ ဝေသာရဇ္ဇံ၊ ဝေသာရဇ္ဇမည်၏၊ ဧဝံ၊ ဤဝေသာရဇ္ဇဟူသော
အမည်သည်၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဌာနေသု၊ အကြောင်းအရာတို့၌၊
ဝေသာရဇ္ဇဘာဝံ၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းကင်းသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပစ္စင်္ကေန္တန္တဿ၊
ဆင်ခြင်သောမြတ်စွာဘုရားအား၊ ဥပ္ပန္နသောမနဿမယဉ္စာဏဿ၊ ဖြစ်
သောသောမနဿဖြင့်ပြီးသောဉာဏ်တော်၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ ကတ
မေသုစတုသု၊ အဘယ်လေးပါးတို့၌၊ ဝေသာရဇ္ဇပတ္တော၊ ကြောက်ရွံ့
ခြင်းကင်းသည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ သဗ္ဗာ
သမ္ပုဒ္ဓဿ တေပဋိဇာနတော ဣမေဓမ္မာ အဘိသမ္ပုဒ္ဓါတိအာဒိသု၊ သဗ္ဗာ
သမ္ပုဒ္ဓဿ တေ ပဋိဇာနတော ဣမေဓမ္မာ အဘိသမ္ပုဒ္ဓါ ဤသို့အစရှိကုန်
သော၊ စောဒနာဝတ္ထုသု၊ အပြစ်တင်ခြင်း အကြောင်းတို့၌၊ ဝေသာရဇ္ဇ

၁၂၄ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဗျူဟတို့

ပတ္တော၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းကင်းသည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သည်။ ဟောတီး
 ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေအပ်၏။ တတြ၊ ထိုသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿတေအစရှိသော
 စကား၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ပါဠိ၊ ပါဠိတည်း၊ စတ္တာရိမာနိ
 ဘိက္ခဝေ(ပ)၊ ဝေသာရန္တပုတ္တောဝိဟာရာဒိတိ၊ စတ္တာရိမာနိ ဘိက္ခဝေ(ပ)၊
 ဝေသာရန္တပုတ္တောဝိဟာရာမိဟူသော၊ အယံပါဠိ၊ ဤစတုကနိပါတ်ပါဠိကိုး
 ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေသာရန္တာနိ၊ ဝေသာရန္တ
 ဉာဏ်တို့သည်၊ ဣမာနိစတ္တာရိ၊ ဤဟောတော်မူလတ္တံ့သောလေးပါးတို့
 တည်း၊ စတ္တာရိလေးပါးတို့ဟူသည်၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း
 ဟူမူကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ အလုံးစုံသောတရားတို့ကို
 မဖောက်မပြန်ကိုယ်တော်တိုင်သိတော်မူသောတရားသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိဇာနတော၊ ဝန်ခံသော၊ တေတယာ၊ ကိုယ်တော်မြတ်
 ဘုရားသည်၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့ကို၊ အနဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထုံးထွင်း၍မသိ
 ကုန်သေး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တတြ၊ ထိုသို့ထုံးထွင်း၍မသိကုန်သေးဟူ၍ဆိုရာ
 ၌၊ ဝက၊ ဝင်စစ်၊ မံ၊ ငါဘုရားကို၊ သမဏောဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊
 ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ ဒေဝေါဝါ၊ နတ်သည်လည်း
 ကောင်း၊ မာရောဝါ၊ မာရ်သည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မာဝါ၊ ဗြဟ္မာသည်
 လည်းကောင်း၊ လောကသို့၊ သတ္တလောက၌၊ ကောဗိဝါ၊ တစ်တယောက်
 သောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ သဟဓမ္မန၊ အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်
 သောစကားဖြင့်၊ ပဋိဇာဒိဿတိတိ၊ စောဒနာမူလတ္တံ့ ဟု၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ဧတံနိမိတ္တံ၊ ဤမည်သောတရားကို အရှင်ဘုရားထိုးထွင်း၍မသိသေး
 ဟုစောဒနာမူ၍ သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ နသမနုပဿာမိ၊ မြင်တော်မူ၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဧတံနိမိတ္တံ၊ ဤမည်သောတရားကို အရှင်
 ဘုရားသည် ထိုးထွင်း၍မသိလေသေးဟု စောဒနာမူ၍ သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊
 အသမနုပဿန္တော၊ မြင်တော်မူသောကြောင့်၊ ခေမပုတ္တော၊ ကြောက်ရွံ့
 ခြင်းကင်းသောအဖြစ်သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ အဘယပုတ္တော၊ ဘေးဘျင်း
 မရှိသောအဖြစ်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝေသာရန္တပုတ္တော၊ ရဲရင့်သော
 အဖြစ်သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရာမိ၊ နေတော်မူ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 ဝိဏာသဝေါ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိသောဘုရားသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိဇာနတော၊ ဝန်ခံသော၊ တေတယာ၊ ကိုယ်တော်မြတ်ဘုရား
 သည်၊ ဣမေအာသဝါ၊ ဤကာမာသဝစသည်တို့တွင် ဤမည်သောအာသ
 ဝတို့သည်၊ အပရိက္ခိဏာ၊ မကုန်မစင်ကုန်သေး၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဟူ၍၊ တတြ၊

၁၂၄

ထိုသို့မကုန်မစင်သေးဟု ပြအပ်ကုန်သောအာသဝေါတို့၌၊ ဝတ၊စင်စစ်၊
မံ၊ငါတုရားကို(ပ)။ ခေါပန၊စင်စစ်၊ ယေတေဓမ္မာ။ အကြင်သို့သဘောရှိ
သောတရားတို့ကို၊အန္တရာယိကာ၊နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်ကိုရခြင်း၏အန္တရာယ်ကို
ပြုတတ်ကုန်၏ဟူ၍၊ ဘဂဝတာ၊ ကိုယ်တော်မြတ်တုရားသည်၊ ဝတ္ထု၊
ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ တေဓမ္မေ၊ထိုတရားတို့ကို၊ ပဋိသေဝတော၊ဖြစ်
သောသူအား၊အန္တရာယာယ၊နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်ရခြင်း၏အန္တရာယ်ကိုပြုခြင်း
၌၊ နာလံ၊မစွမ်းနိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဟူ၍၊ တဩ၊ ထိုသို့အန္တရာယိကဓမ္မ
မဟုတ်ဟူ၍ပြအပ်သောသဗ္ဗိစ္စဝိတိက္ကန္တဖြစ်သော ခုနစ်ပါးသောအပတ်
အစုတို့၌၊ဝတ၊စင်စစ်၊မံ၊ငါတုရားကို(ပ)။ယသ၊အကြင်ရာဂ၏ကုန်ခြင်း
အစရှိသည်၏၊အတ္ထာယ၊အကျိုး၌၊ တေတယာ၊ကိုယ်တော်မြတ်တုရား
သည်၊ဓမ္မော၊အသုဘတာဝနာစသောတရားကို၊ ဒေသိတော၊ဟောတော်
မူအပ်၏၊ သောဓမ္မော၊ ထိုအသုဘတာဝနာစသောတရားသည်၊ တက္က
ရဿ၊ထိုရာဂစသည်၏ကုန်ခြင်းအကျိုး၌အားထုတ်မှုကိုပြုသောပုဂ္ဂိုလ်
အား၊သဗ္ဗ၊ကောင်းစွာမပောက်မပြန်၊ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ဒုက္ခ၏ကုန်ခြင်း၌၊
နနိယျာတိ၊ မထုတ်ဆောင်၊ ဣတိ၊ဤသို့ဟူ၍၊ တဩ၊ထိုအနိယျာနိကဓမ္မ
ဟူ၍ပြရာ၌၊ ဝတ၊စင်စစ်၊ မံ၊ငါတုရားကို၊ သမဏောဝါ၊ ရဟန်းသည်
လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ဗုဒ္ဓဉ္စာသည်လည်းကောင်း၊(ပ)။ သော
ရဇ္ဈပ္ပတ္တော၊ကြောက်ရွံ့ခြင်းကင်းသောအဖြစ်သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ဝိဟ
ရာမိ၊ နေတော်မူ၏၊ ဣတိဣမာနိ၊ ဤသည်တို့တည်း၊ အာသဘံဌာနန္တိ၊
အာသဘံဌာနံ ဟူသည်ကား၊ သေဋ္ဌဌာနံ၊ ထူးသောအရာကို၊ဥတ္တမဋ္ဌာ
နံ၊မြတ်သောအရာကို၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ ပုဗ္ဗဗုဒ္ဓါ၊ဝိပဿီအစရှိသောရှေး
တုရားတို့သည်၊အာသဘာ၊အာသဘမည်ကုန်၏၊ တေသံ၊ထိုဝိပဿီအစ
ရှိသော ရှေးတုရားရှင်တို့၏၊ ဌာနံ၊ အရာကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊အနက်တည်း၊အဝိစ၊တနည်းကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဝဝသတဇေဋ္ဌကော၊
တရာသောနွား၏ အမှူးအကြီးဖြစ်သော နွားမင်းသည်၊ ဥသဘော၊ဥသ
ဘမည်၏၊ ဝဝသဟဿ ဇေဋ္ဌကော၊ တထောင်သောနွား၏ အမှူးအ
ကြီးဖြစ်သော နွားမင်းသည်၊ ဝသဘော၊ ဝသဘမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်း
ကား၊ ဝဇေသတဇေဋ္ဌကော၊ တရာသောနွားမြီ၏ အမှူးအကြီးဖြစ်သော
နွားမင်းသည်၊ ဥသဘော၊ ဥသဘမည်၏၊ ဝဇေသဟဿ ဇေဋ္ဌကော၊
တထောင်သောနွားမြီ၏အမှူးအကြီးဖြစ်သောနွားမင်းသည်၊ဝသဘော၊ဝ
သဘမည်၏၊ သဗ္ဗဝဝသေဋ္ဌော၊ခပ်သိမ်းစုံသောနွားတို့ထက် မြတ်သော၊

၁၂၆ နိဗ္ဗာန်ဝဂ္ဂသံပယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲ

သဗ္ဗပရိသယသဟော။ ခပ်သိမ်းသော တေးရန်ကိုသည်းခဲ နှိုင်းသော၊ သေ
 တော၊ ကိုယ်လုံးဖြူသော၊ ပါသာဒိကော၊ ကြည်ညိုသွယ်ငြိမ်းသော၊ မဟာတာ
 ရဝဟော၊ ကြီးစွာသောဝန်ကိုရှက်ဆောင်နှိုင်းသော၊ အသနိသတသဒ္ဓဟိ
 ဝိ၊ အရာမကသောရိဗုဒ္ဓိ၊ ကြိုးသံတို့ဖြင့်လည်း၊ အသမ္ပကမ္ဘိယော၊ တုန်လှုပ်
 ခြင်းကင်းသောနွားမင်းသည်၊ နိသတော၊ နိသဘမည်၏။ သော၊ ထိုနိသဘ
 မည်သောနွားမင်းကို၊ ဣဓ၊ ဤအာသဘံဌာနံဟူသောပုဒ်အရာ၌၊ ဥသတော
 တိ၊ ဥသဘဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတော၊ အသိရှိအပ်၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဣဒမ္ဘိ၊ ဤဥသဘဟူ
 သော၊ ဝန်သည်လည်း၊ တဿ၊ ထိုနိသဘသဒ္ဓါ၏၊ ပရိယာယဝေဒနံ၊ ပရိယာယ
 ဖြစ်သောသဒ္ဓါပင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့သိအပ်၏။ ဥသဘဿ၊ ဥသဘမည်သော၊
 နွားမင်း၏။ ဣဒံ၊ ဤဥစ္စာဖြစ်သောခွန်အေးစွမ်းပကားတည်း၊ ဣတိတာသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ အာသဘံ၊ အာသဘမည်၏။ အာသဘံ၊ ဥသဘနွားမင်း၏ ခွန်အေး
 စွမ်းပကား၊ ဌာနန္တိ၊ ဌာနံဟူသည်ကား၊ စတုဟိ၊ လေးဘက် ကုန်သော၊
 ပါဒေဟိ၊ ခြေတို့ဖြင့်၊ ပထဝီ၊ မြေကို၊ ဥပ္ပိဋ္ဌိတွာ၊ နင်းနှိုပ်၍၊ အဝဋ္ဌာနံ၊ မြေပြွေ
 တည်ခြင်းတည်း၊ ဣဒံပန၊ ဤဝေသာရုဇ္ဈဉာဏ်တော်သည်ကား၊ အာသဘံ
 ဝိယ၊ နိသဘမည်သောနွားမင်းဥသဘကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတာသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ အာသဘံ၊ အာသဘမည်၏။ ဟိတံပါကဋ္ဌံကရောမိ၊ ထိုကောင်း
 ကိုထင်စွာပြဦးအံ့၊ ဥသဘဗလေန၊ မြတ်သောအားနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်
 စုံသော၊ နိသဘသင်္ခါတော၊ နိသဘဟုခေါ်ဆိုသိမှတ်အပ်သော၊ ဥသတော၊
 ဥသဘနွားမင်းသည်၊ စတုဟိ၊ လေးဘက်ကုန်သော၊ ပါဒေဟိ၊ ခြေတို့ဖြင့်၊
 ပထဝီ၊ မြေကို၊ ဥပ္ပိဋ္ဌိတွာ၊ နင်းနှိုပ်၍၊ အဝလဋ္ဌာနေန၊ မတုန်လှုပ်သော တည်
 ရပ်ခြင်းဖြင့်၊ တိဋ္ဌတိယထေဝ၊ တည်ရပ်ခြင်းကဲ့သို့လျှင်၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဒသ
 ဟိ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ တထာဂတဗလေဟိ၊ တထာဂတ အားတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံတော်မူသော၊ တထာဂတောဝိ၊ ဝိပဿီစသော
 ရှေးဘုရားရှင်တို့ကဲ့သို့ ကောင်းသော လာခြင်း ရှိတော်မူသော မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်လည်း၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဝေသာရုဇ္ဈပါဒေဟိ၊ ဝေ
 သာရုဇ္ဈဉာဏ်တည်းဟူသော ခြေတော်တို့ဖြင့်၊ အဋ္ဌပရိသပထဝီ၊ ရှစ်ပါး
 သောပရိသတ်ဟုဆိုအပ်သောမြေပြင်ကို၊ ဥပ္ပိဋ္ဌိတွာ၊ နင်းနှိုပ်၍၊ သဒေဝကော၊
 နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကော၊ သတ္တလောက၌၊ ကေနမိ၊ တစုံတယောက်
 သော၊ ပစ္စတ္ထိကေန၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော၊ ပစ္စာမိတ္တေန၊ ရန်သူကြောင့်၊
 အကမ္ဘနိယော၊ မတုန်လှုပ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဝလဋ္ဌာနေန၊ မလှုပ်ရှား
 သောရပ်ခြင်းဖြင့်၊ တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်တန့်တော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာ

ဖြင့်၊ တိဋ္ဌမာနောစ၊ တည်ရပ်သည်ဖြစ်၍လည်း၊ တံအာသဘံဌာနံ၊ ထိုမြတ်
သောအရာကို၊ ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံတော်မူ၏။ ဥပဂစ္ဆတိ၊ ကပ်၍ရောက်၏။
နဟိပဉ္စက္ခာတိ၊ မချမစွန့်ပစ်သည်သာတည်း။ အတ္တနိ၊ ကိုယ်တော်၌။ အာ
ရောပေတိ၊ ရှေးရှုတင်တော်မူ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ အာသဘံဌာနံပရိဇာ
နာတိတိ၊ အာသဘံဌာနံ ပရိဇာနာတိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သ
တည်း။ ။

ပရိသာယူတိ၊ ပရိသာယူ ဟူသည်ကား၊ သာရိဝုတ္တံ၊ သာရိဝုတ္တရာ၊
ပရိသာ၊ ပရိသတ်တို့သည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဣမာအဋ္ဌ၊ ဤရှစ်ပါး တို့တည်း။
ခတ္တိယပရိသာ၊ မင်းပရိသတ်၊ ဗြာဟ္မဏပရိသာ၊ ဗုဒ္ဓက္ခားပရိသတ်၊ ဂဟ
ပတိပရိသာ၊ သူကြွပ်ပရိသတ်၊ သမဏပရိသာ၊ ရဟန်းပရိသတ်၊ စာတု
မဟာရာဇိကပရိသာ၊ စတုမဟာရာဇ်နတ်ပရိသတ်၊ တာဝတိံသပရိသာ၊
တာဝတိံသာနတ်ပရိသတ်၊ မာရပရိသာ၊ မာရ်နတ်ပရိသတ်၊ ဗြဟ္မပရိသာ၊
ဗြဟ္မာပရိသတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တာသု၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ အဋ္ဌ
သု၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမာသုပရိသာသု၊ ဤပရိသတ်တို့၌၊ သိဟနာဒံနဒ
တိတိ၊ သိဟနာဒံနဒတိ ဟူသည်ကား၊ သေဋ္ဌနာဒံ၊ မြတ်သောအသံကို၊
အဘိတနာဒံ၊ မကြောက်ရွံ့သော အသံကို၊ နဒတိ၊ ဆိုမိန့်တော်မူ၏။ ဝါ၊
တနည်းကား။ သိဟနာဒသဒိသံ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏ ဟောက်ခြင်းနှင့်တူသော၊
နာဒံ၊ ရဲဝံ့သောအသံကို၊ နဒတိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အယံအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊
သိဟနာဒသုတ္တေန၊ သိဟနာဒသုတ်ဖြင့်၊ ဒိပေတဗ္ဗော၊ ပြအပ်၏။ ဝါ၊ တနည်း
ကား။ သိဟော၊ ကေသရာဇာ ခြင်္သေ့ကို၊ သဟနတောစ၊ သည်းခံတတ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဟနတောစ၊ ညည်းဆဲတတ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ သိဟောတိ၊ သိဟဟူ၍၊ ဝုတ္တိယယော၊ ဆို
အပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ လောကဓမ္မာ
နံ၊ လောကဓံ တရားတို့ကို၊ သဟနတောစ၊ သည်းခံတော် မူနိုင်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပရဝါဒါနံ၊ သူတပါးတို့၏အယူဝါဒတို့ကို၊
ဟနတောစ၊ နှိပ်နင်းတော် မူနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း၊ သိဟော
တိ၊ သိဟဟူ၍၊ ဝုတ္တိယ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ သော၊ ဆိုအပ်သော၊
သိဟသ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏၊ နာဒံ၊ အသံကို၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ သိဟဗလေန၊
ခြင်္သေ့ခွန်အားနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ သိဟော၊ ကေသရာဇာ
ခြင်္သေ့သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်တို့၌၊ ဝိသာရဒေါ၊ ကြောက်ရွံ့
ခြင်းကင်းသည်၊ ဝိဂတလောမသံသော၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းကင်း

၁၂၈ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ - ပဌမတွဲ။

သညံ၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သီဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့သံကို၊ နဒတိဟထာ၊ ဟောကံသက္ခ
 သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ တထာဂတ ဗလေဟိ၊ တထာဂတ အားတော်တို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ တထာဂတ သီဟာပိ၊ ဘုရားတည်း
 ဟူသောခြင်္သေ့ခင်းသည်လည်း၊ အဋ္ဌဿ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ပရိသာသု၊ ပရိ
 သတ်တို့နှင့်၊ ဝိသာရဒေါ၊ ကြောံရှုံ၊ ခြင်းကင်းသည်၊ ဝိဂတလောမဟံသော၊
 ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းကင်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣတိဣပန္နိအာဒိ
 နာ၊ ဣတိဣပံဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ နာနာဝိဓဒေသနာဝိလာ
 သသမ္ပန္နသီဟနာဒံ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော ဒေသနာတော်၌စွပ်
 ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော ခြင်္သေ့သံကို၊ နဒတိ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ တေန၊ ထို
 ကြောင့်၊ ပရိသာသုသီဟနာဒံနဒတိတိ၊ ပရိသာသု သီဟနာဒံနဒတိဟူ၍၊
 ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သတည်း။ ။

ဗြဟ္မစက္ကံပဝတ္တေတိတိတ္ထေ၊ ဗြဟ္မစက္ကံပဝတ္တေတိ ဟူသောဤပါဠိ၌၊
 ဗြဟ္မန္တံ၊ ဗြဟ္မံ ဟူသည်ကား၊ သေဋ္ဌံ၊ အထူးသဖြင့် ခြီးမွမ်းအပ်သော၊ ဥတ္တ
 မံ၊ မြတ်သော၊ ဧတံ၊ ဤဗြဟ္မစက္ကံဟူသောဝုဒ်သည်၊ ဝိသုဒ္ဓဿ၊ ကိလေသာ
 ဝဋ်မှအထူးသဖြင့်စင်ကြယ်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဓမ္မစက္ကဿ၊ တရားတည်း
 ဟူသောစက်ရတနာ၏၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊
 တံဓမ္မစက္ကံ၊ ထိုတရားတည်းဟူသောစက်ရတနာသည်၊ ပဋိဝေဓဉာဏဉ္စ၊
 ပဋိဝေဓဉာဏ် လည်းကောင်း၊ ဒေသနာဉာဏဉ္စ၊ ဒေသနာဉာဏ် လည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထံ၊
 ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ပဋိဝေဓဉာဏံ၊ ပဋိဝေဓဉာဏ်တော်သည်၊ ပညာပတာ
 ဝိတံ၊ ကြာမြင့်စွာကာလပတ်လုံး ပွားစေအပ်သော ပါရမီတော်အဖြစ်ဟူ
 သောပညာဝိပဿနာပညာသည်ဖြစ်စေအပ်သော၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏
 အရိယဗလာဝဟံ၊ အရိယာ၏အဖြစ်ကိုပြီးစေတတ်သော မြတ်သောအား
 တော်ကိုရှုက်ဆောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေသနာဉာဏံ၊ ဒေသနာဉာဏ်
 တော်သည်၊ ကရုဏာပတာဝိတံ၊ မဟာကရုဏာတော်သည် ဖြစ်စေအပ်
 သော၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်သားတော်တို့၏၊ အရိယဗလာဝဟံ၊ အရိယာ၏
 အဖြစ်ကိုပြီးစေအပ်သောမြတ်သောအားကိုရှုက်ဆောင်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုနှစ်ပါးသောဉာဏ်တို့တွင်၊ ပဋိဝေဓဉာဏံ၊ ပဋိဝေဓဉာဏ်
 တော်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနံ၊ ဖြစ်ဆဲဖြစ်သောဥပ္ပဇ္ဇမာနနှင့်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပြီးဖြစ်သော
 ဥပ္ပန္နလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအပြားအားဖြင့်၊ ဒုဝိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြား
 ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိ၊ ထင်စွာပြုပြီးအံ့၊ တံ၊ ထိုပဋိဝေဓဉာဏ်တော်

သည်။ အဘိနိက္ခမနတော။ မဟာဘိနိက္ခမန ထွက်ကြွတော်မူသည်မှ။
ပဿတိ။ စ၍။ ယာဝအရဟတ္တမဂ္ဂါ။ အရဟတ္တမဂ်ဖြစ်သည်တိုင်အောင်။
ဥပ္ပဇ္ဈမာနံ။ ဖြစ်ဆဲဖြစ်သောဥာဏ်မည်၏။ ဖလက္ခဏော။ အရဟတ္တဖိုလ်ဖြစ်
သောခဏန္တံ၊ ဥပ္ပန္နိနာမ။ ဖြစ်ပြီးဖြစ်သော ဥာဏ်မည်၏။ ဝါ။ တနည်းကား။
တုသိတာဘဝနတော။ တုသိတာနတ်ပြည်မှ။ ပဌာယ။ စ၍။ မဟာဗောဓိ
ပလ္လင်္ကေ၊ မြတ်သောဗောဓိပလ္လင်တော်၌။ ယာဝအရဟတ္တမဂ္ဂါ။ အရဟတ္တမဂ်
ဖြစ်သည်တိုင်အောင်။ ဥပ္ပဇ္ဈမာနံ။ ဖြစ်ဆဲဖြစ်သောဥာဏ်မည်၏။ ဖလက္ခဏ
ဏော။ အရဟတ္တဖိုလ်ဖြစ်သောခဏန္တံ၊ ဥပ္ပန္နိနာမ။ ဖြစ်ပြီးဖြစ်သောဥာဏ်မည်
၏။ ဝါ။ တနည်းကား။ ဒိပင်္ကရတော။ ဒိပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားခြေတော်ရင်း
မှ။ ပဌာယ။ စ၍။ ယာဝအရဟတ္တမဂ္ဂါ။ အရဟတ္တမဂ်ဖြစ်သည်တိုင်အောင်။
ဥပ္ပဇ္ဈမာနံ။ ဖြစ်ဆဲဖြစ်သောဥာဏ်မည်၏။ ဖလက္ခဏဏော။ အရဟတ္တဖိုလ်ဖြစ်
သောခဏန္တံ၊ ဥပ္ပန္နိနာမ။ ဖြစ်ပြီးဖြစ်သော ဥာဏ်မည်၏။ ဒေသနာဥာဏန္တိ။
ဒေသနာဥာဏ်တော်သည်လည်း။ ပဝတ္တမာနံ။ တည်ဆဲလည်းကောင်း။
ပဝတ္တံ။ တည်ပြီးလည်းကောင်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဒုဝိဓံ။ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်။
ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဟိ။ ထင်စွာပြဦးအံ့။ တံ။ ထိုဒေသနာဥာဏ်တော်သည်။
အညာသိကောဏှညဿ။ အညာသိကောဏှညမဝေရ်၏။ ယာဝသော
တာပတ္တိမဂ္ဂါ။ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြစ်သည်တိုင်အောင်။ ပဝတ္တမာနံ။ တည်
ဆဲမည်၏။ ဖလက္ခဏဏော။ သောတာပတ္တိဖိုလ်ဖြစ်သောခဏန္တံ၊ ပဝတ္တိနာမ။
တည်ပြီးမည်၏။ တေသု။ ထိုနှစ်ပါးသော ဥာဏ်တော်တို့တွင်၊ ပဋိဝေဓ
ဥာဏံ။ ပဋိဝေဓဥာဏ်တော်သည်။ လောကုတ္တရံ။ လောကုတ္တရာသည်။
ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဒေသနာဥာဏံ။ ဒေသနာဥာဏ်တော်သည်။ လောကီယံ။
လောကီသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ပန။ အထူးကား။ ဥာယန္တိ။ နှစ်ပါးစုံလည်း
ဖြစ်သော။ ဧတံ။ ဤပဋိဝေဓဥာဏ်ဒေသနာဥာဏ်တော်သည်။ အညေဟိ။
တပါးကုန်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသာဝကတို့နှင့်။ အသာဓာရဏံ။ မဆက်ဆံ
သော။ ဗုဒ္ဓါနံယေဝ။ မြတ်စွာဘုရားတို့၏သာလျှင်။ ဩရသဥာဏံ။ ရွှေရင်
တော်၌ဖြစ်သောဥာဏ်မည်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ။

ဣဒါနိ။ ယခုအခါ၌။ ဣမိနာ။ ဤသို့သဘောရှိသော ဝေသာရဇ္ဈဥာဏ်
တော်နှင့်။ သမန္နာဂတော။ ပြည့်စုံတော်မူသောဘုရားသခင်သည်။ ယံသိဟ
နာဒံ။ အကြင်သို့သဘောရှိသောမြတ်သောအသံကို။ နဒတိ။ မိန့်တော်မူ၏။
တံ။ ထိုသို့သဘောရှိသောသိဟနာဒကို။ ဒဿေတုံ။ ပြခြင်းငှါ။ ဣဝံ။ ရူပန္တိ
အာဒိ။ ဣဝံရူပံဤသို့အစရှိသောစကားကို။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။

၁၀၃၀ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ။ ထိုအုတ်ရုပ်အစရှိသောပါဠိ၌၊ အုတ်ရုပ်နိ
ပဒေန၊ အုတ်ရုပ်ဟူသောဝုဒ်ဖြင့်၊ ဣဒံ၊ ဤသဘောတရားသည်၊ ရုပ်၊ ရုပ်
မည်၏။ ရုပ်၊ ရုပ်သည်။ ဧတ္ထကံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိ၏။ အတော၊ ဤမျှ
အတိုင်းအရှည်ထက်၊ ဥဒ္ဓံ၊ အလွန်၊ ရုပ်၊ ရုပ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အုတ်၊ ဤသို့၊
ရူပနသဘာဝဉ္စေ၊ ပောက်ပြန်တတ်ပျက်စီးတတ်သောသဘောကိုလည်း
ကောင်း၊ ဟူထုပါဒါယတေဒဉ္စ၊ ဟူထရုပ်ဥပါဒါရုပ်အားဖြင့်အထူးအပြား
ကိုလည်းကောင်း၊ အာဒိ၊ ကတွာ၊ အစပြု၍၊ လက္ခဏာရသပစ္စုပဋ္ဌာနပဒဋ္ဌာ
နဝသေန၊ လက္ခဏာရသပစ္စုပဋ္ဌာန်ပဒဋ္ဌာန်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ အနဝသေသ
ရူပပရိဂ္ဂဟော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့် ရုပ်တရားကိုပိုင်းခြား၍ယူခြင်း
ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အုတ်
ရူပသသမုဒယောတိဣဒိနာ၊ အုတ်ရူပသသမုဒယော ဟူသောဤပါဠိ
ဖြင့်၊ ဧဝံပရိဂ္ဂဟိတဿ၊ ဤသို့ဆက်ဆံသောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ လက္ခ
ဏာစသောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပိုင်းခြား၍ယူအပ်သော၊ ရူပသ၊ ရုပ်
၏။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ကြောင်းကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊
ဟောတော်မူအပ်၏။ တတ္ထ။ ထိုအုတ်ရူပသသမုဒယောဟူသောပါဠိ၌၊
အုတ်တိ၊ အုတ်ဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ သမုဒယော၊
ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ထင်ရှား၏။ အုတ်အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊
အနက်တည်း၊ တဿ၊ ထိုအုတ်ရူပသသမုဒယောဟူသောဝုဒ်၏၊ ဝိတ္ထာ
ရော၊ အကျယ်ဖြစ်သောအနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
အဝိဇ္ဇာသမုဒယော၊ အဝိဇ္ဇာ၏ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ရူပသမုဒယော၊ ရုပ်၏ဖြစ်
ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဏှာသမုဒယော၊ တဏှာ၏ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊
ကမ္မသမုဒယော၊ ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံ၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ အာဟာရသမုဒယော၊ အာဟာရဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ရူပသမုဒယော၊
ရုပ်၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အုတ်၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊
နိဗ္ဗတ္တိလက္ခဏံ၊ ဖြစ်ခြင်းဟူသောလက္ခဏာကို၊ ပဿန္တော၊ ရှုသောပုဂ္ဂိုလ်
သည်လည်း၊ ရူပက္ခန္ဓဿ၊ ရူပက္ခန္ဓာ၏၊ ဥဒယံ၊ ဥပါဒ်ကာလကို၊ ပဿတိ၊
ရှုသည်မည်၏၊ အုတ်ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အတ္ထင်္ဂမေဝိ၊ ချုပ်
ခြင်းသို့ရောက်သည်၌လည်း၊ အဝိဇ္ဇာနိရောဓော၊ အဝိဇ္ဇာ၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊
ရူပနိရောဓော၊ ရုပ်၏ချုပ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ (ပ)၊ ပိပရိတာမလက္ခ
ဏံ၊ ပောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်သောလက္ခဏာကို၊ ပဿန္တော၊ ရှုသော
ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ ရူပက္ခန္ဓဿ၊ ရူပက္ခန္ဓာ၏၊ နိရောဓံ၊ ဘင်ကာလကို။

ပဿတိ၊ ရှုသည့်မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အယံ၊ အယံ၊ ဝိတ္ထာရော၊ ဤအကျယ်ဖြစ်သော
အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣတိဝေဒနာတိအာဒိသု၊ ဣတိဝေဒနာ
ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌လည်း၊ အယံ၊ ဤသဘောတရားသည်၊ ဝေဒနာ၊
ဝေဒနာမည်၏၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်၊ ဧတ္တကာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်
ရှိ၏၊ ဣတော၊ ဤမျှထက်၊ ဥဒ္ဓံ၊ အလွန်၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
အယံ၊ ဤတရားသည်၊ သညာ၊ သညာမည်၏၊ ဣမေ၊ ဤသဘောတရားတို့
သည်၊ သင်္ခါရ၊ သင်္ခါရမည်ကုန်၏၊ ဣဒံ၊ ဤသဘောတရားသည်၊ ဝိညာ
ဏံ၊ ဝိညာဉ်မည်၏၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှရှိ၏၊ ဣတော၊
ဤမျှထက်၊ ဥဒ္ဓံ၊ အလွန်၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့
သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝေဒယိတသဉ္ဇာနနအဘိသင်္ခါရဏာ၊ ဝိဇာနနသ
ဘာဝဉ္ဇေဝ၊ ဝေဒယိတသဘောသဉ္ဇာနနသဘောအဘိသင်္ခါရဏသဘော
ဝိဇာနနသဘောကိုလည်းကောင်း၊ သုခါဒိရူပသညာဒိပဿာဒိစက္ခုဝိညာ
ဏာဒိဘောဒဉ္ဇ၊ သုခဝေဒနာအစရှိသည်၊ ရူပသညာအစရှိသည်၊ ပဿအစ
ရှိသည်၊ စက္ခုဝိညာဉ်အစရှိသည်တို့၏ အထူးအပြားကို လည်းကောင်း၊
အာဒိ၊ ကတွာ၊ အစပြု၍၊ လက္ခဏာရသပစ္စုပဋ္ဌာနပဒဋ္ဌာနဝသေန၊ လက္ခဏာ
ရသပစ္စုပဋ္ဌာနပဒဋ္ဌာနတို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ အနဝသေသဝေဒနာသညာသင်္ခါ
ရဝိညာဏာပရိဂ္ဂဟော၊ အကြွင်းမရှိသော ဝေဒနာသညာ သင်္ခါရဝိညာဉ်
ကိုပိုင်းခြား၍ယူခြင်းကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟော
တော်မူအပ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဣတိဝေဒနာယသမုဒယောတိအာဒိဟိ
ဣတိဝေဒနာယသမုဒယောဤသို့အစရှိသောပုဒ်တို့ဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော
ဤသို့ဆက်ဆံသောအားဖြင့်၎င်းလက္ခဏာစသောအားဖြင့်၎င်းပိုင်းခြား၍
ယူအပ်ကုန်သော၊ ဝေဒနာသညာသင်္ခါရဝိညာဏာနံ၊ ဝေဒနာသညာသင်္ခါ
ရဝိညာဉ်တို့၏၊ သမုဒယော၊ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တဏှာပိ၊ ထိုဣတိဝေဒနာယသမုဒယော
အစရှိသောပါဠိဝါကျ၌လည်း၊ ဣတိတိ၊ ဣတိဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော
အကြောင်းဖြင့်၊ သမုဒယော၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ တေသံပိ၊ ထိုဣတိဝေဒနာယအစ
ရှိသောပုဒ်တို့၏လည်း၊ ဝိတ္ထာရော၊ အကျယ်ဖြစ်သောအနက်ကို၊ အဝိဇ္ဇာ
သမုဒယော၊ အဝိဇ္ဇာ၏ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဝေဒနာသမုဒယော၊ ဝေဒနာ၏ဖြစ်
ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ရူပေ၊ ရူပက္ခန္ဓာ၌၊
ဝုတ္တနုယေနော၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်

ပုံ ၂ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

၏။ အယံပန။ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း။ တီသု၊
သုံးပါးကုန်သော။ ခန္ဓေသု၊ နာမက္ခန္ဓာတို့၌။ အဟာရသမုဒယာတိ၊ အဟာ
ရသမုဒယာဟူ၍။ အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍။ ဖဿသမုဒယာတိ၊ ဖဿသမုဒ
ယာဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝိညာဏက္ခန္ဓေ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၌။ နာမရူပ
သမုဒယာတိ၊ နာမရူပသမုဒယာဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏။ အတ္တင်္ဂမပင်ပိ၊
အတ္တင်္ဂမပုန်ကိုလည်း။ တေသံယေဝ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာအစရှိသည်တို့၏သာလျှင်။
ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ဟူ၍အပ်၏။ အယံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော
အဆုံးအဖြတ်သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤသာရတ္ထပကာသနီအမည်ရှိသောသံယုတ်
အဋ္ဌကထာ၌၊ သင်္ခေါပေါ၊ အကျဉ်းသာတည်း။ ဝိတ္ထာရတောပန၊ အကျယ်
အားဖြင့်မူကား။ သဗ္ဗာကာရပရိပူရော၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်
ပြည့်စုံသော၊ ဥဒယဗ္ဗယဝိနိစ္ဆယော၊ ဥဒယဗ္ဗယဥာဏ်ကိုဆုံးဖြတ်ကြောင်း
ဖြစ်သောစကားကို။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝုတ္တော၊ မိန့်
ဆိုအပ်ပြီး။ ။ ဣမသ္မိံ သတိဣဒံဟောတီတိ၊ ဣမသ္မိံ သတိဣဒံဟောတိဟူ
သော၊ အယဇ္ဈိ၊ ဤပါဠိဝါကျသည်လည်း။ အပရော၊ တပါးသော၊ သီဟ
နာဒေါ၊ သီဟနာဒသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုဣမသ္မိံ သတိအစရှိ
သည်ဖြင့် အကျဉ်းအားဖြင့် ဟောတော်မူအပ်သောပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ပါဠိ၏။
အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်လတ္တံ့ သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏။ ဣမသ္မိံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အဝိဇ္ဇာဒိကော၊ အဝိဇ္ဇာအစရှိ
သော။ ပစ္စယေ၊ အကြောင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဣဒံ၊ ဤသို့သဘောရှိ
သော။ သင်္ခါရာဒိကံ၊ သင်္ခါရအစရှိသော။ ဖလံ၊ အကျိုးသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ဣမဿဥပ္ပါဒါဣဒံဥပ္ပဇ္ဇတီတိ၊ ဣမဿဥပ္ပါဒါဣဒံ ဥပ္ပဇ္ဇတိဟူသည်
ကား။ ဣမဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အဝိဇ္ဇာဒိကဿ၊ အဝိဇ္ဇာအစရှိသော။
ပစ္စယဿ၊ ပစ္စည်း၏။ ဥပ္ပါဒါ၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ သင်္ခါရာဒိကံ၊ သင်္ခါရအစ
ရှိသော။ ဖလံ၊ အကျိုးသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမသ္မိံ အသတိဣဒံနဟော
တီတိ၊ ဣမသ္မိံ အသတိဣဒံနဟောတိဟူသည်ကား။ ဣမသ္မိံ၊ ဤသို့သဘော
ရှိသော။ အဝိဇ္ဇာဒိကော၊ အဝိဇ္ဇာအစရှိသော။ ပစ္စယေ၊ ပစ္စည်းသည်။ အသတိ၊
မရှိသော်။ ဣဒံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ သင်္ခါရာဒိကံ၊ သင်္ခါရအစရှိသော။
ဖလံ၊ အကျိုးသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣမဿနိရောဓာဣဒံနရုဇ္ဈတီတိ၊
ဣမဿနိရောဓာဣဒံနရုဇ္ဈတိဟူသည်ကား။ ဣမဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။
အဝိဇ္ဇာဒိကဿ၊ အဝိဇ္ဇာအစရှိသော။ ပစ္စယဿ၊ ပစ္စည်း၏။ နိရောဓေ၊
အနုပ္ပါဒအားဖြင့်ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဣဒံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ သင်္ခါရာ

ဒိကံ၊ သင်္ခါရအစရှိသော၊ ဗလံ၊ အကျိုးသည်၊ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခု
အခါ၌၊ ယထာ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ တံ၊ ထိုအကျိုးသည်၊ ဟောတိစေ
ဝ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်၏၊ နိရုဇ္ဈတိစ၊ ချုပ်လည်းချုပ်၏၊ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊
ဝိတ္ထာရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ဒေသဝု၊ ပြီးတော်မူခြင်းငှါ၊ ယဒိဒံအ
ဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရတိအာဒိ၊ ယဒိဒံအဝိဇ္ဇာ ပစ္စယာသင်္ခါရတိ၊ သို့အစ
ရှိသောစကားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊
ဧဝံသွာချာတောတိ၊ ဧဝံသွာချာတောဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်း
အရာဖြင့်၊ ရူပက္ခန္ဓာဝိဘဇနာဒိဝသေန၊ ရူပက္ခန္ဓာကိုဝေခွဲခြင်းအစရှိသော
အစွမ်းဖြင့်၊ သုဗ္ဗ၊ ကောင်းစွာ၊ အက္ခာတေကထိတော၊ ဟောတော်မူ
အပ်၏၊ ဓမ္မောတိ၊ ဓမ္မောဟူသည်ကား၊ ပဉ္စက္ခန္ဓပစ္စယာကာရဓမ္မော၊ ငါးပါး
သောဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၏ပစ္စယာကာရဟူသောပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတည်း၊
ဥတ္တာနောတိ၊ ဥတ္တာနောဟူသည်ကား၊ အနိက္ခန္တိတော၊ ငှောက်၍မထား
အပ်၊ ဝိဝဇ္ဇောတိ၊ ဝိဝဇ္ဇောဟူသည်ကား၊ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်လှစ်၍၊ ဌာဝိတော၊
ထားအပ်ပြီ၊ ပကာသိတောတိ၊ ပကာသိတော ဟူသည်ကား၊ ဒီဝိတော၊
ပြအပ်ပြီ၊ ဇောတိတော၊ ပညာဟူသောဆီမီးရောင်ဖြင့် ညှိထောင်ထွန်းအပ်
ပြီးဆီနွှပ်လေတိကောတိ၊ ဆီနွှပ်လေတိကော ဟူသည်ကား၊ ဆီနွှပ် စုတ်
ပြတ်သော၊ ဘိနွှံးကွဲသော၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုစုတ်ပြတ်ကွဲသောအရာ၌၊
သိဗ္ဗိတဂဏ္ဌိကတံ၊ သျှော်မြင်ဖြင့်ချုပ်စပ်ဖာထေးအပ်သော၊ ဖိတ္တဝတ္ထံ၊
ဟောင်းနွမ်း ရိယှားသောပုဆိုးကို၊ ဆီနွှပ်လေတိကား၊ ဆီနွှပ်လေတိက
ဟူ၍၊ ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယထာ၊ အကြင်သူအား၊ တံ၊ ထိုသို့စုတ်ပြတ်ကွဲ
သောသဘောရှိသော ပုဆိုးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
အဋ္ဌဟတ္ထံဝ၊ ရှစ်တောင်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ နဝဟတ္ထံဝါ၊ ကိုးတောင်
ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ အဟတသဓူကံ၊ အစာမချသေးသောပုဆိုးကို၊
နိဝတ္ထော၊ ဝတ်၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဆီနွှပ်လေတိကောနာမ၊ ပယ်ဖြတ်
အပ်သောရိနွမ်းစုတ်ကွဲသော ပုဆိုးရှိသောသူမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
အယံဝိဓမ္မော၊ ဤတရားသည်လည်း၊ တာဒိသော၊ ထိုဆီနွှပ်လေတိကနှင့်
တူသောသဘောရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိ၊ သင့်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤတရား၌၊
ကောဟညာဒိဝသေန၊ ကုမာန၏အဖြစ် အစရှိသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဆီနွှပ်
သိဗ္ဗိတဂဏ္ဌိကတတာဝေါ၊ စုတ်ပြတ်ကွဲသောအရာ၌ ချုပ်စပ်ခြင်းငှါ
မတတ်ကောင်းသော အရာ၌ ထေးဖာအပ်သော အဖြစ်သည်၊ နအတ္ထိ၊
မရှိလျှင်တည်း၊ အဝိစ၊ တနည်းကိုဆိုပြီးအံ့၊ ခုဒ္ဒကသဓူကောပိ၊ နံလျှား

ရှည်သွယ် ပုဆိုးငယ်ကိုလည်း။ ပိလောတိကာ၊ ပိလောတိကဟူ၍၊ ဂုဏ်း၊ ဆိုးအပ်၏။ ယဿ၊ အကြင်သူအား။ သာ၊ ထိုနံလျားရှည်သွယ် ပုဆိုးငယ် သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဗ္ဗနာဟတ္ထော၊ ရှစ်တောင်ကိုးတောင် ပမာဏရှိသော၊ မဟာပဇ္ဇော၊ ကြီးပြန့်သောပုဆိုးသည်။ အတ္ထိ ရှိ၏။ သောဝိ၊ ထိုသူသည် လည်း။ ဆိန္ဒုပိလောတိကော၊ နံကြီးလျားရှည် ပုဆိုးထည်ရှိသော သူမည် သည်။ အပဂတပိလောတိကော၊ အစာမချေသော ပုဆိုးရှိသော သူမည် သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ အယံဓမ္မော၊ ဤတရားသည်။ တာဒိသော၊ ထိုဆိန္ဒုပိလောတိကနှင့် တူသော သဘော ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့။ စတုဟတ္ထံ၊ လေးတောင်မျှ ရှိသော၊ သာဓူကံ၊ ပုဆိုးကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပရိဂ္ဂဟဏံ၊ သိမ်းဆည်းခြင်း ဝတ်ခြင်းကို။ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုသော။ ပုရိသော၊ လောက၌သည် ဣတော စိတော၊ ထိုမှဤမှ၊ အဉ္စန္ဒော၊ ဆွဲငင်ရသည်ဖြစ်၍။ ကိလမတ်ယထာ၊ ပင် ပန်းသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဗဟိရုကသမယေ၊ သာသနာတော်မှ အပ ဖြစ်သော တိတ္ထိဟောင်း၌၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းဖြစ်ကုန်သော သူတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပရိတ္တကံ၊ ထက်ဝန်ကျင်ပိုင်းခြားအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အနည်း ငယ်မျှသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဧဝံဘဝိဿ တိ၊ ဤသို့ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကပ္ပေတွာကပ္ပေတွာ၊ ကြံဆ၍ ကြံဆ၍၊ ဝဇေဇ္ဇော၊ ပွားစေကုန်လျက်။ ကိလမန္တိ၊ ပင်ပန်းကုန်၏။ ပန၊ ထိုသို့ကား မဟုတ်။ အဗ္ဗဟတ္ထနဝဟတ္ထန၊ ရှစ်တောင်ကိုးတောင်ပမာဏရှိသောပုဆိုး ဖြင့်၊ ပရိဂ္ဂဟဏံ၊ သိမ်းဆည်းခြင်း ဝတ်ခြင်းကို။ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုသောသူ သည်။ ယထာရုဗိ၊ အလိုအားလျောက်ပတ်စွာ၊ ပါရုပတိ၊ ဝတ်ရုံ၏။ နကိလ မတိ၊ ထိုမှဤမှ ဆွဲငင်ရခြင်း ကင်းသဖြင့် မပင်ပန်း။ တတ္ထံ၊ ထိုပုဆိုး၌၊ အပ္ပိတွာ၊ ဆွဲငင်၍၊ ဝဇေနကိစ္စံ၊ ပွားစေရသောကိစ္စသည်။ နတ္ထိယထာ၊ မရှိ သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဣမသ္မိမ္မိဓမ္မေနိယျာနိကသဘောရှိသောဤတရား ၌လည်း။ ကပ္ပေတွာကပ္ပေတွာ၊ ကြံဆ၍ ကြံဆ၍၊ ဝိဘဇနကိစ္စံ၊ ဝေဘန်ရ ခြင်းကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တေဟိတေဟိ ကာရုဏေဟိ၊ ထိုထိုသို့သော အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ မယာဝ၊ ငါတရားသည်သာလျှင်၊ အယံဓမ္မော၊ ဤတရား ကို၊ သုဝိဘတ္ထော၊ ကောင်းစွာ ဝေဘန်တော် မူအပ်၏။ သုဝိတ္ထော ရိတော၊ ကောင်းစွာ ဖြန့်တော်မူအပ်၏။ ဣတိဣဒ္ဓိဗ္ဗိ၊ ဤအနက် သဘောကိုလည်း။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဆိန္ဒုပိလောတိကောတိ၊ ဆိန္ဒုပိလောတိကောဟူ၍။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အဝိစ၊ တနည်းလည်း။ ကစ

ဝရောပိ၊ မြက်သစ်ရွက်ကိုလည်း၊ ပိလောတိကာ၊ ပိလောတိကဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊
ဆိုအပ်၏။ စးဆက်ဦးအံ့၊ ဣမသ္မိံ သာသနေး၊ ဤဘုရားသခင် သာသနာ
တော်၌၊ သမဏကစဝရံနာမ၊ ပေါက်ဖတ်မြက်မြှက် တရလည်ဖြစ်၍ ဖြစ်
သောရဟန်းမည်သည်၊ ပတိဠာတံ၊ တည်တန့်ခြင်းငှါ၊ နုလသာတိ၊ မရ၊ တေ
နေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ကရုဏ္ဍဝံ နိဗ္ဗမထ၊ ကသမ္ပုံ အဝကဿထ၊
တတောပလာသေဝါဟေထ၊ အဿမဏောသမဏမာနိနေ၊ ။ နိဗ္ဗမိတွာ
နပါဝိန္ဒေ၊ ပါပအာစာရဂေါစရေ၊ သုဒ္ဓါသုဒ္ဓေဟိ သံဝါသံ၊ ကပ္ပယဌေါပ
တိဿတာ၊ တတောသမဂ္ဂါနိပကာ၊ ဒုက္ခဿန္တံ ကရိဿထာတိ၊ ကရုဏ္ဍဝံ
နိဗ္ဗမထ၊ ကသမ္ပုံ အဝကဿထ၊ တတောပလာသေဝါဟေထ၊ အဿ
မဏောသမဏမာနိနေ၊ ။ နိဗ္ဗမိတွာနပါဝိန္ဒေ၊ ပါပအာစာရ ဂေါစရေ၊
သုဒ္ဓါသုဒ္ဓေဟိ သံဝါသံ ကပ္ပယဌေါပတိဿတာ၊ တတော သမဂ္ဂါနိပကာ၊
ဒုက္ခဿန္တံ ကရိဿထဟူ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟော
တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကရုဏ္ဍဝံ၊ အမြှက်သတ္တဝံဖြစ်သော ထိပ်
ထျင်းဦးပြည်း ရှင်အရည်းကို၊ နိဗ္ဗမထ၊ ထုတ်ကုန်ရာ၏၊ ကသမ္ပုံ၊ ရဟန်းတို့
၏ပေါက်ဖတ်အယောင်ဖြစ်၍ကျေးဇူးအနှစ်မဲ့လစ်ချည်းနှီးရှင်မထေည်းကို
အဝကဿထ၊ ငင်ကုန်ရာ၏၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ အဿမဏေ၊ ရဟန်း
မဟုတ်ကုန်ဘဲလျက်၊ သမဏမာနိနေ၊ ငါရဟန်းကိုကားဟု ထက်ကြွမာန်
စောင် ထောင်ကုန်သော၊ ပလာသေ၊ အနှစ်မဲ့လျှင်း ဖွဲ့စပါးဖျင်းနှင့် တူကုန်
သောဒုသိလရဟန်းတို့ကို၊ ဝါဟေထ၊ လွင့်ပယ်ကုန်ရာ၏၊ ပါဝိန္ဒေ၊ ယုတ်
မာသောအလိုရမ္မက်ရှိကုန်သော၊ ပါပအာစာရ ဂေါစရေ၊ ယုတ်မာသော
အကျင့်ယုတ်မာသော ကျက်စားရာ ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊
နိက္ခမိတွာန၊ ထုတ်ပယ်ပြီး၍၊ သုဒ္ဓါ၊ စင်ကြယ်ကုန်သော သင်ချစ်သားတို့
သည်၊ ပတိဿတာ၊ အချင်းချင်း လေးမြတ်ကြည်ညို ရှိသေတုံ၊ ဝင်ခြင်း
ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုဒ္ဓေဟိ၊ စင်ကြယ်ကုန်သော သီတင်းသုံးဘော်တို့နှင့်၊
သံဝါသံ၊ တကွပေါင်းဘော်ခြင်းကို၊ ကပ္ပယဌေါ၊ ပြုကုန်ရာ၏၊ တတော၊ ထို
ကြောင့်၊ သမဂ္ဂါ၊ အညီအညွတ်ဖြစ်ကုန်သော သင်ချစ်သားတို့သည်၊ နိပ
ကာ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝန်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ၊ အဆုံး
ကို၊ ကရိဿထ၊ ပြုရကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်၊
သမဏကစဝရဿ၊ ပေါက်ဖတ် မြက်မြှက် တရလည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော
ရဟန်း၏၊ ခဗ္ဗိန္ဒ္ရိယာပိ၊ ပြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ အယံ ဓမ္မော၊ ဤတ
ရားသည်၊ ခဗ္ဗိပိလောတိကောနာမ၊ ခဗ္ဗိပိလောတိကမည်သည်၊ ဟောတိ၊

ဖြစ်၏။ အလမေဝါတိ။ အလမေဝဟူသည်ကား။ ယုတ္တမေဝ။ သင့်လျောက်
ပတ်သည်သာလျှင်တည်း။ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတေနာတိ။ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတေနဟူသည်
ကား။ သဒ္ဓါယ။ ဘုရားသခင်၌ယုံကြည်သည်အဖြစ်ဟူသောသဒ္ဓါခြင်းဖြင့်၊
ပဗ္ဗဇိတေန။ ရဟန်းပြုသော။ ကုလပုတ္တေနာတိ။ ကုလပုတ္တေနဟူသော ဤပါ
ဦး၌။ ကုလပုတ္တာ။ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ အာစာရကုလပုတ္တာစ။
အာစာရအားဖြင့်အမျိုးကောင်းသားလည်းကောင်း၊ ဇာတိကုလပုတ္တာစ။
ဇာတိအားဖြင့် အမျိုးကောင်းသား လည်းကောင်း၊ ဣတိ။ ဤသို့။ နွေနှစ်ပါး
တို့သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္ထ။ ထိုနှစ်ပါးသော ကုလပုတ္တတို့တွင်။
ယော။ အကြင်သူသည်။ ယတောကုတောစိ။ အကြင်အမှတ် မရှိသော။
ကုလ။ အမျိုးမှ။ ပဗ္ဗဇိတွာ။ ရဟန်းပြု၍။ သီလာဒယော။ ပါတိမောက္ခသံဝရ
သီလအစရှိကုန်သော။ ပဗ္ဗ။ ငါးပါးကုန်သော။ ဓမ္မက္ခန္ဓေ။ ကျေးဇူးအစုတို့
ကို။ ပူရေတိ။ ပြည့်စုံစေ၏။ အယံ။ ဤသူတော် ပွန်သည်။ အာစာရကုလ
ပုတ္တာနာမ။ အာစာရကုလပုတ္တမည်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ပန။ ထိုမှတစ်ပါး
ယော။ အကြင်သူသည်။ ယသကုလပုတ္တာဒယောဝိယ။ ယသအမည်ရှိသော
အမျိုးကောင်းသားတို့ကဲ့သို့။ ဇာတိသမ္ပန္န ကုလ။ ပြည့်စုံသော ဇာတ်ရှိ
သောအမျိုးမှ။ ပဗ္ဗဇိတော။ ထွက်၍ရဟန်းပြုသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ အယံ။
ဤသူတော်ကောင်းသွေးရည်သည်။ ဇာတိကုလပုတ္တာနာမ။ ဇာတိကုလ
ပုတ္တမည်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တေသု။ ထိုနှစ်ပါးသောကုလပုတ္တတို့တွင်။
ဣဓ။ ဤပါဦးအရာ၌။ အာစာရကုလပုတ္တာ။ အာစာရကုလပုတ္တကို။ အဓိပ္ပေ
တော။ အလိုရှိအပ်၏။ ပန။ အထူးကား။ ဇာတိကုလပုတ္တာ။ ပြည့်စုံသော
ဇာတ်ရှိသော အမျိုးသားသည်။ အာစာရဝါ။ ကျင့်ဝတ်သီလ အာစာရ
ရှိသည်။ သစေဟောတိ။ အကယ်စင်စစ်ဖြစ်ပေမူကား။ အယံ။ ဤသူကောင်း
သွေးရည်သည်။ ဥတ္တမေဝယေဝ။ မြတ်သော ကုလပုတ္တ သည်သာလျှင်။
ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဝေရူပေန။ ဤသို့သဘောရှိသော။ ကုလပုတ္တေန။ အမျိုး
ကောင်းသားသည်။ ဝီရိယံအာရတိတုန္တိ။ ဝီရိယံအာရတိတုံဟူသည်ကား။
စတုရင်္ဂသမန္နာဂတံ။ အင်္ဂါလေးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဝီရိယံ။ လုံ့လကို။ ကာ
တုံ။ ပြုခြင်းငှါ။ ဣဒါနိယခုအခါ၌။ အဿ။ ထိုဝီရိယ၏။ စတုရင်္ဂ။ လေးပါး
သော အင်္ဂါကို။ ဒဿန္တော။ ပြတော် မူလိုသောကြောင့်။ ကာမံတစောစာ
တိအာဒိ။ ကာမံတစောစဤသို့ အစရှိသောစကားကို။ အာဟ။ မိန့်တော်မူ
၏။ ဟိ။ ထင်စွာပြပြီးအံ့။ ဇေတ္ထ။ ဤကာမံတစောစအစရှိသောပါဠိ၌။ တစော
အရေသည်။ ကေ။ တခုသော။ အင်္ဂံ။ အင်္ဂါတည်း။ နှာရ။ အကြောသည်။

ဧကံ၊ တခုသောအင်္ဂါ၊ အဋ္ဌိ၊ အရိုးသည်၊ ဧကံ၊ တခုသောအင်္ဂါ၊ မံသလော
ယိတံ၊ အသားအသွေးသည်၊ ဧကံ၊ တခုသောအင်္ဂါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုရင်္ဂ
သမန္တာဂတံ၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဣဒဉ္စပနဝိရိယံ၊ ဤလုံ့လ
အားသစ်ခြင်းကိုကား၊ အဓိဋ္ဌဟန္တေန၊ ဆောက်တည်သဖြင့်၊ ဝုရေတတ္ထေ
ဝုရေတတ်ကါလန္တိလည်းကောင်း၊ ပစ္ဆိမဘတ္တေ၊ ပစ္ဆိမဘတ်ကါလန္တိလည်း
ကောင်း၊ ဝုရိမယာမေ၊ ဝုရိမယာမ်ကာလန္တိလည်းကောင်း၊ မဇ္ဈိမယာမေ၊
မဇ္ဈိမယာမ်ကာလန္တိ လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆိမယာမေ၊ ပစ္ဆိမယာမ်ကာလန္တိ
လည်းကောင်း၊ ဂမနေ၊ သွားခြင်းဣရိယာပုတ်၌လည်းကောင်း၊ ဌာနေ၊ ရပ်
ခြင်းဣရိယာပုတ်၌ လည်းကောင်း၊ နိသဇ္ဇာယ၊ ထိုင်ခြင်း ဣရိယာပုတ်၌
လည်းကောင်း၊ သယနေ၊ အိပ်ခြင်းဣရိယာပုတ်၌ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ နဝသု၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌၊ သမာဓာတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်စေ
အပ်၏။ ။

☞ ဒုက္ခံဘိက္ခဝေကုသိတောဝိဟရတိတိ၊ ဒုက္ခံဘိက္ခဝေကုသိတောဝိဟ
ရတိဟူသည်ကား၊ ဣမသို့ သာသနေ၊ ဤနိယျာနိကဖြစ်သောဘုရားသာ
သနာတော်၌၊ ယောဝုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကုသိတော၊ ပျင်းရိ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုပျင်းရိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ
စွာ၊ ဝိဟရတိ၊ နေသည်မည်၏။ ဗာဟိရသမယေပန၊ သာသနာတော်မှအပ
ဖြစ်သောတိတ္ထိဘောင်၌ကား၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ကုသိတော၊ ပျင်းရိ
၏။ သော၊ ထိုပျင်းရိသောသူသည်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဝိဟရတိ၊ နေသည်
မည်၏။ ဝေါကိဇ္ဈောတိ၊ ဝေါကိဇ္ဈောဟူသည်ကား၊ မိသိဘူတော၊ အကု
သိုသ်တရားတို့နှင့် ရောပြွမ်းဆက်ဆံသည်ဖြစ်၍၊ သဒတ္ထန္တိ၊ သဒတ္ထံဟူ
သည်ကား၊ သောဘဏံဝါ၊ တင့်တယ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ အတ္ထံ၊ အကျိုး
စီးပွားကို၊ သကံဝါ၊ မိမိဥစ္စာလည်းဖြစ်သော၊ အတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွားကို၊
ဥဘယေနာပိ၊ သောဘဏံဝါအတ္ထံ သကံဝါအတ္ထံဟူသော ဝါကျနှစ်ပါး
အပေါင်းဖြင့်လည်း၊ အရဟတ္တမေဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုသာလျှင်၊ အဓိဓပ္ပ
တံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ပရိဟာပေတိတိ၊ ပရိဟာပေတိဟူသည်ကား၊ ဟာပေ
တိ၊ ယုတ်စေ၏။ နပါပုဏ္ဏာတိ၊ မရောက်နိုင်၊ ဟိ၊ ထင်စွာပြဋ္ဌိးအံ့၊ ကုသိတ
ပုဂ္ဂလဿ၊ ပျင်းရိခြင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဇ္ဈိရာ
နိ၊ စက္ခုအစရှိသော ဇ္ဈိရတို့သည်၊ အဂုတ္တာနိ၊ မစောင့်အပ် ကုန်သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ကမ္မာနိ၊ ကာယကံ ဝစီကံ
မနောကံတို့သည်၊ အသုဒ္ဓါနံ၊ မစင်ကြယ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

၀၃၀ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

အာဇီဝဋ္ဌမကံ။ အာဇီဝသျှင်ရှစ်ခုမြောက်ရှိသော။ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယသည်။ အပရိယောဒါတံ၊ ပြီးပြီးပြန်မပြုစင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိန္ဒုဇီဝေါ၊ ပျက်စီးသောအာဇီဝရှိသော။ ကုလူပကော၊ တကာဥပါသ်တို့၏ဆရာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ ဘိတင်းသုံးတော်ဖြစ်ကုန်သောရဟန်းတို့အား။ အက္ခိမ္မိ၊ မျက်စိ၌။ ပတိတံရဇံဝိယံ၊ ကျသောမြို့မှန်ကဲ့သို့၊ ဥပဿာဓုကရော၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုပြုသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲပင်ပန်းစွာ။ ဝိဟရတိ၊ နေသည်မည်၏။ ဝိဇ္ဇမဒ္ဒနောစေတ။ နေထိုင်သည်၏အစွမ်းဖြင့်ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်ကိုနှိပ်စက်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ လဏ္ဍပူရဏောစ၊ မစင်ဖြင့်ပြည့်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အဇ္ဈာသယံ၊ အလိုတော်ကို။ ဂဟေတု၊ ယူခြင်းငှါ။ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဒုလ္လဘံစတံ၊ ရခဲသောဗုဒ္ဓုပြုအဏာကို။ ဝိရာဇေတိ၊ ချွတ်ယွင်းစေ၏။ တေန၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဘုက္ကော၊ သုံးဆောင်အပ်သော။ ရဗ္ဗဝိဇ္ဇောပိ၊ ပြည်သူတို့ဆွမ်းသည်လည်း။ မဟဗ္ဗလော၊ များမြတ်သောအကျိုးရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အာရဒ္ဓဝိရိယောစခေါဘိက္ခဝေတိ၊ အာရဒ္ဓဝိရိယောစခေါဘိက္ခဝေဟူသည်ကား။ အာရဒ္ဓဝိရိယော၊ ခြီးမြှောက်အားထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိသော။ ဗုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဣမသ္မိံယေဝသာသနော၊ ဤသာသနာတော်၌သာသျှင်။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝိဟရတိ၊ နေသည်မည်၏။ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ဗာဟိရသမယော၊ သာသနာတော်မှအပဖြစ်သောတိတ္ထိဘောင်၌။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အာရဒ္ဓဝိရိယော၊ အားထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ။ ဝိဟရတိ၊ နေသည်မည်၏။ ပဝိဝိက္ကောတိ၊ ပဝိဝိက္ကောဟူသည်ကား။ ဝိဝိက္ကော၊ ယုတ်မာသောအကုသိုလ်တရားတို့မှဆိတ်သည်။ ဝိယုက္ကော၊ အကုသိုလ်တရားတို့နှင့် မယှဉ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ သဒတ္တံပရိပူရေတိတိ၊ သဒတ္တံပရိပူရေတိဟူသည်ကား။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပဏာတိ၊ ရောက်၏။ ဟိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့။ အာရဒ္ဓဝိရိယံ၊ ခြီးမြှောက်အပ်သောအားသစ်လုံ့လရှိသောသူ၏။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ခွါရာနိ၊ စက္ခုအစရှိသောခွါရတို့သည်။ သုဂုတ္တာနိ၊ ကောင်းစွာစောင့်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ကမ္မာနိ၊ ကာယကံ ဝစိကံ မနောကံတို့သည်။ ပရိသုဒ္ဓါနိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစင်ကြယ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အာဇီဝဋ္ဌမကံ၊ အာဇီဝသျှင်ရှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော။ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယသည်။ ပရိယောဒါတံ၊ ထက်ဝန်းကျင်ဖြူ

စင်သည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။သဗြဟ္မစာရိနံ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့၏။အက္ခိသု၊
မျက်စိတို့၌။ သုဝိတလန္တနံဝိယစ၊ ချမ်းအေးခြင်းကို ပြုတတ်သော မျက်
စင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဓာတုဂတစန္ဒနံဝိယစ၊ စိတ်နှလုံးကိုယူကျုံး၏
သို့ဖြစ်သောစန္ဒကူးကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မနာပေါ၊ နှစ်လိုအပ်သည်။ဟုက္ခာ၊
ဖြစ်၍၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဝိဟရတိ၊ နေသည်မည်၏။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား
၏။ အဇ္ဈာသယံ၊ အလိုတော်ကို၊ ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှါ။ သက္ကောတိ၊ စွမ်း
နိုင်၏။ဟိ၊ ဆိုသင့်စွာ။ စိရံဇီဝမဟာဝိရကပ္ပံတိဋ္ဌမဟာမုနိတိ၊ စိရံဇီဝမဟာ
ဝိရကပ္ပံတိဋ္ဌ မဟာမုနိဟူ၍။ မဟာဝိရ၊ ကြီးမြတ်သော လုံ့လရှိတော်မူ
သောဘုရားရှင်၊ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ ဇီဝ၊ အသက်တော်ရှည်ပါ။ မဟာမုနိ၊
ရဟန်းတို့၏ အရှင်သခင် ဖြစ်တော်မူသောဘုရားမြတ်။ ကပ္ပံ၊ အယုကပ်
ပတ်လုံး၊ တိဋ္ဌ၊ တည်တော်မူပါ။ဣတိဇေ၊ ဤသို့သောစကားကိုဆို၍၊ ဂေါတ
မိယာ၊ မိထွေးတော်ဂေါတမိသည်။ ဝဇ္ဇိတော၊ ရှိခိုးအပ်သော၊ သတ္ထာ၊
ဘုရားသခင်သည်။ ဂေါတမိ၊ ဂေါတမိ၊ တဿဂတာ၊ ဘုရားရှင်တို့ကို
ဇေ၊ ဤသို့ဆို၍။ နခေါဝဇ္ဇိတဗ္ဗာ၊ ရှိမခိုးအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ပဋိက္ခိပိတ္တာ၊ ပယ်တော်မူ၍။ တာယ၊ ထိုမိထွေးတော်သည်။ ယာပိ
တော၊ တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝဇ္ဇိတဗ္ဗာကာရံ၊ ရှိခိုးအပ်သောအခြင်း
အရာကို၊ အာပိက္ခန္တော၊ ကြားတော်မူလိုသောကြောင့်။ ဇေ၊ ဤသို့အာရုဋ္ဌ
ဝိရိယေစသောဂါထာဖြင့်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဟ၊ ဟော
တော်မူ၏။ ။အာရုဋ္ဌဝိရိယေ၊ ခြီးမြှောက်အပ်သောလုံ့လရှိတော်မူသော
ဘုရားမြတ်။ ပဟိတက္ကနိဗ္ဗာနံသို့စေလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိတော်မူသော
ဘုရားမြတ်၊ နိစ္စံ၊ မပြတ်၊ ဒဋ္ဌပရက္ကမေ၊ မြဲမြံစွာလုံ့လပြုတော်မူသောဘုရား
မြတ်။ သမဂ္ဂေ၊ ညီညွတ်သောအဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သော၊ သာဝကေ၊
တပည့်တော်တို့ကို၊ ပဿ၊ ရှုကြည့်တော်မူပါ။ သော၊ ဤအာရုဋ္ဌဝိရိယေ
စသောစကားသည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားမြတ်တို့အား။ ဝဇ္ဇနာ၊ ရှိခိုးကြောင်းဖြစ်
သောစကားတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဇေ၊ ဤသို့ဆိုပြီး
သောနည်းဖြင့်၊ အာရုဋ္ဌဝိရိယော၊ အားထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိသောပုဂ္ဂိုလ်
သည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အဇ္ဈာသယံ၊ အလိုတော်ကို၊ ဂဟေတုံ၊
ယူခြင်းငှါ။ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဒုလ္လဘံ၊ ရဲခဲသော၊ ခဏံ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒဏာ
ကို၊ နဝိရာဇေတိ၊ မချွတ်ယွင်းစေ။ ဟိ၊ ဆိုသင့်စွာ။ တဿ၊ ထိုအားထုတ်အပ်
သောလုံ့လရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေါ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒဏာသည် လည်း
ကောင်း။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဒေသနာသည်လည်းကောင်း။ သံစာသုပ္ပဋိ

၀၄၀ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ပတ္တိ၊ သံဃာ၏သုပ္ပဒိုပန္န အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ သမယော၊ အကျိုးရှိသည်။ သဉ္ဇဒ္ဓိယာ၊ အပွားအစားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနေန၊ ဤအာရမ္မဇီရိယဖြစ်သောရဟန်းသည်။ ဘုရားသုံးဆောင်အပ်သော။ ရွှေပိဋကတ်၊ ပြည်သူ့ကို ဆွမ်းသည်လည်း။ မဟာပုလော၊ များမြတ်သောအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိနေနအဂ္ဂဿာတိ၊ ဟိနေနအဂ္ဂဿဟူသည်ကား။ ဟိနာယ၊ ဝန့်ဉ်မှီသည်ဖြစ်၍ယုတ်သောသဘောရှိသော။ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါတရားဖြင့်။ ဟိနေန၊ ဝန့်ဉ်သိတဖြစ်၍ယုတ်သောသဘောရှိသော။ ဇီရိယေန၊ ဇီရိယဖြင့်။ ဟိနာယ၊ ယုတ်သော။ သတိယာ၊ သတိဖြင့်။ ဟိနေန၊ ယုတ်သော။ သမာဓိနာ၊ သမာဓိဖြင့်။ ဟိနာယ၊ ယုတ်သော။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ အဂ္ဂသင်္ဂါတဿ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော။ အရဟတ္တဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တိနာမ၊ ရောက်ခြင်းမည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အဂ္ဂေနစခေါတိ၊ အဂ္ဂေနစခါဟူသည်ကား။ အဂ္ဂဟိ၊ ဝန့်ဉ်၏ကင်းခြင်းကိုမှီသည်ဖြစ်၍မြတ်ကုန်သော။ သဒ္ဓါဒိဟိ၊ သဒ္ဓါအစရှိသောတရားတို့ဖြင့်။ အဂ္ဂဿ၊ မြတ်သော။ အရဟတ္တဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တိ၊ ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဏ္ဍပေယျန္တိ၊ မဏ္ဍပေယျဟူသည်ကား။ ပသန္နဋ္ဌေန၊ ကြည်သော အနက်သဘောကြောင့်။ မဏ္ဍံ၊ မဏ္ဍမည်၏။ ပါတဗ္ဗဋ္ဌေန၊ သောံအပ်သောအနက်သဘောကြောင့်။ ပေယျံ၊ ပေယျမည်၏။ ဟိ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဟံ၊ အကြင်သေရည်ကို။ ပိဝိတွာ၊ သောက်၍။ အန္တရေဝိဝိပာနရိလမ်းအကြား၌။ ပတိတော၊ တိမ်းလည်းလျက်။ ဝိသညိ၊ မိန်းမသည်ဖြစ်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သာဓူကာဒိနံပိ၊ ခါးတွင်ဝတ်ဆင်သောဝတ်ဆင်သည်တို့၏လည်း။ အဿာမိကော၊ အစိုးရသူမဟုတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောသေရည်ကို။ ပသန္နံပိ၊ ကြည်သော်လည်း။ နပါတဗ္ဗံ၊ မသောက်သင့်။ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်လေသောကြောင့်။ မယံ၊ ငါဘုရား၏။ သာသနံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသောသာသနာကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်။ ပသန္နဉ္စ၊ ကြည်သည်ကြည်လင်၏။ ပါတဗ္ဗဉ္စ၊ သောက်လည်းသောက်အပ်သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သောအနက်သဘောကို။ ဒသေသန္တော၊ ပြတော်မူလိုသောကြောင့်။ မဏ္ဍပေယျန္တိ၊ မဏ္ဍပေယျဟူသောစကားကို။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုမဏ္ဍပေယျဟူသောဝုဒ်၌။ မဏ္ဍော၊ ကြည်ခြင်းသည်။ ဒေသနာမဏ္ဍော၊ ဒေသနာဟူသောကြည်ခြင်းလည်းကောင်း။ ပဒိုဂ္ဂဟဏမဏ္ဍော၊ တရားနာပရိသတ်ဟူသောကြည်ခြင်း လည်းကောင်း။ ဗြဟ္မစရိယမဏ္ဍော၊ မြတ်သော အကျင့်ဟူ

သောကြည်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟိဝိဓော၊ သုံးပါးအပြားရှိ
သည့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးတို့တွင်၊ ဒေသနာမဏ္ဍော၊ ဒေသ
နာဟူသောကြည်ခြင်းသည်၊ ကတမော၊ အဘယ်နည်း၊ စတုန္ဒ၊ လေးပါး
ကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယသ၏အဖြစ်ဘုံပြီးစေတတ်၊ သာသစ္စာ
တရားတို့ကို၊ အာရိက္ခဏာ၊ လက်မွန်ကြားခြင်းသည်၊ ဒေသနာ၊ ဟောပြော
ခြင်းသည်၊ ပညာပနာ၊ အပြားအားဖြင့်သိစေခြင်းသည်၊ ပဋ္ဌပနာ၊ အပြား
အားဖြင့်ထားခြင်းသည်၊ ဝိဝေဏာ၊ ဖွင့်လှစ်ခြင်းသည်၊ ဝိဘဇနာ၊ ဝေဝာန်
ခြင်းသည်၊ ဥတ္တာနိကမ္ဘံ၊ ထင်စွာပြုခြင်းသည်၊ စတုန္ဒ၊ လေးပါးကုန်သော၊
သတိပဋ္ဌာနာနံ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့ဘုံ၊ အရိယဿ၊ မြတ်သော၊ အဋ္ဌဝီကဿ၊
အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်ကို၊ အာရိက္ခဏာ၊ ကြားခြင်းသည်၊ (လ)၊
ဥတ္တာနိကမ္ဘံ၊ ထင်စွာပြုခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ၊ ဤသစ္စာလေးပါးစ
သောတရားကိုဟောပြောခြင်းသည်၊ ဒေသနာမဏ္ဍော၊ ဒေသနာဟူသော
ကြည်ခြင်းမည်၏၊ ပဋိဂ္ဂဟဏမဏ္ဍော၊ တရားနာပရိသတ်ဟူသောကြည်
ခြင်းသည်၊ ကတမော၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းယောကျ်ားတို့သည်
လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနီယော၊ ရဟန်းမိန်းမတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥပါ
သကာ၊ ဥပါသကာယောကျ်ားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥပါသိကာယော၊
ဥပါသကီမိန်းမတို့သည် လည်းကောင်း၊ အညေဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်
သော၊ ဝိညာတာရော၊ သစ္စာလေးပါးတို့ကိုသိကုန်သော၊ ကေဝိ၊ အမှတ်မရှိ
ကုန်သော၊ ယေဝါပနဒေဝမနုဿာ၊ အကြင်နတ်လူတို့သည်လည်းကောင်း၊
သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အယံ၊ ဤရဟန်းယောကျ်ားစသောပရိသတ်သည်၊ ပဋိဂ္ဂ
ဟဏမဏ္ဍော၊ တရားနာပရိသတ်ဟူသောကြည်ခြင်းမည်၏၊ ဗြဟ္မစရိယ
မဏ္ဍော၊ မြတ်သောအကျင့်ဟူသောကြည်ခြင်းသည်၊ ကတမော၊ အဘယ်
နည်း၊ အရိယော၊ မြတ်သော၊ အဋ္ဌဝီကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊ အယမေဝ
မဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်တရားသည်ပင်လျှင်တည်း၊ ဣဒံအယံမဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်တရားဟူ
သည်၊ သေယူထာကတမော၊ အဘယ်နည်း၊ သမ္ဗာဒိဗ္ဗိ၊ သမ္ဗာဒိဗ္ဗိရင်း၊
(လ)၊ သမ္ဗာသမာဓိ၊ သမ္ဗာသမာဓိလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေ၊ ဤသည်
တို့တည်း၊ အယံ၊ ဤမဂ္ဂင်္ဂါရှစ်ပါးတရားသည်၊ ဗြဟ္မစရိယမဏ္ဍော၊ မြတ်
သောအကျင့်ဟူသောကြည်ခြင်းမည်၏၊ အဝိစ၊ တနည်းလည်း၊ အဝိမောက္ခ
မဏ္ဍော၊ အဝိမောက္ခဟူသောမဏ္ဍာသည်၊ အသဒ္ဓိယံ၊ မသဒ္ဓါခြင်းဟူသော၊
ကသဉ္စံ၊ အမြှိုက်ပေါက်ဖတ်ကို၊ ဆဒ္ဓေတွာ၊ သမုဇ္ဈေဒ အစွမ်းဖြင့်စွန့်၍၊
သမ္ဗုန္တိယဿ၊ စတုဘူမကဖြစ်သောသမ္ဗုန္တိ၏၊ အဝိမောက္ခမဏ္ဍံ၊ ကြည်လင်

၁၄၂ ဗုဒ္ဓါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲ။

ကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သောအဓိမောက္ခကိုးပိဝတိ။ သေခံ၏။ ဣတိ။ ထိုကြောင့်။
မဏ္ဍပေယျံ။ မဏ္ဍပေယျမည်၏။ ဣတိအာဒိနာ။ ဤသို့အစရှိသောနယေနပိ။
နည်းဖြင့်လည်း။ ဧတ္ထ။ ဤမဏ္ဍပေယျံဟူသောပုဒ်၌။ အတ္ထော။ အနက်ကိုး
ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ သတ္ထာသမ္ဗုဒ္ဓိတူတောတိဣဒံ။ သတ္ထာသမ္ဗုဒ္ဓိတူတော
ဟူသောစကားသည်။ ဧတ္ထ။ ဤသာသနာတော်၌။ ကာရုဏာစေနံ။ အကြောင်း
ဖြစ်သော စကားသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ သတ္ထာ။
နတ်လူတို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်။ သမ္ဗုဒ္ဓိတူတော။
မျက်မှောက်ထင်ရှားဖြစ်တော်မူ၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ဝိရိယသမ္ပယော
ဂံ။ အားသစ်ခြင်းလုံ့လနှင့်ကောင်းစွာယှဉ်ခြင်းကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ ဧတံမဏ္ဍံ။
ဤသို့ဩဇာခြင်းသဘောရှိသော သာသနာတော်ကို။ ပိဝထ။ သောက်ကြ
ကုန်။ ဟိ။ ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့။ ဗာဟိရကံ။ သာသနာတော်မှ အပဖြစ်သော။
ဘောသဇ္ဇမဏ္ဍမ္ပိ။ ဩဇာလင်သောဆေးရည်ကိုလျက်လည်း။ ဝေဇ္ဇသား။ ဆေး
သွား၏။ အသမ္ဗုဒ္ဓါ။ မျက်နှာကွယ်ရာမှ။ ပိဝန္တနံ။ သောက်ကုန်သော သူတို့
အား။ ပမာဏံဝါ။ လျောက်ပတ်သော ဆေး၏ပမာဏကို လည်းကောင်း။
ဥဂ္ဂမနံဝါ။ အနိလိမ္ပမည်ကို လည်းကောင်း။ နိဂ္ဂမနံဝါ။ ဝမ်းကျလိမ္ပမည်ကို
လည်းကောင်း။ နဇာနာမာတိ။ ငါတို့မသိနိုင်ချေတကားဟူ၍။ အာသကံ။
ရွံ့ရှားစိုးရိမ်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဝေဇ္ဇသမ္ဗုဒ္ဓါ။ ဆေးသွားထင်
ရှားမျက်မှောက်ဖြစ်မှုကား။ ဝေဇ္ဇာ။ ဆေးအရာမှာလိမ္မာပြွန်းတီး ဆရာကြီး
တို့သည်။ ဇာနိဿန္တိ။ သိကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ။ ဤသို့လုံးသွင်း၍။ နိရာသကံ။
ရွံ့ရှားယုံမှားခြင်းကင်းကုန်လျက်။ ပိဝန္တိ။ သောက်ကုန်၏။ ဝေမေဝ။ ဤသို့
ဩဇာလင်သော ဆေးရည်ကိုလျက် ဆေးသွား မျက်မှောက်တွင်မှ မရွံ့
မကြောက်သောက်သည်နှင့် အတူသာလျှင်။ အမှာကံ။ ငါတို့၏။ သတ္ထာ။
ဆရာဖြစ်တော်မူသော။ ဓမ္မဿာမိ။ တရားမင်းမြတ်သည်။ သမ္ဗုဒ္ဓိတူတော
တိ။ မျက်မှောက်ထင်ရှားရှိသည်ကိုကားဟု။ ဝိရိယံ။ ရွံ့ရှားခြင်းကင်းသော
အားသစ်ခြင်းကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ မဏ္ဍပေယျံ။ သောက်အပ်သင့်ရာ ဩဇာ
လင်စွာသာသနာဟူသောအမြှိုက်ရည်ကို။ ပိဝထ။ သောက်ကြကုန်။ ဣတိ။
ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်။ မဏ္ဍပါနေ။ ဩဇာလင်စွာသာသနာဟူသော
အမြှိုက်ဆေးရည်ကိုသောက်ခြင်း၌။ နေသံ။ ထိုတပည့်သားတော်တို့အား။
နိယောဇေန္တော။ တိုက်တွန်းတော် မူလိုသောကြောင့်။ တသ္မာတိ။ ဟာတိက္ခ
ဝေတိအာဒိ။ တသ္မာတိဟာတိက္ခဝေ ဤသို့အစရှိသောစကားကို။ ဘဂဝါ။
မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဟ။ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ။ ထိုတသ္မာတိဟ အစ

ရှိသောပါဠိဝါကျ၌။ သဗလဝတိ၊ သဗလော ဟူသည်ကား။ သာနိသံသာ။ အတိညာဉ်သမာပတ်ကိုရသဖြင့်မြတ်သောအကျိုးရှိသည်။ သဥဒ္ဓိယာတိ သဥဒ္ဓိယဟူသည်ကား။ သဝဓိ၊ မဂ်ဖိုလ်ရခြင်းရောက်ခြင်းစသည်၌ ပွားစီးခြင်းရှိသည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ နိယောဇနာနုရူပံ။ တိုက်တွန်းခြင်းအားလျော်စွာ။ သိက္ခိတဗ္ဗတံ၊ ကျင့်အပ်သည် အဖြစ်ကို၊ နိဒ္ဒိသန္တော၊ ညွှန်ပြတော်မူသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္တတ္ထံဟိဘိက္ခဝေတိ အာဒိ၊ အတ္တတ္ထံဟိဘိက္ခဝေ ဤသို့အစရှိသောစကားကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအတ္တတ္ထံဟိ အစရှိသောပါဠိစကား၌။ အတ္တတ္ထန္တိ၊ အတ္တတ္ထံဟူသည်ကား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အတ္ထဘူတံ၊ အကျိုးစီးပွားဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ အပ္ပမာဒေန သမ္ပါဒေတုန္တိ၊ အပ္ပမာဒေန သမ္ပါဒေတုံ ဟူသည်ကား။ အပ္ပမာဒေန၊ မေ့လျော့ခြင်းကင်းသဖြင့်။ သဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ ခပ်သိမ်းသော ကိစ္စတို့ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ပရတ္ထန္တိ၊ ပရတ္ထံဟူသည်ကား။ ပစ္စယဒါယကာနံ၊ ပစ္စည်းကိုပေးကမ်းလှူဒါန်းသောဒါယကာတို့၏။ မဟာပုဿာနိသံသံ၊ များမြတ်သော အကျိုးအာနိသင် ရှိသည်ကို။ သေသံ၊ ဖွင့်အပ်ပြီးသည်မှကြွင်းသော စကားသည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောပါဠိအရာ၌။ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတံ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ဒသဗလသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ဒသဗလသုတ်၏အဖွင့်သည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌။ ဇာနတောအဟန္တိ အာဒိသု၊ ဇာနတော အဟံ ဤသို့အစရှိသောပါဌ်တို့၌။ ဇာနတောတိ၊ ဇာနတောဟူသည်ကား။ ဇာနန္တဿ၊ ပညာမျက်စိဖြင့် သိသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ပဿတောတိ၊ ပဿတောဟူသည်ကား။ ပဿန္တဿ၊ ပညာစက္ခုဖြင့် ရှုကြည့်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဧဝံ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပဒါနိ၊ ဇာနတော ပဿတောဟူကုန်သောပုဒ်တို့သည်။ ဧကတ္တာနိ၊ တူသောအနက်ရှိကုန်၏။ ဗျဉ္ဇနမေဝ၊ သဒ္ဓါအားဖြင့်သာလျှင်။ နာနံ၊ ထူး၏။ ဧဝံသန္တေဝိ၊ ဤသို့ဖြစ်လျက်လည်း။ ဇာနတောတိ၊ ဇာနတောဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ ဥာဏလက္ခဏံ၊ ဥာဏ်၏လက္ခဏာကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နိဒ္ဒိသတိ၊ ညွှန်ပြတော်မူ၏။ ဟိ၊ ဆိုသင့်စွာ။ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်သည်။ ဇာနနလက္ခဏံ၊ သိခြင်းလက္ခဏာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဿတောတိ၊ ပဿတောဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ ဥာဏပ္ပဘာဝံ၊ ဥာဏ်၏အာနုဘော်ကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နိဒ္ဒိသတိ၊ ညွှန်ပြတော်မူ၏။ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏။

၀၄၄ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ - ပဌမတွဲ

ဉာဏံ၊ ဉာဏ်သည်။ ပဿနပ္ပဘာဝံ၊ မြင်ခြင်းအာနုဘော်ရှိသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ စက္ခုမာ၊ မျက်စိရှိသော၊ ယုဂ္ဂလော၊ ယုဂ္ဂိုလ်သည်။ စက္ခုနာ၊ စက္ခု
ဝိညာဉ်ဖြင့်၊ ချပါနံ၊ ရုပ်တို့ကို၊ ပဿတိဝိယ၊ မြင်သကဲ့သို့၊ ဉာဏသမာဓိ၊
ဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ယုဂ္ဂလော၊ ယုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဉာဏေန၊ ဉာဏ်ဖြင့်၊ ဝိဝဇ္ဇေ
ဝနီ၏ ကင်းရာကင်းကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ လောကုတ္တရာတရားတို့
ကို၊ ပဿတိ၊ မြင်၏။ အာသဝါနံ ခယန္တိ ဧတ္ထ၊ အာသဝါနံ ခယံဟူသော ဤပါ
ဠိ၌၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားလေးပါးတို့၏၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်း၊ အသ
မုပ္ပါဒေါ၊ တဖန်ဖြစ်ခြင်း မရှိသောအားဖြင့်ချုပ်ခြင်း၊ ခိဏာကာရော၊ ကုန်
သောအခြင်းအရာ၊ နတ္ထိဘာဝေါ၊ မရှိသည်အဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အယမ္ပိ၊ ဤ
အနက်သဘောကိုလည်း၊ အာသဝက္ခယောတိ၊ အာသဝက္ခယော ဟူ၍၊
ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘင်္ဂေါ၊ ဘင်္ဂဏကိုလည်း၊ မဂ္ဂဖလနိဗ္ဗာနာနိပိ၊ မဂ်ဖိုလ်
နိဗ္ဗာန်တို့ကိုလည်း၊ ဟိ၊ ချဲ့ပြီးအံ့၊ အာသဝါနံ ခယော အနာသဝံ စေတောမုတ္တိန္တိ
အာဒိသု၊ အာသဝါနံ ခယော အနာသဝံ စေတောမုတ္တိ ဤသို့အစရှိသော
ပါဠိရပ်တို့၌၊ ခိဏာကာရော၊ အာသဝေါတို့၏ ကုန်သော အခြင်းအရာကို၊
အာသဝက္ခယောတိ၊ အာသဝက္ခယဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။ အာသဝါ
နံ၊ အာသဝေါတို့၏၊ ခယော၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါမရှိသော
စေတောမုတ္တိ၊ စေတောမုတ္တိဟူသောအရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိကို၊ ယော
အာသဝါနံ ခယောဝယော ဘောဒေါပရိဘောဒေါ အနိစ္စတာအန္တရဓာနန္တိ
ဧတ္ထ၊ ယောအာသဝါနံ ခယောဝယောဘောဒေါပရိဘောဒေါအနိစ္စတာအန္တ
ရဓာနံဟူသော ဤပါဠိရပ်၌၊ ဘင်္ဂေါ၊ ဘင်္ဂဏကို၊ အာသဝက္ခယောတိ၊
အာသဝက္ခယဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။ အာသဝါနံ၊ ကာမာသဝစသော
အာသဝေါ တရားတို့၏၊ ယောခယော၊ အကြင်ကုန်ခြင်းသည်၊ ယောဝ
ယော၊ အကြင်ပျက်စီးခြင်းသည်၊ ယောဘောဒေါ၊ အကြင်ကွဲပြဲခြင်းသည်၊
ယောပရိဘောဒေါ၊ အကြင်ထက်ဝန်းကျင်ကွဲပြဲခြင်းသည်၊ ယာအနိစ္စတာ၊
အကြင်အမြဲ မရှိသည်၏ အဖြစ်သည်၊ ယံအန္တရဓာနံ၊ အကြင်ကွယ်
ပျောက်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သေက္ခဿသိက္ခမာနဿ၊ ဥဇုမဂ္ဂါနုဿာရိ
နော၊ ခယသ္မိံ ပဌမံဉာဏံ၊ တတောအညာအနန္တရာတိဧတ္ထ၊ သေက္ခဿ
သိက္ခမာနဿ၊ ဥဇုမဂ္ဂါနုဿာရိနော၊ ခယသ္မိံ ပဌမံဉာဏံ၊ တတောအညာ
အနန္တရာဟူသောဤပါဠိအရာ၌၊ မဂ္ဂေ၊ အရဟတ္တမဂ်ကို၊ အာသဝက္ခယော
တိ၊ အာသဝက္ခယဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဥဇုမဂ္ဂါနုဿာရိနော၊ ကိလေသာ
ဟူသောဝက် ကာယဝက်စသည်တို့ကို ပယ်ခြင်းဖြင့် မြှောင့်သည်ဖြစ်၍

ဖြစ်သောပိပဿနာနှင့်တကွသောအောက်မဂ်တရားတို့ကိုအဖန်တလဲလဲ
နှလုံးသွင်းသော။ သိက္ခမာနဿ၊ သိက္ခာသုံးပါး အပေါင်းကို ကျင့်ဆဲဖြစ်
သော၊ သေက္ခဿ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ခယသ္မိံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏ ကုန်
ခြင်းဖြစ်သောအရဟတ္တမဂ်၌ ဥာဏံ၊ အကျုံးဝင်သောဥာဏ်သည်၊ ပဌမံ၊
ရှေးဦးစွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုအရဟတ္တမဂ်ဥာဏ် ရှေးဦးစွာဖြစ်
သည်မှ၊ အနန္တရာ၊ အခြားမဲ့၌၊ အညာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်
၏။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သော၊ ထိုအရဟတ္တမဂ်သည်၊ အာသဝေ၊
အာသဝေါတရားတို့ကို၊ ခေပေန္တော၊ ကုန်စေလျက်၊ ဝုပသန္တော၊ ငြိမ်းစေ
လျက်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာသဝါနံ ခယောတိ၊ အာသ
ဝါနံ ခယောဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ အာသဝါနံ ခယာသမဏောဟောတိ
တိတ္ထေ၊ အာသဝါနံ ခယာသမဏောဟောတိဟူသောဤပါဠိအရာ၌၊ ဖလံ၊
ဖိုလ်ကို၊ အာသဝက္ခယောတိ၊ အာသဝက္ခယဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။
အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ သမဏော၊
ငြိမ်းပြီးသောမကောင်းမှုရှိသောရဟန္တာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိယသ္မာ
အကြင်ကြောင့်၊ တံဖလံ၊ ထိုဖိုလ်သည်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့
၏၊ ဝိဏန္တော၊ ကုန်ကြောင်းဖြစ်သောမဂ်၏အဆုံး၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ အာသဝါနံ ခယောတိ၊ အာသဝါနံ ခယောဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။
အာသဝါတဿဝဇုန္တိ၊ အာရာသော အာသဝက္ခယာတိတ္ထေ၊ အာသဝါ
တဿဝဇုန္တိ၊ အာရာသော အာသဝက္ခယာဟူသောဤပါဠိအရာ၌၊ နိဗ္ဗာနံ၊
နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာသဝက္ခယောတိ၊ အာသဝက္ခယဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။
တဿ၊ ထိုသူအား၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်၊ ဝဇုန္တိ၊ တိုးပွား
ကုန်၏။ သော၊ ထိုသူတပါးအပြစ်ကို ရှုကြည့်လျက် အမြဲတစေ လျှင်ပြစ်
တင်ကဲ့ရဲ့လိုသောသူသည်၊ အာသဝက္ခယာ၊ အာသဝေါတရားတို့၏အနီး
ငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်မှ၊ အာရာ၊ ဝေးကြီးဝေး၍၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့် တံ၊
ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ အာဝဇ္ဇ၊ ရှေးရှုချက်၍၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါ တရားတို့
သည်၊ ဝိယန္တိ၊ ကုန်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာသဝါနံ ခယောတိ၊ အာ
သဝါနံ ခယောဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ပန၊ အထူးကား၊ ဣမေ၊ ဤအရာ၌၊ မဂ္ဂ
ဖလသနိ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့ကို၊ အမိပ္ပတာနိ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏။ နောအဇာနတော
နောအပဿတောတိ၊ နော အဇာနတော နောအပဿတောဟူသောပုဒ်၌၊
ယောပန၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ နဇာနာတိ၊ ပညာမျက်စိဖြင့် မသိ၊
နပဿတိ၊ ပညာစက္ခုဖြင့် မရှုကြည့်၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နောဝဒါမိ၊

၁၄၆ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဟောတော်မူ။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်
 ၏။ ဇေတန၊ နေအစာနတော၊ နေအပဿတော၊ ဟူသောဤစကားဖြင့်၊
 ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အစာနတောပိ၊ ပညာမျက်စိမသိဘဲလျက်
 လည်း။ အပဿတောပိ၊ ပညာစက္ခုဖြင့်မရှုကြည့်ဘဲလျက်လည်း။ သံသာ
 ရာဒိဟိယေဝ၊ သံသာရာအစရှိသည်တို့မှသာလျှင်။ သုဒ္ဓိ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကို။
 ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အယူတို့ကို။ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ပယ်အပ်
 ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပုရိမေန၊ ရှေး၌ဖြစ်သော။ ပဒစ္စယေန၊ ဇာန
 တောပဿတော၊ ဟူသောပုဒ်နှစ်ခု အပေါင်းဖြင့်။ ဥပါယော၊ အာသဝေါ
 တရားတို့၏ကုန်ခြင်း၏သင့်သော အကြောင်းဥပါယ်ကို။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣမိနာပဒစ္စယေန၊ နေအစာ
 နတောနေအပဿတောဟူသောဤပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်းဖြင့်။ အနုပါယံ၊ အာ
 သဝေါတရားတို့၏ ကုန်ခြင်း၏သင့်သောအကြောင်း ဥပါယ်မဟုတ်သည်
 ကို။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဋိသေခေတိ၊ မြစ်တော်မူ၏။ ဣဒါနိ၊ ယခု
 အခါ၌။ ယံယေနကာရဏေန၊ အကြင်သို့သော အကြောင်းဖြင့်။ ဇာနတော၊
 ပညာမျက်စိဖြင့်သိသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊
 ခယော၊ ကုန်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဒေသတု
 ကာမော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ကိဉ္စသိက္ခဝေဇာနတောတိ၊ ကိဉ္စသိက္ခ
 ဝေဇာနတော အစရှိသော။ ပုန္တိ၊ ကထေတုကမျတာပုန္တိကို။ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာရတိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဘုရားဟော
 တော်မူရာပါဠိ၌။ ဇာနနာ၊ သိခြင်းသည်။ ဗဟုဝါ၊ များသော အပြားရှိ
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့။ သိပ္ပဇာတိကောဝေ၊ လက်မှု
 လိမ္မာတတ်မြောက်သည်သာ ဖြစ်သော။ ကောစိသိက္ခ၊ တရံတယောက်
 သောရဟန်းသည်။ ဆတ္တံ၊ ထီးကို။ ကာတုံ၊ ပြုပြင်စီရင်ခြင်းငှါ။ ဇာနာတိ၊
 သိ၏။ ကောစိ၊ တရံတယောက်သောရဟန်းသည်။ စိဝရာဒိနိ၊ သင်္ကန်းအစ
 ရှိသောအမှုတို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါးပါးသော အမှုကို။ ကာတုံ၊ ပြုပြင်
 စီရင်ခြင်းငှါ။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဤဒိသာနိ၊ ဤသို့သတောရှိကုန်သော။ ကမ္မာ
 နိ၊ အမှုတို့ကို။ ဝတ္ထသိသေ၊ ဝတ်အကျင့်ဟု ဆိုအပ်သော အဦးအမြတ်၌၊
 ဋ္ဌတွာ၊ တည်၍။ ကရောန္တဿ၊ ပြုပြင်စီရင်သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ သာ
 ဇာနနာ၊ ထိုလိမ္မာကြွမ်းကြင်သိမြင်ခြင်းသည်။ သဂ္ဂမဂ္ဂပလာနံ၊ နတ်ရွာမင်
 ဖိုလ်တို့၏၊ ပဒဋ္ဌာနံ၊ နီးသောအကြောင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 နဝတ္ထဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ ပန၊ ထိုသို့ကားမဟုတ်။ ယောသိက္ခ၊ အကြင်ရဟန်း

သည့်။ သာသနောသုရားသာသနာတော်၌။ ပဗ္ဗဇိတွာရဟန်းပြု၍။ ဝေဇ္ဇ
ကမ္မဒိနိဆေးဝါးကုမခြင်းအစရှိသောအမှုတို့ကို။ ကာတုံ။ ပြုပြင်စီရင်ခြင်း
၌။ ဇာနာတိ။ သိ၏။ ဧဝံ။ ဤသို့ဆေးဝါးကုမခြင်းစသော နည်းဥပဒေသကို။
ဇာနတော။ သိကြွင်းလိမ္မာသောကြောင့်။ တဿ။ ထိုရဟန်းအား။ အာသဝါ။
အာသဝေါ တရားတို့သည်။ ဝဇ္ဇန္တိယေဝ။ ပွားများကုန်သည် သာလျှင်
တည်း။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ယံဓမ္မံ။ အကြင်တရားကို။ ဇာနတောစ။ ပညာ
မျက်စိဖြင့်မြင်သိသောပုဂ္ဂိုလ်အားသာလျှင်လည်းကောင်း။ ပဿတောစ။
ပညာစက္ခုဖြင့်ရှုမြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်အားသာလျှင် လည်းကောင်း။ အာသဝါ
နံ။ အာသဝေါတရားတို့၏။ ခယော။ ကုန်ခြင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တဒေ
ဝ။ ထိုတရားကိုသာလျှင်။ ဒေသန္တော။ ပြတော်မူလိုသောကြောင့်။ ဣတိ
ဣပန္တိအာဒိ။ ဣတိဣပံဤသို့အစရှိသော စကားကို။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ အာဟ။ မိန့်တော်မူ၏။ ဧဝံခေါဘိက္ခဝေဇာနတောတိ။ ဧဝံခေါဘိက္ခ
ဝေဇာနတောဟူသည်ကား။ ဧဝံ။ ဤသို့ဣတိဣပံစသော အခြင်းအရာဖြင့်။
ပဗ္ဗန္တိ။ ငါးပါးကုန်သော။ ခန္ဓာနံ။ ခန္ဓာတို့၏။ ဥပယဗ္ဗပံ။ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကို။
ဇာနန္တဿ။ သိသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ အာသဝါနံ။ ခယောဟောတိတိ။ အာသ
ဝါနံခယောဟောတိ ဟူသည်ကား။ အာသဝါနံ။ အာသဝေါတရားတို့၏။
ခယန္တော။ ကုန်ခြင်းအဆုံး၌။ ဇာတတ္တာ။ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အာသ
ဝါနံခယောတိ။ အာသဝါနံ ခယောဟူ၍။ လန္ဓနာမံ။ ရအပ်သော အမည်ရှိ
သော။ အရဟတ္တံ။ အရဟတ္တဖိုလ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဧဝံ။ ဤသို့ဆိုအပ်
ပြီးသောနည်းဖြင့်။ အရဟတ္တနိက္ခုဋေန။ အရဟတ္တဖိုလ်တည်း ဟူသော
အထွဋ်ဖြင့်။ ဒေသနံ။ ဒေသနာတော်ကို။ နိဗ္ဗာပေတွာ။ ပြီးဆုံးစေ၍။ ဣဒါနိ။
ယခုအခါ၌။ ဝိကာသဝဿ။ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိသော ရဟန္တာ
ပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်ကို။ အာဂမနိယံ။ ရောက်ခြင်းကို ဆောင်တတ်သော။ ဝုပ္ပ
တာဂပဋိပဒံ။ မဂ်၏ရှေးအဖို့၌ ဖြစ်သော အကျင့်ဝန်ပဋိပဒ်ကို။ ဒေသတုံ။
ပြတော်မူခြင်း၌။ ယမ္ဘိဿတံဘိက္ခဝေတိအာဒိ။ ယမ္ဘိဿတံဘိက္ခဝေဤသို့
အစရှိသောစကားကို။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ အာဟ။ ဟောတော်
မူ၏။ တတ္ထ။ ထိုယမ္ဘိဿ အစရှိသောပါဠိဝါကျ၌။ ခယသ္မိံ။ ခယေညာဏန္တိ။
ခယသ္မိံ ခယေညာဏံဟူသည်ကား။ အာသဝက္ခယသင်္ခါတေ။ အာသဝက္ခ
ယဟူ၍ဆိုအပ်သော။ အရဟတ္တဖလေ။ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ပဋိလန္ဓေ။ ရအပ်
သည်။ သတိ။ ရှိသော်။ ပစ္စဝေက္ခဏာဥာဏံ။ ပစ္စဝေက္ခဏာဥာဏံသည်။ ပဟိ။
မှန်၏။ တံ။ ထိုပစ္စဝေက္ခဏာဥာဏံသည်။ အရဟတ္တဖလ သင်္ခါတေ။ အရ

၀၄၀ နိဒါနဝဂ္ဂသံပခုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ဟတ္ထဗိုလ်ဟူ၍ဆိုအပ်သော၊ ခယသ္မိံ၊ အာသဝေါတို့၏ကုန်ကြောင်းဖြစ်သော
 တရားသည်။ ပဌမာ၊ ရံ၊ ပဌမအကြိမ်သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ပစ္စာ
 နေဝံ၊ ဥပ္ပန္နတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ခယဉာဏန္တိ၊ ခယဉာဏံဟူ
 ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ သဥပနိသန္တိ၊ သဥပနိသံဟူသည်ကား၊ သကော၊ ထံ၊
 အကြောင်းနှင့်တကွ၊ သပ္ပတ္တယံ၊ ပစ္စည်းနှင့်တကွ၊ ဝိမုတ္တိတိ၊ ဝိမုတ္တိဟူသည်
 ကား၊ အရဟတ္တဖလဝိမုတ္တိ၊ အရဟတ္တဗိုလ်ဟူသောဝိမုတ္တိတည်း။ ဟိ၊
 ဆိုသင့်၏။ သာ၊ ထိုအရဟတ္တဗိုလ်ဟူသောဝိမုတ္တိသည်။ အဿ၊ ထိုခယ
 ဉာဏံဟူ၍ဆိုအပ်သောပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်အား၊ ဥပနိသယပစ္စယေန၊
 ဥပနိသယပစ္စည်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပစ္စယော၊ ကျေးဇူးပြုသည်၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်
 ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သာဟိသထသည်ဖြင့်ဆိုပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဣတော၊ ဤဝိမုတ္တိ
 ဟူသောပုဒ်မှ၊ ပရေသုဝိ၊ နောက်ဖြစ်သောပုဒ်တို့၌လည်း။ လန္တု၊ မာနဝသေ
 န၊ ရအင်သင့်သော သဘော၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပစ္စယဘာဝေါ၊ ပစ္စည်း
 အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဝိရာဂေါတိ၊ ဝိရာဂေါဟူသည်ကား၊
 မဂ္ဂေါ၊ မဂ်တည်း။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သော၊ ထိုမဂ်သည်၊ ကိလေ
 သေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဝိရာဇေန္တော၊ ကင်းစေသျှက်၊ ခေပေန္တော၊ ကုန်စေ
 သျှက်၊ ဥက္ခေပေန္တော၊ အကြွင်းမဲ့ကုန်စေသျှက်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ ဝိရာဂေါတိ၊ ဝိရာဂဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ နိဗ္ဗိဒါတိ၊ နိဗ္ဗိဒါဟူ
 သည်ကား၊ နိဗ္ဗိဒါဉာဏံ၊ နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်တည်း။ ဧတေန၊ ဤနိဗ္ဗိဒါဟူသော
 ပုဒ်ဖြင့်၊ ဗလဝရိပဿနံ၊ အားကြီးသောဝိပဿနာကို၊ ဒသေတိ၊ ပြုတော်
 မူ၏။ ဗလဝရိပဿနာတိ၊ ဗလဝရိပဿနာဟူသည်ကား၊ တယတူပဋ္ဌာ
 နေ၊ သင်္ခါရတို့ကိုဘေးအားဖြင့်ထင်ခြင်း၌၊ ဉာဏံ၊ ဖြစ်သောဉာဏ်လည်း
 ကောင်း၊ အာဒိနဝါနုပဿနေ၊ သင်္ခါရတို့ကို အပြစ်အားဖြင့် ရှုခြင်း၌၊
 ဉာဏံ၊ ဖြစ်သောဉာဏ်လည်းကောင်း၊ မုဗ္ဗိတုကာမျတာဉာဏံ၊ သင်္ခါရတို့
 မှလွတ်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ဟူသောဉာဏ်လည်းကောင်း၊ သင်္ခါ
 ရပေက္ခာဉာဏံ၊ သင်္ခါရတို့ကို လျစ်လျူရှုသောအားဖြင့် ဖြစ်သောဉာဏ်
 လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဉာဏာနံ၊ ဉာဏ်
 တို့၏၊ အဝိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ယထာဘူတဉာဏဒဿနန္တိ၊ ယထာဘူ
 တဉာဏဒဿနံဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ယထာသာဘာဝဇာနနသင်္ခါတံ၊ အကြင်
 အကြင် ရုပ်နာမ်တရားတို့၏ ဝိသေသသဘော သာမညသဘောကိုသိ
 ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဒဿနံ၊ ဉာဏ်အမြင်တည်း။ ဧတေန၊ ဤယထာဘူ
 တဉာဏဒဿနံ ဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ တရူဏဝိပဿနံ၊ နှုသောဝိပဿနာကို၊

အသေတီးပြေးတတ်သူ၏ဟိ၊ဆိုသင့်စွ၊ တရုဏဝိပဿနာ၊တရုဏဝိပဿ
 နာဟူသောယထာဘူတဥပသင်္ဂါ၊ ဗဟုဝိပဿနာ၊အားကြီးသော
 ဝိပဿနာဟူသော၊ ဗုဒ္ဓါဥပသင်္ဂါ၊ ဗဟုဝိပဿနာ၊အကြောင်းသည်၊ ဟောတီး
 ဖြစ်၏၊ တရုဏဝိပဿနာ၊တရုဏဝိပဿနာဟူသည်၊ သင်္ခါယဝိပဿနာ
 အာ နာဝိပဿနာဟူသောသင်္ခါယဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာ၊ ဖြစ်သော
 ဥပသင်္ဂါ၊ ထည်းကောင်း၊ ကင်္ခါယဝိပဿနာ၊ နာဝိပဿနာ၊အကြောင်းကို ဆင်း
 သည်းသည်ဖြစ်၍ တဆင့်မြှောက်ပါးသောယုတ်စွာကို လွန် မြှောက်နိုင်ခြင်း
 နှင့်ဥပသင်္ဂါဖြစ်သောဥပသင်္ဂါ၊ သဗ္ဗသမ္ပာသင်္ဂါ၊ ယထာဘူတဥပသင်္ဂါ၊
 အနိစ္စအစရှိသောအားဖြင့်သုံးသပ်ခြင်းနှင့်၊ ဥပသင်္ဂါ၊ ဖြစ်သောဥပသင်္ဂါ၊
 ကောင်း၊ မဂ္ဂါပစ္စယ၊မဂ္ဂါဟုတ်သည် မဂ္ဂါဟုတ်သည်နှင့်၊ ဥပသင်္ဂါ၊သံမြင်နှစ်
 သောဥပသင်္ဂါ၊ကောင်းအစရှိ၊ ဤသို့၊ စတုန္ဒရီ၊သော၊ပါးကုန်သော၊ဥပသင်္ဂါ
 နှင့်ဥပသင်္ဂါ၊ အဝိပဿနာ၊အသင်္ဂါ၊သင်္ဂါဟုတ်သည်ကား၊
 ပါဏနာသမ္ပာသင်္ဂါ၊ ပါဏနာသမ္ပာသင်္ဂါဟူသောသမ္ပာသင်္ဂါ၊ ဟိ၊ဆိုသင့်၏၊
 သော၊ထိုပါဏနာသမ္ပာသင်္ဂါသည်၊ တရုဏဝိပဿနာ၊တရုဏဝိပဿ
 နာဟူသောယထာဘူတဥပသင်္ဂါ၊ ဗဟုဝိပဿနာ၊အကြောင်းသည်၊ ဟောတီး
 ဖြစ်၏၊ သုခန္တိ၊ သုခန္တိသည်ကား၊ အပ္ပနာယ၊အပ္ပနာ၏၊ သုခန္တိ၊သုခန္တိ
 ရှေးအနိဖြစ်သော ဥပသင်္ဂါ၊သုခန္တိနှင့်တကွဖြစ်သောသုခန္တိ၊ ဟိ၊သင့်၏၊
 တံ၊ ထိုဥပသင်္ဂါ၊သုခန္တိနှင့်တကွဖြစ်သောသုခန္တိ၊ ပါဏနာသမ္ပာသင်္ဂါ၊
 ကုန်၏၊ဗဟုဝိပဿနာ၊အကြောင်းသည်၊ဟောတီး၊ဖြစ်၏၊ သော၊ဥပသင်္ဂါ၊
 ဟူသည်ကား၊ ဒေဝပစ္စယသမ္ပာသင်္ဂါ၊ ကမ္မန္တုအစရှိသော ကိလေသာဟု
 သော၊ပုပ္ဖိခြင်း၏ ကင်းငြိမ်းခြင်းတည်း၊ ဟိ၊သင့်စွ၊ သော၊ ထိုကမ္မန္တု
 အစရှိသော ကိလေသာဟူသောပုပ္ဖိခြင်း၏ ကင်းငြိမ်းခြင်းသမ္ပာသင်္ဂါ၊
 အပ္ပနာသုခန္တိ၊ အပ္ပနာ၏ရှေးအနိဖြစ်သော၊ သုခန္တိ၊ဥပသင်္ဂါ၊သုခန္တိ
 နှင့်တကွဖြစ်သောသုခန္တိ၊ ဗဟုဝိပဿနာ၊ အကြောင်းသည်၊ ဟောတီး၊ဖြစ်၏၊
 ပီတိတိ၊ပီတိဟူသည်ကား၊ ဗဟုဝိပဿနာ၊ ဗဟုဝိပဿနာ၊ဆို၊ဆက်သည်
 ဖြစ်၍အားရှိသောပီတိတည်း၊ဟိ၊သင့်စွ၊သော၊ထိုဗဟုဝိပဿနာ၊ဆို၊
 သည်ဖြစ်၍အားရှိသောပီတိတည်း၊ ဒေဝပစ္စယသမ္ပာသင်္ဂါ၊ ကမ္မန္တုအစ
 ရှိသော ကိလေသာဟူသော ပုပ္ဖိခြင်း၏ ကင်းငြိမ်းကြောင်း သော၊ဥပသင်္ဂါ၊
 ဗဟုဝိပဿနာ၊အကြောင်းသည်၊ဟောတီး၊ဖြစ်၏၊ပါဏနာသမ္ပာသင်္ဂါ၊
 ကား၊ သုခန္တိ၊ သည်ဖြစ်၍အားရှိသော ပီတိတည်း၊ ဟိ၊ဟုတ်စွ၊
 သော၊ ထိုသည်ဖြစ်၍သုခန္တိဖြစ်သောပါဏနာသည်၊ ဗဟုဝိပဿနာ၊

၁၂၀ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အတ္ထကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲ။

ဏလက္ခဏာသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍အားရှိသောပီတိ၏၊ ပစ္စယော၊ အကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဒ္ဓါတိ၊ သဒ္ဓါဟူသည်ကား။ အပရာပရံ၊ အခါခါအဖန်ဖန်။ ဥပ္ပဇ္ဇနသဒ္ဓါ၊ ထုရားကျေးဇူးဂုဏ်စသောမိမိ၏အရာတို့၌ သက်ဝင်ယုံကြည်ခြင်းတည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားမှန်၏။ သာ၊ ထိုယုံကြည်ခြင်းသဒ္ဓါသည်၊ နုဗ္ဗလပီတိယာ၊ အားနည်းသောနုဗ္ဗလပီတိ၏။ ပစ္စယော၊ အကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နုက္ခန္တိ၊ နုက္ခဟူသည်။ ဝဋ္ဋုဒုက္ခံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲတည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ တံ၊ ထိုဝဋ်ဆင်းရဲသည်။ အပရာပရသဒ္ဓါယ၊ ထုရားကျေးဇူးဂုဏ်စသောအာရုံတို့၌ အဖန်ဖန်ဖြစ်သောသက်ဝင်ယုံကြည်ခြင်းသဒ္ဓါ၏။ ပစ္စယော၊ အကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇာတိတိ၊ ဇာတိဟူသည်ကား။ သမိကာရာ၊ ဥပါဒ်ဟူသောမိကာရဖြင့်ဖောက်ပြန်ခြင်းရှိသော။ ခန္ဓဇာတိ၊ ခန္ဓာ၏ဖြစ်ခြင်းတည်း။ ဟိ၊ အကဟံဟုတ်သည်တည်း။ သာ၊ ထိုခန္ဓာ၏ဖြစ်ခြင်းဟူသောဇာတိသည်။ ဝဋ္ဋုဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ ပစ္စယော၊ အကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘဝေါတိ၊ ဘဝေါဟူသည်ကား။ ကမ္မဘဝေါ၊ ကမ္မဘဝတည်း။ ဧတေနူပါယေန၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသော အကြောင်းဥပါယ်ဖြင့်၊ သေသပဒါနိဝိ၊ ကြွင်းသော ဥပါဒ်နအစရှိသော ပုဒ်တို့ကိုလည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ။

ထုလ္လုပုသိတကေတိ၊ ထုလ္လုပုသိတကေဟူသည်ကား။ မဟာပုသိတကေ၊ ကြီးသောရိပ်းရည်ပေါက်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတကန္ဓရပဒရသာခါတိတ္ထေ၊ ပဗ္ဗတကန္ဓရပဒရသာခါ ဟူသောဤပါဠိ၌၊ ကန္ဓရံနာမ၊ ကန္ဓရမည်သည်။ ကန္တိလဒ္ဓနာမေန၊ ကံဟူ၍ရအပ်သောအမည်ရှိသော။ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်။ ဒါရိတော၊ ထွင်းအပ်သော။ ဥဒကတိန္ဒော၊ ရေကြောင့်ကွဲပျက်သော။ ပဗ္ဗတပဒေသော၊ တောင်ချောက်အရပ်တည်း။ ယော၊ အကြင်ရေကြောင့်ကွဲပျက်သောတောင်ချောက်ကို။ နိတဗ္ဗောတိဝိ၊ နိတဗ္ဗဟူ၍ လည်းကောင်း။ နဒီကုဗ္ဗောတိဝိ၊ နဒီကုဗ္ဗဟူ၍လည်းကောင်း။ ဂစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ပဒရံနာမ၊ ပဒရမည်သည်။ အဋ္ဌမာသော၊ ဆောင်းနွေသမယံဖြင့် ရှစ်လတို့ပတ်လုံး။ ဒေဝေ၊ ရိပ်းရည်သည်။ အဝဿန္တေ၊ မရွာလတ်သည်ရှိသော်။ ဖလိတော၊ ကွဲပျက်သော။ ဘူမိပ္ပဒေသော၊ မြေအရပ်တည်း။ သာခါတိ၊ သာခါဟူသည်ကား။ ကုသုမ္ဘဂါမိနိယော၊ ထုံးငယ်သို့စီးဝင်ရာ စီးဝင်ကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ခုဒ္ဒကမာတိကာယော၊ မြောင်းငယ်တို့တည်း။ ကုသုမ္ဘာတိ၊ ကုသုမ္ဘာဟူသည်ကား။ ခုဒ္ဒကအာဝါဇှာ၊ ထုံးငယ်လေးတို့တည်း။ မဟာသုမ္ဘာတိ၊ မဟာသုမ္ဘာဟူသည်ကား။ မဟာအာဝဇှာ၊ ထုံးကြီးလေးတို့

တည်း။ ကုန္ဒဒိယောတိ။ ကုန္ဒဒိယောဟူသည်ကား။ ခုဒ္ဒကနဒိယော၊ မြစ်ငယ်
 ရေမြောင်းတို့တည်း။ မဟာနဒိယောတိ။ မဟာနဒိယော ဟူသည်ကား။
 ဂင်္ဂါယမုနာဒိကာ။ ဂင်္ဂါယမုနာအစရှိသော။ မဟာသရိတာ၊ မြစ်ကြီးရော
 တို့တည်း။ ဧဝမေဝခေါဘိက္ခဝေအဝိဇ္ဇာပနိဿာသင်္ခါရာတံအာဒိသု။ ဧဝ
 မေဝခေါ ဘိက္ခဝေ အဝိဇ္ဇာပနိဿာ သင်္ခါရာ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိတို့၌။
 အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာကို၊ ပဗ္ဗတေတတိ၊ တောင်နှင့်တူ၏ဟူ၍၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗာ၊ ဖွတ်အပ်၏။
 အဘိသင်္ခါရာ၊ အဘိသင်္ခါရတို့ကို၊ မေဇောတိ၊ မိနားရည်အယဉ်နှင့်တူ
 ၏ဟူ၍၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗာ၊ ဖွတ်အပ်ကုန်၏။ ဝိညာဏာဒိဝဇ္ဇံ၊ ဝိညာဉ်အစရှိသောဝဇ္ဇိ
 တရားကို၊ ကန္ဓရာဒယောတိ၊ တောင်မြောင်ချောက် အစရှိသည်နှင့်တူ
 ကုန်၏ဟူ၍၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏၊ ဝိမုတ္တိ၊ ဝဇ္ဇိ၏ကင်းရာနိဗ္ဗာန်ကို၊ သာဂရော
 တိ၊ သမုဒ္ဒရာနှင့်တူ၏ဟူ၍၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗာ၊ ဖွတ်အပ်၏၊ ပဗ္ဗတမတ္ထကေ၊ တောင်
 ထိပ်၌၊ ဒေဝေါ၊ မိနားသည်၊ ဝဿိတွားရွာ၍၊ ပဗ္ဗတကန္ဓရာဒိနိ၊ တောင်
 မြောင်ချောက်အစရှိသည်တို့ကို၊ ပူဇရန္တော၊ ပြည့်စေသည်ဖြစ်၍၊ အနုပုဗ္ဗ
 န၊ အစဉ်အတိုင်း၊ မဟာသမုဒ္ဒံသာဂရံ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာတည်းဟူသော
 လဟာပင်လယ်ကို၊ ပူဇရတိယထာ၊ ပြည့်လျှံစေသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊
 အဝိဇ္ဇာပဗ္ဗတမတ္ထကေ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသောတောင်ဝှေ့တောင်ဖျား၌၊
 တာဝ၊ လက်ဦးစွာ၊ အဘိသင်္ခါရမေဇာသ၊ အဘိသင်္ခါရတည်းဟူသော
 မိနားပေါက်ကို၊ ဝဿနံ၊ ရွာသွန်းချခြင်းကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိသတ္တံ၊
 ထိုစကားမှန်၏၊ အဿုတဝါ၊ ခန္ဓာအာယတနစသည်နှင့်စပ်သောတရား
 ကိုကြားနာခြင်းကင်းသော၊ ဗာလပုထုဇ္ဇနာ၊ ပုထုဇဉ်မိုက်သည်၊ အဝိဇ္ဇာ
 ယ၊ အဝိဇ္ဇာကြောင့်၊ အညာဏီ၊ မသိခြင်းမိုက်ခြင်းရှိသည်ဟုတွားဖြစ်၍၊
 တဏှာယ၊ တဏှာဖြင့်၊ အဘိဇာသံ၊ သွေးချိုတောင့်တခြင်းကို၊ ကတွာ၊
 ပြု၍၊ ကုသလာကုသလကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံကို၊ အာပူဟတိ၊
 အားထုတ်၏၊ တံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ကုသလာကုသလကမ္မံ၊ ကုသိုလ်
 ကံအကုသိုလ်ကံသည်၊ ပဋိသန္ဓိဝိညာဏာယ၊ ပဋိသန္ဓေဝိညာဉ်၏၊ ပစ္စ
 ယော၊ အကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဋိသန္ဓိဝိညာဏာဒိနံ၊ ပဋိသန္ဓေ
 ဝိညာဉ်အစရှိသည်တို့သည်၊ နာမရူပါဒိနံ၊ နာမ်ရုပ်အစရှိသောတရားတို့
 ၏၊ ပစ္စယာ၊ အကြောင်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣဝံ၊ ဤသို့အပ်ပြီး
 သောနည်းဖြင့်၊ ပဗ္ဗတမတ္ထကေ၊ တောင်ထိပ်၌၊ ဝုဠဒေဝဿ၊ သွန်ချသော
 မိနားရည်၏၊ ကန္ဓရာဒယော၊ တောင်မြောင်ချောက် အစရှိသည်တို့ကို၊
 ပူဇရတွာ၊ ပြည့်လျှံစေ၍၊ မဟာသမုဒ္ဒံ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာကို၊ အာဟာရံ၊ ထိရ်။

၀၅၂ နိဒါနဝဂ္ဂသံပုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ - ပဌမတွဲ။

ဦးတကာယောဝိယံ၊ တည်သောအခါကဲ့သို့။ အဝိဇ္ဇာပဗ္ဗတမတ္ထကေ၊ အဝိဇ္ဇာ
တည်းဟူသော တောင်ထွန်တောင်ဖျား၌။ ဝုဠဿ၊ သွန်သျှင်သော၊ အဘိ
သင်္ခါရမေဃဿ၊ အဘိသင်္ခါရတည်းဟူသောမိဗန်းရည်အယဉ်၏။ ပရံ
ပရပစ္စယတာယစ၊ အဆက်ဆက်ပစ္စည်းဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်သာလျှင်၊
အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ဝိညာဏာဒိဝဋ္ဌံ၊ ဝိညာဉ်အစရှိသောသင်္ခါရ
ဝရှိကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ဦးတကာယော၊ တည်သောကာလကို။ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့။ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ဘုရားစကားတော်ကို၊
ပါဠိယံ၊ ဤသုတ်ပါဠိတော်၌။ အပဟိတဗ္ဗိမယူအင်သော်လည်း၊ ဣတေ
ထာဂတောယောကေဥပ္ပဇ္ဇတိ အဂါရသ္မာအနဂါရိယံပဗ္ဗဇတိတိ၊ ဣတေ
ထာဂတောယောကေဥပ္ပဇ္ဇတိ အဂါရသ္မာအနဂါရိယံ ပဗ္ဗဇတိဟူသော၊
ဣမာယပါဠိယာ၊ ဤပါဠိ၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ဂဟိတမေဝံ၊ ယူအပ်
သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတံ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဟိ၊ ချဲ့ပြီးအံ့။ တဿ၊
ထိုဘေတိကုလအာစာရကုလဖြစ်သောသူကောင်းသား၏။ ကုလဂေဟော၊
အမျိုးကောင်းအိမ်၌။ ယာနိဗ္ဗတ္တိ၊ အကြင်ခန္ဓာ၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ အတ္တိ၊
ရှိ၏။ သာနိဗ္ဗတ္တိ၊ ထိုခန္ဓာ၏ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကမ္မဘဝပစ္စယာ၊ ကမ္မဘဝဟူ
သောအကြောင်းရှိသော၊ သဟာဝိကာရာ၊ ဥပါဒ်ဟူသောဝိကာရနှင့်တကွ
သော၊ ဇေတိနာမ၊ ဇေတိမည်၏။ သုတဗုဒ္ဓါနံ ဝါ၊ ကြားမြင်နှံ့သိပညာရှိတို့
၏လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓသာဝကာနံ ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားတပည့်တို့၏ လည်း
ကောင်း၊ သဗ္ဗုဒ္ဓိဘာဝံ၊ မျက်မှောက်၏အဖြစ်သို့၊ အာဂမ္မ၊ ရောက်၍၊ ဝဇ္ဇဒေါ
သဒိပကံ၊ သံသရာဝရှိ၏အဖြစ်ဒေါသကဲ့ပြတတ်သော၊ လက္ခဏာဟာရံ၊
ခန္ဓာစသည်တို့၏ အနုစွအဖြစ်သော လက္ခဏာကို ဆောင်တတ်သော၊
ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာ၍၊ ဝဇ္ဇဝသေန၊ သံသရာဝရှိ
၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝိဗ္ဗုတော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့
ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ အဿ၊ ထိုဘေတိကုလပုတ္တ အာစာရကုလပုတ္တ
ဖြစ်သောသူကောင်းသား၏။ သဟာဝိကာရာ၊ ဥပါဒ်ဟူသောဝိကာရနှင့်တကွ
သော၊ ခန္ဓဇာတိ၊ ခန္ဓာတို့၏ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဝဇ္ဇဒုက္ခဿ၊ ဝန်ဆင်းရဲ၏။ ပစ္စ
ယော၊ အကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသူကောင်းသားသည်။
ဝဇ္ဇဒုက္ခေန၊ ဝန်ဆင်းရဲဖြင့်၊ ဝိဗ္ဗုတော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
အပရာပရံ၊ အဆင့်ဆင့်။ သန္တံ၊ ဘုရားသခင်၌ယုံကြည်ခြင်းသဒ္ဓါကို၊ ဇနေ
တွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ့တောင်မှ၊ အနဂါရိယံ၊
အိမ်ရာမထောင်သော ရဟန်းဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇတိ၊ ရဟန်းပြု၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့

သောအကြောင်းဖြင့်။ အသေ။ ထိုသူကောင်းသား၏။ ဝဋ်ဒုက္ခံ၊ ဝဋ်ဒုဋ်ဖြစ်
သောဆင်းရဲသည်။ အပရာပရသန္တံ၊ အဆင့်ဆင့်ဖြစ်သောသန္တတရား
အား။ ပစ္စယော၊ ကျေးဇူးပြုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်း
သားသည်။ ပဗ္ဗန္တမတ္တနေဝ၊ ရဟန်းဖြစ်ရုံမျှဖြင့်သာလျှင်။ အသန္တု၊ မြွေ၊
မရောင့်ရဲမူ၍။ ဦနပဉ္စဝဿကာလေ၊ ငါးဝါမရသေးသောကာလ၌။ နိဿယံ
ဂဟေတွ။ နိဿယည်းယူ၍။ ဝတ္တပဋိပတ္တိံ၊ ကျင့်ဝတ်ပဋိပတ်ကို။ ပုဗ္ဗေန္တော
ပြည့်စုံစေလျက်။ ဇေမာတိကာ၊ မာတိကာဟူသောပါတ်မောက်နှစ်စောင်
ကို။ ပဂုဏ်ကတွာ၊ နှုတ်၌ရှိရလေ့လာတီးပွန်း၍။ ကမ္မာကမ္မံ၊ ကမ္မာကမ္မိ
နိစ္ဆယကို။ ဥပ္ပပေတွာ၊ ခြေမြီစွာမှတ်ယူ၍။ ယာဝအရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်တိုင်အောင်။ နိစ္ဆန္တံကတွာ၊ ထွေးရှက်ယုံမှားသော ထောချုံမရှိသည်
ကိုပြု၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ မိမိစရိုက်နှင့်သင့်လျော်သောကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟေတွာ၊
ယူ၍။ အရညေ၊ မင်းမပိုင်သီးတောရပ်ကြီး၌။ ဝသန္တော၊ နေလျက်။ ပထဝီ
ကထိဏာဒိသု၊ ပထဝီကထိုက်အစရှိသောအာရုံတို့၌။ ကမ္မံ၊ တာဝနာကံ
ကို။ အာရသာတိ၊ အားသတ်ကြိုးပန်း၏။ တဿ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားအား။
ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ နိဿယ၊ အမြဲပြု၍။ ဒုဗ္ဗလပီတိ၊ နှသည်ဖြစ်၍အား
နည်းသောပီတိသည်။ ဥပ္ပန္တတိ၊ ဖြစ်၏။ တဒါ၊ ထိုဒုဗ္ဗလပီတိဖြစ်သောအခါ
၌။ အသေ။ ထိုအမျိုးကောင်းသားအား။ သန္တု၊ ပနိသံ။ သန္တုဟူသောအ
ကြောင်းရှိသော။ ပါမောဇ္ဇံ၊ အားနည်းသော ဝမ်းမြောက်ခြင်း ပါမောဇ္ဇ
သည်။ ဥပ္ပန္တတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုပါမောဇ္ဇသည်။ ဗလဝပီတိယာ၊ ဗရဏလက္ခ
ဏာသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍ အားရှိသောပီတိအား။ ပစ္စယော၊ ကျေးဇူးပြု
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗလဝပီတိ၊ ဗရဏလက္ခဏာသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍
အားရှိသောပီတိသည်။ ဒရထပဋိပ္ပဿဒ္ဓိယာ၊ ကာမန္တန္တအစရှိသောကိ
လေသာဟူသော ပူပန်ခြင်း၏ကင်းငြိမ်းကြောင်း ပဿဒ္ဓိအား။ ပစ္စယော၊
ကျေးဇူးပြုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုကာမန္တန္တအစရှိသောကိလေ
သာဟူသောပူပန်ခြင်း၏ကင်းငြိမ်းကြောင်းပဿဒ္ဓိသည်။ အပ္ပနာပုဗ္ဗတာ
ဂသုခဿ၊ အပ္ပနာ၏ရှေးအဖို့ဖြစ်သော သုခအား။ ပစ္စယော၊ ကျေးဇူးပြု
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံသုခံ၊ ထိုအပ္ပနာ၏ပုဗ္ဗတာဂဖြစ်သောသုခသည်။
ပါဒကဏ္ဍာနသမာဓိဿ၊ ပါဒကဏ္ဍာနဟူသောသမာဓိအား။ ပစ္စယော၊ ကျေး
ဇူးပြုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်။ သမာ
ဓိနာ၊ ပါဒကဏ္ဍာနသမာဓိဖြင့်။ စိတ္တကလ္လတံ၊ ဝိပဿနာစိတ်အားလျောက်
ပတ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဇနေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ တရုဏဝိပဿနာယ၊ နှသော

၁၅၄ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့်၊ ကမ္မံ၊ ဘာဝနာကံကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော အကြောင်းဖြင့်၊ အဿ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားအား၊ ပါဒကဏ္ဍာနသမာဓိ၊ ပါဒကဏ္ဍာနဟူသောသမာဓိသည်၊ တရုဏဝိပဿနာယ၊ နှုသောဝိပဿနာအား၊ ပစ္စယော၊ ကျေးဇူးပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တရုဏဝိပဿနာ၊ နှုသောဝိပဿနာသည်၊ ဗလဝဝိပဿနာယ၊ အားရှိသောဝိပဿနာအား၊ ပစ္စယော၊ ကျေးဇူးပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗလဝဝိပဿနာ၊ အားရှိသောဝိပဿနာသည်၊ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်အား၊ ပစ္စယော၊ ကျေးဇူးပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်၊ ဖလဝိမုတ္တိယာ၊ ဖိုလ်ဟူသောဝိမုတ္တိအား၊ ပစ္စယော၊ ကျေးဇူးပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဖလဝိမုတ္တိ၊ ဖိုလ်ဟူသောဝိမုတ္တိသည်၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏဿ၊ တဆဲ့ကိုးပါးသောပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်အား၊ ပစ္စယော၊ ကျေးဇူးပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ထိအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဒေဝဿ၊ ရံဗ်းရည်အယဉ်၏၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အတိုင်း၊ သာဂရံ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်လျှံစေ၍၊ ဌိတကာလောဝိယ၊ တည်သောကာလကဲ့သို့၊ ဝိဇ္ဇာသဝဿ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိသောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝိမုတ္တိသာဂရံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောမဟာသမုဒ္ဒရာကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်လျှံစေ၍၊ ဌိတကာလော၊ တည်သောကာလကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ထိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တတိယသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း၊ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄ စတုတ္ထ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ ပါဝိသိတိ၊ ပါဝိသိဟူသည်ကား၊ ပဝိဇ္ဇော၊ ဆွမ်းခံဝင်တော်မူ၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ သော၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ နတာဝပဝိဇ္ဇော၊ ဝင်းသေးသည်မဟုတ်၊ ပန၊ ယင်းသို့ဝင်သေးသည်မဟုတ်လျက်ဘဲ၊ ပဝိသိဿာမိ၊ ဆွမ်းခံဝင်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ နိက္ခန္တတ္တာ၊ ကျောင်းတော်မှထွက်ခဲ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ရာဇဂဟံဝိဇ္ဇာယပါဝိသိဟူသောစကားကို၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ယထာကံ၊ ဥပမာအတတ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဂါမံ၊ ဤမည်သောရွာသို့၊ ဂမိဿာမိတိ၊ သွားချေအံ့ဟူ၍၊ နိက္ခန္တပုရိသော၊ နေသောရွာမှထွက်လေသောယောကျ်ားသည်၊ တံဂါမံ၊ ထိုအလိုရှိသောရွာသို့၊ အပ္ပတ္တောပိ၊ မရောက်သေးသော်လည်း၊ ဣတ္ထန္နာမော၊ ဤအမည်ရှိသောသူသည်၊ ကဟံ၊ အတတ်မှာနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ဂါမံ၊ ဤမည်သောရွာသို့၊ ဂတောတိ၊ သွားလေ၏ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိယ

ထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့။ ဇေံ၊ ဤအတူ၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ အတိပ္ပဂေါတိ၊
 အတိပ္ပဂေါဟူသည်ကား၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ
 မထေရ်၏။ အတိပ္ပဂေါယေဝ၊ ပြုကတော့ဆွမ်းခံချိန်ထက်နံနက်ကာလစော
 စောကသာလျှင်၊ နိက္ခန္တိဒိဝဿော၊ ကျောင်းမှကြွတော်မူသောနေ့သည်။
 အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ အတိပ္ပဂေါယေဝ၊ ပြုကတော့ ဆွမ်းခံချိန်
 ထက်နံနက်စောလွန်စွာ ကာလကသာလျှင်၊ နိက္ခန္တိဘိက္ခု၊ ကျောင်းမှထွက်
 ကုန်သောရဟန်းတို့သည်။ ဗောဓိယင်္ဂဏ၊ ဗောဓိပင်ပြင်၌လည်းကောင်း၊
 စေတိယင်္ဂဏ၊ စေတီပြင်၌လည်းကောင်း၊ နိဝါသနပါရပနဋ္ဌာနေ၊ သင်္ကန်း
 ဝတ်ရာရုံရာဌာန၌လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမေသုဋ္ဌာနေသု၊ ဤအရပ်
 တို့၌၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ဘိက္ခုစာရဝေလော၊ ဆွမ်းခံသွားသင့်သော
 အခါသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်ကာလပတ်လုံး၊ ပပဉ္စံ၊
 မြင့်ညောင်းစွာ၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ပန၊ ထိုသို့ကားမဟုတ်၊ ယာဝ၊ အကြင်
 မျှလောက်၊ ဘိက္ခုစာရဝေလော၊ ဆွမ်းခံသွားသင့်သောအခါသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်ကာလပတ်လုံး၊ ပရိဗ္ဗာဇကောဟိ၊ ပရိဗိုဇ်ရဟန်း
 တို့နှင့်။ သဗ္ဗိံ၊ အတူတကွ။ ဧကန္တောထာဝါရေ၊ တဥဒ္ဒေသ နှစ်ဥဒ္ဒေသမျှ
 သောဓမ္မကထာဝါရတို့ကို၊ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုချေဦးအံ့ဟူ၍။ ဗိန္တယတော၊
 ကြံအောက်မေ့သော။ ထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏။ ယံနုနာ
 ဟန္တိ၊ ယံနုနာဟံစသည်ဖြင့်။ ဇေံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်လတ်
 သတည်း။ ပရိဗ္ဗာဇကောနံအာရာမောတိ၊ ပရိဗ္ဗာဇကောနံအာရာမောဟူသည်
 ကား။ သောအာရာမော၊ ထိုပရိဗိုဇ်ရဟန်းတို့၏ အရံမည်သည်။ ဒက္ခိဏ
 ခွါရဿစ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့တောင်တံခါး၏ လည်းကောင်း။ ဝေဠုဝနဿစ၊
 ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်၏လည်းကောင်း။ အန္တရာ၊ အကြားသည်။ အဟောသိ
 ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ ဣဓာတိ၊ ဣမဟူသည်ကား၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊
 ဣမေသုဝါဒေသု၊ သယံကတံဒုက္ခံစသော ဤအယူတို့တွင်၊ ကိံ ဝါဒိကိ
 မက္ခာယိတိ၊ ကိံ ဝါဒိကိမက္ခာယိဟူသည်ကား။ ကိံ၊ အဘယ်အယူကို၊
 ဝဒတိ၊ ဟောပြောသနည်း။ ကိံ၊ အဘယ်အယူကို၊ အာစိက္ခတိ၊ ဟောကြား
 သနည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ သမဏဿဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။
 ဒဿနံ၊ ထိုဟောပြောကြောင်းဖြစ်သောဥပဇာန်အဖြစ်သည်။ ကိံ ဟောတိ၊
 အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏။ ဓမ္မဿစာနုဓမ္မဗျာ
 ကရေယျာမာတိ၊ ဓမ္မဿစာနုဓမ္မဗျာကရေယျာမဟူသည်ကား။ တောတာ
 ဂေါတမေန၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ ဝုတ္တံ၊ မိန့်ဆိုအပ်သော။ ယံကာရဏံ၊

၆၅၆ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ၊

အကြင်အကြောင်းသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ တဿ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမိန့်ဆိုသောအကြောင်း၏၊ အနုကာရဏံ၊ အတုဖြစ်သော အကြောင်းကို၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ကထေယျာမ၊ ဆို၍ ပါကုန်၏၊ သဟဓမ္မိကော ဝါဒါနုပါတောတိ၊ သဟဓမ္မိကော ဝါဒါနုပါတောဟူသည်ကား၊ ပရေဟိ၊ သူတပါးတို့သည်၊ ဝုတ္တကာရဏေန၊ ဆိုအပ်သော အကြောင်းဖြင့်၊ သကာရဏော၊ အကြောင်းရှိသည်၊ ဟုတွဲ၊ ဖြစ်၍၊ သမဏဿဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏၊ ဝါဒါနုပါတောဝါဒပ္ပဝတ္ထိ၊ မိန့်ဆိုကြောင်းဖြစ်သော ဉာဏ်အမြင်၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဝိညှဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ဂရဟိတဗ္ဗိ၊ ကဲ့ရဲ့ထိုက်သော၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်၊ ကောမိအပ္ပမတ္တကောဝိ၊ စိုးစဉ်းအနည်းငယ်မျှသည်လည်း၊ ကထံနာဂစ္ဆေယျ၊ အဘယ်မှာမရောက်ရှိထုံအံ့နည်း၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သောအနက်သဘောသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗာကာရေနဝိ၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊ သမဏဿဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏၊ ဝါဒေ၊ အယူ၌၊ ဂါရဟံ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သင့်သော၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်၊ ကထံနာဂဝေယျ၊ အဘယ်ကြောင့်မဖြစ်ထွန်းထုံအံ့နည်း၊ ဣတိဣဒံ၊ ဤသို့သောအနက်သဘောသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဝဒန္တိ၊ ဣတိဝဒံဟူသောပုဒ်၌၊ ဖဿပစ္စယာဒုက္ခန္တိ၊ ဖဿပစ္စယာဒုက္ခဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တော၊ ဆိုသောရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်များသည်၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တတြာတိ၊ တတြဟူသည်ကား၊ တေသုစတုသုဝါဒေသု၊ ထိုလေးပါးသောအယူဝါဒတို့တွင်၊ တေဝတအညတြဖဿာတိ၊ တေဝတအညတြဖဿာဟူသော၊ ဣဒံဝါဒမ္ပိ၊ ဤမိန့်ဆိုကြောင်းဖြစ်သောစကားသည်လည်း၊ ဖဿပစ္စယာတိပဋိညာပေ၊ ဖဿပစ္စယာဟူ၍ဝန်ခံအပ်သောစကား၏၊ သာဓကဝစနံ၊ ပြီးစေကြောင်းဖြစ်သောစကားတည်း၊ ဟိ၊ ထင်ရှားအောင်ဆိုပြီးအံ့၊ ဖဿနံ၊ ဖဿနှင့်၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ ဒုက္ခပဋိသံဝေဒနာ၊ ဒုက္ခာဉာဏ်စားခြင်းသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နအတ္တိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယထာ၊ အကြင် အကြောင်းဖြင့်၊ တဒဝိဖဿပစ္စယာတိ၊ တဒဝိဖဿပစ္စယာဟူသော၊ ဧဝံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဇာနိတဗ္ဗိ၊ သိအပ်၏၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား၊ အဿ၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏၊ အဓိပ္ပါယော၊ အလိုတော်တည်း၊ သာဓုသာဓုအာနန္ဒာတိ၊ သာဓုသာဓုအာနန္ဒဟူသောပုဒ်၌၊ အယံသာဓုကာရော၊ ဤကောင်းချီးပေးတော်မူသောအရာသည်၊ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်အား၊ ဒိန္နော၊ ပေးတော်

မူအပ်သောအရာတည်း၊ ပန၊ အကြောင်းကား။ အာနန္ဒတ္ထေရေန၊ အရှင်
အာနန္ဒာမထေရ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကေမိဒါဟန္တိတ္ထေ၊ ကေမိဒါဟံဟူသောဤ
ပါဠိ၌၊ ဣဒါထိ၊ ဣဒဟူသောပုဒ်သည်။ နိပါတမတ္တံ၊ အနက်မနေပါတ်မျှ
သည်။ ဟောထိ၊ ဖြစ်၏။ ကေ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌။ ဣဝိအတ္ထော၊
ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဝေဒတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဣဝံဝစနံ၊ ကေမိဒါဟံဟူ
သောဤစကားကို၊ ကေဝလံ၊ စင်စစ်။ သာရိပုတ္တောဝ၊ သာရိပုတ္တရာသည်
သာလျှင်၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့၊ နပရိဋ္ဌော၊ ဝင်သည်မဟုတ်။ အဟန္တံ၊
ငါဘုရားသည်လည်း၊ ပါရိသိ၊ ဝင်တော်မူပြီ။ ကေဝလဉ္စ၊ စင်စစ်လည်း၊ တဿေဝ၊
ထိုသာရိပုတ္တရာအားသာလျှင်၊ အယံဝိတက္ကော၊ အထိပ္ပဂေါ
ခေါတာဝအစရှိသောဤအကြံသည်။ နဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်။ မဟ္ဗမ္ပိ၊
ငါဘုရားအားလည်း၊ အယံဝိတက္ကော၊ အထိပ္ပဂေါခေါတာဝအစရှိသော
ဤအကြံသည်။ ဥပ္ပမ္ပိ၊ ဖြစ်တော်မူဘူးပြီ။ ကေဝလဉ္စ၊ စင်စစ်လည်း၊ တဿေဝ၊
ထိုသာရိပုတ္တရာအားသာလျှင်၊ တိတ္ထိယေဟိ၊ တိတ္ထိတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူ
တကွ။ သာကထာ၊ ထိုစကားသည်။ နဇာတာ၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်။ မဟ္ဗမ္ပိ၊
ငါဘုရားအားလည်း၊ တိတ္ထိယေဟိ၊ တိတ္ထိတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။ သာက
ထာ၊ ထိုစကားသည်။ ဇာတပုဗ္ဗော၊ ဖြစ်ဘူးလေပြီ။ ဣဝိ၊ ဤသို့။ ဒဿနတ္ထံ၊
ပြုတော်မူခြင်း၌။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ
အပ်၏။ အန္တရိယံအန္တုတန္တိ၊ အန္တရိယံအန္တုတံဟူသော၊ ဇေတုဇာသံ
ဝိ၊ ဤပုဒ်နှစ်ပါးအပေါင်းသည်လည်း၊ ဝိဗ္ဗယဒိပနမေဝ၊ အံဘွယ်သရဲရှိသည်
ကိုပြုကြောင်းဖြစ်သောစကားသာလျှင်တည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤအန္တရိယံအန္တုတံ
ဟူသောပုဒ်၌၊ ဝစနတ္ထောပန၊ ဝိဂြိုဟ်ကိုကား။ အန္တရံ၊ လက်ချက်ကို၊ ပဟာ
ရိတုံ၊ တီးခြင်း၌။ ယုတ္တံ၊ သင့်လျော်သည်တည်း။ ဣဝိ၊ ဤသို့သောအ
ကြောင်းကြောင့်။ အန္တရိယံ၊ အန္တရိယမည်၏။ အန္တုတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌လင်
ရှားမဖြစ်ဘူးသောအကြောင်းသည်။ ဘူတံ၊ ထင်ရှားဖြစ်သည်တည်း။ ဣဝိ၊
ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်။ အန္တုတံ၊ အန္တုတမည်၏။ ဣဝိဝေ၊ ဤသို့၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဧကနပဒေနာထိ၊ ဧကနပဒေနဟူသည်ကား၊
ဖဿပစ္စယာဒုက္ခန္တိ၊ ဖဿပစ္စယာဒုက္ခဟူသော၊ ဣဒိနာဧကနပဒေန၊ ဤ
တပုဒ်တည်းဖြင့်၊ ဟိ၊ သင့်စွာဧတေန၊ ဖဿပစ္စယာဒုက္ခဟူသောဤပုဒ်ဖြင့်၊
သဗ္ဗဝါဒါနံ၊ သဿတစသော အလုံးစုံလေးပါးသောဝါဒတို့ကို၊ ပဋိက္ခေ
ပတော၊ ပယ်ဖျက်သောအားဖြင့်၊ ဝုတ္တော၊ မိန့်အပ်၏။ ဧသေဝတ္ထောထိ၊

ဝိဇ္ဇာ နိဗ္ဗာန်ဝတ္ထုသံယုတ်အဗ္ဗကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဧဝံဝတ္ထေ ဟူသည်ကား၊ ဖဿပစ္စယာ ဒုက္ခန္တိ၊ ဖဿပစ္စယာ ဒုက္ခံ ဟူသော၊ ဧဝံဝတ္ထေဝပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေတ္ထော၊ ဤသို့သဘောရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သောပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒတရားဟူသော အနက်သည်၊ တညေဝတ္ထပဋိ ဘာတူကိ၊ တညေဝတ္ထပဋိဘာတုဟူသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရား၏နက်သည်ဖြစ်၍နက်ယောင်ရှိသည်ဖြစ်ရာ၌၊ တညေဝ၊ သင်အာနန္ဒာ အားသာလျှင်၊ ဥပဋ္ဌာတု၊ ထင်စေသော၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ထေရော၊ ရှင် အာနန္ဒာသည်၊ ဇရာမရဏာဒိကာယ၊ ဇရာမရဏအစရှိသော၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါ ဒကထာယ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားဒေသနာ၌၊ တံအတ္ထဝန္တိရုဇ္ဈေ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသောအတ္တ၏ နက်နဲခြင်းရှိသော အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ တံ ဝန္တိရာဝဘာသဉ္စ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော အတ္တ၏နက်နဲသော အယောင် ရှိသောအဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ ကရောန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ သစေမံ ဘန္တေတိအာဒိ၊ သစေမံဘန္တေဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ တွေ့၊ ဆိုပြီး ၍၊ ယံမူလကာ၊ အကြင်ဖဿဟူသော မူလရှိသော၊ ကထာ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါ ဒကထာသည်၊ ဥပ္ပန္န၊ ဖြစ်၏၊ တဒေဝပဒံ၊ ထိုအစဖြစ်၍ဖြစ်သော ဖဿပုဒ် ကိုသာလျှင်၊ ဝဟေတွာ၊ ပူ၍၊ ဝိဝဇ္ဇံ၊ ဝင့်၏ကင်းရာနိဗ္ဗာန်ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြုလိုရကား၊ ဆန္တံတွေဝါတိအာဒိ၊ ဆန္တံတွေဝဤသို့ အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သေသံ၊ ဖွင့်အပ်ပြီးသည်မှကြွင်းသောအနက်သည်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်စတုတ္ထသုတ် အဖွင့်အပြီးတည်း၊ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီး ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ ဘူမိဇဇာတိ၊ ဘူမိဇဇာဟူသောအမည်သည်၊ တဿထေရုဿ၊ ထိုမထေရ်၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ ဣဇာပိ၊ ဤပဉ္စမသုတ် ၌လည်း၊ သေသံ၊ အဖွင့်တွင်ချန် ကြွင်းကျန်သော စကားကို၊ ပုရိမသုတ္တေ၊ အနန္တရဖြစ်သော ပုရိမသုတ်၌၊ ဂုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ဝိသေသော၊ အထူး တည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဣဒံသုခဒုက္ခံ၊ ဤသုခဒုက္ခဟူသည်၊ ကေ ဝလံ၊ သက်သက်၊ ဖဿပစ္စယာ၊ ဖဿဟူသော အကြောင်းကြောင့်သာ လျှင်၊ နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်၊ ကာယေနပိ၊ ကာယပိညာဉ်ဖြင့်လည်း၊ ကရိယမာနံ၊ ပြုအပ်သည်ကို၊ ကရိယတိ၊ ပြုအပ်၏၊ ဝါစာယပိ၊ ဝစီပိညတိ ဖြင့်လည်း၊ ကရိယမာနံ၊ ပြုအပ်သည်ကို၊ ကရိယတိ၊ ပြုအပ်၏၊ မနုဿာပိ၊ မနောပိညာဉ်ဖြင့်လည်း၊ ကရိယမာနံ၊ ပြုအပ်သည်ကို၊ ကရိယတိ၊ ပြုအပ်

၏။ အတ္တနာပိ။မိမိသည်လည်း။ ကရိယမာနံ။ပြုအပ်သည်ကို။ ကရိယတိ။
ပြုအပ်၏။ပရေနပိ။သူတပါးသည်လည်း။ကရိယမာနံ။ပြုအပ်သည်ကို။ ကရိ
ယတိ။ပြုအပ်၏။သမ္ပဇာနေနပိ။ပညာနှင့်ပြည့်စုံသောသူသည်လည်း။ ကရိ
ယမာနံ။ပြုအပ်သည်ကို။ ကရိယတိ။ပြုအပ်၏။ အသမ္ပဇာနေနပိ။ပညာနှင့်
မပြည့်စုံသော သူသည်လည်း။ ကရိယမာနံ။ပြုအပ်သည်ကို။ ကရိယတိ။
ပြုအပ်၏။တသ္မာ။ထိုကြောင့်။တဿ။ထိုသူ၏။ကုဉ္ဇ၏။အပရိတ္တံ။တပါးလည်း
ဖြစ်သော။ပစ္စယပိယေသံ။ပစ္စည်းအထူးကို။ဒသေတံ။ပြုခြင်းငှါ။ကာယေ
ဝါဟာနန္တသတိတိအာဒိ။ကာယေဝါဟာနန္တသတိဤသို့ အစရှိသောစကား
ကို။ ဘဂဝါ။မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဟ။ဟောတော်မူ၏။ ကာယသဉ္ဇေ
တနာဟေတုတိ။ ကာယသဉ္ဇေတနာဟေတု ဟူသည်ကား။ ကာယန္တရေ။
ကာယန္တရေ။ ဥပ္ပန္န စေတနာဟေတု။ ဖြစ်စေသော စေတနာ ဟူသောအ
ကြောင်းကြောင့်။ ဝစီသဉ္ဇေတနာ မနောသဉ္ဇေတနာသုပိ။ဝစီသဉ္ဇေတနာ
မနောသဉ္ဇေတနာတို့၌လည်း။ဇေသဝ။ကာယသဉ္ဇေတနာ၌ဆိုအပ်ပြီးသော
ဤအစီအရင်သည်သာလျှင်။နယော။သိကြောင်းသည်။ဟောတိ။ဖြစ်၏။စ။
ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့။ ဣတ္ထ။ဤကာယသဉ္ဇေတနာဟေတု ဥပ္ပဇ္ဇတိအစရှိသော
ပါဠိစကားရပ်၌။ကာယန္တရေ။ကာယန္တရေ။ကာမာဝစရကုသလာကုသလ
ဝသေန။ကာမာဝစရဖြစ်သော ကုသိုလ်အကုသိုလ်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ဝိသ
တိ။နှစ်ဆယ့်သော။ စေတနာ။စေတနာတို့ကို။လတ္တန္တိ။ရအပ်ကုန်၏။ ဝစီန္တ
ရေ။ဝစီန္တရေ။တထာ။ထိုကာယန္တရေအတူ။ကာမာဝစရကုသလာကုသလ
ဝသေန။ကာမာဝစရဖြစ်သော ကုသိုလ်အကုသိုလ်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ဝိသ
တိ။နှစ်ဆယ့်သော။စေတနာ။စေတနာတို့ကို။ လတ္တန္တိ။ရအပ်ကုန်၏။မနော
န္တရေ။မနောန္တရေ။နဝဟိ။ကိုးပါးကုန်သော။ဓူပါဓူပစေတနာဟိ။ ဓူပါဝစရ
အဓူပါဝစရဖြစ်သောကုသိုလ်စေတနာတို့နှင့်။သမ္ဘိ။တက္ခ။ ကေုနတိ။သ။
တရယုတ်သုံးဆယ့်သော။စေတနာ။စေတနာတို့ကို။လတ္တန္တိ။ရအပ်ကုန်၏။
ဣတိ။ဤသို့။ တိသု။သုံးပါးကုန်သော။ န္တရေသု။ကာယန္တရေဝစီန္တရေမနောန္တရေ
တို့၌။ ကေုနသတ္တတိ။တရယုတ်ရန်ဆယ်သော။ စေတနာ။ စေတနာတို့
သည်။ ဟောန္တိ။ဖြစ်ကုန်၏။ တပ္ပစ္စယံ။ထိုတရယုတ်ရန်ဆယ်သော စေ
တနာဟူသောအကြောင်းရှိသော။ ဝိပါကသုခဒုက္ခံ။ဝိပါကဖြစ်သောသုခ
ဒုက္ခကို။ ဘဂဝတာ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒဿိတံ။ပြတော် မူအပ်၏။
အဝိဇ္ဇာပစ္စယာစာတိဣဒံ။အဝိဇ္ဇာပစ္စယာစဟူသောဤစကားကို။တာဝိစေ
တနာ။ထိုတရယုတ်ရန်ဆယ်သောကုသိုလ်အကုသိုလ်စေတနာတို့သည်

၁၆၀ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ - ပဌမတွဲ၊

လည်း။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ။ အဝိဇ္ဇာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်
ကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့သော အနက်သဘောကို။ ဒဿနတ္ထံ။ ပြတော်မူခြင်းငှါ။
ဘဂဝတာ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ပန။ ထိုမှ
တပါး။ ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ ယထာဂုတ္တံ။ စေတနာဘောဒံ။ အကြင်အကြင်
ဆိုအပ်ပြီးသော စေတနာအထူးရှိသော။ တံကာယသင်္ခါရေ။ ထိုကာယ
သင်္ခါရကိုလည်းကောင်း။ တံဝစီသင်္ခါရေ။ ထိုဝစီသင်္ခါရကိုလည်းကောင်း။
တံမနောသင်္ခါရေ။ ထိုမနောသင်္ခါရကိုလည်းကောင်း။ ပရေဟိ။ သူတပါး
တို့သည်။ အနုဿာဟိတော။ မတိုက်တွန်းအပ်ဘဲ။ သာမံ။ ကိုယ်တိုင်။ အ
သင်္ခါရိကဗိတ္တေန။ အသင်္ခါရိကဗိတ်ဖြင့်။ ကရောတိ။ ပြု၏။ ပရေဟိ။ သူတပါး
တို့သည်။ ကရိယမာနော။ တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍။ သသင်္ခါရိကဗိတ္တ
နာပိ။ သသင်္ခါရိကဗိတ်ဖြင့်လည်း။ ကရောတိ။ ပြု၏။ ဣဒံနာမကမ္မံ။ ဤမည်
သောကံကို။ ကရောတိ။ ပြုသည်ဖြစ်အံ့။ တဿကမ္မဿ။ ထိုကံ၏။ ဧဝဇ္ဈပေါ
နာမ။ ဤသို့သဘောရှိသည်မည်သော။ ဝိပါကော။ အကျိုးသည်။ ဘဝိဿတိ။
ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိဝေ။ ဤသို့။ ကမ္မဉ္စ။ ကံကိုလည်းကောင်း။ ဝိပါကဉ္စ။ ကံ၏အ
ကျိုးကိုလည်းကောင်း။ ဇာနန္တောပိ။ သူတပါးထံမှအဆင့်ကြားခြင်း အစရှိ
သည်ဖြင့်သိသည်ဖြစ်၍လည်း။ ကရောတိ။ ပြု၏။ မာတာဝိတုသု။ အမိအဘ
တို့သည်။ စေတိယဝဉ္စနာဒိနိ။ စေတိကိုရှိခိုးခြင်း အစရှိသည်တို့ကို။ ကရော
န္တေသု။ ပြုကုန်သည်ရှိသော်။ အနုကရောန္တော။ အတုလိုက်၍ပြုကုန်သော။
ဒါရကောဝိယ။ သူငယ်တို့ကဲ့သို့။ ကေဝလံ။ သက်သက်။ ကမ္မမေဝ။ မိမိပြုအပ်
သောအမှုကိုစွဲကိုသာလျှင်။ ဇာနန္တော။ သိသည်ဖြစ်၍။ ဣမဿပနကမ္မဿ။
ဤသို့သဘောရှိသောကံ၏။ အယံ။ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဝိပါကော။ အကျိုး
သည်။ ဘဝိဿတိ။ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝိပါကံ။ ကံ၏အကျိုးကို။ အဇာ
နန္တောပိ။ မသိဘဲလျက်လည်း။ ကရောတိ။ ပြု၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ တံ။ ထို
စေတနာအထူးကို။ ဒဿတု။ ပြတော်မူခြင်းငှါ။ သာမံဝါတံအာနန္ဒကာ
ယသင်္ခါရံ။ အဘိသင်္ခါရောတိဘိအာဒိ။ သာမံဝါတံအာနန္ဒကာယသင်္ခါရံ
အဘိသင်္ခါရောတိဤသို့ အစရှိသောစကားကို။ ဘဂဝတာ။ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ ဂုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣမေသုအာနန္ဒဓမ္မေသုတိ။ ဣမေသုအာနန္ဒ
ဓမ္မေသုဟူသည်ကား။ သာမံဝါတံအာနန္ဒကာယသင်္ခါရန္တိ။ အာဒိသု။ သာမံ
ဝါတံအာနန္ဒကာယသင်္ခါရံဤသို့ အစရှိကုန်သော။ ဝေယျသု။ လေးပါးကုန်
သော။ ဌာနေသု။ ပါဠိအရာတို့၌။ ဆဿတ္တတိန္ဒေသတာ။ နှစ်ရေချန်ဆယ်
ခြောက်ပါးကုန်သော။ ယေဣမေဣတနာဓမ္မာ။ အကြင်စေတနာတရားတို့ကို။

သဂဝတာ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂုတ္တဝါဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဣမေသု
ဓမ္မေသု။ ဤသို့အပြား။ ရှိကုန်သော စေတနာသဘာဝဓမ္မတို့၌။ အဝိဇ္ဇာ။ အ
ဝိဇ္ဇာသည်။ ဥပနိဿယကောဋုံယာ။ ဥပနိဿယပစ္စည်း၌။ အနုပတိတာ။ ကျ
သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဟိ။ သင့်စွာ။ သဗ္ဗေဝိ။ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။
တေ။ ထိုနှစ်ရာခုနစ်ဆဲ့ ခြောက်ပါးသော စေတနာသဘာဝ ဓမ္မတို့သည်။
အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရောတိတ္ထေ။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရောဟူသောဤပုဒ်၌
သာလျှင်။ သင်္ခါယံ။ ပေါင်း၍ယူခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ။ ရောက်ကုန်၏။ ဣဒါနိ။ ယခု
အခါ၌။ ဝိဝဋ္ဌံ။ ဝဋ်၏ကင်းလွတ်ရာ။ ဗြာန်ကို။ ဒေသန္တော။ ပြုတော်မူလိုသော
ကြောင့်။ အဝိဇ္ဇာယတွေဝါတိအာဒိ။ အဝိဇ္ဇာယတွေဝ ဤသို့အစရှိသော
စကားကို။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဟာ။ ဟောတော်မူ၏။ သော
ကာယောနုဟောတိတိ။ သောကာယောနုဟောတိ ဟူသည်ကား ယသ္မိံ
ကာယော။ အကြင်ကာယသည်။ သတိ။ ရှိသော်။ ကာယသဗ္ဗေတနာ ပစ္စယံ။
ကာယသဗ္ဗေတနာဟူသောအကြောင်းရှိသော။ အဇ္ဈတ္တံ။ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်
၌ဖြစ်သော။ သုခဒုက္ခံ သုခဒုက္ခသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ဖြစ်၏။ သောကာယော။ သို့
ကာယသည်။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ ဝါစာမနေသုဝိ။ ဝါစာမနေတို့၌လည်း။
ဧသေဝ။ ယသ္မိံ ကာယော သတိအစရှိသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသောဤအစီ
အရင်သည်သာလျှင်။ နယော။ သိကြောင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ အာဝိစာ
တနည်းဆိုပြီးအံ့။ ကာယောတိ။ ကာယော ဟူသည်ကား။ စေတနာကာ
ယော။ စေတနာဟူသောကာယတည်း။ ဝါစာဝိ။ ဝါစာသည်လည်း။ စေတ
နာဝါစာ။ စေတနာဟူသောဝါစာတည်း။ မနေသုဝိ။ မနေဟူသည်လည်း။
ကမ္မမနောယေဝ။ ကံဟူသောမနောသည် သာလျှင်တည်း။ ဝါ။ တနည်း
ကား။ ခွါရကာယော။ ခွါရဖြစ်၍ဖြစ်သောကာယသည်။ ကာယော။ ကာယ
မည်၏။ ဝါစာမနေသုဝိ။ ခွါရဖြစ်၍ဖြစ်သောဝါစာ ခွါရဖြစ်၍ဖြစ်သောမနတို့
၌လည်း။ ဧသေဝ။ ဤဆိုအပ်ပြီးသောအစီအရင်သည်သာလျှင်။ နယော။
သိကြောင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဝိကာသဝေါ။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။
စေတိယံ။ စေတိကို။ ဝဋ္ဌတိ။ ရှိခိုး၏မဟုတ်လော။ ဓမ္မံ။ တရားကို။ ဘဏတိ။
ဟောပြော၏မဟုတ်လော။ ကမ္မဋ္ဌာနံ။ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ မနသိကရောတိ။ နှလုံး
သွင်း၏မဟုတ်လော။ ကထံ။ အဘယ်သို့သောအကြောင်းကြောင့်။ အဿာ
ထိရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ကာယာဒယော။ ကာယဝစီ မနော တို့သည်။
နဟောန္တိ။ မဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့မေးပြားအံ့။ ကာယာဒိနံ။ ကာယ
ဝစီမနောတို့၏။ အဝိပါကတ္တာ။ အကျိုးကိုဖြစ်စေခြင်းသဘောမရှိသည်၏

၁၆၂ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

အဖြစ်ကြောင့်၊ ကာယာဒယော၊ ကာယဝစီမနောတို့သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်
ကုန်၊ ဟိဝိတ္ထာရယိဿာမိ၊ ခွဲပြီးအံ့၊ ဝိဏာသဝေန၊ ရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊
ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကောင်းမှုကံသည်၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်သည်၊
နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်သည် သာတည်း၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်သည်၊
နဟောတိဇေ၊ မဖြစ်သည်သာတည်း၊ အဝိပါကံ၊ အဝိပါကသဘောသည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကြိယာမက္ခေ၊ ကြိယာမျှ၍၊ တိဗ္ဗတိ၊ တည်၏၊ တေန၊ ထို
ကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်အား၊ တေကာယာဒယော၊ ထိုသို့
သဘောရှိသော ကာယဝစီမနောတို့သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ခေတ္တံ
တံနဟောတိတိအာဒိသုဝိ၊ ခေတ္တံတံနဟောတိဤသို့အစရှိသော ပါဠိတို့၌
လည်း၊ ဝိရူဟနဋ္ဌေန၊ ဒုက္ခ၏ပေါက်ရောက်ရာဖြစ်သော အနက်သဘော
ဖြင့်၊ တံ၊ ထိုကောင်းမှုကံသည်၊ ခေတ္တံ၊ ဒုက္ခ၏ပေါက်ရောက်ရာလယ်မြေ
သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပတိဋ္ဌာနဋ္ဌေန၊ ဒုက္ခ၏တည်ရာအနက်သဘောဖြင့်၊
ဝတ္ထု၊ ယာမြေသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပစ္စယဋ္ဌေန၊ အထောက်အပံ့ ဟူ
သောအနက်သဘောဖြင့်၊ အာယတနံ၊ အကြောင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
ကာရဏဋ္ဌေန၊ အကြောင်း ဟူသောအနက် သဘောဖြင့်၊ အဓိကရဏံ၊
တည်ရာသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဟိ၊ ငှန်၏၊ သဗ္ဗေတနာမူလကံ၊ ကာယ
သဗ္ဗေတနာစသည်အကြောင်းနိမိတ်ရှိသော၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌၊
သုခဒုက္ခံ၊ သုခဒုက္ခသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဈေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သာသဗ္ဗေတနာ၊ ထိုကာယ
ဝစီမနောသဗ္ဗေတနာသည်၊ ဝိရူဟနာဒိနံ၊ ဝိရူဟနအစရှိကုန်သော၊ ဧတ
သံအတ္ထာနံ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသောအနက်တို့၏၊ အဘာဝေနစ၊ မရှိခြင်းကြောင့်
လည်း၊ တဿသုခဒုက္ခဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော သုခဒုက္ခ၏၊ ခေတ္တံ၊
ပေါက်ရောက်ရာလယ်မြေသည်၊ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာတည်း၊ ဝတ္ထု၊
တည်ရာယာမြေသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အာယတနံ၊ အကြောင်းသည်၊
နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဓိကရဏံ၊ တည်ရာသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဣမသ္မိံသုက္ခေ၊ ဤပစ္စမသုတ်၌၊ ဝေဒနာဒိသုခ
ဒုက္ခမေဝ၊ ဝေဒနာအစရှိသောသုခဒုက္ခကိုသာလျှင်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တဉ္စ၊ ထိုဝေဒနာဒိသုခဒုက္ခ
ဟူသည်ကိုလည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဝိပါကမေဝ၊ ဝိပါကဖြစ်သောဝေဒနာစ
သည်ကိုသာလျှင်၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ပစ္စမ

သုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၆ ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်ဖြစ်သော၊ ဥပဝါဏသုတ္တံ၊ ဥပဝါဏသုတ်သည် ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။ ပန၊ အထူးကား၊ ဇေတ္ထ၊ ဤသဋ္ဌဖြစ်သော ဥပဝါဏသုတ်၌၊ ဝဇ္ဇဒုက္ခမေဝ၊ ဝဇ္ဇဒုက္ခကိုသာလျှင်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း။ ။ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ ပဋိပါဒိယာဝဇ္ဇေသု၊ အစဉ်အားဖြင့်ထားအပ်သော အဝိဇ္ဇာစသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်စက်ဝှန်တရားတို့တွင်၊ ပရိယောသာနပဒံ၊ အဆုံးဖြစ်သောပုဒ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ကတမဉ္စတိက္ခဝေဇရာမရဏန္တိ အာဒိ၊ ကတမဉ္စတိက္ခဝေဇရာမရဏံ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဧဝံပစ္စယံ ပဇာနာတိတိ၊ ဧဝံပစ္စယံပဇာနာတိဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဟောတော်မူသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဒုက္ခသစ္စဝသေန၊ ဒုက္ခသစ္စာဟူသောပရိညေယျ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပစ္စယံ၊ ပစ္စည်းကို၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ပစ္စယသမုဒယာဒယောပိ၊ ပစ္စည်း၏ ဖြစ်ကြောင်း အစရှိသည်ကိုလည်း၊ သမုဒယသစ္စာဒီနံပေဝ၊ သမုဒယသစ္စာ အစရှိသည်တို့၏သာလျှင်၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နောတိ၊ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နောဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂဒိဋ္ဌိယာ၊ မဂ်တည်းဟူသော ပညာနှင့်၊ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံ၏။ ဒဿနသမ္ပန္နောတိ၊ ဒဿနသမ္ပန္နောဟူသောပုဒ်သည်၊ တသေဝ၊ ထိုဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နောဟူသောပုဒ်၏သာလျှင်၊ ဝေဝစနံ၊ ပရိယာယံသဒ္ဓါတည်း၊ ဣမံသဒ္ဓမ္မန္တိ၊ ဣမံသဒ္ဓမ္မံဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂသဒ္ဓမ္မံ၊ မဂ်တည်းဟူသောသုတော်ကောင်းတရားသို့၊ အာဂတော၊ ရှေးရှုရောက်၏။ ပဿတိတိ၊ ပဿတိဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂသဒ္ဓမ္မမေဝ၊ မဂ်တည်းဟူသော သုတော်ကောင်းတို့၏ တရားကိုသာလျှင်၊ ပဿတိ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်ဖြင့် ဖျက်မှောက်မြင်၏။ သေနေနဉာဏေနာတိ၊ သေနေနဉာဏေနဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂဉာဏေနေဝ၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်သာလျှင်၊ သေခါယဝိဇ္ဇာယာတိ၊ သေခါယဝိဇ္ဇာယဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂဝိဇ္ဇာယေဝ၊ မဂ်ဉာဏ်ဟူသောဝိဇ္ဇာဖြင့်သာလျှင်၊ ဓမ္မသောတံသမာပန္နောတိ၊ ဓမ္မသောတံသမာပန္နောဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂသင်္ခါတမေဝ၊ မဂ်ဟုဆိုအပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဓမ္မသောတံ၊ အရိယာတို့၏တရားဟူသောသောတာပန်၊ သမာပန္နော၊

၁၆၄ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဗဒ္ဓမတွဲ၊

ကောင်းစွာရောက်၏။ အရိယောတိ၊ အရိယောဟူသည်ကား။ ပုထုဇ္ဇနတူ
မိ၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အရာကို၊ အတိက္ကန္တော၊ လွန်မြောက်၏။ နိဗ္ဗေဓိက
ပညာတိ၊ နိဗ္ဗေဓိကပညာဟူသည်ကား။ နိဗ္ဗေဓိကပညာယ၊ သမ္မာလေး
ပါးတရားကိုထိုးထွင်း၍ သိတတ်သောပညာနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ
၏။ အမတဒ္ဓါရံအာဟတ္တတိဋ္ဌတိတိ၊ အမတဒ္ဓါရံအာဟတ္တတိဋ္ဌတိ ဟူသည်
ကား။ အမတံနာမ၊ အမတမည်သော၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ တဿ၊ ထိုအမတ
မည်သောနိဗ္ဗာန်မြို့ကြီး၏။ ဒ္ဓါရံ၊ ဝင်ကြောင်းအဝဖြစ်သော၊ အရိယမဂ္ဂံ၊
အရိယမဂ်ကို၊ အာဟတ္တံ၊ ထိဆိုက်၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်
သတ္တမသုတ် အဖွင့်အပြီးတည်း။ သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်
သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၈ အဋ္ဌမံ၊ အဋ္ဌမသုတ်သည်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာတည်း။
အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၉ နဝမံ၊ နဝမသုတ်ကို၊ အက္ခရာဘာသာကာနံ၊ အက္ခရာပုဒ်ဝါကျကို
ပြတတ်ကုန်သော၊ သိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ အဏ္ဍာသယေန၊ အလိုအာသယ
အားဖြင့်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။
ဟိ၊ သင့်စွ၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဗရိတိ၊ ဗရိဟူသော၊ ဥပသဂ္ဂံ၊
ဥပသာရပုဒ်ကို၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍၊ ဝုတ္တမာနေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်
ရှိသော်၊ ပဋိဝိဇ္ဈိသုံ၊ ထိုးထွင်း၍သိခြင်းငှါ၊ သက္ကောန္တိ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်၏။
ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသည်။ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်
သည်သာတည်း။ ဇ္ဇိသု၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမေသုသုက္ကေသု၊ ဤနဝမသုတ်
ဒသမသုတ်တို့၌၊ စတုသစ္စပဋိဝေခေဝ၊ သစ္စာလေးပါးတို့ကိုထိုးထွင်း၍
သိခြင်းကိုသာလျှင်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကထိတော၊ ဟော
တော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဒသမသုတ် အဖွင့်အပြီးတည်း။
ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။
တတိယော၊ သုံးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဒသဗလဝဂ္ဂေါ၊ ဒသဗလ
ဝဂ်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-နိဒါနသံယုတ်-၄-ကဋ္ဌာရစတ္တိယဝဂ်။

၁၆၅

၁-နိဒါနသံယုတ်-၄-ကဋ္ဌာရစတ္တိယဝဂ်။

၁ ကဋ္ဌာရစတ္တိယဝဂ္ဂဿ၊ ကဋ္ဌာရစတ္တိယဝဂ်ဏိ။ ပဌမေပဌမသုတ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သေသနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အဇိတပဉ္စေတိ၊ အဇိတပဉ္စေဟူသည်ကား၊ အဇိတမဇဏဝေန၊ ဗာပရိပုဏ္ဏား၏တပည့်ဖြစ်သော အဇိတမည်သောလှလင်သည်၊ ပုစ္ဆိတပဉ္စေ၊ လျှောက်အပ်သောပုစ္ဆာ၌၊ သင်္ခါတဓမ္မာသေတိ၊ သင်္ခါတဓမ္မာသေဟူသည်ကား၊ သင်္ခါတဓမ္မာဥာတဓမ္မာ၊ ပိုင်းခြား၍သိအပ်ပြီးသော သစ္စာတရားရှိကုန်သော၊ ထုလိတဓမ္မာ၊ နှိုင်းချိန်အပ်ပြီးသောသစ္စာတရားရှိကုန်သော၊ တိရိတဓမ္မာ၊ ကူးမြောက်အပ်ပြီးသော သစ္စာတရားရှိကုန်သော၊ သေခါတိ၊ သေခါဟူသည်ကား၊ သတ္တသေခါ၊ ခုနစ်ပါးသောသေ ကွတရားနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ပုထုတိ၊ ပုထုဟူသည်ကား၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ယောက်ကုန်သော၊ တေယဝဇနော၊ ထိုသေကွပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုသာလျှင်၊ သန္ဓာပသ၊ ရည်၍၊ ပုထုတိ၊ ပုထုဟူ၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပုတ္တံ၊ ပေသာတော်မူအပ်၏၊ ဣဓာတိ၊ ဣဓေဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိံ သာသနော၊ ဤဘုရားသခင်သာသနာတော်၌၊ နိပကောတိ၊ နိပကောဟူသောပုဂ္ဂိုလ်၊ ပညာ၊ ပညာကို၊ နေပက္ကံ၊ နေပက္ကဟူ၍၊ ပုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တာယံ၊ ထိုပညာနှင့်၊ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံတော်မူသော၊ တထာဂတံ၊ ဝိပဿီအစရှိသောရှေးတရားရှင်တို့ကဲ့သို့ ကောင်းသော လာခြင်း ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကဲ့၊ နိပကော ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှင်၊ တံ၊ ကိုယ်တော်မြတ်ဘုရားသည်၊ မေ၊ အက္ခန္တိအား၊ ဖြိုဟီး၊ ကြားဘိလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာစတိ၊ တောင်းပန်၏၊ ဣရိယန္တိ၊ ဣရိယံဟူသည်ကား၊ ပုတ္တိံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို၊ အာစရံ၊ အကျင့်ကို၊ ဂေါစရံ၊ ကျက်စားရာအာရုံကို၊ ဝိဟာရံ၊ ပိုင်းခြား၍ဆောင်ခြင်းကို၊ ပဋိပတ္တိံ၊ အကျင့်မြတ်ပဋိပတ်ကို၊ မာရိဿာတိ၊ မာရိဿဟူသောပုဂ္ဂိုလ်ဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားသခင်ကဲ့၊ အာလပတိ၊ ရှေးရှုခေါ်၏၊ သေခါနဉ္စ၊ သေခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ လည်းကောင်း၊ သင်္ခါတဓမ္မာနံ၊ ပိုင်းခြား၍သိအပ်ပြီးသော သစ္စာတရားရှိကုန်သော၊ ဝိဇာသဝါနဉ္စ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏လည်းကောင်း၊ ပဋိပတ္တိံ၊ ကျင့်ဝတ်ပဋိပတ်ကို၊ မယာ၊ အက္ခန္တိသည်၊ ပုစ္ဆိတော၊ မေးလျှောက်အပ်သော၊ ပဏ္ဍိတ၊ ပညာရှင်ဖြစ်တော်မူသော၊ မာရိဿ၊ ဘုရားမြတ်၊ မဟံ၊ အက္ခန္တိအား၊ ကထေဟိ၊ မိန့်တော်မူလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ယေဝသင်္ခါတဓမ္မာအစရှိသောဤဂါထာ၌၊ သင်္ခါ

ပတ္တော။ အကျဉ်းဖြစ်သော အနက်တည်း။ တုဏှိအဟောသီတိ။ တုဏှိ
 အဟောသီဟူသောဝုဒ်၌။ ကသ္မာ။ အဘယ်ကြောင့်။ ယာဝတတိယံသုံး
 ကြိမ်မြောက်အောင်။ ဘဂဝတာမြတ်စွာတုရားသည်။ ပုဗ္ဗာမေးတော်
 မူအပ်သည်ဖြစ်လျက်။ တုဏှိ၊ ခပ်မဆိတ်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ပဌေ၊
 မေးတော်မူသောဝုဒ်၌။ ကင်္ခတိ။ ယုံမှားလေသလော။ ဥဒါဟု၊ ယင်းသို့
 မဟုတ်မူကား။ အဇ္ဈာသယေ၊ အလိုတော်၌။ ကင်္ခတိ၊ ယုံမှားလေသလော။
 ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြားအံ့။ အဇ္ဈာသယေ၊ ဘုရားသခင်အလိုတော်၌။ ကင်္ခတိ၊
 တွေးတောယုံမှား၏။ ပဌေ၊ မေးတော်မူသောဝုဒ်၌။ နောကင်္ခတိ၊ ယုံမှား
 တွေးတောသည်မဟုတ်။ ကိရု၊ ထင်စဉ်းအံ့။ အသေ၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တ
 ရာအား။ ဧဝံ၊ ဤသို့သေစိတ်အကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရား
 သခင်သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ သေခါသေခါနံ၊ သေခပုဂ္ဂိုလ် အသေခပုဂ္ဂိုလ်တို့
 ၏။ အာဂမနိယပဋိပဒံ၊ မဂ်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သောပဋိပဒ်ကို။ ကထာ
 ပေတုကာမော၊ တင်လျှောက်စေခြင်းကိုအလိုတော်ရှိ၏။ သာစ၊ ထိုသေခ
 ပုဂ္ဂိုလ် အသေကွပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ မဂ်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော ပဋိပဒ်ကို
 သည်း။ ခန္ဓဝသေန၊ ခန္ဓာနှင့်စပ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဓာတုဝသေ
 န၊ ဓာတ်နှင့်စပ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း။ အာယတနဝသေန၊ အာယ
 တနနှင့် စပ်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း။ ပစ္စယာကာရဝသေန၊ ပဋိစ္စ
 သမုပ္ပါဒ်နှင့်စပ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗဟု၊ ဟီးများစွာ
 ကုန်သော။ ကာရုဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ကထေတုံ၊ တင်လျှောက်ခြင်း
 ဌာ၊ သက္ကာ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ကထံ၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်။ ကထေန္တော။
 တင်လျှောက်သည်ရှိသော်။ သတ္ထု၊ ဘုရားသခင်၏။ အဇ္ဈာသယံ၊ အလို
 တော်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဂထေတုံ၊ ဖြေဆိုတင်လျှောက်ခြင်းငှါ။ သက္ခိ
 သာမိနုခေါ၊ စွမ်းနိုင်ပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုသို့အရှင်သာရိပုတ္တရာခပ်မဆိတ်နေသောအခါ၌။ သတ္ထာ၊
 ဘုရားသခင်သည်။ ဝိန္တေ၊ ဆင်ခြင်တော်မူ၏။ မံ၊ ငါ့ဘုရားကို။ ဌပတွာ၊
 ထား၍။ သတ္တံ၊ ငါ့ဘုရား၏ရန်ပါးသောတရားဒေသနာအလှည့်ကို။ အာဒါ
 ယ၊ ယူ၍။ စရန္တော၊ သွားသော။ အညော၊ သာရိပုတ္တရာရှုထပါးသော။ သာဝ
 ကောနာမ၊ သာဝကမည်သည်။ ပညာယ၊ ပညာအားဖြင့်။ သာရိပုတ္တသ
 မော၊ သာရိပုတ္တရာနှင့်တူသောသာဝကသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အယံပိ၊ ဤသာရိ
 ပုတ္တရာသည်လည်း။ မယံ၊ ငါ့ဘုရားသည်။ ပဌော၊ ပြာသနာကို။ ပုဗ္ဗာ၊
 မေးအပ်သည်ရှိသော်။ ယာဝတတိယံသုံးကြိမ်မြောက်အောင်။ တုဏှိ၊

မမြွက်သံခြေဆိတ်ဆိတ်နေ၏။ ဇေတံ၊ ဤသို့ဆိတ်ဆိတ်နေသော်၊ ပဉ္စေ၊ မေးအပ်သောဝုစ္ဆာ၌၊ ကင်္ခိတိနူခေါ၊ တွေးတောလေသလော၊ အဇ္ဈာသယေ၊ ငါ့အလိုတော်၌သော်လည်း၊ ကင်္ခိတိနူခေါ၊ တွေးတောလေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေသိ၊ ကြံတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုသို့ဆင်ခြင်တော်မူသည်ရှိသော်၊ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်၊ အဇ္ဈာသယေ၊ ငါတုရားအလိုတော်၌၊ ကင်္ခိတိ၊ တွေးတော၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတု၊ သိတော်မူ၍၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ကထနတ္ထာယ၊ ဖြေလျှောက်စေခြင်းငှါ၊ နယံ၊ နည်းဥပဒေသကို၊ အမာနော၊ ပေးတော်မူလျက်၊ ဘူတမိဒန္တိ၊ သာရိပုတ္တပဿတိတိ၊ ဘူတမိဒန္တိ၊ သာရိပုတ္တပဿတိဟူ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌၊ ဘူတန္တိ၊ ဘူတံဟူသည်ကား၊ ဇာတံနိဗ္ဗတ္တံ၊ လျှောက်ပတ်သောအကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သော သင်္ခတတရားကို၊ ဇေတံ၊ ဤဘူတဟူသောအမည်သည်၊ ခန္ဓပဉ္စကဿ၊ ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်း၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတ္ထာ၊ ဘုရားမြတ်သည်၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပဉ္စခန္ဓဝသေန၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဣဒံပဉ္စံ၊ ဤပြဿနာကို၊ ကထေဟိ၊ ဖြေဆိုလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်အား၊ နယံ၊ နည်းကို၊ ဒေတိ၊ ပေးတော်မူ၏။ ပန၊ ဆက်ဦးအံ့၊ သဟနယဒါနေန၊ နည်းပေးတော်မူသည်နှင့်တပြိုင်နက်၊ ထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်အား၊ တိရေ၊ ကမ်းနား၌၊ ဌိတဝုရိသဿ၊ တည်သောယောကျ်ားအား၊ ပိဝေခေါ၊ ဟင်းလင်းသော၊ ကေင်္ဂီဏော၊ တခဲနက်သောရေပြင်ရှိသော၊ မဟာသမုဒ္ဒေါ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာသည်၊ ဥပဋ္ဌာသိဝိယ၊ ထင်သကဲ့သို့၊ နယသတေန၊ အရာမကသောနည်းဖြင့်၊ နယသဟသေန၊ အထောင်မကသောနည်းဖြင့်၊ ပဉ္စာဗျာကရဏံ၊ ဖြေကြောင်းပြဿနာသည်၊ ဥပဋ္ဌာသိ၊ ထင်၏။ အထ၊ ထိုသို့နည်းပေးတော်မူသည်အခြားမဲ့၌၊ နံ၊ ထိုဘုရားအမေးတော်ကို၊ ဗျာကရောန္တော၊ တင်လျှောက်လိုသောကြောင့်၊ ဘူတမိဒံ၊ စန္ဒတိအာဒိ၊ ဘူတမိဒံ၊ စန္ဒတိ၊ ဤသို့အစရှိသောကောင်းကို၊ အာဟ၊ တင်လျှောက်၏။ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌၊ ဘူတမိဒန္တိ၊ ဘူတမိဒံဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ လျှောက်ပတ်သောအကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဣဒံခန္ဓပဉ္စကံ၊ ဤခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းကို၊ သမ္မပ္ပညာယ၊ ပဿတောတိ၊ သမ္မပ္ပညာယပဿတော ဟူသည်ကား၊ သဟင်္ဂိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပဿန္တဿ၊ မြင်သောသူအား၊ ပဋိပန္နောဟောတိတိ၊ ပဋိပန္နောဟောတိဟူသည်ကား၊ သိလတော၊ သိလမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ယာဝအရဟတ္တမဂ္ဂါ၊

၁၆၈ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ - ပဌမတွဲ။

■ အရဟတ္တမဂ်တိုင်အောင်၊ နိဗ္ဗိဒါဉာဏာဒိန္နံ၊ နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်အစရှိသည်တို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဒါဟာရ၊ သမ္ဘာန္တိ၊ ဣဒံ၊ တဒါဟာရသမ္ဘဝံဟူသောဤစကားကို။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အာရတိ၊ အားထုတ်တော်မူသနည်း။ ဇေတိန္နပဉ္စကံ၊ ဤခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းသည်။ အာဟာရံ၊ အကြောင်းကို။ ပဋိစ္စုပ္ပန်၊ ဥတံ၊ တည်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တံအာဟာရံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သမ္ဘဝံနာမ၊ သမ္ဘဝမည်သည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဒေသတုံ၊ ပြတော်မူခြင်းငှါ။ ဣဒံ၊ ဤတဒါဟာရသမ္ဘဝံဟူသော စကားကို။ အာရတိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမိနာပိပရိယာယေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်လည်း။ သေခပဋိပဒါ၊ သေခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ပဋိပဒါကို။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဒါဟာရနိရောဓတိ၊ တဒါဟာရနိရောဓဟူသည်ကား။ တေသံအာဟာရေနံ၊ ထိုအကြောင်းတို့၏၊ နိရောဓေန၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဣဒံ၊ ဤတဒါဟာရနိရောဓဟူသော စကားကို။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာရတိ၊ အားထုတ်တော်မူသနည်း။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ တိန္နပဉ္စကံ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းသည်။ အာဟာရနိရောဓ၊ အကြောင်းဟူသော ပစ္စည်း၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တံ၊ ထိုပစ္စယနိရောဓကို။ အာဟာရနိရောဓသမ္ဘဝံနာမ၊ အာဟာရနိရောဓသမ္ဘဝမည်သည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဒေသတုံ၊ ပြတော်မူခြင်းငှါ။ ဣဒံ၊ ဤတဒါဟာရ နိရောဓဟူသောစကားကို။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ အာရတိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမိနာပိပရိယာယေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်လည်း။ သေခသေဝ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်၏သာလျှင်၊ ပဋိပဒါ၊ ပဋိပဒါကို။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ နိဗ္ဗိဒါတိအာဒိနိ၊ နိဗ္ဗိဒါအစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံသော ပုဒ်တို့သည်။ ကာရေဏဝစနာနိ၊ အကြောင်းကိုဟောသောသဒ္ဓါတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏။ အနုပါဒါတိ၊ အနုပါဒါဟူသည်ကား။ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဥပါဒါနေဟိ၊ ကာမုပါဒါနိစသော ဥပါဒါနိတို့သည်။ ကိပ္ပိဓမ္မံ၊ တစုံတခုသော တရားကို။ အဂဟေတွာ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိအားဖြင့် မယူမူ၍။ ဝိမုတ္တာ၊ လွတ်၏။ သာရသာမူတိဣမိနာ၊ သာရသာရဟူသောဤစကားဖြင့်။ ထေရဿ၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏။ ဗျာကရဏံ၊ ဖြေခြင်းကို။ သမ္ပဟံသေတွာ၊ ကောင်းစွာ ရွာင်စေ၍၊ သုယဋ္ဌိ၊ ကိုယ်တော်မြတ်ဘုရားသည်လည်း။

တထေဝ။ ထိုရှင်သာရိပုတ္တရာ တင်လျှောက်သည် အတိုင်း သာသျှင်၊
ဗျာကရာဇန္ဒာ။ ကြားတော် မူလိုသောကြောင့်။ ပုန၊ နောက်ပြီးတဖန်၊
ဘူတမိဒန္တိ အာဒိ။ ဘူတမိဒ်ဤသို့အစရှိသောစကားကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်
မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ပဌမသုတ်၏ အဖွင့်အပြီးတည်း။ ပဌမံ၊ ရှေးဦး
စွာသောသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌။ ကဇ္ဇာရ ခတ္တိယောတိ။ ကဇ္ဇာရ ခတ္တိယ
ဟူသော အမည်သည်။ တဿထေရဿ။ ထိုမထေရ်၏။ နာမံ၊ အမည်
တည်း။ ပန၊ အကြောင်းကား။ အဿံ၊ ထိုမထေရ်အား။ ဒန္တော၊ သွားတို့သည်။
ကဇ္ဇာရာဝိသမသဏ္ဌာနာ။ မညီညွတ်သော သဏ္ဌာန်ရှိကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်။ ကဇ္ဇာရောတိ။ ကဇ္ဇာရဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိနာယာဝဂ္ဂောတိ။
ဟိနာယာဝဂ္ဂော ဟူသည်ကား။ ဟိနဿ၊ ပျောက်သော။ ဂိဟိတာဝဿ၊
လူဖြစ်ခြင်း၏။ အတ္ထာယ၊ အလိုငှါ။ နိဝဂ္ဂော၊ လည်လာ၏။ အသာသမ
လတ္တဘိ၊ အသာသမသတ္တဟူသည်ကား။ အဿာသံ၊ သက်သာရာကို။
အဝဿယံ၊ ကိုးကွပ်ဖို့ရှိရာကို။ ပတိဋ္ဌံ၊ တည်ရာကို။ နဟိနုနအလတ္တံ၊
မရလေ ယောင်တကား။ တယောမဂ္ဂေ၊ သုံးပါးသော မင်္ဂတို့ကို လည်း
ကောင်း။ တိ ဖိစဗလဒနိ၊ သုံးပါးသော ဖိုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း နုနုလတ္တ
စင်စစ်မရလေ။ ဣတိ၊ ဤအနက်သဘောကို။ ဒိပတိ၊ ပြု၏။ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏။
တဒနိ၊ ထိုသုံးပါးကုန်သောအောက်မင်အောက်ဖိုလ်တို့ကို။ ယဒိလဘောယျ၊
အကယ်၍လျှင်သည်ဖြစ်အံ့၊ သိက္ခံ၊ သိက္ခာကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ ချ၍။ ဟိနာယ၊ ပျောက်
သောလူ၊ ဘောင်သို့။ နိဝဂ္ဂောယျ၊ မလည်လာရာ။ ဣတိအယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီး
သည်ကား။ ထေရဿ၊ ကဇ္ဇာရခတ္တိယထေရ်၏။ အဓိပ္ပါယော၊ အလိုတည်း။
နန္ဒါဟံ အာဝုသောတိ၊ နန္ဒါဟံအာဝုသော ဟူသည်ကား။ အာဝုသော၊
ငါ့ရှင်၊ ခေါ်စင်စစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤဓမ္မဝိနယဟူသော
သာသနာတော်၌။ အဿာသံ၊ တည်ရာသို့။ ပဂ္ဂော၊ ရောက် ပြီလော။
နပဂ္ဂော၊ မရောက်သေးလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နကင်္ခါမိ၊ မယုံမှား။ ဟိယသ္မာ၊
အကြင်ကြောင့်။ ထေရဿ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ ထေရ်အား။ သာဝကပါရမီ
ဥာဏံ၊ သာဝကပါရမီဥာဏ်သည်။ အဝဿယော၊ တည်ရာသည်။ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သော၊ ထိုရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ နကင်္ခါတိ၊
မယုံမှား။ အာယတိံ၊ ပနာဝုသောတိဣဒိနာ။ အာယတိံ ပနာဝုသောဟူသော
ဤဝုဒ်ဖြင့်၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ ပဋိသန္တိ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ တုမှာကံ၊ အရှင်
တုရားတို့အား။ ဥဒ္ဓါဒ္ဓိတာ၊ ခွါအပ် ဖျက်ဆီးအပ်ပြီးလော။ နဥဒ္ဓါဒ္ဓိတာ၊

၁၇၀ နိဒါနဝဂ္ဂသံပုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

မခွါအင်မပျက်ဆီးအင်လေသေးသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အရဟတ္တပ္ပတ္တိံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်းကို၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေးလျှောက်၏။ နန္ဒါဟံအာရ
 သောဝိစိကိန္တသမိတိဣဒိနာ၊ နန္ဒါဟံအာရသော ဝိစိကိန္တသမိ ဟူသောဤ
 စကားဖြင့်၊ ထေရော၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုအရဟတ္တ
 ဖိုလ်သို့ရောက်ခြင်း၌၊ ဝိစိကိန္တဘာဝံ၊ တွေးတောရာမရှိသည်၏အဖြစ်ကို
 ဒီပေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ယေနဘဂဝါ တေနုပသကံမိတိ၊ ယေနဘဂဝါတေ
 နုပသကံမိဟူသည်ကား၊ ဣမံသုတကာရဏံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာအထံမှ
 ကြားနာရသောဤကြောင်းကို၊ ဘဂဝတော၊ ဘုရားသခင်အား၊ အာရော
 စေဿာမိ၊ ကြားလျှောက်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအလိုဖြင့်၊ ဥပသကံမိ၊ အပါး
 တော်သို့ ဆည်းကပ်သတည်း။ အညာဗျာကတာတိ၊ အညာဗျာကတာ
 ဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကတံ၊ ကြားအပ်၏၊ ခိဏာ၊
 ဇာတိတိ ခိဏာဇာတိ ဟူသည်ကား၊ ထေရေန၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်
 သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ကဏ္ဍာရဓတ္တိယရဟန်းလျှောက်ဆိုတိုင်းခိဏာဇာတိစသော
 စကားကို၊ နဗျာကတာ၊ ကြားအပ်သည်မဟုတ်၊ ပန၊ ယင်းသို့မကြားအပ်
 ပါဘဲ၊ အယံထေရော၊ ဤကဏ္ဍာရဓတ္တိယ ထေရ်သည်၊ ထုဋ္ဌာ၊ ရှင်သာရိ
 ပုတ္တရာ၌နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍၊ ပသန္နော၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ၌ကြည်ညိုသည်
 ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ပဗေဗုညနာနိ၊ ဝုဒ္ဓဝါကျတို့ကို၊ အာ
 ရောပေတွားတင်၍၊ အာဟ၊ ရွှေမှောက်ဘုရားထံပြန်လျှောက်လေသတည်း။
 အညတရံဘိက္ခု၊ အာမန္တေသိဘိ၊ အညတရံဘိက္ခု၊ အါမန္တေသိဟူသည်ကား၊
 တံ၊ ထိုလျှောက်ဆိုသောစကားကို၊ သုတွား၊ ကြားတော်မူ၍၊ သတ္ထာ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဖိန္တေသိ၊ ဆင်ခြင်တော်မူ၏။ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာ
 သည်၊ မိရော၊ ပညာရှိ၏။ ဂန္တိရော၊ နက်နဲသောပညာရှိ၏။ သော၊ ထိုသာရိ
 ပုတ္တရာသည်၊ ကေနစိကာရဏေန၊ တစ်စုံတစ်ခုသော အကြောင်းဖြင့်၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့ရဟန်းလျှောက်ဆိုတိုင်း၊ နဗျာကရိသတိ၊ မကြားလေလတ္တံ့၊ ပန၊ စင်
 စစ်၊ သံဝိတ္တေနဝါ၊ အကျဉ်းအားဖြင့်သော်လည်း၊ ပဉ္စော၊ ပြဿနာကို၊ ဗျာ
 ကတော၊ ဖြေအပ်သည်၊ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ပက္ခောသပေတွား၊ ခေါ်
 စေ၍၊ နံ၊ ထိုသာရိပုတ္တရာကို၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ဗျာကရာပေဿာမိ၊ ကြား
 လျှောက်စေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆင်ခြင်တော်မူ၍၊ အညတရံ၊ တယောက်
 သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်စေတော်မူ၏။ သစေတံသာရိ
 ပုတ္တာတိဣဒံ၊ သစေတံသာရိပုတ္တအစရှိသောဤစကားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ သေ၊ ဤသာရိပုတ္တရာသည်၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ဓမ္မတာယ၊

သဘောအားဖြင့်၊ အညံ့၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ နဗျာကရိဿတိ၊ မလျှောက်
 ကြားလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆင်ခြင်တော်မူ၍၊ ဧတံပဉ္စံ၊ ဤပြဿနာကို၊
 ပုစ္ဆိဿာမိ၊ မေးတော်မူအံ့၊ တံ၊ ထိုပြဿနာကို၊ ကထေန္တောဝံ၊ ဖြေဆို
 သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ အညံ့၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရိဿတိ၊ ကြားလျှော်
 လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့အလိုတော်ရှိ၍၊ အညံ့၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရာပေ
 တံ၊ လျှောက်ဆိုစေခြင်းငှါ၊ ဧဝံ၊ ဤသစေစသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ပုစ္ဆိ၊
 မေးတော်မူ၏၊ ယံနိဒါနာရုသောဇာတိတိ၊ ယံနိဒါနာရုသောဇာတိဟူသည်
 ကား၊ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်၊ အယံဇာတိနာမ၊ ဤဇာတိမည်သည်၊ ယံပစ္စယာ၊
 အကြွင်းကမ္မတာဝဟုဆိုအပ်သော အကြောင်းကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 တဿပစ္စယဿ၊ ထိုကမ္မတာဝဟုဆိုအပ်သောအကြောင်း၏၊ ခယာ၊ ကုန်
 ခြင်းကြောင့်၊ ဇာတိယာ၊ ဇာတိ၏၊ ပစ္စယေ၊ အကြောင်းသည်၊ ဝိဏာသိ၊
 ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဇာတိသင်္ခါတံ၊ ဇာတိဟုဆိုအပ်သော၊ ဖလံ၊ အကျိုး
 သည်၊ ဝိဏာ၊ ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဝိဒိတံ၊ သိအပ်၏၊ စ၊ ဆို
 ဘွယ်ရှိသေး၏၊ ဣဓာပိ၊ ဤပါဠိဝါမျှလည်း၊ ယေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ
 မထေရ်သည်၊ ပဌေ၊ အမေးတော်ဖြစ်သောပုစ္ဆာ၌၊ အကမ္မိတွာ၊ တွေးတော
 ယုံမှားခြင်းကင်း၍၊ အဇ္ဈာသယေ၊ ဘုရားအလိုတော်၌၊ ကင်္ခတိ၊ တွေးတော
 ယုံမှား၏၊ အဿ၊ ထိုရှင်သာရိပုတ္တရာအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊
 အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ အညာနာမ၊ အရဟတ္တဖိုလ် မည်သည်၊
 တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ ဝိဏာ၊ ကုန်၏၊ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါန်သည်၊ ဝိဏာ၊ ကုန်၏၊
 ဘဝေါ၊ ဘဝသည်၊ ဝိဏော၊ ကုန်၏၊ ပစ္စယော၊ ပစ္စည်းသည်၊ ဝိဏော၊ ကုန်
 ၏၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့သည်၊ ဝိဏာ၊ ကုန်ကုန်၏၊ ဣတိအာဒိပတိ၊
 ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ဗဟူဟိ၊ များစွာကုန်သော၊ ကာရုဏေဟိ၊ အကြောင်း
 တို့ဖြင့်၊ ဗျာကာတံ၊ ဖြေလျှောက်ခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ကလံ၊ အတယ်
 သို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ ကထေန္တောပန၊ တင်လျှောက်ရသည်ဖြစ်မှုကား၊
 သက္ကာ၊ အဇ္ဈာသယံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားအလိုတော်ကို၊ ဝဟောတံ၊ ယူခြင်းငှါ၊
 သက္ခိဿာမိ၊ စွမ်းနိုင်ပါအံ့နည်း၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟော
 သိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုပြီးသောနည်းဖြင့်၊ အဇ္ဈာသယေ၊ ဘုရား
 အလိုတော်၌၊ ကိဉ္ဇာပိကင်္ခတိ၊ အကယ်၍တွေးတော၏ရှင်၊ ပန၊ ထိုသို့တွေး
 တောသော်လည်း၊ ပဉ္စံ၊ မေးတော်မူသောပုစ္ဆာကို၊ အဋ္ဌပေတွာ၊ မတန့်
 ရပ်မူ၍၊ ပစ္စယာကာရဝသေန၊ ပုဒ်စွသမျှပြန်၍ အစွမ်းဖြင့်၊ ဗျာကာသိ၊
 ကြားလျှောက်၏၊ သက္ကာပိ၊ ဘုရားသခင်သည်လည်း၊ ပစ္စယာကာရဝသေ

၆၂၂ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဗညမတွဲ၊

နေဝ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဗျာကရာ ပေတုကာမော၊
လျှောက်ကြားစေခြင်းကို အလိုတော်ရှိ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယေ၊ ဤ
အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ ဗျာကရာန္တော၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နှင့်စပ်သဖြင့်
အမေးတော်ကို ဖြေဆိုလျှောက်ကြားသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ အဇ္ဈာသယံ၊
ဘုရားအလိုတော်ကို၊ ဂဗ္ဘတိ၊ ကျုံးယူ၏၊ တာဝဒေဝ၊ အမေးတော်ကို
ဖြေဆိုလျှောက်ကြားသောထိုခဏ၌သာလျှင်၊ မေ၊ ငါသည်၊ သတ္တု၊ မြတ်
စွာဘုရား၏၊ အဇ္ဈာသယော၊ အလိုတော်ကို၊ ဂဟိတော၊ ကျုံးယူမိ၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အညာသိ၊ အခြင်းအရာကိုယူသောအားဖြင့်သိ၏၊ အထ၊ ထို
အခါ၌၊ အဿ၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာအား၊ နယသတေန၊ အရာမက
သောနည်းဖြင့်၊ နယသဟသေန၊ အထောင်မကသောနည်းဖြင့်၊ ပဉ္စ၊ အမေး
တော်ကို၊ ဗျာကရဏံ၊ လျှောက်ကြားအပ်သည်၏အဖြစ်သည်၊ ဥပဋ္ဌာသိ၊
ရှေးရှုထင်၏၊ ပန၊ ဆက်ဦးအံ့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနသံကို၊ ဝုစ္ဆတိ၊ မေးတော်မူ၏၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေနဘဂဝတာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံဗျာက
ရဏံ၊ ထိုရှင်သာရိပုတ္တရာ၏လျှောက်ကြားဖြေဆိုခြင်းကို၊ အနုမောဒိတန္တိ၊
ဝမ်းမြောက်တော်မူသည်ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ။

ကထံဇာနတောပနတေတိဣဒံ၊ ကထံဇာနတောပနတေ အစရှိသော
ဤစကားကို၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာရ
တိ၊ အားထုတ်တော်မူသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးငြားအံ့၊ သမိသယေ၊ မိမိ
၏အရာ၌၊ သိဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့သံကို၊ နဒါပေတံ၊ လျှောက်ဆိုခြင်းငှါ၊ အာရ
တိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏၊ ကိရ၊ ချဲ့ဦးအံ့၊ ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်
သည်၊ သူကရနိခါတလေဏန္ဒါရေ၊ သူကရနိခါတမည်သော လိုဏ်ဝဋ်၊
ဒိဃနုပပရိဗ္ဗာဇကဿ၊ တူဖြစ်သောဒိဃနုပပရိဗိုဇ်အား၊ ဝေဒနာပရိဂ္ဂဟ
သုတ္တံ၊ ဝေဒနာပရိဂ္ဂဟသုတ်ကို၊ ကထိယမာနေ၊ ပောတော်မူအပ်သည်
ရှိသော်၊ တာလဝဏ္ဏံ၊ ယပ်ဝန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ခိုင်၍၊ သတ္ထာရံ၊ ဘုရား
သခင်ကို၊ ပဋိစ္စမာနေ၊ စတေးလျက်၊ ဌိတော၊ တည်စဉ်၊ တိဿောဝေဒ
နာ၊ သုံးပါးကုန်သောဝေဒနာတို့ကို၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ ပိုင်းခြားသဖြင့်ယူ၍၊
သာဝကပါရမီဉာဏံ၊ သာဝကပါရမီဉာဏ်ကို၊ အဓိဂတော၊ ရ၏၊ အယံ၊
ဤဝေဒနာသည်၊ အဿ၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်အား၊ သမိသ
ယော၊ သမိသယမည်၏၊ ဣမသ္မိံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သမိသယေ၊ မိမိ
အရာ၌၊ ဌိတော၊ တည်လျက်၊ သိဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့သံကို၊ နဒိဿတိ၊ ကြိုးဝါး

သံပလတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးတော်ပိုက်၍၊ နံ၊ ထိုရှင်သာရိပုတ္တရာကို၊ သန္ဓာ
ယ၊ ရည်၍၊ သတ္တာ၊ တရားမြတ်သည်။ ဣဒံပဉ္စ၊ ကလံဇာနတောပနအစရှိ
သောဤပြဿနာကို၊ ပုန္တိ၊ မေးတော်မူ၏။ အနိစ္စာယိ၊ အနိစ္စဟူသည်ကား၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်ပြီး၍၊ အဘာဝဋ္ဌေန၊ အသစ်ဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊
အနိစ္စာ၊ အနိစ္စမည်ကုန်၏။ ယဒနိစ္စံတံဒုက္ခန္တိ ဣတ္ထိ၊ ယဒနိစ္စံတံဒုက္ခဟူသော
ဤပုဒ်၌၊ ကိဉ္ဇာပိ၊ အကယ် စင်စစ်အားဖြင့်၊ သုခါဝေဒနာ၊ သုခဝေဒနာ
သည်။ ဗြဟ္မသုခါ၊ တည်စဉ်သုခဖြစ်၏။ ဝိပရိကာမဒုက္ခာ၊ ဝိပရိကာမဒုက္ခ
ဖြစ်၏။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာသည်။ ဗြဟ္မဒုက္ခာ၊ တည်စဉ်ဒုက္ခဖြစ်၏။
ဝိပရိကာမသုခါ၊ ဝိပရိကာမသုခဖြစ်၏။ အဒုက္ခမသုခါ၊ အဒုက္ခမသုခဝေ
ဒနာသည်။ ဥပဏသုခါ၊ ဥပဏသုခဖြစ်၏။ အညာဏဒုက္ခာ၊ အညာဏဒုက္ခ
ဖြစ်၏။ ပန၊ ယင်းသို့ဖြစ်ပြီးသော်လည်း၊ ဝိပရိကာမကောဋိယာ၊ အနိစ္စ
အဖြစ်ဟူသောဝိပရိကာမအစွန်းဖြင့်၊ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံသောဝေဒနာသည်။
ဒုက္ခာနာမ၊ ဒုက္ခချည်းမည်သည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။ ဝိဒိတန္တိ၊ ဝိဒိတံဟူသည်
ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒ
နာတ္ထယံ၊ ဝေဒနာသုံးပါးတို့၏အပေါင်းကို၊ ဒုက္ခန္တိ၊ ဒုက္ခမည်၏ဟူ၍၊ ဝိဒိတံ၊
သိအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုဝေဒနာသုံးပါးအပေါင်း၌၊ ယာ
တဏှာ၊ အကြင်တဏှာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာတဏှာ၊ ထိုတဏှာသည်၊
နဥပဋ္ဌာယိ၊ ကပ်၍မတည်၊ ဣတိ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဒေသေတိ၊ ပြောတော်
မူ၏။ သာရသာရုတိ၊ သာရသာရဟူသောစကားသည်။ ထေရဿ၊ အရှင်
သာရိပုတ္တရာမထေရ်အား၊ ဝေဒနာပရိစ္ဆေဒဇာနဓေ၊ ဤမျှသုံးပါးသာဟူ
၍ဝေဒနာကိုပိုင်းခြားသောအားဖြင့်သိရင်း၌၊ သမ္ပဟံသနံ၊ ကောင်းစွာရှင်
စေကြောင်းဖြစ်သောစကားတည်းဟု၊ ဖွင့်၏။ ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တ
ရာမထေရ်ကား၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ ဧကောတိဝါ၊ တပါးတည်းသာ
ဟူ၍လည်းကောင်း၊ နန္ဒတိသောစတသောတိဝါ၊ နှစ်ပါး သုံးပါး လေးပါး
တည်းသာဟူ၍လည်းကောင်း၊ အရတ္ထေပိ၊ ဟောတော်မူသော်လည်း၊ ဘ
ဂဝတာ၊ တရားသင်သည်၊ ပုတ္တနယေန၊ ဟောတော်မူအပ်သောနည်းဖြင့်
တာသံ၊ ထိုဝေဒနာတို့၏၊ တိသောတိပရိစ္ဆေဒံ၊ သုံးပါးတည်းသာဟူသော
အပိုင်းအခြားကို၊ အညာသိ၊ ပဋိဝေကောလ၌သိ၏။ တေန၊ ထိုသို့ဝေဒနာ
တို့၏သုံးပါးတည်းသာဟုအပိုင်းအခြားကိုသိသောကြောင့်၊ တံ၊ ထိုအရှင်
သာရိပုတ္တရာကို၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ သမ္ပဟံသန္ဓေ၊ ရှင်စေလို
ရကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သာရသာရသာရိပုတ္တစသော စကားဖြင့်၊ အာဟ၊ မိန့်

၁၂၄ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ၊

ဆို၏။ ဒုက္ခသိက္ခိ၊ ဣဒံ၊ ဒုက္ခသိက္ခိ ဟူသော ဤစကားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမိနာ အမိပ္ပါယေန၊ ဤသို့သော အလိုတော်ဖြင့်၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရ၊ တယ၊ သင်သည်။ ဣမိနာ ကာ၊ လောက၊ ဤဝေဒနာတို့၏ မမြဲသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် ဒုက္ခအဖြစ်ကို သိခြင်း ဟူသော အကြောင်းဖြင့်၊ ဝေဒနာသု၊ ဝေဒနာတို့၌၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ နဥပဋ္ဌာသိ၊ ကပ်၍ မတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယံ ဗျာကတံ၊ အကြင် ဖြေအပ်သော စကားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုဖြေအပ်သော စကားသည်။ သုဗျာကတံ၊ ကောင်းစွာ ဖြေအပ်သော စကားပင်တည်း။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ တိသော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့ ကို၊ ဝိဘဇန္တေန၊ ဝေဘန်သဖြင့်၊ တေ၊ သင်သည်။ အတိပ္ပပဉ္စေ၊ အလွန်ကျယ်သည်ကို။ ကလော၊ ပြုအပ်၏။ ဟိ၊ သင့်စွာတံ၊ ဒုက္ခသိက္ခိ၊ တံ၊ ဒုက္ခသိက္ခိ ဟူ၍၊ ဗျာကလောန္တေန ဝိ၊ ဖြေဆိုသဖြင့်လည်း၊ တေ၊ သင့်အား၊ သုဗျာကတံ၊ မဝ၊ ကောင်းစွာဖြေအပ်သော စကားပင်လျှင် ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ယံ ကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော၊ ဝေဒပိတံ၊ ခံစားခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုခံစားခြင်းသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥာတမတ္တေဝိ၊ မပေါက်မပြန်သော အားဖြင့် သိခြင်းမျှ၌လည်း၊ ဝေဒနာသု၊ ဝေဒနာတို့၌၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ နဝိဋ္ဌတိ၊ မတည်း။ ။

ကထိဝိမောက္ခာတိ၊ ကထိဝိမောက္ခာဟူသည်ကား။ ကတရား၊ အဘယ်မည်သော၊ ဝိမောက္ခာ၊ ဝိမောက္ခကြောင့်၊ ကတရေန ဝိမောက္ခေန၊ အဘယ်မည်သော ဝိမောက္ခကြောင့်၊ တယ၊ သင်သည်။ အညာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကတံ၊ ဖြေဆိုအပ်သနည်း။ ဣတိ အတ္ထေ၊ ဤကား အနက်တည်း။ အဇ္ဈတ္တံ ဝိမောက္ခာတိ၊ အဇ္ဈတ္တံ ဝိမောက္ခာဟူသည်ကား။ အဇ္ဈတ္တံ ဝိမောက္ခေန၊ အဇ္ဈတ္တဖြစ်သော ဝိမောက္ခကြောင့်၊ အဇ္ဈတ္တသင်္ခါရေ၊ အဇ္ဈတ္တဖြစ်သော သင်္ခါရတို့ကို၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းဆည်း၍၊ ပတ္တအရဟတ္တေန၊ ရအပ်ရောက်အပ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကြောင့်၊ ဣတိ အတ္ထေ၊ ဤကား အနက်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုအဇ္ဈတ္တအစရှိသောပါဠိ၌၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တ ဖြစ်သော သင်္ခါရတို့၌၊ အဘိနိဝေသော၊ နှလုံးသွင်း၍၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တ ဖြစ်သော သင်္ခါရတို့မှ၊ ဝုဠာနံ၊ ထခြင်း၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တဖြစ်သော သင်္ခါရတို့၌၊ အဘိနိဝေသော၊ နှလုံးသွင်း၍၊ ပဟိဒ္ဓါ၊ ပဟိဒ္ဓ ဖြစ်သော သင်္ခါရတို့မှ၊ ဝုဠာနံ၊ ထခြင်း၊ ပဟိဒ္ဓါ၊ ပဟိဒ္ဓ ဖြစ်သော သင်္ခါရတို့မှ၊ ဝုဠာနံ၊ ထခြင်း၊ ပဟိဒ္ဓါ၊ ပဟိဒ္ဓ ဖြစ်သော သင်္ခါရတို့၌၊ အဘိနိဝေသော၊ နှလုံးသွင်း၍၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တဖြစ်

သောသင်္ခါရတို့မှ၊ ဝုဋ္ဌာနံ၊ ထခြင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့သော အပြားအားဖြင့်၊
စတုက္ကံ၊ စတုက္ကကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တဖြစ်သော သင်္ခါရတို့၌၊ အဘိနိဝေသိတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊
ဗဟိဒ္ဓါဓမ္မာပိ၊ ဗဟိဒ္ဓဖြစ်ကုန်သော သင်္ခါရတို့ကိုလည်း၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗာယေဝ၊ ရှု
အပ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ဗဟိဒ္ဓဖြစ်သောသင်္ခါရတို့၌၊ အဘိ
နိဝေသိတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ အဇ္ဈတ္တဓမ္မာပိ၊ အဇ္ဈတ္တဖြစ်သော သင်္ခါရတို့ကို
လည်း၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗာယေဝ၊ ရှုအပ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
ကောဗိသိက္ခု၊ တစုံတယောက်သော ရဟန်းသည်၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တဖြစ်
ကုန်သော၊ သင်္ခါရေသု၊ သင်္ခါရတရားတို့၌၊ ဥာဏံ၊ ဝိပဿနာ ဥာဏ်ကို၊
ဩတာရေတွာ၊ ချ၍၊ တေ၊ ထိုအဇ္ဈတ္တ သင်္ခါရတို့ကို၊ ဝဝတ္ထပေတွာ၊ မိမိ
သဘော လက္ခဏာအားဖြင့် ဝိုင်းခြားဆုံးဖြတ်၍၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ဗဟိဒ္ဓ ဖြစ်ကုန်
သော၊ သင်္ခါရေသု၊ သင်္ခါရတရားတို့၌၊ ဥာဏံ၊ ဝိပဿနာ ဥာဏ်ကို၊ ဩတာ
ရေတိ၊ သုံးသပ် ဆင်ခြင်သော အားဖြင့်ချ၍၊ ဗဟိဒ္ဓါပိ၊ ဗဟိဒ္ဓ ဖြစ်သော
သင်္ခါရတို့ကိုလည်း၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းဆည်း၍၊ ဝုန၊ တဖန်၊ အဇ္ဈတ္တေ၊
အဇ္ဈတ္တဖြစ်သော သင်္ခါရ၌၊ ဥာဏံ၊ ဝိပဿနာ ဥာဏ်ကို၊ ဩတာရေတိ၊
သုံးသပ်ဆင်ခြင်သောအားဖြင့်ချ၍၊ တသ္မာ၊ ထိုရဟန်းအား၊ အဇ္ဈတ္တသင်္ခါ
ရေ၊ အဇ္ဈတ္တဖြစ်သော သင်္ခါရတို့ကို၊ သမ္မသနကာလေ၊ သုံးသပ်ဆင်ခြင်
သောကာလ၌၊ မဂ္ဂဝုဋ္ဌာနံ၊ မဂ်တည်းဟူသော ထခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တဖြစ်သောသင်္ခါရတို့
၌၊ အဘိနိဝေသော၊ နှလုံးသွင်း၍၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တဖြစ်သော သင်္ခါရတို့မှ၊
ဝုဋ္ဌာနံနာမ၊ ထခြင်းမည်၏၊ ကောဗိ၊ တစုံတယောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
သည်၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တဖြစ်သော၊ သင်္ခါရေသု၊ သင်္ခါရတို့၌၊ ဥာဏံ၊ ဝိပဿ
နာဥာဏ်ကို၊ ဩတာရေတွာ၊ ချ၍၊ တေ၊ ထိုအဇ္ဈတ္တသင်္ခါရတို့ကို၊ ဝဝတ္ထ
ပေတွာ၊ မိမိသဘောလက္ခဏာအားဖြင့်ဝိုင်းခြားဆုံးဖြတ်၍၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ဗဟိဒ္ဓ
ဖြစ်ကုန်သော၊ သင်္ခါရေသု၊ သင်္ခါရတို့၌၊ ဥာဏံ၊ ဝိပဿနာဥာဏ်ကို၊ ဩ
တာရေတိ၊ သုံးသပ်ဆင်ခြင်သော အားဖြင့်ချ၍၊ တသ္မာ၊ ထိုရဟန်းအား၊
ဗဟိဒ္ဓါ၊ ဗဟိဒ္ဓဖြစ်ကုန်သော၊ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတို့ကို၊ သမ္မသနကာလေ၊ သုံး
သပ်ဆင်ခြင်သောကာလ၌၊ မဂ္ဂဝုဋ္ဌာနံ၊ မဂ်တည်းဟူသော ထခြင်းသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုပြီးသော နည်းဖြင့်၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တဖြစ်
သောသင်္ခါရတို့၌၊ အဘိနိဝေသော၊ နှလုံးသွင်း၍၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ဗဟိဒ္ဓဖြစ်သော
သင်္ခါရတို့မှ၊ ဝုဋ္ဌာနံနာမ၊ ထခြင်းမည်၏၊ ကောဗိ၊ တစုံတယောက်သော၊

၀၇၆ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ - ပဌမတွဲ

ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဗဟိဒ္ဓ၊ ဗဟိဒ္ဓဖြစ်ကုန်သော၊ သင်္ခါရေသု၊ သင်္ခါရတို့
၌၊ ဥာဏံ၊ ဝိပဿနာဥာဏ်ကို၊ ဩတာရေတွာ၊ ချမ်း၊ တေ၊ ထိုဗဟိဒ္ဓ ဖြစ်
သောသင်္ခါရတို့ကို၊ ဝဝတ္ထပေတွာ၊ မိမိသဘောသက္ခဏာအားဖြင့် ပိုင်းခြား
ဆုံးဖြတ်၍၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တဖြစ်သောသင်္ခါရတို့၌၊ ဥာဏံ၊ ဝိပဿနာဥာဏ်
ကို၊ ဩတာရေတိ၊ သုံးသပ်ဆင်ခြင်သောအားဖြင့်ချ၏၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တ
ဖြစ်သော သင်္ခါရတို့ကိုလည်း၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းဆည်း၍၊ ဝုန၊ တဖန်၊
ဗဟိဒ္ဓ၊ ဗဟိဒ္ဓဖြစ်ကုန်သော သင်္ခါရတို့၌၊ ဥာဏံ၊ ဝိပဿနာ ဥာဏ်ကို၊
ဩတာရေတိ၊ သုံးသပ်ဆင်ခြင်သောအားဖြင့်ချ၏၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊
ဗဟိဒ္ဓ၊ ဗဟိဒ္ဓဖြစ်ကုန်သော၊ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတို့ကို၊ သမ္မသနကာလေ၊
သုံးသပ်ဆင်ခြင်သော ကာလ၌၊ မဂ္ဂဝုဠာနံ၊ မဂ်တည်းဟူသော ထခြင်း
သည်းဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗဟိဒ္ဓ၊ ဗဟိဒ္ဓဖြစ်ကုန်သောသင်္ခါရတို့
ကို၊ အဘိနိဝေသော၊ နှလုံးသွင်း၍၊ ဗဟိဒ္ဓ၊ ဗဟိဒ္ဓဖြစ်ကုန်သောသင်္ခါရတို့
မှ၊ ဝုဠာနံနာမ၊ ထခြင်းမည်၏၊ ကောမိ၊ တစုံတယောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
သည်၊ ဗဟိဒ္ဓ၊ ဗဟိဒ္ဓဖြစ်ကုန်သော၊ သင်္ခါရေသု၊ သင်္ခါရတို့၌၊ ဥာဏံ၊
ဝိပဿနာဥာဏ်ကို၊ ဩတာရေတွာ၊ ချမ်း၊ တေ၊ ထိုဗဟိဒ္ဓ ဖြစ်ကုန်သော
သင်္ခါရတို့ကို၊ ဝဝတ္ထပေတွာ၊ မိမိသဘော သက္ခဏာအားဖြင့် ပိုင်းခြားဆုံး
ဖြတ်၍၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တဖြစ်သော သင်္ခါရတို့၌၊ ဥာဏံ၊ ဝိပဿနာဥာဏ်
ကို၊ ဩတာရေတိ၊ သုံးသပ်ဆင်ခြင်သောအားဖြင့်ချ၏၊ တဿ၊ ထိုရဟန်း
အား၊ အဇ္ဈတ္တသင်္ခါရေ၊ အဇ္ဈတ္တသင်္ခါရတို့ကို၊ သမ္မသနကာလေ၊ သုံးသပ်
ဆင်ခြင်သောကာလ၌၊ မဂ္ဂဝုဠာနံ၊ မဂ်တည်းဟူသောထခြင်းသည်း၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုပြီးသော နည်းဖြင့်၊ ဗဟိဒ္ဓ၊ ဗဟိဒ္ဓဖြစ်ကုန်သော
သင်္ခါရတို့၌၊ အဘိနိဝေသော၊ နှလုံးသွင်း၍၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တ ဖြစ်သော
သင်္ခါရတို့မှ၊ ဝုဠာနံနာမ၊ ထခြင်းမည်၏၊ တဩတသ္မိ၊ စတုတ္ထ၊ ထိုစတုတ္ထ
၌၊ ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ အဇ္ဈတ္တသင်္ခါရေ၊ အဇ္ဈတ္တ
ဖြစ်သောသင်္ခါရတို့ကို၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းဆည်း၍၊ တေသံ၊ ထိုအဇ္ဈတ္တ
သင်္ခါရတို့ကို၊ ဝဝတ္ထာနကာလေ၊ ဝိပဿနာ ရှုသောအားဖြင့် ပိုင်းခြား
သောကာလ၌၊ မဂ္ဂဝုဠာနေန၊ သင်္ခါရတို့မှထကြောင်းဖြစ်သောမဂ်ဖြင့်၊ အရ
ဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
သောအနက်သဘောကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြုတတ်မူလိုသောကြောင့်၊ အဇ္ဈတ္တံ
ဝိမောက္ခာခွါဟံ အာရသောတိ၊ အဇ္ဈတ္တဝိမောက္ခာခွါဟံ အာရသောဟူ၍၊
အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

သဗ္ဗပါဒါနက္ခယာတိ၊ သဗ္ဗပါဒါနက္ခယာဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ စတုန္နန္တိ၊ လေးပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဥပါဒါနာနံ၊ ဥပါဒါနတို့၏၊ ခယေန၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ တထာသတော၊ ဝိဟရာမိတိ၊ တထာသတောဝိဟရာမိဟူသည်ကား၊ တေနာကာရေန၊ ထိုဥပါဒါနတို့၏ကြွင်းမဲ့ဥသု ကုန်သောအကြောင်းကြောင့်၊ သတိယာ၊ သတိနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏၊ ယထာသတံဝိဟရန္တန္တိ၊ ယထာသတံဝိဟရန္တဟူသည်ကား၊ ယေနာကာရေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ သတိယာ၊ သတိနှင့်၊ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံလျက်၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေသော၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ အာသဝါနာနုသဝန္တိတိ၊ အာသဝါနာနုသဝန္တိဟူသည်ကား၊ စက္ခုတော၊ စက္ခုဒွါရမှ၊ ရူပေ၊ ရူပါရုံ၌၊ သဝန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏၊ အာသဝန္တိသန္တန္တိ၊ အမာဋယိုသောအစေးသွေးပြည်အသွင်မစင်ကြယ်သောအဖြစ်ဖြင့်စီးတတ်ကုန်၏၊ ပဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုပြီးသည်အတူ၊ သဟိ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဒွါရေပိ၊ ဒွါရတို့မှ၊ ဆသု၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အာရမ္မဏေသု၊ အာရုံတို့၌၊ သဝနဓမ္မာ၊ ယိုစီးတတ်သောသဘောရှိကုန်သော၊ ကာမာသဝါဒယော၊ ကာမာသဝအစရှိကုန်သော၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတို့သည်၊ နာနုသဝန္တိ၊ သန္တာန်သို့အစဉ်လိုက်၍မဖြစ်ကုန်၊ နာနုပ္ပဝဇာန္တိ၊ သန္တာန်သို့အစဉ်လိုက်၍မတိုးပွားကုန်၊ ယထာ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ နဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိ၊ အတ္တော၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏၊ အတ္တာနုဉ္ဇနာဝဇာနာမိတိ၊ အတ္တာနုဉ္ဇနာဝဇာနာမိဟူသည်ကား၊ အတ္တာနုဉ္ဇ၊ မိမိကိုယ်ကိုလည်း၊ နအဝဇာနာမိ၊ ငါ့ကိုယ်ကားဟုအယုတ်အားဖြင့်မသိ၊ ဣမိနာ၊ ဤအတ္တာနုဉ္ဇနာဝဇာနာမိဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ဩမာနပဟာနံ၊ ယုတ်သောမာန်ကို ပယ်ခြင်းကို၊ ကဝိတံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အတ္တာနုဉ္ဇနာဝဇာနာမိဟူသောပုဒ်ဖြင့် ယုတ်သောမာန်၏ပယ်အပ်သည်အဖြစ်ကိုဆိုအပ်သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ပဇာနနသမန္နာဂတော၊ နာပရံ၊ ဣတ္ထတ္တာယဟူ၍ဆိုအပ်သောပဇာနနနှင့်ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမဏေနာတိ၊ သမဏေနဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓသမဏေန၊ သုရားတည်းဟူသောရဟန်းသည်၊ တေသ္မာဟံ နကင်္ခါမိတိ၊ တေသ္မာဟံ နကင်္ခါမိဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တေသု၊ ထိုလေးပါးသောအာသဝေါတို့တွင်၊ ကာမာသဝေါ၊ ကာမာသဝသည်၊ ကတရော၊ အဘယ်နည်း၊ တဝါသဝေါ၊ တဝါသဝသည်၊ ကတရော၊ အဘယ်နည်း၊ ဒိဋ္ဌာသဝေါ၊ ဒိဋ္ဌာသဝသည်၊ ကတရော၊ အဘယ်

၁၇၀ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

နည်း၊ အဝိဇ္ဇာသဝေါ၊ အဝိဇ္ဇာသဝသည၊ ကတရော၊ အဘယံနည်း၊ ဣတိ
ဇံ၊ ဤသို့၊ သရူပတေဒတောပိ၊ သရုပ်သဘော အထူးအားဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ အာသဝေါ၊ အာသဝေါတို့ကား၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့တည်း၊
ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ဂဏနုပရိစ္ဆေဒတောပိ၊ ရေတွက်အပ်သည်အဖြစ်ကိုပိုင်း
ခြားခြင်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ နကင်္ခါမိ၊ မယုံမှား၊ တေမေပဟိနာတိ
နိရိပိကိစ္ဆာမိတိ၊ တေမေပဟိနာတိနိရိပိကိစ္ဆာမိဟူသည်ကား၊ တေ၊ ထို
အာသဝေါတို့ကို၊ မယုံ၊ ငါ့ အား၊ ပဟိနာတိ၊ ပယ်ရပြီလောဟူ၍၊ ဝိပိကိစ္ဆံ၊
တွေးတောယုံမှားခြင်းကို၊ နဥပ္ပါဒေမိ၊ မဖြစ်စေ၊ ဣဒံ၊ ဤစကားကို၊ တဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇံ၊ ဤသို့လေအာသဝါသမဏေနစသောအခြင်း
အရာဖြင့်၊ ဗျာကရောန္တေနပိ၊ လျှောက်ဆိုသဖြင့်လည်း၊ တယာ၊ သင်
သည်၊ သုဗျာကတံ၊ ကောင်းစွာဖြေဆိုအပ်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ပန၊
ယင်းသို့သော်လည်း၊ အဇ္ဈတ္တိဝိမေက္ခာခွါဟံအာရုသောတိအာဒိနိ၊ အဇ္ဈတ္တိ
ဝိမေက္ခာခွါဟံအာရုသောဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝဒန္တေန၊ ဖြေဆို
သော၊ တေတယာ၊ သင်သည်၊ အတိပ္ပပဉ္စော၊ မြင့်ညောင်းဝွယ်ကျယ်
လွန်းသည်ကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအလိုတော်ကို၊ ဒေသ
န္တော၊ ပြတော်မူလိုသောကြောင့်၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဥဋ္ဌာယာသနာ ဝိဟာရံ ပါဝိသိတိ၊ ဥဋ္ဌာယာသနာဝိဟာရံ ပါဝိသိဟူ
သည်ကား၊ ပညတ္တဝရဗုဒ္ဓါသနတော၊ ခင်းထားအပ်သောမြတ်သောဘုရား
နေရာတော်မှ၊ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ ထ၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့၊ အန္တော၊
အတွင်း၌၊ မဟာဂန္ဓကုဋ်၊ မြတ်သောဂန္ဓကုဋ်သို့၊ ပရိသာယ၊ ဓမ္မပဋိဂ္ဂါဟ
ကရဟန်းပရိသတ်သည်၊ အသံဘိန္နာယဇေ၊ စည်းဝေးတိုင်းမြဲမကွဲမယှက်
မီလျှင်၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်
မူသနည်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဒေသနာယ၊ ဒေသနာသည်၊ အနိဋ္ဌိ
တာယ၊ အပြီးအရုံးသို့မရောက်မီ၊ ပရိသာယ၊ ပဋိဂ္ဂါဟကရဟန်းပရိသတ်
သည်၊ အသံဘိန္နာယ၊ စည်းဝေးရာမှမထမီ၊ အာသနာ၊ နေရာတော်မှ၊
ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ဂန္ဓကုဋ်၊ ဂန္ဓကုဋ်သို့၊ ပဝိသန္တာ၊ ဝင်တော်မူကုန်သော၊
ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်၊ ဗုဒ္ဓလထောမနတ္ထံဝါ၊ ဒေသနာ၌လိမ္မာတော်မူကုန်
သောအာနန္ဒာထေရ်အစရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ခြီးမြှောက်တော်မူခြင်း
၌လည်းကောင်း၊ ပဝိသန္တိ၊ ဝင်တော်မူကုန်၏၊ ဓမ္မထောမနတ္ထံဝါ၊ ပဋိပတ္တိ
ဓမ္မကို ခြီးမြှောက်တော်မူခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ ပဝိသန္တိ၊ ဝင်တော်မူ
ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ဗုဒ္ဓလထောမနတ္ထံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ခြီးမြှောက်

ခြင်းငှါ။ ပဝိသန္ဓေသော။ ဝင်တော်မူသည်ရှိသော်။ သတ္တော။ တရားသခင်သည်။ ဧဝံ။ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်။ စိန္တေတိ။ ဆင်ခြင်တော်မူ၏။ မယာ။ ငါတရားသည်။ သံဝိက္ခေန။ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဥဒ္ဓိဋ္ဌံ။ ပြအပ်သော။ ဝိတ္တာရေနေဝ။ အကျယ်အားဖြင့်သာလျှင်။ အဝိဘတ္တံ။ မဝေတန်အပ်သေးသော။ ဣမံဥဒ္ဓေသံ။ ဤဥဒ္ဓေသဒေသနာတော်ကို။ ဓမ္မပဒိုဂ္ဂါဟကာ။ တရားနာဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့သည်။ ဥဂ္ဂဟေတွာ။ သင်နာ၍။ အာနန္ဒဝါ။ အာနန္ဒာကိုလည်းကောင်း။ ကစ္စာယနံဝါ။ ကစ္စာယနရဟန်းကိုလည်းကောင်း။ ဥပသင်္ကမိတွာ။ အနီးသို့ကပ်၍။ ပုစ္ဆိဿန္တိ။ မေးကုန်လတ္တံ့။ တေ။ ထိုအာနန္ဒာ အစရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ မယံ။ ငါတရား၏။ ဥာဏေန။ သဗ္ဗညုတညာဏ်နှင့်။ သံသန္ဓေတွာ။ နှီးနှော၍။ ကထေဿန္တိ။ ဖြေကုန်လတ္တံ့။ တတောပိ။ ထိုနောင်မှလည်း။ ဓမ္မပဒိုဂ္ဂါဟကာ။ တရားနာဖြစ်ကုန်သောရဟန်းတို့သည်။ ပုန။ တဖန်။ ဧ။ ငါတရားကို။ ပုစ္ဆိဿန္တိ။ မေးလျှောက်ကုန်လတ္တံ့။ တေသံ။ ထိုရဟန်းတို့အား။ အဟံ။ ငါတရားသည်။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ အာနန္ဒေန။ အာနန္ဒာသည်။ သုကထိတံ။ ကောင်းစွာဖြေအပ်၏။ ကစ္စာယနေန။ ကစ္စာယနသည်။ သုကထိတံ။ ကောင်းစွာဖြေအပ်၏။ တုမှေ။ သင်တို့သည်။ တေမတ္ထံ။ ဤအနက်ကို။ ဧ။ ငါတရားကို။ စေဝိပုစ္ဆေယျာထ။ အကပ်၍မေးလျှောက်ကုန်မူလည်း။ အဟံပိ။ ငါတရားသည်လည်း။ နံ။ ထိုအနက်ကို။ ဧဝမေဝ။ ဤသို့အာနန္ဒာကစ္စာယနတို့ ဖြေသည်နှင့်အတူသာလျှင်။ ဗျာကရေယျံ။ ဖြေတော်မူအံ့။ ဣတိဧဝံ။ ဤသို့မိန့်ဆို၍။ တေပုဂ္ဂလေ။ ထိုအာနန္ဒာကစ္စာယနရဟန်းစသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ထောမေဿာမိ။ ခြီးမြှောက်တော်မူအံ့။ တတော။ ထိုသို့ငါတရားခြီးမြှောက်တော်မူသောကြောင့်။ တေသု။ ထိုအာနန္ဒာကစ္စာယနရဟန်းစသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ ဂါရဝံ။ ရိုသေခြင်းကို။ ဇနေတွာ။ ဖြစ်စေ၍။ ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့သည်။ ဥပသင်္ကမိဿန္တိ။ ဆည်းကပ်ကုန်လတ္တံ့။ တေပိ။ ထိုအာနန္ဒာကစ္စာယနစသောရဟန်းတို့သည်လည်း။ ဘိက္ခု။ ဓမ္မပဒိုဂ္ဂါဟကာ ရဟန်းတို့ကို။ အတ္ထေစ။ ဘိလစသော အကျိုး၌လည်းကောင်း။ ဓမ္မေစ။ ပါဠိဓမ္မ၌လည်းကောင်း။ နိယောဇိဿန္တိ။ ယှဉ်စေကုန်လတ္တံ့။ တေဟိ။ ထိုအာနန္ဒာကစ္စာယနရဟန်းတို့သည်။ အတ္ထေစ။ ဘိလစသော အကျိုး၌လည်းကောင်း။ ဓမ္မေစ။ ပါဠိဓမ္မ၌လည်းကောင်း။ နိယောဇိတာ။ ယှဉ်စေအပ်ကုန်သော။ တေ။ ထိုဓမ္မပဒိုဂ္ဂါဟကာရဟန်းတို့သည်။ တိဿောသိက္ခာ။ သုံးပါးအပြားရှိသောသိက္ခာတို့ကို။ ပရိပူရေတွာ။ ပြည့်စုံစေ၍။ ဒုက္ခဿန္တိ။ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏အဆုံးကို။ ကရိဿ

၁၈၈ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဗုဒ္ဓမတွဲ

၁။ ပြုကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗိန္ဒေတိ၊ ကြံတော်မူ၏။ အထဝါပန၊ တနည်း
 တုံကား။ အဿဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော
 အကြံတော်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇေသဇေသော၊ ဤသာရိပုတ္တရာသည်၊
 မယိ၊ ငါဘုရားသည်။ ပတ္တန္တေ၊ ကြံတော်မူလတ်သော်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။
 အာနုဘာဝံ၊ နိဝသဇ္ဇေပိမံဘဂဝါဤသို့အစရှိသောစကားဖြင့်ကြိုးဝါးသမ္ပ
 ခြင်းဟူသောအာနုဘော်ကို။ ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊
 ထိုသာရိပုတ္တရာကို။ အဟမ္ဘိ၊ ငါဘုရားသည်လည်း။ တထေဝ၊ ထိုအတူ
 သာလျှင်။ ထောမိဿာမိ၊ သာဟိတိက္ခ၊ သာရိပုတ္တဿအစရှိသောစကား
 ဖြင့်မြှောက်စားတော်မူအံ့။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ တံထောမနံ၊ ထိုခြီးပွမ်းမြှောက်
 စားသောစကားတော်ကို။ သုတွာ၊ ကြားကုန်၍။ ဂါရဝဇာတာ၊ ဖြစ်သော
 ရိုသေလေးမြတ်ခြင်းရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဣမံ၊ ဤသာရိ
 ပုတ္တရာထေရ်သို့။ ဥပသင်္ကမိတဗ္ဗံ၊ ဆည်းကပ်သင့်သည်ကို။ အဿ၊ ထို
 သာရိပုတ္တရာ၏။ ဝစနဉ္စ၊ စကားကိုလည်း။ သောတဗ္ဗံ၊ နားထောင်သင့်
 သည်ကို။ သဒ္ဓါတဗ္ဗံ၊ ယုံကြည်အပ်သည်ကို။ မညိဿန္တိ၊ အောက်မေ့ကုန်
 လတ္တံ့။ တံ၊ ထိုသို့အောက်မေ့ခြင်းသည်။ တေသံ၊ ထိုဓမ္မပုဂ္ဂိုလ်ဟုကရဟန်း
 တို့အား။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်း
 ဌာ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းဌာ၊ တပိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သတည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့သောအကြံတော်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မထောမနတ္ထံ၊ ပဋိပတ္တိဓမ္မ
 ကိုခြီးမြှောက်ခြင်းဌာ၊ ပပိသန္တော၊ ဝင်တော်မူသောဘုရားရှင်သည်။ ဧဝံ၊
 ဤသို့ဆိုလတ္တံ့။ သောအခြင်းအရာဖြင့်။ ဗိန္ဒေတိ၊ ဆင်ခြင်တော်မူ၏။ ဓမ္မ
 ဒါယာဒသုတ္တေ၊ ဓမ္မဒါယာဒသုတ်၌။ ဗိန္ဒေတိယထာ၊ ဆင်ခြင်တော်မူသကဲ့
 သို့တည်း။ ဟိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့။ တတြ၊ ထိုဓမ္မဒါယာဒသုတ်၌။ အဿ၊ ထို
 ဘုရားသခင်အား။ ဧဝံ၊ ဤသို့စိတ်တော်အကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်တော်
 မူ၏။ မယိ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့။ ပပိဇ္ဇေ၊ ဝင်တော်
 မူသည်ရှိသော်။ အာမိသဒါယာဒံ၊ အာမိသဟူသော အမွေခံကို။ ဂရ
 ဟန္တော၊ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်လျက်။ ဓမ္မဒါယာဒဿ၊ တရားတည်းဟူသော
 အမွေဥစ္စာရှိသည်ကို။ ထောမေန္တော၊ ခြီးပွမ်းလျက်။ ဣမိဿံယေဝပရိသ
 တိ၊ ဤရဟန်းပရိသတ်၌ပင်လျှင်။ နိဝိန္နော၊ နေလျက်။ သာရိပုတ္တော၊ သာရိ
 ပုတ္တရာသည်။ ခမ္ဘံ၊ တရားကို။ ဒေသေဿတိ၊ ဟောလတ္တံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဟော
 အပ်သည်ရှိသော်။ ဗုဒ္ဓဗ္ဗိ၊ နှစ်ဦးဖြစ်ကုန်သော။ အဗ္ဗာကံ၊ ငါတို့၏။ ဧကန္တော
 သုယာယ၊ တူသောအလိုရှိသော။ မတိယာ၊ ပညာဖြင့်။ ဒေသိတာ၊ ဟော

အပ်သော၊ အယံဒေသနာ၊ ဤဒေသနာသည်၊ အဂ္ဂါစ၊ မြတ်သည့်လည်း၊
 တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ပါသာဏဆတ္တသဒိသာ၊ ကျောက်ထီးနှင့်အတူ၊
 ဂရုကာစ၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်သည်လည်း၊ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့သိအပ်၏၊ ပန၊ ဆက်ဦးအံ့၊ ဣဓ၊ ဤခုတိယသုတ်ဒေသနာတော်၌၊
 အာယသ္မန္တံသာရိပုတ္တံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်ကို၊ ဩက္ကမေတွာ၊
 သဒ္ဓါယုံကြည်တော်မူ၍၊ ပကသေတွာ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးအားဖြင့်ထင်ရှား
 အောင်ပြု၍၊ ထောမေတုကာမော၊ မြီးမွင်း၊ တပ်မူလိုရကား၊ ပုဂ္ဂလထော
 မနတ္တံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မြီးမြှောက်တော်မူခြင်းငှါ၊ အာသနာ၊ နေရာတော်မှ၊
 ဥဗ္ဗာယ၊ ထတော်မူ၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏၊
 ဤဒိသေသု၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိသိန္နာသနေယေဝ၊ နေတော်မူသော နေရာ၌သာ
 လျှင်၊ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်တော်မူခဲ့၍၊ ဗိတ္တဂတိယာ၊ စိတ်တော်၏အဖြစ်
 အားဖြင့်၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့၊ ပဝိသတိ၊ ဝင်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏၊ ကာယဂတိယာ၊ ကိုယ်တော်အဖြစ်
 အားဖြင့်၊ ယဒိဂစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍ကြွတော်မူသည်ဖြစ်ငြားအံ့၊ သဗ္ဗပရိ
 သာ၊ အလုံးစုံသောပရိသတ်သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားသခင်ကို၊ ပရိဝါ
 ရေတွာ၊ ခြံရံ၍၊ ဂစ္ဆေယျ၊ လိုက်ရာ၏၊ ဧကဝါရံ၊ တလှည့်တကြိမ်၊ သိန္နာ၊
 ပရိသတ်ကွဲခဲ့လတ်သော်၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဒုဿန္နိပါတာ၊ စုဝေးမိနိုင်ခဲ့သည်၊
 ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးတော်ပိုက်၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အဒိဿမါနေန၊ မထင်ရှားသော၊ ကာယေန၊ ကိုယ်တော်ရှိသဖြင့်၊ ဗိတ္တ
 ဂတိယာဇေဝ၊ စိတ်တော်၏အဖြစ်အားဖြင့်သာလျှင်၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ
 သတည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ပဝိဇ္ဇေပန၊ ဝင်တော်မူလတ်သော်ကား၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ အဓိပ္ပါယာနူပမေဝ၊ အလိုတော်နှင့် သင့်လျော်သည် သာလျှင်ဖြစ်
 သော၊ သိဟနာဒံ၊ မကြောက်မရွံ့ရဲရင့်သောစကားကို၊ နဒိတုကာမော၊
 ကြိုးဝါးသမ္ပတော်မူလို၍၊ တတြဓေ၊ ထိုဓမ္မပစ္စိုဂ္ဂါဟကရဟန်းပရိသတ်၌
 သာလျှင်၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သည်၊ ဘဂ
 ဝတော၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောဘုရား၏၊ အဓိရပက္ကန္တဿ၊ ကြွတော်မူ၍
 မကြာမြင့်မီ၊ သိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အာမန္တေသိ၊ မိန့်ဆို၏၊ ပုဗ္ဗေအပ္ပဒိုသံ
 ဝိဒိတန္တိ၊ ပုဗ္ဗေအပ္ပဒိုသံဝိဒိတံဟူသည်ကား၊ ဣဒံနာမ၊ ဤမည်သောအနက်
 သဘောကို၊ ပုစ္ဆိဿတိ၊ မေးတော်မူလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဗ္ဗေ၊ အမေး

၁၈၂ ဖိုဒါနပုဂ္ဂသံဃုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမပိဋံ

တော်ခံရသည်ရှေးကာလ၌၊ မယားငါသည်၊ အဝိဒိတံအညာတံ၊ မထိ
 အပ်သေးသော၊ ပဌမံပဉ္စန္တိ၊ ပဌမံပဉ္စဟူသည်ကား၊ သစေတံသာရိပုတ္တ
 ဇေဝုန္တေယျ၊ ကထံစာနုတာပနတယာအာရသော သာရိပုတ္တကထံပဿ
 တာအညာဗျာကတာဒိဏာစာတိတိ၊ သစေတံသာရိပုတ္တဇေဝုန္တေယျ၊
 ကထံစာနုတာပနတယာ အာရသောသာရိပုတ္တ ကထံ ပဿတာအညာ
 ဗျာကတာဒိဏာစာတိဟူသော၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ဣမံပဉ္စံ၊ ဤအမေး
 တော်ကို၊ ဒန္ဓာယိတတ္တန္တိ၊ ဒန္ဓာယိတတ္တံဟူသည်ကား၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ အာသယစာနုနတ္တံ၊ အလိုတော်ကိုသိခြင်းငှါ၊ ဒန္ဓတာဝေါ၊ နှေး
 သည်၏အဖြစ်သည်၊ အဝိဇာတာ၊ မလျှင်မြန်သည်၏အဖြစ်သည်၊ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဌမံပဉ္စံအနုမောဒိတိ၊ ပဌမံပဉ္စံအနုမောဒိဟူသည်ကား၊ ဇာတိပ
 နာရသောသာရိပုတ္တကိ နိဒါနာတိ၊ ဇာတိပနာရသောသာရိပုတ္တကိ နိဒါနာ
 ဟူသော၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ကြိမ်မြော်သော၊ ဣမံပဉ္စံ၊ ဤအမေးတော်ကို၊ ဝုန္တေန္တော
 မေးတော်မူသည်ရှိသော်၊ ယံနိဒါနာရသောဇာတိတိ၊ ယံနိဒါနာရသောဇာ
 တိဟူ၍၊ ဧဝံဝိဿန္တိတံ၊ ဤလျှောက်ကြား ဖြေဆိုအပ်သော၊ ပဌမံပဉ္စံ၊ လက်
 မွန်အမေးတော်ကို၊ အနုမောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်တော်မူ၏၊ ဧတဒဟောသိတိ၊
 ဧတဒဟောသိ ဟူသည်ကား၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အနုမောဒိ
 တေ၊ ဝမ်းမြောက်တော်မူခြင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ နယသတေန၊ အရာ
 မကသော နည်းဖြင့်၊ နယသဟာသေန၊ အထောင် မကသော နည်းဖြင့်၊
 ပဉ္စဿ၊ အမေးတော်၏၊ ကောကိဏိကာတာဝေန၊ တပြင်တည်း ရှိသည်၏
 အဖြစ်ဖြင့်၊ ပါကဋိဘူတတ္တာ၊ ထင်ရှားသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧတံ၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော မကြောက်မရွံ့သော စကားသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဒိဝသံပါဟံဘဂဝတောတေမတ္ထံဗျာကဓေယျန္တိ၊ ဒိဝသံပါဟံဘဂဝတော
 တေမတ္ထံ ဗျာကဓေယျံ ဟူသည်ကား၊ သကလဒိဝသမ္ဘိ၊ တနေ့ပတ်လုံး
 လည်း၊ ဧတံပဒုမ္ဘသမုပ္ပါဒတ္ထံ၊ ဤပဒုမ္ဘသမုပ္ပါဒ်ဟူသော အနက်ကို၊ ဝုဠော၊
 မေးတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 အား၊ သကလဒိဝသံဝိ၊ တနေ့ပတ်လုံးလည်း၊ အညမညေဟိ၊ တပါးသည်
 တပါး၏ပရိယာယဖြစ်ကုန်သော၊ ပဒေယုဉ္စနေဟိ၊ ဝုဒ္ဓါဝါကျတို့ဖြင့်၊ ဗျာကဓေ
 ယျံ၊ တင်လျှောက်နှိုင်း၏၊ ယေနဘဂဝါတေနုပသကံမိတိ၊ ယေနဘဂဝါ
 တေနုပသကံမိဟူသည်ကား၊ ကိရု၊ ထင်စေဦးအံ့၊ အဿ၊ ထိုငဏနကတ္တံ
 ကမည်သောရဟန်းအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော စိတ်အကြံသည်၊ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏၊ ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ ထေရ်သည်၊ ဥဠာရုထိဟနာဒံ၊ မြတ်

သောခြင်္သေ့သံကို၊ နဒတိ၊ သမ္ပကြီးဝါး၏။ ဧတံ၊ ဤသို့မြတ်သောသီဟနာဒ
 ကိုသမ္ပကြီးဝါးခြင်းကိုပြုခြင်းသည်။ သုကရဏံ၊ ကောင်းစွာပြုခြင်းတည်း။
 ဒသဗလဿ၊ ဘုရားရှင်အား။ နံ၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်၏ ကြီးဝါး
 သမ္ပသောသီဟနာဒကို၊ အာရောစေသယမိ၊ ကြားလျှောက်အံ့။ ဣတံ၊ ဤသို့
 သောမိတ်အကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုကြောင်းယေန၊ အ
 ကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထို
 ဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်သတည်း။ သာဟိတိက္ခ၊
 သာရိပုတ္တဿဓမ္မဓာတုတိ၊ သာဟိတိက္ခ၊ သာရိပုတ္တဿဓမ္မဓာတုဟူသော
 ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ၌၊ ဓမ္မဓာတုတိ၊ ဓမ္မဓာတုဟူသည်ကား။ ပစ္စယာကာရဿ၊ ပစ္စ
 ယာကာရဟူသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၏။ ဝိဝေ ဘာဝဒဿန သမတ္ထံ၊ ဟင်း
 လင်း၏ အဖြစ်ကိုပြုခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော။ သာဝကပါရမီဉာဏံ၊ သာဝက
 ပါရမီဉာဏ်တည်း။ ဟိ၊ ထင်စွာပြုဦးအံ့။ သာဝကာနံ၊ သာဝကတို့၏။ သာ
 ဝကပါရမီဉာဏံ၊ သာဝကပါရမီဉာဏ်သည်။ သမိသယေ၊ မိမိ၏အရာ၌၊
 သဗ္ဗညုတညာဏဂတိကမေဝ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်၏ အလားရှိသည်
 သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နာ၊ အတိတ်အနာဂတ်
 ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာ ဘုရားတို့၏၊
 သဗ္ဗညုတညာဏဿ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်အား။ ပါကဇူ၊ ထင်ရှား
 ကုန်သည်။ ဟောန္တိယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ထေရေဿ၊
 အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်၏။ သာဝကပါရမီဉာဏံ၊ သာဝကပါရမီဉာဏ်
 သည်။ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံသည်ဖြစ်ကုန်သော။ သာဝကညာဏဿ၊ သာဝက
 တို့၌ဖြစ်သောဉာဏ်၏။ ဂေါစရဓမ္မေ၊ ကျက်စားရာအာရုံဖြစ်၍ ဖြစ်သော
 ဥပယူခံတရားတို့ကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဒုတိယသုတ်
 အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီး
 ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ တံသုဏာသဝတိ၊ တံသုဏာသဟူသည်
 ကား။ တံညာဏဝတ္ထုဒေသနံ၊ ထိုဉာဏ်ဟူသောပြည့်စုံခြင်း၏အကြောင်း
 ဖြစ်သော ဒေသနာကို။ သုဏာသ၊ နားထောင်ကြကုန်။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။
 ဉာဏဝတ္ထုတိတ္ထေ၊ ဉာဏဝတ္ထုဟူသောဤပါဠိ၌၊ ဉာဏမေဝ၊ ဉာဏ်သည်
 သာလျှင်၊ ဉာဏဝတ္ထု၊ ပြည့်စုံခြင်းတို့၏ အကြောင်းဖြစ်၍ဉာဏဝတ္ထုမည်
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဧရာမရဏေဉာ
 ဏန္တိ အာဒိသု၊ ဧရာမရဏေဉာဏံ ဤသို့အစရှိကုန်သော။ စတုသု၊ ပစ္စည်း

၁၈၄ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ - ပဌမတွဲ၊

ကိုသိခြင်း၏အစွမ်းဖြင့် ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော လေးပါးသောဉာဏ်
တို့တွင်၊ ပဌမံ၊ လက်ဦးစွာဇရာမရဏဉာဏ်ဟူ၍ ဟောတော်မူအပ်သော
ဉာဏ်သည်၊ သဝနမယဉာဏ်၊ သဝနမယဉာဏ်၊ သမ္မသနဉာဏ်၊ သမ္မသ
နဉာဏ်၊ ပဋိဝေဓဉာဏ်၊ ပဋိဝေဓဉာဏ်၊ ပစ္စဝေက္ခနဉာဏ်၊ ပစ္စဝေက္ခနာ
ဉာဏ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဗ္ဗိဓံ၊ လေးပါးအပြားရှိသော အဖြစ်သည်းဝဋ်တိ၊
သင့်၏၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောဇရာမရဏသမုဒယဉာဏ်ဟူ၍ ဟော
တော်မူအပ်သော ဉာဏ်သည်၊ တထာ၊ ထိုလက်ဦးစွာသောဉာဏ်နှင့်အ
တူ၊ စတုဗ္ဗိဓံ၊ လေးပါးအပြားရှိသောအဖြစ်သည်းဝဋ်တိ၊ သင့်၏၊ ပန၊ အထူး
ကား၊ တတိယံ၊ ဇရာမရဏ နိရောဓဉာဏ်ဟူ၍ ဟောတော်မူအပ်သော
တတိယဉာဏ်သည်၊ သမ္မသနဉာဏ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကို၊ ဗုပေတွာ၊ ထား
၍၊ တိပိဓမ္မေဝ၊ သုံးပါးအပြားရှိသောဉာဏ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
စတုတ္ထံ၊ ဇရာမရဏနိရောဓဂါမိနိယာပဋိပဒါဉာဏ်ဟူ၍ ဟောတော်မူအပ်
သောစတုတ္ထဉာဏ်သည်၊ တထာ၊ ထိုတတိယဖြစ်သောဉာဏ်နှင့်အတူ၊ တိပိ
ဓမ္မေဝ၊ သုံးပါးအပြားရှိသောဉာဏ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ
မှန်၏၊ လောကုတ္တရဓမ္မေသု၊ လောကုတ္တရာတရားတို့၌၊ သမ္မသနံ နာမ၊ သမ္မ
သနဉာဏ်မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဇာတိယာဉာဏန္တိ အာဒိသုပိ၊ ဇာတိယာ
ဉာဏံ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိတို့၌လည်း၊ ဧသေဝ၊ ဇရာမရဏ ဉာဏံ
စသောဝုန်၌ ဆိုအပ်ပြီးသော ဤအစီအရင် သည်သာလျှင်၊ နယော၊ သိ
ကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣမိနာဓမ္မေနာတိ၊ ဣမိနာဓမ္မေန ဟူသည်
ကား၊ ဣမိနာ၊ ဤသို့သဘော ရှိသော၊ စတုသစ္စဓမ္မေနဝိ၊ သစ္စာလေးပါး
တရားတို့ကိုသိခြင်းဟူသောအကြောင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဣမိနာ၊ ဤသို့
သဘောရှိသော၊ မဂ္ဂဉာဏဓမ္မေနဝိ၊ မဂ္ဂဉာဏ်ကိုရသော အကြောင်းဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌေနာတိအာဒိသု၊ ဒိဋ္ဌေနဤသို့အစရှိသော ပါဠိတို့၌၊ ဒိဋ္ဌေ
နာတိ၊ ဒိဋ္ဌေနဟူသည်ကား၊ ဉာဏစက္ခုနာ၊ ဓမ္မစက္ခုဖြစ်၍ဖြစ်သော သော
တာပတ္တိဉာဏ်မျက်စိဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌေန၊ အသမ္မောဟ ပဋိဝေဓအစွမ်းဖြင့် မျက်
မှောက်မြင်အပ်သော၊ ဝိဒိတေနာတိ၊ ဝိဒိတေနဟူသည်ကား၊ ပညာယ၊
မဂ်ပညာဖြင့်၊ ဝိဒိတေန၊ အသမ္မောဟ ပဋိဝေဓ အစွမ်းဖြင့် မျက်မှောက်
သိအပ်သော၊ အကာလိကေနာတိ၊ အကာလိကေနဟူသည်ကား၊ ကိပ္ပိကာ
လံ၊ တိုးစဉ်းအနည်းငယ်မျှကာလကို၊ အနတိတ္တမိတွာ၊ မလွန်မူ၍၊ ပဋိဝေဓာ
နန္တရံ၊ ဧသေဝ၊ သစ္စာလေးပါးကိုထိုးထွင်း၍သိကြောင်းဖြစ်သောမဂ်၏အခြား
မဲ့၌သာလျှင်၊ မလဒါယကေန၊ ဖိုလ်ဟူသော အကျိုးကို ပေးတတ်သော၊

ပဋိတ္တနာထိ။ ပဏ္ဍိတဟူသည်ကား။ အဓိဂတေနရအပ်သံအပ်သော၊ ပရိ
ယောဂါဠေ့နာထိ။ ပရိယောဂါဠေ့နဟူသည်ကား။ ပညာယ။ မဂ်ပညာဖြင့်။
ပရိယောဂါယိတေန၊ ဝိုင်းခြား၍ ယူအပ်သော။ အနုပဝိဇ္ဇေန၊ သက်ဝင်
အပ်သော။ အတိတာနာဂတေနယံ၊ နှုတ်ထိ။ အတိတာနာဂတေနယံ၊ န
တိဟူသည်ကား။ ယေခေါကေမီတိအာဒိနာ၊ ယေခေါကေမီ ဤသို့အစရှိ
သော။ နယေန၊ နည်းဖြင့်။ အတိတေစ၊ အတိတ်ကာလ၌လည်းကောင်း။
အနာဂတေစ၊ အနာဂတ်ကာလ၌လည်းကောင်း။ နယံ၊ နည်းဘဲ။ နေတိ။
ဆောင်၏။ စ၊ ဆက်ပြီးအုံး။ ဧက္က၊ ဤသို့အတိတ်အနာဂတ်ကာလ၌နည်းကို
ဆောင်၏ဟူရာ၌။ စတုသစ္စဓမ္မနဝါ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိခြင်းဟူ
သောအကြောင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ မဂ္ဂဉာဏဓမ္မနဝါ၊ မဂ်ဉာဏ်ကိုရ
သောအကြောင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ အတိတာနာဂတေ၊ အတိတ်အနာ
ဂတ်တရား၌၊ နယံ၊ နည်းကို။ နေဝံ၊ ဆောင်ခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ စင်စစ်ကား။ စတုသစ္စဓမ္မ၊ သစ္စာလေးပါးကို
လည်းကောင်း။ မဂ္ဂဉာဏဝါ၊ မဂ်ဉာဏ်ကိုလည်းကောင်း။ ပဋိဝိဒ္ဓေ၊ ထိုး
ထွင်း၍သိအပ်သည်ရှိသော်။ ပရေတော၊ နောက်၌။ ပစ္စင်္ဂေက္ခနဉာဏံနာမ၊
ပစ္စင်္ဂက္ခနာဉာဏ်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုပစ္စင်္ဂက္ခနာဉာဏ်
ဖြင့်၊ နယံ၊ သိအပ်သောနည်းကို။ နေတိ၊ ဆောင်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သော
အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ အတ္တညံသူတိ၊ အတ္တညံသု ဟူသည်
ကား။ အတိအညံသုဇာနိံသု၊ သိကုန်ပြီ။ သေယျထာပါဟံ ဧတရဟိတိ၊
သေယျထာပါဟံဧတရဟိဟူသည်ကား။ အဟံ၊ ငါ့ဘုရားသည်။ ဧတရ
ဟိ၊ ယခုဘဝပစ္ဆိမကိုယ်တော်၌။ စတုသစ္စဓမ္မာန၊ သစ္စာလေးပါးတို့၏
အစွမ်းဖြင့်။ ဇာနာမိယထာ၊ သိတော်မူသကဲ့သို့တည်း။ အန္ဓယေဉာဏန္တိ၊
အန္ဓယဉာဏံ ဟူသည်ကား။ အနုအယေ၊ မဂ်ဉာဏ်အားလျောက်ပတ်
စွာဖြစ်ခြင်း၌။ ဉာဏံ၊ သိသောဉာဏ်။ ဓမ္မဉာဏဿ၊ မဂ်ဉာဏ်အား။ အနု
ဂမနေ၊ လျောက်ပတ်စွာဖြစ်ခြင်း၌။ ဉာဏံ၊ သိသောဉာဏ်။ ဧဝံ အန္ဓယေ
ဉာဏံဟူသောဤအမည်သည်။ ပစ္စင်္ဂက္ခနဉာဏဿ၊ ပစ္စင်္ဂက္ခနာဉာဏ်
၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း။ ဓမ္မဉာဏန္တိ၊ ဓမ္မဉာဏံဟူသည်ကား။ မဂ္ဂဉာ
ဏံ၊ မဂ်ဉာဏ်။ ဣမသ္မိံ၊ သုတ္တေ၊ ဤတတိယသုတ်၌ ခီကာသဝဿ၊ ရဟန္တာ
ပုဂ္ဂိုလ်၏။ သေခဘူမိ၊ အရဟတ္တမဂ္ဂက္ခဏာဟူသောသေက္ခတုံကို။ ကထိ
တာ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်မျှင်တတိယ

သုတ်အဖွင့် အပြီးတည်း။ ၊ တတိယံ။ သုံးခုမြောက်သော သုတ်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၄ စတုတ္ထ၊ စတုတ္ထသုတ်၌။ သတ္တသတ္တရီတိ၊ သတ္တသတ္တရီဟူသည်
ကား။ သတ္တစ၊ ခုနစ်ပါးတို့လည်း။ သတ္တရီစ၊ ခုနစ်ဆယ်တို့လည်း။ ကိရု၊
ချဲ့ပြီးအံ့၊ ဗျဉ္ဇနဘာဏက၊ သဒ္ဓါအရာလေ့လာပြုန်းတီးကုန်သော၊ တေတိက္ခ၊
ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဗဟုဗျဉ္ဇနံ၊ များစွာသော အက္ခရာပုဒ်ဝါကျကို၊ ကတွာ၊
ပြု၍၊ ဂုတ္တမာနေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ ပဋိဝိဇ္ဈိတုံ၊ ထိုးထွင်း၍
သိခြင်းငှါ၊ သက္ကောန္တိ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ တေသံ၊ ထို
ဗျဉ္ဇနဘာဏကရဟန်းတို့၏ အဇ္ဈာသယေန၊ အလိုအားဖြင့်၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤ
စတုတ္ထသုတ်ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်
၏၊ ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏန္တိ၊ ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏ်ဟူသည်ကား၊ ပစ္စယာကာရေ၊ ပဋိစ္စ
သမုပ္ပါဒ်၌၊ ဉာဏံ၊ ဖြစ်သောဉာဏ်တည်း။ တိ၊ ဆိုသင့်စွာ၊ ပစ္စယာကာရော၊
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဟူသောပစ္စည်းတရားကို၊ ဓမ္မာနံ၊ ပစ္စုပ္ပန်တရားတို့၏၊ ပဝတ္တိဋ္ဌိ
တိကာရဏတ္တာ၊ ပဝတ္တိဟုဆိုအပ်သောတည်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သည်
၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဓမ္မဋ္ဌိတိတိ၊ ဓမ္မဋ္ဌိတိဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤပစ္စ
ယာကာရဟူသောပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌၊ ဉာဏံ၊ ဖြစ်သောဉာဏ်သည်၊ ဓမ္မဋ္ဌိတိ
ဉာဏံ၊ ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏ်မည်၏၊ ဧတံ၊ ဤဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏ် ဟူသော အမည်
သည်၊ ဆဋ္ဌိဓယ၊ စာတိပစ္စယာစရာမရဏစသောအားဖြင့်အနက်သုံးပါး
အပေါင်း၌ အနုယဗျတိရေက၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ခြောက်ပါး
အပြားရှိသော၊ ဧတေသေဝဉာဏသေ၊ ဤဉာဏ်၏သာလျှင်၊ အဓိဝစနံ၊
အမည်တည်း။ ဓယဓမ္မန္တိ၊ ဓယဓမ္မံဟူသည်ကား၊ ဓယဂမနသဘာဝံ၊ ကုန်
ခြင်းသို့ရောက်တတ်သော သဘောရှိ၏၊ ဝယဓမ္မန္တိ၊ ဝယဓမ္မံဟူသည်
ကား၊ ဝယဂမနသဘာဝံ၊ ပျက်ခြင်းသို့ရောက်တတ်သော သဘောရှိ၏၊
ဝိရာဂဓမ္မန္တိ၊ ဝိရာဂဓမ္မံဟူသည်ကား၊ ဝိရဇ္ဇနသဘာဝံ၊ တပ်ခြင်းကင်း
သောသဘောရှိ၏၊ နိရောဓဓမ္မန္တိ၊ နိရောဓဓမ္မံဟူသည်ကား၊ နိရုဇ္ဈနသဘာ
ဝံ၊ ကွယ်ပျောက်ခြင်းသဘောရှိ၏။ သတ္တသတ္တရီတိ၊ သတ္တသတ္တရီဟူသည်
ကား၊ ဧကေကတ္ထိ၊ ဇရာမရဏစသည်တို့တွင်တပါးပါး၌၊ သတ္တသတ္တ၊
ခုနစ်ပါးခုနစ်ပါးတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဧကာဒသသု၊ တဆဲ့တပါးကုန်သော၊
ပဒေသု၊ ပုဒ်တို့၌၊ သတ္တသတ္တရီ၊ ခုနစ်ဆဲ့ခုနစ်ပါးသောဉာဏဝတ္ထုတို့ကို၊
ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဣမသ္မိသုတ္တံ၊ ဤစတုတ္ထသုတ်၌၊ ဝိပဿနာ
ပဋိဝိပဿနာ၊ ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏ်ဟူ၍ဆိုအပ်သောဝိပဿနာတည်းဟူသော

ပဋိပိပဿနာကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိတော၊ ဟောတော်
မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ စတုတ္ထသုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။ စတုတ္ထံ၊
လေးခုမြောက်သောသုတ်သည်၊ နဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ သမုဒယောဟောတိတိ၊ သမုဒယောဟောတိ
ဟူ၍၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဓေဝ၊ ဤသုတ်အရာ၌သာလျှင်၊ ဒေသ
နံ၊ အားထုတ်အပ်သော အပြားရှိသောစကားကို၊ ဩဿပေသိ၊ ရပ်တန့်
သောအားဖြင့်ထားတော်မူ၏၊ ကိံကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဒေသနံ၊
ဒေသနာတော်ကို၊ ဩဿပေသိ၊ ရပ်တန့်သောအားဖြင့် ထားတော်မူသ
နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြားအံ့၊ ဒိဋ္ဌိဂတိကဿ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအလားရှိသောသူ
အား၊ ဩကာသဒါနတ္ထံ၊ အခွင့်အရေးကိုပေးခြင်းငှါ၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာ
တော်ကို၊ ဩဿပေသိ၊ ရပ်တန့်သောအားဖြင့်ထားတော်မူ၏၊ ဟိ၊ ချဲ့ဦး
အံ့၊ တဿံပရိသတိ၊ ထိုရဟန်းပရိသတ်၌၊ ဥပါရန္တပိတ္တော၊ စွပ်စွဲစော
ဒနာလိုသောပိတ်ရှိသော၊ ဒိဋ္ဌိဂတိကော၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအလားရှိသောရဟန်း
သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သော၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအလားရှိသောရဟန်းသည်၊ ပဉ္စံ၊
ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆိဿတိ၊ မေးလျှောက်လတ္တံ့၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အသ၊
ထိုရဟန်းအား၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ဝိဿဇ္ဇေဿာမိ၊
ဖြေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးတော်ပိုက်၍၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဩကာသ
ဒါနတ္ထံ၊ အခွင့်အရေးကိုပေးခြင်းငှါ၊ ဒေသနံ၊ အားထုတ်အပ်သောဒေသနာ
တော်ကို၊ ဩဿပေသိ၊ ရပ်တန့်သောအားဖြင့်ထားတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
ဖြေအပ်၏၊ နောကလ္လောပဉ္စောတိ၊ နောကလ္လောပဉ္စောဟူသည်ကား၊ ပဉ္စော၊
အမေးသည်၊ အယုတ္တော၊ မသင့်မလျော်သော၊ ဤအမေးသည်၊ ဗုပ္ပဉ္စော၊
မကောင်းသဖြင့် မေးအပ်သော အမေးတည်း၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား
အနက်တည်း၊ နနူစ၊ စောဒနာဦးအံ့၊ ကတမံနုခေါဘန္တေရာမရဏန္တိ၊
ကတမံနုခေါဘန္တေရာမရဏံဟူသော၊ ဣဒံ၊ ဤအမေးသည်၊ သုပုစ္ဆိတံ
နနူစ၊ ကောင်းစွာမေးအပ်သည်မဟုတ်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုပြားအံ့၊ သုပုစ္ဆိ
တံ၊ ကောင်းစွာမေးအပ်သောပြဿနာသည်၊ ကိဉ္ဇာဝိ၊ အကယ်ဖြစ်၏ရှင်၊
ပန၊ ထိုသို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ သတသဟဿန္တနိကော၊ အသပြာတသိန်း
ထိုက်သော၊ သုဝဏ္ဏတာလေ၊ ရွှေခွက်၌၊ ဌိတဿ၊ တည်သော၊ သုဘော၊
ဇနဿ၊ ပွန်မြတ်သောဘောဇဉ်၏၊ မတ္တကော၊ အပေါ်၌၊ အာမလကမတ္တော၊
သျှစ်ရှားသီးမျှပမာဏရှိသော၊ ဂူထပိဏ္ဍေ၊ မစင်တုံးကို၊ ဌဝိတော၊ ထားအပ်
သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗိဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်အလုံးသည်၊ ဗုဗ္ဗောဇနံ၊ ရှိရှာအပ်

ပင်ပန်း နီဒါနဝဂ္ဂသံပယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဗုဒ္ဓမထွေး

သောသောစဉ်သည်။ ဆန္ဒတဗ္ဗိန္ဒြိယပရိယောဂောစဉ်သည်။ ဟော
 တိယထာ။ ဖြစ်၏။ ဝေဒမဝ။ ဤအတူသာလျှင်။ ကဿပပနိဒံဇရာမရေ
 ကန္တိ။ ကဿပပနိဒံဇရာမရေတံဟူသော။ ဣမိနာသတ္တုပလဗ္ဗိဝါဒပဒေနာ
 သတ္တဝါဇီဝကို ရအပ်၏ဟူ၍ဖြစ်သော မိစ္ဆာအယူဝါဒကိုပြတတ်သော
 ဤပုဒ်ဖြင့်။ ဂူထဝိဏ္ဏေန။ မစင်တုံးဖြင့်။ တံဘောဇနံ။ ထိုဘောဇဉ်သည်။
 ဒုက္ခောဇနံဝိယ။ ရွံရှာအပ်သောဘောဇဉ်ဖြစ်၏။ အယဗ္ဗိသဗ္ဗော။ မေး
 ကြောင်းဖြစ်သောဤပုစ္ဆာအလုံးသည်လည်း။ ဒုပ္ပညောဝ။ မကောင်းသဖြင့်
 မေးအပ်သောပြဿနာမည်သည်သာလျှင်။ ဇာတော။ ဖြစ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့
 ဖြေအပ်၏။ ဗြဟ္မစရိယဝါသောတိ။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော ဟူသည်ကား။
 အရိယမဂ္ဂဝါသော။ အရိယမဂ်တည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်ကိုသုံး
 ခြင်းသည်။ ဟိ။ ထင်စွာပြဦးအံ့။ ယဿ။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ တံဇိဝံတံသရီ
 ရန္တိ။ တံဇိဝံတံသရီဟူသော။ အပဒံဒိဋ္ဌိ။ ဤမိစ္ဆာအယူသည်။ ဟောတိ။
 ဖြစ်၏။ သော။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဇီဝေ။ အသက်သည်။ ဥန္တိဇ္ဇမာနေ။ ဖြတ်
 သည်ရှိသော်။ သရီရံ။ ကိုယ်သည်။ ဥန္တိဇ္ဇတိ။ ဖြတ်၏။ သရီရံ။ ကိုယ်သည်။
 ဥန္တိဇ္ဇန္တေ။ ဖြတ်သည်ရှိသော်။ ဇီဝိတံ။ အသက်သည်။ ဥန္တိဇ္ဇတိ။ ဖြတ်၏။
 ဣတိ။ ဤသို့။ ဂဏှာတိ။ ယူ၏။ ဇေ။ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်။ ဂဏှာတော။
 ယူသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ သာဒိဋ္ဌိ။ ထိုမိစ္ဆာအယူသည်။ သက္ခောဥန္တိဇ္ဇတိတိ။
 သက္ခောဥန္တိဇ္ဇတိဟူ၍။ ဂဟိတတ္တာ။ ယူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဥန္တေ
 ဒဒိဋ္ဌိနာမ။ ဥန္တေဒဒိဋ္ဌိမည်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ပန။ ထိုသို့မဟုတ်။ သင်္ခါ
 ရာ။ သင်္ခါရတို့သည် သာလျှင်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိစေ။ ဖြစ်လည်း ဖြစ်ကုန်၏။
 နိရုဇ္ဈန္တိစ။ ချုပ်လည်းချုပ်ကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ သဗေဒဏှယ။ အကယ်၍
 ယူငြားအံ့။ သာသနာဝစရာ။ သာသနာတော်၌သက်ဝင်သော။ သဗ္ဗာဒိဋ္ဌိနာ
 မ။ သဗ္ဗာဒိဋ္ဌိမည်သည်။ သဝေယျ။ ဖြစ်ရာ၏။ စ။ ဆက်ဦးအံ့။ ဇေသောအရိယ
 မဂ္ဂေါနာမ။ ဤအရိယမဂ်မည်သည်။ ဝဇ္ဇံ။ နှစ်ပါးအပြားရှိသောဝဋ်ကို။ နိရော
 ဇေန္တော။ တဖန်မဖြစ်ခြင်းသဘော ရှိသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်စေသော
 အားဖြင့်ချုပ်စေလျက်။ ဝဇ္ဇံ။ ကိလေသာဝဋ်ကို။ သမုန္တိန္ဒန္တော။ မဖြစ်ခြင်း
 သို့။ ရောက်စေသောအားဖြင့်အကြွင်းမဲ့ဖြစ်၍။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ဖြစ်၏။ တဒေဝတံ
 ဝဇ္ဇံ။ ထိုဝဋ်သည်သာလျှင်။ ဥန္တေဒဒိဋ္ဌိယာ။ ဥန္တေဒဒိဋ္ဌိဖြင့်။ ဂဟိတာကာ
 ရဿ။ ယူအပ်သော အခြင်းအရာ၏။ သမ္ဘဝေ။ ထင်ရှားသည်၏အဖြစ်
 သည်။ သတိ။ ရှိသော်။ မဂ္ဂဘာဝနာယ။ မဂ်ကိုပွားစေခြင်းနှင့်။ ဝိနာဝ။ ကင်း၍
 သာလျှင်။ နိရုဇ္ဈတိ။ ချုပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်။ မဂ္ဂဘာ

ဝနာ၊ မဂ္ဂတာဝနာသည်။ နိရတ္ထကာ၊ အချည်းနှီးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
တေန၊ ထိုဝနာတရား၏မဂ်က္ခယသမုခခြင်းနှင့်ကင်းသဖြင့် ချုပ်သည်ဖြစ်၍
မဂ္ဂတာဝနာ၏အချည်းနှီးဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဗြဟ္မစရိယဝါသောနဟောတိ
တိ၊ ဗြဟ္မစရိယဝါသောနဟောတိဟူ၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ၊

ဒုတိယနယော၊ ဒုတိယနည်း၌၊ အညံဇိဝံအညံသရိရန္တိ၊ အညံဇိဝံအညံ
သရိရံဟူသည်ကား။ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ အယံဒိဋ္ဌိ ဇိဝံသည်
သရိရမ္ပတပါးတည်း သရိရံသည် ဇိဝံတပါးတည်းဟူသော ဤမိစ္ဆာ
အယူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သရိရံ၊ သရိရံသည်။
ဣဇေဝ၊ ဤပဋိပုန်လောက၌သာလျှင်၊ ဥဗ္ဘိဇ္ဇတိ၊ ပြတ်၏။ ဇိဝိတံပန၊ ဇိဝံ
သည်ကား။ ပဉ္စရတော၊ နှောင်ချိုင့်မှ၊ သကုဏောဝိယ၊ ဌက်ကဲ့သို့၊ ယဿ
သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဝန္တတိ၊ ကိုယ်မှလွတ်၍သွား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂဏှာတိ၊
ယူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဂဏှတော၊ ယူသောပုဂ္ဂိုလ်၏။
သဒိဋ္ဌိ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူသည်။ ဣမသ္မာလောကာ၊ ဤပဋိပုန်လောကမှ၊
ဇိဝိတံ၊ ဇိဝံသည်။ ပရလောကံ၊ တမလွန်လောကသို့၊ ဂတန္တိ၊ ရောက်၏
ဟူ၍၊ ဂတိတတ္ထာ၊ ယူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သဿတဒိဋ္ဌိနာမ၊
သဿတဒိဋ္ဌိမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယဉ္စအရိယမဂ္ဂေါ၊ ဤအရိယ
မဂ်သည်ကား။ တေဘူမကဝဋံ၊ တေဘူမကဝနီတရားကို၊ ဝိဝဇ္ဇေန္တော၊
မဖြစ်ခြင်းကိုပြုလျက်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ သောအရိယမဂ္ဂေါ၊ ထိုအရိယမဂ်
သည်၊ ဧကသင်္ခါ၊ ချေ၊ တသုသောသင်္ခါရမျှလည်း၊ နစ္စေ၊ နစ္စအဖြစ်သည်။
ရဓေ၊ ရဝအဖြစ်သည်။ သဿတေ၊ သဿတအဖြစ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။
ဥပ္ပန္နောပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း၊ ဝဋံ၊ တေဘူမကဝနီတရားကို၊ ဝိဝဇ္ဇေတံ၊ မဖြစ်
ခြင်းကိုပြုခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ မဂ္ဂတာဝနာ၊
မဂ်ကိုပွားစေခြင်းသည်။ နိရတ္ထကာ၊ အချည်းနှီးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
တေန၊ ထိုသို့အရိယမဂ်၏တေဘူမကဝနီတရား၏မဖြစ်ခြင်းကိုပြုခြင်းငှါ
မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍အချည်းနှီးအကျိုးမဲ့ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ အညံဇိဝံအညံ
သရိရန္တိ၊ ဝါတိက္ခ၊ ဒိဋ္ဌိယာသတိ၊ ဗြဟ္မစရိယဝါသောနဟောတိတိ၊ အညံ
ဇိဝံအညံသရိရန္တိ ဝါတိက္ခ၊ ဒိဋ္ဌိယာသတိ ဗြဟ္မစရိယဝါသော နဟောတိ
ဟူ၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဝိသု
ကာယိကာနိဘိအာဒိ၊ ဝိသုကာယိကာနိဤသို့အစရှိသော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ
သောပုဒ်သည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဝေဝစနမေဝ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၏ ဝေဝုစ ပရိယာသံ

၁၆၆ နိဒါနဝဂ္ဂသံပသုတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ၊

စကားလှယ်သံသယျင်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ဖုန်၏၊ သာ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကို၊ ဝိနိဝိဇ္ဇနဋ္ဌေန၊ စူးဝင်တတ်သောသဘောဖြင့်၊ ဝိသုကာမိဝ၊ ပြောင့်ကဲ့သို့၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ အာဝဇေဏတော၊ ဆုံ၊ ပိတ်တတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝိသုကာယိကံ၊ ဝိသုကာယိကမည်၏၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသို့၊ အနန္တဝတ္တိတွာ၊ အတုမသိုက်မူ၍၊ တဿာ၊ ထိုသမ္မာဒိဋ္ဌိ၏၊ ဝိရောဓေန၊ ဆန့်ကျင်ကက်အားဖြင့်၊ ပဝတ္တနတော၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဝိသေဝိတံ၊ ဝိသေဝိတမည်၏၊ ကဒါမိ၊ ရံခါ၊ ဥစ္ဆေဒဿ၊ ဥစ္ဆေဒအယူကို၊ ကဒါမိ၊ ရံခါ၊ သဿတဿ၊ သဿတအယူကို၊ ဂဟဏတော၊ စွဲလမ်း၍ယူခြင်းကြောင့်၊ ဝိရူပံ၊ ဖောက်ပြန်သော၊ ဗန္ဓိတံ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိဗ္ဗန္ဓိတံ၊ ဝိဗ္ဗန္ဓိတမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တာလာဝတ္ထုကတာနိတိ၊ တာလာဝတ္ထုကတာနိ ဟူသောဝုဒ်၌၊ တာလာဝတ္ထုဝိယ၊ အရှက်အဖူးတို့၏ ဖြစ်ရာမဟုတ်သော ထန်းပင်ဝတ်ကဲ့သို့၊ ကတာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်၏၊ ပန၊ နောက်ပြီးတဖန်၊ အဝိရူပာနဋ္ဌေန၊ ပေါက်ရောက်ခြင်းမရှိသောအနက်သဘောကြောင့်၊ မတ္တကန္တိန္ဒတာလောဗိယ၊ လည်ဆစ်လည်သီးပြတ်ပြီးသော ထန်းပင်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သမူလံ၊ အမြစ်နှင့်တကွသော၊ တာလံ၊ ထန်းပင်ကို၊ ဥဒ္ဓမ္မိတွာ၊ နှုတ်၍၊ တဿ၊ ထိုထန်းပင်၏၊ ပတိဋ္ဌိတဋ္ဌာနံဝိယစ၊ တည်သောအရာကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ကတာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်၏၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏၊ အနဘာဝံကတာနိတိ၊ အနဘာဝံကတာနိဟူသည်ကား၊ အနုအဘာဝံ၊ နောင်တဖန် မဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ပဉ္စမသုတ်အဖွင့် အပြီးတည်း။

ပဉ္စမံ၊ ငါးခု မြောက်သောသုတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ ဣတိဝါဘိက္ခဝေယောဝဒေယျာတိ၊ ဣတိဝါဘိက္ခဝေယောဝဒေယျ အစရှိသောစကားကို၊ တဿံပရိသတိ၊ ထိုပရိသတ်၌၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ဝုန္တိတုကာမော၊ မေးလျှောက်လိုသော၊ ဒိဋ္ဌိဂတိကော၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအလားရှိသောသူသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောပန၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအလားရှိသောသူသည်ကား၊ အဝိသာရေဓေတုကော၊ မေးလျှောက်ခြင်းငှါမလိမ္မာသဖြင့်ရှုံ့ရှားကြောက်လန့် သာသဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝုန္တိတု၊ မေးလျှောက်ခြင်းငှါ၊ နဿ၊ ကြွတိ၊ မဝံ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဿံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အဇ္ဈာသယေန၊ အလိုအားဖြင့်၊ သယမေဝ၊ ကိုယ်တော်သည်ပင်လျှင်၊ ဝုန္တိတွာ၊ မေး၍၊ ဝိသယေ

န္တော၊ ဖြေတော်မူလိုရကား။ သတ္တော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သော သုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ နတုမ္ဘာကန္တိ၊ နတုမ္ဘာကံဟူသည်ကား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အတ္တနိ၊ ကိုယ်သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ အတ္တနိယံ နာမ၊ အတ္တနိယ မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အတ္တယေဝစ၊ အတ္တမည်သောတရားသည်ပင်လျှင်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နတုမ္ဘာကန္တိ၊ နတုမ္ဘာကံဟူ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ နာဝိ အညေသန္တိ၊ နာဝိအညေသံဟူသောပုဒ်၌၊ အညေသံနာမ၊ အညေသံမည်သည်ကား၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ အတ္တ၊ အတ္တတည်း၊ တသ္မိ၊ ထိုသူတပါးတို့၏အတ္တသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ အညေသံနာမ၊ အညေသံမည်သည် သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သောဝိ၊ ထိုသူတပါးတို့၏ အတ္တသည်လည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နာဝိအညေသန္တိ၊ နာဝိအညေသံဟူ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဝုရာဏမိဒံဘိက္ခဝေကမ္မန္တိ၊ ဝုရာဏမိဒံဘိက္ခဝေကမ္မံဟူသောပုဒ်၌၊ ဣဒံ၊ ကာယဟူ၍ဆိုအပ်သော ဤသရီရသည်၊ ဝုရာဏကမ္မမေဝ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော ကံသည်သာလျှင်၊ နဟောတိ၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဇေကာယော၊ သရီရဟူ၍ ဆိုအပ်သော ဤကာယသည်၊ ဝုရာဏကမ္မနိဗ္ဗတ္တော၊ ရှေး၌ဖြစ်သော ကံကြောင့် ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပစ္စယဝေါဟာရေန၊ ပစ္စည်းဟူသော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းဖြင့်၊ ဇေ၊ ဤသို့ဝုရာဏမိဒံကမ္မံဟူ၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အဘိသင်္ခတန္တိ အာဒိ၊ အဘိသင်္ခတံဤသို့ အစရှိသော စကားကို၊ ကမ္မဝေါဟာရဿ၊ ကံဟူသော ခေါ်ဝေါ်ခြင်း၏၊ ဝသေနဇေ၊ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝုရိမလိင်္ဂသဘာဝတာယ၊ ဝုရာဏမိဒံကမ္မံဟူ၍ရှေးဟောအပ်ပြီးသောပုလ္လိင်နှင့်တူသော အသို့ရှိသည်၏အဖြစ်အားဖြင့်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပန၊ ဘက်ဦးအံ့၊ ဇေတ္ထ၊ ဤအဘိသင်္ခတံ အစရှိသောပုဒ်၌၊ အယံ၊ ဤသို့လတ္တံ့သည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ အဘိသင်္ခတန္တိ၊ အဘိသင်္ခတံဟူသောပုဒ်၌၊ ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းတို့သည်၊ ကတော၊ ပြုအပ်သည်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒဠဗ္ဗေ၊ မှတ်အပ်၏၊ အဘိသဉ္ဇေတယိတန္တိ၊ အဘိသဉ္ဇေတယိတံဟူသောပုဒ်၌၊ စေတနာဝတ္ထု၊ ကော၊ စေတနာဟူသောအကြောင်းရှိသည်၊ စေတနာမူလကော၊ စေတနာဟူသော အရင်းရှိသည်၊ ဣတိ၊ ဤ

၁၆၂ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ - ပဌမတွဲ၊

အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖုတ်အင်္ဂါ၊ ဝေဒနိယန္တိ၊ ဝေဒနိယံ ဟူသောပုဒ်၌၊
ဝေဒနိယဝတ္ထု၊ ဝေဒနာအား လျောက်ပတ်သော ဝတ္ထုအာရုံဖြစ်၍ ဖြစ်
သော အကြောင်းသည်။ ဣတိ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖုတ်အင်္ဂါ၊
သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်သည်။ ။ မြီတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ ယဉ္ဇဘိက္ခဝစေတတိတိ၊ ယဉ္ဇဘိက္ခဝ
စေတတိဟူသည်ကား၊ ယံစေတနံ၊ အကြင်စေတနာကို၊ စေတတိ၊ စ
သော်၏၊ ပဝတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ ယဉ္ဇပကပ္ပေတိတိ၊ ယဉ္ဇပကပ္ပေတိဟူသည်ကား၊ ယံကပ္ပံ၊ အကြင်
ကပ္ပဒိဋ္ဌိကို၊ ပကပ္ပေတိ၊ အမြဲအားဖြင့်ကြံ၏၊ ပဝတ္တေတိစေတ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်
စေသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ ယဉ္ဇအနုသေတိတိ၊ ယဉ္ဇအနုသေတိဟူသည်ကား၊ ယဉ္ဇအနုသယံ၊ အကြင်
အနုသယသည်လည်း၊ အနုသတိ၊ ကိန်း၏၊ ပဝတ္တေတိစေတ၊ ဖြစ်လည်း
ဖြစ်စေသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ စ၊ သက်ဦးအံ၊ ဧတ္ထ၊ ဤစေတတိစသော သုံးပါးတို့တွင်၊ စေတ
တိတိ၊ စေတတိဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ တေဘူမကကုသလံ ကုသလစေတနာ
တေဘူမကဖြစ်သော ကုသိုလ်အကုသိုလ် စေတနာကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်။ ဂဟိတာ၊ ယူတော်မူအပ်၏၊ ပကပ္ပေတိတိ၊ ပကပ္ပေတိ
ဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ အဋ္ဌသု၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ လောဘသဟာဂတ ဗိက္ခေသု၊
လောဘသဟာဂုတ်စိတ်တို့၌၊ တဏှာဒိဋ္ဌိကပ္ပ၊ တဏှာကပ္ပဒိဋ္ဌိကပ္ပတို့ကို၊
ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂဟိတာ၊ ယူတော်မူအပ်၏၊ အနုသေ
တိတိ၊ အနုသေတိဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ဣဒေသန္တံ၊ တဆွဲနှစ်ပါးကုန်သော၊ စေတ
နာနံ၊ အကုသိုလ်စေတနာတို့၏၊ သဟဇာတကောဋိယစေတ၊ သဟဇာ
တပစ္စည်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥပနိဿယကောဋိယစေတ၊ ဥပနိဿယ
ပစ္စည်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အနုသယော၊ အနုသယကို၊ ဘဂဝတာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂဟိတာ၊ ယူတော်မူအပ်၏၊ အာရမ္မဏမေတံ ဟော
တိတိ၊ အာရမ္မဏမေတံဟောဘိဟူသည်ကား၊ စေတနာဒိဓမ္မဇာတေ၊ စေ
တနာအစရှိသောတရားအပေါင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ကမ္မဝိညာဏဿ၊
ကမ္မဝိညာဉ်၏၊ ဥပ္ပတ္တိဿ၊ ဖြစ်ခြင်းကို၊ အဝါရိတတ္တာ၊ မမြင်အပ်သည်
အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧတံစေတနာဒိဓမ္မဇာတံ၊ ဤစေတနာစသောတရားအပေါင်း
သည်၊ ပစ္စယော၊ ပစ္စည်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏၊ ပစ္စယော၊
ပစ္စည်းကို၊ ဣမံ၊ ဤပါဠိအရာ၌၊ အာရမ္မဏန္တိ၊ အာရမ္မဏဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတော

အလိုရှိအပ်၏။ ဝိညာဏသမ္ပတိတိယာတိ၊ ဝိညာဏသမ္ပတိတိယာ ဟူသည် ကား၊ ကမ္မဝိညာဏသမ္ပတိ၊ ကမ္မဝိညာဉ်၏သာလျှင်၊ ဌိတတ္ထံ၊ တည်ခြင်းငှါ၊ အာရမ္မဏေသတိတိ၊ အာရမ္မဏေသတိဟူသည်ကား၊ တသို့ပစ္စယေ၊ ထို စေတနာကပ္ပနအနုသယဟုခေါ်ဝေါ်သိမှတ်အပ်သောပစ္စည်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ပတိဋ္ဌာဝိညာဏသမ္ပတိ၊ ပတိဋ္ဌာဝိညာဏသမ္ပတိဟူသည်ကား၊ တသမ္ပတိ၊ တသမ္ပတိဟူသည်ကား၊ ထိုကမ္မဝိညာဉ်၏၊ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသို့ပတိဋ္ဌတေဝိညာဏေတိ၊ တသို့ပတိဋ္ဌတေဝိညာဏေဟူသည်ကား၊ တသို့ကမ္မဝိညာဏေ၊ ထိုကမ္မဝိညာဉ်သည်၊ ပတိဋ္ဌတေ၊ တည်သည်ရှိသော်၊ ဝိရုဋ္ဌေတိ၊ ဝိရုဋ္ဌေ ဟူသည်ကား၊ ကမ္မံ၊ သန္တိဋ္ဌာပကကံကို၊ ဇဝါပေတွာ၊ ဖြစ်စေပွါးစေ၍၊ ပဋိသန္တိအာကုသမတ္တတာယ၊ ပဋိသန္တေကို ငင်ခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တမူလေ၊ ပေါက်ရောက်သောအဖြစ်မူလသည်၊ ဇာတေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဝုနန္တုပိ၊ ဘိနိဗ္ဗတ္တိတိ၊ ဝုနန္တုပိဘိနိဗ္ဗတ္တိဟူသည်ကား၊ ဝုနန္တုသင်္ခါတာ၊ ဘဝသစ် ဟူ၍ဆိုအပ်သော၊ အဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ အထူးဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နော စေတိက္ခဝေစေတတိတိ၊ နောစေတိက္ခဝေစေတတိဟူသော၍၊ ဝုနန္တု ဖြင့်၊ တေဘူမကစေတနာယ၊ ဘုံသုံးပါး၌ဖြစ်သော ကုသိုလ်အကုသိုလ်စေတနာ၏၊ အပ္ပဝတ္တနစတော၊ မဖြစ်သောစကကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ နောစပကပ္ပေတိတိ၊ နောစပကပ္ပေတိဟူသော၍၊ ဝုနန္တုဖြင့်၊ တဏှာနိဗ္ဗိကာပ္ပါနံ၊ တဏှာကပ္ပနိဗ္ဗိကာပ္ပတိ၏၊ အပ္ပဝတ္တနစတော၊ မဖြစ်သောစကကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အထစေအနုသေတိတိ၊ အထစေအနုသေတိဟူသော၍၊ ဝုနန္တုဖြင့်၊ တေဘူမကပိပါကေ၊ တေဘူမကပိပါကံ၌လည်းကောင်း၊ ပရိတ္တကိရိယာသု၊ ကာမကိရိယာတို့၌ လည်းကောင်း၊ ရူပေ၊ ရုပ်တရား၌ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတ္ထေ၊ ဤဝိပါကကိရိယာ ရုပ်တရားတို့၌၊ အပ္ပတိနကောမီယာ၊ အကြွင်းမဲ့မဖြစ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ အနုသယော၊ အနုသယကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂတိတော၊ ယူတော်မူအပ်၏၊ အာရမ္မဏမေတံ ဟောတိတိ၊ အာရမ္မဏမေတံ ဟောတိဟူသည်ကား၊ အနုသယေ၊ အနုသယသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ကမ္မဝိညာဏသမ္ပတိ၊ ကမ္မဝိညာဉ်၏၊ ဥပ္ပတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်းကို၊ အဝါရိတတ္တာ၊ သန့်ကျင်ဘက်တရားတို့သည် မတားမြစ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ အနုသယဇာတံ၊ အနုသယ သဘောသည်၊ ပစ္စယောဝ၊

၁၆၄ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ပစ္စည်းသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နောစေတတိတိ အာဒိသု၊
 နောစေတတိတိဤသို့အစရှိသောပါဠိဝါကျတို့တွင်၊ ပဌမပဒေ၊ နောစေ
 တတိဟူသော ပဌမပုဒ်၌၊ တေဘူမကကုသလသကုသလစေတနာ၊
 ဘုံသုံးပါး၌ဖြစ်သောကုသိုလ်အကုသိုလ်စေတနာတို့သည်၊ နိဝတ္တာ၊ နစ်ကုန်
 ၏။ ဒုတိယပဒေ၊ နောစပကပ္ပေတိဟူသောဒုတိယပုဒ်၌၊ အဋ္ဌသု၊ ရှစ်ပါးကုန်
 သော၊ မိတ္တေသု၊ လောဘာမူစိတ်တို့၌၊ တဗျာဒိဋ္ဌိယော၊ တဗျာဒိဋ္ဌိတို့သည်၊
 နိဝတ္တာ၊ နစ်ကုန်၏။ တတိယပဒေ၊ နောအနုသေတိဟူသော တတိယပုဒ်၌၊
 ဝုတ္တပ္ပကာရေသု၊ တေဘူမကကိပါကေသုစသည်ဖြင့်ဆိုအပ်ပြီးသောအပြား
 ရှိကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ အပဟိနကောဋိယာ၊ အကြွင်းမဲ့မပယ်
 အပ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အနုသယိတော၊ သန္တာန်သို့ အစဉ်လိုက်၍ ဖြစ်
 သော၊ ယောအနုသယော၊ အကြွင်းအနုသယသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သော၊ ထို
 အနုသယသည်၊ နိဝတ္တော၊ ဆုတ်နစ်၏၊ အပိစ၊ ဆိုဘွယ်ရှိသေး၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤ
 အဋ္ဌမသုတ်၌၊ အသမ္ဘောဟတ္ထံ၊ မတွေ့ဝေမိမ့်သောငှါ၊ စေတတိပကပ္ပေတိ
 အနုသေတိ စေတတိ နပကပ္ပေတိ အနုသေတိ နစေတတိနပကပ္ပပေတိ
 အနုသေတိ နစေတတိ နပကပ္ပေတိနအနုသေတိတိ၊ စေတတိပကပ္ပေတိ
 အနုသေတိ စေတတိနပကပ္ပေတိအနုသေတိနစေတတိနပကပ္ပေတိအနု
 သေတိ နစေတတိနပကပ္ပေတိ နအနုသေတိဟူသော၊ ဣဒန္တိစတုက္ကံ၊ ဤ
 စတုက္ကံနည်းကိုလည်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ထိအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသော
 စတုက္ကံတို့တွင်၊ ပဌမနယော၊ စေတတိပကပ္ပေတိအနုသေတိဟူသော ပဌမ
 ဝါရနည်း၌၊ ဓမ္မပရိစ္ဆေဒေါ၊ တေဘူမက ကုသိုလ် အကုသိုလ် စေတနာ
 ဟူသောဓမ္မအပိုင်းအခြားကို၊ ဒသယိတော၊ ပြအပ်၏၊ ဒုတိယနယော၊ စေတ
 တိနပကပ္ပေတိအနုသေတိဟူသော ဒုတိယဝါရနည်း၌၊ စေတတိတိ၊ စေ
 တတိဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ သေဘူမကကုသလစေတနာစေတ၊ တေဘူမက
 ဖြစ်သော ကုသိုလ်စေတနာတို့ကို လည်းကောင်း၊ စတသော၊ လေးပါး
 ကုန်သော၊ အကုသလစေတနာစ၊ ဒေါသမောဟန္တံတကွဖြစ်သော အကု
 သိုလ်စေတနာတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏၊ နပကပ္ပ
 တိတိ၊ နပကပ္ပေတိ ဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ အဋ္ဌသု၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ မိတ္တေသု၊
 လောဘာမူစိတ်တို့၌၊ တဗျာဒိဋ္ဌိယော၊ တဗျာဒိဋ္ဌိတို့သည်၊ နိဝတ္တော၊ ဆုတ်
 နစ်ကုန်၏၊ အနုသေတိတိ၊ အနုသေတိဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ တေဘူမကကုသ
 လေ၊ တေဘူမကကုသိုလ်၌၊ ဥပနိဿယကောဋိယာ၊ ဥပနိဿယပစ္စည်း၏
 အဖြစ်ဖြင့်၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ အကုသလစေတနာသု၊ ဒေါသမူ

မောဟမုန့်သဟဇာတ်ဖြစ်သော အကုသိုလ်စေတနာတို့၌၊ သဟဇာတ
 ကောဋိယာစေတနာ၊ သဟဇာတပစ္စည်း၏အဖြစ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဥပနိဿ
 ယကောဋိယာစေတနာ၊ ဥပနိဿယပစ္စည်း၏ အဖြစ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ အနုသ
 ယော၊ အနုသယကို၊ ဂဟိတော၊ ယူအပ်၏၊ တတိယနယော၊ နစေတတိ
 စသောတတိယဝါရနည်း၌၊ နစေတတိတိ၊ နစေတတိဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊
 တောဘူမက ကုသလသကုသလ နိဝတ္တနံ၊ တောဘူမက ဖြစ်သော ကုသိုလ်
 အကုသိုလ် စေတနာတို့၏ မဖြစ်သောအားဖြင့် ပြန်နစ်ခြင်းကို၊ ဂဟိတံ၊
 ယူအပ်၏၊ နပကပ္ပေတိတိ၊ နပကပ္ပေတိဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ အဋ္ဌသု၊ ရှစ်ပါးကုန်
 သော၊ စိတ္တေသု၊ လောဘမူစိတ်တို့၌၊ တဏှာဒိဋ္ဌိယော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည်၊
 နိဝတ္တော၊ ပယ်အပ်သော အားဖြင့်ပြန်နစ်ကုန်၏၊ အနုသေတိတိ၊ အနုသေတိ
 ဟူသော ပုဒ်ဖြင့်၊ သုတ္တေ၊ ပါဠိ၌၊ အာဂတံ၊ နောစပကပ္ပေတိဟူ၍ ပယ်
 သည်၏ အစွမ်းဖြင့် လာသောလောဘမူစိတ်တို့၌ သဟဇာတကောဋိဖြင့်
 ဖြစ်သောအနုသယကို၊ ဝါရေတွာ၊ ကြဉ်သောအားဖြင့်ဖြစ်၍၊ တောဘူမက
 ကုသလသကုသလဝိပါကကိရိယာရူပေသု၊ တောဘူမကဖြစ်သော ကုသိုလ်
 အကုသိုလ်ဝိပါကကြိယာရုပ်တရားတို့၌၊ အပ္ပဟိနကောဋိယာ၊ အကြွင်းမဲ့
 မဖြတ်မပယ်အပ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဥပနိဿယော၊ ဥပနိဿယကို၊ ဂဟိ
 တော၊ ယူအပ်၏၊ စတုတ္ထနယော၊ နစေတတိအစရှိသောစတုတ္ထဝါရနည်း
 ကို၊ ပုရိမသုဒ္ဓိသောဝ၊ ရှေးဖြစ်သော နည်းတို့၌ ဆိုအပ်ပြီးသည်နှင့် အတူ
 သာလျှင်၊ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ယူအပ်၏၊ တဒပ္ပတိဋ္ဌိတေတိ၊ တဒပ္ပတိဋ္ဌိတေ
 ဟူသောပုဒ်၌၊ တတ္ထိံ၊ ထိုကမ္မဝိညာဉ်သည်၊ အပ္ပတိဋ္ဌိတေ၊ မတည်သည်
 ရှိသော်၊ အဝိဇ္ဇာဋ္ဌေတိ၊ အဝိဇ္ဇာဋ္ဌဟူသည်ကား၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်
 ကံကို၊ ဇဝါပေတွာ၊ ဖြစ်ပွားစေ၍၊ ပဋိသန္ဓိ အာကုဗ္ဗန သမတ္ထတာယ၊ ပဋိ
 သန္ဓေကို ငင်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ အနိဗ္ဗတ္တမူလေ၊ အမြစ်
 အညောင့် မပေါက် ရောက်သည်ရှိသော်၊ ပန၊ စောဒနာမူဦးအုံး၊ ဣန္ဒြေ
 ဤယတောစခေါ သိက္ခဝေစသော တတိယ ပါဠိဝါရ၌၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့
 သော အနက်သဘောကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိတံ၊
 ဟောတော် မူအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးငြားအုံး၊ အရဟတ္တ မဂ္ဂဿ၊
 အရဟတ္တမဂ်၏၊ ကိစ္စံ၊ အကြွင်းမဲ့အားဖြင့် အနုသယကို ပယ်ခြင်း ကိစ္စ
 ကို၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ နိဏ္ဍာသဝဿ၊
 ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ကိစ္စကရဏံ၊ အကြွင်းမဲ့ အားဖြင့် ဝေဒနာစသည်
 တို့ကို ပယ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော ကိစ္စပြုခြင်းကို၊ ကထိတံ၊ ဟော

တော်မူအပ်၏။ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ နဝ၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ လောကုတ္တရာဓမ္မာ၊ လောကုတ္တရာတရားတို့ကို။ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေအပ်၏။ ဣတ္ထေ၊ ဤတရားအပေါင်းတို့တွင်လည်း။ ဝိညာဏဿစေဝ၊ ကမ္မဝိညာဉ်၏လည်းကောင်း။ အာယတိံ၊ လာလတ္တံ့သော အနန္တရတဝဋ်။ ပုနတ္ထဝဿစ၊ အသစ်တဖန်ပဋိသန္ဓေဝိညာဉ်နာမ်ရုပ်ဖြစ်ခြင်း၏လည်းကောင်း။ အန္တရေ၊ အကြား၌။ ဧကောသန္နိ၊ တစပ်၊ တဝဇာတိနံ၊ တဝဇာတိတို့၏။ အန္တရေ၊ အကြား၌။ ဧကောသန္နိ၊ တစပ်။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အဋ္ဌမသုတ်အဖွင့် အပြီးတည်း။ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၆ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌။ ဝိညာဏနာမရူပါနံ၊ ဝိညာဉ်နာမ်ရုပ်တို့၏။ အန္တရေ၊ အကြား၌။ ဧကောသန္နိ၊ တစပ်။ ဝေဒနာတဏှာနံ၊ ဝေဒနာတဏှာတို့၏။ အန္တရေ၊ အကြား၌။ ဧကောသန္နိ၊ တစပ်။ ဘဝဇာတိနံ၊ ဘဝဇာတိတို့၏။ အန္တရေ၊ အကြား၌။ ဧကောသန္နိ၊ တစပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့သိအပ်၏။ နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌။ နတိတိ၊ နတိဟူသည်ကား။ တဏှာ၊ တဏှာသည်။ ဟိ၊ ဆိုသင့်စွာ။ သာ၊ ထိုတဏှာကို။ ဝိယဉ္စပေသု၊ ချစ်အပ်သောသဘောရှိကုန်သော။ ရူပါဒီသု၊ ရူပါရုံအစရှိသောအာရုံမြောက်ပါးတို့၌။ နမနဋ္ဌေန၊ ညွှတ်တတ်သောအနက်သဘောကြောင့်။ နတိတိ၊ နတိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အာဂတိဂတိဟောတိတိ၊ အာဂတိဂတိဟောတိဟူသည်ကား။ အာဂတိမ္ဖိ၊ အာဂတိဟူ၍ဆိုအပ်သောကံအစရှိသောအာရုံ၌။ ဂတိ၊ ပဋိသန္ဓေဝိညာဉ်၏ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာဂတေ၊ အာဂတိဟူ၍ဆိုအပ်သော၊ ကမ္မေဝါ၊ ကံသည်လည်းကောင်း။ ကမ္မနိမိတ္တေဝါ၊ ကမ္မနိမိတ်သည်၎င်း။ ဂတိနိမိတ္တေဝါ၊ ဂတိနိမိတ်သည်၎င်း။ ပစ္စုပဋ္ဌိတေ၊ ရှေးရှုတည်သည်ရှိသော်၊ တတ္ထ၊ ထိုကံစသောအာရုံတို့တွင်တပါးပါးသောအာရုံ၌။ ဝိညာဏဿ၊ ဝိပါက်ဝိညာဉ်၏။ ပဋိသန္နိဝသေန၊ ပဋိသန္ဓေ၏အစွမ်းဖြင့်။ ဂတိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စုတူပပါတောတိ၊ စုတူပပါတောဟူသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောအခြင်းအရာဖြင့်။ ဝိညာဏဿ၊ ပဋိသန္ဓေ ဝိညာဉ်၏။ အာဂတေ၊ စွဲလမ်းရာဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ပဋိသန္နိဝသယေ၊ ပဋိသန္ဓေ၏အာရုံ၌။ ဂတိယာ၊ သန္ဓေစွဲနေခြင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဣတော၊ ဤဖြစ်ဆဲဘဝ၌။ စဝနသင်္ခါတာ၊ ပြောင်းရွှေ့ခြင်းဟုခေါ်ဆိုအပ်

သော။ ရုတိ၊ ရုတိသညလည်းကောင်း။ တတ္ထ၊ ထိုလာလတ္တံ့သောတဝ
သစ်၌၊ ဥပပတ္တိသင်္ခါတော၊ ကပ်၍ဖြစ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဥပပါတော၊
ပဋိသန္ဓေသညလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အယံရတူပပါတောနာမ၊ ဤ
ရုတိပဋိသန္ဓေမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုပြီးသောနည်းဖြင့်။
ဣမသ္မိသုတ္တေ၊ ဤဒသမသုတ်၌၊ နတိယာစ၊ နတိဟုဆိုအပ်သောတဏှာ
၏လည်းကောင်း။ အာဂတိဂတိယာစ၊ အာဂတိဟုဆိုအပ်သောပဋိသန္ဓေ
ဝိညာဉ်၏လည်းကောင်း။ အန္တရေ၊ အကြား၌၊ ဧကော၊ တခုသော၊ သန္တိ
ဝေ၊ အကြောင်းအကျိုးအားဖြင့်စပ်ခြင်းကိုသာလျှင်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ကထိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဒသမ
သုတ်အဖွင့် အပြီးတည်း။ ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သော သုတ်သည်။
နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ စတုတ္ထော၊ လေးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်
သော၊ ကဋ္ဌာရခတ္တိယဝဂ္ဂေါ၊ ကဋ္ဌာရခတ္တိယဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။ ။

၁-နိဒါနသံယုတ်-၅-ဂဟပတိဝဂ်။

၁ ဂဟပတိဝဂ္ဂဿ၊ ဂဟပတိဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ ယတောတိ၊
ယတောဟူသည်ကား၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘယာနိဝေရာနိတိ၊ ဘယာ
နိဝေရာနိ ဟူသည်ကား၊ ဘယဝေရစေတနာယော၊ ကြောက်အပ်သင့်
သောသဘော ရန်ကိုပွားများစေတတ်သောသဘောဖြစ်၍ ဘယဝေရဟု
ဆိုအပ်သော ပါဏာတိပါတစသော စေတနာတို့သည်။ သောတာပတ္တိ
ယင်္ဂေဟိတိ၊ သောတာပတ္တိယင်္ဂေဟိဟူသောဝုဒ်၌၊ သောတာပတ္တိ အင်္ဂံ၊
အရိယမဂ် တည်းဟူသော သောတာပတ္တိရှေးဦးစွာ ရခြင်းအကျိုးရှိသော
အင်္ဂါသည်။ ဒုဝိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ စ၊ ဆက်ဦးအံ့၊ သောတာပတ္တိယာ၊
သောတာပတ္တိမဂ်ဖိုလ်၏၊ ယံအင်္ဂံ၊ အကြင်အင်္ဂါသည်၊ ဗုဒ္ဓဘာဝေ၊ သော
တာပတ္တိဖိုလ်ကိုရသည်မှရှေးအဖို့၌၊ သောတာပတ္တိပဋိလာဘာယ၊ သော
တာပတ္တိမဂ်ဖိုလ်ကိုရခြင်းအကျိုးငှါ၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း
ကောင်း။ သပ္ပုရိသသံသေဝနံသဒ္ဓမ္မသဝနံ ယောနိသော မနသိကာရော
ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိတိ၊ သပ္ပုရိသသံသေဝနံသဒ္ဓမ္မသဝနံယောနိသောမနသိ
ကာရောဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဂတံ၊ လာသော၊ တံအင်္ဂံ၊ စ၊
ထိုအင်္ဂါသည်လည်း၊ သောတာပတ္တိယင်္ဂံ၊ သောတာပတ္တိယင်္ဂ်မည်၏။

၁၆၈ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အတ္ထကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ပဋိပတ္တိလက္ခဏာယ။ ပဋိပတ်အကျင့်ဖြင့်ရအပ်သောကျေးဇူးဖြင့်။ သော
တာပတ္တိ။ သောတာပတ္တိမဂ်ဖိုလ်သို့။ ပတွာ။ ချော်၍၊ ဌိတဿ။ တည်သော
ပုဂ္ဂိုလ်၏။ တံအင်္ဂံ။ ထိုအင်္ဂါသည်လည်း။ သောတာပတ္တိယင်္ဂံ။ သော
တာပတ္တိယင်္ဂ်မည်၏။ ယံ။ အကြွင်းသောတာပတ္တိယင်္ဂ်ကို။ သောတာပန္နဿ။
သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၏။ အင်္ဂိန္ဒြိယံ။ အင်္ဂ်ဟူ၍လည်း။ ဝုတ္တတိ။ ဆိုအပ်၏။
တေ။ ဤသောတာပတ္တိယင်္ဂ် ဟူသော အမည်သည်၊ ဗုဒ္ဓေ။ ဘုရား၌၊
အဝေဇ္ဇပဿဒါဒိနံ။ မတုန်မလှုပ်ကြည်ညိုခြင်းအစရှိသည်တို့၏။ အဓိဝေ
နံ။ အမည်တည်း။ ဣမေ။ ဤပါဠိအရာ၌။ ဣဒံ။ ဤဗုဒ္ဓအဝေဇ္ဇပဿဒေသော
တရားကို။ အဓိပ္ပေတံ။ အလိုရှိအပ်၏။ အရိယောတိ။ အရိယောဟူသည်
ကား။ နိဒ္ဒေါသော။ အပြစ်မရှိသော။ နိရူပါရမ္ဘော။ ဥပါရမ္ဘမရှိသော။ ဥာယော
တိ။ ဥာယောဟူသည်ကား။ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နံ။ အကြောင်းကို စွဲ၍ဖြစ်သော
ပစ္စယုပ္ပန်တရားကို။ ဥတွာ။ သိ၍။ ဌိတဥာဏမ္ပိ။ တည်သောဥာဏ်သည်
လည်း။ ဥာယော။ ဥာယမည်၏။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါပိ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရား
သည်လည်း။ ဥာယော။ ဥာယမည်၏။ ယထာဟ။ ဘုရားအဘယ်သို့ဟော
တော်မူသနည်း။ ဥာယောဝုတ္တတိပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ အရိယောပိအဋ္ဌကိကော
မဂ္ဂေါဥာယောတိ။ ဥာယောဝုတ္တတိပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ အရိယောပိအဋ္ဌကိကော
မဂ္ဂေါဥာယောဟူ၍။ အာဟ။ ဟောတော်မူ၏။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ။ အကြောင်း
ကိုစွဲ၍ဖြစ်သောပစ္စယုပ္ပန်တရားကို။ ဥာယော။ ဥာယဟူ၍။ ဝုတ္တတိ။ ဆိုအပ်
၏။ အရိယော။ မြတ်သော။ အဋ္ဌကိကော။ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော။ မဂ္ဂေါပိ။ မဂ်
ကိုလည်း။ ဥာယော။ ဥာယဟူ၍။ ဝုတ္တတိ။ ဆိုအပ်၏။ ပညာယောတိ။ ပညာယ
ဟူသည်ကား။ အပရာပရံ။ အဆင့်ဆင့်။ ဥပ္ပန္နဿ။ ဖြစ်သော။ ဝိပဿနာ
ပညာယ။ ဝိပဿနာပညာဖြင့်။ သုဒ္ဓိဇ္ဈောဟောတိတိ။ သုဒ္ဓိဇ္ဈောဟောတိဟူ
သည်ကား။ အပရာပရံ။ အဆင့်ဆင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ။ ဖြစ်၍။ ဒဿနဝသေန။
သောတာပတ္တိမဂ်ဥာဏ်၏အစွမ်းဖြင့်။ သုဠှု။ ကောင်းစွာ။ ဒိဇ္ဈော။ မြင်အပ်
သည်။ ဝိဏနိရယောတိအာဒိသု။ ဝိဏနိရယောဤသို့အစရှိသောပါဠိဝါကျ
တို့၌။ အာယတိံ။ နောင်လာလတ္တံ့သောဘဝတွင်။ တတ္ထ။ ထိုနောက်၌။
အနုပ္ပစ္ဆနတာယ။ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မယံ။ ငါ
အား။ ဝိဏနိရယော။ ကုန်ပြီးသောနောက်ရှိ၏။ ဣတိ။ ဤသို့သောအလိုဖြင့်။
သော။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဟံ။ ငါကား။ ဝိဏနိရယော။ ကုန်ပြီးသောနောက်
ရှိသည်။ အမှီဖြစ်၏။ သေသော။ ဝိဏနိရယောပုဒ်၌ဆိုအပ်သောအာယ
တိံ တတ္ထ အနုပ္ပစ္ဆနတာယ ဝိဏနိရယော ဟူသော ဤအစီအရင်သည်။

သမ္ပတ္တိ။ ခိဏတိရုက္ခာနယောနိစသည်မကြွင်း ဝုဒ္ဓိပင်း၌။ နယော။ သိ
 ကြောင်းနည်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ သောတာပနောတိ။ သောတာပနော
 ဟူသည်ကား။ မဂ္ဂသောတံ။ အရိယမဂ်၏သောတာသို့။ အာပနော။ ရောက်
 သည်။ အဝိနိပါတဓမ္မောတိ။ အဝိနိပါတဓမ္မောဟူသည်ကား။ နဝိနိပါတ
 သဘာဝေါ။ အပါယ်သံ၌ဖြစ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ပျက်စီးလျက်ကျခြင်း
 သဘောမရှိသည်။ နိယတောတိ။ နိယတောဟူသည်ကား။ ပဌမမဂ္ဂသင်္ခါ
 တေန။ သောတာပတ္တိမဂ်ဟုဆိုအပ်သော သမ္ပတ္တိနိယာမေန။ သမ္ပတ္တိနိယာ
 မသဘောဖြင့်။ နိယတော။ ဖြစ်သည်။ သမ္မောဓိပရာယနောတိ။ သမ္မောဓိ
 ပရာယနောဟူသောဝုဒ္ဓိ၏။ ဥတ္တရိ။ အထက်၌။ မဂ္ဂတ္တယသင်္ခါတော။ မဂ်
 သုံးပါးအပေါင်းဟုဆိုအပ်သော။ သမ္မောဓိ။ သမ္မောဓိသည်။ မယံ။ ငါ
 အား။ ပရံအယနံ။ အလွန်သိအပ်သော အဖြစ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိ။
 ဤသို့သော အလိုဖြင့်။ သောအဟံ။ ထိုငါသည်။ သမ္မောဓိပရာယနော။
 အထက်မဂ်သုံးပါးအပေါင်းလျှင်လည်းလျောင်းရေရှိသည်။ တံသမ္မောဓိ။
 ထိုအထက်မဂ်သုံးပါးအပေါင်းကို။ အဝဿံ။ မချွတ်မယွင်း။ အဘိသမ္ပုဏ္ဏန
 ကော။ အထူးသိအပ်သောသဘောရှိ၏။ ဣတိအတ္ထော။ ဤအနက်ကို။ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ ပါဏာတိပါတပစ္စယာတိ။ ပါဏာတိပါတပစ္စယာဟူ
 သည်ကား။ ပါဏာတိပါတကမ္မကာရဏာ။ ပါဏာတိပါတဟုဆိုအပ်သော
 မကောင်းမှုကို ပြုခြင်းအကြောင်းကြောင့်။ ဘယံဝေရန္တိ။ ဘယံဝေရံဟူ
 သောဝုဒ္ဓိနှစ်ခုအပေါင်းသည်။ အတ္တတော။ အနက်အားဖြင့်။ ဧကံ။ တူ၏။
 စ။ ဆက်ပြီးအံ့။ ဧတံဝေရံနာမ။ ဤရန်မည်သည်။ ဗာဟိရံ။ ဗာဟိရံဖြစ်သော
 ရန်။ အတ္တတ္တိကံ။ အတ္တတ္တိကဖြစ်သောရန်။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဒုဝိဓံ။ နှစ်ပါးအပြား
 ရှိသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဟိ။ ချွဲပြီးအံ့။ ဧကေန။ သူတယောက်သည်။ ဧကဿ။
 သူတယောက်၏။ ဝိတာ။ အဘကို။ မာရိတော။ သတ်အပ်သည်။ ဟောတိ။
 ဖြစ်၏။ သော။ ထိုသူသည်။ ဝိန္ဒေသိ။ အကြံဖြစ်၏။ ဧတေန။ ဤသူသည်။
 မေ။ ငါ၏။ ဝိတာ။ အဘကို။ မာရိတောကံရ။ သတ်လေသတတ်။ အဟတ္တိ
 ငါသည်လည်း။ တံယေဝ။ ထိုသင့်ကိုပင်လျှင်။ မာရေဿာမိ။ သတ်အံ့။
 ဣတိ။ ဤသို့ကြံ၍။ နိသိတံ။ ထက်စွာသွေးအပ်သော။ သတ္တံ။ ထားလက်နက်
 ကို။ အာဒါယ။ စွဲယူလျက်။ စရတိ။ သွားလာ၏။ တဿ။ ထိုသတ်မည်ပြီး
 သောသူ၏။ အတ္တန္တရေကိုယ်တွင်း၌။ ယာဥပ္ပန္နဝေရစေတနာ။ အကြင်ဖြစ်
 သောရန်ပြီးပွားကြောင်းစေတနာသည်။ အတ္တိရှိ၏။ ဣဒံ။ ဤဝေရစေတနာ
 သည်။ ဗာဟိရံ။ ဗာဟိရံဖြစ်သော။ ဝေရံနာမ။ ရန်မည်၏။ မန။ ထိုမှတပါး။

၂၀၀ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

အယံ၊ ဤသူသည်၊ ခံ၊ ငါ့ကို၊ မာရေဿာသီတိ၊ သတ်အံ့ဟုကြံ၍၊ ဝေတိ၊ ကိရု၊
သွားသတတ်၊ အဟမေဝ၊ ငါကသာလျှင်၊ နံ၊ ထိုသူကို၊ ပဌမတရံ၊ လက်ဦး
စွာ၊ မာရေဿာသီတိ၊ သတ်လိုက်မည်ဟူ၍၊ ဣတရေဿ၊ ရန်တုံ၊ မူလိယော
သုတယောကံ၏၊ ယာစေတနာ၊ အကြင်စေတနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဣဒံ၊ ဤဝေရစေတနာသည်၊ အဇ္ဈတ္တိကံ၊ အဇ္ဈတ္တိကဖြစ်သော၊ ဝေရံနာမ၊
ရန်မည်၏၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဥဘယဗ္ဗိ၊ ဗဟိရအဇ္ဈတ္တိကအားဖြင့်နှစ်ပါး
လည်းဖြစ်သော၊ ဣဒံ၊ ဤဝေရစေတနာသည်၊ ဗိဠုမဇ္ဈိကမေဝ၊ ဗိဠုမဇ္ဈိက
ဖြစ်သောဘေးရန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ နိရယော၊ ငရဲ၌၊
ဥပပန္နံ၊ ဖြစ်လာသော၊ တံ၊ ထိုငရဲသူကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ ဧတံ၊ ဤသူကို၊ ပဟ
ရိဿာသိ၊ ရိုက်ခတ်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊ ဇလိတံ၊ အလျှံတပြောင်ပြောင်
တောက်သော၊ အယမဂ္ဂရံ၊ သံဆောက်ပုတ်ကို၊ ဂဏှတော၊ စွဲကိုင်သော၊
နိရယပါလဿ၊ ငရဲထိန်း၏၊ ယာစေတနာ၊ အကြင်စေတနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇ
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤစေတနာသည်၊ အဿ၊ ထိုငရဲထိန်းအား၊ သမ္ပရာယိကံ၊
သမ္ပရာယိက ဖြစ်သော၊ ဗဟိရဝေရံ၊ ဗဟိရ ဘေးရန်မည်၏၊ အယံ၊
ဤငရဲထိန်းသည်၊ နိဒ္ဒေါသံ၊ အပြစ်မရှိပါသော၊ ခံ၊ ငါ့ကို၊ ပဟရိဿာသီတိ၊
ပုတ်ခတ်အံ့ဟူ၍၊ အာဂစ္ဆတိ၊ တူရုလ၏၊ အဟမေဝ၊ ငါကသာလျှင်၊ နံ၊
ထိုငရဲထိန်းကို၊ ပဌမတရံ၊ လက်ဦးစွာကာလျှင်၊ ပဟရိဿာသီတိ၊ ရိုက်သတ်
အံ့ဟူ၍၊ အဿ၊ ထိုငရဲသူ၏၊ ယာစေတနာ၊ အကြင်စေတနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇ
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤစေတနာသည်၊ အဿ၊ ထိုငရဲသူအား၊ သမ္ပရာယိကံ၊
သမ္ပရာယိကဖြစ်သော၊ အဇ္ဈတ္တဝေရံ၊ အဇ္ဈတ္တဘေးရန်မည်၏၊ ပန၊ အထူး
ကား၊ ယံဧတံဗဟိရဝေရံ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော ဗဟိရဘေးရန်
သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုဗဟိရဘေးရန်ကို၊ အဋ္ဌကထာယံ၊ မဟာအဋ္ဌ
ကထာ၌၊ ပုဂ္ဂလဝေရန္တိ၊ ပုဂ္ဂလဝေရဟူ၍၊ ပုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဒုက္ခံဒေါမ
နဿန္တိ၊ ဒုက္ခံဒေါမနဿံဟူသောပုဒ်နှစ်ခုသည်၊ အတ္ထတော၊ အနက်အား
ဖြင့်၊ ဧကမေဝ၊ တူသည်သာလျှင်တည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤပါဏာတိပါတပစ္စယာ
စသောဝါကျ၌၊ ဝေရုပ္ပတ္တိ၊ ဘေးရန်၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာယထာစ၊
ထိအပ်သကဲ့သို့လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သေသပဒေယုပိ၊ အနိန္ဒာဒါနပစ္စယာ
စသည်ဖြင့်လာသော ကြွင်းသောပုဒ်ဝါကျပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဣမိနာ၊ ဤသူ
သည်၊ မမတဏှံ၊ ငါ့ဥစ္စာကို၊ ဟရံ၊ ခိုးယူ၍၊ မဟိဒါရေသု၊ ငါ့မယားတို့၌၊
စာရိတ္တံ၊ လွန်ကျူး၍ကျင့်ခြင်းသို့၊ အာပန္နံ၊ ရောက်၏၊ မုဿာဝတွာ၊ မုသား
ဆို၍၊ အတ္ထော၊ အကျိုးစီးပွားကို၊ ဘဂ္ဂေါ၊ ဖျက်ဆီးအပ်၏၊ သုရူပဒေမတ္တေန၊

သောကရစ်ခြင်းမျှဖြင့်၊ ဣဒံနာမ။ ဤမည်သော စော်ကားမှုကို၊ ကတံ ပြု
 အပ်၏။ ဣတိအာဒိနာ။ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဝေရုပ္ပတ္တိ၊ ဘေး
 ရန်၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ အဝေဠပဿာဒေနာတိ၊ အဝေဠ
 ပဿာဒေနဟူသည်ကား၊ အဓိဂတေန၊ မဂ်ဖြင့်ရအပ်သော၊ အဝလပ္ပဿာ
 ဒေန၊ မတုန်လှုပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ အရိယကန္တေဟိတိ၊ အရိယ
 ကန္တေဟိဟူသည်ကား၊ ပဉ္စဟိသီလေဟိ၊ ပဉ္စသီတို့နှင့်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ တာနိ၊ ထိုငါးပါး သီလတို့ကို၊ အရိယာနံ၊ အရိယာ ဝုဂ္ဂိုလ်တို့
 သည်၊ ကန္တာနိ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်၏။ ဝိယာနိ၊ ချစ်အပ်ကုန်၏။ ဘဝန္တရ
 ဂတာပိ၊ ဘဝတပါးသို့လည်းလျောင်းကုန်သော်လည်း၊ အယမုဂ္ဂရံ၊ သံ
 သောကံပုတ်ကို၊ ဂဗ္ဘတော၊ စွဲဆိုသော၊ နိရယပါလဿ၊ ငရဲထိန်း၏။
 ယာစေတနာ၊ အကြင်စေတနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒံ၊ ဤစေတနာ
 သည်၊ အဿ၊ ထိုငရဲထိန်းအား၊ သမ္ပရာယိကံ၊ သမ္ပရာယိက ဖြစ်သော၊
 ဗာဟိရဝေရံ၊ ဗာဟိရဘေးရန်မည်၏။ အယံ၊ ဤငရဲထိန်းသည်၊ နိဒ္ဒေါသံ၊
 အပြစ်မရှိပါသော၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ပဟာရိဿာမီတိ၊ ပုတ်ခတ်အံ့ဟူ၍၊ အာဂစ္ဆတိ
 တုရုလ္လာ၏။ အဟမေဝ၊ ငါကသာလျှင်၊ နံ၊ ထိုငရဲထိန်းကို၊ ပဌမတရံ၊ လက်
 ပြီးစွာကလျှင်၊ ပဟာရိဿာမီတိ၊ ရိုက်သတ်အံ့ဟူ၍၊ အဿ၊ ထိုငရဲသူ၏။
 ယာစေတနာ၊ အကြင်စေတနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒံ၊ ဤစေတနာ
 သည်၊ အဿ၊ ထိုငရဲသူအား၊ သမ္ပရာယိကံ၊ သမ္ပရာယိက ဖြစ်သော၊
 အတ္တတ္ထဝေရံ၊ အတ္တတ္ထဘေးရန်မည်၏။ ပန၊ အထူးကား၊ ယံဇေတံဗာဟိရဝေ
 ရံ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော ဗာဟိရဘေးရန်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထို
 ဗာဟိရဘေးရန်ကို၊ အဋ္ဌကထာယံ၊ မဟာအဋ္ဌကထာ၌၊ ဝုပ္ပလဝေရန္တိ၊
 ဝုပ္ပလ ဝေရဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဒုက္ခံ ဒေါမနဿန္တိ၊ ဒုက္ခံဒေါမနဿံ
 ဟူသောဝုန်နှစ်ခုသည်၊ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်၊ ဧကမေဝ၊ တူသည်
 သာလျှင်တည်း၊ အရိယာ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ တာနိ၊ ထိုပဉ္စသီတို့ကို
 နဝိဗဟန္တိ၊ မစွန့်လွှတ်ကုန်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အရိယကန္တာနိတိ၊ အရိယ
 ကန္တာနိဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤပဌမသုတ်၌၊ သေသံ၊ ဖွင့်အပ်
 ပြီးသည်မှ ကြွင်းသော၊ ယံ၊ အကြင်အနက်သဘောကို၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်
 သင့်သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ တံ၊ ထိုအနက်သဘော
 ကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ အနုဿတိနိဒ္ဒေသေ၊ အနုဿတိနိဒ္ဒေသ၌၊ ဝုတ္တ
 မေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ ပဌမံ၊ ရှေးပြီးစွာသော သုတ်
 သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂ နုတိယေ။ နုတိယသုတ်၌။ ဘိက္ခုနံ။ ရဟန်းတို့အား။ ကတိတဘာဝ
မတ္တမေဝ။ ဟောအပ်သည်၏အဖြစ်မျှသည်သာလျှင်။ ပိသေသော။ ထူး၏။
နုတိယံ။ နှစ်ခုခြေ ကံသောသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ။ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၃ တတိယေ။ တတိယသုတ်၌။ နုက္ခဿာတိ။ နုက္ခဿဟူသည်ကား။
ဝဋ္ဋနုက္ခဿ။ ဝဋ္ဋံဆင်းရဲ၏။ သမုဒယန္တိ။ သမုဒယံဟူသောပုဒ်၌။ သမုဒယာ
နုက္ခ၏ဖြစ်ခြင်းဟူသော သမုဒယတို့သည်။ ခဏိကသမုဒယောစ။ ဥပါဒ်
စသောခဏအားဖြင့်ဖြစ်သောသမုဒယလည်းကောင်း။ ပစ္စယသမုဒယော
စ။ ပစ္စည်းသာလျှင်ဖြစ်သော သမုဒယလည်းကောင်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဧဒ္ဓ။ နှစ်
ပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသု။ ထိုနှစ်ပါးသော သမုဒယတို့
တွင်။ ပစ္စယသမုဒယံ။ ပစ္စည်းသာလျှင်ဖြစ်သောသမုဒယကို။ ပဿန္တော။
မြင်သော။ ဘိက္ခုဝိ။ ရဟန်းသည်လည်း။ ခဏိကသမုဒယံ။ ဥပါဒ်စသော
ခဏအားဖြင့်ဖြစ်သော သမုဒယကို။ ပဿတိ။ မြင်၏။ ခဏိကသမုဒယံ။
ဥပါဒ်စသောခဏအားဖြင့်ဖြစ်သော သမုဒယကို။ ပဿန္တောပိ။ မြင်သော
ရဟန်းသည်လည်း။ ပစ္စယသမုဒယံ။ ပစ္စည်းသာလျှင်ဖြစ်သော သမုဒယ
ကို။ ပဿတိ။ မြင်၏။ အတ္ထင်္ဂမေဝိ။ ချုပ်ခြင်းသည်လည်း။ အစ္စန္တ အတ္ထင်္ဂ
မေ။ စင်စစ်မဖြစ်သောအားဖြင့်ချုပ်ခြင်းဟူသော အစ္စန္တ အတ္ထင်္ဂမလည်း
ကောင်း။ ဘေဒတ္ထင်္ဂမေ။ ဘင်ခဏအားဖြင့်ချုပ်ခြင်းဟူသော ဘေဒတ္ထင်္ဂမ
လည်းကောင်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ နုပိဓေ။ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။
တေသု။ ထိုနှစ်ပါးသော အတ္ထင်္ဂမတို့တွင်။ အစ္စန္တအတ္ထင်္ဂမံ။ စင်စစ်မဖြစ်
သောအားဖြင့် ချုပ်ခြင်းဟူသော အစ္စန္တအတ္ထင်္ဂမကို။ ပဿန္တောပိ။ မြင်
သော ရဟန်းသည်လည်း။ ဘေဒတ္ထင်္ဂမံ။ ဘင်ခဏအားဖြင့် ချုပ်ခြင်းဟူ
သောဘေဒတ္ထင်္ဂမကို။ ပဿတိ။ မြင်၏။ ဘေဒတ္ထင်္ဂမံ။ ဘင်ခဏအားဖြင့်ချုပ်
ခြင်းဟူသောဘေဒတ္ထင်္ဂမကို။ ပဿန္တောပိ။ မြင်သော ရဟန်းသည်လည်း။
အစ္စန္တအတ္ထင်္ဂမံ။ စင်စစ် မဖြစ်သောအားဖြင့် ချုပ်ခြင်းဟူသော အစ္စန္တ
အတ္ထင်္ဂမကို။ ပဿတိ။ မြင်၏။ ဒေသိဿာမိတိ။ ဒေသိဿာမိဟူသောပုဒ်၌။
ဝဋ္ဋနုက္ခေ။ ဝဋ္ဋံဆင်းရဲ၌။ သမုဒယအတ္ထင်္ဂမံ။ သမုဒယအတ္ထင်္ဂမဟု ဆိုအပ်
သော။ ဣဒံနိဗ္ဗတ္တိဘေဒနာမ။ ဖြစ်ခြင်းအထူးကို ပြကြောင်းဖြစ်သောဤဒေ
သနာမည်သည်ကို။ ဒေသိဿာမိ။ ဟောတော်မူအံ့။ တံ။ ထိုဒေသနာတော်
ကို။ သုဏာထ။ နားထောင်ကြကုန်။ ဣတိအတ္ထော။ ဤကားအနက်တည်း။
ပဋိစ္စာတိ။ ပဋိစ္စဟူသည်ကား။ နိဿယဝသေနစေဝ။ ဖြစ်ရအဖြစ်၏ အစွမ်း
ဖြင့်လည်းကောင်း။ အာရမ္မဏာဝသေနစ။ အာရုံအဖြစ်၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း

ကောင်း၊ ပစ္စယံကတွာ၊ ပစ္စည်းပြု၍၊ တိဏ္ဍိသင်္ဂတိဖဿေတိ၊ တိဏ္ဍိသင်္ဂတိ
ဖဿေဟူသည်ကား၊ တိဏ္ဍိသုံးပါးကုန်သော စက္ခုပသာဒရူပါရုံ စက္ခု
ဝိညာဉ်တို့၏၊ သင်္ဂတိယာ၊ ညီညွတ်သောအဖြစ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊
ဖဿေ၊ ဖဿသည်၊ အပံခေါ်ဘိက္ခဝေဒုက္ခဿသမုဒယောတိ၊ အပံခေါ်
ဘိက္ခဝေဒုက္ခဿသမုဒယောဟူသည်ကား၊ အယံ၊ ဤတဏှာသည်၊ ဝဇ္ဇ
ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ နိဗ္ဗတ္တိနာမ၊ ဖြစ်ရာဖြစ်ကြောင်းမည်၏၊ အတ္တင်္ဂမော
တိ၊ အတ္တင်္ဂမော ဟူသည်ကား၊ ဘေဒေါ၊ အနုပ္ပာဒနိရောဓအားဖြင့်ချုပ်
ခြင်းသည်၊ ဧဝံဟိ၊ ဤသို့တဏှာ၏ အသေသင်္ဂရာဂဟူသောမဂ်ဖြင့် ချုပ်
ခြင်းသို့ရောက်ခြင်းကြောင့်သာလျှင်၊ ဝဇ္ဇဒုက္ခံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲသည်၊ ဘိန္ဒူကုန်
ဖျက်ကြွေသည်၊ အပဋိသန္ဓိကံ၊ တဖန်ပဋိသန္ဓေမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ လောကဿာတိ၊ လောကဿဟူသည်
ကား၊ သင်္ခါရလောကဿ၊ သင်္ခါရလောက၏၊ အပံ၊ ဤသို့လောကဿ
ဟူသောဝုဒ်ကို သမုဒယအတ္တင်္ဂမ၏ ဝိသေသနအဖြစ်ဖြင့်ပြတော်မူခြင်း
သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤစတုတ္ထသုတ်၌၊ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း၊ စတုတ္ထံ၊
လေးခုမြောက်သောသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ မဉ္စမသုတ်၌၊ ဥဘိကေတိ၊ ဥဘိကေဟူသည်ကား၊ ခွိန္ဒံ၊
အခြင်းအရာအားဖြင့် နှစ်ဦးကုန်သော၊ ဥတကာနံ၊ ဆွေမျိုးတို့၏၊ ဂါမေ၊
ရွာ၌၊ ဂိဇ္ဇကာဝသထေတိ၊ ဂိဇ္ဇကာဝသထေ ဟူသည်ကား၊ ဣဉ္ဇကာတိ၊
အုတ်တို့ဖြင့်၊ ကတေ၊ ပြုအပ်သော၊ မဟာပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်မဉ္စ၊ ဓမ္မပရိ
ယာယန္တိ၊ ဓမ္မပရိယာယံဟူသည်ကား၊ ဓမ္မကာရဏံ၊ ပရိယတ္တိဓမ္မဟူသော
တရားအထူးကိုရခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ဥပဿုတိန္တိ၊ ဥပဿုတိ ဟူသည်
ကား၊ ဥပဿုတိဋ္ဌာနံ၊ အပါးတော်သို့ ကပ်၍ ကြားအပ်ကောင်းရာ ဌာန
တည်း၊ ယံဋ္ဌာနံ၊ အကြင်အရပ်သို့၊ ဥပဂတေန၊ ရောက်သောသူသည်၊ ဘဂ
ဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တံ၊ အသံတော်ကို၊ သောတံ၊ ကြားနာခြင်းငှါ၊
သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ ဌိတော၊
တည်၏၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း၊ ကိရ၊ ထင်စွာပြုဦးအံ့၊ သော
ဘိက္ခု၊ ထိုဘုရားသည်၊ ဝန္တကုပ္ပိပရိဝေဏသဗ္ဗန္တနတ္ထံ၊ ဝန္တကုပ္ပိပရိဝေဏကို
တမြက်ထွန်းခြင်းငှါ၊ အာဂတော၊ လာလတ်သော်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မံ၊
တမြက်ပတ်အမှုကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်ချ၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
ဓမ္မစောသံ၊ တရားတော်သံကို၊ သုဏန္တော၊ နာလျက်၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။

၂၀၄ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဗုဒ္ဓမတွဲ၊

အဒ္ဓသတိ၊ အဒ္ဓသဟူသည်ကား၊ ကိရု၊ ခွဲပြီးအံ့၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာဒိ
တောဝ၊ အစမှသာသျှင်၊ ပစ္စယာကာရံ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားကို၊ မနသိ
ကရောန္တဿ၊ နှလုံးသွင်းတော် မူသော၊ ဣဒံ၊ ဤဝေဒနာ စသောတရား
သည်၊ ဣမိနာ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပစ္စယေန၊ ဗုဒ္ဓယောသော ပစ္စည်း
ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤတဏှာစသော တရားသည်၊ ဣမိနာ၊ ဤ
သို့သဘောရှိသော၊ ပစ္စယေန၊ ဝေဒနာစသော ပစ္စည်းကြောင့်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဝဇ္ဇတော၊ ဆင်ခြင်တော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရားအား၊ ယာဝဘဝဂ္ဂါ၊ ဘဝဂ်တိုင်အောင်၊ ကောဏံ၊ တပြင်
တည်းသည်၊ အဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မနသိကာရံ၊
နှလုံးသွင်းတော်မူခြင်းကို၊ ပဟာယ၊ ပြုတော်မူတဲ့၊ ဝစသာ၊ နှုတ်တော်
ဖြင့်၊ သဏ္ဌာယံ၊ သရဏ္ဌာယံခြင်းကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုတော်မူလျက်၊ ယထာနု
သန္ဓိနာ၊ အနုသန္ဓေအားလျောက်ပတ်စွာ၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ နိဗ္ဗ
ပေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဣမံ ဓမ္မပရိယာယံ၊ ဤပရိယတ္တိဟူသော
တရားအထူးကို ရခြင်း၏ အကြောင်းကို၊ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော
သူသည်၊ အသေသာသိအဝိနု၊ ကြားလေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဝဇ္ဇန္တော
ဆင်ခြင်တော် မူလတ်သော်၊ တံဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်တော်
မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဒ္ဓသခေါဘဂဝါတိ၊ အဒ္ဓသခေါဘဂဝါဟူ၍၊
ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ အသေသာ သိနေတိ၊ အသေသာသိနော ဟူသည်ကား၊
အသေသာသိနု၊ ကြားသလော၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ အသေသာသိနောတိ၊
အသေသာသိနောဟူသည်ကား၊ ဘာသန္တာနံ၊ မိန့်ဆိုကုန်သော၊ အမှာကံ၊
ငါတို့၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ အသေသာသိ၊ သင်ရဟန်း ကြားသနည်း၊
ဣတိ၊ ဤအနက် ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဥဂ္ဂဏှာဟိတိ၊ အာဒိသု၊ ဥဂ္ဂဏှာ
ဟိဤသို့အစရှိသောပါဠိဝါကျတို့၌၊ သုတွာ၊ ကြားနာ၍၊ ဝုဏှိဘူတောဝ၊
ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်လျက်သာသျှင်၊ ပဂုဏံ၊ စိတ်ဖြင့် လေ့လာခြင်းကို၊ ကရော
န္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ဥဂ္ဂဏှာတိနာမ၊ သင်ယူသည်မည်၏၊ ပဒါနုပဒံ၊
ပဒအနုပဒကို၊ စာရေးတွာ၊ စပ်အောင်ပြု၍၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ပရိစိတံ၊ လေ့
လာသည်ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ပရိယာပုဏ္ဏာတိနာမ၊ သင်
အံသည်မည်၏၊ ဥတယထာဝိ၊ နှစ်ပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်လည်း၊ ပဂုဏံ၊
လေ့လာသည်ကို၊ အာစာရပ္ပတ္တံ၊ စိတ်အစဉ်သို့ ရောက်သည်ကို၊ ကရော
န္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ဓာရေတိနာမ၊ ဆောင်သည်မည်၏၊ အတ္ထသဉ္ဇိတော
၊ တိအတ္ထသဉ္ဇိတော ဟူသည်ကား၊ ကာရုဏာနံသိတော၊ လောကုတ္တရာ

၀၀

တရား၏အကြောင်း၌မရှိ။ အာဒိဗြဟ္မစရိယကောတိ၊ အာဒိ ဗြဟ္မစရိယ
 ကောဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယသ၊ မဂ်တည်း ဟူသော မြတ်သော
 အကျင့်၏၊ အာဒိပတိဋ္ဌာနဘူတော၊ တည်ရာဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုအပ်
 ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ တိသုပ္ပံ၊ တတိယစတုတ္ထပဉ္စမအားဖြင့် သုံးပါးလည်းဖြစ်
 ကုန်သော၊ ဣမသုသုတ္တသု၊ ဤသုတ်တို့၌၊ ဝဇ္ဇိဝဇ္ဇမေဝ၊ ဝဋ်ဝဋ်၏ကင်း
 ရာကိုသာလျှင်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်
 မူအပ်၏၊ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သော သုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ၊

၆ ဆဋ္ဌမေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ အညတရောတိ၊ အညတရော ဟူသည်ကား၊
 နာမဝသေန၊ အနွယ်ဖြစ်သောအမည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အပါကဇော၊ မထင်
 ရှားသော၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ၊
 ဆဋ္ဌံ၊ မြောက်ခုမြောက်သောသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ ဇာဏုသောဏီတိ၊ ဇာဏုသောဏီ
 ဟူသည်ကား၊ ဌာနန္တရဝသေန၊ ရာထူးရောက်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဧဝံ
 လဒ္ဓနာမေ၊ ဤသို့ဇာဏုသောဏီဟူ၍ရအပ်သော အမည်ရှိသော၊ အသိ
 တိကောဋိဝိဘဝေါ၊ ကုဋေရှစ်ဆယ်စည်းမိမိဥစ္စု၊ ကြွယ်သော၊ မဟာဝုရော
 ဟိတော၊ မြတ်သော ပုရောဟိတ်သည်။ ၊ သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော
 သုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ လောကာယတိကောတိ၊ လောကာယတိ
 ကောဟူသည်ကား၊ ဝိတဏ္ဏသတ္တေ၊ ဝိတဏ္ဏကျမ်းဟုဆိုအပ်သော၊ လော
 ကာယတေ၊ လောကာယတ၌၊ ကတပရိစယော၊ ပြုအပ်သော လေ့လာခြင်း
 ရှိသော၊ ဇေဋ္ဌမေတံ လောကာယတန္တိ၊ ဇေဋ္ဌမေတံ လောကာယတံဟူ
 သည်ကား၊ ဧတံ၊ ဤသဗ္ဗမတ္ထိဟူသောအယူသည်၊ ပဉ္စမံ၊ လက်ဦးစွာသော
 လောကာယတံ၊ လောကာယတတည်း။ လောကာယတန္တိ စ၊ လောကာယ
 တံဟူသည်လည်း၊ လောကသေဝ၊ လောက၏ သာလျှင်၊ အာပတနံ၊
 ဖြစ်ကြောင်းတည်း၊ ဗာလဝုဇ္ဇနုလောကသ၊ ဝုဇ္ဇဉ်လူမိုက်ဟူသော
 လောက၏၊ အာပတနံ၊ ဖြစ်ကြောင်း၊ မဟန္တံ၊ ကြီးကျယ်၏၊ ဂန္တိရံ၊ နက်နဲ
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဥပခာရိတဗ္ဗံ၊ မှတ်ထင်အပ်သော၊
 ပရိတ္တံ၊ နည်းသော၊ ဘာဝံ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နိဗ္ဗိဂတံ၊ နိဗ္ဗိဂတ မည်၏၊
 ဧကတ္တန္တိ၊ ဧကတ္တိဟူသည်ကား၊ ဧကသဘာဝံ၊ တခုတည်းသောသဘော
 သော၊ နိစ္စသဘာဝမေဝ၊ မြဲသောသဘောသာလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆတိ၊

၂၀၆ နိဒါနပတ္တသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

မေးလျှောက်၏။ ပုထုတ္တန္တိ၊ ပုထုတ္တံဟူသည်ကား။ ပုရိမသဘာဝေန၊ ရှေး
ဖြစ်သောသဘောနှင့်။ နာနာသဘာဝံ၊ ထူးသော သဘောရှိသလော၊ ဒေဝ
မနုဿာဒိဘာဝေန၊ ဒေဝမနုဿစသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပစ္ဆိမံ၊ နောက်ပြီးတဖန်၊ နဟောတိ၊ တမိတမိမျှမဖြစ်၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဥစ္ဆေဒံ၊ ဥစ္ဆေဒအယူကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ပုစ္ဆိတိ၊ မေးလျှောက်၏။
ဝေံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအဋ္ဌမသုတ်၌၊ သဗ္ဗမတ္ထိသဗ္ဗ
မေကတ္တန္တိ၊ သဗ္ဗမတ္ထိ သဗ္ဗမေကတ္တံ ဟူကုန်သော၊ ဣမာဒွေဝိ၊ ဤနှစ်ပါး
သော အယူတို့သည်လည်း။ သဿတဒိဋ္ဌိယော၊ သဿတဒိဋ္ဌိတို့သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သဗ္ဗနတ္ထိသဗ္ဗပုထုတ္တန္တိ၊ သဗ္ဗနတ္ထိ သဗ္ဗပုထုတ္တံဟူ
ကုန်သော၊ ဣမာဒွေ ဤနှစ်ပါးသောအယူတို့သည်၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိယော၊ ဥစ္ဆေဒ
ဒိဋ္ဌိတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်
၏။ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော သုတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်
ပြီ။ ။

၆ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ ကိန္နုခေါတိ၊ ကိန္နုခေါ ဟူသော ဝုဒ္ဓိသည်။
သံသယုပ္ပတ္တိအာကာရဒဿနံ၊ ပသံမှားသံသယဖြစ်သော အခြင်းအရာကို
ပြုကြောင်းဖြစ်သောဝုဒ္ဓိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမုဒယတိတိ၊ သမုဒယ
တိဟူသည်ကား။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ နဝမံ၊ ကိုးခု မြောက်သော သုတ်
သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၇ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ ဒွေဝိ၊ နှစ်ပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ နယာ။
နဝမသုတ်၌ ဟောအပ်သောနည်း ဒသမသုတ်၌ဟောအပ်သော နည်းတို့
ကို၊ ဧကေတော၊ တကွနက်၊ ဘဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပုတ္တော၊ ဟော
တော်မူအပ်ကုန်၏။ ဣဒမေဝ၊ ဤသို့နဝမသုတ်၌ ဟောတော်မူအပ်သော
နည်း၏ဒသမသုတ်တွင်ဟောတော်မူအပ်သောနည်းမှ အတွင်းဝင်သော
အဖြစ်သည်သာလျှင်၊ ပုရိမေန၊ ရှေးဖြစ်သောနဝမသုတ်နှင့်။ နာနတ္ထံ၊ ဒသမ
သုတ်၏ထူးသောအဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ သေသံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်
မှကြွင်းသောအနက်သဘောသည်၊ တာဒိသမေဝ၊ ထိုနဝမသုတ်၌ဆိုအပ်
ပြီးသောအနက်သဘောနှင့် တူသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်
အပြီးတည်း။ ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်း
သို့ရောက်ပြီ။ ပစ္စမော၊ ငါးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဂဟပတိဝဂ္ဂေါ၊
ဂဟပတိဝဂ်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-နိဒါနသံယုတ်-၆-ဒုက္ခဝဂ်၊

၂၀၇

၁-နိဒါနသံယုတ်-၆-ဒုက္ခဝဂ်၊

၁ ဒုက္ခဝဂ္ဂဿ၊ ဒုက္ခဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ ပရိဝိဓံသမာနေတိ၊
 ပရိဝိဓံသမာနော ဟူသည်ကား၊ ဥပပရိက္ခမာနော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်သည်
 ရှိသော်၊ ဇရာမရဏန္တိ၊ ဇရာမရဏံ ဟူသောဝါကျ၌၊ ကဿ၊ အတယ်
 ကြောင့်၊ ကေမေဝ၊ တပါးတည်းသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဇရာမရဏံ၊ ဇရာမရ
 ဏအင်္ဂါကို၊ အနေကဝိဓံနာနပ္ပကာရဏန္တိ၊ အနေကဝိဓံ နာနပ္ပကာရဏံ
 ဟူ၍၊ ဝတ္ထု၊ ဆို၍၊ ဂဟိတံ၊ ယူတော်မူအပ်သနည်း၊ ဣတိစေ၊ ဤသို့မေး
 ပြားအံ့၊ တသ္မိံ၊ ထိုဇရာမရဏကို၊ ဂဟိတေ၊ ယူအပ်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗ
 ဒုက္ခဿ၊ အလုံးစုံသော ဝနိဒုက္ခ၏၊ ဂဟိတတ္ထာ၊ ယူတော်မူအပ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဟိ၊ ဥပမာဖြင့်ထင်စွာပြပြီးအံ့၊ စူဠာယ၊ ဥသျှောင်ကို၊
 ဂဟိတေ၊ ဖမ်းယူမိသည်ရှိသော်၊ အပရိသေသော၊ အကြွင်းမဲ့အားဖြင့်၊
 ဂဟိတောဝ၊ ဖမ်းယူမိသည်သာလျှင်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊
 ဤနည်းတူစွာ၊ ဇရာမရဏေ၊ ဇရာမရဏကို၊ ဂဟိတေ၊ ယူတော်မူအပ်
 သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗဒုက္ခံ၊ အလုံးစုံသော ဝနိဒုက္ခကို၊ ဂဟိတမေဝ၊ ယူတော်
 မူအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ယံခေါဣဒံအနေ
 ကဝိဓံနာနပ္ပကာရဏံ ဒုက္ခံလောကေ ဥပ္ပဇ္ဇတိတိ၊ ယံခေါဣဒံ အနေကဝိဓံ
 နာနပ္ပကာရဏံ ဒုက္ခံလောကေ ဥပ္ပဇ္ဇတိဟူ၍၊ ဝတ္ထု၊ မိန့်ဆို၍၊ ဌိတံ၊ ရပ်
 သော၊ ပုရိသံဝိယ၊ ယောကျ်ားကဲ့သို့၊ သဗ္ဗဒုက္ခံ၊ အလုံးစုံသော ဒုက္ခကို၊
 ဒလေတွာ၊ ပြီးတော်မူ၍၊ တံ၊ ထိုရပ်သောယောကျ်ားကို၊ စူဠာယ၊ ဥသျှောင်
 ကို၊ ဂဏ္ဍုဇန္တာဝိယ၊ ဖမ်းယူသကဲ့သို့၊ ဇရာမရဏံ၊ ဇရာမရဏကို၊ ဂဏ္ဍိ၊
 ယူတော်မူသတည်း၊ ဇရာမရဏနိရောဓသာရုပ္ပဂါမိနိတိ၊ ဇရာမရဏနိရော
 ဓသာရုပ္ပဂါမိနိ ဟူသောဝုန်၌၊ ဇရာမရဏဿနိရောဓဿ၊ ဇရာမရဏ၏
 ချုပ်ခြင်း၏၊ သာရုပ္ပဘာဝေန၊ လျော်ပတ်သောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်
 နိက္ခိလေသတာယ၊ ကိလေသာမရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ပရိသုဒ္ဓတာယ၊ စင်
 ကြယ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သဒိသောဝ၊ တူသည်သာလျှင်၊ ဟုတ္ထာ၊ ဖြစ်၍၊
 ဂါမိနိ၊ ရောက်စေတတ်သည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ တထာပဋိပန္နောစဟောတိတိ၊ တထာပဋိပန္နောစဟောတိ ဟူသည်
 ကား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့် အားထုတ်သည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထို
 ဇရာမရဏ နိရောဓ သာရုပ္ပဂါမိနိ ပဋိပဒါကို၊ ပဋိပန္နောတိ၊ ကျင့်သော
 ဝုပ္ပါယ်ဟူ၍၊ ဝုပ္ပါယ်၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ပဋိပန္နော၊

၂၀၈ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနုဓမ္မစာရိတိ၊ အနုဓမ္မစာရိ ဟူသည်ကား၊
 နိဗ္ဗာနဓမ္မံ၊ နိဗ္ဗာန်တရားကို၊ အနုဂတံ၊ လျောက်ပတ်သော အဖြစ်ဖြင့် ရောက်
 သော၊ ပဋိပတ္တိဓမ္မံ၊ ပဋိပတ်အကျင့်ကို၊ စရတိ၊ ကျင့်၏။ ပူရတိ၊ ပြည့်စေ၏။
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ပဋိပန္နော
 တိ၊ ဒုက္ခက္ခယာယပဋိပန္နော ဟူသည်ကား၊ သိလံ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသိလကို၊
 အာဒိကတွာ၊ အစပြု၍၊ ဇရာမရဏဒုက္ခသာ၊ ဇရာမရဏဟူသော ဝဋ်ဒုက္ခ
 ၏၊ နိရောဓတ္ထာယ၊ ချုပ်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သော ရဟန်းဟူ၍၊
 ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သင်္ခါရနိရောဓာယတိ၊ သင်္ခါရနိရောဓာယ ဟူသည်
 ကား၊ သင်္ခါရဒုက္ခသာ၊ သင်္ခါရဟူ၍ ဆိုအပ်သောဒုက္ခ၏၊ နိရောဓတ္ထာယ၊
 ချုပ်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော သဒ္ဓါဒုက္ခက္ခ
 ယာယပဋိပန္နောသင်္ခါရနိရောဓာယ အဆုံးရှိသောပါဠိအစဉ်ဖြင့်၊ ယာဝ
 အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင်၊ ဒေသနာ၊ ဒေသနာကို၊ ကတိတာ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အရဟတ္တဖလပစ္စဝေက္ခဏာ၌၊ အရ
 ဟတ္တဖိုလ်ကို ဆင်ခြင်ကြောင်းဖြစ်သော ပစ္စဝေက္ခဏာ ဥာဏ်ကို လည်း
 ကောင်း၊ သတတဝိဟာရ၌၊ နိစ္စမပြတ်မှီဝဲအပ်သော ဝိဟာရသမာပတ်ကို
 လည်းကောင်း၊ ဒေသတွာ၊ ပြတော်မူ၍၊ ဒေသနာ၊ ဒေသနာကို၊ နိဝတ္တ
 တဗ္ဗာ၊ အကြွင်းမဲ့ ဝဋ်ဒေသနာမှ နတ်စေအပ်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ပန၊
 ယင်းသို့ဖြစ်လျက်၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ အကတွာ၊ ပြတော်မူဘူး၊
 အဝိဇ္ဇာဂတောတိ၊ အဝိဇ္ဇာဂတောအစရှိသော၊ ဣဒံ၊ ဤဝဋ်ဝဋ်ကထာကို၊
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂဏှတိ၊ ယူတော်
 မူသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့စောဒနာငြားအံ့၊ ဝိကာသဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊
 သမတိက္ကန္တဝဋ်ဒုက္ခဒဿနတ္ထံ၊ ကောင်းစွာ လွန်၍ ပြောက်ပြီးသော ဝဋ်ဒုက္ခ
 ရှိသည်အဖြစ်ကိုပြခြင်းငှါ၊ ဂဏှတိ၊ ယူတော်မူ၏၊ အဝိစ၊ တနည်းဖြေအံ့၊
 ပုန၊ နောက်ပြီးတဖန်၊ ဝဋ်၊ ဝဋ်ကထာကို၊ အာရဟိတွာ၊ အားထုတ်တော်မူ၍
 ဝိဝဇ္ဇေ၊ ဝိဝဇ္ဇကထာကို၊ ကတိယမာနေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊
 ဗုဒ္ဓိနကသတ္တောဝိ၊ သဒ္ဓါတရားကိုသိခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်
 လည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤတရားနာပရိသတ်၌၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊
 အဇ္ဈာသယဝသေနာပိ၊ အလို၏အစွမ်းဖြင့်လည်း၊ ဣဒံ၊ ဤဝဋ်ဝဋ်ကထာ
 ကို၊ ဂဏှတိ၊ ယူတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သော အမြဲစကားကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာဂတောအစရှိသောပါဠိ၌၊ အဝိဇ္ဇာဂတောတိ၊
 အဝိဇ္ဇာဂတော ဟူသည်ကား၊ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာ၌၊ ဂတော၊ ဖြစ်သော၊

ဥပဂတော၊ ကပ်၍ရောက်သော၊ သမန္နာတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဗုဒ္ဓိသ
 ဗုဒ္ဓလော၊ ဗုဒ္ဓိသဗုဒ္ဓလောဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓိသောယော၊ ယောကျ်ားသာ
 လျှင်ဖြစ်သော၊ ဗုဒ္ဓလော၊ ဗုဒ္ဓိလ်သည်။ ဥဘယေနိ၊ ဗုဒ္ဓိသဗုဒ္ဓလသန္ဒါနှစ်
 ပါးဖြင့်လည်း။ သမ္ပုတိကထံ၊ သမ္ပုတိကထာကို။ တဂဝါ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ခွဲဦးအံ့၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏။
 ကထာ၊ ကောင်းတော်သည်။ သမ္ပုတိကထာ၊ သမ္ပုတိဖြစ်သောကထာလည်း
 ကောင်း။ ပရမတ္ထကထာ၊ ပရမတ္ထဖြစ်သော ကထာလည်းကောင်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ နွေနှစ်ပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသောကထာ
 တို့တွင်။ သတ္ထော၊ သတ္တဝါ၊ နုရော၊ လူ၊ ဗုဒ္ဓိသော၊ ယောကျ်ား၊ ဗုဒ္ဓလော၊
 ဗုဒ္ဓိလ်၊ တိသော၊ တိဿ၊ နာဂေါ၊ နာဂ၊ ဣတိဇေတံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာ
 ဖြင့်၊ ပဝတ္ထာ၊ ဖြစ်သော စကားသည်။ သမ္ပုတိကထာနာမ၊ သမ္ပုတိကထာ
 မည်၏။ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်။ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တို့သည်။ အာယတနာနိ၊ အာ
 ယတနတို့သည်။ ဣတိဇေတံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ပဝတ္ထာ၊ ဖြစ်သော
 စကားသည်။ ပရမတ္ထကထာနာမ၊ ပရမတ္ထကထာမည်၏။ ပရမတ္ထံ၊ ပရမတ္ထ
 ကထာကို၊ ကထေန္တာပိ၊ ဟောတော်မူကုန်သော်လည်း။ သမ္ပုတိံ၊ လောက
 သင်္ကေတဟူသောသမ္ပုတိကို။ အမုဉ္ဇိတွာ၊ မစွန့်လွှတ်မူ၍။ ကထေန္တိ၊ ဟော
 တော်မူကုန်၏။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သမ္ပုတိံ၊ သမ္ပုတိကထာ
 ကို၊ ကထေန္တာပိ၊ ဟောတော်မူကုန်သော်လည်းကောင်း။ ပရမတ္ထံ၊ ပရမတ္ထ
 ကထာကို၊ ကထေန္တာပိ၊ ဟောတော်မူကုန်သော်လည်းကောင်း။ သစ္စမေဝ၊
 မဖောက်ပြန်မှန်သောတရားကိုသာလျှင်။ ကထေန္တိ၊ ဟောတော်မူကုန်၏
 တေနော၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ ဒုဝေသစ္စာနိ အက္ခာသိ၊ သမ္ပုဒ္ဓေါ ဝဒတံ
 ဝရော၊ သမ္ပုတိံ ပရမတ္ထဉ္စ၊ တတိယံနုပလတ္တတိ၊ သင်္ကေတ ဝစနံသစ္စံ၊
 လောကသမ္ပုတိကာရဏံ၊ ပရမတ္ထဝစနံသစ္စံ၊ ဓမ္မာနံဘူတလက္ခဏာန္တိ၊ ဒုဝေ
 သစ္စာနိအက္ခာသိ၊ သမ္ပုဒ္ဓေါဝဒတံ ဝရော၊ သမ္ပုတိံ ပရမတ္ထဉ္စ၊ တတိယံနု
 ပလတ္တတိ၊ သင်္ကေတဝစနံသစ္စံ၊ လောကသမ္ပုတိကာရဏံ၊ ပရမတ္ထဝစနံ
 သစ္စံ၊ ဓမ္မာနံဘူတလက္ခဏံဟူ၍။ ဝတ္ထံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဝဒတံ၊ တ
 ရားဟောဗုဒ္ဓိလ်တို့တွင်။ ဝရော၊ မြတ်တော်မူသော။ သမ္ပုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘု
 ရားသည်။ သမ္ပုတိံ စ၊ သမ္ပုတိကထာကိုလည်းကောင်း။ ပရမတ္ထဉ္စ၊ ပရမတ္ထ
 ကထာကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒုဝေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာ
 တို့ကို၊ အက္ခာသိ၊ ဟောကြားတော်မူ၏။ တတိယံ၊ သမ္ပုတိပရမတ္ထ၌လွတ်
 သောသုံးခုမြောက်ဖြစ်သော သစ္စာကိုးနုပလတ္တတိ၊ မရအပ်။ လောက

သမ္ဗုတိကာရဏံ၊ လောကသမ္ဗုတိဟူသော အကြောင်းရှိသော၊ သနက်တ
ဝစနံ၊ ကမ္ဘာဦးသူလူပညာရှိတို့သည်မှတ်အပ်သော သတ္တနရဂုဏသစသော
စကားသည်၊ သစ္စံ၊ မဖောက်မပြန်မှန်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မာနံ၊ သဘာ
ဝဓမ္မာရှိ၏၊ ဘူတလက္ခဏံ၊ ဟုတ်မှန်သော လက္ခဏာကို ပြတတ်သော၊ ပရ
မတ္ထဝစနံ၊ ပရမတ္ထဖြစ်သော ခန္ဓာဓာတ် အာယတနစသော စကားသည်၊
သစ္စံ၊ မဖောက် မပြန်မှန်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ၊ ဝုညံစေ သင်္ခါရန္တိ၊
ဝုညံစေသင်္ခါရံဟူသည်ကား၊ စေတသစေတနာဘေဒံ၊ တဆဲ့သုံးပါးသော
ကာမာဝစရူပါဝစရကုသိုလ်စေတနာ အပြားရှိသော၊ ဝုညာတိသင်္ခါရံ၊
ဝုညာတိသင်္ခါရကို၊ အဘိသင်္ခရောတိတိ၊ အဘိသင်္ခရောတိဟူသည်ကား၊
ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဝုညောပင်္ဂဟောတိဝိညာဏန္တိ၊ ဝုညောပင်္ဂဟောတိဝိညာ
ဏံဟူသည်ကား၊ ကမ္မဝိညာဏံ၊ ကမ္မဝိညာဉ်သည်၊ ကမ္မဝုညေန၊ ကောင်း
မှုကံနှင့်၊ ဥပဂတံ ပြည့်စုံသည်၊ သမ္ပယုတ္တံ၊ ယှဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဝိပါကဝိညာဏံ၊ ဝိပါကဝိညာဉ်သည်၊ ဝိပါကဝုညေန၊ ဝိပါကဟုဆိုအပ်
သောကောင်းမှုနှင့်၊ ဥပဂတံ၊ ပြည့်စုံသည်၊ သမ္ပယုတ္တံ၊ ယှဉ်သည်၊ ဟောတိ
ဖြစ်၏၊ အဝုညဉ္စသင်္ခါရန္တိ၊ အဝုညဉ္စသင်္ခါရံဟူသည်ကား၊ နှစ် ဒသစေတ
နာဘေဒံ၊ တဆဲ့နှစ်ပါးသော အကုသိုလ်စေတနာအပြားရှိသော၊ အဝုညာ
တိသင်္ခါရံ၊ အဝုညာတိသင်္ခါရကို၊ အဘိသင်္ခရောတိ၊ ပြု၏၊ အာနေဉ္စဉ္စသင်္ခါ
ရန္တိ၊ အာနေဉ္စဉ္စသင်္ခါရံဟူသည်ကား၊ စေတသစေတနာဘေဒံ၊ လေးပါးသော
အရူပကုသိုလ်စေတနာအပြားရှိသော၊ အာနေဉ္စာတိသင်္ခါရံ၊ အာနေဉ္စာတိ
သင်္ခါရကို၊ အာနေဉ္စ၊ ပင်္ဂဟောတိဝိညာဏန္တိ၊ အာနေဉ္စ၊ ပင်္ဂဟောတိဝိညာ
ဏံဟူသည်ကား၊ ကမ္မဝိညာဏံ၊ ကမ္မဝိညာဉ်သည်၊ ကမ္မာနေဉ္စေန၊ ကုသိုလ်
ကံဟူသော အာနေဉ္စနှင့်၊ ဝိပါကဝိညာဏံ၊ ဝိပါကဝိညာဉ်သည်၊ ဝိပါကာနေ
ဉ္စေန၊ ဝိပါကဟုဆိုအပ်သော အာနေဉ္စနှင့်၊ ဥပဂတံ၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ စ၊ ဆက်ဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဝုညဉ္စသင်္ခါရံအစရှိသောပါဠိ၌၊ တိဝိဓေ၊
သုံးပါးအပြားရှိသော၊ ကမ္မာတိသင်္ခါရဿ၊ ကံဟူ၍ဆိုအပ်သော အဘိ
သင်္ခါရကို၊ ဂဟိတတ္ထာ၊ ယူအပ်သည်အဖြစ်ဖြင့်၊ ခုဒ္ဒါဒသပဒိကော၊ တဆဲ့
နှစ်ပုဒ်ရှိသော၊ ပစ္စယာကာရော၊ ပဋိစ္စသရပ္ပါဒ်ကို၊ ဂဟိတောဝ၊ ယူအပ်
သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှသော ပါဠိအစဉ်ဖြင့်၊
ဘဝတာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝဋံ၊ ဝဋ်တရားကို၊ ဒဿိတံ၊ ပြုတော်မူ
အပ်၏။ ၊

၁-နိဒါနသံယုတ်-၆-နက္ခဝဂ်၊

၂၁၁

ဣဒါနိယသုအခါ၌၊ ဝိဝဋ်၊ ဝဋ်၏ကင်းရာကင်းကြောင်းဖြစ်သော တရား
 ကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလိုရကား၊ ယတောခေါ် ဘိက္ခဝေတိ အာဒိ၊
 ယတောခေါ်ဘိက္ခဝေ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
 တတ္ထ၊ ထိုယတောခေါ်အစရှိသောပါဠိ၌၊ အဝိဇ္ဇာတိ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသည်ကား
 စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ သစ္စေသု၊ သစ္စာတရားတို့၌၊ အညာဏံ၊ မသိ
 ခြင်းတည်း၊ ဝိဇ္ဇာတိ၊ ဝိဇ္ဇာဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တမဂ္ဂဉာဏံ၊ အရဟတ္တ
 မဂ်နှင့်ယှဉ်သော ဉာဏ်တည်း၊ စ၊ ဆိုဘွယ်ရှိသေး၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤသို့အဝိဇ္ဇာ
 ပဟိနာ၊ ဝိဇ္ဇာဥပ္ပန္နာဟုဟောတော်မူရာ၌၊ ပဌမမေဝ၊ လက်ဦးစွာသာလျှင်၊
 အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာကို၊ ပဟိနာယ၊ ပယ်ခြင်းဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ပန၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ စတုရဇင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါလေးပါးတို့ဖြင့်၊ တမေ၊ မိန့်
 သော၊ ရတ္တိ၊ ညဉ့်ကာလ၌၊ ပဒီပုဇ္ဇလေန၊ ဆီမီးထွန်းလင်းခြင်းနှင့်၊ သဟေ
 ဝ၊ တကွသာလျှင်၊ အန္ဓကာရော၊ အမိက်တိုက်သည်၊ ပဟိယတိယထာ၊
 ပျောက်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဝိဇ္ဇုပ္ပါဒါ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဟူသော
 ဝိဇ္ဇာ၏ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသော မောဟကို၊ ပဟာနံ၊
 ပယ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ထိအပ်၏၊ နကိဉ္စိလောကေဥပါဒိယတိတိ၊ နကိဉ္စိ
 လောကေဥပါဒိယတိ ဟူသည်ကား၊ လောကေ၊ ခန္ဓာမသော လောက၌၊
 ကိဉ္စိဓမ္မံ၊ တရံတရသောလောကကို၊ နဂဏှာတိ၊ ဧတံမမေတည်ဖြင့်မယူ၊
 နပရာမသတိ၊ အမှားအားဖြင့်မသုံးသပ်၊ အနုပါဒိယံနပရိတဿတိတိ၊ အနု
 ပါဒိယံနပရိတဿတိဟူသည်ကား၊ အနုပါဒိယန္တော၊ အဂဏှန္တော၊ ဧတံ
 မမေတည်ဖြင့် မစွဲလမ်းသည်ဖြစ်၍၊ တဏှာ ပရိတဿနာယ၊ တဏှာ
 ဟူသောပရိတဿနာဖြင့်၊ နေဝပရိတဿတိ၊ မဝိတ်လန့်သည်သာတည်း
 တယပရိတဿနာယ၊ ဘေးဟူသော ပရိတဿနာမှ၊ နပရိတဿတိ၊
 မဝိတ်လန့်သည်သာတည်း၊ နတဏှာယတိ၊ မဝိတ်လန့်၊ နာာယတိ၊
 မကြောက်၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း၊ ပစ္စတ္တညေဝါတိ၊ ပစ္စတ္တ
 ညေဝဟူသည်ကား၊ သယမေဝ၊ အလိုအလျောက်သာလျှင်၊ အတ္တနာဝ၊
 ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာနံပြု၏၊ အညဿ၊ သူတပါး၏၊
 အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်ဖြင့်၊ နပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာနံပြုသည်မဟုတ်၊
 သောသုခဓမ္မေဝေနန္တိ၊ အနံ၊ သောသုခဓမ္မေဝေနံဟူသောဤဝါကျကုန်၊ ကသ္မာ၊
 အဘယ်ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာရတိ၊ အားထုတ်တော်
 မူသနည်း၊ ဝိကာသဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ ဉာဏံ၊ ပစ္စ
 ဝေက္ခဏာဉာဏ်ကို၊ ဒဿတွာ၊ ပြ၍၊ သတတဝိဟာရံ၊ နိစ္စမပြတ်၌ပင်အပ်

၂၀၂

နိဒါနဝိသုဒ္ဓိသုတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ၊

သောဝိဟာရ သမာပတ်ကို၊ ဒသေတုံ၊ ပြေတင်္ဂမူခြင်းငှါ၊ အာရတိ၊ အားထုတ်တော်မူသတည်း။ အနုဇ္ဈာသိတာတိ၊ အနုဇ္ဈာသိတာ ဟူသည် ကား၊ တဏှာယ၊ တဏှာဖြင့်၊ ဂိလိတွာ၊ မျို၍၊ ပရိနိဋ္ဌပေတွာဝ၊ ပြီးဆုံးစေ၍ သာလျှင်၊ အဂတိတာ၊ မယူအပ်၊ အထ၊ ထိုသို့အနုဇ္ဈာသိတာ ဖြစ်လျက်၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာကို၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း။ တမ္ဘိ၊ ထိုဒုက္ခဝေဒနာကိုလည်း၊ အဘိနန္ဒန္တော၊ အလွန်နှစ်လိုသောသူသည်၊ အတ္တိကံ၊ ရှိသေးသလော၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ ဝုတ္တော၊ အမေးတည်း။ အာမအတ္တိ၊ ဩဝါရှိသေး၏၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်စွ၊ သုခံ၊ သုခဝေဒနာကို၊ အဘိနန္ဒန္တောယေဝ၊ နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာကို၊ အဘိနန္ဒတိနာမ၊ နှစ်သက်သည်မည်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ သုခံ၊ သုခဝေဒနာကို၊ ပတ္တနတော၊ တောင့်တသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သုခသမာ၊ သုခဝေဒနာ၏လည်း၊ ဝိပရိတာမဒုက္ခတော၊ ဝိပရိတာမဒုက္ခ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိသာဇ္ဇေတဗ္ဗော၊ ဖြေအပ်၏၊ ကာယပရိယန္တိကန္တိ၊ ကာယပရိယန္တိကံဟူသည်ကား၊ ကာယပရိန္တိန္နံ၊ ကာယဖြင့်ပိုင်းခြားအပ်သော၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ပဉ္စဒ္ဓါရကာယော၊ ပဉ္စဒ္ဓါရ၌ဖြစ်သောကာယသည်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ပဝတ္တံ ဖြစ်သော၊ ပဉ္စဒ္ဓါရိကဝေဒနံ၊ ပဉ္စဒ္ဓါရ၌ဖြစ်သောဝေဒနာကို၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ဇိဝိတပရိယန္တိကန္တိ၊ ဇိဝိတပရိယန္တိကံ ဟူသည်ကား၊ ဇိဝိတ ပရိန္တိန္နံ၊ အသက်ဖြင့် ပိုင်းခြား အပ်သော၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်သည်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ မနောဒ္ဓါရိကဝေဒနံ၊ မနောဒ္ဓါရ၌ဖြစ်သော ဝေဒနာကို၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုပဉ္စဒ္ဓါရိက မနောဒ္ဓါရိကနှစ်ပါးဘို့တွင်၊ ပဉ္စဒ္ဓါရိကဝေဒနာ၊ ပဉ္စဒ္ဓါရ၌ဖြစ်သောဝေဒနာသည်၊ ပစ္ဆာ၊ တခုသောအတ္တဘော၌မနောဒ္ဓါရိကဝေဒနာဖြစ်သည်မှနောက်၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဌမံ၊ မနောဒ္ဓါရိကဝေဒနာမှရှေးဦးစွာ၊ နိရုဇ္ဈာတံ၊ ချုပ်၏၊ မနောဒ္ဓါရိကဝေဒနာ၊ မနောဒ္ဓါရ၌ဖြစ်သောဝေဒနာသည်၊ ပဌမံ၊ ပဉ္စဒ္ဓါရိကဝေဒနာဖြစ်သည်မှရှေးဦးစွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပစ္ဆာ၊ ပဉ္စဒ္ဓါရိကဝေဒနာ၏နောက်၌၊ နိရုဇ္ဈာတံ၊ ချုပ်၏၊ ဟိဝိတ္တာ ရဟိသမာမိ၊ ချွဲဦးအံ့၊ သာ၊ ထိုမနော ဒ္ဓါရိက ဖြစ်သောဝေဒနာသည်၊ ပဋိသန္ဓိက္ခဏော၊ ပဋိသန္ဓိဇာတ၌၊ ဝတ္ထု၊ ရူပသို့ယောဝ၊ ဟဒယဝတ္ထု၊ ရုပ်၌သာလျှင်၊ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်၏၊ ပဉ္စဒ္ဓါရိကာ၊ ပဉ္စ

နွါရုဉ်ဖြစ်သော ဝေဒနာသည်။ ပဝတ္တေ၊ ပဝတ္တိအခါ၌၊ ပဉ္စနွါရဝသေန၊
ပဉ္စနွါရ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပဝတ္တမာနာ၊ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊ ပဌမဝယေ၊ ပဌမအရွယ်
၌၊ ဝိသတိဝဿကာလေ၊ အသက်ရှစ်ဆယ်ရှိသောအရွယ်ကာလ၌၊ ရုက္ခန
ဒုဿနမုယှနဝသေန၊ တပ်ခြင်း ဖြစ်မှားခြင်း တွေဝေခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊
အဓိမတ္တာ၊ လွန်သောအတိုင်းအရှည်ရှိသည်။ ဗလဝတိ၊ အားကြီးသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဏ္ဏာသဝဿကာလေ၊ အသက်ငါးဆယ်ရှိသောအရွယ်
ကာလ၌၊ ဌိတာ၊ ပွားခြင်း ယုတ်ခြင်းမရှိ မိမိသဘော တမ်းသာတည်
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗိဝဿကာလတော၊ အသက်ခြောက်ဆယ်
ရှိသောအရွယ်ကာလမှ၊ ပဌာယ၊ စ၍၊ ပရိဟာယမာနာ၊ ဆုတ်ယုတ်လျော့
ညံ့သျှက်၊ အသိတိနဝတိ ဝဿကာလေ၊ အသက်ရှစ်ဆယ် ကိုးဆယ်ရှိ
သောအရွယ်ကာလ၌၊ မန္ဓာ၊ မှိတ်တုတ်ကြည့်လျက်မထက်မျက်ဘိသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိ၊ မှန်၏၊ တဒါ၊ ထိုအသက်ရှစ်ဆယ် ကိုးဆယ်အရွယ်
ရှိသောကာလ၌၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ စိရေတ္တံ၊ ကြာမြင့်စွာနေ့ညဉ့်
ကာလပတ်လုံး၊ ဧကတော၊ အတူတကွ၊ နိသီဒိမှာ၊ နေဘူးပါကုန်၏၊ နိပ္ပဇ္ဇိမှာ၊
အိပ်ဘူးပါကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တေ၊ ပြောဆိုကုန်သော်လည်း၊ နသဉ္စာ
နာမာတိ၊ ငါမသိငါမမှတ်မိကုန်ဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ အဓိမတ္တာနုပိ၊ လွန်
သောအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော်လည်း၊ ရူပါဒိအာရမ္မဏာနိ၊ ရူပါရုံအစ
ရှိသောအာရုံတို့ကို၊ နပဿာမ၊ ငါမမြင်ကုန်၊ နသုဏာမ၊ ငါမကြားကုန်၊
သုဂန္ဓံ ဒုဂ္ဂန္ဓံ ဝါ၊ ကောင်းသောအနံ့မကောင်းသောအနံ့ဟူ၍လည်းကောင်း၊
သာဒု အသာဒု ဝါ၊ ချိုသောအရသာခါးသောအရသာဟူ၍လည်းကောင်း၊
ယန္တိမုဒုကံတိ ဝါ၊ ကြမ်းကြုတ်သည်နူးညံ့သည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ နဇေ
နာမ၊ ငါတို့မသိကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီး
သောနည်းဖြင့်၊ နေသံ၊ ထိုရှစ်ဆယ် ကိုးဆယ် သက်ရွယ် ညောင်းကြာ
သတ္တဝါတို့အား၊ ပဉ္စနွါရိကဝေဒနာ၊ ပဉ္စနွါရုဉ် ဖြစ်သော ဝေဒနာသည်၊
ဘင်္ဂါ၊ တန်ခိုးအာဏာအားနည်းစွာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မနောနွါရိကာဝ၊
မနောနွါရုဉ်ဖြစ်သောဝေဒနာသည်သာလျှင်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ သာဝိ၊ ထို
မနောနွါရိက ဝေဒနာသည်လည်း၊ အနုဓုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ပရိဟာယ
မာနာ၊ ဆုတ်ယုတ်သည်ဖြစ်၍၊ မရဏသမယေ၊ သေဝပါးနီးသောကာလ၌၊
ဟဒယကောနို့ ယေဝ၊ စက္ခုအဝရှိသောဝတ္ထုတို့၏ အစွန်းဖြစ်၍ဖြစ်သော
ဟဒယရုပ်ကိုသာလျှင်၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယာဝပန၊ အကြင်
ရွှေ့လောက်ကာလကား၊ သော၊ ဤမနောနွါရိကဝေဒနာသည်၊ ပဝတ္တတိ၊

၂၀၄ နိဒါနပုဂ္ဂလိယုတ်အဗ္ဗကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဖြစ်၏။ တံဝံ။ ထိုရှေ့ လောက်ကာလပတ်လုံး။ သတ္တော၊ သတ္တဝါကို။ ဇီဝတိ
 တိ၊ အသက်ရှင်သေးသောသူဟူ၍။ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ
 ဌ၊ သော၊ ဤမနောဒွါရိကဝေဒနာသည်။ နပဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။
 သတ္တော၊ သတ္တဝါကို။ မတောနိရုဒ္ဓေါတိ၊ သေပြီချုပ်ငြိဟူ၍။ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆို
 အပ်၏။ သွာယမတ္ထော၊ ထိုသို့သဘောရှိသောအနက်ကို။ ဝါပိယာ၊ တဘက်
 ဆည်ကန်ကြီးဖြင့်။ ဒိပေတဗ္ဗော၊ ပြအပ်၏။ ဟိ၊ ချဲ့ပြီးအံ့။ ဝုရိသော၊ လယ်
 ယာလုပ်ကိုင်သောသူသည်။ ပဉ္စဥဒကမဂ္ဂသမ္ပန္နံ၊ ငါးသွယ်သောရေ၏စီး
 ဝင်ရာမြောင်းငယ်နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဝါပိ၊ တဘက်ဆည် ကန်ကြီးကို။
 ကရေယျ၊ ဘို့ဆည်တည်ထွင်ရာ၏။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဒေဝေ၊ မိဗန်းသည်။
 ဝုဠေ၊ ရွာသွန်းချသည်ရှိသော်။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးသွယ်ကုန်သော။ ဥဒကမဂ္ဂေဟိ၊
 ရေ၏စီးဝင်ရာမြောင်းငယ်တို့ဖြင့်။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ ပဝိသိတွာ၊ စီးဝင်၍။
 အန္တောဝါပိယံ၊ တဘက်ဆည်ကန်ကြီးအတွင်း၌။ အာဝါဇေ၊ တွင်းငယ်
 ကျင်းငယ်တို့ကို။ ပူရေယျ၊ ပြည့်စေရာ၏။ ဝုနပ္ပနံ၊ အကြိမ်ကြိမ်အထပ်
 ထပ်။ ဒေဝေ၊ မိဗန်းသည်။ ဝသန္တေ၊ ရွာလတ်သော်။ ဥဒကမဂ္ဂေ၊ ရေစီးဝင်
 ရာမြောင်းငယ်တို့ကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်လျှံစေ၍။ ဂါဝုတအယောဇနမတ္ထံ၊
 ဂါဝုတ်ယူဇနာခွဲမျှသာအရပ်ကို။ ဩတ္တရိတွာ၊ ယွမ်းမိုး၍။ ဥဒကံ၊ ရေ
 သည်။ တိဗ္ဗေယျ၊ တည်ရာ၏။ တတောတတော၊ ထိုထိုကန်ဘောင်ကန်
 ရိုးမှ။ ဝိသန္ဓမာနပထံဝိသန္ဓမာနပထေ၊ ရေစီးသင့်သောလမ်းကြောင်းဆိပ်
 ဌ၊ နိဒ္ဓမနတုဗ္ဗေ၊ ရေလွှတ်ငြိန်တို့ကို။ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍။ ခေတ္တေသု၊ လယ်တို့၌။
 ကမ္ဘေ၊ မိုက်ပျိုးကြပြန်သောအမှုကို။ ကရိယမာနေ၊ ပြုလုပ်သည်ရှိသော်။
 ဥဒကံ၊ ရေသည်။ နိက္ခမန္တံ၊ ထွက်လေအံ့သတည်း။ သဿပါကကသေ၊
 ကောက်မှည့်သောကာလ၌။ ဥဒကနိက္ခမန္တံ၊ ထွက်သောရေသည်။ ပရိ
 ဟိနံ၊ လျော့ညံ့သည်ဖြစ်၍။ မဇ္ဈေ၊ ငါးတို့ကို။ ဂဏ္ဍာမ၊ ဖမ်းယူလေကုန်အံ့
 သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗတံ၊ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇေယျ၊
 ရောက်ရာ၏။ တတောတတော၊ ထိုထိုအရပ်မှ။ ကတိပါဟောန၊ သုံးရက်
 လေးရက်ဖြင့်။ အာဝါဇေသုယဝံ၊ တွင်းငယ် ကျင်းငယ်တို့၌ သာလျှင်။
 ဥဒကံ၊ ရေသည်။ သဏ္ဌဟေယျ၊ တည်ရာ၏။ ယာဝပန၊ အကြင်မျှလောက်
 ကာလကာ။ တံ၊ ထိုရေသည်။ အာဝါဇေသု၊ တွင်းငယ်ကျင်းငယ်တို့၌။
 ဟောတိ၊ ရှိသေးသည်ဖြစ်၏။ တာဝံ၊ ထိုရှေ့ လောက်ကာလပတ်လုံး။ မဟာ
 ဝါပိယံ၊ တဘက်ဆည်ကန်ကြီး၌။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ အတ္ထိတိသင်္ခံ၊ ရှိသေး
 ၍ဟူသောခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ ဝုစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ယဒါပန၊ အကြင်အခါ၌

ကား၊တတ္ထ၊ထိုတွင်းငယ်ကျင်းငယ်တို့၌၊ ဥဒကံ၊ရေသည်၊ သိန္ဓတိ၊ပျက်
၏၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ ဝါရိယံ၊ တဘက်ဆည်ကန်၌၊ ဥဒကံ၊ရေသည်၊နတ္ထိ
တိ၊မရှိပြီဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိယထာ၊ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ဤအတူ၊ ဣဒံသမ္ပဒံ၊
ဤဥပမာဥပမေယျနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊ ဟိ၊ဥပမာဥပ
မေယျကုန်းနှော၍ပြဦးအံ့၊ပဌမံ၊ရှေးဦးစွာ၊ဧဝေ၊မိနင်းသည်၊ ဝဿန္တေ၊
ရွာသည်ရှိသော်၊ ပဉ္စတိ၊ငါးသွယ်ကုန်သော၊မဂ္ဂဟိ၊ရေစီးဝင်ရာမြောင်း
တို့ဖြင့်၊ဥဒကေ၊ရေသည်၊ ပဓိသန္တေ၊ဝင်လတ်သော်၊ အာဝါဓုနံ၊တွင်း
ငယ်ကျင်းငယ်တို့၏၊ ပူရဏကာလောဝရိယ၊ ပြည့်သောအခါကဲ့သို့၊ ပဌမ
မေဝ၊ရှေးဦးစွာသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ပဋိသန္တိက္ခဏေ၊ပဋိသန္ဓေဏ၌၊မနော
ဒွါရိကဝေဒနာယ၊ မနောဒွါရိကဝေဒနာ၏၊ ဝတ္ထု၊ရူပ၊ဟဒယဝတ္ထု၊ရုပ်၌၊
ပတိဋ္ဌိတကာလေ၊တည်သောကာလကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊မှတ်အပ်၏၊ ပုနပျုနံ၊
အကြိမ်ကြိမ်အထပ်ထပ်၊ဧဝေ၊မိနင်းသည်၊ ဝဿန္တေ၊ရွာလတ်သော်၊
ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးသွယ်ကုန်သော၊ မဂ္ဂါနံ၊ ရေစီးဝင်ရာမြောင်းတို့၏၊ ပူရိတကာ
လောဝရိယ၊ရေပြည့်လျှင်သောကာလကဲ့သို့၊ ပဝတ္ထေ၊ပဝတ္ထိအခါ၌၊ပဉ္စဒွါရိ
ကဝေဒနာယ၊ ပဉ္စဒွါရိကဝေဒနာ၏၊ ပဝတ္ထိကာလေ၊ဖြစ်သောကာလကို၊
ဒဠဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဂါဝုတဗုယောဇနမတ္တံ၊ ဂါဝုတ်ယူဇနာခွဲမျှသော
အရပ်ကို၊အတ္ထောတ္ထရဏံဝိယ၊လွှမ်းမိုး၍တည်သကဲ့သို့၊ပဌမဝယေ၊ပဌမ
အရွယ်၌၊ ဝိသတိဝဿကာလေ၊အသက်နှစ်ဆယ်အရွယ်ရှိသောကာလ
၌၊ ရန္တနာဒိဝသေန၊ တပ်ခြင်းအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ တဿာ၊ထို
ပဉ္စဒွါရိကဝေဒနာ၏၊ အဓိမတ္တဗလဝဘာဝေါ၊ လွန်စွာအားရှိသည်၏အ
ဖြစ်ကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ယာဝ၊ အကြင်ရှေ့လောက်၊ ဝါရိတော၊
တဘက် ဆည်ကန်ကြီးမှ၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ နနိဝုစ္ဆတိ၊ မထွက်သေး၊
တာဝ၊ ထိုရှေ့လောက်၊ ပူရာယ၊ရေပြည့်လျှင်သော၊ ဝါရိယာ၊တဘက်
ဆည်ကန်ကြီး၌၊ ဋ္ဌိတကာလောဝရိယ၊ တည်သော ကာလကဲ့သို့၊ ပညာသ
ဝဿကာလေ၊ အသက်ငါးဆယ် အရွယ် တိုင်အောင်သော ကာလ၌၊
တဿာ၊ ထိုပဉ္စဒွါရိကဝေဒနာ၏၊ ဋ္ဌိတကာလေ၊ ပွားခြင်းယုတ်ခြင်းမရှိ
မိမိသဘောတမ်းသာတည်သောကာလကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊မှတ်အပ်၏၊ နိဗ္ဗမန
တုဗ္ဗေသု၊ရေလွှတ်ပြန်တို့ကို၊ဝိဝေဒသု၊ဖွင့်လှစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ကမ္မန္တေ၊
စိုက်ပျိုး ကြံဖြန့်သောအမှုကို၊ ကရိယမာနေ၊ ပြုအပ်သည် ရှိသော်၊ ဥဒ
ကဿ၊ရေ၏၊ နိက္ခမနကာလောဝရိယ၊ထွက်သောကာလကဲ့သို့၊ သဋ္ဌိဝဿ
ကာလတော၊ အသက်ခြောက်ဆယ်ရွယ်ရှိသောကာလမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊

တဿာ၊ ထိုပဉ္စဒ္ဓါရိကဝေဒနာ၏၊ ပရိဟာနိ၊ ဆုတ်ယုတ်သော၊ ဥညံ၊ ခြင်းကို၊
 ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဥဒကော၊ ရေသည်၊ ဝုဠေ၊ စီးသွားသောအားဖြင့် အလွတ်
 များလတ်သော်၊ ဥဒကမဂ္ဂေသု၊ ရေစီးလမ်းကြောင်းတို့၌၊ ပရိ၊ ဟောဒကဿ၊
 နည်းပါးသောရေ၏၊ ဥတကာလောဝိယ၊ တည်သောကာလကဲ့သို့၊ အသိ
 တိနုဝုတိကာလေ၊ အသက်ရှစ်ဆယ် ကိုးဆယ်ရှည်ရှိသောကာလ၌၊ ပဉ္စ
 ဒ္ဓါရိကဝေဒနာယ၊ ပဉ္စဒ္ဓါရိကဝေဒနာ၏၊ မန္ဓကာလော၊ မှိတ်တုန့်ကြည့်လျက်
 မထက်ချက်မီသောကာလကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ အာဝါဇေသု၊ တွင်းငယ်ကျင်းငယ်
 တွင်းငယ် ကျင်းငယ်တို့၌သာလျှင်၊ ဥဒကဿ၊ ရေ၏၊ ပတိဋ္ဌာနကာလော
 ဝိယ၊ တည်သောကာလကဲ့သို့၊ ဟဒယဝတ္ထုကောဋီ၊ စက္ခုအစရှိသော
 ပဿာဒရုပ်တို့၏ အစအစွန့်ဖြစ်၍ဖြစ်သော ဟဒယဝတ္ထုကို၊ နိဿာယ၊
 ဖြစ်၊ မနောဒ္ဓါရိကဝေဒနာယ၊ မနောဒ္ဓါရိကဝေဒနာ၏၊ မဝတ္တိကာလော၊ ဖြစ်
 သောကာလကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ အာဝါဇေသု၊ တွင်းငယ်ကျင်းငယ်
 တို့၌၊ ပရိတ္တေဝိ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော၊ ဥဒကော၊ ရေသည်၊ သတိ၊
 ရှိသေးသော်၊ ဝါဝိယံ၊ တဘက်ဆည်ကန်ကြီး၌၊ ဥဒကံ၊ အတ္တိတိ၊ ရှေ့သေး
 ၏ဟူ၍၊ ဝတ္ထုဗ္ဗကာလောဝိယ၊ ဆိုရသောကာလကဲ့သို့၊ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေ
 လောက်၊ သာ၊ ထိုမနောဒ္ဓါရိကဝေဒနာသည်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာဝ၊
 ထိုရွှေလောက်၊ သတ္တော၊ သတ္တဝါကို၊ ဇိဝတိတိ၊ အသက်ရှင်သေး၏ဟူ
 ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ အာဝါဇေသု၊ တွင်းငယ်ကျင်းငယ်
 တို့၌၊ ဥဒကော၊ ရေသည်၊ ဆိန္နံ၊ ပြတ်သည်ရှိသော်၊ ဝါဝိယံ၊ တဘက်ဆည်
 ကန်ကြီး၌၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တတိယထာ၊ ဆိုအပ်
 သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ မနောဒ္ဓါရိကဝေဒနာယ၊ မနောဒ္ဓါရိကဝေဒနာသည်၊
 အပဝတ္တမာနာယ၊ မဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သတ္တော၊ သတ္တဝါကို၊ မတောတိ၊
 သေပြီချုပ်ပြီဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣဝံဝေဒနံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြား
 ရှိသောအဆုံးသို့ရောက်သောဤမနောဒ္ဓါရိကဝေဒနာကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊
 ဇိဝိတပရိယန္တိကံဝေဒနံဝေဒိယမာနောတိ၊ ဇိဝိတပရိယန္တိကံဝေဒနံဝေ
 ဒိယမာနောဟူ၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏၊ ကာယဿဘောဒေါတိ၊ ကာယဿဘောဒေါဟူသည်ကား၊ ကာယဿ၊
 ဥပါဒိဏ္ဏကကာယဟူသောအတ္တဘော၏၊ တေဒေန၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊
 ဇိဝိတပရိယာဒါနာဥဒ္ဓန္တိ၊ ဇိဝိတပရိယာဒါနာဥဒ္ဓန္တဟူသည်ကား၊ ဇိဝိတက္ခ
 ယတော၊ အသက်ကုန်သည်မှ၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်ဖြစ်သော နောက်ကာလ၌၊
 ဣဝေဝါတိ၊ ဣဝေဝဟူသည်ကား၊ ပဋိသန္ဓိဝသေန၊ ပဋိသန္ဓေ၏အစွမ်းဖြင့်၊

ပရေတော၊ တမလွန်လောကသို့၊ အဂတိံ၊ မရောက်မူ၍၊ ဣဓေဝ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်
 တဝဋ်သာလျှင်၊ သီတိဘဝိဿန္တိတိ၊ သီတိဘဝိဿန္တိ ဟူသည်ကား၊
 ပဝတ္တိဝိပ္ပန္နဒရထရပိတာနိ၊ သင်္ခါရတို့၏ဖြစ်ခြင်း၊ ကုန်ထုပ်ခြင်းပူပန်ခြင်း
 တို့မှကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သီတာနိ၊ ငြိမ်းချမ်းကုန်သည်၊ အပ္ပဝတ္တနဓမ္မာနံ၊
 မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ သရီရာနိတိ၊
 သရီရာနိဟူသည်ကား၊ ဓာတုသရီရာနိ၊ အရိုးအရဟုဆိုအပ်သောဓာတ်
 သရီရတို့သည်၊ အဝသိဿန္တိတိ၊ အဝသိဿန္တိ ဟူသည်ကား၊ အဝသိဋ္ဌာ
 နိ၊ ကြွင်းကျန်ရစ်ကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ကုမ္ဘကာရပါကာ
 တိ၊ ကုမ္ဘကာရပါကာဟူသည်ကား၊ ကုမ္ဘကာရဿ၊ အိုးထိန်းသည်၏၊
 ဘာဇနပစနဋ္ဌာနတော၊ အိုးဖုတ်ရာအရပ်မှ၊ ပဋိသိသောယျာတိ၊ ပဋိသိသော
 ယျဟူသည်ကား၊ ဌာပယျာထားရာ၏၊ ကပလ္လ္လ္လ္လန္တိတိ၊ ကပလ္လ္လ္လန္တိဟူသည်
 ကား၊ သဟမုခဝဋ္ဌိယသ၊ အနားရေးနှင့်တကွ၊ ဧကဗန္ဓာနိ၊ တစစ်ထည်းနှင့်
 အပ်ကုန်သော၊ ကုမ္ဘကာပလ္လ္လ္လန္တိ၊ အိုးခင်းခွက်တို့သည်၊ အဝသိသောယျန္တိ၊
 အဝသိသောယျဟူသည်ကား၊ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ကုန်ရာ၏၊ ဧဝမေဝခေါတိ
 ဧတ္ထ၊ ဧဝမေဝခေါဟူသောဤသို့၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊ ဩပမ္ပသံ
 သန္ဓနံ၊ ဥပမာနှင့်ဥပမေယျာကိုနှိုးနှောခြင်းတည်းဟု၊ ထင်စေဦးအံ့၊ အာဒိတ္တ
 ကုမ္ဘကာရပါကောပိယ၊ ရဲရဲတောက်သော အိုးထိန်းသည်တို့၏ အိုးဖုတ်
 ရာဌာနကဲ့သို့၊ တယောဘဝါ၊ တဝသုံးပါးတို့ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖုတ်အပ်ကုန်၏၊
 ကုမ္ဘကာရောပိယ၊ အိုးထိန်းသည်ကဲ့သို့၊ ယောဂါဝစရော၊ ယောဂါဝစရ
 ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖုတ်အပ်၏၊ ပါကတော၊ အိုးဖိုမှ၊ ကုမ္ဘကာရဘာဇနသန်၊
 အိုးထိန်းခွက်တို့ကို၊ နိဟရဏဇဏ္ဍကောပိယ၊ ထုတ်ဆယ်သောလှံတံကဲ့
 သို့၊ အရဟတ္တမဂ္ဂဉာဏံ၊ အရဟတ္တမဂ် ဉာဏ်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဖုတ်အပ်၏၊
 သမောဘူမိတာဂေါပိယ၊ ညီညွတ်သောမြေအတို့ကဲ့သို့၊ အသင်္ခတံ၊ ပစ္စည်း
 တရားတို့သည်ပြုပြင်ခြင်းကင်းသော၊ နိဗ္ဗာနထလံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသောကြည်း
 ကုန်းခင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဖုတ်အပ်၏၊ ဒဏ္ဍကေန၊ လှံတံဖြင့်၊ ဥဏှကုမ္ဘံ၊ ပူသော
 အိုးကို၊ အာကမ္ဘိတွာ၊ ထုတ်ဆယ်၍၊ သမောဘူမိတာဂေါပိယ၊ ညီညွတ်သောမြေ
 အတို့၌၊ ကုမ္ဘဿ၊ အိုးကို၊ ဥပိတကာလောပိယ၊ ထားသောကာလကဲ့သို့၊
 အာရဒ္ဓပိပဿကဿ၊ အားထုတ်အပ်သော ပိပဿနာအမှုရှိသည်ဖြစ်၍၊
 ခူပသတ္တကံ၊ ခူပသတ္တကကိုလည်းကောင်း၊ အရူပသတ္တကံ၊ အရူပသတ္တ
 ကကိုလည်းကောင်း၊ ပိပဿန္တဿ၊ ဥပဏ်ဖြင့်ရှုသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကမ္မ
 ဌာနနံ၊ ကမ္မဌာန်းသည်၊ ပဂုဏေဝ၊ လေ့လာအပ်သော် လည်းကောင်း၊

၂၀၈ . နိဗ္ဗာနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

ဝိဘူတေတစ၊ ထင်သော် လည်းကောင်း၊ ဥပဋ္ဌာဟနေစ၊ ရှေးရှုတည်းသော်
လည်းကောင်း၊ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိ သာ၊ ဥတုသပ္ပါယံ၊ ဥတု
သပ္ပါယအစရှိသည် ကို၊ သဘိတွာ၊ ရ၍၊ ကောသနေ၊ တခုတည်းသော
နေရာ၌၊ နိသိန္နဿ၊ နေလျက်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစ၍၊
အဂ္ဂဗလံ၊ မြတ်သော အကျိုးဖြစ်သော၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊
ပတွာ၊ ရောက်၍၊ စတုတ္ထံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အပါယေဟိ၊ အပါယ်ထံတို့
မှ၊ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘာဝကို၊ ဥဇ္ဈရိတွာ၊ ထုတ်ဆောင်၍၊ ဗလသမာပတ္တိ
ဝသေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာပတ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အသင်္ခတေ၊ ပစ္စည်းတို့
သည်ပြုပြင်ခြင်းကင်းသော၊ နိဗ္ဗာနထလေ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောကြည်း
ကုန်းသက်၌၊ ဌိတကဝလော၊ တည်သောကာလကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊
ပန၊ အထူးကား၊ ဝိဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥဏှကုန္တောရိယ၊
ပူသော အိုးနှင့်အတူ၊ အရဟတ္တပ္ပတ္တ နိဝသယေဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့
ရောက်သောနေ့၌ပင်လျှင်၊ နပရိနိဗ္ဗာတိ၊ မငြိမ်းတည့်သေး၊ ပန၊ စင်စစ်၊
သာသနပ္ပဝေကံ၊ သာသနာတော်၏အနွယ်အဆက်ကို၊ စာဋိယမာနေသ၊
စေ့ဆော်သူက်၊ ပဏ္ဏာသ သဗ္ဗိဝဿာနံ၊ အနှစ်ငါးဆယ် အနှစ်ခြောက်
ဆယ်ကို မတ်လုံး၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ စရိမကပိတ္တပ္ပတ္တိယာ၊ စုတိစိတ်သို့
ရောက်သဖြင့်၊ ဥပါဒိဏ္ဍကက္ခန္ဓဘေဒါ၊ ဥပါဒိဏ္ဍကဖြစ်သော ခန္ဓာ၏ပျက်
ခြင်းကြောင့်၊ အနုပါဒိသဿာယနိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊ အနုပါဒိသဿနိဗ္ဗာန
ဓာတုဟုတွာ၊ အနုပါဒိသဿနိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗာတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု
၍၊ အသ၊ ထိုရာအခါ၌၊ ကုမ္ဘဿ၊ အိုး၏၊ ကလ္လဿ၊ အိုးကင်းတို့သည်၊
အဝသိဿန္တိဝိယ၊ တည်မျက်ကုန်၏သို့၊ အသ၊ ထိုရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်၏၊
အနုပါဒိဏ္ဍကသရိရာနေဝ၊ အနုပါဒိဏ္ဍကဖြစ်သောသရိရာမ္ပတော်ဓာတ်
တို့သည်သာလျှင်၊ အဝသိဿန္တိ၊ ကြွင်းရစ် တည်ရစ်ကုန်လိမ့်သတည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့ပမာပမည်းဖြစ်ကြောင်းနည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ သရိရာ
နိအဝသိ ဿန္တိတိ ပဓာနာတိတိဣဒံပန၊ သရိရာနိ အဝသိဿန္တိတိပဓာ
နာတိဟူသော ဤစကားကိုကား၊ ဝိဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်အား၊
အနုယောဂါရောပနတ္ထံ၊ အပိနုခေါဝိဏာသဝေါဘိက္ခုဝုညာတိသင်္ခါရံဝါ
အဘိသင်္ခါရေယျ စသည်ဖြင့် စိစစ်စောဒနာခြင်းသို့ တင်ခြင်းငှါ၊ ဘဂဝ
တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ကာတော်မူအပ်၏၊ ဝိညာဏံပညာယေ
ထာတိ၊ ဝိညာဏံပညာယေထဟူသည်ကား၊ ပဋိသန္ဓိဝိညာဏံ၊ ပဋိသန္ဓိ
ဝိညာဉ်သည်၊ ပညာယေထ၊ ထင်ကုန်ရာ၏၊ သာရသမ္ပာယံ၊ သာရသမ္ပာယ

ဟူသောစကားတော်ဖြင့်။ ထေရာနံ၊ မထေရ်ဖြစ်ကုန်သောရဟန်းတို့အား။
 ဗျာကဓုတံ။ ချောက်ထားဖြေဆိုခြင်းကို။ သမ္ပဟံသတိ၊ နှစ်သက်တော်
 မူ၏။ ဧဝမေတန္တိ၊ ဧဝမေတံဟူသည်ကား။ တံဝိဓေ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော။
 အဘိသင်္ခါရေ၊ အဘိသင်္ခါရသည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ ပဋိသန္ဓိဝိညာ
 ဏဿ၊ ပဋိသန္ဓိဝိညာဉ်၏။ အပ္ပညာတံ၊ မထင်ခြင်းသည်။ ဟောတံ၊ ဖြစ်
 ၏။ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော။ ယဒေတံ၊ အကြင်စကားတော်သည်။
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဘေ၊ ဤစကားတော်သည်။ ဧဝမေဝ၊ ဤမိန့်တော်မူသည်နှင့်
 ထပ်တူသာလျှင်တည်း။ အဓိမုပ္ပထသတိ၊ အဓိမုပ္ပထဟူသည်ကား။ သန္နိဗ္ဗာ
 နသင်္ခါတံ၊ ဆုံးဖြတ်ကြောင်းဟုဆိုအပ်သော။ အဓိမောက္ခံ၊ အဓိမောက္ခ
 ကို၊ ပဋိလဘထ၊ ရကြကုန်လော့။ ဧသေဝန္တောဒုက္ခဿာဝတံ၊ ဧသေဝန္တော
 ဒုက္ခဿဟူသည်ကား။ ယဒိဒံနိဗ္ဗာနံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
 အယမေဝ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်သာလျှင်။ ဝဇ္ဇဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ အန္တော၊
 အဆုံးတည်း။ အယံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်သာလျှင်။ ဝဇ္ဇဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။
 ပရိစ္ဆာဒေါ၊ အပိုင်းအခြားတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ပဌမသုတ် အဖွင့်
 အပြီးတည်း။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ငြိမ်းခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌။ ဥပါဒါနိယေသုတိ၊ ဥပါဒါနိယေသုဟူ
 သည်ကား။ စတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဥပါဒါနာနံ၊ ဥပါဒါနံတို့၏။ ပဗ္ဗ
 ယေသု၊ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ တေဘူမကမဓမ္မေသု၊ တေဘူမကတရား
 တို့၌။ အဿာဒါ နုပဿိနာတိ၊ အဿာဒါ နုပဿိနာ ဟူသည်ကား။
 အဿာဒံ၊ သာယာအပ်သည်အဖြစ်ကို။ အနုပဿန္တဿ၊ မိစ္ဆာဥပာဏ်
 ဖြင့်အဖန်ဖန်ရှုလျက်၊ တတြိတံ၊ တဗျဟူသည်ကား။ တသ္မိံ၊ အင်္ဂုက္ခန္ဓံ၊
 ထိုမီးသို့။ တဒါဟာရောတိ၊ တဒါဟာရောဟူသည်ကား။ တံပဌဇယေ၊
 ထိုမီးစာဟူသော အကြောင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ တဒုပါဒါနောတိ၊ တဒုပါဒါ
 နောဟူသောပုဒ်သည်။ တဿေဝ၊ ထိုတဒါဟာရော ဟူသောပုဒ်၏သာ
 လျှင်။ ဧဝစနံ၊ ဧဝပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ ဧဝမေဝခေါတိ၊ ဧဝမေဝခေါဟူ
 သော။ ဧက္ခေ၊ ဤအနုလောမပါဠိ၌။ ဟိ၊ ပမာပမည်းဖြစ်ကုန်ကား။ အဂ္ဂိက္ခန္ဓာ
 ဝိသ၊ မီးပျံကြီးကဲ့သို့။ တဇယောဘဝါ၊ တဝသုံးပါးတို့ကို။ ဓဠဗ္ဗာ၊ ဌာတ်အပ်
 ကုန်၏။ တေဘူမကဓမ္မန္တိပိ၊ တေဘူမကဓမ္မဟူသည်လည်း။ တေဒေဝ၊
 ထိုဘဝသုံးပါးပင်လျှင်တည်း။ အဂ္ဂိက္ခိကာပုရိ သာဝိယ၊ မီးကိုပွားများ
 အောင်လုပ်ကျွေးသော ယောက်ျားကဲ့သို့။ ဝဇ္ဇနံသိ ဟာ၊ ဝဋ်၌ရှိသော။

ဗာလပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်ရိုက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖုတ်အပ်၏၊ သုက္ခတိဏဂေါ
မယာဒိပက္ခိပနံဝိယ၊ မြက်ခြောက် နွားချေးခြောက်စသော လောင်စာကို
ထည့်ခြင်းကဲ့သို့၊ အသာဒါနုပသိနော၊ သာယာအပ်သည်အဖြစ်ကိုမိစ္ဆာ
ဥာဏ်ဖြင့် အဖန်ဖန်ရှုသော၊ ပုထုဇ္ဇနဿ၊ ပုထုဇဉ်၏၊ တဏှာဒိဝသေန၊
တဏှာစသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဆဟိ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဧရဟိ၊
ဧရတို့ဖြင့်၊ ကုသလာကုသလကမ္မကရဏံ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံကိုပြု
ခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဖုတ်အပ်၏၊ တိဏဂေါမယာဒိသု၊ မြက်ခြောက်နွားချေး
ခြောက်စသောလောင်စာတို့သည်၊ ခိဏောသု၊ ကုန်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ပုနုပ္ပ
နံ၊ အဖန်ဖန်၊ တေသံ၊ ထိုမြက်ခြောက် နွားချေးခြောက်စသော လောင်စာ
တို့၏၊ ပက္ခိပနေန၊ ထည့်လောင်းခြင်းဖြင့်၊ အဂ္ဂိက္ခန္ဓဿ၊ မီးပုံကြီး၏၊ ဝဇနံ
ဝိယ၊ ပွားစီးခြင်းကဲ့သို့၊ ဗာလပုထုဇ္ဇနဿ၊ ပုထုဇဉ်ရိုက်၏၊ ဥဠာယ၊ ထ၍၊
သမုဠာယ၊ ကောင်းစွာထ၍၊ ယထာဝုတ္တကမ္မာယူဟနေန၊ ဆိုအပ်ပြီး
သောအပြားရှိသောကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံကိုအားသစ်ခြင်းဖြင့်၊ အပရာ
ပရံ၊ အဆင့်ဆင့်၊ ဝဇ္ဇဒုက္ခနိဗ္ဗတ္တနံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဖုတ်
အပ်၏၊ နကာလေနကာလံသုက္ခာနိစေတိဏာနိပက္ခိပေယျာတိ၊ နကာလေ
နကာလံသုက္ခာနိစေတိ နိဗ္ဗာနိပက္ခိပေယျာစသောဝါကျ၌၊ ဟိ၊ ထင်စွာပြု
ဦးအံ့၊ တံ၊ ထိုမီးပုံကြီးကိုလောင်စာထပ်လောင်း ပွားများကြောင်းပြုသော
ယောကျ်ားကို၊ ကောမိ၊ တစ်စုံတယောက်သော၊ အတ္တကာမော၊ အကျိုး
စီးပွားကိုအလိုရှိသောသူသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ဘော၊ အချင်း၊
ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဥဠာယ၊ အားသစ်၍၊ သမုဠာယ၊ လွန်စွာအား
သစ်၍၊ ဣလံပေ၊ အရအစည်းတို့ကို၊ ပန္နိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ သုက္ခတိဏကဋ္ဌာနိ၊
ခြောက်သွေ့သောမြက်ထင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပန္နိယေဝ၊ ခြင်းတောင်း
၌သာလျှင်၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ သုက္ခဂေါမယာနံ၊ ခြောက်သွေ့သော
နွားချေးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပက္ခိပန္နော၊ ထည့်သည်ဖြစ်၍၊ ဧတံအဂ္ဂိ၊
ဤမီးကို၊ ဇာလေသိ၊ ညှိသနည်း၊ တေ၊ သင်အား၊ ဣတောနိဒါနံ၊ ဤမီး
ပုံကိုပွားများအောင်ပြုခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ကာမိ၊ တစ်စုံတစ်
သော၊ ဝဇ္ဇံ၊ ပွားစီးခြင်းသည်၊ အဝိနုအတ္ထိ၊ ရှိပါ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေး
သည်ရှိသော်၊ ဘော၊ အရှင်၊ ဧတံ၊ ဤသို့မီးကို ပွားများအောင် လုပ်ကျွေး
ခြင်းသည်၊ အဟာကံ၊ ငါတို့အား၊ ဝံသာဝတံ၊ အဆက် အနွယ်အားဖြင့်
လာ၏၊ ဣတော နိဒါနံပန၊ ဤမီးပုံကို ပွားများအောင် ပြုခြင်းဟူသော အ
ကြောင်းကြောင့်မူကား၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ကုတော၊ အဘယ်မှာ၊ ဝဇ္ဇံ၊ အစီး

အပ္ပါးများအံ့နည်း။ အဝဓိယေဝ။ အစီးအပ္ပါးမဲ့သည်သာတည်း။ ဟိ။ မှန်
 ၏။ အဟံ။ ငါကား။ ဣမံအဂ္ဂိ။ ဤမီးကို။ ဇက္ခန္ဓာ။ လောင်စာထပ်လောင်းပွား
 များကြောင်းပြုရသောကြောင့်။ နာယိတုံ။ ရေချိုးခြင်းငှါလည်း။ နေဝလဘာ
 မိ။ မရေနှိုင်းသည်သာတည်း။ ဘုဉ္ဇိတုံ။ ထမင်းစားခြင်းငှါ။ နလဘာမိ။ မရေနှိုင်း။
 နိပ္ပဇ္ဇိတုံ။ အိပ်ခြင်းငှါ။ နလဘာမိ။ မရေနှိုင်းသည်သာတည်း။ ဣတိ။ ဤသို့ကြား
 လေသတည်း။ ဘော။ အမောင်တေနဟိ။ ထိုသို့တပြားကား။ တေ။ သင်အား။
 နိရတ္တကေန။ အချည်းနှီးသော။ ဣမိနာအဂ္ဂိဇာလန္တန။ ဤသို့မီးကိုလောင်စာ
 ထပ်လောင်းပွားစေကြောင်းဖြင့်။ ကိ။ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဇဟိ။ လာ
 ထည့်။ တံ။ သင်သည်။ အဘတာနိ။ ဆောင်ယူခဲ့ အပ်ကုန်သော။ ဇတာနိ
 တိဏာဒိနိ။ ဤမြက်ခြောက်ထင်းဆွေးစသည်တို့ကို။ ဇတ္ထ။ ဤမီးပုံ၌။ နိက္ခိ
 ပါဟိ။ ပစ်ချခဲ့လော။ သယမေဝ။ အလိုလိုသာလျှင်။ ဈာယိသန္တိ။ လောင်
 ရစ်ကုန်လတ္တံ့။ တံပန။ သင်မူကား။ အသုကတ္ထိဋ္ဌာနေ။ ဤမည်သောအရင်၌။
 သိတောဒကော။ ချမ်းအေးသော ရေရှိသော။ ပေါက္ခရေဏိ။ လေးထောင့်
 ကန်ကြီးသည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ တတ္ထ။ ထိုလေးထောင့် ကန်ကြီး၌။ နှုတ္တာ။
 ရေချိုး၍။ မာယာဂန္ဓဝိလေပနေဟိ။ ပန်းနံ့သာနံ့သာပျောင်းတို့ဖြင့်။ အတ္တာနံ။
 ကိုယ်ကို။ မဇ္ဈတ္တော။ တန်ဆာဆင်၍။ သုနိဝဇ္ဈော။ ကောင်းစွာဝတ်လျက်။
 သုပါရုတောဝ။ ကောင်းစွာရုံလျက်လျှင်။ ပါရုကာဟိ။ ရွှေခြေနင်းယဉ်တို့
 ဖြင့်။ နဂရံ။ မြို့တွင်းသို့။ ပရိသိတွာ။ ဝင်၍။ ပါသာဒဝရံ။ မြတ်သော ပြာသာဒ်
 သို့။ အာရုပ္ပာတက်၍။ ဝ။ တပါး။ လေသောက် တံခါးကို။ ဝိဝရိတွာ။ ဖွင့်
 ထင်၍။ မဟာဝိထိယံ။ ခရီးမ၌။ ဝိရောစယမာနော။ စမ္ပယံ လူးလာလျက်။
 နိသိဒေ။ နေကာမူ။ ကောဂ္ဂေါတည်ကြည်သည်။ သုခသမပ္ပိတော။ ချမ်းသာ
 နှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ တတ္ထ။ ထိုပြာသာဒ်ပေါ်၌။ နိသိန္နဿ။ နေ
 သော။ တေ။ သင်အား။ တိဏာဒိနိ။ မြက်ခြောက်နွားချေးဆွေး အစရှိသော
 လောင်စာတို့သည်။ ခယေန။ ကုန်သဖြင့်။ သယမေဝ။ အလိုလိုသာလျှင်။
 အယံအဂ္ဂိ။ ဤမီးသည်။ အပ္ပညတ္တိဘာဝံ။ အဂ္ဂိက္ခန္ဓ ပညတ် မဟုတ်သော
 အဖြစ်သို့။ ဂမိဿတံ။ ရောက်လိမ့်သတည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝဒေယျ။ ဆိုရာ၏။
 သော။ ထိုမီးကိုလုပ်ကျွေးသောသူသည်။ တဿ။ ထိုကျိုးကြောင်း မြင်သိ
 ပညာရှိစီရင်တိုင်း။ ကရေယျ။ ပြုရာ၏။ တထေဝစ။ ထိုကျိုးကြောင်းမြင်သိ
 ပညာရှိ စီရင်သည် အတူသာလျှင်လည်း။ တတ္ထ။ ထိုပြာသာဒ် ပေါ်၌။
 နိသိန္နဿ။ စမ္ပယံနေစဉ်။ သောအဂ္ဂိ။ ထိုမီးသည်။ ဥပါဒေ။ နက္ခယေန။ မီးစာ၏
 ကုန်ခြင်းဖြင့်။ အပ္ပညတ္တိဘာဝံ။ အဂ္ဂိက္ခန္ဓ ဟူသော ပညတ် မဟုတ်သော

၂၂၂ နိဒါနဝဂ္ဂသံပုတအဗ္ဗကထာနိသျ-ပဌမတွဲ

အဖြစ်သို့၊ ငန္တေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ ဣဒံ၊ ဤသဘောကို။ သန္တာယ၊ ရည်၍။
 နကာလေနကာလန္တိ အာဒိ၊ နကာလေနကာလံအစရှိ၊ သာ၊ ဧဝံ၊ ဤစကား
 ကို၊ ဘဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအံ့၏။ ဝေမဝ
 ခေါတိ၊ ဝေမဝခေါ အစရှိသော၊ ဣပ္ပန၊ ဤပဋိလောမဝါကျဉ်းကား၊ ဣဒံ
 ဩပဗ္ဗသံသန္ဓနံ၊ ဤဥပမယျ၏ဥပမာနှင့်နှိုင်းနှိုင်းခြင်းကို၊ ဝေဇတဗ္ဗံ၊ သိအပ်
 ၏၊ ဟိ၊ ထင်စဉ်းအံ့၊ စတ္တာလိသာယ၊ လေးဆယ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊
 ကဠဝါဟာနံ၊ ထည်းဖြင့် ဆောင်ယူအပ်သော ထင်းတို့၏။ ဇလမာနော၊
 တပြောင်ပြောင် တောက်သော၊ မဟာအဂ္ဂိက္ခန္ဓာ၊ ဝိယ၊ မီးပုံကြီးကဲ့သို့၊
 တေဘူမကဝဋ္ဌံ၊ တေဘူမကဝဋ်တရားကို။ ဒဠဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ အတ္တကမော၊
 ပုရိသသဝိယ၊ မီးကိုလောင်စာ ထပ်လောင်း ပွားများကြောင်း ပြုသော
 ယောကျ်ားကဲ့သို့၊ ဝဇ္ဇသန္တိသဝိတကော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌မှ သာ၊ ယောဂါ
 ဝစရော၊ ယောဂါဝစရေဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ အတ္တကမော၊
 အကျိုးစီးပွားကိုအလိုရှိသော၊ ပုရိသသဝိယ၊ ပညာရှင် ယောကျ်ားကဲ့သို့၊
 သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ တေနုပုရိသန၊
 ထိုပညာရှင်ယောကျ်ားသည်၊ တဿ၊ ထိုမီးကို လုပ်ကျွေးသော သူအား၊
 ဗိန္နုဩဝါဒေါဝိယ၊ ပေးအပ်သောအဆုံးအမကဲ့သို့၊ တထာဂတေန၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဧဟိ၊ လာလှည့်၊ တွံ၊ သင်သည်။ တေဘူ
 မကဓမ္မေသု၊ တေဘူမကတရားတို့၌၊ နိဗ္ဗိန္နု၊ ငြိမ်းငြိမ်း အောင်အောင် ထုတ်လေ။
 ဧဝံ၊ ဤသို့ နိဗ္ဗိန္နုဉာဏ်ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဝဇ္ဇဒုက္ခာ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ၊ မုစ္စိသတိ၊
 လွတ်ရလိမ့်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ တေဘူမက
 ဓမ္မေသု၊ တေဘူမက တရားတို့၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနဿ၊ ဝိပဿနာ၊ ကမ္မဋ္ဌာနကို၊
 ကထိတကာလော၊ ဟောပြောတော်မူသောကာလကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ မှတ် အပ်
 ၏။ တဿပုရိသဿ၊ ထိုမီး ကိုလုပ်ကျွေးသောယောကျ်ား၏၊ ယထာနုသိဋ္ဌံ၊
 ပညာရှင်သည် သွန်သင်ဆုံးမသည်အတိုင်း၊ ပဋိပဇ္ဇိတွာ၊ ကျင့်၍၊ ပါသာ
 ဒေ၊ ပြာသာဒ်ခဋ္ဌံ၊ နယိန္နကာလောဝိယ၊ နေသောကာလကဲ့သို့၊ ယေ၊ ဝိ နာ၊
 ယောဂါဝစရေဂ္ဂိုလ်၏၊ သုဂတောဝါဒံ၊ ဘုရားသခင် အဆုံးအမတော်ကို၊
 သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြိယာ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်ခံ၍၊ သုညာဂံ၊ ရံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့၊ ပရိဗ္ဗဿ
 ပင်လျက်၊ တေဘူမကဓမ္မေသု၊ တေဘူမကတရားတို့၌၊ ဝိပဿနာ၊ ဝိ သာ
 နာဉာဏ် ကို၊ ပဌ ပတွာ၊ ဖြစ်ပွားစေ၍၊ အနုက္က မန အစဉ်သဖြင့်၊ ဟံ၊ ယနု
 ရူပံ၊ အကြင်သို့သကာရှိသော၊ အာဟာရေသပ္ပါယာဒံ၊ အာဟာရေသပ္ပါယ
 စသည် ကို၊ လာဘိတွာ၊ ရှေ့၊ ကောသုနေ၊ တနေရာသည် နှ့်၊ သိန္နဿ၊ နေ

၂၂၂

သျက်၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌ ပဏိဋ္ဌိတကာလော၊ တည်သောကာလ
 က်၊ ဓဋ္ဌဗ္ဗေဒမှတ်အပ်၏။ တဿ၊ ထိုသီးက ပွားများအောင် ပြုသောသူ၏။
 နှာနဝိလေပနာဒိဟိ၊ ရေချိုးခြင်းနံ့သာလိမ်းခြင်း စသည်တို့ဖြင့် သုခောတာ
 မဏ္ဍိတကာယတ္တာ၊ ကောင်းစွာ စင်ကြယ်သော တန်ဆာဆင် အပ်သော
 ကံ့ယံရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တသ္မိံ၊ ထိုပြာသာဒ်ပေါ်၌၊ နိသိန္နဿ၊ နေ
 သျက်၊ ကေတုသုခသမ္ပိတကာလောဝိယ၊ ငြိမ်သက်စွာချမ်းသာသုခနှင့်
 ပြည့်စုံသောကာလကဲ့သို့၊ ယောဂီ၊ နာ၊ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏။ အရိယမဂ္ဂပေါက္ခရ
 ဏိယံ၊ အရိယမဂ်တည်းဟူသောရေကန်၌၊ မဂ္ဂဉာဏောဒကေန၊ မဂ်ဉာဏ်
 တည်းဟူသောရေစင်ဖြင့် သုခောတာကိလေသမလဿ၊ ကောင်းစွာဆေး
 လျော်အပ်သော ကိလေသဟူသော အညစ် အကြေးရှိသည် ဖြစ်၍၊
 ဟိရောတ္တပ္ပဿာဓူကေ၊ ဟိရိဩတ္တပ္ပတည်းဟူသောပုဆိုးကို၊ နိဝါသတော
 ဝတ်၍၊ သီလဝိလေပနာနုလိတ္တဿ၊ သီလတည်းဟူသော နံ့သာပျောင်းကို
 အကောင်းအမွန် လိမ်းကျံသျက်၊ အရဟတ္တမဏ္ဍာနန၊ အရဟတ္တဖိုလ်
 တည်းဟူသောတန်ဆာဖြင့်၊ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို၊ မဏ္ဍာတွာ၊ တန်
 ဆာဆင်၍၊ ဝိမုတ္တိပုပ္ဖဒါမံ၊ ဝိမုတ္တိ တည်းဟူသော နိဗ္ဗာန် ပန်းကုံးကို၊
 ဝိလန္တိတွာ၊ ပန်ဆင်၍၊ ဣဒ္ဓိပါဒပါဒုကာ၊ တန်ခိုးဣဒ္ဓိပါဒ်တည်း ဟူသောခြေ
 နင်းယာဉ်ကို၊ အာရုပ္ပ၊ စီး၍၊ နိဗ္ဗာနနဂရံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောမြို့ကြီးတွင်း
 သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဓမ္မပါသာဒံ၊ လောကုတ္တရာ တရားတည်း ဟူသော
 ပြာသာဒ်ထက်သို့၊ အာရုပ္ပ၊ တက်၍၊ သတိပဋ္ဌာန မဟာဝိသိယံ၊ သတိ
 ပဋ္ဌာန်တည်းဟူသောခရီးလမ်းမ၌၊ ဝိရောစမာနဿ၊ စမ္ပပင်လူးလေသလျက်၊
 နိဗ္ဗာနာရမ္မဏံ၊ နိဗ္ဗာန်သျှင်အာရုံရှိသော၊ ဖလသမာပတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
 သမာပတ်ကို၊ အပ္ပတ္တာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နိသိန္နကာလော၊ နေသော ကာလကို၊
 ဓဋ္ဌဗ္ဗေဒမှတ်အပ်၏။ တဿပနုပုရိသဿ၊ ထိုသီးက ပွားများအောင်ပြုသော
 ယောကျ်ား၏၊ တသ္မိံ၊ ထိုပြာသာဒ်ပေါ်၌၊ နိသိန္နဿ၊ စမ္ပပင်နေစဉ်၊ ဝိဇ္ဇာ
 ဒိန္နံ၊ မြက်ခြောက် ထင်းဆွေးစသော လောင်စာတို့၏၊ ခယေန၊ ကုန်ခြင်း
 ကြောင့်၊ အဂ္ဂိက္ခန္ဓဿ၊ မိမိပုံကြီး၏၊ အပ္ပဏ္ဍိတ္တိက ဂမန ကာလောဝိယ၊
 အဂ္ဂိက္ခန္ဓဟူသော ပညတ်မရောက်သော ကာလကဲ့သို့၊ ဝိဇ္ဇာသဝဿ၊
 ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ယာဝတာယုကံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊
 ဥပါဒိဏ္ဍကက္ခန္ဓဘေဒေန၊ ဥပါဒိဏ္ဍကခန္ဓာ၏ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ အနုပါဒိ
 သေသယာ၊ နိဗ္ဗာနစာတုယာ၊ အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာနစာတံဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗု
 တဿ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံလွန်သည်ရှိသော်၊ မဟာဝဋ္ဋဂူပသမော၊ ကြီးစွာသော

၂၂၄ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အတ္ထကထာနိဿယ - ပဌမတွဲ။

သံသရာဝဋ်ဒုက္ခ၏ ကင်းငြိမ်းခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ သံယောဇနိယေသုတိ၊ သံယောဇနိယေ သုဟူသည်ကား၊ ဒသန္တံ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ် တို့၏၊ ပစ္စယေသု၊ ပစ္စည်းတို့၌ ဇာယေယျာတိ၊ ဇာယေယျဟူသည်ကား၊ ဇလေယျ၊ ထွန်းတောက်ပရာ၏၊ တေလံအာသိဉ္ဇေယျဝဋ္ဋိံ၊ ဥပသံဟရေယျာ တိ၊ တေလံအာသိဉ္ဇေယျဝဋ္ဋိံ ဥပသံဟရေယျဟူသည်ကား၊ ဒိပပဒ္ဓိဇ္ဇနတ္ထံ၊ ဆီမီးကို ဖြိုးမြှောက်တော်မူခြင်းငှါ၊ တေလံသာဇနဉ္စ၊ ဆီအိုးကို လည်း ကောင်း၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ ဝဋ္ဋိကပါလဉ္စ၊ ဆီမီးစာ ဆီမီးခွက်ကိုလည်း ကောင်း၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ သမိပေ၊ ဆီမီး၏အနီး၌၊ နိဗ္ဗံ၊ အမြဲမပြတ်၊ ဌိတော ဝ၊ တည်ရပ်လျက်သာလျှင်၊ တေလံ၊ ဆီသည်၊ ဝိဏော၊ ကုန်သည်ရှိသော်၊ တေလံ၊ ဆီကို၊ အာသိဉ္ဇေယျ၊ လောင်းရာ၏၊ ဝဋ္ဋိယာ၊ ဆီမီးစာသည်၊ ဝိဏာ ယ၊ ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝဋ္ဋိံ၊ ဆီမီးစာကို၊ ဥပသံဟရေယျ၊ ကင်၍ဆောင် ရာ၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤသံယောဇနိယသုတ်၌၊ သေသံ၊ ဖွင့်အပ်ပြီးသည်မှကြွင်း သောအနက်ကို၊ ဩပမ္ပသံသန္ဓနေန၊ ဥပမာဖြင့်ဥပမေယျကို နှိုးနှောခြင်း နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဝုရိမနယေနဝ၊ ရှေးဖြစ်သောဥပါဒါနိယသုတ်၌ဆိုအပ် ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက် သောသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ ဥပမံ၊ ဥပမာကို၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ သဂဝတာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကား သည်၊ တာဒိသမေဝ၊ ထိုသံယောဇနိယသုတ်နှင့် တူသော သဘောရှိ သည်သာလည်း။ ။ စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ ဥဒ္ဓံ၊ ဩဒံ၊ အဘိဟရန္တိတိ၊ ဥဒ္ဓံ၊ ဩဒံအဘိဟ ရန္တိဟူသည်ကား၊ ပထဝီရသဉ္စ၊ ပထဝီရသကိုလည်းကောင်း၊ အာပေါ ရသဉ္စ၊ အာပေါရသကိုလည်းကောင်း၊ ဥပရိ၊ သစ်ပင်၏အထက်ဖျားသို့၊ အာရောပေန္တိ၊ ရှေးရှုတင်ကုန်၏၊ ဩဇာယ၊ ဩဇာ၏၊ အာရောပိတတ္တာ၊ ရှေးရှုတင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဟတ္ထသတုဗ္ဗေသေ၊ အတောင် တရာမြင့်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ရုက္ခဿ၊ သစ်ပင်၏၊ အင်္ဂုရေဂ္ဂေသု၊ အညွန့် အဖျားတို့၌၊ ဗိန္ဒု၊ ဗိန္ဒု၊ နိဝိယ၊ အပ်ပါကအပေါက်ကဲ့သို့၊ ဟုတွာ၊ တွဲရုံဖြစ်၍၊

သိနေဟော၊ အစေးသည်၊ ကိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ဣဒံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊
 ဧတ္ထ၊ ဤဝိဝဇ္ဇကထာ၌၊ ဩပမ္ပသံသန္ဓနံ၊ ဥပမာဖြင့် ဥပမေယျကို နှိုးနှော
 ကြောင်းစကားတည်း။ ဟိ၊ ထင်စဉ်းအံ့၊ မဟာရုက္ခာဝိယ၊ သစ်ပင်ကြီး
 ကဲ့သို့၊ တေဘူမကဝဋ္ဌံ၊ သံသုံးပါး၌ဖြစ်သောဝဋ်တရားကို၊ ဧဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်
 ၏၊ မူလာနိဝိယ၊ အမြစ်တို့ကဲ့သို့၊ အာယတနာနိ၊ အာယတနတို့ကို၊ ဧဋ္ဌဗ္ဗာနိ၊
 မှတ်အပ်ကုန်၏၊ မူလေဟိ၊ အမြစ်တို့ဖြင့်၊ ဩဇာယ၊ ဩဇာ၏၊ အာရောဟနံ
 ဝိယ၊ ရှေးရှုတက်ခြင်းကဲ့သို့၊ ဆဟိ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ခွါရေဟိ၊ ခွါရတို့
 ဖြင့်၊ ကမ္မာရောဟနံ၊ ကံ၏ပွားခြင်းကို၊ ဧဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ဩဇာယ၊ ဩဇာ
 ၏၊ အတိ ခုဋ္ဌတ္တာ၊ ရှေ့ရှုတက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာရုက္ခဿ၊ သစ်
 ပင်ကြီး၏၊ ယာဝကပ္ပဋ္ဌာနံဝိယ၊ တကမ္ဘာလုံး တည်သကဲ့သို့၊ ဝဋ္ဌနိသိတ
 ဗာလပုထုဇ္ဇနဿ၊ ဝဋ် ဘိုဋ္ဌိသော ပုထုဇဉ်မိုက်၏၊ ဆဟိ၊ ခြောက်ပါးကုန်
 သော၊ ခွါရေဟိ၊ ခွါရတို့ဖြင့်၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံကို၊ အာယု
 ဟန္တဿ၊ အားထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ အပရာပရံ၊ အဆက်ဆက်၊ ဝဋ္ဌဿ၊ ဝဋ်
 ဆင်းရဲ၏၊ ဝဇ္ဇနဝသေန၊ ပွားများခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဒိဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော
 ဉာဉ်နေ့ပတ်လုံး၊ ဋ္ဌာနံ၊ တည်ခြင်းကို၊ ဧဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ကုဒါလဝိဇ္ဇကန္တိ၊
 ကုဒါလဝိဇ္ဇကံဟူသည်ကား၊ ကုဒါလဉ္ဇေဝ၊ ပေါက်တူး တူးရှင်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ ပန္တိဘာဇနဉ္ဇ တည်ရာ ခြင်းတောင်းကို လည်းကောင်း၊ ခဏ္ဍာ
 ခဏ္ဍိကံဆိန္ဒေယျာတိ၊ ခဏ္ဍာခဏ္ဍိကံဆိန္ဒေယျဟူသည်ကား၊ ခုဒ္ဒကမဟန္တဒ
 နိ၊ အငယ် အကြီး ဖြစ်ကုန်သော၊ ခဏ္ဍာနိ၊ အတုံးအပိုင်းတို့ကို၊ ကရော
 နန္တော၊ ပြုလျက်၊ ဆိန္ဒေယျ၊ ဖြတ်ရာ၏၊ ဣဒံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊
 ဧတ္ထ၊ ဤဝိဝဇ္ဇကထာ၌၊ ဩပမ္ပ သံသန္ဓနံ၊ ဥပမာဖြင့် ဥပမေယျကို နှိုးနှော
 ကြောင်းဖြစ်သော စကားတည်း။ ဟိ၊ ထင်စွာပြုအံ့၊ ဣဓာဝိ၊ ဤဝိဝဇ္ဇကထာ
 အရာ၌လည်း၊ မဟာရုက္ခာဝိယ၊ သစ်ပင်ကြီးကဲ့သို့၊ တေဘူမကဝဋ္ဌံ၊ တေ
 ဘူမကဝဋ်တရားကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ရုက္ခံ၊ သစ်ပင်ကြီးကို၊ နာသေတု
 ကာမော၊ ဖျက်ဆီးလိုသော၊ ပုရိသောဝိယ၊ ယောက်ျားကဲ့သို့၊ ယောဂါဝေ
 ရော၊ ယောဂါဝေရ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ကုဒါလောဝိယ၊
 ပေါက်တူး တူးရှင်းကဲ့သို့၊ ဉာဏံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲကို ဖျက်ဆီးလိုသော သူ၏
 ဖြစ်စွာဖြစ်သော သံဝေဂဉာဏ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ပန္တိဝိယ၊ ခြင်း
 တောင်းကဲ့သို့၊ သမာဓိ၊ သမာဓိကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ရုက္ခန္တေဒန
 ဗရသုဝိယ၊ သစ်ပင်ကိုဖြတ်ကြောင်းဖြစ်သောပုဆိန်ကဲ့သို့၊ ဉာဏံ၊ သမာဓိ
 ကိုမှီ၍ဖြစ်စေအပ်သောဝိပဿနာအားထုတ်ကြောင်းဉာဏ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊

၂၂၆ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

သိအပ်၏။ ရုက္ခဿ။ သစ်ပင်ကြီး၏ မူလေ။ အမြစ်တို့ကို။ ဆိန္ဒကာလောဝိယ
 ဖြတ်သောကာလကဲ့သို့။ အာစရိယသန္တိကေ။ ဆရာ၊ အထံ၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊
 ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ကဟတော။ ယူ၍၊ မနသိရောန္တဿ။ နှလုံးသွင်းခြင်း
 ကိုပြုသော၊ ယောဂီနာ၊ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ပညာ။ ဝိပဿနာပညာကို၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ခဏ္ဍာခဏ္ဍိကံ။ အပိုင်းအပိုင်း၊ ဆိန္ဒကာလောဝိယ၊ ဖြတ်သော
 ကာလကဲ့သို့၊ သင်္ခပတော။ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဝကုန္တံ။ လေးပါးကုန်သော၊
 မဟာဘူတာနံ၊ မဟာဘုတ်တို့ကို၊ မနသိကာရော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဗာလနံဝိယ။ ခွဲခြင်းကဲ့သို့၊ ဧဝတ္ထာလီသာယ။ လေး
 ဆဲ့နှစ်ပါး အတိုင်းအရှည် ရှိသော၊ ကောဋ္ဌာသေသု၊ ကောဋ္ဌာသ အရ
 တို့၌၊ ဝိညာရမနသိကာရော။ အကျယ်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ သကလိကံသကလိကံ။ အစိတ်အစိတ် အမွှာအမွှာ
 ရှိအောင်၊ ကရုဏကာလောဝိယ၊ ပြုသောကာလကဲ့သို့၊ ဥပါဒါရူပဿဝေဝ
 ဥပါဒါနိရုပ်ကို လည်းကောင်း၊ ရူပက္ခန္ဓာရမ္မဏဿ။ ရူပက္ခန္ဓာလျှင်အာရုံ
 ရှိသော၊ ဝိညာဏဿစ၊ ဝိညာဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေသံ၊
 ဤရုပ်နာမ်တို့၏၊ ဝသေန၊ အတွင်းဖြင့်၊ နာမရူပပရိဂ္ဂဟော၊ နာမ်ရုပ်ကိုသိမ်း
 ဆည်းခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ မူလသနံ၊ အမြစ်တို့၏၊ ဥပဇ္ဈေဒနံဝိယ
 အနီးသို့ကပ်၍ဖြတ်ခြင်းကဲ့သို့၊ တဿေဝနာမရူပဿ၊ ထိုနာမ်ရုပ်တရား၏
 သာလျှင်၊ ပစ္စယပရိယေသနံ၊ အကြောင်းကိုရှာခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်
 ၏၊ ဝါတာတပေ၊ လေနေပူ၌၊ သောသတော၊ ခြောက်သွေ့စေ၍၊ အဂ္ဂိနာ၊
 မီးဖြင့်၊ ဗဟနကာလောဝိယ၊ တိုက်သောကာလကဲ့သို့၊ အနုဗုဗ္ဗေန၊ အဓဉ်
 သဖြင့်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အညတရံ၊ တပါး
 ပါးသော၊ သပ္ပါယံ၊ အာဝါသစသောသပ္ပါယကို၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊ ကမ္မ
 ဋ္ဌာနေ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်၊ ဝိဘူတံ၊ ထင်လတ်သော်၊ ဥပဋ္ဌဟမာနေ၊ ရှေးရှု
 ထင်လတ်သော်၊ ဧကပလ္လင်္ဂေ၊ တထက်ဝယ်တည်း၌၊ နိသိန္နဿ၊ နေလျက်
 သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကရောန္တဿ၊ ပြုသည်ဖြစ်၍၊ မဂ္ဂဖလပ္ပတ္တိံ၊
 မဂ်ဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ မနသိကာရောဝိယ၊
 နှလုံးသွင်းခြင်းကဲ့သို့၊ အရဟတ္တပ္ပတ္တိဒိဝသေယေဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်
 သောနေဋ္ဌိသာလျှင်၊ အပရိနိဗ္ဗာယန္တဿ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်မစံလွန်ဘဲ၊ ယာဝတာ
 ယုကံ၊ အသက် ရှည်သမျှကာလပတ်လုံး၊ ဌိတကာလော၊ တည်သော
 ကာလကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ မဟာဝါတေ၊ သည်းစွာလာသောလေ၌
 ဩပုနနံဝိယစ၊ ယွဉ်လိုက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ နဒိယာ၊ မြစ်ရေ၌၊ ပဝါ

ဟနံဝိယစ၊ ဈောလိုက်သကဲ့သို့သည်ကောင်း၊ ဥပါဒိဏ္ဏကက္ခန္ဓဘေဒန၊
 ဥပါဒိဏ္ဏကန္ဓာ၏ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊ အနုပါဒိသေသာယာ နိဗ္ဗာနဘေဒတု
 ယာ၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဘေဒတု၊ ပရိနိဗ္ဗာနဘေဒ၊ ပရိနိဗ္ဗာန ပြုသော
 ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝဋ္ဋုပသမော၊ ဝဋ္ဋုဆင်းရဲ၏ကင်းလွတ်ငြိမ်းခြင်းကို၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၆ ဆဋ္ဌေဝိ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌လည်း၊ ပဉ္စမံ၊ အစကာလ၌၊ ဥပမံ၊ ဥပမာကို၊
 ဝတွာ၊ ဟောပြော၍၊ ပစ္ဆိမံ၊ နောက်ပြီးကာလ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဘဂဝ
 တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝတ္ထော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣဒမေဝနာနတ္ထံ၊
 ဤသို့ ထူးသည် အဖြစ်ကို သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဆဋ္ဌံ၊
 မြောက်ခုမြောက်သောသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ တရုဏောတိ၊ တရုဏောဟူသည်ကား၊
 အဇာတဗလော၊ အသီးမသီးသေးသော၊ ပလိပဋ္ဌေယျာတိ၊ ပလိပဋ္ဌေယျဟူ
 သည်ကား၊ သောဓေယျ၊ မြက်ချို စသည်တို့၏အမြစ် အနွယ်ကိုပယ်ရှား
 သောအားဖြင့်သုတ်သင်ရာ၏၊ ပံသုံဒဗ္ဗေယျာတိ၊ ပံသုံဒဗ္ဗေယျဟူသည်ကား
 ထန္တံ၊ ခက်မာသော၊ ဗရသံ၊ ကြမ်းသော၊ ပံသုံ၊ မကောင်းခြင်းကို ပြုသော
 အာဂန္တု၊ ကမ္မရုကို၊ ဟရိတွာ၊ ပယ်ရှား၍၊ မုဒဂေါမယရုက္ခမယမရပံသုံ၊
 နူးညံ့သောခွားချေးမှုန့်နှင့်ရောသောမြေ ကောင်းသောမြေမျိုးကို၊ ပက္ခိပေ
 ယျ၊ လောင်းရာ၏၊ ဝုဒ္ဓိန္တံ၊ ဝုဒ္ဓိဟူသည်ကား၊ ဝုဒ္ဓိ၊ ကြီးပွားခြင်းသို့၊ အာ
 ပဇ္ဇိတွာ၊ ရောက်၍၊ ဝုပ္ပုပဂေါ၊ ပွင့်ချိန်ရောက်သော သစ်ပင်သည်၊ ဝုပ္ပံ၊
 အပွင့်ကို၊ ဂဏ္ဍေယျ၊ ယူရာ၏၊ ဗလုပဂေါ၊ သီးချိန်ရောက်သော သစ်ပင်
 သည်၊ ဗလံ၊ အသီးကို၊ ဂဏ္ဍေယျ၊ ယူရာ၏၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊
 ဧတ္ထံ၊ ဤသတ္တမသုတ်၌၊ ဩပမ္ပသံသန္ဓနံ၊ ဥပမာဖြင့် ဥပမေယျကို နှီးနှော
 ခြင်းတည်း၊ ဟိ၊ ထင်စွါပြုဦးအံ့၊ တရုဏာရုက္ခောဝိယ၊ ငယ်နုသောသစ်ပင်ကဲ့
 သို့၊ တေဘူမကဝဋ္ဋံ၊ တေဘူမကဝဋ္ဋံကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ရုက္ခဇဝ္ဗကော၊
 သစ်ပင်ကိုပြုပြင်သော၊ ဝုရိသောဝိယ၊ သောကျားကဲ့သို့၊ ဝဋ္ဋနိဿိတော၊
 ဝဋ္ဋံကိုမှီသော၊ ဝုထုဇ္ဇနော၊ ဝုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ မူလ
 ဗလသန္တာနာဒိနိဝိယ၊ အမြစ်အသီးအဘိုင်းခက်မ သန္တာနံစသည်တို့ကဲ့
 သို့၊ တိဘိဒ္ဓါရေဟိ၊ ဒွါရသုံးပါးတို့ဖြင့်၊ ကုသလာ ကုသလ ကမ္မာယူဟနံ၊
 ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံကို အားထုတ်ခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊
 ရုက္ခာယ၊ သစ်ပင်၏၊ ဝုဒ္ဓိအာပဇ္ဇနံဝိယ၊ ကြီးပွားခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းကဲ့သို့၊

၂၂၀ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ပုထုဇ္ဇနဿ၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ တိဟိန္ဒါရေဟိန္ဒါရသုံးပါးတို့ဖြင့်၊ ကမ္မံး
ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံကို၊ အာယုဟတော၊ အားတင်ခြင်း၊ ကြောင့်၊
အပရာပရံ၊ တလူးလာလာ၊ ဝဇ္ဇပ္ပဝတ္တိသင်္ခါရပရိစ္ဆာန် ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗာ
မှတ်အပ်၏၊ ဝိဝဇ္ဇံ၊ ဝိဝဇ္ဇပက္ခကို၊ ပုတ္တနယေနဝေ၊ ရုက္ခံနာ၊ သတု ကာမော
ပုရိသောဝိယစသည်ဖြင့် ပဉ္စမသုတ်၌ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊
ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊
ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

၀၉ အဋ္ဌမနဝမာနိ၊ အဋ္ဌမနဝမသုတ်တို့သည်၊ ဥတ္တနတ္တနာနေဝ၊ ပေါ်
သောအနက် ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ အဋ္ဌမနဝမာနိ၊ ရှစ်ခု မြောက်
သောသုတ်ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တို့သည်၊ နိဗ္ဗိတာနိ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်
ကုန်ပြီ၊ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ ကုရုသုဝိဟရတိတိ၊ ကုရုသု ဝိဟရတိဟူ
သည်ကား၊ ကုရုသုတိ၊ ကုရုသုဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဗဟုဝစနဝသေန၊ ဗဟုဝစ
ဝိဘတ်နှင့်စပ်သဖြင့်၊ လန္ဈဝေါဟာရေ၊ ရအပ်သော အမည်သညာရှိသော၊
ဇနပဒေ၊ ဇနပုဒ်၌၊ ဝိဟရတိ၊ လေးပါး၊ ဣရိယာသာယာ ရှင်ပျော်နေတော်မူ၏
ကမ္မာသဒ္ဓမ္မနာမကုရုနံ နိဂမေတိ၊ ကမ္မာသဒ္ဓမ္မနာမကုရုနံ နိဂမေဟူသည်
ကား၊ ဧဝံနာမကော၊ ဤသို့ကမ္မာသဒ္ဓမ္မအမည်ရှိသော၊ ကုရုနံ၊ ကုရုတိုင်းသူ
တို့၏၊ နိဂမေ၊ နိဂုံးကြီးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုကမ္မာသဒ္ဓမ္မ မည်သော
နိဂုံးကြီးကို၊ ဂေါစရဂါမံကတွာ၊ ဆွမ်းခံရွာအဖို့ပြု၍၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤ
ကားအနက်တည်း၊ အာယသ္မာတိဧတံ၊ အာယသ္မာ ဟူသော ဤစကား
သည်၊ ဝိယဝစနံ၊ ချစ်အပ်သောသူကို ခေါ်ဆိုကြောင်း ဖြစ်သော စကား
တည်း၊ ဧတံ၊ ဤအာယသ္မာဟူသောစကားသည်၊ ဂရူဝစနံ၊ အလေးအမြတ်
ပြုအပ်သောသူကို ခေါ်ဆိုကြောင်းဖြစ်သော စကားတည်း၊ အာနန္ဓောတိ၊
အာနန္ဓော ဟူသည်ကား၊ တဿထေရဿ၊ ထိုမထေရ်၏၊ နာမံ၊ အမည်
သညာတည်း၊ ဧကမန္တံ နိဝိဒိတိ၊ ဧကမန္တံ နိဝိဒိဟူသည်ကား၊ ဆန့်သဇ္ဇ
ဒေါသေ၊ နေရာအပြစ်ခြောက်ပါးတို့ကို၊ ဝိဝဇ္ဇန္တော၊ ကြဉ်လျက်၊ ဒက္ခိဏ
ဇာဏုမဏ္ဍလဿ၊ လကျာပုဆစ်နူးတော်၏၊ အဘိဓမ္မာဓန၊ ရှေ့တော်
တုရုတည်ရာ၌၊ ဆဗ္ဗဏ္ဏာနံ၊ မြောက်သွယ်သောအဆင်းရှိကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓရ
သိန္နံ၊ ဘုရားရှင် ရောင်ခြည်တော်တို့၏၊ အန္တော၊ အတွင်းသို့၊ ပဝိသိတွာ၊
ဝင်၍၊ ပဿန္နုလခါရသံ၊ ကြည်စင်စွာသောချစ်ရည်သို့၊ ဝိဂါဟန္တောဝိယ၊
ဆင်းသက်ဘိ သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ သုဝဏ္ဏပဉ္စု၊ ရွှေပုဆိုးကို၊ ပါရု

ပန္နောပိယ၊ ရုံတိသက္ကံသို့ လည်းကောင်း၊ ရုတ္တကမ္မလဝိတာနမဏ္ဍိ၊ ကမ္မ
လောနိချယ်ပိတာနံလပယ်သို့၊ ပပိယန္တောပိယ၊ ဝင်တိသက္ကံသို့လည်းကောင်း
ဓမ္မဘဏ္ဍာဂံ၊ ရိကော။ တရားဘဏ္ဍာစိုးဖြစ်သော၊ အာယသ္မာအာနန္ဒာ၊
အရှင်အာနန္ဒာထေရ်သည်၊ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ကေမန္တံ
နိသိဒ္ဓိတိ၊ ကေမန္တံနိသိဒ္ဓိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပန၊ စောဒနာ
ပရိဟာရဖြင့်ထင်စွာပြဦးအံ့၊ ကာယဝေလ္လာယ၊ အာဟာရမည်သောအခါ၌၊
ကေနကာရဏေန၊ အာဟာရမည်သောအကြောင်းကြောင့်၊ အယံအာယသ္မာ
ဤအရှင်အာနန္ဒာသည်၊ တဂ္ဂန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမန္တော၊ ချဉ်း
ကပ်သနည်း၊ သာယန္တဝေလ္လာယံ၊ ညချမ်းအခါ၌၊ ပစ္စယာကာရပဉ္စ၊ ပဋိစ္စသ
မုပ္ပါဒ်ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆနကာရဏေန၊ မေးလျှော်လိုခြင်းဟူသောအကြောင်း
ကြောင့်၊ ဥပသင်္ကမန္တော၊ ချဉ်းကပ်သတည်း၊ ကိရ၊ ချဲ့ဦးအံ့၊ တံဒိဝသံ၊ ထို
နေ၌၊ အယံအာယသ္မာ၊ ဤအရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ကုလသင်္ကဟတ္ထာယ၊ အမျိုး
တို့ကဲ့သို့မြှောက်ထောက်ပုံခြင်းငှါ၊ စာရန္တရေစာရန္တရေ၊ အိမ်တံခါးတိုင်း
အိမ်တံခါးတိုင်း၊ သဟသတဏှိကံ၊ သပြာထောင်ထုပ်ကို၊ နိက္ခိပန္နော
ပိယ ချထားဘိသက္ကံသို့၊ ကမ္မာသဒမ္ပ၊ ကမ္မာသဒမ္ပနိရုဒ္ဓါသို့၊ ဝိဏ္ဏာယ၊
စရိတွာ၊ ဆွမ်းခံလှည့်လည်၍၊ ဝိဏ္ဏပါတပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရွာမှ ဖဲခဲလတ်
သော်၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဝတ္တံ၊ ဝတ်ကို၊ ဒဿတွာ၊ ပြ၍၊ သတ္တရိ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝန္တကုဋ်၊ ဝန္တကုဋ်သို့၊ ပပိဋ္ဌေ၊ ဝင်တော်မူလတ်သော်၊
သတ္တာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို၊ ဝန္တတွာ၊ ရှိရုံး၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဒိဝါဌာနံ၊ နေ
သန့်ရာသို့၊ ဝတ္တံ၊ သွား၍၊ အန္တေ၊ ဝ၊ သိကေသု၊ အနီးနေတပည့်တို့သည်၊
ဝတ္တံ၊ ဝတ်ကို၊ ဒဿတွာ၊ ပြ၍၊ ပဋိက္ကန္တသု၊ ဖဲကြကုန်သည်၊ ရှိသော်၊
ဒိဝါဌာနံ၊ နေသန့်ရာအရပ်ကို၊ ပဋိသမ္ပန္နိတွာ၊ တဖန်တမြက်လှည်းပြန်၍၊ စမ္မ
ဓဏ္ဍံ၊ စမ္မဓဏ်ကို၊ ပညပေတွာ၊ ခင်း၍၊ ဥဒကတုမ္ပတော၊ ဇေယျာ၊ ဥဒကော
န၊ ရေဖြင့်၊ ဟတ္ထပါဒေ၊ လက်ခြေတို့ကို၊ သိတလံ၊ အေးမြအောင်၊ ကတွာ၊ ပြု
၍၊ ပည္ဗကံ၊ ထက်ဝယ်ကို၊ အာဘုဇိတွာ၊ ဖွဲ့ခွေ၍၊ နိသိန္ဒော၊ နေလျက်၊ သော
တာပတ္တိ၊ လသမာပတ္တိ၊ သောတာပတ္တိ၊ လသမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊
ဝင်စား၍၊ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ ပရိစ္ဆိန္နကာလဝသေန၊ ပိုင်းခြားအပ် တိုင်း
သောကာလ၏အစွမ်းဖြင့်၊ သမာပတ္တိတော၊ သမာပတ်မှ၊ ဝုဠာယ၊ သ၍၊ ပစ္စ
ယာကာရေ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌၊ ဥာဏံ၊ သမ္ပသနဉာဏ်ကို၊ ဩတာရေသိ၊ ချ၏
သော၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာသည်၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါ၊ ရာတိ၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ
သင်္ခါ၊ ရာဟူ၍၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အန္တံ၊ အဆုံးဖြစ်သောစရာ

၂၃၀ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ - ပဌမတွဲ။

မရဏအင်္ဂါသို့ လည်းကောင်း။ အန္တတော၊ အာရုံဖြစ်သော ဓရမရဏ
 အင်္ဂါ၂၄၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အာဒိ။ အစဖြစ်သော အဝိဇ္ဇာအင်္ဂါ ၁၀ သို့လည်းကောင်း။
 ဥဘယန္တတော၊ နှစ်ဘက်အစွန်းဖြစ်သော အဝိဇ္ဇာဓရာမရဏ၄၊ ပဋ္ဌာယ၊
 စ၍၊ မဏ္ဍိ၊ အလယ်ဖြစ်သော ဝေဒနာအင်္ဂါ ၁၀ သို့လည်းကောင်း။ မဏ္ဍိတော၊
 အလယ်ဖြစ်သော ဝေဒနာ၄၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဥဘော၊ နှစ်ဘက် တုန်းသော၊
 အန္တေ၊ အစွန်းဖြစ်သော အဝိဇ္ဇာဓရာမရဏတို့သို့လည်းကောင်း။ ပါပန္နော
 ရောက်စေလျက်။ တိက္ခတ္ထု၊ သုံးကြိမ်။ ခွါဒသပဒံ၊ တဆဲ့နှစ်ပုဒ်ရှိသော၊
 ပစ္စယာကာရံ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားကို။ သမ္ပယံ၊ သုံးသပ်ဆင်ခြင်၍။ ဧဝံ၊
 ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ သမ္ပသန္တဿ၊ သုံးသပ် ဆင်ခြင်သော၊
 တဿ၊ ထိုရှင်အာနန္ဒာအား။ ပစ္စယာကာရော၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားသည်၊
 ဝိဘူတော၊ ထင်ရှားသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဥတ္တာနုကုတ္တာနုကောဝိယ၊ အ
 လွန်တိမ်သော အယောင်ရှိသကဲ့သို့၊ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၍။ ထတော၊ ထိုနောက်
 ၄၊ စန္ဒေယိ၊ အကြံဖြစ်၍။ အယံ ပစ္စယာကာရော၊ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားကို။
 သဗ္ဗဗုဒ္ဓေဟိ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားရှင်တို့သည်၊ ဂန္တိရောစေဝ၊ နက်သည်
 လည်းဖြစ်၍၊ ဂန္တိရာဝဘာသောစ၊ နက်သည် အယောင်ရှိသည်လည်းဖြစ်
 ၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၍။ ပန၊ ယင်းသို့ဖြစ်လျက်။
 ပဒေသ ဥာဏော၊ ပဒေသဥာဏ်၌။ ဌိတဿ၊ တည်သော၊ သာဝကဿ
 သတော၊ သာဝက၏ အဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်သော။ မယှံ၊ ငါ့အား။ ခေါ၊ စင်စစ်။
 ဥတ္တာနုကောဝိယ၊ တိမ်သော အယောင်ကဲ့သို့။ ဝိဘူတောပါကဇော၊ ထင်
 ရှားသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၍။ ခေါ၊ စင်စစ်။ သေ၊ ဤပဋိစ္စ
 သမုပ္ပါဒ်တရားသည်။ မယှံ၊ ယေဝ၊ ငါအားသာလျှင်။ ဥတ္တာနုကောဝိယ၊
 တိမ်သော အယောင်ကဲ့သို့။ ဥပဋ္ဌာတိနု၊ ထင်လေသလော၊ ဥဒါဟု၊ ယင်း
 သို့မဟုတ်။ အညေသမ္ပိ၊ ငါမှတပါးသောသူတို့အားလည်း။ ဥတ္တာနုကော
 ဝိယ၊ တိမ်သော အယောင်ကဲ့သို့။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်လေသလော။ ဣတိ၊ ဤ
 သို့။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဥပဋ္ဌာနုကာရဏံ၊ ရှေးရှုထင်ခြင်း အကြောင်းကို။
 သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အာရော စေသာဝိတိ၊ ကြားလျှောက်ချေ
 အံ့ဟူ၍၊ နိသိန္နဋ္ဌာနတော၊ နေရာအရပ်မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထလတ်၍။ စမ္မဓဏ္ဍံ၊
 စမ္မဓဏ်ကို၊ ပပေါဇေတွာ၊ ခေါလတ်၍။ အာဒါယ၊ ဆောင်ယူခဲ့၍။ သာယန္တ
 သမယေ၊ ညချမ်း အခါ၌။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိ၊
 ချဉ်းကပ်သတည်း။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ သာယန္တဝေသာယံ ပစ္စယာကာရ
 ပဋိပစ္ဆန္တနုကာရဏေန ဥပသင်္က မန္တောတိ၊ သာယန္တဝေသာယံ ပစ္စယာ

ကာရပဋိပုစ္ဆနကာရဏေန ဥပသင်္က မန္တောဟူသော စကားကို၊ မဟာ၊
 ငါသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ယာဝဂန္တိရောတိ၊ ယာဝဂန္တိရောဟူသော၊
 ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ၌၊ ယာဝသဒ္ဓေါ၊ ယာဝသဒ္ဓါသည်၊ ပမာဏာတိတ္ထမေ၊ အတိုင်း
 အရှည်နှင့်လွန်သောအနက်၌၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို၊
 အတိတ္တဗ္ဗ၊ လွန်၍၊ ဂန္တိရော၊ နက်၏။ အတိဂန္တိရော၊ အလွန်နက်၏။ ဣတိ
 အတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ဂန္တိရာဝတာသောတိ၊ ဂန္တိရာဝတာသော
 ဟူသောပုဒ်၌၊ ဂန္တိရောဝ၊ နက်သည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဝတာသ
 တိဒိဿတိ၊ ဉာဏ်အားထင်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဟိ၊ ထင်စွာပြုအံ့၊ ဧကံ၊ အချို့သောရေသည်၊ ပူတိရေသ
 ပဏ္ဏရေသဝသေန၊ ရွှံ့စီးပုပ်ရည်သစ်ရွက်ရည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ကာဠဝဏ္ဏံ
 မည်းနက်သော အဆင်းရှိသော၊ ပုရုဏဥဒကံဝိယ၊ ကာလမြင့်ညောင်း
 ဟောင်းပြီးသော ရေကဲ့သို့၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ တိမ်သည်ဖြစ်လျက်သာလျှင်၊
 ဂန္တိရာဝတာသံ၊ နက်ယောင်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ တံ၊
 ထိုရေသည်၊ ဇာဏုပ္ပမာဏန္တိ၊ ပုဆစ်ဒူးမျှပမာဏရှိသော်လည်း၊ သတ
 ပေါရိသံဝိယ၊ အသူတရာနက်ထွစွာသောရေကဲ့သို့၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဧကံ၊
 အချို့သော ရေသည်၊ မဏိတာသံ၊ မြရည်အရောင်နှင့်တူသော၊ ဝိပ္ပသန္တ
 ဥဒကံဝိယ၊ အထူးသဖြင့်ကြည်လင်သော ရေကဲ့သို့၊ ဂန္တိရံ၊ နက်သည်
 ဖြစ်လျက်၊ ဥတ္တာနာဝတာသံ၊ တိမ်သောအယောင်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဟိ၊ သင့်စွာတံ၊ ထိုရေသည်၊ သတပေါရိသန္တိ၊ အသူတရာနက်သော်လည်း
 ဇာဏုပ္ပမာဏံဝိယ၊ ပုဆစ်ဒူးမျှပမာဏရှိသကဲ့သို့၊ ခါယတိ၊ ထင်၏။ ဧကံ၊
 အချို့သော ရေသည်၊ ပါတိအာဒိသု၊ ခွက်အစရှိသည်တို့၌၊ ဥဒကံဝိယ၊
 ရေကဲ့သို့၊ ဥတ္တာနံ၊ တိမ်သည်ဖြစ်လျက်၊ ဥတ္တာနာဝတာသံ၊ တိမ်သော
 အယောင်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကံ၊ အချို့သောရေသည်၊ သိနေရပါဒ
 ကမဟာသမုဒ္ဒေ၊ မြင့်မိုရ်တောင်ခြေတွင်တည်သော မဟာ သမုဒ္ဒရာ၌၊
 ဥဒကံဝိယ၊ ရေကဲ့သို့၊ ဂန္တိရံ၊ နက်သည်ဖြစ်၍၊ ဂန္တိရာဝတာသံ၊ နက်သော
 အယောင်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုပြီးသောအခြင်းအရာဖြင့်
 ဥဒကမေဝ၊ ရေသည်သာလျှင်၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးတူသော၊ နာမာနိ၊ ဥတ္တာန
 ဂန္တိရာဝတာသစသောအမည်တို့ကို၊ လဘတိ၊ ရှေ့၏။ ပန၊ အထူးကား၊ ပဋိစ္စ
 သမုပ္ပါဒေ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရား၌၊ ဧတံ၊ ဤဂန္တိရာဝတာသစသောအမည်
 သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏။ အယံ၊ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားသည်၊ ဂန္တိ
 ရောဝ၊ နက်သည်လည်းဖြစ်၏။ ဂန္တိရာဝတာသောစ၊ နက်သော အယောင်

၂၃၂ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ရှိသည်လည်းဖြစ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဧကမေဝနာမံ။ တပါးတည်းသာဖြစ်
သောအမည်ကို။ လဘတိ။ ရ၏။ ဧဝံပေါ။ ဤသို့သဘောရှိသည်။ သမာ
နောပိ။ ဖြစ်သော်လည်း။ ပန။ စင်စစ်။ အထစး။ ထိုသို့ဂန္တိရဖြစ်၍ဂန္တိရာဝ
ဘာသဖြစ်ပါလျက်လည်း။ မေးငါ့အား။ ဥတ္တာနကုတ္တာနကောပိယ။ အလွန်
တိမ်သော အယောင်ရှိသကဲ့သို့။ ခါယတိ။ ထင်၏။ ဘန္တေ။ အရှင်ဘုရား။
တဒိဒံ။ ထိုသို့နက်သည်ဖြစ်၍နက်သောအယောင်ရှိသည်ဖြစ်လျက်အလွန်
တိမ်သောအယောင်ရှိသကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်အားထင်ခြင်းသည်။ အတ္ထရိယံ။
အံ့ဘွယ်သရဲရှိ၏။ ဘန္တေ။ အရှင်ဘုရား။ အတ္တုတံ။ မဖြစ်ကောင်းဖြစ်ခဲ့၏။
ဧဝံ။ ဤသို့။ အတ္တနောမိမိ၏။ ဝိမှယံ။ အံ့ဘွယ်သရဲဖြစ်ပွားသည် အကြောင်း
ကို။ ပကာသေန္တေ။ ထင်ရှားပြလျက်ပဉ္စံ။ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိတွာ။ မေး
လျှောက်၍။ ဝုဏ္ဏိဘူတော။ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်လျက်။ နိဝိဒိ။ နေ၏။ ဘဂဝါ။
မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ။ ထိုရှင်အာနန္ဒာ၏။ ဝစနံ။ စကားကို။ သုတွာ။
ကြားတော်မူ၍။ အာနန္ဒော။ အာနန္ဒာသည်။ ဘဝဂ္ဂဂဟဏာယ။ ဘဝဂ်ကို
လှမ်းယူခြင်းငှါ။ ဟတ္ထံ။ လက်ကို။ ပဿာရေန္တောပိယ။ ဖြန့်သော ယောကျ်ား
ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ သိနေရုံ။ မြင့်မိုရ်တောင်ကို။ ဘိဒ္ဓိတွာ။ ခွဲ၍။ မိဗ္ဗံ။
တောင်၏အဆီအရသာကို။ နိဟရိတုံ။ ထုတ်ခြင်းငှါ။ ဝါယမောနောပိယ။
အားသစ်သော ယောကျ်ားကဲ့သို့လည်းကောင်း။ နာဝါယ။ ရွှေကို။ ဝိနာ။
ကြဉ်၍။ မဟာသမုဒ္ဒံ။ မဟာသမုဒ္ဒရာကို။ တရိတုကာမောပိယ။ လက်ပစ်
ကူးလိုသော ယောကျ်ားကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ပထဝီ။ ယူဇနာနှစ်သိန်း
လေးသောင်း အထွှန်သော မဟာပထဝီမြေကို။ ပရိဝတ္တေတွာ။ ထက်
အောက်ပြောင်းပြန်တွန်၍။ ပထဝေါဇံ။ မြေစီမြေလွှာမြေဩဇာကို။ ဂဟေ
တုံ။ ယူဇနာဆယ်ခြင်းငှါ။ ဝါယမောနောပိယ။ လုံ့လကြိုးစားသောယောကျ်ား
ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓဝိသယံ။ ဘုရားသခင်တို့၏အရာဖြစ်သော။ ပဉ္စံ။
ပြဿနာကို။ အတ္တနောမိမိအား။ ဥတ္တာနကုတ္တာနန္တိ။ အလွန်တိမ်သောအ
ယောင်ရှိသည်ဟု။ ဝဒတိ။ ဆိုလေဘိ၏။ ဟန္တံ။ ယခု။ အဿ။ ထိုအာနန္ဒာအား
ဂန္တိရာဘာဝံ။ နက်နဲသောအဖြစ်ကို။ အာစိက္ခာပိတိ။ ဟောကြားအံ့ဟု။ ပိန္တေ
တွာ။ ကြံတော်မူ၍။ မာဟေဝန္တိ အာဒိ။ မာဟေဝံဤသို့အစရှိသောစကား
ကို။ အာဟ။ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထံ။ ထိုမာဟေဝံအစရှိသောစကား၌။ မာဟေ
ဝန္တိ။ မာဟေဝံဟူသောပုဒ်၌။ ဟကာရော။ ဟအက္ခရာသည်။ နိပါတမတ္ထံ။
နိပါတ်မျှသာတည်း။ ဧဝံ။ ဤသို့ဥတ္တာနကုတ္တာနကောပိယခါယတိဟူသော
စကားကို။ မာဘာဏိ။ သင်မဆိုလင့်။ ဣတိအတ္ထော။ ဤကားအနက်တည်း။

စ၊ဆက်ဦးအံ့၊မာဟေဝန္တိဣဒံ၊ မာဟေဝံဟူသောဤစကားကို၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ အရှင် အာနန္ဒာကို၊ ဥဿာ
ဒေန္တောပိ၊ဦးမြောက်တော်မူလိုသောကြောင့်လည်း၊ ဘဏတိ၊ ဆိုတော်
မူ၏၊အပဿာဒေန္တောပိ၊ နှိပ်နှင်းတော် မူလိုသောကြောင့်လည်း၊ ဘဏ
တိ၊ဆိုတော်မူ၏၊ဥဿာဒေန္တောပိတိ၊ ဥဿာဒေန္တောပိဟူ၍၊ယံ၊အကြင်
စကားကို၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊တွံ၊သင်
သည်၊မဟာပညာ၊ကြီးမြတ်သောပညာရှိ၏၊ ဝိသဒညာဏော၊ သန်ရှင်း
သောညာဏ်ရှိ၏၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊ တေ၊သင်အား၊ ဂန္တိရောပိ၊ နက်နဲ
သည်လည်းဖြစ်သော၊ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားသည်၊ဥတ္တာ
နကောပိယ၊တိမ်သောအယောင်ကဲ့သို့၊ခါယတိ၊ထင်၏၊ပန၊စင်စစ်မူကား
သေ၊ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားသည်၊ အညေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ဥတ္တာန
ကောတိ၊ တိမ်သော အယောင်ရှိလိမ့်အံ့သည်ဟု၊ နသလ္လက္ခေ တဗ္ဗေ၊
မမှတ်အပ်၊သော၊ ထိုပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားသည်၊ဂန္တိရောယေဝစ၊နက်
သည်သာလျှင်လည်းဖြစ်၏၊ ဂန္တိရာဝတာသောစ၊နက်သော အယောင်
ရှိသည်လည်းဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရား၏ အရှင်အာနန္ဒာမှာ
ဥတ္တာနအဖြစ်ရှိငြားသော်လည်း သူတပါးတို့အားဂန္တိရဂန္တိရာဝတာသ
ဖြစ်ရာ၌၊စတသေသ၊ လေးပါးဖုန်သော၊ ဥပမာ၊ ဥပမာတို့ကို၊ ဝဒန္တိ၊
ဆရာမြတ်တို့ဆိုကုန်၏၊ကိရ၊ အကျယ်ချဲ့ဦးအံ့၊ ဆမာသေ၊ ခြောက်လတို့
ပတ်လုံး၊ သုဘောဇနရသ ဗုဋ္ဌဿ၊ ကောင်းမွန်သော ဘောဇဉ်အမြန်
အရသာဖြင့်မွေးမြူအပ်သော၊ကတယောဂဿ၊ လက်ပန်းလက်ငွေ့မှမှာ
ရံခါမမေ့ လေ့ကျက် ကျင်လည်ခြင်းရှိသော၊ သမဇ္ဇသမယေ၊ သဘင်
အခါ၌၊ ကတမလ္လပါသာဏပရိစယဿ၊ မလ္လပါသာဏမှု၌ ပြုအပ်သော
လေ့လာခြင်းရှိသော၊မဟာမလ္လဿ၊ လက်ပန်းသည်ကြီးအား၊ပုဒ္ဓဘူမိ
စစ်မြေသို့၊ဂန္ထန္တဿ၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ အန္တရာ၊ အကြား၌၊ မလ္လပါ
သာဏံ၊လက်ပန်းသည်တို့သည်ကြီးစွာသော ခွန်အားတို့ဖြင့်ပစ်အပ်သင့်
သောကျောက်ကို၊ ဒေသသံ၊ ပြကုန်ရာ၏၊သော၊ ထိုလက်ပန်းသည်ကြီး
သည်၊တေံ၊ဤသည်ကား၊ကိံ၊အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ဆို၏၊
မလ္လပါသာဏောတိ၊ မလ္လပါသာဏောဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလတ်သော်၊ နံ၊
ထိုမလ္လပါသာဏကို၊အာဟရထ၊ဆောင်ခဲ့ကုန်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ဆို၏၊
ဥက္ခိပိတံ၊ချီမြောက်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောဒိတိ၊ ငါတို့မတတ်နိုင်ဟူ၍၊ဝုတ္တံ
ဆိုကြသည်ရှိသော်၊သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ဂန္တိ၊ သွားလတ်၍၊ ဣမဿ၊ဤ

၂၃၄ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ကျောက်၏။ ဘာရိယဋ္ဌာနံ။ လေးသော အရာသည်။ ကုဟိ။ အတယ်မှာနည်း
 ဣတိ။ ဤသို့။ ဝတ္ထာ။ ဆို၍။ ဇိဟိဟဇ္ဈဟိ။ လက်နှစ်ဘက်တို့ဖြင့်၊ နွေပါ
 သာဏေ။ ကျောက်နှစ်လုံးတို့ကို။ ဥက္ကိပိတ္တာ။ ခြောက်ချိ၍။ ကိဇ္ဇာဂုဇ္ဇဝိယ။
 ကစားသော မူရည်းသီးတို့ကဲ့သို့။ ခိပိတ္တာ။ ပစ်လွှင့်၍။ အဂမာသိ။ သွား၏။
 တတ္ထ။ ထိုဥပမာစကား၌၊ မလ္လဿ။ လက်ပန်းသည်ကြီးအား။ မလ္လပါသာ
 ဏော။ မလ္လမည်သော ကျောက်သည်။ သလ္လဟုကောတိ။ ပေါ့ကားပေါ့၏။
 အညောသမ္ဘိ။ သူတပါးတို့အားလည်း။ လဟုကောတိ။ ပေါ့လိမ့်မည်ကား
 ဟူ၍။ နဝတ္ထဗ္ဗော။ မဆိုသင့်။ ဟိ။ ထိုစကားသင့်စွာဆာမာသေးခြောက်လတို့
 ပတ်လုံး။ သုဘောဇနရသ ပုဋ္ဌော။ ကောင်းမွန်စွာသော ဘောဇဉ်အမြန်
 အရသာဖြင့်မွေးမြူအပ်သော၊ မလ္လောဝိယ။ လက်ပန်းသည်ကြီးကဲ့သို့။ ကပ္ပ
 သတသဟသံ။ ကမ္ဘာတသိန်းကာလပတ်လုံး။ အဘိနိဟာရ သမ္ပန္နော။
 ဆုတောင်းပါရမီနှင့် ပြည့်စုံသော။ အာယသ္မာအာနန္ဒော။ အရှင်အာနန္ဒာ
 သည်။ မလ္လဿ။ လက်ပန်းသည်ကြီးအား။ မဟာဗလတာယ။ ကြီးသော
 ခွန်အားရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မလ္လ ပါသာဏော။ မလ္လ မည်သော
 ကျောက်သည်။ လဟုကောယထာ။ ပေါ့သော အယောင်ကဲ့သို့။ ဧဝံ။ ဤအတူ
 ထေရဿ။ အရှင်အာနန္ဒာအား။ မဟာပညတာယ။ ကြီးသောပညာရှိသည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားသည်။ ဥတ္တာနော
 တိ။ တိမ်သော အယောင်ရှိသည်ဟူ၍။ ဝတ္ထဗ္ဗော။ ဆိုအပ်သင့်၏။ သော။
 ထိုပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားသည်။ အညောသံ။ သူတပါးတို့အား။ ဥတ္တာနောတိ။
 တိမ်သော အယောင်ရှိသည်ဟူ၍။ နဝတ္ထဗ္ဗော။ မဆိုအပ်သင့်။ စ။ ဆက်ဦးအံ့
 မဟာသမုဇ္ဈေ။ မဟာသမုဇ္ဈရာ၌။ တိမိနာမမဟာမဇ္ဈော။ တိမိမည်သော
 ငါးကြီးသည်။ ဇိယောဇနသတိကော။ ယူဇနာနှစ်ရာရှိ၏။ တိပိင်္ဂလော။ တိပိင်္ဂ
 လမည်သော။ မဟာမဇ္ဈော။ ငါးကြီးသည်။ တိယောဇနသတိကော။ ယူဇနာ
 သုံးရာရှိ၏။ တိမိရပိင်္ဂလော။ တိမိရပိင်္ဂလမည်သော။ မဟာမဇ္ဈော။ ငါးကြီး
 သည်။ ပဉ္စယောဇနသတိကော။ ယူဇနာငါးရာရှိ၏။ အာနန္ဒော။ အာနန္ဒာ
 ငါးရင်း။ တိမိနန္ဒော။ တိမိနန္ဒာငါးရင်း။ အဇ္ဈာရောဟော။ အဇ္ဈာရောဟငါးရင်း
 မဟာတိမိ။ မဟာတိမိငါးကြီးရင်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝတ္ထာရော။ လေးကောင်
 ကုန်သော။ ဣမေမဟာမဇ္ဈော။ ဤငါးကြီးတို့သည်။ ယောဇနသဟသိကာ
 ယူဇနာတထောင်ရှိကုန်သည်။ ဘောဇ္ဇိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္ထ။ ထိုခုနစ်ကောင်
 သောငါးကြီးတို့တွင်။ တိမိရပိင်္ဂလေနော။ တိမိရပိင်္ဂလမည်သောငါးကြီး
 ဖြင့်သာလျှင်။ ဒိပေန္တိ။ ဆရာမြတ်တို့ပြကုန်၏။ ကိရ။ ကြားဘူးသည်ကား။

တသာ။ ထိုတိမိရပိက်လမည်သော ငါးကြီး၏။ ဒက္ခိဏကဏ္ဍိ။ လက်ဝဲနား
ရှက်ကို။ စာလေန္တဿ။ လှုပ်စေသည်ရှိသော်။ ပဉ္စယောဇနသတေ။ ယူဇနာ
ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ပဒေသေ။ အရပ်၌။ ဥဒကံ။ ရေသည်။ စလတိ။
တုန်လှုပ်၏။ တထာ။ ထိုအတူ။ ဝါမကဏ္ဍိ။ လက်ဝဲနားရှက်ကို။ တထာ။
ထိုအတူ။ နဂုံဌိ။ အမြီးကို။ တထာ။ ထိုအတူ။ သီသံ။ ဦးခေါင်းကို။ စာ
လေန္တဿ။ လှုပ်စေသည်ရှိသော်။ ပဉ္စယောဇနသတေ။ ယူဇနာငါးရာ
အတိုင်း အရှည်ရှိသော။ ပဒေသေ။ အရပ်၌။ ဥဒကံ။ ရေသည်။ စလတိ။
တုန်လှုပ်၏။ ပန။ ထူးသည်ကိုဆိုအံ့။ ဧကဏ္ဍေ။ နားရွက် နှစ်ဘက်တို့ကို။
စာလေတွာ။ လှုပ်ရှားစေ၍။ နဂုံဌေန။ မြီးတူးဖြင့်။ ပဟရိတွာ။ ခတ်၍။ သီသံ။
ဦးခေါင်းကို။ အပရာပရံ။ ထိုဌဉ္စါမှ။ ကတွာ။ ပြု၍။ ကိဋ္ဌိတံ။ ကစားမြူးတူး
ခြင်းငှါ။ အာရဒ္ဓဿ။ အားသစ်အပ်သည်ရှိသော်။ သတ္တဗ္ဗယောဇနသတေ။
ယူဇနာခုနစ်ရာရှစ်ရာအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဌာနေ။ မဟာသမုဒ္ဒရာအရပ်
၌။ ဘာဇနေ။ အိုးခွက်၌။ ပက္ခိပိတွာ။ ထည့်၍။ ဥဒ္ဓနေ။ ခုံလောက်၌။ အာရော
ပိတံပိယ။ တင်အပ်သကဲ့သို့။ ဥဒကံ။ မဟာသမုဒ္ဒရာရေသည်။ ပတ္တုတေ။
ကျိုက်ကျိုက်ဆူ၏။ ယောဇနသတမတ္တေ။ ယူဇနာတရာမျှလောက်သော။
ပဒေသေ။ အရပ်၌။ ဥဒကံ။ ရေသည်။ ပိဋ္ဌိ။ ကျောက်ကုန်းကို။ ဆာဒေတံ။
ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှါ။ နသက္ကောတိ။ မတတ်နိုင်သော။ ထိုတိမိရပိက်လမည်သော
ငါးကြီးသည်။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ဝဒေယျ။ ဆိုရာ၏။ ကိံ။ ဝဒေယျ။ အဘယ်သို့ဆိုရာသ
နည်း။ အယံမဟာသမုဒ္ဒေါ။ ဤမဟာသမုဒ္ဒရာသည်။ ဂန္တိရောတိ။ နက်ထွ
သည်ဟူ၍။ ဝဒန္တိ။ သူများပြောဆိုကုန်၏။ အဿ။ ထိုမဟာသမုဒ္ဒရာ၏။
ဂန္တိရေတာ။ နက်သည်၏အဖြစ်သည်။ ကုတော။ အဘယ်မှာနည်း။ မယံ။ ငါ
၏။ ပိဋ္ဌိမတ္တန္တဝဒနန္တိ။ ကျောက်ကုန်းမျှကိုဖုံးမိရုံမျှလည်းဖြစ်သော။ ဥဒကံ။ ရေ
ကို။ နလဘာမိ။ မရလေတကား။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝဒေယျ။ ဆိုရာ၏။ တတ္ထ။ ထိုဥပ
မာစကား၌။ ကာယူပပန္နဿ။ ကြီးမားထွဋ်သော ကိုယ်နှင့်ပြည့်စုံသော။
တိမိရပိက်လယ။ တိမိရပိက်လမည်သောငါးကြီးအား။ မဟာသမုဒ္ဒေါ။ မဟာ
သမုဒ္ဒရာသည်။ ဥတ္တာနောတိ။ တိမ်ယောင်ရှိသည်ဟူ၍။ အညေသဉ္စေတပါး
လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ခုဒ္ဒကမန္တဝနံ။ ငယ်သောကိုယ်ရှိသောငါးတို့အား။
ဥတ္တာနောတိ။ တိမ်ယောင်ရှိလိမ့်အံ့ဟူ၍။ နဝတ္တဗ္ဗော။ မဆိုအပ်သင့်။ ဧဝ
မေဝ။ ဤနှင့်ခြင်းရာတူစွာသာလျှင်။ ဥာဏူပပန္နဿ။ ကြီးစွာသောဥာဏ်နှင့်
ပြည့်စုံသော။ ထေရဿ။ အရှင်အာနန္ဒာထေရ်အား။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ။ ပဋိစ္စ
သမုပ္ပါဒ်တရားသည်။ ဥတ္တာနောတိ။ တိမ်ယောင်ရှိသည်ဟု။ အညေသဉ္စိ။

၂၉၅

၂၃၆ နိဒါန်းဝတ္ထဝင်ပုဂံအတ္ထကယောနိယျ-ဗဠမတ္တံ

တပါးသော သူတို့အားလည်း။ ဥတ္တာနောတိ၊ တိမ်ယောင် ရှိလိမ့်အံ့ဟူ၍။
 နဝတ္ထဗ္ဗော၊ မဆိုလေအပ်။ စ၊ ဆိုဘွယ်ရှိသေး၏။ သုပဏ္ဏရာဇော၊ ဂဠုန်မင်း
 သည်။ ဗိယဘယောဇနသတိကော၊ ယူဇနာတရောငါးဆယ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုဂဠုန်မင်း၏။ ဒက္ခိဏပက္ခော၊ လက်ဝဲဘက် အတောင်
 သည်။ ပညာသယောဇနကော၊ ယူဇနာငါးဆယ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဝါမပက္ခော၊ လက်ဝဲဘက် အတောင်သည်။ တဿ၊ ထိုအတူယူဇနာငါး
 ဆယ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပိဋ္ဌ ဝဋ္ဋိစ၊ မြီးစည်းသည်ကား။ သဗ္ဗိယော
 ဇနိကာ၊ ယူဇနာခြောက်ဆယ်ရှိ၏။ ဂီဝါ၊ လည်သည်။ တိံ သယောဇနကော၊
 ယူဇနာသုံးဆယ်ရှိ၏။ မုခံ၊ နှုတ်သီးသည်။ နာယောဇနံ၊ ကုံးယူဇနာရှိ၏။
 ပါဒါ၊ ခြေတို့သည်။ ခွါဒသယောဇနိကာ၊ တဆဲ့နှစ်ယူဇနာရှိကုန်၏။ တသ္မိံ၊
 ထိုဂဠုန်မင်းသည်။ သုပဏ္ဏဝါတံ၊ နဂါးကိုဖမ်းယူခြင်းစသည်တို့၌ဆင်းရဲ
 ဖြစ်စေခြင်း၏အတွင်းဖြင့်ဖြစ်သောဂဠုန်လေကို။ ဒသေတံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ အာ
 ခုဇ္ဇေ၊ အားထုတ်အပ်သည်ရှိသော်။ သတ္တဋ္ဌယောဇနသတံ၊ ယူဇနာခုနစ်ရာ
 ယူဇနာရှစ်ရာ အတိုင်း အရှည်ရှိသော။ ဌာနံ၊ ကောင်းကင် အရပ်သည်။
 နပ္ပဟောတိ၊ မလောက်။ သော၊ ထိုဂဠုန်မင်းသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊
 ဆိုရာချေ၏။ အယံအာကာသော၊ ဤကောင်းကင်သည်။ အနန္တောတိ၊ ဆုံး
 ဆမရှိဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ သူများ ပြောဆိုကုန်၏။ အဿ၊ ထိုကောင်းကင်၏။
 အနန္တတာ၊ ဆုံးဆမရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ကုတော၊ အတယ်မှစနည်း။
 မယံ၊ ငါတို့သည်။ ပက္ခဝါတပတ္တာရဏောကာသမ္ပိ၊ ဂဠုန်လေကိုဖြစ်စေ
 ခြင်းငှါအတောင်နှစ်ဘက်၌ဖြန့်ရာကိုမျှလည်း။ နလတာမာတိ၊ မရလေကုန်
 ဟူ၍။ ဝဒေယျ၊ ဆိုလေရာ၏။ တတ္ထ ထိုဥပမာစကား၌။ ကာယူပပန္နဿ၊
 ကြီးမင်းထွဋ္ဌာသောကိုယ်နှင့်ပြည့်စုံသော။ သုပဏ္ဏရုညော၊ ဂဠုန်မင်းအား
 အာကာသော၊ ကောင်ကင်သည်။ ပရိတ္တောတိ၊ ကျဉ်းသည်ဟူ၍။ အညေ
 သဉ္စ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ခုဒ္ဒကပက္ခိနံ၊ ဌက်ငယ်တို့အား။ ပရိတ္တော
 တိ၊ ကျဉ်းလိမ့်အံ့ဟူ၍။ နဝတ္ထဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်။ ဧဝမေဝ၊ ဤနှင့်ခြင်းရာ တူစွာ
 သာလျှင်။ ဥာဏူပပန္နဿ၊ ကြီးစွာသောဥာဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော။ ထေရဿ၊
 အရှင်အာနန္ဒာထေရ်အား။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားသည်။
 ဥတ္တာနောတိ၊ တိမ်ယောင်ရှိသည်ဟူ၍။ အညေသမ္ပိ၊ သူတပါးတို့အားလည်း
 ဥတ္တာနောတိ၊ တိမ်ယောင်ရှိလေအံ့ဟူ၍။ နဝတ္ထဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်။ ပန၊ ဥပမာ
 တကြောင်းကား။ ရာဟုအသုရိန္ဒော၊ ရာဟုအသုရာမင်းသည်။ ပါဒန္တတော၊
 ခြေအဆုံးမှ။ ယာဝကောသန္တာ၊ ဆံအဆုံးတိုင်အောင်။ ယောဇနာနံ၊ ယူဇနာ

တို့၏။ စတ္တာရိသဟဿာနိ။လေးထောင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌစ
သတာနိ၊ ရှစ်ရာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တဿ၊ ထို
ရာဟုအသုရာမင်း၏၊ ခြံနံ၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော၊ ဗဟာနံ၊ မောင်းတို့၏။ အန္တ
ရံ၊ အကြားသည်။ ခွါဒသယောဇနသတိကံ၊ ယူဇနာ တရောနှစ်ဆယ်ရှိ၏။
ဗဟလတ္ထေနစ၊ အထူအားဖြင့်ကား၊ ဆယောဇနသတိကံ၊ ယူဇနာခြောက်ရာ
ရှိ၏။ ဟတ္ထပါဒတလ္လာနိ၊ လက်ဖဝါး ခြေဖဝါးပြင်တို့သည်။ တိယောဇန
သတိကာနိ၊ ယူဇနာသုံးရာစီရှိကုန်၏။ မုခံ၊ ခံတွင်းသည်။ တထာ၊ ထိုအတူ
ယူဇနာသုံးရာရှိ၏။ ကေဂုံလိပဗ္ဗံ၊ လက်ချောင်းတဆစ် တဆစ်သည်၊ ဗညာ
သယောဇနံ၊ ယူဇနာငါးဆယ်ရှိ၏။ ဘဓကန္တရံ၊ မျက်မှောင်နှစ်ဘက်ကြား
သည်။ တထာ၊ ထိုအတူယူဇနာ ငါးဆယ်ရှိ၏။ နုလ္လာဇူ၊ နဖူးပြင်သည်။
တိယောဇနသတိကံ၊ ယူဇနာသုံးရာရှိ၏။ သိသံ၊ ပြီးခေါင်းသည်။ နဝယော
ဇနသတိကံ၊ ယူဇနာကိုးရာရှိ၏။ မဟာသမုဒ္ဒံ၊ မဟာ သမုဒ္ဒရာသို့၊ ဩ
တိဏ္ဍဿ၊ သက်ဆင်းသော၊ တဿ၊ ထိုရာဟုအသုရာမင်းအား။ ဂန္တိရ
ဥဒကံ၊ နက်သောရေသည်။ ဇာဏုပ္ပမာဏံ၊ ပုဆစ်ခူးမျှ ပမာဏရှိသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုရာဟုအသုရာမင်းသည်။ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဝဇေယျ၊
ဆိုရာ၏။ အယံမဟာသမုဒ္ဒေါ၊ ဤမဟာသမုဒ္ဒရာသည်။ ဂန္တိရောတိ၊ နက်
ထွသည်ဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ သူများဆိုကြကုန်၏။ အဿ၊ ထိုမဟာသမုဒ္ဒရာ၏။
ဂန္တိရတာ၊ နက်သည်၏အဖြစ်သည်။ ကုတော၊ အဘယ်မှာနည်း။ မယံ၊ ငါ
တို့မူကား။ ဇာဏုပဋိစ္ဆာဒနမတ္တမ္ပိ၊ ပုဆစ်ခူးနှစ်ရုံမျှလည်း၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ န
လဘာမာတိ၊ မရလေကုန်ဟူ၍၊ ဝဇေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ကာယူပပန္နဿ၊ ကြီးမား
ထွသောသောကိုယ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ တဿရာဟုနော၊ ထိုရာဟု အသုရာမင်း
အား၊ မဟာသမုဒ္ဒေါ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာသည်။ ဥတ္တာနောတိ၊ တိမ်လောင်ရှိ၏
ဟူ၍၊ အညေသံ၊ တပါးသောသူတို့အား၊ ဥတ္တာနောတိ၊ တိမ်လောင်ရှိလိမ့်
အံ့ဟူ၍၊ နဝတ္ထဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်၊ ဇေမေဝ၊ ဤနှင့်ခြင်းရာ ထူစွာသာလျှင်၊
ဥာဏုပပန္နဿ၊ ကြီးစွာသောဥာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော၊ ထေရဿ၊ အရှင်အာ
နန္ဒအား၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားသည်။ ဥတ္တာနောတိ၊ တိမ်
လောင်ရှိသည်ဟု၊ အညေသမ္ပိ၊ သူတပါးတို့အားလည်း၊ ဥတ္တာနောတိ၊ တိမ်
လောင်ရှိလိမ့်အံ့ဟူ၍၊ နဝတ္ထဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်၊ ဇေမတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်
သဘောကို၊ သန္ဓာယ၊ ရှည်၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မာဟေဝံအာ
နန္ဒအဝစ၊ မာဟေဝံအာနန္ဒအဝစာတိ၊ မာဟေဝံအာနန္ဒအဝစ၊ မာဟေဝံအာ
နန္ဒအဝစဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဟိ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ထေရဿ၊ အ

၂၃၀ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ရှင်အာနန္ဒာ ထေရ်အား။ စတုဟိ၊လေးပါး ကုန်သော။ ကာရဏဟိ၊အ
 ကြောင်းတို့ဖြင့်။ ဂန္တိရော၊နက်နဲသော။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
 တရားသည်။ ဥတ္တာနောတိ၊တိမ်သော အလောင်းရှိသည်ဟူ၍။ ဥပဋ္ဌာသိ၊
 ထင်၏။ ကတမေဟိစတုဟိ၊ အဘယ်လေးပါးတို့ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌာသိ၊ ထင်သ
 နည်း။ ပုဗ္ဗ၊ပဋိဿယသမ္ပတ္တိယာ၊ရှေး၌ဖြစ်သောဥပဋိဿယအကြောင်း၏
 ပြည့်စုံခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ တိတ္ထဝါသေန၊ ဆရာဖြစ်သော မြတ်စွာ
 ဘုရားသခင်အထံတော်၌နိယံမပြတ်ဆည်းကပ်နေခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း
 သောတာပန္နတာပိ၊သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ရောက်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်း
 ကောင်း။ ဗဟုသုတဘာဝေန၊များသော အကြားအမြင် ရှိသည်၏အဖြစ်
 ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ စတုဟိ၊လေးပါးကုန်သော။ ကာရဏဟိ၊
 အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ဂန္တိရော၊နက်နဲသော။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
 တရားသည်။ ဥတ္တာနောတိ၊တိမ်သောအလောင်းရှိသည်ဟူ၍။ ဥပဋ္ဌာသိ၊
 ထင်၏။ ကိရိတ္တာရော၊အကျယ်ကို၊မယာ၊ငါသည်။ ဝုစ္စတေ၊မိန့်ဆိုပြီးအံ့၊
 ဣတော၊ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ။ သတသဟဿကပ္ပေ၊ကမ္ဘာတဝိန်းထက်၌။ ပဒု
 မုတ္တရောနာမ၊ ပဒုမုတ္တရဟူသော အမည်တော်ရှိသော။ သတ္တာ၊ ဘုရား
 သခင်သည်။ လောကေ၊လူ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ဖြစ်တော်မူ၏။ တဿ၊ထိုပဒုမုတ္တရ
 ဘုရားရှင်၏။ ဟံသဝတီနာမ၊ သံသဝတီ အမည်ရှိသော။ နဂရံ၊ နေပြည်
 တော်သည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ အာနန္ဒောနာမ၊အာနန္ဒာ အမည်ရှိသော။
 ရာဇာ၊မင်းသည်။ ပိတာ၊ခမည်းတော်သည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ သုမေဓာ
 နာမ၊သုမေဓာအမည်ရှိသော။ ဒေဝီ၊မိဖုရားသည်။ မာတာ၊မယ်တော်သည်
 အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ဘုရားလောင်းသည်။ ဥတ္တရကုမာရော
 နာမ၊ဥတ္တရမင်းသားမည်သည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ သော၊ထိုဥတ္တရမင်း
 သားသည်။ ဝုတ္တဿ၊သားတော်၏။ ဇာတဒိဝသေ၊ ဖွားမြင်သောနေ့၌။
 မဟာဘိနိက္ခမနံ၊မြတ်သောတောထွက်တော်မူခြင်းကို၊နိက္ခမ္ပ၊ထွက်တော်
 မူခဲ့၍။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ရဟန်းပြုတော်မူ၍။ ပဓာနံ၊မြတ်သော ဒုက္ကရ အကျင့်
 တော်ကို၊အနုယုတ္တော၊ အားထုတ်တော်မူလျက်။ အနုက္ကမေန၊အစဉ်သ
 ဖြင့်၊သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုဘုရားအဖြစ်သို့။ ပတွာ၊ရောက်တော်မူ၍။ အနေ
 ကဇာတိသံသာရန္တိ၊အနေကဇာတိသံသာရံအစရှိသည်ဖြင့်။ ဥဒါနံ၊ဥဒါန်း
 ကို၊ဥဒါနေတွာ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၍။ သတ္တာဟံ၊သတ္တာဟပတ်လုံး။ ဗောဓိ
 ပလ္လင်္ကေ၊ဗောဓိပလ္လင်၌။ ဝိတိနာမေတွာ၊လွန်စေ၍။ ပယဝိယံ၊မြေ၌။ ပါဒံ၊ခြေ
 တော်အစုံကို။ ဌပေဿာမိတိ၊ ထားတော် မူအံ့ဟု။ ပါဒံ၊ ခြေတော်ကို။

အဘိနိဟရိ၊ ရှေးရှုဆောင်တော်မူ၏။ အထ၊ ထိုရောအခါ၌၊ ပထဝီ၊ မဟာ
ပထဝီကို၊ ဘိန္ဒုတွာ၊ ခွဲ၍၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ ပဒုဇံ၊ ပဒုမ္မာကြာသည်၊
ဥဋ္ဌာသိ၊ ပေါက်၏။ တဿ၊ ထိုပဒုမ္မာကြာ၏။ ရုပတ္တဝနိ၊ ပြင်ပကြာချပ်တို့
သည်၊ နဝတိဟတ္တာနိ၊ အတောင် ကိုးဆယ် အတိုင်း အရှည်ရှိကုန်၏။
ကေသရံ၊ ဝဏ္ဏံ သည်၊ တိသဟတ္ထံ၊ အတောင်သုံးဆယ်ပမာဏရှိ၏။ ကဏ္ဍိ
ကာ၊ အချက်အထွဋ်တို့သည်၊ ဇ္ဈိဒသဟတ္တာ၊ တဆဲ့နှစ်တောင်ရှိကုန်၏။
နဝဗာဠုပ္ပမာဏာ၊ ရေဒိုးကိုးလုံးပြည့်မျှ ပမာဏရှိသော၊ ရေဏု၊ ဝတ်မှု
သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္တာပန၊ ပဒုမုတ္တရတုရားသခင်သည်ကား၊
အဋ္ဌပညာသဟတ္ထော၊ ငါးဆယ်ရှစ်တောင်ပမာဏရှိသည်။ အဟောသိ၊
ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုပဒုမုတ္တရတုရားသခင်၏။ ဥဘိန္ဒူ၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော၊
ဗဟာသနံ၊ လက်ရုံးတော်တို့၏။ အန္တရံ၊ အကြားသည်၊ အဋ္ဌာရေသဟတ္ထံ၊
တဆဲ့ရှစ်တောင်ပမာဏတော်ရှိ၏။ နုလသဉ္စံ၊ နဖူးတော်ပြင်သည်၊ ပဉ္စဟတ္ထံ၊
ငါးတောင်ပမာဏရှိ၏။ ဟတ္ထပါဒါ၊ လက်ဖဝါး ခြေဖဝါးတော်တို့သည်၊
ဧကောဒသဟတ္တာ၊ တဆဲ့တစ်တောင်ပမာဏရှိကုန်၏။ တဿ၊ ထိုပဒုမုတ္တရ
တုရားသခင်၏။ ဧကောဒသ ဟတ္ထေန၊ တဆဲ့တစ်တောင် ပမာဏရှိသော၊
ပါဒေန၊ ခြေတော်ဖြင့်၊ ဇ္ဈိဒသဟတ္တာယံ၊ တဆဲ့နှစ်တောင်ပမာဏရှိသော၊
ကဏ္ဍိကာယ၊ အထွဋ်အချက်၌၊ အက္ကန္တမတ္တာယ၊ နင်းတော်မူကာမျှ၌၊
နဝဗာဠုပ္ပမာဏာ၊ ရေဒိုးကိုးလုံးပြည့်မျှ ပမာဏရှိသော၊ ရေဏု၊ ဝတ်မှု
သည်၊ ဥဋ္ဌာယ၊ တက်၍၊ အဋ္ဌပညာသဟတ္ထံ၊ ငါးဆဲ့ရှစ်တောင်အတိုင်း
အရှည်ရှိသော၊ ပဒေသံ၊ အရပ်သို့၊ ဥဂ္ဂတိံ၊ ပျံတက်၍၊ ဩကိဏ္ဍမနေသိ
လာရုဏ္ဏိယ၊ ကြံဖြန့်အပ်သော ဆေးဒန်း ဖြင်းသိလာမှုကဲ့သို့၊ ပဇ္ဇော
ကိဏ္ဍိ၊ ထက်ဝန်းကျင်ငြိမ်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဒုပါဒါယ၊ ထိုအ
ကြောင်းကိုအစွဲပြု၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဒုမုတ္တရောတွဝ၊
ပဒုမုတ္တရ အမည်တော်သည် သာလျှင်၊ ပညာယိတ္တံ၊ ထင်ရှား ကုန်၏။
တဿ၊ ထိုပဒုမုတ္တရတုရားသခင်၏။ ရေဝတောစ၊ ရေဝတလည်းတပါး၊
သုစာတောစ၊ သုစာတာလည်းတပါး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇွေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်
သော၊ အဂ္ဂသာဝကာ၊ တပည့်မြတ်တို့သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
အမိတ္တာစ၊ အမိတ္တာလည်းတယောက်၊ အသမတာစ၊ အသမတာလည်း
တယောက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇွေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ အဂ္ဂသာဝိကာ၊ တပည့်
မမြတ်တို့သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သုမနောနာမ၊ သုမနအမည်ရှိသော၊
ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ပဒုမုတ္တရော၊ ပဒု

၂၄၀ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

မုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ တကဝါ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ပိတု၊ အာနန္ဒာ
မည်သော ခမည်းတော်မင်းကြီးအား။ သင်္ဂဟံ၊ ခြီးမြှောက်ခြင်းငှါ၊ ကုရ
မာနော၊ ပြုတော်မူလျက်၊ သိက္ခ၊ သတသဟဿပရိဝါရော၊ ရဟန်းတသိန်း
ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဟံသဝတိယာ၊ ဟံသဝတိ အမည်ရှိသော၊ ရာဇဌာ
နိယာ၊ မင်းနေပြည်ကြီး၌၊ ဝသတိ၊ နေတော်မူ၏၊ အဿ၊ ထိုပဒုမုတ္တရ
ဘုရားသခင်၏၊ ကနိဋ္ဌဘာတာပန၊ တမိဝမ်းခွဲဖြစ်သော ညီတော်သည်
ကား၊ သုမနကုမာရောနာမ၊ သုမနမင်းသားမည်၏၊ တဿ၊ ထိုသုမန
မင်းသားအား၊ ရာဇာ၊ ခမည်းတော် မင်းကြီးသည်၊ ဟံသ ဝတိတော၊
ဟံသဝတိနေပြည်တော်မှ၊ ဝိသယောဇနသတေ၊ ယူဇနာတရခွက်ဆယ်
ကွာဝေးသောအရပ်၌၊ ဘောဂံ၊ မြို့ရွာကို၊ အဒါယိ၊ ပေး၏၊ သော၊ ထိုသုမန
မင်းသားသည်၊ ကဒါစိ၊ ရံခါ၊ အာဂတံ၊ ပြန်လာခဲ့၍၊ ပိတရဉ္စ၊ ခမည်းတော်
မင်းကြီးကိုလည်းကောင်း၊ သတ္ထာရဉ္စ၊ ဘုရားသခင်ကို လည်းကောင်း၊
ပဿတိ၊ မှူးမြင်၏၊ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ပစ္စန္ဒော၊
တိုင်းစွန့်ပြည်နားသည်၊ ကုပ္ပိတော၊ သောင်းကြမ်းပုန်ကန်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ သုမနော၊ သုမနမင်းသားသည်၊ ရညော၊ ခမည်းတော်မင်းကြီးအား
သာသနံ၊ သံတော်ဦးတင်စာကို၊ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏၊ ရာဇာ၊ ခမည်း
တော်မင်းကြီးသည်၊ တာတ၊ ချစ်သား၊ တံ၊ သင့်ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊
ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဌပိတော၊ ထားအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိပေ
သေသိ၊ တဖန်အမိန့်တော်ပြန်လိုက်၏၊ သော၊ ထိုသုမန မင်းသားသည်၊
စောရေ၊ ခိုးသားထားပြု၍ကို၊ ဂူပသမေတွာ၊ ငြိမ်းစေ၍၊ ဒေဝ၊ ခမည်းတော်
မင်းမြတ်၊ ဇနုသဒေါ၊ ဇနုပုဒ်သည်၊ ဥပသန္တော၊ ငြိမ်သက်ပါပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ရညော၊ ခမည်းတော်မင်းကြီးအား၊ ပေသေသိ၊ သံတော်ဦးတင်စေလွှတ်၏၊
ရာဇာ၊ ခမည်းတော်မင်းကြီးက၊ တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်အားရတော်မူ၍၊ သိဗံ၊
ဈွင်စွာ၊ မမဂုက္ကော၊ ငါ့သားတော်သည်၊ အာဂစ္ဆတူတိ၊ ပြန်လာခဲ့စေ
ဟူ၍၊ အာဟ၊ အမိန့်တော်ပြန်၏၊ တဿ၊ ထိုသုမနမင်းသားအား၊ သဟဿ
မတ္တာ၊ တထောင်မျှလောက်ကုန်သော၊ အမတ္တာ၊ အမတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊
ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏၊ သော၊ ထိုသုမနမင်းသားသည်၊ တေဟိ၊ ထိုအမတ်တို့နှင့်
သန္တိ၊ အတူတကွ၊ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌၊ မန္တေ၊ တိုင်ပင်၏၊ မယံ၊
ငါ၏၊ ပိတာ၊ ခမည်းတော်သည်၊ တုဋ္ဌော၊ အားရနှစ်သက်တော်မူ၏၊ မေ၊
ငါ့အား၊ ဝရံ၊ ဆုကို၊ သစေဒေတိ၊ အကယ်၍ပေးတော်မူအံ့၊ ကိံ၊ အဘယ်
ဆုကို၊ ဂဏ္ဌာမိ၊ ယူရကောင်းမည်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အမန္တေ၊ တိုင်ပင်

၏အထ၊ ထိုရောအခါ၌၊ နံ၊ ထိုမင်းသားကို၊ ဇေကဋ္ဌေ၊ အချို့သောအမတ်တို့က
ဟတ္ထိ၊ ဆက်ကို၊ ဂဏှထ၊ ယူတော်မူကုန်၊ အသံ၊ မြင်းကို၊ ဂဏှထ၊ ယူ
တော်မူကုန်၊ ဇနပဒံ၊ ဇနဝုဒ်ကို၊ ဂဏှထ၊ ယူတော်မူကုန်၊ သတ္တရတနာနိ၊
ရတနာခုနစ်ပါးတို့ကို၊ ဂဏှထ၊ ယူတော်မူကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊
လျှောက်တင်ကုန်၏၊ အပရေ၊ တပါးသောအမတ်တို့က၊ တုမေ၊ အရှင်သား
တော်တို့သည်၊ ပထဝိ၊ သရဝတ္ထာ၊ ရေမြေသစ်ဖြစ်သောမင်းဇေကရ၊ ဇာတို့
သားတော်ဖြစ်ကုန်၏၊ တုမာကံ၊ အရှင်သားတော်တို့အား၊ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်၊
နုရုဗ္ဗတံ၊ ရဲခဲသည်မဟုတ်၊ လန္တုစ၊ ရအပ်သော်လည်း၊ ဧတံသဗ္ဗံ၊ ဤဆင်
မြင်းရွှေငွေသောဥစ္စာအလုံးကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ဂမနိယံ၊ သွားရလေအံ့၊
ဝုညမေဝဇေကံ၊ တပါးတည်းသာဖြစ်သောကောင်းမှုကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊
ဂမနိယံ၊ သွားအပ်သင့်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ အရှင်သား၊ ဝရံ၊ ဆုကို
ဒဒမာနော၊ ခမည်းတော်က ပေးသည်ရှိသော်၊ တေမာသံ၊ ဝါတွင်းသုံးစာ
ပတ်လုံး၊ ပရမုတ္တရံ၊ ပရမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ နောင်တော်
ဘုရားကို၊ ဥပဋ္ဌာတုံ၊ စစား လုပ်ကျွေးခြင်းငှါ၊ ဝရံ၊ ဆုကို၊ ဂဏှထ၊ ယူ
တော်မူကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ တင်လျှောက်ကုန်၏၊ သော၊ ထိုသုမန
မင်းသားသည်၊ တုမေ၊ အစ်ကိုတို့သည်၊ မယံ၊ ငါ၏၊ ကလျာဏမိတ္တာနာမ
အဆွေခင်ပွန်းကောင်းမည်ပေကုန်၏၊ မမေ၊ ငါ့အား၊ ဧတံမိတ္တံ၊ ဤသို့နောင်
တော်ဘုရားကိုလုပ်ကျွေးလိုသောစိတ်သည်၊ နတ္ထိ၊ ကြံရင်းမရှိပေ၊ ပန၊ စင်
စစ်၊ တုမေဟိ၊ အစ်ကိုတို့သည်၊ ဧတံမိတ္တံ၊ ဤသို့နောင်တော်ဘုရားကိုစစား
လုပ်ကျွေးရမည်စိတ်ကို၊ ဥပ္ပါဒိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏၊ ဧတံ၊ ဤသို့နောင်တော်
ဘုရားအားစစားလုပ်ကျွေးရမည်ဟူသောဆုကို၊ ကရိဿာမိ၊ ငါရအောင်
ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့တိုင်ပင်ပြောဆို၍၊ ဂစ္ဆာ၊ နေပြည်တော်သို့ရောက်၍၊
ဝိတရာ၊ ခမည်းတော်မင်းကြီးသည်၊ အာလိင်္ဂေတွာ၊ ဖက်ယမ်း၍၊ မတ္တကေ
ဦးခေါင်း၌၊ ဂုမ္ဘိတွာ၊ နမ်း၍၊ ပုတ္တံ၊ ချစ်သား၊ တေ၊ သားမောင်အား၊ ဝရံ၊
ဆုကို၊ ဒေမိ၊ ငါပေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူလတ်သော်၊ မဟာရာ
ဇ၊ ခမည်းတော်မင်းမြတ်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ နောင်တော်ဘု
ရားကို၊ တေမာသံ၊ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး၊ စတုဟိပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းလေး
ပါးတို့ဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တော၊ စစားလုပ်ကျွေးလျက်၊ ဖိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ အဝဇ္ဈိ
မသေနိုင်သည်ကို၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဣန္ဒာမိ၊ အလိုရှိပါ၏၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်
အား၊ ဣဒံဝရံ၊ နောင်တော်ဘုရားအားစစားလုပ်ကျွေး ရမည်ဤဆုကို၊ ဒေ
ဟိ၊ ပေးသနား တော်မူပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံ၊ တင်လျှောက်၏၊ တာတာ၊

၂၄၂ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ချစ်သား၊ ဣဒံဝရံ၊ သားတော်ဘုရားအား စားလုပ်ကျွေးအပ်သောဤဆုကို၊ နသက္ကာ၊ ပေးခြင်းငှါမတတ်စကောင်း၊ အညံ့၊ သည်မှတစ်ပါးသော၊ ဝရံ၊ မြတ်နိုးရာဆုကို၊ ဝဒေဟိ၊ မောင်ပြောဆိုလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူလတ်သော်၊ ဒေဝ၊ မမည်းတော်မင်းမြတ်၊ ခတ္တိယာနံ၊ ရေမြေရှင်မင်းတို့၏၊ ကထာ၊ စကားတော်သည်၊ ဇွေနာမ၊ နှစ်ခွန်းတို့မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်၊ ဇေတမေဝ၊ နောင်တော် ဘုရားအား စား လုပ်ကျွေးရမည် ဤဆုကို သာလျှင်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဒေဟိ၊ ပေးသနားတော်မူပါ၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အညေ့န၊ တစ်ပါးသော ဆုဖြင့်၊ နအတ္ထော၊ အလိုမရှိပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ တင်လျှော့၏၊ တာတ၊ ချစ်သား၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားသခင်တို့၏၊ စိတ္တံနာမ၊ စိတ်တော်မည်သည်ကို၊ ဗုဒ္ဓာနံ၊ သိနိုင်ခဲ့၏၊ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသခင်သည်၊ သစေန ဣန္ဒိယတိ၊ အကယ်၍အလိုတော်မရှိလေသည်ဖြစ်အံ့၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဗိန္နုဗ္ဗိ၊ ပေးအပ်သော်လည်း၊ ကိံ ဘဝိယတိ၊ အသို့ဖြစ်လိမ့်မည်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူသော်၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ သာရ၊ သံတော်ဦးတင်ပြီး၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဘဂဝတော၊ နောင်တော်ဘုရား၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်တော်ကို၊ ဇာနိဿာမိ၊ သိရအောင်ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့တင်လျှောက်ခဲ့၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့၊ ဂတော၊ သွားလေ၏၊ တေနစသမယေန၊ ထိုသို့မင်းသားကျောင်းတော်သို့ထွက်လာသော အခါ၌မူကား၊ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းတုဉ်းပေးသောကိစ္စကို၊ နိဗ္ဗပေတွာ၊ ပြီးစေ၍၊ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသခင်သည်၊ ဂန္ဓကုဋိံ၊ ဂန္ဓကုဋိသို့၊ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်တော်မူခိုက်ကြိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသုမနမင်းသားသည်၊ မဏ္ဍလမာဠေ၊ တဆောင်းဝန်း၌၊ သန္နိသိန္နာနံ၊ အညီအညွတ်ထိုင်နေကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ အဂမာသိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကတံ၊ ထိုသုမနမင်းသားကို၊ ရာဇပုတ္တ၊ မင်းသား၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အာဂတော၊ လာသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ ဘဂဝန္တံ၊ နောင်တော်ဘုရားကို၊ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်အံ့သောငှါ၊ အာဂတော၊ လာသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဘဂဝန္တံ၊ နောင်တော်ဘုရားကို၊ ဒဿထ၊ ပြပါကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏၊ ရာဇပုတ္တ၊ မင်းသားမယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဣန္ဒိတိန္ဒိတက္ခဏေ၊ အလိုရှိတိုင်း အလိုရှိတိုင်းသောခဏ၌၊ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို၊ ဒဠှံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ၊ နလဘာမ၊ မရကြကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့ရဟန်းတို့ကဆိုသည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ ကောပန၊ အဘယ်အရှင်သည်ကား၊ ဣန္ဒိတိန္ဒိတက္ခဏေ၊ အလိုရှိတိုင်း

အလိုရှိတိုင်းသောစကော၊ သတ္တဝါ၊ ဘုရားသခင်ကို၊ ခဉ္စ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ
လဘတိ၊ ရသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏၊ ရာဇပုတ္တ၊ မင်းသား၊ သုမ
နက္ခေရာနာမ၊ သုမနမည်သောမထေရ်မူကား၊ ဣန္ဒြိယိန္ဒြိယတက္ခဏေ၊ အလို
ရှိတိုင်းအလိုရှိတိုင်းသောစကော၊ သတ္တဝါ၊ ဘုရားသခင်ကို၊ ခဉ္စ၊ ဖူးမြင်ခြင်း
ငှါ၊ လဘတိ၊ ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ရဟန်းတို့ကဆိုသည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်
ဘုရားတို့၊ သောထေရော၊ ထိုသုမနမထေရ်သည်၊ ကုဟိ၊ အဘယ်မှာနည်း
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထေရဿ၊ သုမနထေရ်၏၊ နိဿိန္ဒဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို၊ ပုစ္ဆိတွာ
မေးလျှော်၍၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဝဋ္ဌိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
သည်၊ ဘဂဝန္တေ၊ နောင်တော်ဘုရားကို၊ ပဿိတုံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ၊ ဣန္ဒြိယိ၊
အလိုရှိ၏၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဘဂဝန္တေ၊ နောင်တော်ဘုရားကို၊ ဒေသထ၊
ပြကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ ထေရော၊ သုမနထေရ်သည်၊
ရာဇပုတ္တ၊ မင်းသား၊ ဖေဟိတိ၊ လာခဲ့ဟူ၍၊ တံ၊ ထိုမင်းသားကို၊ ဂဟေတွာ၊
ယူ၍၊ ဂန္ဓကုဋိပရိဝေထေ၊ ဂန္ဓကုဋိပရိဝုဏ်၌၊ ဌပေတွာ၊ ထားခဲ့၍၊ ဂန္ဓကုဋိ၊
ဂန္ဓကုဋိသို့၊ အာရူဟိ၊ တက်လေ၏၊ အထ၊ ထိုရောအခါ၌၊ နံ၊ ထိုသုမန
ထေရ်ကို၊ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသခင်သည်၊ သုမနံ၊ သုမနံ၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်
အကြောင်းကြောင့်၊ အာဂတော၊ ငါဘုရားထံသို့လာသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သ
နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော
ဘုရား၊ ရာဇပုတ္တော၊ ညီတော်မင်းသားသည်၊ ဘဂဝန္တေ၊ ကိုယ်တော်မြတ်
ဘုရားကို၊ ဒေသနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ၊ အာဂတော၊ ရောက်သောပါ၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ တေနယိ၊ ထိုသို့တပြီးကား၊
အာသနံ၊ နေရာကို၊ ပညပေဟိ၊ ခင်းလေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏၊
ထေရော၊ သုမနထေရ်သည်၊ အာသနံ၊ နေရာတော်ကို၊ ပညပေသိ၊ ခင်း၏၊
ဘဂဝါ၊ ဘုရားသခင်သည်၊ ပညက္ခေ၊ ခင်းထားအပ်သော၊ အာသနေ၊ နေရာ
၌၊ နိဝီဒိ၊ နေတော်မူ၏၊ ရာဇပုတ္တော၊ ညီတော်မင်းသားသည်၊ ဘဂဝန္တေ၊
နောင်တော်ဘုရားကို၊ ဝဋ္ဌိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပဋိသန္ဓာရံ၊ ပြုငှါလောကဝတ်အစုံ
အစပ်ကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ရာဇပုတ္တ၊ မင်းသား၊ ကဒါ၊ အဘယ်အခါက၊
အာဂတော၊ လာသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏၊
ဘန္တေ၊ ရွှေ့ဘုန်းတော်အရှင်၊ တုဋေသု၊ ကိုယ်တော်မြတ်ဘုရားတို့သည်၊
ဂန္ဓကုဋိ၊ ဂန္ဓကုဋိသို့၊ ပဝိဋ္ဌေသု၊ ဝင်တော်မူကုန်လတ်သော်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
တို့က၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဣန္ဒြိယိန္ဒြိယတက္ခဏေ၊ ဖူးမြင်လိုတိုင်း ဖူးမြင်လို
တိုင်းသောစကော၊ ဘဂဝန္တေ၊ ဘုရားသခင်ကို၊ ခဉ္စ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ၊ နလဘာ

၂၄၄ နိဒါန်းဝဂ္ဂသီလသုတ်အဋ္ဌကထာနိဝဠာ-ပဌမတွဲ

မာတိ၊ မရပါကုန်ဟူ၍၊ မံ၊ အက္ခန္တိပကိ၊ ထေရေသ၊ သုမနထေရ်၏၊ သန္တိကံ
 အထံသို့၊ ပါဟေသံ၊ စေလွှတ်ကုန်၏၊ ထေရောပန၊ သုမနထေရ်သည်မူကား၊
 ကေဝစနေနေဝ၊ တခွန်းသောစကားဖြင့်ပင်လျှင်၊ ဒသေတိ၊ ပြပေ၏၊ ဘန္တေ
 အရှင်ဘုရား၊ ထေရော၊ သုမနထေရ်သည်၊ တုဋ္ဌာကံ၊ ကိုယ်တော်ဘုရားတို့
 ၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ဝလ္လဘောမညေ၊ အကျွမ်းဝင်ပေသင်
 ထကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့နားတော်လျှောက်၏၊ ရာဇကုမာရ၊ မင်းသား၊ အာမ၊
 ဪဟုတ်၏၊ သေတိက္ခ၊ ဤရဟန်းသည်၊ မယံ၊ ငါဘုရား၏၊ သာသနေ၊
 သာသနာတော်၌၊ ဝလ္လဘော၊ အကျွမ်းဝင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူသော်
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားသခင်တို့၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌
 ကိံကတွာ၊ အဘယ်သို့ပြု၍၊ ဝလ္လဘာ၊ အကျွမ်းဝင်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့နားတော်လျှောက်၏၊ ကုမာရ၊ မင်းသား၊ ဒါနံ၊
 အလှူကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ သီလံ၊ သီလကို၊
 သမာဒိယိတွာ၊ ဆောက်တည်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဥပေါသထ
 ကမ္မံ၊ ဥပုသ်ကံကို၊ ကတွာ၊ စောင့်သုံးသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဝလ္လ
 ဘာ၊ အကျွမ်းဝင် ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်
 မူသည်ရှိသော်၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော် ကြီးထွေသော ဘုရားမြတ်၊ အဟတ္ထိ၊
 အက္ခန္တိသည်လည်း၊ ထေရောဝိသ၊ သုမနထေရ်ကဲ့သို့ပင်၊ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊
 ဘုရားသာသနာတော်၌၊ ဝလ္လဘော၊ အကျွမ်းဝင်သောသူသည်၊ ဟောတု
 ကာမော၊ ဖြစ်ပါရလို၏၊ တေမာသံ၊ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး၊ မေ၊ အက္ခန္တိ၏၊
 ဝဿာဝါသံ၊ ဝါဆိုကျောင်းကို၊ အဓိဝါသေထ၊ သည်းခံတော်မူပါကုန်၊ ဣတိ
 ဤသို့နားတော်လျှောက်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂတေန၊ ဒေသ
 စာရိတြတော်မူသဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အကျိုးစီးပွားသည်၊ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိမည်
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩလောကေတွာ၊ ဩဉ္ဇတော်မူ၍၊ အတ္ထိတိ၊ အကျိုး
 စီးပွားရှိမည်ဟု၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူသောကြောင့်၊ ရာဇကုမာရ၊ မင်းသား၊
 တထာဂတာ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ သုညာဂါရေ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ
 အရပ်၌၊ အဘိရမန္တိတိ၊ ဓမ္မေလျော်တော် မူကုန်၏ဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်
 တော်မူ၏၊ ကုမာရော၊ မင်းသားက၊ ဘဂဝါ၊ ဘုရားမြတ်၊ အညာတံ၊ သိရပါ
 ပြီ၊ သုဂတ၊ ဘုရားရှင်၊ အညာတံ၊ သိရပါပြီ၊ ဣတိ ဝတွာ၊ ဤသို့ပြန်လျှောက်
 ၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အတံ၊ အက္ခန္တိသည်၊ ပုရိမတရံ၊ လက်ဦးစွာ၊
 ဂတိံ၊ ပြန်၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို၊ ကာရေမိ၊ ဆောက်လုပ်စေနှင့်ပါအံ့၊
 မယာ၊ အက္ခန္တိသည်၊ ပေသိတေ၊ စေလွှတ်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဘိက္ခု၊ သထ

သဟဿေန၊ တသိန်းမျှသော တပည့်တော်ရဟန်းများနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူ
တကွ။ အာဂစ္ဆထာတိ၊ ကြွတော် မူပါကုန်ဟူ၍။ ပဋိညံ၊ ပဋိညာဉ်ကို။
ဂဟေတွာယူ၍။ ဝိတု၊ ခမည်းတော်မင်းကြီး၏။ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့။
ဂတိံ၊ သွား၍။ ဒေဝ၊ ခမည်းတော်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဘဂဝတာ၊ နောင်
တော်ဘုရားသည်။ ပဋိညာ၊ ပဋိညာဉ်ကို။ ဗိန္ဒာ၊ ပေးသနားတော်မူလိုက်ပြီ။
မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပဟိတေ၊ ပင့်လွှတ်စေအပ်သည်ရှိသော်။ တုဋ္ဌေ၊ ခ
မည်းတော်ဘုရားတို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ နောင်တော်ဘုရားကို။ ပေသေယျာ
ထ၊ ကြွလာတော်မူပါစေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့တင်လျှောက်ခဲ့၍။ ဝိတရံ၊ ခမည်း
တော်ကို။ ဝဗ္ဗိတွာ၊ ရှိခိုးခဲ့၍။ နိက္ခမိတွာ၊ နေပြည်တော်မှထွက်ခဲ့၍။ ယော
ဇနေ၊ ယောဇနေ၊ တယူဇနာတယူဇနာအရပ်၌။ ဝိဟာရံ၊ တကျောင်းစိုကို။
ကရောန္တော၊ ဆောက်လုပ်လျက်။ ဝိသယောဇနသတံ၊ ယူဇနာတရောနှစ်
ဆယ်ကွာဝေးသော။ အဒ္ဓါနံ၊ အစွန့်သို့။ ဂတော၊ သွား၏။ ဂတိံ၊ ဇနပုန်သို့
ရောက်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နဂဇေ၊ မြို့၌။ ဝိဟာရေဋ္ဌာနံ၊ ကျောင်းရာကို။ ဝိမိ
နန္တော၊ စူးစမ်းရှာဖွေသည်ရှိသော်။ သောဘဏသနာမ၊ သောဘဏမည်
သော။ ကုဇုမ္ဗိကဿ၊ သူကြွယ်၏။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ တွေ့မြင်၍။
သတသဟဿေန၊ ငွေချောသာခွါသိန်းသပြာဖြင့်။ ကိဏိတွာ၊ ဝယ်ယူ
၍။ သတသဟဿံ၊ သပြာတသိန်းကို။ ဝိသဗ္ဗိတွာ၊ စွန့်လွှတ်၍။ ဝိဟာရံ၊
ကျောင်းတော်ကို။ ကာဇေသိ၊ ဆောက်လုပ်စေ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဥယျာဉ်၌။
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဂန္ဓကုဋိံ၊ ဂန္ဓကုဋိကို လည်းကောင်း။ စ၊
ထိုမှတပါး။ သေသတိက္ခန္တံ၊ ဘုရားမှကြွင်းသော ရဟန်းတို့၏။ ရတ္တိဌာန
ဒိဝါဌာနတ္ထာယ၊ ညဉ့်သန့်ရာ နေ့သန့်ရာအလို၌။ ကုဋိလေဏမဏ္ဍပေ၊
ကုဋိလိုက် မဏ္ဍပ်တို့ကို လည်းကောင်း။ ကာဇေတွာ၊ လုပ်ဆောင်စေ၍။
ပါကာရပရိက္ခေပံ၊ တံတိုင်းမီးတားအရံကိုလည်းကောင်း။ ဗ္ဗါရကောဋ္ဌကဋ္ဌံ၊
တံခါးမုတ်ကိုလည်းကောင်း။ နိဋ္ဌာပေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ဝိတု၊ ခမည်းတော်
မင်းကြီး၏။ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့။ ပေသေသိ၊ တင်လျှောက်စေ၏။ မဟ္တံ၊
အကျွန်ုပ်၏။ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စဟူသမျှသည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ အပြီးအဆုံးသို့ရောက်ပါပြီ။
သတ္ထာရံ၊ နောင်တော်ဘုရားကို။ ပဟိဏထ၊ ကြွတော်မူလိုစေကုန်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ပေသေသိ၊ တင်လျှောက်စေ၏။ ရာဇေ၊ ခမည်းတော်မင်းကြီးသည်။
ဘဂဝန္တံ၊ သားတော်ဘုရားကို။ ဘောဇေတွာ၊ ဆွမ်းလုပ်ကျွေး၍။ ဘဂဝါ၊
ဘုရားမြတ်၊ သုမနဿ၊ ညီတော်သုမန၏။ ကိစ္စံ၊ ပြာတွယ်ဟူသမျှ ကိစ္စသည်။
နိဗ္ဗိတံ၊ အပြီးသို့ရောက်ပြီ။ တုဋ္ဌာကံ၊ ပိုယ်တော်ဘုရားတို့၏။ အာဂမနံ၊

၂၄၆ နီဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ကြွလာတော်မူခြင်းကို၊ ပစ္စာသိသတိ၊ ရှေးရှုအာသာရှိပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ နားတော်လျှောက်၏။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသခင်သည်။ သတသဟဿ သိက္ခ၊ ပရိဝါရော၊ တသိန်းမျှသော ရဟန်းအပေါင်းငြိရုံသည်ဖြစ်၍၊ ယော ဇနေယောဇနေ၊ တယူဇနာ တယူဇနာ အရပ်တွင်၊ ဌိတေသု၊ တည်ကုန် သော၊ ဝိဟာဓရေသု၊ ကျောင်းတို့၌၊ ဝသမာနော၊ နေတော်မူလျက်၊ အ ဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏။ ကုမာရော၊ မင်းသားသည်။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင် သည်။ အာဂစ္ဆတိတိ၊ ကြွတော်မူလာပြီဟု၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ယောဇနံ၊ တယူဇနာအရပ်တိုင်အောင်၊ ပစ္စုပ္ပန္နိဘူတစရိးဦးကြုံဆို၍၊ ဂန္ဓမာလာဒီဟိ၊ နံသာပန်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပူဇယမာနော၊ ပူဇော်လျက်၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့၊ ပရိသေတွာ၊ သွင်း၍၊ မဟာမုနိ၊ ဘုရားမြတ်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သတသဟဿေန၊ တသိန်းသောဥစ္စာဖြင့်၊ ကိတံ၊ ဝယ် ယူအပ်သော၊ သတသဟဿေန၊ တသိန်းသောဥစ္စာဖြင့်၊ မာဗိတံ၊ ဆောက် လုပ်စေအပ်သော၊ သောဘဏံနာမဥယျာနံ၊ သောဘဏမည်သောဥယျာဉ် ကို၊ ပဋိဂ္ဂဗ္ဗာ၊ ခံတော်မူပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့နားတော်လျှောက်၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်ကို၊ နိယျာဓေသိ၊ ဆောင်ရှင်းလှူဒါန်း၏။ သော၊ ထိုသုမနမင်း သားသည်။ ဝသ္မုပနာယိကဒိဝသေ၊ ဝါသို့ကပ်အံ့သောနေ၌၊ ဒါနံ၊ အလှူကို ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပုတ္တဒါရေစ၊ သားမယားတို့ကို လည်း ကောင်း၊ အမစ္စေစ၊ မှူးမတ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ် စေ၍၊ အာဟာ၊ ဆို၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ သန္တိကံ အထံသို့၊ ချရတော၊ ဝေးသောအရပ်မှ၊ အာဂတော၊ ကြွရောက်တော်မူလာ ၏။ ဗုဒ္ဓါစနာမ၊ ဘုရားသခင်တို့ မည်သည်။ ဓမ္မဂရုနော၊ တရားကိုသာ အလေးအမြတ်ပြုကုန်၏။ နအာမိသဂရုကာ၊ အာမိသကိုအလေးအမြတ် မပြုကုန်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမံတေမာသံ၊ ဤဝါတွင်း သုံးယပတ်လုံး၊ ဓန္ဒသာဗုကေ၊ နှစ်ထည်သော ပုဆိုးတို့ကို၊ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍၊ ဒသသိလာနိ၊ ဆယ်ပါးသီလတို့ကို၊ သမာဗယိတွာ၊ ဆောက် တည်၍၊ ဣဝေ၊ ဤကျောင်းတော်၌ပင်လျှင်၊ ဝသိဿာမိ၊ နေအုံး၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ဝိဏာသဝသတသဟဿဿ၊ ရဟန္တာအရှင်သခင်တသိန်း အား၊ ဣမိနာဝနိဟာဓရေန၊ ဤသို့သော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ တေမာသံ၊ ဝါ တွင်းသုံးယပတ်လုံး၊ ဒါနံ၊ အလှူဝတ်ကို၊ ဒဒေယျာထ၊ ပေးလှူကြကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုမင်းသားသည်။ သုမနတ္ထေရဿ၊ သုမန ထေရ်၏၊ ဝသနဋ္ဌာနသဘာဂေ၊ နေရာ၌သဘာဝဖြစ်သော၊ ဌာနေယေ

၀။ နေရာအရပ်၌သာလျှင်၊ ဝသန္တော၊ နေလျက်၊ ထေရော၊ သုမနထေရ်
သညံ၊ သဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ယံဝတ္ထံ၊ အကြင် ဝတ်ကြီး
ဝတ်ပတ်ကို၊ ကရောထိ၊ ပြု၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော အမှုအရာကို၊
ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဧသထေရော၊ ဤအရှင် မထေရ်သည်၊ ဌာနေ၊ သင့်လျောက်
ပတ်သော အရာ၌၊ ဧကန္တဝဇ္ဇဘော၊ စင်စစ် အကျွမ်းဝင်ဖြစ်၏၊ ဧတမေ
ဝဌာနန္တရံ၊ ဘုရားသခင်အကျွမ်းဝင်ဖြစ်သောဤအရာအထူးကိုသာလျှင်
ပတ္ထေတံ၊ ဆုတောင်းပတ္တနာမူခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိတိ၊ သင့်လျောက်ပတ်၏ဟု၊
စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ ပဝါရဏာယ၊ ပဝါရဏာနေသည်၊ ဥပကဋ္ဌာယ၊ နီးလတ်
သော်၊ ဂါမံ၊ ရွာတွင်းသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးကို၊ ဒတွာ၊
ပေးလှူ၍၊ သတ္တမေဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ဘိက္ခုသတသ
ဟဿဿ၊ တထိန်းမျှသောရဟန်းအပေါင်း၏၊ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌၊ တိမိ
ဝရံ၊ တိမိဝရိက်သင်္ကန်းကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ သဂဝန္တံ၊ ဘုရားသခင်ကို၊
ဝဋ္ဋိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ မဂ္ဂေလင်း
ခရီး၌၊ ယောဇနန္တရိကဝိဟာရံ၊ တယူဇနာစီဝေးကွာသောကျောင်းကို၊
ကာရာပနတော၊ ဆောက်လုပ်စေသည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ယဒေတံ၊ ယခု၊
အကြင်သို့သဘောရှိသောကောင်းမှုကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ တံ၊ ထိုကောင်းမှု
ကို၊ သဂ္ဂသမ္ပတ္တိံ၊ နတ်ရွာစည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ ပတ္ထယန္တေန၊ တောင့်တ
သဖြင့်၊ နေဝကတံ၊ ပြုအပ်သည် မဟုတ်သည် သာတည်း၊ မာရေဗြဟ္မ
သမ္ပတ္တိံ၊ မာရ်၏စည်းစိမ်ချမ်းသာ ဗြဟ္မာ၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ ပတ္ထ
ယန္တေန၊ တောင့်တသဖြင့်၊ နကတံ၊ ပြုအပ်သည်မဟုတ်၊ ပန၊ စင်စစ်သော်
ကား၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဘုရားသခင်၏၊ ဥပဋ္ဌာကာဘာဝံ၊ အလုပ်အကျွေး၏အဖြစ်ကို၊
ပတ္ထယန္တေန၊ တောင့်တသဖြင့်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
ဘဂဝါ၊ ဘုရားမြတ်၊ အဟံဝိ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ အနာဂတေ၊ နောင်
ကာလ၌၊ သုမနတ္ထေရောဝိယ၊ သုမနထေရ်ကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဘုရားသခင်၏၊
ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ် အကျွေးသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်ရလို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
နားတော်လျှောက်၍၊ ပဉ္စပတ်ဗ္ဗိတေန၊ ငါးပါးသောထိခြင်းဖြင့်၊ ပတိတွာ၊
ပုဆစ်နူးပျပ်ဝပ်၍၊ ဝဋ္ဋိတွာ၊ ရှိခိုး၏၊ နိပန္နာ၊ ဝပ်ညောင်း၏၊ ဘဂဝါ၊ ဘုရား
သခင်သည်၊ ကုလဝုတ္တဿ၊ အမျိုးသား၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ မဟန္တံ၊ ကြီး
မြတ်လေစွ၊ ဣန္ဒြိယသတိနူခေါ၊ ပြည့်စုံနိုင်ပါ အံ့လော၊ နောဣန္ဒြိယသတိ
နူခေါ၊ မပြည့်စုံနိုင်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးတော် ပိုက်၍၊ ဩလော
ကေန္တော၊ ဩညံ့ရှုဆင်ခြင်တော်မူလတ်သော်၊ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌

၂၄၈ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဣတော၊ ဤကမ္ဘာ၌၊ သတသဟသဝိမေ၊ တသိန်းအရေအတွက်ရှိသော၊
 ကပ္ပေ၊ ဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌၊ ဂေါတမောနာမ၊ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်သော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊
 ဘုရားသခင်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တသေဝ၊ ထိုဂေါတမ
 ဘုရားသခင်၏သာလျှင်၊ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးသည်၊ ဘဝိသတိတိ၊
 ဖြစ်လတ္တံ့ ဟူ၍၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ။ ဣန္ဒြိယံပတ္တိတံတုယံ၊ သဗ္ဗမေဝ
 သမိဇ္ဈတု၊ သဗ္ဗေပုရေန္တုသင်္ကပ္ပါ၊ စန္ဒောပန္နရသော ယထာကိ၊ ဣန္ဒြိယံ
 ပတ္တိတံတုယံ၊ သဗ္ဗမေဝသမိဇ္ဈတု၊ သဗ္ဗေပုရေန္တုသင်္ကပ္ပါ၊ စန္ဒောပန္နရ
 သော ယထာဟူသော စကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ။ ကုမာရ၊
 မင်းသား၊ တုယံ၊ သင်၏၊ ဣန္ဒြိယံ၊ အလိုရှိအပ်သော၊ ပတ္တိတံ၊ တောင့်တ
 အပ်သော၊ သဗ္ဗမေဝ၊ အလုံးစုံသည်ပင်လျှင်၊ သမိဇ္ဈတု၊ လျှင်စွာပြည့်စုံစေ
 သတည်း၊ ပန္နရသော၊ တိတိဆန်းတက်တဆွဲငါးရက်မြောက်သော၊ စန္ဒော
 လသည်၊ ပူရေတိယထာ၊ ရှင်းရှင်းမထင်ပြည့်သည်သွင်သို့၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း
 ကုန်သော၊ သင်္ကပ္ပါ၊ အကြံအစည်တို့သည်၊ ပုရေန္တု၊ မချိုမတည်ပြည့်စုံ
 စေကုန်သတည်း၊ ။ ကုမာရော၊ သုမနမင်းသားသည်၊ သုတွာ၊ ဗျာဒိတ်
 စကားကိုကြားနာရသောကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓါနာမ၊ ဘုရားတို့မည်သည်၊ အန္တေဇ္ဈ
 ကထာ၊ နှစ်ခွန်းသောစကားကိုမဆိုကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ ဒုတိယ ဒီဝသေယေဝ၊ နှစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌ပင်
 လျှင်၊ တသတဂဝတော၊ ထိုဂေါတမဘုရား၏၊ ပတ္တဝီဝရံ၊ သဝိတ်သင်္ကန်း
 တော်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်ယူ၍၊ ဝိဗ္ဗိတောဝိဗ္ဗိတော၊ နောက်တော်နောက်
 တော်က၊ ဂစ္ဆန္တောပိယ၊ အစဉ်တစိုက် လိုက်ရသကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသုမနမင်းသားသည်၊ တသ္မိံ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ထိုပုရေတ္တရဘုရား
 ၏ဖြစ်တော်မူရာကာလ၌၊ ဝဿသတသဟသံ၊ အနှစ်တသိန်းတို့ပတ်လုံး
 ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကဿ
 ပဗုဒ္ဓကာလေဝိ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော်ကာလ၌လည်း၊
 ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းခံအံ့သောငှါ၊ စရတော၊ သွားသော၊ ထေရဿ၊ မထေရ်အား
 ပတ္တဂ္ဂဟဏတ္ထံ၊ ပူသောသဝိတ်ကိုချမ်းသာသဖြင့် ဆောင်ယူစေခြင်းငှါ၊
 ဥတ္တရိသာဓုကံ၊ မိမိအပေါ်ရုံပုဆိုးကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊
 အကာသိ၊ ပြုဘူး၏၊ ဝုန၊ တဖန်၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်ပြန်၍၊
 တတော၊ ထိုနတ်ပြည်မှ၊ စုတော၊ စုတေခဲ့သော်၊ ဗာရာဏသိရာဇေ၊ ဗာရာ
 ဏသီမင်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌန္တံ၊ ရှစ်ဆူကုန်သော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊
 ပစ္စေကဘုရားရှင်တို့အား၊ ပဏ္ဏသာလရာယော၊ သစ်ရွက်ရိပ်ချမ်းကျောင်း

သင်ခမ်းတို့ကို။ ကာရေတွာ။ ပြုစေ၍။ မဏိအာဓာရကော။ ပတ္တမြားသင်္ကတ
 ခြေတို့ကို။ ဥပဋ္ဌာပေတွာ။ ထားစေ၍။ စတုဟိပစ္စယေဟိ။ ပစ္စည်းလေးပါး
 တို့ဖြင့်။ ဒသဝဿသဟဿာနိ။ အရှစ်တသောင်းတို့ပတ်လုံး။ ဥပဋ္ဌာနံ။
 လုပ်ကျွေးခြင်းကို။ အကာသိ။ ပြုဘူးလေ၏။ တောနိ။ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော
 အပြားရှိကုန်သော ဘုရားစကားတော်တို့သည်။ ပါကဋ္ဌဌာနာနိ။ ထင်ရှား
 ကုန်သော ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ သာဝကတို့ကို ရည်၍ရှင်အာနန္ဒာထေရ်၏
 ကောင်းမှု ပြုရာဌာနတို့သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ပန။ ဆက်၍ပြဦးအံ့။
 ကပ္ပသတ သဟဿံ။ ကမ္ဘာတသိန်းတို့ကာလပတ်လုံး။ ဒါနံ။ အလှူကို။
 ဒေမာနောစ။ ပေးလှူသည်ဖြစ်၍လည်း။ အမှာကံ။ ငါတို့၏။ ဗောဓိသတ္တေန
 ဘုရားလောင်းနှင့်။ သန္တိ။ အတူတကွ။ တုသိတပုရေ။ တုသိတာနတ်ပြည်
 ၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ။ ဖြစ်၍။ တတော။ ထိုတုသိတာနတ်ပြည်မှ။ စုတော။ စုတေခဲ
 သော်။ အမိတ္တောဒနဿ။ အမိတ္တောဒနအမည်ရှိသော။ သက္ကဿ။ သာကီ
 ဝင်မင်း၏။ ဂေဟေ။ အိမ်တော်၌။ ပဋိသန္တိ။ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဟေတွာ။ ယူ၍။
 အနုပုဗ္ဗေန။ အစဉ်သဖြင့်။ ကတာသိနိက္ခမနေ။ ပြုအပ်သော မြတ်သော
 တောထွက်တော်မူခြင်း ရှိသော။ ဘဂဝတိ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမ္မာ
 သမ္ဗောဓိ။ ဘုရားအဖြစ်သို့။ ပတွာ။ ရောက်တော်မူ၍။ ပဋ္ဌမဂမနေန။ ရှေးဦး
 စွာသောကြွေတော်မူခြင်းဖြင့်။ ကပိလဝတ္ထု။ ကပိလဝတ်နေပြည်တော်သို့။
 အာဂန္တော။ ကြွရောက်တော်မူလာ၍။ တတော။ ထိုကပိလဝတ်နေပြည်
 တော်မှ။ နိက္ခမန္တေ။ ထွက်ကြွေတော်မူသည်ရှိသော်။ ဘဂဝတော။ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏။ ပရိဝါရတ္ထံ။ အခြံအရံဖြစ်စေခြင်းငှါ။ ရာဇကုမာရေသု။ မင်းသား
 တို့သည်။ ပဗ္ဗဇန္တေသု။ ရဟန်းပြုကုန်သည်ရှိသော်။ ဘဒ္ဒိယအာဒိဟိ။ ဘဒ္ဒိ
 ယအစရှိသောမင်းသားတို့နှင့်။ သန္တိ။ အတူတကွ။ နိက္ခမိတွာ။ ပြည်တော်
 မှထွက်ခွာ၍။ ဘဂဝတော။ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကော။ အထံတော်၌။ ပဗ္ဗ
 ဇိတွာ။ ရဟန်းပြုလတ်၍။ နစိရသောဝ။ မကြာမြင့်မီသာလျှင်။ မန္တာနိယ
 ပုတ္တဿ။ မန္တာနိပုဏ္ဏား၏သားဖြစ်သော။ အာယသ္မတောပုဏ္ဏဿ။ အရှင်
 ပုဏ္ဏ၏။ သန္တိကော။ အထံ၌။ ဓမ္မကထံ။ တရားစကားကို။ သုတွာ။ ကြားနာရ၍
 သောတာပတ္တိဖလေ။ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဥဟိ။ တည်လေ၏။ ဧဝံ။
 ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောအခြင်းအရာဖြင့် သာလျှင်။ သေအာယသ္မာ။ ဤအရှင်
 အာနန္ဒာသည်။ ပုဗ္ဗပနိဿယ သမ္ပန္နော။ ရှေး၌ဖြစ်သော ဥပနိဿယနှင့်
 ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တဿ။ ထိုအရှင်အာနန္ဒာအား။ ဣမာယပုဗ္ဗ
 ပနိဿယသမ္ပတ္တိယာ။ ဤသို့သဘောရှိသောရှေး၌ ဖြစ်သော ဥပနိဿယ

၂၅၀ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

အကြောင်း၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ ဂန္ထိရောဂီ၊ နက်နဲသည်လည်းဖြစ်သော
 ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားသည်၊ ဥတ္တာနကောရိယ၊ တိမ်သော
 အယောင်ကဲ့သို့၊ ဥပဋ္ဌာသိ၊ ထင်၏၊ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ဂရုနံ၊ အလေးအမြတ်ပြု
 အပ်သောမြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ဥပ္ပဟဏသဝနပ
 ရိပုစ္ဆနဓာရဏာနိ၊ ပါဠိဆိုသင်ခြင်း၊ အဋ္ဌကထာကိုနာခြင်း၊ ဂန္ထိဋ္ဌာနတို့၌
 အဖန်ဖန် မေးလျှောက်ခြင်း၊ ဆောင်ရွက်ခြင်းတို့ကို၊ တိတ္ထဝါသောတိ၊ တိတ္ထ
 ဝါသဟူ၍၊ ဝုတ္တန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုတိတ္ထဝါသဟူ၍ဆိုအပ်သော
 ဘုရားအထံတော်၌သာသင်နာခြင်း၊ စသောအမူအရာသည်၊ ထေရဿ၊ အ
 ရှင်အာနန္ဒာထေရ်အား။ အတိရိယ၊ အတိုင်းထက်အလွန်လျှင်၊ ပရိသုဒ္ဓေါ၊
 ထက်ဝန်းကျင်ဝင်ကြယ်၏၊ တေနပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း။ အဿ၊ ထိုအရှင်
 အာနန္ဒာအား။ ဂန္ထိရောဂီ၊ နက်နဲသည်လည်းဖြစ်သော၊ အယံပဋိစ္စသမုပ္ပါ
 ဒေါ၊ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားသည်၊ ဥတ္တာနကောရိယ၊ တိမ်သောအယောင်
 ကဲ့သို့၊ ဥပဋ္ဌာသိ၊ ထင်၏၊ စ၊ ထိုမှတစ်ပါးလည်း၊ သောတာပန္နာနံ၊ သောတာ
 ပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ပစ္စယာကာရော၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားသည်၊ ဥတ္တာန
 ကော၊ တိမ်သောအယောင်သည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ဥပဋ္ဌာသိ၊ ထင်၏၊ အယံ
 ပနအာယသ္မာ၊ ဤအရှင်အာနန္ဒာသည်မူကား၊ သောတာပန္နော၊ သောတာ
 ပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗဟုဿုတာနံ၊ များသောအကြား၊ အမြင်ရှိကုန်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ စတုဟတ္ထေ၊ လေးတောင်မျှရှိသော၊ ဩဝရကေ၊ တိုက်ခန်း
 ၌၊ ပဒီပေ၊ ဆီမီးကို၊ ဇလမာနေ၊ ညှိထွန်းသည်ရှိသော်၊ မဇ္ဈဝိဇ္ဇာယ၊ ညောင်
 စောင်းအင်းပျဉ်ကဲ့သို့၊ နာမရူပပရိစ္ဆေဒေါ၊ နာမ်ရုပ် အပိုင်းအခြားသည်၊
 ပါကဓော၊ ထင်ရှားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယသ္မာယသ္မာ၊ ဤအရှင်အာ
 နန္ဒာသည်လည်း။ ဗဟုဿုတာနံ၊ ဗဟုသုတ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်၊ အဂ္ဂေါ၊
 ကဲလွန်မြတ်သောသူတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗဟုဿုတာပဝေနပိ၊ များသော
 အကြားအမြင်ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်း။ အဿ၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာအား၊
 ဂန္ထိရောဂီ၊ နက်နဲသည်လည်းဖြစ်သော၊ ပစ္စယာကာရော၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
 တရားသည်၊ ဥတ္တာနကောရိယ၊ တိမ်သော အယောင်ကဲ့သို့၊ ဥပဋ္ဌာသိ၊
 ထင်၏၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားသည်၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်
 သော၊ ဂန္ထိရတဟိ၊ ဓမ္မဂန္ထိရစသောဂန္ထိရ၏ အဖြစ်တို့ဖြင့်၊ ဂန္ထိရော၊
 နက်နဲ၏၊ ပန၊ ဆက်ပြီးအံ့။ အဿ၊ ထိုပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရား၏၊ သာဂန္ထိရတာ
 ထိုဂန္ထိရ၏ အဖြစ်ကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝိတ္ထာရိ
 တာဝ၊ ချဲ့အပ်ပြီးသည် သာလျှင်တည်း။ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။

သာ၊ ထိုဂန္ထိရု၏အဖြစ်သည်၊ ထေရုသာ၊ အရှင်အာနန္ဒာထေရ်အား၊ ဥတ္တာ
 နကောဝိယ၊ တိမ်သော အယောင်ကဲ့သို့၊ ဥပဋ္ဌာသိ၊ ထင်၏၊ တေန၊ ထို
 ကြောင့်၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ အရှင်အာ
 နန္ဒာကို၊ ဥဿာဒေန္တော၊ မြီးမြှောက်တော်မူလိုသောကြောင့်၊ မာဟေဝန္တိ
 အာဒိ၊ မာဟေဝံဏှိယှိအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဟိ၊ ဆို
 သင့်စွာ၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤမာဟေဝံ အစရှိသော
 စကား၌၊ အဓိပ္ပါယော၊ ဘုရားအလိုတော်တည်း၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တံ၊ သင်
 သည်၊ မဟာပညော၊ ကြီးသောပညာရှိ၏၊ ဝိသဒညာဏော၊ ထက်မြက်သန့်
 ရှင်းသောညာဏ်ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဂန္ထိရောဝိ၊ နက်နဲသည်လည်းဖြစ်
 သော၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားသည်၊ ဥတ္တာနကောဝိယ၊
 တိမ်သောအယောင်ကဲ့သို့၊ ခါယတိ၊ ထင်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မယေဝန္တ
 ခေါသေဥတ္တာနကောဝိယ ဟုတွာဥပဋ္ဌာသိ ဥဒါဟုအညေသမ္ဘိတိ၊ မယေ
 ဝန္တခေါသေဥတ္တာနကောဝိယ ဟုတွာဥပဋ္ဌာသိ ဥဒါဟုအညေ သမ္ဘိဟူ၍၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မာအဝစ၊ မဆိုလင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊
 ဘုရားအလိုတော်တည်း၊ အပဿာဒေန္တောတိ၊ အပဿာဒေန္တောဟူ၍၊ ယံ
 ပနဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုခဲ့အပ်ပြီ၊ တတ္ထ၊ ထို
 စကား၌၊ အယံအဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့ဘုရား အလိုတော်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိ
 အပ်၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ အထစပနမေဥတ္တာနကောဝိယခါယတိတိ၊ အထ
 စပနမေဥတ္တာနကောဝိယ ခါယတိဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ မာအ
 ဝစ၊ မဆိုလင့်၊ ဟိ၊ သင့်စွာ၊ သေ၊ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားသည်၊ တေးသင်
 အား၊ ဥတ္တာနကုတ္တာနကောဝိယ၊ အလွန်တိမ်သော အယောင်ကဲ့သို့၊ ယဒိ
 ခါယတိ၊ အကယ်၍ထင်သည်ဖြစ်အံ့၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ တံ၊ သင်
 သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဓမ္မတာယ၊ သဘောအားဖြင့်၊ သောတာပန္နော၊
 သောတာပန်သည်၊ နာဟောသိ၊ မဖြစ်သနည်း၊ မယာစ၊ ငါဘုရားသည်
 လျှင်၊ ဒိန္နနယော၊ ပေးအပ်သောနည်း၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂံ၊
 သောတာပတ္တိမဂ်ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဇိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိသည်မဟုတ်လော၊ အာနန္ဒ၊
 အာနန္ဒာ၊ တေ၊ သင်အား၊ ဣဒံနိဗ္ဗာနမေဝ၊ ဤနိဗ္ဗာန်တရားသည်သာလျှင်၊
 ဂန္ထိရံ၊ နက်နဲသည်၊ ဇာတံ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဗုဒ္ဓယာကာရောပန၊ ပဋိစ္စ
 သမုပ္ပါဒ်တရားသည်မူကား၊ ဥတ္တာနကော၊ တိမ်သောအယောင်ရှိသည်၊ ဇာ
 တော၊ အကယ်၍ဖြစ်လေအံ့၊ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်
 ကြောင့်၊ ဩဠာရိကံ၊ ဩဠာရိကဖြစ်သော၊ ကာမရာဂသံယောဇနံ၊ ကာမ

၂၅၂

မိုးဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ရာဂသံယောဇဉ်ကို လည်းကောင်း၊ ဩဇ္ဇာရိကံ၊ ဩဇ္ဇာရိက ဖြစ်သော၊
 ပဋိစာသံယောဇနံ၊ ပဋိစာသံယောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဩဇ္ဇာရိကံ၊ ဩဇ္ဇာ
 ရိကဖြစ်သော၊ ကာမရာဂါနူသယံ၊ ကာမရာဂါနူသယကိုလည်းကောင်း၊
 ဩဇ္ဇာရိကံ၊ ဩဇ္ဇာရိကဖြစ်သော၊ ပဋိစာနူသယံ၊ ပဋိစာနူသယကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေကိလေသေ၊
 ဤကိလေသာတို့ကို၊ သမုဿါဓေတော၊ အကြွင်းမဲ့ဖျက်ဆီး၍၊ သကဒါဂါမိ
 ဖလံ၊ သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို၊ နသန္တိကရောသိ၊ မျက်မှောက်မပြုသနည်း၊ အနု
 သဟဂတေ၊ သေးဖွဲသိမ်မွေ့သည်နှင့် တကွဖြစ်ကုန်သော၊ စက္ကာရော၊
 လေးပါးကုန်သော၊ တေယေဝ ကိလေသေ၊ ထိုကာမရာဂစသော ကိလေ
 သာတို့ကိုသာလျှင်၊ သမုဿါဓေတော၊ အကြွင်းမဲ့ဖျက်ဆီး၍၊ အနာဂါမိဖလံ
 အနာဂါမိဖိုလ်ကို၊ နသန္တိကရောသိ၊ မျက်မှောက်မပြုသနည်း၊ ရူပရာဂါဒီနိ၊
 ရူပရာဂအစရှိကုန်သော၊ ပဉ္စသံယောဇနာနိ၊ ငါးပါးသော သံယောဇဉ်တို့
 ကိုလည်းကောင်း၊ မာနာနူသယံ၊ မာနာနူသယကိုလည်းကောင်း၊ ဘဝရာ
 ဂါနူသယံ၊ ဘဝရာဂါနူသယကိုလည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာနူသယံ၊ အဝိဇ္ဇာ
 နူသယကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမေကိလေ
 သေ၊ ဤကိလေသာတို့ကို၊ သမုဿါဓေတော၊ အကြွင်းမဲ့ဖျက်ဆီး၍၊ အရ
 ဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ နသန္တိကရောသိ၊ မျက်မှောက်မပြုသနည်း၊ ဝါ၊
 တကြောင်းလည်းကောင်း၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ သတသဟဿကပ္ပါမိကံ၊
 ကမ္ဘာတသိန်း အလွန်ရှိသော၊ ဧကံအသင်္ချေယျံ၊ တခုသော အသင်္ချေ
 ပတ်လုံး၊ ပူရိတပါရမိနော၊ ဖြည့်အပ်ပြီးသော ပါရမီရှိကုန်သော၊ သာရိ
 ပုတ္တ မောဂ္ဂလာနာဝိယ၊ သာရိပုတ္တရာ မောဂ္ဂလာန်တို့ကဲ့သို့၊ သာဝက
 ပါရမိဉာဏံ၊ သာဝက ပါရမိဉာဏ်ကို၊ နပနူဝိဇ္ဇာသိ၊ ထိုးထွင်း၍မသိသ
 နည်း၊ သတသဟဿကပ္ပါမိကာနိ၊ ကမ္ဘာတသိန်း အလွန် ရှိကုန်သော၊
 ဧဒေအသင်္ချေယျာနိ၊ နှစ်သင်္ချေတို့ ပတ်လုံး၊ ပူရိတပါရမိနော၊ ဖြည့်အပ်ပြီး
 သော ပါရမီရှိကုန်သော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဝိယစ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတရားတို့ကဲ့သို့
 လည်း၊ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏံ၊ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ကို၊ နသန္တိကရောသိ၊
 မျက်မှောက်မပြုသနည်း၊ ဝါ၊ တကြောင်းတုံ၊ တေ၊ သင်အား၊ သဗ္ဗထာဝ၊
 ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့် သာလျှင်၊ ဧသေ၊ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
 တရားသည်၊ ဥက္ကာနကော၊ တိမ်သော အယောင်ရှိသည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊
 ယဒိဥပဋ္ဌာသိ၊ အကယ်၍ထင်သည်ဖြစ်အံ့၊ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်၊ ကသ္မာ၊
 အဘယ်ကြောင့်၊ သတသဟဿ ကပ္ပါမိကာနိ၊ ကမ္ဘာတသိန်း အလွန်ရှိ

ကုန်သော၊ စတ္တာရိအသင်္ချေယျာနိဝါ။ လေးသင်္ချေတို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊
 အဋ္ဌအသင်္ချေယျာနိဝါ။ ရှစ်သင်္ချေတို့ ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ သေဇဋ္ဌသအ
 သင်္ချေယျာနိဝါ။ တဆဲ့ခြောက်သင်္ချေတို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ပူရိတပါရ
 မိနော၊ ဖြည့်အပ်ပြီးသော ပါရမီရှိကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါဗ္ဗဃ၊ ဘုရားသခင်တို့
 ကဲ့သို့၊ သဗ္ဗညုတညာဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို၊ နသန္တိကဇောသိ၊ မျက်
 မှောက်မပြုသနည်း၊ ဇေတဟိ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောသဘောရှိကုန်သော၊
 ဝိသေသာမိဂမေဟိ၊ ထူးမြတ်သောအဓိဂမတရားတို့ဖြင့်၊ အနတ္တိကော၊
 အလိုမရှိသည်၊ အသိက်၊ ဖြစ်သလော၊ ယာဝစ၊ အကြင်ကြောင့်လျှင်၊ တေ
 သင်၏၊ အပရန္တံ၊ ချွတ်ယွင်းခြင်းကို၊ ပဿ၊ ရှုသိလော၊ သာဝကပဒေသဉာ
 ဏော၊ သာဝကသာဖြစ်၍ ပဒေသဉာဏ်၌၊ ဌိတော၊ တည်လျက်၊ တုံနာမ၊
 သင်သို့သောသူဖြစ်လျက်၊ အတိဂန္တိရံ၊ အလွန်နက်နဲသော၊ ပစ္စယာကာရံ၊
 ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားကို၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဥတ္တာနကော၊ တပ်သောအယောင်ရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဥပဋ္ဌာသိ၊ ထင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆိုသိ၏၊ တဿတေ၊
 ထိုသင်၏၊ ဣဒံစနံ၊ ဤစကားသည်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားသခင်တို့၏၊ ကထာယ၊
 စကားတော်၌၊ ပစ္စနိကံ၊ ဆန့်ကျင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာဒိသေန
 နာမ၊ သင်သို့ သဘောရှိသည် မည်သော၊ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်၊ ဗုဒ္ဓါ
 နံ၊ ဘုရားသခင်တို့၏၊ ကထာယ၊ စကားတော်၌၊ ပစ္စနိကံ၊ ဆန့်ကျင်
 ဘက်စကားကို၊ ကတေတဗ္ဗန္တိ၊ ပြောဆိုအပ်သည်ဟု၊ ဇေတံ၊ ဤသို့အကြံ
 ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နယုတ္တံ၊ မသင့်လေစွတကား၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဣမံပစ္စ
 ယာကာရံ၊ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈိတံ၊ ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းငှါ၊
 ဝါယမန္တုသေဝ၊ လုံ့လပြုသည်သာဖြစ်သော၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ ကပ္ပသတ
 သဟဿာမိကာနိ၊ ကမ္ဘာတသိန်းအလွန် ရှိကုန်သော၊ စတ္တာရိအသင်္ချေ
 ယျာနိ၊ လေးသင်္ချေတို့ကို၊ အတိက္ကန္တာနိနန္တံ၊ လွန်ကုန်သည် မဟုတ်သော၊
 ပန၊ စင်စစ်၊ ပစ္စယာကာရံ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈနတ္ထာယစ၊ ထိုး
 ထွင်း၍ သိခြင်းငှါသာလျှင်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အဒိန္နဒါနံနာမ၊ မပေးအပ်ဘူး
 သော အလှူမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အပူရိတပါရမီနာမ၊ မဆည်းပူးအပ်
 သောပါရမီမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ ပစ္စယာကာရံ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
 တရားကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈိဿာမိ၊ ထိုးထွင်း၍သိအံ့၊ ဣတိပန၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍
 ကား၊ နိရုဿာဟံဝိယ၊ အားထုတ်ခြင်းကင်းသကဲ့သို့၊ မာရဗလံ၊ မာရ်မင်း
 ၏စစ်သည်မိုလ်ပါကို၊ ဝိမေန္တဿ၊ တိုက်လွှင့်ဖျက်ဆီးသော၊ မေ၊ ငါ့အား၊
 အယံမဟာပထဝီ၊ ယူဇနာနှစ်သိန်းလေးသောင်း အထူရှိသော ဤမြေကြီး

၂၅၄ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ။

သည်။ နှိုလမတ္တမ္ပိလက်နှစ်သစ်မျှလည်း။ နာကမ္ပိမတုန်လှုပ်။ တထာ၊
ထိုအတူ၊ ပဌမယာမေ၊ ပဌမယာသံဌ်။ ဗုဗ္ဗနိဝါသံ၊ ဗုဗ္ဗနိဝါသဉ္ဇာဏ်ကို
လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈိမယာမေ၊ မဇ္ဈိမယာသံဌ်။ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉ္ဇာဏ်ကို
လည်းကောင်း၊ သမ္မာဒေန္တဿ၊ ပြည့်စုံစေစဉ်၊ အယံမဟာပထဝီ၊ ဤ
မြေကြီးသည်။ နာကမ္ပိမတုန်လှုပ်၊ ပန၊ အထူးကား၊ ပဇ္ဈိမယာမေ၊ ပဇ္ဈိမ
ယာသံဌ်၊ မေ၊ ငါသည်။ ဗလဝပစ္စုသ သမယော၊ အားကြီးသောမိုးသောက်
ယာသံအခါ၌၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ သင်္ခါရာနံ၊ သင်္ခါရတို့၏၊ နဝဟိ၊ ကိုးပါး
ကုန်သော၊ အာဟာရေဟိ၊ ဥပ္ပါဒဌိတိပဝတ္တဌိတိ နိမိတ္တဌိတိအာယုဟနဌိတိ
အစရှိသောပစ္စယာကာရတို့ဖြင့်၊ ပစ္စယော၊ အကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိဋ္ဌမက္ခေန၊ မြင်အပ်ကာမျှဖြင့်၊ ဒသသဟာသိလောကဓာတု
တသောင်းသောလောကဓါတ်သည်၊ အယဒဏ္ဍေန၊ သံဃာ်တံဖြင့်၊ အာကော
နိတကံသတာလောဝိယ၊ နှုတ်အပ်သောကြေးခွက် လင်ပန်းကဲ့သို့၊ ဝိရေဝ
သတံ၊ အရာမကသောဟည်သံကို၊ ဝိရေဝသဟသံ၊ အထောင်မကသော
ဟည်သံကို၊ မုဉ္ဇမာနာ၊ တော်လည်းလွတ်လျက်၊ ဝါတာဟတေန၊ လေခတ်
သဖြင့်၊ ပဒုမိနိပဏ္ဏေ၊ ပဒုမ္မာကြာရွက်၌၊ ဥဒကဗိန္ဒုဝိယ၊ ရေပေါက်ကဲ့သို့၊
ပထဝီ၊ မြေသည်၊ ပကမ္ပိတ္တ၊ တုန်လှုပ် လတ်သတည်း၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊
ဧဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ အယံပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
တရားသည်၊ ဂန္တိရောစ၊ နက်လည်းနက်၏၊ ဂန္တိရာဝ ဘာသောစ၊ နက်
သော အယောင်လည်းရှိ၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဧတဿဓမ္မဿ၊ ဤပဋိစ္စ
သမုပ္ပါဒ်တရားကို၊ အနန္တဗောဓော၊ ဉာတပရိညာအားဖြင့် မသိခြင်းကြောင့်၊
(လ)၊ နာတိဝတ္တတိ၊ မလွန်မြောက်နိုင်၊ ဧတဿ ဓမ္မဿာတိ၊ ဧတဿ
ဓမ္မဿ ဟူသည်ကား၊ ဧတဿ၊ ဤသို့ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်ဟု မှတ်အပ်သော
သဘောရှိသော၊ ပစ္စယဓမ္မဿ၊ ပစ္စည်းတရား၏၊ အနန္တဗောဓာတိ၊ အနန္တ
ဗောဓာဟူသည်ကား၊ ဉာတပရိညာဝသေန၊ ဉာတပရိညာဉ်၏အစွမ်းဖြင့်
အနန္တဗုဒ္ဓိနာ၊ လျောက်ပတ်စွာမသိခြင်းကြောင့်၊ အပ္ပဋိဝေဓာတိ၊ အပ္ပဋိဝေ
ဓာဟူသည်ကား၊ တိရုဏပဟာနပရိညာဝသေန၊ တိရုဏပရိညာဉ်ပဟာန
ပရိညာဉ်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အပဋိဝိဇ္ဈာနာ၊ ထိုးထွင်း၍ မသိခြင်းကြောင့်၊
တန္တုကုလကဇာတာတိ၊ တန္တုကုလကဇာတာဟူသည်ကား၊ တန္တု
ဝိယ၊ ရက်ကန်း ချည်ထွေးကဲ့သို့၊ အာကုလဇာတာ၊ နှောင့်ရှက်သောဖြစ်
ခြင်းရှိကုန်၏၊ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ နန္ဒိက္ခိတ္တံ၊ မကောင်းသ
ဖြင့်ထားအပ်သော၊ မူသိကန္တိန္ဒံ၊ ကြွက်သည်ကိုက်ဖြတ်အပ်သော၊ ပေသ

ကာရာနံ၊ ရက်ကန်းသည်တို့၏၊ တန္တံ၊ ချည်ထွေးသည်၊ တဟိံ၊ တဟိံ၊ ထို
ထိုအရပ်၌၊ အာကုလံ၊ နှောင့်ရှက် ထွေးရှုပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒံ၊
ဤချည်သည်၊ အဂ္ဂံ၊ အဖျား၊ ဣဒံ၊ ဤချည်သည်၊ မူလံ၊ အရင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အဂ္ဂေန၊ အဖျားဖြင့်၊ အဂ္ဂံ၊ ဝါ၊ အဖျားကိုလည်းကောင်း၊ မူလေန၊ အရင်းဖြင့်၊
မူလံ၊ ဝါ၊ အရင်းကို လည်းကောင်း၊ သမာနေတုံ၊ ရှေ့နောက် အညီအညာ
ပြု၍သောင်ခြင်းဆက်ခြင်းငှါ၊ ဒုက္ကရံ၊ ခဲယဉ်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝ
မေဝ၊ ဤနှင့်ခြင်းရာ တူစွာသာလျှင်၊ သတ္တဝ၊ သတ္တဝါ တို့သည်၊ ဣမသ္မိံ၊
ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပစ္စယာကာရေ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရား၌၊ ခလိတာ၊
မဏ္ဍိမပဋိပဿိမကပ်မူ၍ အယုတ်တရားနှစ်ပါးသို့ ပြေးဝင်သော အားဖြင့်
ချော်ချွတ်ကုန်သည်၊ အာကုလံ၊ နှောင့်ရှက် ထွေးရှုပ်ကုန်သည်၊ ဗျာကု
လံ၊ အထူးသဖြင့်ထွေးရှုပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပစ္စယာကာရံ
ပစ္စယာကာရဟူသောပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို၊ ဥဇုံ၊ ကာတုံ၊ ဖြောင့်အောင်ပြုခြင်း
ငှါ၊ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်၊ တတ္ထ၊ ထိုဥပမာစကား၌၊ တန္တံ၊ ပုဆိုး
အထည်ရက်အုံသည်ဟူ၍ ရှည်ဖြန့်ထားစဉ်ကြွက်ဝင်ကိုက်ဖြတ် ခဲတောံ
အပ်သောချည်ထွေးကို၊ ပစ္စတ္တပုရိသကာရေ၊ သီးသန့်ခြားနား ယောကျ်ား
တကာပြုရာသောလုံ့လ၌၊ ဥတု၊ တည်၍၊ ဥဇုံ၊ ကာတုံ၊ ဖြောင့်အောင်ပြုခြင်း
ငှါ၊ သက္ကာပိ၊ တတ်နိုင်ရာကောင်းသည်လည်း၊ သဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ပန၊
စင်စစ်မှုကား၊ ဧေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဗောဓိသက္ကေ၊ ပစ္စေကဗောဓိသတ္တဝါ
မဟာဗောဓိ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဥပေတွာ၊ ထား၍၊ အညော၊ တပါးသော၊
သက္ကော၊ သတ္တဝါသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဓမ္မတာယ၊ သဘောအားဖြင့်၊
ပစ္စယာကာရံ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို၊ ဥဇုံ၊ ကာတုံ၊ ဖြောင့်အောင် ပြုခြင်းငှါ၊
သမက္ကောနာမ၊ စွမ်းနိုင်သောသူမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပန၊ ဥပမာတန္တံ၊ ကား
အာကုလံ၊ နှောင့်ရှက် ရှုပ်ထွေးသော၊ တန္တံ၊ ပုဆိုးအထည် ရက်အုံသည်
ဟူ၍ရှည်ဖြန့်ထားစဉ်ကြွက်ဝင်ကိုက်ဖြတ်ခဲတောံအပ်သောချည်ထွေး
ကို၊ ကပ္ပိကံ၊ ပအုန်းရည်ကို၊ ဒေတွာ၊ ဆွတ်ဖျန်း၍၊ ကောဇ္ဈေန၊ ဝက်မှင်ဘီးဖြင့်
ပဟာတံ၊ ပယ်အပ် ရှင်းအပ် ဖြတ်အပ်သော၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရာ၌၊
ဂုဇ္ဇကံ၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်သောအထွေးအရှုပ်သည်၊ ဂဏ္ဍိပန္နံ၊ အထုံးအဖွဲ့သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဣမေသတ္တဝ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ ပစ္စယေသု
နိစ္စစသော သဘောရှိကုန်သော ပစ္စည်းတရားတို့၌၊ ပက္ခလိတွာ၊ အနိစ္စ
စသည်ဟုယူခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်ချော်ချွတ်၍၊ ပစ္စယေ၊ အနိစ္စစသည်သဘော
ရှိသောပစ္စည်းတရားတို့၌၊ ဥဇုံ၊ ကာတုံ၊ ဖြောင့်စွာပြုခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တိ၊

၂၅၆ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ။

မတတ်နှိုင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နှါသဗ္ဗိဒိဋ္ဌိဝတ ဝသေန၊ ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါး
သောမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဂုဇ္ဇကဇာတာ၊ ချည်ထွေးသဖွယ် ဖြစ်ကုန်
သည်၊ ဂဏ္ဍိဗန္ဓာ၊ အထုံးအဖွဲ့ ဖြစ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယေဟိ
ကေဟိမိ၊ အကြင်အမှတ် မရှိသော ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဒိဋ္ဌိယော၊
သဿတဒိဋ္ဌိ အစရှိသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့ကို၊ သန္နိသဝိတာ၊ မှီကုန်သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန် နှဲ့၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့
သည်၊ ပစ္စယံ၊ အနိစ္စသည်သဘောရှိသောပစ္စည်းတရားကို၊ ဥဇု၊ ကာတုံ၊
ဖြောင့်စွာပြုခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တိယေဝ၊ မတတ်နှိုင်း ကုန်သည်သာလျှင်
တည်း၊ ကုလ္လာဂဏ္ဍိကဇာတာတိ၊ ကုလ္လာဂဏ္ဍိကဇာတာဟူသောပုဂ္ဂိုလ်၊ ပေ
သကာရကဉ္စိယသုတ္တံ၊ ရက်ကန်းသည်စသည်တို့သည်ပခုးရည်ဖြင့်ဖျန်း
ပက်အပ်သော နှောင့်ရှက်သော အဖြစ်အားဖြင့် အပျားအရင်းဟု မသိ
သောရက်ကန်းချည်ထွေးကို၊ ကုလ္လာဂဏ္ဍိကံ၊ ကုလ္လာဂဏ္ဍိကဟူ၍၊ ဂုဏ္ဍတိ၊
ဆိုအပ်၏၊ ကုလ္လာနာမ၊ ကုလ္လမည်သည်၊ သကုဏိကာ၊ ငှက်ငယ်မတည်း
တဿာ၊ ထိုငှက်ငယ်မ၏၊ ကုလ္လာဝကောတိပိ၊ အသိုက် ဟူ၍လည်း၊
ဧကေ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်း
အရာဖြင့်၊ တဒုဘယတ္ထိ၊ ထိုကုလ္လာဂဏ္ဍိက ဟုဆိုအပ်သော ကဉ္စိယသုတ္တ
ကုလ္လာဝက နှစ်ပါးစုံသည်လည်း၊ အာကုလံ၊ နှောင့်ရှက် ထွေးရှုပ်၏၊
အဂ္ဂေနဝါ၊ အပျားဖြင့်လည်း၊ အဂ္ဂံ၊ အပျားကို၊ မူလေနဝါ၊ အရင်းဖြင့်လည်း
မူလံ၊ အရင်းကို၊ သမာနေတုံ၊ ညီညွတ်အောင်ဆောင်ခြင်းငှါ၊ ဒုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်
ခဲ့၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုရိမနယေနဝ၊ ဧဝမေဝသတ္တာစသည်ဖြင့်ရှေး၌ ဆိုအပ်
ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏၊ မုဉ္ဇပဗ္ဗဇာတုတာ
တိ၊ မုဉ္ဇပဗ္ဗဇာတုတာဟူသည်ကား၊ မုဉ္ဇတိဏံဝိယ၊ ပြုဆံမြက်ကဲ့သို့ လည်း
ကောင်း၊ ပဗ္ဗဇတိဏံဝိယ၊ ပြိတ်မြက်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဘူတာ၊ ဖြစ်
ကုန်၏၊ တာဒိဿာ၊ ထိုပြုဆံမြက် ပြိတ်မြက်နှင့် တူသော သဘောရှိကုန်
သည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယထာဟိ၊ ဥပမာဖြင့်ထင်စွာပြဦးအံ့၊ တာနိတိ
ဏာနိ၊ ထိုပြုဆံမြက် ပြိတ်မြက်တို့ကို၊ ကော၊ နေတွာ၊ ကျစ်၍၊ ကတရဇ္ဈ၊
ပြုအပ်သောကြိုးသည်၊ ဇိဏ္ဏကာလေ၊ ဆွေးမြည့်သောကာလ၌၊ ကတ္တ
မိ၊ တစုံတခုသော အရပ်၌၊ ပတိတံ၊ ကျသည်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊
တေသံတိဏာနံ၊ ထိုပြုဆံမြက်ပြိတ်မြက်တို့ကို၊ ဣဒံ၊ ဤလျှော်မြင်သည်၊
အဂ္ဂံ၊ အပျားတည်း၊ ဣဒံ၊ ဤလျှော်မြင်သည်၊ မူလံ၊ အရင်းတည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အဂ္ဂေန၊ အပျားဖြင့်၊ အဂ္ဂံဝါ၊ အပျားကိုလည်းကောင်း၊ မူလေန၊

အရင်းဖြင့်၊ မူလံဝါ။ အရင်းကိုလည်းကောင်း၊ သမာနေတုံ၊ ရှေ့နောက်အညီအညာပြု၍ ဆောင်ခြင်းငှါ၊ ဒုက္ခရုံ၊ ပြုနိုင်ခဲ့၏။ တံပိ၊ ထိုမြက်လျှော်မြင်ကိုလည်း၊ ပစ္စတ္တုရိသကာရေ။ သီးသန့်ခြားနားယောက်ကျားတော်တကာပြုရာသောလုံ့လ၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ဥဇုံကာတုံ၊ ဖြောင့်စွာပြုခြင်းငှါ၊ သက္ကာတတ်ကောင်းသည်။ တေဝယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ပန၊ စင်စစ်မှုကား၊ ဧစ္စေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဗောဓိသက္ကေ၊ ပစ္စေကဗောဓိသက္ကဝါမဟာဗောဓိသက္ကဝါတို့ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အညော၊ ထိုမှတပါးသော၊ သက္ကေ၊ သက္ကဝါသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဓမ္မတာယ၊ သဘောအားဖြင့်၊ ပစ္စယာကာရံ၊ ပစ္စိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို၊ ဥဇုံကာတုံ၊ ဖြောင့်စွာပြုခြင်းငှါ၊ သမက္ကောနာမ၊ စွမ်းနိုင်သောသူမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အယံပဇာ၊ ဤသက္ကဝါအပေါင်းသည်၊ ပစ္စယံ၊ အနိစ္စသည်သဘောရှိသောပစ္စည်းလရားကို၊ ဥဇုံကာတုံ၊ ဖြောင့်စွာပြုခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တံ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒိဋ္ဌိဂတဝသေန၊ သဿတဒိဋ္ဌိအစရှိသောမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဂဗ္ဘိကဇာတာ၊ အထုံးအဖြစ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏ဖြစ်ရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ဖေဉ်ပြန်လျက်ကျရာဖြစ်သော၊ သံသာရံ၊ သံသရာကို၊ နာတိဝတ္တတိ၊ မလွန်မြောက်နိုင်၊ တတ္ထ၊ ထိုအပါယံဒုဂ္ဂတိံဝသောစကားနှင့်၊ အပါယောတိ၊ အပါယောဟူသည်ကား၊ နိရယတိရန္တာနယောနိပေတ္တိဝိသယအသုရကာယာ၊ ငရဲတိရန္တာနိဗြိတ္တာအသုရကာယံတို့တည်း။ တိ၊ ဆိုသင့်စွာ၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုငရဲတိရန္တာနိဗြိတ္တာအသုရကာယံတို့သည်၊ ဝဇီသင်္ခါတဿ၊ ပွားစီးခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ အာယဿ၊ ချမ်းသာခြင်း၏၊ အဘာဝတေ၊ မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပါယောတိ၊ အပါယဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခ၏၊ ဂတိဘာဝတေ၊ ဖြစ်ရာဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သုခဿမူဟတော၊ ချမ်းသာအပေါင်းမှ၊ ဝိနိပါတတ္ထာ၊ ပေါက်ပြန်လျက်ကျသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိနိပါတောတိ၊ ဝိနိပါတဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတရေ၊ ပန၊ ဤမှတပါးသောသံသာရောဟူသောဝုဒ်ကိုကား၊ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းတို့၏၊ ပဋိပါမ္ဘိစ၊ အကြောင်းအကျိုး၏အဖြစ်ဖြင့်အဆင့်ဆင့်ဖြစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဓာတုအာယတနာနံ၊ ဓာတ်အာယတနတို့၏၊ အဗောဇ္ဈိန္ဒူ၊ အယဉ်မပြတ်၊ ပဝတ္တမာနာစ၊ ဖြစ်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ သံသာရောတိ၊ သံသာရဟူ၍၊ ပဝုတ္တတိ၊ အပြားအားဖြင့်မိန့်အပ်၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအပါယာစသည်ဖြင့်ဆိုအပ်သောအလုံးစုံ

၂၈ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

သောအပါယဒုက္ခ ဝဋ္ဋဒုက္ခကိုလည်း။ နာတိဝတ္တတိ နာတိက္ကမတိ၊ မလ္လန္တိ
 မြောက်နိုင်၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ရုတိတော၊ ရုတိမှ ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိ
 သန္ဓေကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိသန္ဓိတော၊ ပဋိသန္ဓေမှ၊ ရုတိ၊ ရုတိကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့သော အပြားဖြင့်၊ ပုနပ္ပုနံ၊ ပြန်ခေါက်လူးသာ၊ ရုတိ
 ပဋိသန္ဓိယော၊ ရုတိပဋိသန္ဓေတို့ကို၊ ဂဏှမာနာ၊ ယူကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တိသု
 ဘဝေသု၊ ဘဝသုံးပါးတို့၌လည်းကောင်း၊ စတုသုယောနိသု၊ ယောနိလေး
 ပါးတို့၌ လည်းကောင်း၊ ပဉ္စသုဂတိသု၊ ဂတိငါးပါးတို့၌ လည်းကောင်း၊
 သတ္တသုဝိညာဏဋ္ဌိတိသု၊ ဝိညာဏဋ္ဌိတိခုနစ်ပါးတို့၌ လည်းကောင်း၊ နဝသု
 သတ္တာဝါသေသု၊ ကိုးပါးသော သတ္တာဝါသတို့၌လည်းကောင်း၊ မဟာသ
 မုဒ္ဓေ၊ မဟာသမုဒ္ဓရာ၌၊ ဝါတက္ခိတ္တာ၊ မုန့်တိုင်းလေသည်ပစ်လွှင့်အပ်ကုန်
 သော၊ နာဝါဝိယ၊ လှေဘောင်တို့ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ယန္တေ၊ ဆီပွတ်ယန္တ
 ရား၌၊ ယုတ္တဂေါဏောဝိယစ၊ ကသောန္ဓားကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပရိတ္တမ
 တိယေဝ၊ ပတ်ပတ်လည်လည်သာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော
 နည်းဖြင့်၊ ဧတံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာ
 ယသ္မန္တံအာနန္တံ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို၊ အပဿာဒေန္တော၊ နှိပ်နယ်တော်မူလို
 သောကြောင့်၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤဒေသမသုတ်၌၊ သေသံ၊ ဖွင့်
 အပ်ပြီးသည်မှကြွင်းသော စကားသည်၊ ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော
 နည်းရှိသည်သာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဒေသမသုတ်၏အဖွင့်အပြီး
 တည်း၊ ဆဋ္ဌာ၊ မြောက်ရုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခဝဂ္ဂေ၊
 ဒုက္ခဝဂ်သည်၊ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၁-နိဒါနသံယုတ်-၇-မဟာဝဂ်၊

မဟာဝဂ္ဂဿ၊ မဟာဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ
 ဤဆိုလတ္တံ့သော နည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အဿုတဝါတိ၊
 အဿုတဝါဟူသည်ကား၊ ခန္ဓဓာတုအာယတနပစ္စယာကာရ သတိပဋ္ဌာ
 နာဒီသု၊ ခန္ဓာဓာတ်အာယတနပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် သတိပဋ္ဌာန်အစရှိသည်တို့၌၊
 ဥပ္ပဟပရိပုစ္ဆာဝိနိစ္ဆယရဟိတော၊ နှုတ်တက်သွန်သင်ခြင်းဟူသော ဥပ္ပ
 ဟအနက်အဋ္ဌကထာကို အခါခါမေးမြန်းခြင်းဟူသော ပရိပုစ္ဆာ စောဒနာ
 ပရိဟာရအစွမ်းဖြင့် ဆုံးဖြတ်သည်အဖြစ်ကို ပြုခြင်းဟူသော ဝိနိစ္ဆယမှ
 ကင်းသော၊ ပုထုဇ္ဇနောတိ၊ ပုထုဇ္ဇနောဟူသည်ကား၊ ပုထုနံနာနပ္ပကာရာနံ၊

အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော၊ ကိလေသာဒိန္နံ၊ ကိလေသာအစရှိသည်
 တို့ကို၊ ဇနနာဒိကာရဏဟိ၊ ဖြစ်စေခြင်း အစရှိသောအကြောင်းတို့ဖြင့်၊
 ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်။ ဟိသစ္စံ၊ ဖန်၏၊ ပုထုကိလေသေ ဇနေန္တိတိ
 ပုထုဇ္ဇနာတိ၊ ပုထုကိလေသေဇနေန္တိတိ ပုထုဇ္ဇနာအစရှိသော၊ ဧတံ၊ ဤ
 စကားကို၊ ဓမ္မသေနာပတိနာ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သောအရှင်သာရိပုတ္တ
 ရာသည်၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ၊ ပစ္စိသန္တိဒါ
 မင် မဟာနိဗ္ဗန္တိလာသောနည်းဖြင့်ချဲ့အပ်၏၊ အဝိစအပရော၊ တပါးသော၊
 နယော၊ နည်းကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ဂဏနပထံ၊ ရေတွက်
 ခြင်းအကြောင်းကို၊ အတိတာနံ၊ လွန်ကုန်သော၊ အရိယဓမ္မပရိယောဂံ၊ အရိ
 ယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ တရားမှမျက်ကွယ်ဖြစ်ကုန်သော၊ နိမဓမ္မသမာစာရာနံ၊
 ယုတ်နည်းသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အကျင့်ကိုကျင့်ကုန်သော၊ ပုထုနံဇနာနံ၊ များ
 စွာကုန်သောသူတို့၏၊ အန္တောဂတ္တာဝိ၊ အတွင်း၌ ဝင်သည်၏၊ အဖြစ်
 ကြောင့်လည်း၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်မည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းလည်း၊ အယမ္ပိဇ
 နေဒ၊ ဤသတ္တဝါသည်လည်း၊ ပုထုဝိသုံ ယေဝ၊ အသီးသာလျှင်၊ သင်္ခံ၊
 ခေါ်ဝေါ်ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်၏၊ သီလသုတာဒိဂုဏယုတ္တ
 ဟိ၊ သီလသုတ အစရှိသည်ကျေးဇူးတို့၌ဗျာဉ်ကုန်သော၊ အရိယဟိ၊
 မြတ်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ဝိသံသဇ္ဈော၊ မနှိုးနှော၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်
 ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်မည်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ အသုတ
 ဝါပုထုဇ္ဇနာတိ၊ အသုတဝါပုထုဇ္ဇနောဟူကုန်သော၊ နိယာမိ၊ နှစ်ပါးလည်း
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧတဟိပဓေဟိ၊ ဤပုဒ်တို့ဖြင့်၊ ဒုဝေပုထုဇ္ဇနာဝုတ္တာ၊ ဗုဒ္ဓနာ
 ဒိစ္စဗန္ဓုနာ၊ အန္တော ပုထုဇ္ဇနောဧကော၊ ကလျာဏေကော ပုထုဇ္ဇနာတိ၊
 ဒုဝေပုထုဇ္ဇနာဝုတ္တာ၊ ဗုဒ္ဓနာဒိစ္စဗန္ဓုနာ၊ အန္တောပုထုဇ္ဇနောဧကော၊ ကလျာ
 ဏေကော ပုထုဇ္ဇနောဟူ၍၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ယေတေပုထုဇ္ဇနာ၊ အ
 ကြင်ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုနှစ်ပါးသော
 ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ အန္တပုထုဇ္ဇနော၊ အန္တပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဂဟိ
 တော၊ ယူအပ်၏။ အန္တော ပုထုဇ္ဇနော၊ အန္တပုထုဇဉ် ပုဂ္ဂိုလ်လည်း
 ဧကော၊ တယောက်၊ ကလျာဏေ ပုထုဇ္ဇနော၊ ကလျာဏ ပုထုဇဉ်
 ပုဂ္ဂိုလ်လည်း၊ ဧကော၊ တယောက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊
 ပုထုဇ္ဇနာ၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ အာဒိစ္စဗန္ဓုနာ၊ နေမင်း၏အဆွေဖြစ်တော်
 မူသော၊ ဗုဒ္ဓနာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊
 ဣမသ္မိန္တိ၊ ဣမသ္မိဟူသော ပုဒ်ဖြင့်၊ ပစ္စုပ္ပန္န ပစ္စက္ခကာယံ၊ ပစ္စုပ္ပန်မျက်

၂၆၀ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

ရှောက်ဖြစ်သောကာယကံ၊ ဒဿတိ၊ ပြုတော်မူ၏။ စာတု မဟာတုတိ
 ကတ္ထိန္တိ၊ စာတုမဟာတုတိကတ္ထိ ဟူသောပုဒ်၌၊ စာတုမဟာတုတကာယေ၊
 လေးပါးသော မဟာတုတ်ဖြစ်သော ကာယ၌၊ စာတုမဟာတုတဟိ၊ လေး
 ပါးသော မဟာတုတ်တို့ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တေ၊ ဖြစ်သော၊ စာတုမဟာတုတ မ
 ယေ၊ မဟာတုတ် လေးပါးတို့ဖြင့် ငြိမ်းသော၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ နိဗ္ဗိန္နယျာတိ၊ နိဗ္ဗိန္နယျဟူသည်ကား၊ ဥက္ကဋ္ဌေ
 ယု၊ ဆန့်ကျင်ရာ၏၊ ဝိမုဇ္ဈေယျာတိ၊ ဝိမုဇ္ဈေယျ ဟူသည်ကား၊ နမုဇ္ဈေယု၊
 မတပ်မက်ရာ၊ ဝိမုဇ္ဈေယျာတိ၊ ဝိမုဇ္ဈေယျဟူသည်ကား၊ မုစ္ဆိတုကာမော၊
 လွတ်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ တဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အာစယောတိ၊ အာစယော
 ဟူသည်ကား၊ ဝုဇိ၊ ပွားစီးခြင်းသည်၊ အပစယောတိ၊ အပစယောဟူသည်
 ကား၊ ပရိဟာနိ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်၊ အာဒါနန္တိ၊ အာဒါနံဟူသည်ကား၊
 နိဗ္ဗတ္တိ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နိက္ခေပနန္တိ၊ နိက္ခေပနံဟူသည်
 ကား၊ ဘေဒေါ၊ ခန္ဓာတို့၏ပျက်စီးခြင်းသည်၊ တသ္မာတိ၊ တသ္မာဟူသည်
 ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝုဇိဟာနိနိဗ္ဗတ္တိဘေဒေါ၊ ပွားခြင်းယုတ်ခြင်း
 ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းခန္ဓာတို့၏ ပျက်ခြင်းဟူကုန်သော၊ ဣမေတ္တာ
 ရော၊ ဤလေးပါးတို့သည်၊ ပညာယန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 တံကာရဏာ၊ ထိုအာရမ္မ အာဒါန နိက္ခေပဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊
 ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ စာတုမဟာတုတိကော၊ မဟာတုတ်လေးပါးတို့ဖြင့်ငြိမ်းသော၊ ကာယေ
 ကာယ၌၊ ရူပံ၊ ရုပ်ကို၊ ပရိဂ္ဂဟေတု၊ သိမ်းဆည်းခြင်းငှါ၊ အယုတ္တရူပံ၊ သင့်
 သောသဘောရှိသည်မဟုတ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၏၊ အရူပံ၊ နုတ်ကို
 ပရိဂ္ဂဟေတု၊ တဏှာစသည်တို့ဖြင့်ပိုင်းခြား၍ယူခြင်းငှါ၊ ယုတ္တရူပံ၊ သင့်
 လျော်သောသဘောကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊
 ကရောတိ၊ ပြုတော်မူသနည်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊
 ထိုခဗ္ဗပဒိုဂ္ဂါဟကရဟန်းတို့အား၊ ရူပ၌၊ ဂါဟော၊ မာနနိဗ္ဗိတို့ဖြင့်စွဲ
 လမ်းခြင်းသည်၊ ဗလဝါ၊ အားကြီး၏၊ အဓိမတ္တော၊ လွန်ကဲသောအဝိုင်း
 အရှည်ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ရူပေ၊ ရုပ်၌၊
 ဂါဟဿ၊ စွဲလမ်းခြင်း၏၊ ပရိဂ္ဂဟေတဗ္ဗရူပတံ၊ ပိုင်းခြား၍ယူအပ်သင့်သော
 သဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသောတွာ၊ ပြ၍၊ နိက္ကဇေန္တော၊ ထိုတဏှာ
 ဂါဟစသည်မှထုတ်တော်မူလျက်၊ အရူပေ၊ နုတ်၌၊ ပတိဋ္ဌာပနတ္ထံ၊ တည်စေ
 ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယံစခေါတေဘိက္ခုဝေစသောစကားကို၊ အာဟ၊

၂၆၀

မိန့်တော်မူ၏။ ဗိတ္တန္တိ အာဒိ၊ ဗိတ္တဤသို့အစရှိသော၊ သဗ္ဗံ၊ ခပ်သိမ်းသော
 ပုဒ်သည်၊ မနာယတနသေဝ၊ မနာယတန၏သာလျှင်၊ နာမံ၊ အမည်တည်း။
 ဟိ၊ မှန်၏။ တံ၊ ထိုမနာယတနကို၊ ဗိတ္တဇတ္ထုတာယ၊ ဗိတ်သည်ပြုအပ်သည်
 ဖြစ်၍ဖြစ်သော အကြောင်းရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဗိတ္တဂေါ
 စရတာယ၊ ဆန်းကြယ်သော ကျက်စားရာ အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်
 လည်းကောင်း။ သမ္ပယုတ္တဓမ္မ ဗိတ္တတာယစ၊ ရာဂစသော သန္တီစသော
 သမ္ပယုတ်တရား၏ အစွမ်းဖြင့်ဆန်းကြယ်သော သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်မည်၏။ မနနုဋ္ဌနု၊ သိတတ်သော အနက်သ
 ဘောဖြင့်၊ မနော၊ မနမည်၏။ ပိဇာနနုဋ္ဌနု၊ အာရုံကို အထူးအားဖြင့်သိ
 တတ်သော အနက်သဘောကြောင့်၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်မည်၏။ နှုတ်၊
 ဤသို့၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ နာလန္တိ၊ နာလံဟူသည်ကား၊ နသမတ္ထော၊ မစွမ်း
 နိုင်၊ အတ္ထာသိတန္တိ၊ အတ္ထာသိတံဟူသည်ကား၊ တဏှာယ၊ တဏှာဖြင့်
 ဂိလိတွာမျိုး၍၊ ပရိနိဋ္ဌပေတွာ၊ ထက်ဝန်း ကျင်ပြီးဆုံးစေ၍၊ ဂဟိတံ၊ ယူ
 အပ်၏။ မမာယိတန္တိ၊ မမာယိတံဟူသည်ကား၊ တဏှာမမတ္ထေန၊ တဏှာ
 ဟူသောမြတ်နိုးခြင်းဖြင့်၊ မမဏ္ဍဒန္တိ၊ မမဏ္ဍဒံဟူ၍၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏။
 ပရာမဋ္ဌန္တိ၊ ပရာမဋ္ဌံဟူသည်ကား၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ဒိဋ္ဌိဖြင့်၊ ပရာမသိတွာဝ၊ နိစ္စ
 စသောအားဖြင့် အမှားသုံးသပ်၍သာလျှင်၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏။ ဇေတံမမာ
 တိ၊ ဇေတံမမဟူသည်ကား၊ တဏှာဂါဟော၊ တဏှာအားဖြင့် စွဲလမ်းခြင်း
 တည်း။ တေန၊ ထိုဇေတံမမ ဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ အဋ္ဌသတ တဏှာဝိဂရိတံ၊
 တရောရှစ်ပါးသော တဏှာဝိဂရိက်ကို၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်သည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဇေသောဟမသ္မိတိ၊ ဇေသောဟမသ္မိ ဟူသည်ကား၊ မာနဂါဟော၊
 မာနအားဖြင့် စွဲလမ်းခြင်းတည်း။ တေန၊ ထိုဇေသောဟမသ္မိ ဟူသောပုဒ်
 ဖြင့်၊ နဝမာနာ၊ သေယျော၊ ပလ္လိအစရှိသောကုံးပါးအပြာရှိသောမာနတို့
 ကို၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဇေသောမေအတ္တာတံ၊
 ဇေသောမေအတ္တာ ဟူသည်ကား၊ ဒိဋ္ဌိဂါဟော၊ ဒိဋ္ဌိအားဖြင့် စွဲလမ်းခြင်း
 တည်း။ တေန၊ ထိုဇေသော မေအတ္တာဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ နှိသဗ္ဗိဒိဋ္ဌိယော၊
 ခြောက်ဆဲ့ နှစ်ပါးသော ဝိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့ကို၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ် ကုန်သည်။
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာတံ၊ တသ္မာ ဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြွင်
 ကြောင့်၊ ဇေ၊ ဤသို့ဇေတံမမစသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဒိဃရုတ္တံ၊ ရှည်စွာ
 သော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဂဟိတံ၊ တဏှာဂါဟ စသည်အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်စွာ
 စွဲလမ်းအပ်၏။ တသ္မာတံ၊ ထိုကြောင့်သော၊ ထိုပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တတ္ထံ။

၂၆၂ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ထိုရုပ်နာမ်တရား၌၊ နိဗ္ဗိဒ္ဓိတုံ၊ ငြိမ်းငြိမ်းငြိမ်းငြိမ်း၊ နသမက္ခော၊ မစွမ်းနိုင်၊ ပရိ
 သိက္ခဝေတိ၊ ပရိသိက္ခဝေအစရှိသော၊ ဣဒံ၊ ဤကောင်းကို၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်
 ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဟိ၊
 မေးသင့်စွ၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အနေန၊ ဤဘုရား မြတ်သည်၊ ရူပံ ရုပ်ကို၊
 ပဋိဂ္ဂဟေတု၊ သိမ်းဆည်းခြင်းငှါ၊ အယုတ္တရူပံ၊ သင့်သော သဘောမရှိ
 သည်ကို၊ ကတံ၊ ပြုတော်မူအပ်၏၊ အရူပံ၊ နာမ်ကို၊ ပရိဂ္ဂဟေတု၊ သိမ်း
 ဆည်းခြင်းငှါ၊ ယုတ္တရူပံ၊ သင့်သော သဘောရှိသည်ကို၊ ကတံ၊ ပြုတော်
 မူအပ်၏၊ အထ၊ ထိုသို့ပြုတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ တေသံ သိက္ခန္တံ၊ ထို
 ဓမ္မပဋိဂ္ဂဟက ရဟန်းတို့အား၊ ရူပတော၊ ရုပ်မှ၊ ဂါဟော၊ တဏှာဂါဟ
 မာနဂါဟဒိဗ္ဗိဂါဟသည်၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ အရူပံ၊ နာမ်သို့၊ ဂတေတိ၊
 သွားလေပြီဟူ၍၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ တံ၊ ထိုတဏှာ ဂါဟသည်ကို၊
 နိက္ခမိတုံ၊ ထုတ်တော်မူခြင်းငှါ၊ ဣမံဒေသနံ၊ ပရိသိက္ခဝေ အစရှိသော
 ဤဒေသနာတော်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာရေ၊ အားထုတ်
 တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပရိသိက္ခဝေအစရှိသောပါဠိ၌၊ အတ္တတောဥပဂစ္ဆေ
 ယျာတိ၊ အတ္တတောဥပဂစ္ဆေယျ ဟူသည်ကား၊ အတ္တာတိ၊ အတ္တဟူ၍၊
 ဂဏှေယျ၊ ယူရာ၏၊ ဘိယျာပီတိ၊ ဘိယျာပီဟူသည်ကား၊ ဝဿသတ
 တော၊ အနှစ်တရာမှ၊ ဥဒ္ဓံပိ၊ အထက်၌လည်း၊ တိဋ္ဌမာနော၊ တည်သည်ဖြစ်
 ၍၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့အနှစ်တရာထက် အလွန်တည်သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ အာဟ
 ပန၊ မိန့်တော်မူလေသနည်း၊ အတိရေက ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာထက်
 အလွန်၊ တိဋ္ဌမာနံ၊ တည်သော၊ ရူပံနာမ၊ ရုပ်မည်သည်၊ အတ္ထိကိံ၊ ရှိလေ
 သလော၊ နနု၊ စေဒနာဦးအံ၊ ပဌမဝယေ၊ ပဌမအရှယ်၌၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊
 ရူပံ၊ ရုပ်သည်၊ မဇ္ဈိမဝယံ၊ မဇ္ဈိမအရှယ်သို့၊ နပါပုဏ္ဏာတိ၊ မရောက်၊ မဇ္ဈိမ
 ဝယေ၊ မဇ္ဈိမအရှယ်၌၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော ရုပ်သည်၊ ပဋ္ဌိမဝယံ၊ ပဋ္ဌိမ
 အရှယ်သို့၊ နပါပုဏ္ဏာတိ၊ မရောက်၊ ပုရေတာက္ခေ၊ ပုရေတာတ်ကာလ၌၊ ပဝတ္တံ
 ဖြစ်သောရုပ်သည်၊ ပစ္ဆိမာဘတ္တံ၊ ပစ္ဆိမဘတ် ကာလသို့၊ နပါပုဏ္ဏာတိ၊
 မရောက်၊ ပစ္ဆိမာဘတ္တေ၊ ပစ္ဆိမဘတ်ကာလ၌၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သောရုပ်သည်၊
 ပဌမယာမံ၊ ပဌမယာဝံသို့၊ နပါပုဏ္ဏာတိ၊ မရောက်၊ ပဌမယာမေ၊ ပဌမယာဝံ
 ၌၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော ရုပ်သည်၊ မဇ္ဈိမယာမံ၊ မဇ္ဈိမယာဝံသို့၊ နပါပုဏ္ဏာတိ၊
 မရောက်၊ မဇ္ဈိမယာမေ၊ မဇ္ဈိမယာဝံ၌၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သောရုပ်သည်၊ ပဋ္ဌိမ
 ယာမံ၊ ပဋ္ဌိမယာဝံသို့၊ နပါပုဏ္ဏာတိ၊ မရောက်၊ တထာ၊ ထိုဒေသနာ၊ ဂမနေ၊

သွားခြင်း၌၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော ရုပ်သည်။ ဌာနံ၊ ရပ်ခြင်းသို့။ နပါဝုဏ္ဏာတိ၊ မရောက်၊ ဌာနေ၊ ရပ်ခြင်း၌၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော ရုပ်သည်။ နိသန္ဓံ၊ ထိုင်ခြင်းသို့။ နပါဝုဏ္ဏာတိ၊ မရောက်။ နိသန္ဓာယ၊ ထိုင်ခြင်း၌၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော ရုပ်သည်။ သယနံ၊ အိပ်ခြင်းသို့။ နပါဝုဏ္ဏာတိ၊ မရောက်။ ဧကဇ္ဈိယာပထေဝိ၊ တခုသော ဇ္ဈိယာပုထ်၌လည်း။ ပါဒဿ၊ ခြေကို။ ဥဒ္ဓဇေယျ၊ ချီခြင်း၌၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော ရုပ်သည်။ အတိဟရဏံ၊ တည်ရာအရပ်ကိုလွန်၍ ဆောင်ခြင်းသို့။ နပါဝုဏ္ဏာတိ၊ မရောက်။ အတိဟရဏေ၊ တည်ရာအရပ်ကို လွန်၍ ဆောင်ခြင်း၌၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော ရုပ်သည်။ ဝိတိဟရဏံ၊ တည်ရာသော ခြေကိုမထိခိုက်စေသော အခြင်းအရာဖြင့် အတန်ငယ်နံပါးကို လွန်စေသောအားဖြင့် ရွှေ့ရှားခြင်းသို့။ နပါဝုဏ္ဏာတိ၊ မရောက်။ ဝိတိဟရဏေ၊ တည်ရာသောခြေကို မထိပါးစေသော အခြင်းအရာဖြင့် အတန်ငယ်နံပါးမှလွန်စေသော အားဖြင့် ရွှေ့ရှားခြင်း၌၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော ရုပ်သည်။ ဝေါဿန္ဓနံ၊ တဘက်ခြေကိုလွန်စေ၍ ခြေ၌ချခြင်း၌၊ အောက်မှာ လွန်ခြင်းသို့။ နပါဝုဏ္ဏာတိ၊ မရောက်။ ဝေါဿန္ဓနေ၊ တဘက်ခြေကို လွန်စေ၍ ခြေ၌ချခြင်း၌၊ အောက်မှာလွန်ခြင်း၌၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော ရုပ်သည်။ သန္နိက္ခေပနံ၊ မြေ၌အညီအညွတ် ထားခြင်းသို့။ နပါဝုဏ္ဏာတိ၊ မရောက်။ သန္နိက္ခေပနေ၊ မြေ၌အညီအညွတ် ထားခြင်း၌၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော ရုပ်သည်။ သန္နိရုတ္တိနံ၊ ချအပ်သောခြေ၏ မြေမှာအကြွင်းမဲ့ နှိပ်ခြင်းသို့။ နပါဝုဏ္ဏာတိ၊ မရောက်။ တတ္ထတတ္ထေဝ၊ ထိုထိုအရပ်၌သာလျှင်၊ ဩမိဩမိ၊ အဘို့အဘို့၊ ပဗ္ဗံပဗ္ဗံ၊ အဆစ်အဆစ်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထကပါလေ၊ လောလောပူသောအိုးကင်း၌၊ ပက္ခိတ္တံ၊ တိလာဝိယ၊ ထည့်အပ်သော နှမ်းစေ့တို့ကဲ့သို့၊ တဇ္ဇာတဇ္ဇာယန္တာ၊ ဖြစ်ဖြစ်မည်ကုန်လျက်၊ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်၊ ဘိဇ္ဇန္တိ၊ ပျက်ကုန်၏မဟုတ်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗာ၊ ပြုသင့်၏၊ ဧတံ၊ ဤသို့ရုပ်တရား၏ ပဌမအရှယ် စသည်ကာလ၌သာလျှင် ပျက်ခြင်းသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ခိုအပ်ပြီးသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ သစ္စံ၊ ငှန်သည်သာတည်း။ ပန၊ ယင်းသို့ဖြစ်သော်လည်း၊ ယထာ၊ ဥပမာကား။ ဇာလတော၊ ညှိသော၊ ပဒီပဿ၊ ဆီမီး၏၊ ဇာလာ၊ မီးလျှံ၊ မီးတောက်သည်။ တံတံဝဋ္ဋိပဒေသံ၊ ထိုထိုဆီမီးစာအရပ်ကို၊ အနုတိက္ကမိတွာ၊ မလွန်မူ၍၊ တတ္ထတတ္ထေဝ၊ ထိုထိုဆီမီးစာအရပ်၌သာလျှင်၊ ဘိဇ္ဇတိ၊ ပျက်၏၊ အထစပန၊ ထိုသို့ပျက်သော်လည်း၊ ပဝေဏိသမ္ပန္နဝသေန၊ အစဉ်စပ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ သဗ္ဗရတ္တိံ၊ ညဉ့်သုံးယာမ်ပတ်လုံး၊ ပဒီပေါ၊ ဆီမီးသည်။ ဇလိတော၊ တောက်၏၊

၂၆၄ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

၂၆၄ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဣဓာပိ၊ ဤအရာ၌လည်း၊ ပဝေ
 ကိဝသေန၊ သန္တာန်အစည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အယမ္ပိကာယော၊ ဤဈာန်ပကာယ
 ကိုလည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ မိရေဗ္ဗိတိကောပိယ၊ ကြာမြင့်
 စွာတည်ခြင်းရှိသကဲ့သို့၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
 ဒသဝိတော၊ ပြတော်မူအပ်၏။ ရေတ္တိယာစဒိဝသဿစာတိ၊ ရေတ္တိယာစဒိဝသဿစ
 သဿစ ဟူသည်ကား၊ ရေတ္တိမှီစ၊ ညဉ့်၌ လည်းကောင်း၊ ဒိဝသေစ၊ နေ၌
 လည်းကောင်း၊ ဟိ၊ ဖွန်၏။ ဧဝံ၊ ဤရေတ္တိယာစဒိဝသဿဟူသောပုဒ်နှစ်ခု
 အပေါင်းသည်၊ ဘုမ္မတ္ထေ၊ သတ္တမိအနက်၌၊ သာမိဝစနံ၊ သာမိဝိဘတ်ရှိ
 သောပုဒ်တည်း။ အညဒေဝဥပ္ပဇ္ဇတိအညံနရုဏ္ဏတိတိ၊ အညဒေဝဥပ္ပဇ္ဇတိ
 အညံနရုဏ္ဏတိဟူသောပုဒ်၌၊ ယံမိတ္တံ၊ အကြင်မိတ်သည်၊ ရေတ္တိ၊ ညဉ့်၌၊
 ဥပ္ပဇ္ဇတိစ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်၏။ နိရုဏ္ဏတိစ၊ ချုပ်လည်းချုပ်၏။ တတော၊ ထို
 မိတ်မှ၊ အညဒေဝ၊ တပါးသာလျှင်ဖြစ်သော မိတ်သည်၊ ဒိဝါ၊ နေ၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇ
 တိစ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်၏။ နိရုဏ္ဏတိစ၊ ချုပ်လည်းချုပ်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤအ
 နက်ကို၊ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ယူအပ်၏။ အနုပ္ပန္နမေဝ၊ မဖြစ်ဘူးသည်သာဖြစ်
 သော၊ အညံ၊ တပါးသောမိတ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အညံ၊ တပါးသောမိတ်
 သည်၊ နိရုဏ္ဏတိ၊ ချုပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝံပနအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုမူကား၊ နဂ
 ဟေတဗ္ဗော၊ မယူအပ်၊ ရေတ္တိယာစဒိဝသဿစာတိ၊ ရေတ္တိယာစဒိဝသဿစ
 ဟူသော၊ ဣဒံ၊ ဤဝါကျကို၊ ဝုရိမပဝေဏိတော၊ ရှေ့ဖြစ်သောရုပ်၌ဆိုအပ်ပြီး
 သောအစဉ်မှ၊ ပရိတ္တကံ၊ နည်းသော၊ ပဝေဏိ၊ အစဉ်ကို၊ ဂပေ၊ တွာ၊ ယူ၍
 ပဝေဏိဝသေနဝ၊ အစဉ်၏အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဝုတ္တံ၊ မဟာတော်မူအပ်၏။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဧကရေတ္တိဝါ၊
 တညဉ့်ပတ်လုံး၎င်း၊ ဧကဒိဝသံဝါ၊ တနေ့ပတ်လုံး၎င်း၊ ဧကမေဝ၊ တပါး
 တည်းသာလျှင်ဖြစ်သော၊ မိတ္တံ၊ မိတ်သည်၊ ဌာတုံ၊ တည်ခြင်းငှါ၊ သမတ္ထံ
 နာမ၊ စွမ်းနိုင်သော မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဟိ၊ ထိုကားသင့်စွ၊ ဧကသ္မိံ
 အတ္တရာသံဃာတက္ခဏာ၊ လက်ပြစ်တတွက်ကာလ၌၊ အနနကာနိ၊ များ
 စွာကုန်သော၊ မိတ္တကောဋီသတဿဟဿာနံ၊ ကုဋေတသိန်းမျှသောမိတ်
 တို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ စသတ္ထံ၊ ဖွန်၏။ မိလိန္ဒပဉ္စေ၊ မိလိန္ဒပဉ္စ၌၊ ဝါဟ
 သတာနံခေါမဟာရာဇဝိဟိနံ(ပ)ကာလသာဂမ္ဘိနဥပေန္တိတိ၊ ဝါဟသတာနံ
 ခေါမဟာရာဇဝိဟိနံ(ပ)ကာလသာဂမ္ဘိနဥပေန္တိ ဟူသော၊ ဧတမ္ဘိ၊ ဤစကား
 ကိုလည်း၊ ထေရေန၊ ရှင်နာဂသေနထေရ်သည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ မဟာရာဇ
 မြတ်သော မင်းကြီး၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဝါဟသတာနံ၊ ခါရိန္နစ်ဆယ်ဖြင့်ရေ

တွက်ရသောဝါဟတရာတို့၏၊ ဝိဟိနဉ္စ၊ စပါးတို့၏လျှာနှင်းကောင်း၊ တံအစု
 စုဉ္စဝါဟော၊ ထိုဝါဟတရာတို့၏ ထက်ဝက်ဖြစ်၍ငါးဆပင်ပယ်သော
 စုဉ္စဝါဟသည်လည်းကောင်း၊ ဝိဟိဝိဟိနံ၊ စပါးတို့၏၊ သတ္တမ္ပဏာနိ၊ တခု
 လျှင်တဆယ်သောဒေါဏဖြစ်၍ရေတွက်ရသောခုနစ်အမွဏတို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ နေတုမ္ပ၊ နှစ်ပြည်နှစ်အာဠက၊ နှစ်တုမ္ပတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဧတ္တ
 ကာ၊ ဤမျှအရေ အတွက်ရှိကုန်သော စပါးတို့သည်၊ ဧကန္တရာက္ခဏေ၊
 လက်ပြန်တတွက်ကာလ၌၊ ပဝတ္တဿ၊ ဖြစ်သော စိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ သတ
 ဂုဏသင်္ခိန္တိ၊ တရာသောအတို့ဟုဆိုအပ်သော အရေအတွက်သို့လည်း၊ နဉ္စ
 ပေန္တိ၊ မရောက်ကုန်၊ ကလံပိ၊ ကလဟုဆိုအပ်သော အစိတ်သို့လည်း၊ နဉ္စ
 ပေန္တိ၊ မရောက်ကုန်၊ ကလဘာဂံပိ၊ ကလဘာဂဟုဆိုအပ်သော အစိတ်သို့
 သည်း၊ နဉ္စ၊ ပေန္တိ၊ မရောက်ကုန်။ ။

ပဝနေတိ၊ ပဝနေဟူသည်ကား၊ မဟာဝနေ၊ တောကြီး၌၊ တံမုဉ္ဇိတွာ
 အညံ၊ ဂဏှာတိ တံမုဉ္ဇိတွာ အညံ၊ ဂဏှာတိတိ ဣမိနာ၊ တံမုဉ္ဇိတွာအညံ
 ဂဏှာတိတံမုဉ္ဇိတွာအညံဂဏှာတိဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်၊ သောမက္ကဇော၊
 ထို မျောက်သည်၊ ဂဏှိတဗ္ဗဿာခံ၊ ဆွဲကိုင်အပ်သော သစ်ခက်ကို၊ အလ
 ဘိတွာ၊ မရသောကြောင့်၊ ဘူမိံ၊ မြေသို့၊ နဉ္စ၊ ဩတရတိ၊ သက်ရသည်ဟူ၍
 မရှိ၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ တသ္မိံ၊ မဟာဝနေ၊ ထိုတောကြီး၌၊ ဝိစ
 ရန္တော၊ ထည့်လည်မြူးတူးထွက်၊ တံတံဿာခံ၊ ထိုထိုသစ်ခက်သစ်ကိုင်
 ကို၊ ဂဏှန္တော၊ ယဝ၊ ဆွဲကိုင်၍သာလျှင်၊ စရေတိ၊ သွေးလာရ၏၊ ဣတိအယ
 မက္ကော၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒသသိတော၊ ပြတော်မူအပ်၏၊ ဧဝမေဝခေါတိ
 ဧတ္ထ၊ ဧဝမေဝခေါဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဣ ဩပဗ္ဗသံသန္ဓနံ၊ ဤသို့ဥပမာဥပမေ
 ပယုန္တိနိဉ္စောခြင်း ဘုံ၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဟိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ အရဉ္စမဟာ
 ဝနံပိယ၊ မင်းမပိုင်သောတောကြီးကဲ့သို့၊ အာရမ္မဏဝနံ၊ အာရုံတည်းဟူ
 သောတောဘိုး၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ တသ္မိံ၊ ဝနေ၊ ထိုမင်းမပိုင်သောတော
 ကြီး၌၊ ဝိစရဏမက္ကဇောပိယ၊ ပြေးသွားကျွက်စားသောမျောက်ကဲ့သို့၊ အာ
 ရမ္မဏဝနေ၊ အာရုံတည်းဟူသောတော၌၊ ဥဇ္ဇန္တနကမိတ္တံ၊ ဖြစ်သောစိတ်ကို
 ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ သာခါဂဟဏံပိယ၊ သစ်ခက်သစ်ကိုင်ကို ဆွဲကိုင်
 ခြင်းကဲ့သို့၊ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံတို့ကို၊ လုတ္တနံ၊ ထောက်ထွင်းခြင်းကို၊
 ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ အရဉ္စမဟာမင်းမပိုင်သောတောအုပ်ကြီး၌၊ ဝိစရန္တော၊
 ထည့်လည်ကျွက်စားသော၊ သောမက္ကဇော၊ ထိုမျောက်သည်၊ တံတံဿာခံ
 ထိုထိုရှေးဦးစွာဆွဲကိုင်သော အကိုင်အခက်ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်လွှတ်၍၊

၂၆၆ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

တံတံသာခံ။ ထိုထိုနောက်ဆွဲကိုင်သော အကိုင်အခက်ကို၊ ဂဏ္ဍတိယ
 ထာ။ ဆွဲ ကိုင်သ ကဲ့သို့။ ဧဝံဤအတူ။ အာရမ္မဏဝနေ၊ အာရုံတည်းဟူသော
 တော၌။ ဝိစရန္တံ။ ကျင်လည်ကျက်စားသော။ ဣဒံဝိတ္တန္တိ။ ဤစိတ်သည်
 လည်း။ ကဒါပိ၊ ရံခါ၊ ရူပါရမ္မဏံ၊ ရူပါရုံကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏
 ကဒါပိ၊ ရံခါ၊ သဒ္ဓါဒိသု၊ သဒ္ဓါရုံအစရှိသော အာရုံတို့တွင်၊ အညတရံ၊ တပါး
 ပါးသော၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကဒါပိ၊
 ရံခါ၊ အတိတံ၊ အတိတ်ဖြစ်သော၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကဒါပိ၊ ရံခါ၊ အနာဂတံဝါ၊ အနာဂတ်လည်းဖြစ်သော၊
 ပစ္စုပ္ပန်ဝါ၊ ပစ္စုပ္ပန်လည်းဖြစ်သော၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာ၊ ထိုမြို့၊ ကဒါပိ၊ ရံခါ၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တဖြစ်သော၊
 အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကဒါပိ၊ ရံခါ၊ ဗာဟိ
 ရံ၊ ဗာဟိရဖြစ်သော၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏
 အရဉ္စ၊ မင်းမပိုင်သောတောကြီး၌၊ ဝိစရန္တော၊ ပြေးသွားကျက်စားသော
 သောမဏ္ဍာနာ၊ ထိုမျောက်သည်။ သာခံ။ သစ်ကိုင်း သစ်ခက်ကို၊ အလ
 သိတွာ၊ မရသောကြောင့်၊ ဩရုယျ၊ သစ်ပင်မှသက်၍၊ ဘူမိယံ၊ မြေ၌၊
 နိသိန္နာတိ၊ နေရသည်ဟူ၍၊ နဝတ္ထုဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်၊ ပန၊ စင်စစ်၊ ဧကံ၊ တခု
 သော၊ ပဉ္စက္ကသသံ။ အရွက်အခက်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ဆွဲကိုင်၍သာလျှင်၊
 နိသိဒတိယထာစ၊ နသကဲ့သို့လည်း။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ အာရမ္မ
 ဏဝနေ၊ အာရုံတည်းဟူသောတော၌၊ ဝိစရန္တံ၊ ကျက်စားကျင်လည်သော
 ဝိတ္တန္တိ စိတ်သည်လည်း။ ဧကံ၊ တခုသော၊ ဩရုတ္တုာရမ္မဏံ၊ ထောက်တွမ်း
 အပ်သော အာရုံကို၊ အလသိတွာ၊ မရမူ၍၊ ဥပ္ပန္နန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သည်ဟူ၍၊
 နဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်၊ ပန၊ စင်စစ်၊ ဧကဇာတိကံ၊ ရူပါရုံစသည်နိလစသည်
 တခုသောသဘောရှိသော၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍သာ
 လျှင်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့
 ဧက္ကဝတာပန၊ အသုတဝါသိက္ခဝေစသောဤမျှအကိုင်အရှည်ရှိသော
 စကားအစဉ်ဖြင့်ကား။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရူပတော၊ ရုပ်မှ၊
 နိဟရိတွာ၊ ထုတ်ဆောင်တော်မူ၍၊ အရူပေ၊ နာမ်၌၊ ဂါဟော၊ တဏှာမာန
 ဗိဇ္ဇိဟူသော ဂါဟကို၊ ပတိဗ္ဗာပိတော၊ တည်စေတော် မူအပ်၏၊ အရူပ
 တော နာမ်မှ၊ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်ဆောင်တော်မူ၍၊ ရူပေ၊ ရုပ်၌၊ ဂါဟော၊
 တဏှာမာနဗိဇ္ဇိဟူသော ဂါဟကို၊ ပတိဗ္ဗာပိတော၊ တည်စေတော်မူအပ်၏၊
 ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုတဏှာမာနဗိဇ္ဇိဟူသော ဂါဟကို၊ ဥဘယတော၊

ရုပ်နာမ်နှစ်ပါးစုံမှ။ နိကမိတုကာမော။ ထုတ်ငင်တော်မူလိုသောကြောင့်။
 တတြိဘိက္ခဝေသုတဝါအရိယသာဝကောတိ။ တတြိဘိက္ခဝေသုတဝါအ
 ရိယသာဝကောဟူသော။ ဒေသနံ။ ဒေသနာတော်ကို။ အာရတိ။ အားထုတ်
 တော်မူ၏။ အပံပနက္ခော။ ဤသို့သော အနက်ကိုမူကား။ အာသိဝိသဒဠ္လပ
 မာယာ။ သွင်မြန်သော အဆိပ်အတောက်ရှိသော မြွေသည်ခဲအပ်သောသူ
 ၏ဥပမာဖြစ်၍။ ဒီပေတဗ္ဗော။ ပြအပ်၏။ ကိရု။ ချဲ့ပြီးအံ့။ ဧကော ပုရိသော။
 ယောက်ျားတယောက်ကို။ အာသိဝိသေန။ မြွေဟောကပ်သည်။ ဒဠ္လော။ ကိုက်
 အပ်၏။ အထ။ ထိုရောအခါ၌။ အဿ။ ထိုမြွေ၏။ ဝိသံ။ အဆိပ်အတောက်ကို
 ဟရိဿာမိတိ။ ယူအံ့ဟူ၍။ ဆေကော။ လိမ္မာသော။ ဘိသက္ကော။ ဆေးသ
 မားသည်။ အာဂတိံ။ ရောက်လာ၍။ ဝမနံ။ အနံဆေးကို။ ကာဠေတွာ။ ပြုစေ
 ၍။ ဟေဠာဂရဠော ဥပရိနာဂေါတိမန္တံ။ ဟေဠာဂရဠော ဥပရိနာဂေါဟူ
 သောမန္တာန်ကို။ ပရိဝဏ္ဏတွာ။ စိတ်၍။ ဝိသံ။ အဆိပ်ကို။ ဥပရိ။ အထက်သို့။
 အာရောပတိ။ တင်၏။ သော။ ထိုဆေးသမားသည်။ ယာဝအက္ခိပဒေသာ။
 မျက်စိအရပ်တိုင်အောင်။ အာရဠာဘာဝံ။ အဆိပ်တက်သည်၏အဖြစ်ကို။
 ဥတွာ။ ထံ၍။ ဣတော။ ဤမျက်စိအရပ်ထက်။ ပရိ။ အလွန်။ အဘိရူပိဝဋံ။
 တစ်စိတ်သောဌာ၊ နဒဿာမိ။ မပေးအံ့။ ဒဠ္လဠာနယေဝ။ မြွေခဲရာအရပ်၌
 သာလျှင်။ ဌပဿာမိ။ ထားအံ့။ ဣတိ။ ဤသို့လုံးသွင်း၍။ ဥပရိဂရဠောဟေ
 ဠာနာဂေါတိမန္တံ။ ဥပရိဂရဠော ဟေဠာနာဂေါဟူသော မန္တာန်ကို။ ပရိ
 ဝဏ္ဏတွာ။ မန်းမှုတ်၍။ ကဏ္ဏော။ နားနှစ်ဘက်တို့ကို။ ဓမေတွာ။ မှုတ်၍။ ဒဏ္ဍ
 ကေန။ ဆူးမရှိသောသစ်ခက်ဖြင့်။ ပဟရိတွာ။ ဖုတ်၍။ ဝိသံ။ အဆိပ်ကို။ ဩ
 တာရေတွာ။ ချ၍။ ဒဠ္လဠာနယေဝ။ မြွေခဲရာအရပ်၌သာလျှင်။ ဌပတိ။ လား
 ၏။ တတြိ။ ထိုမြွေခဲရာအရပ်၌။ အဿ။ ထိုမြွေဆိပ်၏။ ဌိတာဘာဝံ။ တည်
 သောအဖြစ်ကို။ ဥတွာ။ ထံ၍။ အဂဒလေပန။ အဆိပ်ကင်းဆေး လိမ်းကျ
 ခြင်းဖြင့်။ ဝိသံ။ အဆိပ်အတောက်ကို။ နိဗ္ဗေထတွာ။ နှိပ်နင်း၍။ နှာပေတွာ။
 ရေချိုးစေ၍။ သုခိ။ ချမ်းသာသည်။ ဟောဟိတိ။ ဖြစ်လော့ဟူ၍။ ဝတွာ။ ဆို၍။
 ယေနကာမံ။ အကြင်မိမိလိုရာသို့။ ပက္ကာမိ။ သွားလေ၏။ တတ္ထ။ ထိုဥပမာ
 စကား၌။ အာသိဝိသေန။ မြွေဟောကပ်သည်။ ဒဠ္လဿ။ ခဲအပ်သောသူ၏။ ကာ
 ယေ။ ကိုယ်၌။ ဝိသပတိဋ္ဌာနံဝိယ။ အဆိပ်၏တည်ခြင်းကဲ့သို့။ ဣမေသံဘိက္ခု
 နံ။ ဤရဟန်းတို့၏။ ရူပေ။ ရုပ်၌။ အမိမတ္တဂါဟကာလော။ လွန်သောအတိုင်း
 အရှည်ရှိသောတဏှာမာနမိတ္တိအားဖြင့်စွဲလမ်းသောကာလကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော
 သိအပ်၏။ ဆေကော။ လိမ္မာသော။ ဘိသက္ကောဝိယ။ ဆေးသမားကဲ့သို့။

၂၆၈ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ

တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ မန္တိ၊ မန္တရားကို
 ပရိဝဇ္ဇေတွာ၊ မန်းမှုတ်၍၊ ဥပရိ၊ အထက်သို့၊ ဝိသဿ၊ အဆိပ်ကို၊ အာရေပိ
 တကာလောဝိယ၊ တင်အပ်သောကာလကဲ့သို့၊ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ရူပ၊ တာ၊ ရုပ်မှ၊ ဂါဟံ၊
 တဏှာမာနဒိဋ္ဌိဟူသော ဂါဟကို၊ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်၍၊ အရူပ၊ နာမ်၌၊
 ပတိဋ္ဌာဝိတကာလော၊ တည်စေသောကာလကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။
 ယာဝအက္ခိပဒေသာ၊ မျက်စိအရုပ်တိုင်အောင်၊ အာရုဋ္ဌဝိသဿ၊ တက်
 သောအဆိပ်ကို၊ ဥပရိ၊ အထက်သို့၊ အဘိရူပိတုံ၊ တက်စိမ့်သောငြှ၊ အ
 ဓတွာ၊ မပေးမှု၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ မန္တဗလေန၊ မန္တာန်၏အာနုတော်ဖြင့်၊ ဩတာ
 ရေတွာ၊ အဆိပ်ကိုချ၍၊ ဒဋ္ဌဋ္ဌာနေယေဝ၊ ဖြစ်ရာအရပ်၌သာလျှင်၊ ဋ္ဌပနံ
 ဝိယ၊ ထားခြင်းကဲ့သို့၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရား သခင်သည်၊ တေသံ
 ဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ အရူပတော၊ နာမ်မှ၊ ဂါဟံ၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိဟူ
 သော ဂါဟကို၊ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်တော်မူ၍၊ ရူပေ၊ ရုပ်၌၊ ပတိဋ္ဌာဝိတကာ
 လော၊ တည်စေသောကာလကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဒဋ္ဌဋ္ဌာနေ၊ ဖြစ်ရာ
 အရပ်၌၊ ဋ္ဌိတဿ၊ တည်သော၊ ဝိသဿ၊ အဆိပ်ကို၊ အဝဒေလပေန၊ အဆိပ်
 ကင်းသောဆေးလိမ်းကျ၊ ခြင်းဖြင့်၊ နိဗ္ဗယနံဝိယ၊ နှိပ်နင်းပယ်ထုတ်ခြင်း
 ကဲ့သို့၊ ဥဘယတော၊ ရုပ်နာမ်နှစ်ပါးရပ်မှ၊ ဂါဟံ၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိဟူသော
 ဂါဟကို၊ နိဟရဏတ္တာယ၊ ထုတ်ဆောင်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဣမိဿာဒေသနာ
 ယ၊ ဤဒေသနာတော်ဖြင့်၊ အာရုတ္တကာလော၊ အားထုတ်တော်မူသောကာ
 လကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဒေသနာတော်၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒံ၊ ဝိရုဇ္ဈတိတိ
 ဣမိနာ၊ နိဗ္ဗိန္ဒံ၊ ဝိရုဇ္ဈတိဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်ကို၊ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဝိရာဂါဝိမုပ္ဖတိတိ၊
 ဝိရာဂါဝိမုပ္ဖတိဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်၊ ဗလံ၊ ချိတ်ကို၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏။ ဝိမုတ္တသ္မိန္ဒိ အာဒိနာ၊ ဝိမုတ္တသ္မိ ဤသို့အစရှိသောပါဌ်ဖြင့်၊ ပစ္စဝေက္ခ
 ဏာ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာကို၊ ကထိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ပဌမံ၊ ရှေးဦး
 စွာသောသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ သုခဝေဒနိယန္တိ၊ သုခဝေဒနိယံဟူသည်
 ကား၊ သုခဝေဒနာယံ၊ သုခဝေဒနာ၏၊ ပစ္စယံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော၊ ဗဿန္တိ
 ဖဿံဟူသည်ကား၊ စက္ခုသမ္ပဿာဒိ၊ စက္ခုသမ္ပဿအစရှိသည်ကို၊ နန္ဒစ၊
 စောဒနာဦးအံ၊ စက္ခုသမ္ပဿော၊ စက္ခုသမ္ပဿသည်။ သုခဝေဒနာယံ၊ သုခ
 ဝေဒနာ၏၊ ပစ္စယော၊ အကြောင်းသည်၊ နုဟေတိ၊ မဖြစ်သလော၊ ဣတိ

အယံ။ ဤသည့်ကား။ ဝုစ္ဆာ။ အမေးတည်း။ သဟဇာတပစ္စယေန။ သဟဇာ
 တပစ္စည်းဖြင့်။ ပစ္စယော။ အကြောင်းသည်။ နဟောတိ။ မဖြစ်ပန။ စင်စစ်မူ
 ကား။ ဥပနိဿယောန။ ဥပနိဿယပစ္စည်းဖြင့်။ ဇဝနဝေဒနာယ။ ဇောဓိတ်နှင့်
 ၉ တက္ကဖြစ်သော ဇဝဒနာ၏။ ပစ္စယော။ အကြောင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တံ။
 ထိုဥပနိဿယ၏အဖြစ်ကို။ သန္ဓာယ။ ရည်၍။ ဧတံ။ ဤသုခဇဝဒနာယပစ္စယ
 ဟူသောစကားကို။ မယာ ငါသည်။ ဝုတ္တံ။ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝိသုဇ္ဈေ
 တဗ္ဗော။ ဖြေအပ်၏။ သောတသမ္ပဿဒိသုဝိ။ သောတသမ္ပဿ အစရှိ
 သည်တို့၌လည်း။ ဧသေ။ ဤစက္ခုသမ္ပဿ၌ဆိုအပ်ပြီးသော အစီအရင်
 သည်သာလျှင်။ နယော။ သိကြောင်းတည်း။ တဇ္ဇန္တိ။ တဇ္ဇံဟူသည်ကား။
 တဇ္ဇာဘိကံ။ ထိုသမ္ပဿဟူသောဖြစ်ခြင်းရှိသော။ တဿာရူပံ။ ထိုဗဿ
 အားလျော်သော။ တဿဗဿဿ။ ထိုဗဿအား။ အနုဣပံ။ လျောက်ပတ်
 သော။ ဣတိအပ္ပော။ ဤကားအနက်တည်း။ ဒုက္ခဝေဒနီယန္တိအာဒိ။ ဒုက္ခ
 ဝေဒနီသံ အစရှိသောဝုဒ်ကို။ ဝုတ္တနယေနဝ။ သုခဇဝဒနာယ ပစ္စယော
 စသည်ဖြင့်ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ သိအပ်၏။ သံဗာဇ္ဇ
 နသမောဓာနာတိ။ သံဗာဇ္ဇနသမောဓာနာဟူသောဝုဒ်၌။ သံဗာဇ္ဇနနစေဝေ
 ထိဒိုက်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ သမောဓာနေနစ။ ပေါင်းမိခြင်းဖြင့် လည်း
 ကောင်း။ သံဗာဇ္ဇနသံဝိဏ္ဏနေန။ ထိဒိုက်ပေါင်းမိခြင်းဖြင့်။ ဣတိအပ္ပော။
 ဤအနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ ဥသ္မာတိ။ ဥသ္မာဟူသည်ကား။ ဥဏ္ဍာ
 ကာရော။ ပူသောအခြင်းအရာ။ တေဇောအဘိနိဗ္ဗတ္တတိတိ။ တေဇောအဘိ
 နိဗ္ဗတ္တတိဟူသောဝုဒ်၌။ အတ္တရုဏ္ဏာ။ မီးမှုန့်မီးပွားသည်။ နိက္ခမတံ။ ထွက်၏။
 ဣတိ။ ဤအနက်ကို။ နဂဟတဗ္ဗံ။ မယူအပ်။ ဧတံပန။ ဤတေဇော အဘိ
 နိဗ္ဗတ္တတိ ဟူသောဝုဒ်သည်ကား။ ဥသ္မာကာရသေဝ။ ပူသော အခြင်း
 အရာဟူသော အနက်ရှိသော ဥသ္မာဝုဒ်၏သာလျှင်။ ဝေဝစနံ။ ဝေဝစပရိ
 ယာယံသန္ဓါသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တတ္ထံ။ ထိုဥပမာပါဠိ၌။ ခိန္နကဋ္ဌာနန္တိ။
 ခိန္နကဋ္ဌာနံဟူသည်ကား။ ခိန္နံ။ နှစ်ချက်ကုန်သော။ အရေကိန်း၊ ပွတ်ချ် ပွတ်ကျေ
 တို့၏။ တတ္ထံ။ ထိုနှစ်ပါးသောပွတ်ချ်ပွတ်ကျေတို့တွင်။ အဝေအရေကိရိယာ။
 ပွတ်ချ်ကဲ့သို့။ ဝတ္ထု။ စက္ခုအစရှိသော ဝတ္ထုရုပ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ သိအပ်၏။
 ဥတ္တရိအရေကိရိယာ။ ပွတ်ကျေကဲ့သို့။ အာရေဇ္ဇဏံ။ ရူပါရုံအစရှိသောအာရုံ
 ကဲ့သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ သိအပ်၏။ သံဗာဇ္ဇနံရိယာ။ ပွတ်ချ်ပွတ်ကျေတို့၏ထိဒိုက်ခြင်း
 ကဲ့သို့။ ဗသေယ။ ဗဿကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ ဥသ္မာဓာတုရိယာ။ တေ
 ဇောဓာတ်ကဲ့သို့။ ဝေဒနာ။ ဒုက္ခသဘောရှိသော ဝေဒနာကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော။

၂၇၀ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

သိအပ်၏။ နုဘိယံ၊ နှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော သုတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃ တတိယေ။ တတိယသုတ်၌၊ စတ္တာရောမေဘိက္ခဝေ အာဟာရတိ အာဒိ။ စတ္တာရောမေ ဘိက္ခဝေ အာဟာရတိ ဤသို့အစရှိသောစကားသည်။ ဝုတ္တနယမေဝ။ အာဟာရဝဂ်၏ ပဌမသုတ်၌ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည် သာလျှင်တည်း။ ပန၊ ထူးသည်ကိုဆိုအံ့။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အသေ သုတ္တံသေ။ ထိုသုတ်ကို၊ အဋ္ဌပ္ပတ္တိကော၊ အဋ္ဌပ္ပတ္တိရှိသော၊ နိက္ခေပေါ၊ ထူး ဖြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ ထိုအဋ္ဌပ္ပတ္တိကို၊ ဒသေတော၊ ပြု၍သာလျှင်၊ ဧတ္ထ၊ ဤတတိယသုတ်၌၊ အဝုဗ္ဗပဒ ဝဏ္ဏနံ၊ မရှေးသောပုဒ်၏အဖွင့်ကိုသာလျှင်၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ကတရာယ၊ အဘယ် မည်သော၊ အဋ္ဌပ္ပတ္တိယာ၊ အဋ္ဌပ္ပတ္တိကြောင့်၊ ဣဒံ၊ ဤတတိယ သုတ်ကို၊ တဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိက္ခိတ္တံပန၊ ထူးတော် မူအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြားအံ့။ လာဘ သက္ကာရေန၊ လာဘ် ပူဇော်သက္ကာရ အ ကြောင်းရှိသော၊ အဋ္ဌပ္ပတ္တိယာ၊ အဋ္ဌပ္ပတ္တိကြောင့်၊ နိက္ခိတ္တံ၊ ထူးတော် မူအပ်သတည်း။ ကိရ၊ ချဲ့ပြီးအံ့။ ယထာတံယေနာကာရေန၊ အကြင်သို့သော အကြောင်းဖြင့်၊ စတ္တာရော အသင်္ချေယျ၊ လေးအသ ချဲ့တို့ကာလပတ်လုံး၊ ပူရိတ ဒါနပါရမီသဗ္ဗယယော၊ ဖြည့်သည်း ပူးအပ်သော ဒါန ပါရမီတော် အပေါင်းရှိသော၊ တဂတော၊ ထူးတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားအား၊ မဟာလာဘသက္ကာရော၊ မြတ်သောလာဘ်ပူဇော်သက္ကာရသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ် ။ ဟိတံပါကဋ်ကရောမိ၊ ထိုစကားကို ထင်စွာပြုပြီးအံ့။ သဗ္ဗဒိသာသု၊ အလုံးစုံသော အရပ်မျက်နှာတို့၌၊ ယမကမဟာမေစော၊ အရာတိမ်ထင် အထောင်တိမ်ထင်အရံဖြစ်သောမိဗန်းကြီးသည်။ ဝုဗ္ဗဟိတွာ၊ ထလတ်၍၊ မဟောစံ၊ ကြီးစွာသော မိဗန်းရည်အယဉ်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတိဝိယ၊ ဖြစ်စေ သကဲ့သို့၊ အသေတဂတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗပါရမီယော၊ ခပ် သိမ်းသောပါရမီတော်တို့သည်၊ ဧကသ္မိံ၊ တခုတည်းသော၊ အတ္တဘာဝေ၊ အဆုံးစွန်သောကိုယ်တော်၏အဖြစ်၌၊ ဝိပကံ၊ အကျိုးကို၊ ဒာ ဝမိတိ၊ ပေး အံ့ဟူ၍၊ သမ္ဘိဏ္ဍိတာဝိယ၊ ပေါင်းရ အပ်ကုန်သကဲ့သို့၊ လာဘ သက္ကာရ မဟောစံ၊ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာရ ဟူသော ကြီးစွာသော ရှေးအယဉ်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တယိံသု၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ တတောတတော၊ ထိုထိုနေ့ပုဒ် မြို့ရွာမှ၊ အန္တ ပါနယာနာတ္ထမာလာဂန္ဓဝိသေပနာဒိဟတ္ထာ၊ ဆွမ်းအဖျော် ယာဉ် အဝတ် သင်္ကန်းပန်းနံ့သာ နံ့သာပျောင်း အစရှိသည် လက်စွဲကုန်လျက်၊ ဧတ္တိယ

ပြာဟ္မဏာဒယေ။ မင်းပုဏ္ဏားစသောသူတို့သည်။ အာဂတိံ။ လာကုန်၍။
 ဗုဒ္ဓါ။ ဘုရားသခင်သည်။ ကဟံ။ အဘယ်မှာနည်း။ ဘဂဝါ။ ဘုန်းတော်
 ကြီးသော ဘုရားသည်။ ကဟံ။ အဘယ်မှာနည်း။ ဧဝမေဝေါ။ သမုတိ
 နတ်ဥပပတ္တိနတ်တို့ထက် မြတ်သော ဝိသုဒ္ဓိနတ် ဖြစ်တော်မူသော ဘုရား
 သည်။ နရာသကော။ လူတို့တွင်အာသဘမြောက်တော်မူသောဘုရားမြတ်
 သည်။ ပုရိသသီဟော။ ယောက်ျားမြတ်ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားရှင်သည်။
 ကဟံ။ အဘယ်မှာနည်း။ ဣတံ။ ဤသို့။ ဘဂဝန္တိ။ ဘုရားသခင်ကို။ ပရိယ
 သန္တိ။ ရှာကုန်၏။ သကဋသတတိပိ။ ဟည်းအရေတို့ဖြင့်လည်း။ ပစ္စယေ။
 ထောပတ်ဆီဦးအစရှိသော ပစ္စည်းတို့ကို။ အာဟ။ ရိတွာ။ ဆောင်ယူခဲ့ကုန်
 ၍။ သြကာသံ။ ပေးလှူခွင့်ကို။ အလဘမာနာ။ မရကုန်သောကြောင့်။ သမန္တာ။
 ထက်ဝန်းကျင်၌။ ဂါရုတဗ္ဗမာဏမ္ပိ။ တဂါဝုတံ အတိုင်း အရှည်ရှိသော
 အရပ်တိုင်အောင်လည်း။ သကဋရုရေန။ ဟည်းဦးတချောင်း။ သကဋရရံ။
 ဟည်းဦးတချောင်းအာဟန္တံ။ ထိခိုက်၍။ တိဋ္ဌန္တိ။ စေတီနေတော်မူရာ၌လည်း
 တည်ကုန်၏။ အနုပဝတ္တန္တိ။ စသောစာရိတ္တရှိတော်မူရာသို့လည်းအစဉ်
 လိုက်ကုန်၏။ အန္ဓကဝိန္ဒ ပြာဟ္မဏာဒယေ။ အန္ဓကဝိန္ဒ ပုဏ္ဏား စသော
 သူတို့သည်။ အနုပဝတ္တန္တိ ဝိယ။ နောက်တော်တွင် အစဉ်လိုက်ကုန်သကဲ့
 သို့တည်း။ သဗ္ဗံ။ အလုံးစုံသောစကားကို။ ခန္ဓကေ။ မဟာဝါခန္ဓကပါဠိတော်
 ၌လည်းကောင်း။ တေသုတေသု သုတ္တေသုစ။ ထိုထိုသုတ္တန်ပါဠိတော်တို့၌
 လည်းကောင်း။ အာဂတနယေန။ လာသောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ သိအပ်၏။
 ဘဂဝတော။ မြတ်စွာဘုရား၏။ မဟာသာတ သက္ကာရော။ များမြတ်သော
 လာဘ်ပူဇော် သက္ကာရသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိယထာ။ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ။ ဤအတူ။
 ဘိက္ခုသံဃာသမ္ပိ။ ရဟန်းသံဃာအားလည်း။ မဟာသာတ သက္ကာရော။
 များမြတ်သောလာဘ်ပူဇော်သက္ကာရသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ဖြစ်၏။ စသဗ္ဗံ။ မှန်၏။
 တေနခေါပနသမယေနဘဂဝါ သက္ကတောဟောတိ။ (ပ)။ ပရိက္ခရာနန္တိ။
 တေနခေါပနသမယေနဘဂဝါသက္ကတောဟောတိ။ (ပ)။ ပရိက္ခရာနံဟူ၍
 လည်းကောင်း။ တထာ။ ထိုမြို့။ ယာဝတာခေါရန္ဒတေရဟိ။ (ပ)။ ရန္ဒဘိက္ခု
 သံဃောတိ။ ယာဝတာခေါရန္ဒတေရဟိ။ (ပ)။ ရန္ဒဘိက္ခုသံဃောဟူ၍၎င်း။
 ဧဝံ။ ဤစကားကို။ ဘဂဝတော။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ။ ဟောတော်မူ
 အပ်၏။ တေနခေါပနသမယေန။ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်
 သက္ကတော။ အရိအသေပြုအပ်သောအဖြစ်သို့ရောက်သည်။ ဂရုကတော။
 အလေး အမြတ်ပြုအပ်သော အဖြစ်သို့ရောက်သည်။ မာနံတော။ မြတ်နိုး

အပ်သောအဖြစ်သို့ရောက်သည်။ ပူဇိတော။ ပူဇော်အပ်သော အဖြစ်သို့
 ရောက်သည်။ အပဗ္ဗိတော။ မရက်မစက်မြတ် နိုးအပ်သောအဖြစ်သို့ ရောက်
 သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ စိဝရိဏ္ဏပါတသေနာသနဂိလ္လာနပစ္စယဘေသန္တ
 ပရိက္ခာရာနံ။ သင်္ကန်း ဆွမ်းကျောင်း အိပ်ရာနေရာသူနာ၏ နှစ်သက်ဝမ်း
 မြောက်ကြောင်းဖြစ်သောဆေးပရိက္ခရာတို့ကို။ လာတိ။ ရသည်။ ဟောတိ။
 ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုသံဃဿာဝိ။ ရဟန်းသံဃာအားလည်း။ ခေါ။ စင်စစ်။ သက္က
 တော။ အရိအသေပြုအပ်သော အဖြစ်သို့ရောက်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။
 ဂရုဏတော။ အလေးအမြတ်ပြုအပ်သော အဖြစ်သို့ ရောက်သည်။ မာနိ
 တော။ မြတ်နိုးအပ်သောအဖြစ်သို့ရောက်သည်။ ပူဇိတော။ ပူဇော်အပ်သော
 အဖြစ်သို့ ရောက်သည်။ အပဗ္ဗိတော။ မရက်မစက် မြတ်နိုးအပ်သောအ
 ဖြစ်သို့ရောက်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ စိဝရိဏ္ဏပါတသေနာသနဂိလ္လာန
 ပစ္စယဘေသန္တ ပရိက္ခာရာနံ။ သင်္ကန်းဆွမ်းကျောင်းအိပ်ရာနေရာသူနာ၏
 နှစ်သက် ဝမ်းမြောက် ကြောင်းဖြစ်သော ဆေးပရိက္ခရာတို့ကို။ လာတိ။
 ရသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဝုန္တု။ ဝုန္တုရဟန်း။ ခေါ။ စင်စစ်။ ဧတရဟံ။ ယခုအခါ၌
 ယာဝတော။ အကြင်မျှ လာက်ကုန်သော။ သံဃာဝါ။ သံဃာတို့သည်လည်း
 ကောင်း။ ဂဏာဝါ။ ဂိုဏ်းတို့သည်လည်းကောင်း။ လောကေ။ လောက၌။
 ဥပ္ပန္နာ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝုန္တု။ ဝုန္တုယထာ။ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ ဘိက္ခုသံဃော။
 ငါတုရား၏တပည့်သားရဟန်းသံဃာသည်။ လာဘဂ္ဂယသဂ္ဂပတ္တံ။ လာဘ
 ၏လွန်မြတ်သည်၏အဖြစ် ကျော်စောသံ၏ လွန်မြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့
 ရောက်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ။ နှုတ်။ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ။ ဤအတူ။ ဝုန္တု။ ဝုန္တု
 ရဟန်း။ အညံ့။ တာဝါးသော။ ကေဝံဗာမိ။ တခုသော အပေါင်းကဲ့မျှလည်း။
 အဟံ။ ငါတုရားသည်။ နဿမနူပဿာမိ။ မြင်တော်မူ။ ဘာဝတောစ။
 မြတ်စွာဘုရားအားလည်းကောင်း။ သံဃဿာစ။ ရဟန်းသံဃာအားလည်း
 ကောင်း။ ဥပ္ပန္နော။ ဖြစ်သော။ လာဘသက္ကာရော။ လာဘပူဇော်သက္ကာရ
 သည်။ ဧကေတော။ တပေါင်းတည်း။ ကတွာ။ ပြု၍။ ဗြုန္တိ။ နှစ်စင်းကုန်သော။
 မဟာနဗိန္နံ။ မြစ်ကြီးတို့၏။ ဥဒကံဝိယ။ ရေကဲ့သို့။ အပ္ပမေယျော။ မနေ့တွက်
 နိုင်သည်။ အဟောတိ။ ဖြစ်၏။ အထ။ ထိုရာအခါ၌။ သက္ကာယတုရားသခင်
 သည်။ ရဟောဂတော။ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိန္တုယိ။
 ဆင်ခြင်တော်မူ၍။ လာဘသက္ကာရော။ လာဘပူဇော်သက္ကာရသည်။ မဟာ။
 များသည်သာလျှင်တည်း။ အတိတဗုဒ္ဓါနဓိ။ လွန်လေပြီးသောဘုရားရှင်
 တို့အားလည်း။ ဧဝံပေါ။ ဤသို့သဘောရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သောလောဘ

ပူဇော်သက္ကာရသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်လေပြီ။ အနာဂတာနန္တိ၊ လာလတ္တံ့
သောဘုရားရှင်တို့အားလည်း။ ဇေဝရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသောသံသတိပူဇော်
သက္ကာရသည်။ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လေတ္တံ့။ ကိံ၊ အသို့နည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့
သည်။ အာဟာရပရိဂ္ဂါဟကေန၊ အာဟာရတို့ကိုပိုင်းခြား၍ယူတတ်သော
သတိသမ္ပတေနေ၊ သတိပညာနှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊
မဇ္ဈတ္တာ၊ သင်္ခါရတို့၌လစ်လျူရှုကုန်လျက်၊ နိစ္ဆန္ဒရာဂ၊ ကင်းသောဆန္ဒရာဂ
ရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ အာဟာရံ၊ အာဟာရကို။ ပရိဘုဉ္ဇိတံ၊
သုံးဆောင်ခြင်းငှါ။ သက္ကောန္တိနုခေါ၊ တတ်နိုင်ကုန်၏လော၊ နသက္ကောန္တိ
နုခေါ၊ မတတ်နိုင်လေကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဇ္ဇေတိ၊ ကြံတော်မူ၏။
သောသက္ကာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေဝရူပေ၊ အမျိုးကုန်သော။ အရနာပဗ္ဗ
ဇိတေ၊ ရဟန်းပြုသစ် ဖြစ်ကုန်သော။ ကုလဝုတ္တေ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့
ကို။ အပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာမဆင်ခြင်ကုန်မူ၍။ အာဟာရံ၊ အာဟာ
ရကို။ ပရိဘုဉ္ဇမာနေ၊ သုံးဆောင်ကုန်သည်တို့ကို။ အဒ္ဓသ၊ မြင်တော်မူ၏။
ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍။ ဇေဝသ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ ဇေဝံ၊ ဤသို့သော
အကြံတော်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိံ၊ အဟောသိ၊ အာဝဟံသို့
ဖြစ်တော်မူသနည်း။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ကပ္ပသတသဟဿာမိကာနိ
ကမ္ဘာတသိန်းအလွန်ရှိကုန်သော။ စတ္တာရိအသင်္ချေယျာနိ၊ လေးသင်္ချေတို့
ကာလပတ်သုံးပါးရမိလော၊ ပါရမီတို့ကို။ ပူဇေရန္တေန၊ ဖြည့်တော်မူသဖြင့်။
စိဝရာဒိဟေတု၊ သင်္ကန်းအစရှိသော အကြောင်းကြောင့်။ နပူရိတာ၊ ဖြည့်
တော်မူအပ်သည်မဟုတ်ကုန်၊ ပန၊ စင်စစ်၊ ဥတ္တမဗလဿ၊ မြတ်သောအ
ကျိုးဖြစ်သော။ အရဟတ္တဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ပူရိ
တာ၊ ဖြည့်တော်မူအပ်ကုန်၏။ ဣမေဝဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းတို့သည်လည်း။ မမ၊
ငါးဘုရား၏။ သန္တိက၊ အထံတော်၌။ ပဗ္ဗန္တော၊ ရဟန်းပြု ကုန်သည်ရှိ
သော်။ စိဝရာဒိဟေတု၊ သင်္ကန်းအစရှိသောအကြောင်းကြောင့်။ နပဗ္ဗဇိတာ
ရဟန်းပြုကုန်သည်မဟုတ်ကုန်၊ ပန၊ စင်စစ်ကား။ အရဟတ္တဿဝ၊ အရ
ဟတ္တဖိုလ်၏သလျှင်။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကြကုန်၏
တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အဿာဒမေဝ၊ မသာယာ
အပ်သင့်သည် ဟိုသာလျှင်။ သာဒံ၊ သာယာခြင်းကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။
အနတ္တမေဝ၊ အကျိုးမဲ့ကိုသာလျှင်။ အတ္ထံ၊ အကျိုးဟူ၍။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်
၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သော အကြံတော်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ ဇေဝံ၊
ဤသို့၊ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ ဓမ္မသံဝေဂေါ၊ ဓမ္မသတိဝရစိုက်ဆင်

ခြင်တော်မူသည်၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သောဩတ္တပ္ပနှင့်တကွဖြစ်သောဥာဏ်
 ဟူသောဓမ္မသံဝေဂသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်တော်မူ၏၊ တထော၊ ထို
 နောက်မှ၊ စိန္တေသိ၊ ကြံတော်မူပြန်၏၊ ကိံ၊ စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံတော်မူ
 ပြန်သနည်း၊ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သော၊ ပါရာဇိကံ၊ ပါရာဇိကကို၊ ပညပေတုံ
 ပညတ်ခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းသည်၊ သဝေအဘိဿ၊ အကယ်၍
 ဖြစ်ရာအံ့၊ အပစ္စဝေက္ခိတာဟာရပရိဘောဂေါ၊ ပစ္စဝေက္ခကာမဆင်ခြင်
 မူ၍အာဟာရကို သုံးဆောင်ခြင်းပရိဘောဂကို၊ ပဉ္စမံပါရာဇိကံကတွာ၊
 ပဉ္စမပါရာဇိကပြု၍၊ ပညပေတဗ္ဗော၊ ပညတ်အပ်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စမ ပါရာဇိကပြု၍ ပညတ်ခြင်းကို၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နပန
 သက္ကာ၊ တတ်လည်း မတတ်ကောင်းခဲ့ရာ၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 ဧတံ၊ ဤသို့သောပရိဘောဂသည်၊ သက္ကာနံ၊ သက္ကဝါတို့၏၊ ဝုပဋိသေဝန
 ဌာနံ၊ အမြဲရှိစွဲ သုံးဆောင်ရပေသော အရာတည်း၊ ယထာ၊ အကြင်အ
 ကြောင်းဖြင့်၊ ကထိတေပန၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်ကား၊ နံ၊ ထို
 ဓမ္မကထာကို၊ ပဉ္စမံပါရာဇိကံဝိယ၊ ပဉ္စမပါရာဇိကကဲ့သို့၊ ပသိဿန္တိ၊ ရှု
 ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဓမ္မာဒါသံ၊ တရားတည်း
 ဟူသောကြေးမုံကို၊ သံဝရံ၊ စောင့်စည်းသွယ်ကို၊ မရိယာဒံ၊ အပိုင်းအခြား
 ကို၊ ဌာပဿာမိ၊ ထားတော်မူအံ့၊ ယံမရိယာဒံ၊ အကြင်အပိုင်းအခြားကို၊
 အာဝဇ္ဇိတွာအာဝဇ္ဇိတွာ၊ အဖန်ဖန်ဆင်ခြင်၍၊ အနာဂတေ၊ နောင်ကာလ၌
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ စတ္တာရော ပစ္စယေ၊ ပစ္စည်း လေးပါးတို့ကို၊ ပစ္စ
 ဝေက္ခိတွာ၊ ပစ္စဝေက္ခကာဆင်ခြင်၍၊ ပရိဘုဉ္ဇိဿန္တိ၊ သုံးဆောင်ကုန်လတ္တံ့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေသိ၊ ကြံတော်မူ၏၊ ဣမာယ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ အ
 ဋ္ဌ၊ ပုတ္တိယာ၊ အဋ္ဌ၊ ပုတ္တိကြောင့်၊ ဝုတ္တမံသုပဓံ၊ သားငယ်၏ အသားဥပမာရှိ
 သော၊ ဣမံသုတ္တန္တံ၊ ဤသုတ္တန်ကို၊ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသခင်သည်၊ နိက္ခိဝိ၊ ထား
 တော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုတတိယသုတ်၌၊ စတ္တာရောမေဘိက္ခဝေအာဟာရတိအာဒိ
 စတ္တာရောမေဘိက္ခဝေအာဟာရ ဤသို့အစရှိသောစကားသည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊
 အောက်၌၊ ဝုတ္တတ္ထမေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊
 ပန၊ ဆက်ပြီးအံ့၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ အာဟာရေ၊ အာဟာရတို့
 ကို၊ ဝိတ္တာရေတွာ၊ အကျယ်ပြုပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တေသု၊ ထိုလေးပါး
 သောအာဟာရတို့၌၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒဿတုံ၊ ပြတော်မူခြင်းငှါ၊
 ကထဉ္စဘိက္ခဝေ ကုမဋ္ဌိကာရော အာဟာရော ဒဋ္ဌဗ္ဗောတိအာဒိ၊ ကထဉ္စ

တိက္ခဝေကဗန္ဓိကာရော အာဟာရောဗုဒ္ဓဗ္ဗောဏှိသ္မိအစရှိသော စကားကို၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသေယျသာ
 ပိအစရှိသောပါဠိ၌၊ ဇာယံ ပတိကာတိ၊ ဇာယံပတိကာ ဟူသည်ကား၊
 ဇာယာစေဝ၊ မယားလည်း၊ ပတိစ၊ လင်လည်း၊ ပရိတ္တံသမ္ဗလန္တိ၊ ပရိတ္တံ
 သမ္ဗလံဟူသည်ကား၊ ပုဗ္ဗဘတ္တသတ္တ၊ မောဒကာဒိနံ၊ စားနပ်ရိက္ခာထမင်း
 ယျာရုံဆုတ်ကတွင်၊ အစရှိသည်တို့တွင်၊ အညတရံ၊ တပါးပါးသော၊ အပ္ပ
 မတ္တကံ၊ အနည်းငယ်မျှဖြစ်သော၊ ပါထေယျံ၊ လင်းခရီး၌အစီးအပွားဖြစ်
 သောရိက္ခာစားနပ်ကို၊ ကန္တာရမဂ္ဂန္တိ၊ ကန္တာရမဂ္ဂံဟူသည်ကား၊ ကန္တာ
 ရဘူတံ၊ ကန္တာရဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ ပါ၊ တနည်းကား၊ ကန္တာရေ၊
 ကန္တာရအရပ်၌၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ ကန္တာရန္တိ၊ ကန္တာရဟူသည်၊ စောရကန္တာ
 ရံ၊ ခိုးသားထားပြုဘေးဘျင်းရှိရာဖြစ်သောစောရကန္တာရ၊ ဝါဠကန္တာရံ၊
 ခြင်္သေ့သစ်ကျားသားရဲဘေးဘျင်းရှိရာဖြစ်သောဝါဠကန္တာရ၊ အမနုဿ
 ကန္တာရံ၊ ဘီလူး ဘုတ်ပြိတ် မိစ္ဆာနတ်ရှိရာဖြစ်သော အမနုဿကန္တာရ
 နိရုဒကကန္တာရံ၊ ရေမရှိရာဖြစ်သောနိရုဒကကန္တာရ၊ အပ္ပဘက္ခကန္တာရံ၊
 ထမင်းအာဟာရ မရှိရာဖြစ်သော အပ္ပဘက္ခကန္တာရ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဝိသံ၊
 ငါးပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေသု၊ ထိုငါးပါးသောကန္တာရ
 တို့တွင်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ခရီး၌၊ စောရာဘယံ၊ ခိုးသားထားပြုဘေးသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုခရီးသည်၊ စောရကန္တာရံ၊ စောရကန္တာရမည်၏၊ ယတ္ထ
 အကြင်ခရီး၌၊ ဘိဟဗျုပ္ပါဒယော၊ ခြင်္သေ့ကျားသစ်အစရှိတုန်သော၊ ဝါဠာ၊
 သားရဲတို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတုန်၏၊ တံ၊ ထိုခရီးသည်၊ ဝါဠကန္တာရံ၊ ဝါဠကန္တာ
 ရမည်၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ခရီး၌၊ ဗလဝါရုဗယက္ခိနံအာဒိနံ၊ ဗလ္လုတ်ခံတွင်း
 ရှိသောဘီလူး အစရှိတုန်သော၊ အမနုဿာနံ၊ ဘီလူးပြိတ္တာ မိစ္ဆာတို့၏၊
 ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ဘယံ၊ ဘေးဘျင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုခရီးသည်၊
 အမနုဿကန္တာရံ၊ အမနုဿကန္တာရမည်၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ခရီး၌၊ ပါတုံ
 ဝါ၊ သောက်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ နှာယိတုံဝါ၊ ချိုးခြင်းငှါလည်းကောင်း၊
 ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တံ၊ ထိုခရီးသည်၊ နိရုဒကကန္တာရံ၊ နိရုဒက
 ကန္တာရမည်၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ခရီး၌၊ ခါဒတဗ္ဗံဝါ၊ ခဲဘွယ်သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဘုဒ္ဓိတဗ္ဗံဝါ၊ စားဘွယ်သည်လည်းကောင်း၊ အန္တမသော၊ အ
 ယုတ်သဖြင့်၊ ကန္ဓမူလာဒိမတ္တမ္ဘိ၊ သစ်ဖုသစ်မြစ်စသောအာဟာရသည်မျှ
 လည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တံ၊ ထိုခရီးသည်၊ အပ္ပဘက္ခကန္တာရံ၊ အမထမင်းမွတ်သိပ်
 ရာဖြစ်သောအပ္ပဘက္ခကန္တာရမည်၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ခရီး

နှိုးပဉ္စမိဓမ္မိ၊ ငါးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဇေတံဘယံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်
 ပြီးသောသဘောရှိသောဘေးသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ တံ၊ ထိုခရီးသည်၊ ကန္တာ
 ရမေဝစ၊ ကန္တာရလည်းမည်၏၊ တံပနေတံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောကန္တာရ
 သည်ကား၊ ဧကောဟဒ္ဓိဟတိဟာ ဒိဝသေန၊ တရက် နှစ်ရက် သုံးရက်စ
 သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ နိတ္ထရိတဗ္ဗမ္ဘိ၊ ထွက်မြောက်နိုင်သောကန္တာရသည်
 လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣမ၊ ဤပါဠိအရာ၌၊ တံ၊ ထိုနှစ်ရက်သုံးရက်စသည်အ
 စွမ်းဖြင့်ထွက်မြောက်နိုင်ကြောင်းဖြစ်သောခရီးကို၊ နအဓိပ္ပေတံ၊ မလိုအပ်
 ဣပန၊ ဤပါဠိအရာ၌မူကား၊ နရောဒကံ၊ ရေမရှိသော၊ အပ္ပဘက္ခံ၊ ခဲအပ်
 စားအပ်ကြောင်း ထမင်းအာဟာရကင်းသော၊ ယောဇနသတကန္တာရံ၊
 ယူဇနသတရာတိုင်တိုင် ဝေးကွာသောကန္တာရကို၊ အဓိပ္ပေတံ၊ လိုအပ်၏၊
 ဧဝဉ္စပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ကန္တာရေ၊ ကန္တာရ၌၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ ပဋိ
 ပဇ္ဇေယျန္တိ၊ ပဋိပဇ္ဇေယျဟူသည်ကား၊ ဆာတကတယေနစေတံ၊ မွတ်သိပ်
 သောဘေးဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရောဘတယေနစ၊ ဖြုတ်ချဉ်နာရောဂါဘေး
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရာဇဘယေနစ၊ မင်းဘေးဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥပဒ္ဒုတာ
 နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဧတံကန္တာရံ၊ ဤကန္တာရခရီးကို၊ နိတ္ထရိတွာ၊
 ထွက်မြောက်၍၊ ဓမ္မိကဿရညော၊ တရားစောင့်သောမင်း၏၊ နိဗ္ဗုဒ္ဓဝေ
 ဘော၊ ဥပဒ္ဓဝေါကင်းသော၊ ရဋ္ဌေ၊ တိုင်းနိုင်ငံ၌၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဝသံ၊ သာ
 မသိ၊ နေပါကုန်အံ့ဟူ၍၊ မညမာနာ၊ အောက်မေ့မွတ်ထင်ကုန်လျက်၊ ပဋိ
 ပဇ္ဇေယျံ၊ သွားကုန်ရာ၏၊ ဧကပုတ္တကောတိ၊ ဧကပုတ္တကောဟူသည်ကား
 ဥက္ခိပိတွာ၊ ချီးပိုး၍၊ ဂဟိတော၊ ဆောင်ယူအပ်သော သားငယ်တည်း၊
 အတိသရိရော၊ အလွန်ငယ်သော ကိုယ်ရှိသည်၊ အနုကမ္ဘိတဗ္ဗ ယုတ္တော၊
 စောင့်ရှောက်အပ်သည်၏အဖြစ်နှင့်ယှဉ်၏၊ ဧကပုတ္တကော၊ တယောက်
 သောသားဟည်း၊ ဝလ္လု၊ ရုဇ္ဈသောဣန္ဒြိယကဉ္စာတိ၊ ဝလ္လု၊ ရုဇ္ဈသောဣန္ဒြိယကဉ္စာဟူ
 သောပုဒ်၌၊ စာနစာနဋ္ဌာနတော၊ ဆူရာဆူရာအရပ်မှ၊ ဂဟေတွာ၊ အသား
 ကိုယူ၍၊ ဝလ္လု၊ ရံ၊ တန်ဖို့၌သိလျက်မီးကင်ကျက်သော အသားကိုလည်း
 ကောင်း၊ အဋ္ဌိနံသိတသိရာနံသိတဋ္ဌာနာနိ၊ အရိုးကိုမှီသည်အကြောကို
 မှီသည်အရာတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ထူလမံသဉ္စ၊ ဆူသောအသားကို
 လည်းကောင်း၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပဋိပိ
 သေယျန္တိ၊ ပဋိပိသေယျဟူသည်ကား၊ ပဟာရေယျံ၊ ရင်ဘတ်ကိုလည်း
 ထူကုန်ရာ၏၊ ကဟံဧကပုတ္တကောတိ၊ ကဟံဧကပုတ္တကဟူသော၊ အယံ၊

ဤအာမေဓိုတသဒ္ဓါသည်။ တဿ၊ ထိုလင်မယားနှစ်ယောက်၏၊ ပရိဒေဝ
နာကာရော၊ ငိုကြွေးသောအခြင်းအရာတည်း။ ။

အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤပုတ္တမံသုပမာန္တံ၊ အတ္ထံ၊
အနက်ကို၊ တူတံ၊ ထင်ရှားအောင်၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊ ပဋ္ဌာယ
စ၍၊ သင်္ခပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ အတ္ထဝဏ္ဏံနာ၊ အနက်ဖွင့်ကြောင်း
အဋ္ဌကထာတည်း။ ကိမ္မ၊ အကျယ်ချဲ့အုံး၊ ဧတယမ္ပတိကာ၊ လင်မယားနှစ်
ယောက်တို့သည်၊ ပုတ္တံ၊ သားငယ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပရိတ္တေန၊ အနည်း
ငယ်မျှဖြစ်သော၊ ပါထေယျေန၊ စားနပ်ရိက္ခာဖြင့်၊ ယေဇနသတံကံ၊ ယူစ
နာတရာတွာဝေးသော၊ ကန္တာရမဂ္ဂံ၊ ကန္တာရခရီးကို၊ ပဋိပဇ္ဇိ သု၊ သွား
ကုန်၍၊ ပညာသယောဇနာနံ၊ ယူစနာငါးဆယ်အရပ်တို့သို့၊ ဂတ္တာ၊ ရောက်
၍၊ တေသံ၊ ထိုလင်မယား နှစ်ယောက်တို့၏၊ ပါထေယျံ၊ စားနပ်ရိက္ခာ
သည်၊ နဋ္ဌာသိ၊ ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်၍၊ တေ၊ ထိုလင်မယား နှစ်ယောက်တို့
သည်၊ ခုပ္ပိပါသာတု၊ ရာ၊ ထမင်းမွတ်ခြင်း၊ ရေသိပ်ခြင်းပြင်းစွာနှိပ်စက်ကုန်
လျက်၊ တေ၊ ထိုလင်မယားနှစ်ယောက်တို့သည်၊ ဝိရုဇ္ဈန္တာယာယံ၊ နေပူကျ
ခဲသစ်ရိပ်ထဲ၌၊ နိသီဒိံ သု၊ ထိုင်နေကုန်၍၊ တေတာ၊ ထိုနောင်မှ၊ ပုရိသော
လင်ယောက်ကျားသည်၊ ဘရိယံ၊ မယားကို၊ အာဟ၊ ဆို၍၊ ကိ အာဟ၊
အာဟယ်သို့ဆိုသနည်း။ ဘဒ္ဒေ၊ ရှင်မ၊ ဣတော၊ ဤအရပ်မှ၊ သမန္တာ၊ ထက်
ဝန်းကျင်မှ၊ ပညာသယောဇနာနံ၊ ယူစနာငါးဆယ်တို့တိုင်အောင်၊ ဂါမော
ဝါ၊ ရွာသည် လည်းကောင်း၊ နိဂမောဝါ၊ နိဂုံးသည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊
မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပုရိသေန၊ ယောက်ျားသည်၊ ကာတမ္ပံ၊ ပြုအပ်
သော၊ ဗဟုမ္ဘိ၊ များစွာလည်း၊ ယံတံကသိဂေါရက္ခာဒိကမ္ဘံ၊ အကြင်လယ်
ထွန်ခြင်း နွားထိန်းခြင်းစသောအမှုသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဒါနံ၊ ယခု၊ တံ၊ ထို
လယ်ထွန်ခြင်း နွားထိန်းခြင်းစသောအမှုကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ကါတု၊ ပြုခြင်း
ငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်းခဲ့၊ ဧဟိ၊ လာလှည့်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ မာရေတွာ၊ သတ်၍
ဥပဗုဓံသံ၊ ထက်ဝက်သောအသားကို၊ ခါဒိတွာ၊ စား၍၊ ဥပဗုဓံ၊ ထက်ဝက်
သောအသားကို၊ ပါထေယျံ၊ ကတွာ၊ ရိက္ခာစားနပ်ပြု၍၊ ပုတ္တေန၊ သားငယ်
နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ ကန္တာရံ၊ ခရီး၊ ကန္တာရကို၊ နိတ္တရာဟိ၊ ထွက်၊ မြောက်
လေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ သာမိကံ၊ လင်ကို၊ အာဟ၊
မယားကဆို၍၊ ကိ အာဟ၊ အာဟယ်သို့ ဆိုသနည်း။ သာမိ၊ ချစ်လင်၊
ဒါနိ၊ ယခု၊ မယာ ငါသည်၊ ဣတ္ထိယ၊ မိန်းမသည်၊ ကာတမ္ပံ၊ ပြုအပ်သော၊
ဗဟုမ္ဘိ၊ များစွာလည်း ဖြစ်သော၊ ယန္တသုတ္တ ကန္တာဒိကမ္ဘံ၊ အကြင်တိုင်း

၂၂၀ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ

ချည်ဝင့်ခြင်းအစရှိသောအမှုသည်။ အတ္တိရှိ၏။ တံ။ ထိုသိုင်းချည်ဝင့်ခြင်း
 စသောအမှုကို။ ကာတု။ ပြုခြင်းငှါ။ နသက္ကော။ မတတ်ကောင်း။ ဇေယျံ။ လာ
 တည်။ ခံ။ ငါ့။ ဘိုးမာရေတွင်။ သတ်၍။ ဥပဗ္ဗဓိသံ။ ထက်ဝက်သော။ အသားကို။
 ခါဒိတွင်။ စား၍။ ဥပဗ္ဗဓိ။ ထက်ဝက်သော အသားကို။ ပါဝေယျံ။ ကတွင်။
 ရိက္ခာစားနပ်ပြု၍။ ပုတ္တနံ။ သားငယ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ။ အတူတကွ။ ကန္တာရံ။
 ကန္တာရခရီးကို။ နိတ္တရာဟိ။ ထွက်လေလော။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟာ။ ဆို၏။
 ပုန။ တဖန်။ သောပိ။ ထိုသောတည်းသည်လည်း။ တံ။ ထိုမိန်းမကို။ အာဟာ။
 ဆို၏။ ကိံ။ အာဟာ။ အာဟာယိဆိုသနည်း။ ကန္ဒေ။ ရှင်မ။ မာတုဂါ။ မမရေစာနု။
 အမိသေလေ ဘိသဖြင့်။ ဒိမရေကံ။ သားမိနှစ်ယောက်၏ သေခြင်းသည်။
 ပညာယတိ။ ထင်၏။ ကုမာရော။ သားသူငယ်သည်။ မန္တော။ နှုနယ်သေး၏။
 မာတရာ။ အမိနှင့်။ ဝိနာ။ ကင်း၍။ ဇိဝိတံ။ အသက်ရှင်ခြင်းငှါ။ နယိသက္ကော
 တိ။ မစွမ်းနိုင်လိမ့်သတည်း။ မယံ။ ငါတို့သည်။ ယဒိပနဇီဝါမ။ အကယ်၍
 အသက်ရှင်ပါကုန်မူကား။ ပုန။ တဖန်။ ဒါရေကံ။ သားငယ်ကို။ လောယျာမ။
 ရပါလိမ့်ကုန်အံ့။ ဟန္တဒါနိ။ ယခု။ ပုတ္တကံ။ သားငယ်ကို။ မာရေတွင်။ သတ်၍။
 ဓံသံဂဟေတွင်။ အသားကိုယူ၍။ ကန္တာရံ။ ကန္တာရခရီးကို။ နိတ္တရာမ။
 ထွက်မြောက်ကုန်အံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟာ။ ဆို၏။ တတော။ ထိုနောက်မှ။
 မာတာ။ အမိက။ ပုတ္တံ။ သားငယ်ကို။ တာတ။ ချစ်သား။ ပိတု။ အဖ၏။ သန္တိ
 ကံ။ အထံသို့။ ဂစ္ဆ။ သွားလော။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟာ။ ဆို၏။ သော။ ထိုသား
 ငယ်သည်။ ပိတုသန္တိကံ။ အဖအထံသို့။ အဂမာသိ။ သွား၏။ အထ။ ထို
 အခါ၌။ အသ။ ထိုသားငယ်၏။ ပိတာ။ အဖသည်။ မယာ။ ငါသည်။ ပုတ္တ
 ကံ။ သားငယ်သို့။ ပေါသိဿာပိတိ။ မွေးကျွေးအံ့ဟူ၍။ ကသိဂေါ
 ရက္ခာဒိဟိ။ လယ်ယာထွန်ခြင်း နွားထိန်းခြင်း အစရှိသော အမှုတို့ဖြင့်။
 အနုပ္ပကံ။ အတိုင်းမသိသော။ ဒုက္ခံ။ ဆင်းရဲကို။ အနုဘူတံ။ မပြတ် ခံစား၏။
 ပုတ္တံ။ သားကို။ မာရေတု။ ငါသတ်ခြင်းငှါ။ နသက္ကောမိ။ မတတ်နိုင်။ တံယေ
 ဝ။ သင်သည်သာလျှင်။ တဝပုတ္တံ။ သင့်သားကို။ မာရေဟိတိ။ သတ်လော
 ဟု။ ဝတွင်။ ဆို၍။ တာတ။ ချစ်သား။ မာတု။ မောင့်အမိ၏။ သန္တိကမေဝ။
 အထံသို့သာလျှင်။ ဂစ္ဆ။ သွားပါလေ။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟာ။ ဆို၏။ သော။ ထို
 သားငယ်သည်။ မာတုသန္တိကံ။ အမိအထံသို့။ အဂမာသိ။ သွား၏။ အထ။
 ထိုအခါ၌။ အသ။ ထိုသားငယ်၏။ မာတာပိ။ အမိသည်လည်း။ ပုတ္တံ။ သား
 ကို။ ပတ္တန္တိယာ။ တောင့်တသော။ မယာ။ ငါသည်။ ဂေါဝတကုတ္တု။ ရဝတ
 ဒေဝတာယာစနာဒိဟိပိ။ ဂေါဝတကုတ္တု။ ရဝတစသော အကျင့် နတ်ကို

တောင်းပန်ခြင်းစသော အမှုတို့ဖြင့်လည်း၊ တာဝံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အနုပုကံ၊ အတိုင်းမသိသော၊ နက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ အနုဘူတံ၊ မပြတ်ခံစားရလေ၏။ ကုန္တိ နာ၊ ဝမ်းဖြင့်၊ ပရိဟရန္တိ ယာ၊ ဆယ်လတိုင်အောင် ရွက်ဆောင်ရသဖြင့်၊ နက္ခမနုဘူတံ၊ မပြတ်ခံစားရသော ဆင်းရဲကို၊ ကောပနဝါဒေါ၊ အဘယ် မှာဆိုသွယ်ရာရှိအံ့နည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုတ္တံ၊ သားငယ်ကို၊ မာရေတု၊ သတ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောမိ၊ မတတ်နိုင်၊ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍၊ တာတ၊ ချစ်သား၊ ပိတု၊ မောင့်အဘ၏၊ သန္တိကမေဝ၊ အထံသို့သာလျှင်၊ ဂစ္ဆ၊ သွား ပါလေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ သော၊ ထိုသား ငယ်သည်၊ ဗိန္နံ၊ မိဘနှစ်ယောက်တို့၏၊ အန္တရာ၊ အကြား၌၊ ဂစ္ဆန္တောယေ ဝ၊ သွားစဉ်ပင်လျှင်၊ မတော၊ သေရှာလေ၏။ တေ၊ ထိုမိဘလင်မယား နှစ် ယောက်တို့သည်၊ တံ၊ ထိုသေသော သားငယ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပရိဇေ ဝိတွာ၊ ပိုကြွေးမြည်တမ်း၍၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ မံသာနိ အသားတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ခါဒန္တာ၊ စားကုန်လျက်၊ ပတ္တမိ၊ သု၊ သွား လေကုန်၏။ ။

တေသံ၊ ထိုမိဘလင်မယားနှစ်ယောက်တို့အား၊ သောဝုတ္တမံသာဟာ ရော၊ ထိုသား၏အသားဟူသောအာဟာရသည်၊ နဝယိ၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ ကာရဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ပဗ္ဗိကူလတ္တာ၊ ရွံရှာသွယ်ရှိသည်၏အဖြစ် ကြောင့်၊ ဒဝါယ၊ မြူးတူးကစားခြင်းငှါ၊ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာလျှင် တည်း၊ မဒါယ၊ မာန်ရစ်ခြင်းငှါ၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ မဏ္ဍနာယ၊ တန်ဆာ ဆင်ယင်ခြင်းငှါ၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပိတုသနာယ၊ အရေအဆင်းထွပပြေပြစ် စေခြင်းငှါ၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကေဝလံ၊ စင်စစ်၊ ကန္တာရံ၊ ကန္တာရခရီးကို၊ နိတ္ထရဏတ္ထာယေဝ၊ ထွက်မြောက်နိုင်ခြင်း အကျိုးငှါသာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နဝဟိ၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ ကတမေဟိ ကာရဏေဟိ၊ အတယ်အ ကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ပဗ္ဗိကူလော၊ စက်ဆုပ် ရွံရှားသွယ် ရှိသနည်း၊ ဣတိစေ၊ ဤသို့မေးငြားအံ့၊ သဇာတ်၊ မံသတာယ၊ တူသောဇာတ်ရှိသော အသားဖြစ် သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဉာတိမံသတာယ၊ ဆွေမျိုး၏ အသားဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တမံသတာယ၊ သား ၏အသားဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပိယဝုတ္တမံသတာယ၊ ချစ်စရာစွာသောသား၏အသားဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ တရုဏမံသတာယ၊ နှံသောအသား ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်း ကောင်း၊ အာမကမံသတာယ၊ စိမ်းသောအသားဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်

လည်းကောင်း၊ အဘာဂမံသတာယ၊ မသုံးဆောင် ကောင်းသောအသား
 ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အလောဏတာယ၊ ဆားမှကင်း
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ အ. ဂူပိတတာယ၊ ဩဇာအရေသာ
 မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဝဟိကာရေဏဟိ၊
 ကိုးပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ပဋိကူလော၊ စက်ဆုပ် ရှုံရှာဘွယ်ရှိသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေအပ်၏၊ ဟိ၊ ဆက်၍၊ အံ၊ တေ၊ ထိုလင်မယား
 နှစ်ယောက်တို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ နဝဟိကာရေဏဟိ၊ ကိုး
 ပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ပဋိကူလံ၊ စက်ဆုပ် ရှုံရှာဘွယ်ရှိသော၊ တံ
 ပုတ္တမံသံ၊ ထိုသား၏အသားကို၊ ခါဇန္တာ၊ စားကုန်သည်ရှိသော်၊ တေ၊ ထို
 လင်မယားနှစ်ယောက်တို့သည်၊ သာရတ္ထာ၊ တပ်နှစ်သက်ခြင်းရှိကုန်သည်၊
 ဂိဒ္ဓမာနဿ၊ မက်မောသောစိတ်ရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နခါဒိံသု၊ စား
 ကုန်သည်မဟုတ်၊ ပန၊ စင်စစ်၊ မဏ္ဍိတ္တဘာဝေယေဝ၊ လျစ်လျူ၏အဖြစ်၌
 သာလျှင်၊ နိစ္ဆန္တရာဂပရိဘောဂေ၊ ဆန္တရာဂကင်းသော သုံးဆောင်ခြင်း၌၊
 ဌိတာ၊ တည်ကုန်လျက်၊ ခါဒိံသု၊ စားကုန်၏၊ အဗ္ဗိန္နာရုစမ္ပနိသိတဋ္ဌာနာနိ၊
 အရိုးအကြောအရေ၌ရှိသော အရာတို့ကို၊ အပနေတွာ၊ ပယ်ရှား၍၊ ထူလံ
 ထူလံ၊ ဆူနိုးရာရာသော၊ ဝရမံသမေဝ၊ မွန်မြတ်သော အသားကိုသာလျှင်၊
 နခါဒိံသု၊ စားသည်မဟုတ်ကုန်၊ ပန၊ စင်စစ်၊ ဟတ္ထသမ္ပတ္တံ၊ လက်သို့ရောက်
 သော၊ မံသမေဝ၊ အသားကို သာလျှင်၊ ခါဒိံသု၊ စားကုန်၏၊ ယဝဒတ္ထံ၊
 အလိုရှိတိုင်း၊ ကဏ္ဍပမာဏံ၊ လည်ချောင်း အတိုင်းအရှည် ရှိသည်ကို၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ နခါဒိံသု၊ စားသည် မဟုတ်ကုန်၊ ပန၊ စင်စစ်ကား၊ ထောကံ
 ထောကံ၊ အတံငယ်အတံငယ်၊ ဧကဒိသံ၊ တစ်နေ့ကာလ၌၊ ယာပနမတ္တ
 မေဝ၊ ဈာလသက်ရုံ ဘိသလျှင်၊ ခါဒိံသု၊ စားကုန်၏၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊
 မတ္တရာသန္တာ၊ ဝန်တို့ကုန်လျက်၊ နခါဒိံသု၊ စားသည်မဟုတ်ကုန်၊ ပန၊ စင်
 စစ်၊ ဝိဂတမဇ္ဈေရမလေန၊ ကင်းသော မဇ္ဈေရဟူသော အညစ်အကြေး
 ကင်းသော၊ ပရိသုဒ္ဓေနေဝ၊ စင်ကြယ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ စေတသ၊
 စိတ်ဖြင့်၊ ခါဒိံသု၊ စားကုန်၏၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ကိဉ္စိ၊
 တစိုးတစိသော၊ မိဂမံသံဝါ၊ သမင်သားကို လည်းကောင်း၊ မောရမံသာ
 ဒိနံ၊ ဥဒေါင်းသားစသည်တို့တွင်၊ အညတရံဝါ၊ တပါးပါးသော အသား
 ကိုလည်းကောင်း၊ ခါဒါမာတိ၊ စားကုန်အံ့ဟု၊ သမ္မုဋ္ဌာ၊ ပြင်းစွာ တွေ့စေကုန်
 လျက်၊ နခါဒိံသု၊ စားသည်မဟုတ်ကုန်၊ ပန၊ စင်စစ်ကား၊ ဝိယ ပုတ္တမံသဘာ
 ဝံ၊ လျစ်လျူသောသား၏အသား၏အဖြစ်ကို၊ ဇာနန္တာဝ၊ သိကုန်လျက်သာ

လျှပ်၊ ခါဒိံသု၊ စားကုန်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဝုနပိ၊ တဖန်လည်း။ ဇေဝဇ္ဈပံ၊ ဤ
သို့သဘောရှိသော၊ ဝုတ္တမိသံ၊ သား၏ အသားကို၊ ခါဒေယျာမ၊ စားရကုန်
မူကား။ အဟောဝတ၊ ငြိမ်းကောင်းလေစွ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတ္တနံကတွာ၊
တောင့်တခြင်းကိုပြု၍၊ နခါဒိံသု၊ စားသည်မဟုတ်ကုန်၊ ပန၊ စင်စစ်မူကား။
ပတ္တနံ၊ နောင်တဖန်စားရမူကောင်းလေစွဟူသော တောင့်တခြင်းကို၊ ဝိတိ
ဝတ္တာဝ၊ လွန်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ခါဒိံသု၊ စားကုန်၏။ ဇေတ္တ
ကံ၊ ဤမျှလောက်ကာလပတ်လုံး၊ ကန္တာရေ၊ ကန္တာရခရီး၌၊ ခါဒိတွာ၊ သား
၏အသားကိုစားကုန်၍၊ အဝသိဋ္ဌံ၊ ကြွင်းကျန်သောသားငယ်၏ အသားကို
ကန္တာရံ၊ ခရီးခဲကို၊ အတိတ္တဗ္ဗ၊ လွန်မြောက်ကုန်၍၊ လောဏမ္ဘိလောဒိတိ၊
ဆားချဉ်သီးအစရှိသည်တို့နှင့်၊ ယောဇေတွာ၊ ပေါင်းယှဉ်၍၊ ခါဒိသာမာ
တိ၊ စားကုန်ဦး အံ့ဟူ၍၊ သန္နိမိံ၊ သိုဗြီးသိမ်းဆည်းခြင်းကို၊ နအကံသု၊ မပြု
ကုန်၊ ကန္တာရပရိယောသသားနပန၊ ခရီးခဲ၏ အပြီးအဆုံးရောက်သောနေ့၌
မူကား။ ဝုရေမဟာဇနော၊ ပြည်ရွာ၌ နေသူလူများသည်၊ ပဿတိတိ၊ မြင်
လေအံ့သည်ဟု၊ ဘုမိယံဝါ၊ မြေ၌မူလည်း၊ နိဇဏိံသု၊ တူ မြုပ်ကုန်၏။ အဂ္ဂိ
နာဝါ၊ မီးဖြင့်မူလည်း၊ ဈာပယိံသု၊ ဖုတ်ကြည်းကုန်၏။ အညော၊ ငါတို့မှ
တပါးသော၊ ကောမိ၊ တရံတယောက်သောသူသည်။ အဓေဝိယ၊ ငါတို့ကဲ့
သို့၊ ဇေဝဇ္ဈပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝုတ္တမိသံ၊ သား၏ အသားကို၊ ခါဒိတု၊
စားခြင်းငှါ၊ လဘတိတိ၊ ရပါသလောဟူ၍၊ မာနံဝါ၊ မာန်ကိုလည်းကောင်း၊
ဒပ္ပံဝါ၊ ခက်ထန်ကြမ်းကြုတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ နအကံသု၊ မပြုကုန်၊ ပန
စင်စစ်၊ နိဟတမာနာ၊ ပယ်အပ်သောမာန်ရှိကုန်သည်၊ နိဟတဒပ္ပံ၊ ပယ်အပ်
သောခက်ထန် ကြမ်းကြုတ်ခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ခါဒိံသု၊
စားကုန်၏။ အလောဏေန၊ ဆားလည်းမရှိသော၊ အနမ္ဘိလေန၊ ချဉ်လည်း
မချဉ်သော၊ အရူပိတေန၊ ဩဇာအရသာလည်းကင်းသော၊ ဒုပ္ပန္နေန၊ ငိုဝ်း
ညှိုးသာအနံ့ရှိသော၊ ဣမိနာ၊ ဤအသားဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်မူအံ့နည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဟိဇေတွာ၊ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချ၍၊ နခါဒိံသု၊ မစားကုန်၊ ဟိဇ္ဇနံပန၊ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်
ချ၍မူကား။ ဝိတိဝတ္တာ၊ လွန်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ခါဒိံသု၊ စားကုန်၏။
တုယံဘာဂေါ၊ သင့်အရ၊ မယံဘာဂေါ၊ ငါ့အရ၊ တဝုတ္တော၊ သင့်သား၊
မမဝုတ္တော၊ ငါ့သား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ နအတိမညိံသု၊
လွန်၍မအောက်မေ့ကုန်၊ ပန၊ စင်စစ်မူကား။ သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်ကုန်သည်၊
သမ္ပောဒမာနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ခါဒိံသု၊ စား
ကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုသား၏ အသားကို စားကုန်လျက် ကန္တာရခရီး၌လွန်

မြောက်ကုန်သော လင်မယားတို့၏၊ ဇေယျဝံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဣဝံ
 နိစ္ဆန္ဒရာဂါဒိ ပရိဘောဂံ၊ ဤဆန္ဒရာဂတို့သည် မရှိသော ပရိဘောဂကို၊
 သမ္ပယသမာနော၊ ကောင်းစွာ မြင်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သတ္ထာ၊ နတ်လူတို့
 ဆရာဖြစ်သော ဘုရားသခင်သည်၊ ဘိက္ခု သံဃာဗြိ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို
 လည်း၊ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အနုဇာနာပေန္တော၊ ခွင့်ပြုတော်မူ
 လိုရကား၊ တံကိ မညထဘိက္ခဝေအဝိနုတေဒဝါယဝါအာဟာရံအာဟာ
 ရေယျန္တိ အာဒိ၊ တံကိ မညထဘိက္ခဝေအဝိနုတေဒဝါယဝါအာဟာရံ
 အာဟာရေယျ၊ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိဝါကျကို၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
 တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌၊ ဒဝါယာတိအာဒိနိ၊ ဒဝါယဤသို့ အစရှိသော ပုဒ်တို့ကို၊
 ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝိတ္ထာရိတာနေဝ၊ ချွေအပ်ကုန်ပြီး
 သည် သာလျှင်တည်း၊ ကန္တာရဿာတိ၊ ကန္တာရဿ ဟူသည်ကား၊
 နိတ္တိန္တာဝသေသဿ၊ ထွက်မြောက်အပ်ခဲ့ပြီးသည်မှအကြွင်းဖြစ်သော၊
 ကန္တာရဿ၊ ခရီးခဲ၏။ ။

ဇေယျဝေခေါတိ၊ ဇေယျဝေခေါဟူသောပုဒ်၌၊ နဝန္တံ၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ ပဋိ
 ကုဿာနံ၊ စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဘွယ်ရှိသည်၏အဖြစ်တို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊
 ဝိယဝုတ္တမံသသဒိသောကတွာ၊ ချစ်စွာစွာသောသား၏အသားနှင့်ထပ်တူ
 ပြု၍၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ရှုအပ်၏၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း၊ ကတမေသံ
 နဝန္တံ၊ အဘယ်ကိုးပါးကုန်သော၊ ပဋိကုဿာနံ၊ စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဘွယ်ရှိသည်
 ၏အဖြစ်တို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ရှုအပ်သင့်သနည်း၊ ဂမနပဋိ
 ကုဿာတာဒိနံ၊ ဂမနပဋိကုလ၏ အဖြစ်တသည်တို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊
 ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ရှုသင့်၏၊ ဟိ၊ ထင်စွာပြုပြီးအံ့၊ ဂမနပဋိကုလျတံ၊ ဆွမ်းခံသွားခြင်း
 ၏စက်ဆုပ် ရှံ့ရှာဘွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခန္တောပိ၊ ဆင်ခြင်
 သည် ဖြစ်၍လည်း၊ ကဗဇ္ဇိကာရာဟာရံ၊ ကဗဇ္ဇိကာရ အာဟာရကို၊ ပရိ
 ဂ္ဂဗ္ဗတိ၊ သိမ်းဆည်း၏၊ ပရိယေသနပဋိကုလျတံ၊ ဆွမ်းကိုရှာဖွေရခြင်း၏
 စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဘွယ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခန္တောပိ၊ ဆင်ခြင်သည်
 ဖြစ်၍လည်း၊ ကဗဇ္ဇိကာရာဟာရံ၊ ကဗဇ္ဇိကာရအာဟာရကို၊ ပရိဂ္ဂဗ္ဗတိ၊
 သိမ်းဆည်း၏၊ ပရိဘောဂနိဝါန အာသယံ ပရိပက္ကာ ပရိပက္ကာ သမ္ပက္ခန
 နိဿန္တ ပဋိကုလျတံ၊ သုံးဆောင်ခြင်း၏ စက်ဆုပ်ဘွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်
 တည်ခြင်း၏စက်ဆုပ်ဘွယ်ရှိသည်၏အဖြစ်သလိပ်သည်းခြေသွေးပြည်ဟူ
 သောအာသယ၏စက်ဆုပ်ဘွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကျေကျက်ခြင်း၏စက်
 ဆုပ်ဘွယ်ရှိသည်၏အဖြစ်မကျေမကျက်ခြင်း၏စက်ဆုပ်ဘွယ်ရှိသည်၏

အဖြစ်လိမ်းကပ်ခြင်း၏ စက်ဆုပ်ဘွယ်ရှိသည်၏အဖြစ် ပုဂ္ဂိုလ်ထွက်ခြင်း
 ၏စက်ဆုပ်ဘွယ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခန္ဓာပိ။ ဆင်ခြင်သည်ဖြစ်
 ချ်လည်း။ ကဗဒ္ဓိကာရာဟာရံ။ ကဗဒ္ဓိကာရအာဟာရကို။ ပရိဂ္ဂဟ္တတိ။ ပိုင်း
 ခြား၍ယူ၏။ ပန။ ဆက်ပြီးအံ့။ တာနိတေတာနိဂမနပဋိကုလျတာဒိနိ။ ထိုသို့
 သဘောရှိသော ဤဂမနပဋိကုလျစသည်တို့ကို။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌။
 အာဟာရပဋိကုလျတာနိဓ္ဓေသေ။ အာဟာရပဋိကုလျတာနိဓ္ဓေသ၌။ ဝိတ္ထာ
 ရိတာနေဝ။ ချွေအပ်ကုန်ပြီးသည် သာလျှင်တည်း။ ဣတိ။ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
 သောနည်းဖြင့်။ နဝန္တံ။ ကိုးပါးကုန်သော၊ ဣမေသံပဋိကုလျာနံ။ ဤသို့သ
 ဘောရှိသော ပဋိကုလျတို့၏။ ဝသေန။ အစွမ်းဖြင့်။ ပုတ္တဗိသုပမံကတွာ။
 ရင်၌ဖြစ်သောသား၏အသားကိုဥပမာပြု၍။ အာဟာရော။ အာဟာရကို။
 ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗေ။ သုံးဆောင်သင့်၏။ တေဇာယမ္ပတိကာ။ ထိုလင်မယားနှစ်
 ယောက်တို့သည်။ ပဋိကုလျံ။ စက်ဆုပ်ဘွယ် ရှိသော။ ဝိယပုတ္တဗိသံ။
 ချစ်စရာသောသား၏အသားကို။ ခါဒန္တာ။ စားကုန်သည်ရှိသော်။ တေဇာ
 ယမ္ပတိကာ။ ထိုလင်မယားနှစ်ယောက်တို့သည်။ သာရတ္တာ။ တပ်နှစ်သက်
 အပ်ကုန်သည်။ ဂိဇ္ဈမာနသာ။ မက်မောသောစိတ်ရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်
 ကုန်၍။ နခါဒံ။ သု။ မစားကုန်။ မဇ္ဈတ္တဘာဝေယော။ လျစ်လျူရှုသောအဖြစ်၌
 သာလျှင်။ နိစ္ဆန္တရာဂပရိဘောဂေ။ ဆန္ဒရာဂကင်းသောသုံးဆောင်ခြင်း၌။ ဥ
 တာ။ တည်ကုန်လျက်။ ခါဒံ။ သုယထာ။ စားကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ။ ဤအတူ။ နိစ္ဆန္တ
 ရာဂပရိဘောဂံ။ ဆန္ဒရာဂ ကင်းသော သုံးဆောင်ခြင်းကို။ ကတွာ။ ပြု၍။
 အာဟာရော။ အာဟာရကို။ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗေ။ သုံးဆောင်သင့်၏။ တေ။ ထိုလင်
 မယားနှစ်ယောက်တို့သည်။ အဗ္ဗိန္နာရုစမ္ပနိသိတံ။ အရိုးအကြောအရေ၌
 ကပ်သောအသားကို။ အပနေတွာ။ ပယ်ရှား၍။ ယူလံယူလံ။ ဆုနိုးရာရာ
 သော။ ဝရမံသမေဝ။ မွန်မြတ်သောအသားကိုသာလျှင်။ နခါဒံ။ သု။ မစား
 ကုန်။ ပန။ စင်စစ်။ ဟတ္ထသမ္ပတ္တမေဝ။ လက်သို့ကျရောက်သောအတိုင်းသာ
 လျှင်။ ခါဒံ။ သုယထာ။ စားကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ။ ဤအတူ။ သုက္ခဘတ္တမန္တဗျဉ္ဇနာ
 ဒိနိ။ ဟင်းလျာမလောက်သည်ဖြစ်၍ ခြောက်သောထမင်း ညံ့သောဟင်း
 စသည်တို့ကို။ ဝိဇ္ဇိ ဘက္ခေန။ လက်ဖျမ်းဖြင့်။ အပက္ခိပိတွာ။ မတွန်းပယ်မှု၍။
 ဝန္တကေနပိယစ။ ငုံးကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ကုက္ကုဇေနပိယစ။ ကြက်ကဲ့သို့
 လည်းကောင်း။ ဩပိ။ အပိုင်းအခြားကို။ အဒေသတွာ။ မပြုမူ၍။ တတော
 တတော။ ထိုထိုအရပ်၌။ သဗ္ဗိမံသာဒိ သံသဠဝရတောဇနံ ယေဝ။ ထော
 ပတ်သားငါးစသည်နှင့် ရောနှောသော မွန်မြတ်သော ဘောဇဉ်ကို သာ

၂၀၄ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

လျှင်၊ ဝိစိနိတွာ၊ ရွေး၍၊ အဘုညန္တေန၊ မစားသဖြင့်၊ သိဟောနိယ၊ ခြင်္သေ့ကဲ့
သို့၊ သပဒါနံ၊ အစဉ်အတိုင်း၊ အာဟာရော၊ အာဟာရကို၊ ပရိဘုတ္တိတဗ္ဗော၊
သုံးဆောင်သင့်၏၊ တေ၊ ထိုလင်မယားနှစ်ယောက်တို့သည်၊ ယာဝဓတ္ထံ၊ အလို
ရှိတိုင်း၊ ကဗ္ဗုပ္ပမာဏံ၊ လည်မျိုပမာဏရှိသည်ကိုပြု၍၊ နခါဒိံသု၊ မစားကုန်၊
ပန၊ စင်စစ်ကား၊ ထောကံယောကံ၊ အတံငယ်အတံငယ်၊ ဇေကဒိဝသံ၊ တနေ
ကာလ၌၊ ယာပနမတ္တမေ၊ မျှနိုင်လောက်ရုံသာလျှင်၊ ခါဒိံသုယထေ၊
စားကုန်သကဲ့သို့လည်း၊ ဇေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ အာဟာရဟတ္ထကာဒိ
ဗြာဟ္မဏာနံ၊ အာဟာရဟတ္ထကအစရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ အညတနေ၊
တယောက်သောသူသည်၊ ယာဝဓတ္ထံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ဥဒရာဝဒေဟကံ၊
ဝမ်းခေါင်းပြည့်အောင်၊ တုညန္တေနိယ၊ စားသကဲ့သို့၊ ယာဝဓတ္ထံ၊ အလိုရှိ
တိုင်း၊ ဥဒရာဝဒေဟကံ၊ ဝမ်းခေါင်းပြည့်အောင်၊ အဘုညန္တေန၊ မစားသ
ဖြင့်၊ စတုန္ဒီအာလောပါနံဝါ၊ လေးလုပ်တို့၏ လည်းကောင်း၊ ပဉ္စုန္ဒီအာလော
ပါနံဝါ၊ ငါးလုပ်တို့၏လည်းကောင်း၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ ဌ၊ ပတွေ၊ ဝ၊ ထား
၍သာလျှင်၊ ဓမ္မသနာပဘိနာရိယ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သော ရှင်သဒ္ဓိ
ပုတ္တရာကဲ့သို့၊ ပရိဘုတ္တိတဗ္ဗော၊ သုံးဆောင်သင့်၏၊ ကိရ၊ ထင်စေအံ့သော၊
ထိုရှင်သဒ္ဓိ ပုတ္တရာသည်၊ ပဉ္စစက္ကာလီသ ဝဿာနိ၊ လေးဆဲ့ငါးဝါတို့
ပတ်လုံး၊ တိဋ္ဌမာနော၊ တည်သည်ဖြစ်လျက်၊ ပစ္ဆာတဓတ္ထံ၊ ဆွမ်းစားပြီး
သည်မှနောက်ကာလ၌၊ အဗ္ဗိလုဂ္ဂါရသမုဇ္ဈာပကံ၊ အစာမကျလေချင်ကြို
တက်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဇေကဒိဝသမ္ပိ၊ တနေ့မျှလည်း၊ အာဟာရံ၊ အာ
ဟာရကို၊ နအာဟာရေသိ၊ သုံးဆောင်ဘူးသည်မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊
မိန့်၍၊ သိဟောနာဒံ၊ ရဲရင့်သောအသံကို၊ နဒေန္တော၊ ကျုံးဝါးလျက်၊
စက္ကာရောပဉ္စအာလောပေ၊ အဘုတွာဥဒကံဝိဝေ၊ အလံဖါသုဝိဟာရာယ၊
ပဟိတတ္ထဿဘိက္ခုနောတိ၊ စက္ကာရောပဉ္စအာလောပေ၊ အဘုတွာဥဒကံ
ဝိဝေ၊ အလံဖါသုဝိဟာရာယ၊ ပဟိတတ္ထဿဘိက္ခုနောဟူသော၊ ဣမံဂါ
ထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အာဟာ၊ မိန့်ဆိုတူး၏၊ စက္ကာရောပဉ္စအာလောပေ၊
လေးလုပ်ငါးလုပ်တို့ကို၊ အဘုတွာ၊ မသုံးဆောင်မူ၍၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဝိဝေ၊
သောက်ရာ၏၊ ပဟိတတ္ထဿ၊ ကိုယ်အသက်ကိုစွဲကွက်ခြင်းကင်းသည်
ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်သောစိတ်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ဖါသုဝိ
ဟာရာယ၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်းငှါ၊ အလံ၊ လျှောက်ပတ်၏။ ။

တေ၊ ထိုလင်မယားနှစ်ယောက်တို့သည်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ မစ္ဆ
ရာယန္တော၊ ဝန်တိုကုန်လျက်၊ နခါဒိံသု၊ မစားကုန်၊ ဝိဂတမလမစ္ဆေရေန၊

ကင်းသောအညစ် အကြေးဟူသော ဝန်တိုခြင်းရှိသော၊ ပရိသုဒ္ဓေနေဝ။
စင်ကြယ်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ခါဒိံသုယထာ
စ။ စားကုန် သကဲ့သို့လည်း၊ ဝေမေဝ။ ဤအတူ သာလျှင်၊ ပိဏ္ဍပါတံ၊
ဆွမ်းကိုလက်တွဲ၊ ရသည်ရှိသော်၊ အမန္တရာယိတွာ၊ ဝန်တိုခြင်းမန္တရ
ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဣမံသဗ္ဗံ၊ ဤဆွမ်းအသုံးကို၊ ဂဏ္ဍန္တဿ။ ခံယူသုံး
ဆောင်သောသူအား၊ သဗ္ဗံ၊ အသုံးစုသောဆွမ်းကို၊ ဒဿာမိ၊ ပေးလှူအံ့၊ ဥပ
ဇုံ၊ ထက်ဝက်သောဆွမ်းကို၊ ဂဏ္ဍန္တဿ။ ခံယူသောသီတင်းသုံးတော်
အား၊ ဥပဇုံ၊ ထက်ဝက်သောဆွမ်းကို၊ ဒဿာမိ၊ ပေးလှူအံ့၊ ဂဟံတာဝ
သေသော၊ ယူပြီးသည်မှ အကြွင်း အကျန်သည်၊ သစေတဝိဿတိ၊ အ
ကုသ်၍ရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ပရိတုဉ္စိသာမိ၊ သုံးဆောင်အံ့၊
ဣတိ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ သာရဏီယဓမ္မေ၊ သာရဏီယကျင့်ဝတ်၌၊ ဌိတေ
နေဝ။ တည်သဖြင့်သာလျှင်၊ အာဟာရော၊ အာဟာရကို၊ ပရိတုဉ္စိတဗ္ဗော၊
သုံးဆောင်သင့်၏၊ တေ၊ ထိုလင်မယားနှစ်ယောက်တို့သည်၊ မယံ၊ ငါတို့
သည်၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ကံဉ္စိ၊ တမိုးတစ်သော၊ မိဂမံသံဝ၊ သမင်သား
ကိုလည်းကောင်း၊ မောရမံသာဒီနံ၊ ဥဒေါင်းသားအစရှိသည်တို့တွင်၊ အည
တရံ၊ တပါးပါးလည်းဖြစ်သောအသားကိုလည်းကောင်း၊ ခါဒါမာထံ၊
စားရကုန်အံ့ဟူ၍၊ သဗ္ဗုဉ္ဇော၊ ပြင်းစွာတွေဝေကုန်လျက်၊ နုခါဒိံသု၊ မစားကုန်
ပန၊ စင်စစ်မူကား၊ ပိယဝုတ္တမံသာဘဝံ၊ ချစ်စွာသောသား၏ အသားအ
ဖြစ်ကို၊ ဇာနန္တောဝ၊ သိကုန်လျက်သာလျှင်၊ ခါဒိံသုယထာစ၊ စားကုန်သကဲ့
သို့လည်း၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ လက်တွဲ၊
ရသည်ရှိသော်၊ အဟံခါဒါမိ သုဉ္စိတိ၊ ငါ့၏ငါစား၏ဟု၊ အတ္တုပလဒ္ဓိ
သဗ္ဗောဟံ၊ အတွင်း၌ကိုယ်မည်သောတရားသည်ရှိ၏ ဟူသောအတ္တမိဉ္စိ
နှင့်တကွဖြစ်သောသံမေါဟာကို၊ အနုပ္ပါဒေတွာ၊ မဖြစ်စေမူ၍၊ ကဗဇ္ဇိကာရာ
ဟာရော၊ ကဗဇ္ဇိကာရအာဟာရသည်၊ စာတုမဟာဘူတိကကာယံ၊ မဟာ
ဘူတ်လေးပါးဖြင့်ပြီးသောကိုယ်ကို၊ ဝဇေတိတိ၊ ပွားစေ၏ဟူ၍၊ နဇာနာတိ၊
မသိ၊ ကာယောပိ၊ စတုမဟာဘူတိက ကာယသည်လည်း၊ ကဗဇ္ဇိကာရာ
ဟာရော၊ ကဗဇ္ဇိကာရအာဟာရသည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဝဇေတိတိ၊ ပွားစေ၏ဟူ၍၊
နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ သဗ္ဗောဟံ၊ ပြင်းစွာတွေ
ဝေခြင်းကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ အာဟာရော၊ အာဟာရကို၊ ပရိတုဉ္စိတဗ္ဗော၊
သုံးဆောင်သင့်၏၊ သတိသမ္ပဗညဝသေနဝိစ၊ သတိသမ္ပဗည၏အစွမ်း
ဖြင့်လည်း၊ အသဗ္ဗုဉ္ဇေနေဝ။ ပြင်းစွာတွေဝေခြင်း ကင်းသည်သာလျှင်။

၂၀၆ နီဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဧသဧသော အာဟာရော၊ ဤအာဟာရကို၊ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗော၊
သုံးဆောင်သင့်၏။ တေ၊ ထိုလင်မယားနှစ်ယောက်တို့သည်၊ မယံ၊ ငါတို့
သည် ပုနဝိ၊ တဖန်လည်း၊ ဧဝဇ္ဈပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပုတ္တမံသံ၊ သား၏
အသားကို၊ ခါဒယျာမ၊ စားရပါကုန်မူကား၊ အဟောဝတ၊ ဩဌာကောင်း
လေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတ္တနံ၊ တောင့်တခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြုကုန်၍၊ နခါဒိံ၊ သု၊ မ
စားကုန်၊ ပတ္တနံပန၊ သား၏အသားကို နောက်ပြီးတဖန် စားရပြန်မူကောင်း
လေစွ ဟုတောင့်တခြင်းကိုမူကား၊ ဝီတိဝတ္ထာဝ၊ လွန်ကုန်သည်သာလျှင်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ခါဒိံသုယထာစ၊ စားကုန်သကဲ့သို့လည်း၊ ဧဝမေဝ၊ ဤ
အတူသာလျှင်၊ ပဏီတဘောဇနံ၊ ပွန်မြဲသောတံဘောဇဉ်ကို၊ လဒ္ဓါ၊ ရကုန်
သည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သွေဝိ၊ နက်ဖြန်နေ့၌လည်း၊ ပုနဒဝသေဝိ၊
သဘက်နေ့၌လည်း၊ ဧဝဇ္ဈပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော ပွန်မြဲသော ဘော
ဇဉ်ကို၊ လဘေယျ၊ ရမူကား၊ အဟောဝတ၊ ဩဌာကောင်းလေစွ၊ ပန၊ ထို
မှတပါး၊ လူခံဝါ၊ ရုန့်ရင်းကြမ်းတန်းသော ဘောဇဉ် ခဲဘွယ်ကိုမူလည်း၊
လဒ္ဓါ၊ ရကုန်သည်ရှိသော်၊ ဟိယျောဝိယ၊ ယမန်နေ့ကကဲ့သို့၊ မေ၊ ငါအား၊
အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ ပဏီတဘောဇနံ၊ ပွန်မြဲသော ဘောဇဉ်ကို၊ နလဒ္ဓန္တိ၊ မရ
ပါကုန်ဟူ၍၊ ပတ္တနံဝါ၊ တောင့်တခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အနုသောစနံဝါ၊
မိုးရိပ်ကြောင့်ကြခြင်းကို လည်းကောင်း၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ နိတ္တဏေဌန၊
တဏှာကင်းသဖြင့်၊ အတိတံနာနုသောစာမိ၊ နပုဗ္ဗေပိနာပတံ၊ ပစ္စု
ပ္ပန္နေနယာပေမိ၊ တေနဝဇ္ဈောပသိဒတိကိ၊ အတိတံနာနုသောစာမိ၊ နပုဗ္ဗေပိ
မိနာဂတံ၊ ပစ္စုပ္ပန္နေနယာပေမိ၊ တေနဝဇ္ဈောပသိဒတိဟူသော၊ ဣမံသြဝါ
ဒံ၊ ဤအဆုံးအမ တော်ကို၊ အနုသပရန္တေန၊ အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့
လျက်၊ ပစ္စုပ္ပန္နေနေဝ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော အာဟာရဖြင့်သာလျှင်၊ ယာပေသာ
မိ၊ မျှတစေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ အာဟာရော၊ အာဟာရကို၊ ပရိဘုဉ္ဇိ
တဗ္ဗော၊ သုံးဆောင်သင့်၏။ တာတ၊ မည်းတော်မင်းကြီး၊ အတိတံ၊
လွန်လေပြီးသော အစာအာဟာရကို၊ နာနုသောစာမိ၊ မမိုးရိပ်၊ အနာဂတံ၊
မလာမရောက်သေးသော အစာအာဟာရကို၊ နပုဗ္ဗေပိ၊ ငါမတောင့်တ၊
ပစ္စုပ္ပန္နေန၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ကံဗျည်းရှက် အစာအာဟာရဖြင့်၊ ယာပေမိ၊
မျှတ၏။ တေန၊ ထိုသို့ပစ္စုပ္ပန် အစာအာဟာရဖြင့် မျှတခြင်း ဟူသော အ
ကြောင်းကြောင့်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝဇ္ဈော၊ အဆင်းသည်၊ ပသိဒတိ၊ ကြည်လင်
၏။ တေ၊ ထိုလင်မယား နှစ်ယောက်တို့သည်၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်
သောကာလပတ်လုံး၊ ကန္တာရေ၊ ခရီးခဲ၌၊ ခါဒိတွာ၊ သား၏အသားကိုစား၍

အဝသိဋ္ဌိလွန်ခဲ့ပြီးသည်မှအကြွင်းဖြစ်သော၊ ကန္တာရံ၊ ခရီးခဲကို၊ အတိက္ကမ
လွန်၍၊ လောဏာဗွိလသဒီဟိ၊ ဆားချဉ်သီးအစရှိသော အဆောက်အဦးတို့
နှင့်၊ ယောဇေတွာ၊ ယှဉ်၍၊ ခါဒိဿာမ၊ စားကုန်ဦးအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးသွင်း
၍၊ သန္နိမိံ၊ သိဋ္ဌိခြင်းကို၊ နအကံသု၊ မပြုကုန်၊ ကန္တာရပရိယောဿာနေပန၊
ခရီးခဲ၏အပြီးအဆုံးရောက်သောနေ့မူကား၊ ပုရေမဟာဇနော၊ ပြည်ရွာ၌
နေသူလူများသည်၊ ပဿတိတိ၊ မြင်လေအံ့ဟူ၍၊ ဘူမိယံဝါ၊ မြေ၌မူကား၊
နိက္ခနိံ သုယထာစ၊ မြှုပ်ကုန်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂိနာဝါ၊ မီးဖြင့်
မူလည်း၊ ဈာပယိံ သုယထာစ၊ ဖုတ်ကြည်းကုန် သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊
ဇေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ အန္ဓာနမထောပါနာနံ၊ ခါဒနိယာနံ အထောဝိ
ဝတ္ထာနံ၊ လွှဲနသန္နိမိံ ကယိရာ၊ နစပရိတ သေတာနိ အလဘာမာနောတိ၊
အန္ဓာနမထောပါနာနံ၊ ခါဒနိယာနံ အထောဝိဝတ္ထာနံ၊ လွှဲနသန္နိမိံ ကယိရာ၊
နစပရိတသေတာနိ အလဘာမာနောဟူသော၊ ဣမံသြဝါဒံ၊ ဤအဆုံးအမ
တော်ကို၊ အနုဿရန္တေန၊ အဖန်ဖန် အော်မေ့သဖြင့်၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်
သော၊ ပစ္စယေသု၊ ပစ္စည်းတို့တွင်၊ ယံယံ၊ အကြင်အကြင်ပစ္စည်းကို၊ လဘာ
တိ၊ ရု၏၊ တတောတတော၊ ထိုရရသမျှသောပစ္စည်းမှ၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊
ယာပနမတ္တံ၊ မျှလောက်ရုံကိုသာ၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော
ပစ္စည်းကို၊ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ သိတင်းသုံးဘော်တို့အား၊ ဝိဿဇေတွာ၊ စွန့်၍၊
သန္နိမိံ၊ သိဋ္ဌိခြင်းကို၊ ပရိဝဇ္ဇန္တေန၊ ကြဉ်သဖြင့်၊ အာဟာရော၊ အာဟာရ
ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗော၊ သုံးဆောင်သင့်၏၊ အန္ဓာနံ၊ ဆွမ်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊
အထော၊ ထို၍၊ ပါနာနံ၊ အပျော်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ခါဒနိယာနံ၊ ခဲဘွယ်စား
ဘွယ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အထောဝိ၊ ထိုမှတပါးလည်း၊ ဝတ္ထာနံ၊ အဝတ်
သင်္ကန်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ လွှဲ၊ ရကုန်သည်ရှိသော်၊ သန္နိမိံ၊ သိဋ္ဌိသိမ်း
ဆည်းခြင်းကို၊ နကယိရာ၊ မပြုရာ၊ တာနိ၊ ထိုဆွမ်း အပျော် ခဲဘွယ် စား
ဘွယ်အဝတ်သင်္ကန်းတို့ကို၊ အလဘာမာနောစ၊ မရသည်ဖြစ်မူလည်း၊ နပရိ
တသေ၊ မပူပန်ရာ၊ တေ၊ ထိုလင်မယားတို့သည်၊ အမ္ဘေဝိယ၊ ငါတို့ကဲ့
သို့၊ အညော၊ တပါးသော၊ ကောမိ၊ တရံတယောက်သော သူသည်၊ ဇေ
ရူပံ၊ ဤသို့သတောရှိသော၊ ပုတ္တမိသံ၊ သား၏အသားကို၊ ခါဒိတုံ၊ စားခြင်း
ငှါ၊ လဘာတိတိ၊ ရပါသလောဟူ၍၊ မာနံဝါ၊ မာန်ကို လည်းကောင်း၊ ဗ္ဗေဝါ၊
ခက်ထန်ကြမ်းကြုတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ နေဝအကံသု၊ မပြုကုန်သည်
သာလျှင်တည်း၊ ပန၊ စင်စစ်မူကား၊ နိဟတမာနာ၊ ပယ်အပ်သောမာန်ရှိကုန်
သည်၊ နိဟတဗ္ဗေဝါ၊ ပယ်အပ်သော ခက်ထန်ကြမ်းကြုတ်ခြင်းရှိကုန်သည်၊

၂၀၀ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ခါဒိသုယထာစ၊ စားကုန်သကဲ့သို့လည်း၊ ဇေမေဝ၊ ဤအ
 တူသာလျှင်၊ ပဏိတဘောဇနံ၊ ပွန်မြတ်သော တောဇဉ်ကို၊ လာဘိတွာ၊
 ရသည့်ရှိသော်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ စိဝရဝိဏ္ဏပါတာဒိနံ၊ သင်္ကန်း၊ ဆွမ်းအစ
 ရှိသောပစ္စည်းတို့ကို၊ လာဘိ၊ ရသည့်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍၊
 မာနောဝါ၊ မာန်ကို လည်းကောင်း၊ ဒပ္ပေါဝါ၊ ခက်ထန်ကြမ်းကြုတ်ခြင်းကို
 လည်းကောင်း၊ နကာတဗ္ဗော၊ မပြုသင့်၊ အယံပဗ္ဗန္ဓာ၊ ဤရဟန်းအဖြစ်သည်
 နစိဝရာဒိဘောတု၊ သင်္ကန်းစသည်အကြောင်းရှိသည်မဟုတ်၊ အယံပဗ္ဗန္ဓာ၊
 ဤရဟန်းအဖြစ်သည်၊ အရဟတ္တဗောတု၊ အရဟတ္တဖိုလ် ဟူသော အ
 ကြောင်းရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ နိဟတမာနဒေပ္ပနဝ၊
 ပယ်အပ်သောမာန် ခက်ထန်ကြမ်းကြုတ်ခြင်း ရှိသဖြင့်သာလျှင်၊ အာဟာ
 ရော၊ အာဟာရကို၊ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗော၊ သုံးဆောင်သင့်၏၊ တေ၊ ထိုလင်မယား
 တို့သည်၊ အလောတောန၊ သားလည်း မနေသော၊ အနန္တိလေန၊ ချဉ်လည်း
 မချဉ်သော၊ အရူပနေန၊ ဩဇာအရသာလည်းကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂန္ဓန၊ ညှိပ်စပ်
 အနံ့ရှိသော၊ ဣမိနာ၊ ဤအသားဖြင့်၊ ကိ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဟိဋ္ဌိတွာ၊ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်၍၊ နခါဒိသု၊ မစားကုန်၊ ဟိဇ္ဇနံပန၊ ကဲ့ရဲ့ပြစ်
 တင်ခြင်းကိုမူကား၊ ဝိကိဝတ္တော၊ လွန်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ခါဒိ
 သုယထာစ၊ စားကုန်သကဲ့သို့လည်း၊ ဇေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဝိဏ္ဏပါ
 တံ၊ ဆွမ်းကို၊ လာဘိတွာ၊ ရသည့်ရှိသော်၊ အသေဂေါဏ ဘတ္တသဒိသေန၊
 မြင်းစာနွားစာနှင့်အတူ၊ လူခေန်၊ ကြမ်းတမ်းရှုနဲ့ရင်းသော၊ နိရသေန၊ အပြန်
 အရသာမရှိသော၊ ဣမိနာ၊ ဤဆွမ်းဖြင့်၊ ကိ၊ အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း၊
 တံ၊ ထိုဆွမ်းကို၊ သုဝါနဒေါဏိယံ၊ ခွေးစွက်၌၊ ပက္ခိပထ၊ သွန်ပစ်ကုန်
 လော၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဝိဏ္ဏပါတံဝါ၊ ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ကော၊ အငယ်
 သူသည်၊ ဣမံ၊ ဤဆွမ်းကို၊ ဘုဉ္ဇိယာတိ၊ စားလိမ့်မည်နည်း၊ ကာကသုနခါဒိ
 နံ၊ ကျိုးခွေးအစရှိသော သတ္တဝါတို့အား၊ ဒေဟိ၊ ပေးလေ၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊
 ဒါယကံဝါ၊ ဒါယကာကို လည်းကောင်း၊ အဟိဇ္ဇေန္တေန၊ မရှုတ်ချ မကဲ့ရဲ့
 မူ၍၊ သပတ္တပါဏိစရန္တော၊ အမူဂေါမူဂသမ္ပတော၊ အပ္ပဒါနံနဟိဇ္ဇေ
 ယျ၊ ဒါတာရံနာဝဇာနိယာကိ၊ သပတ္တပါဏိ စရန္တော၊ အမူဂေါမူဂသမ္ပ
 တော၊ အပ္ပဒါနံနဟိဇ္ဇေယျ၊ ဒါတာရံနာဝဇာနိယာဟူသော၊ ဣမံဩဝါဒံ၊
 ဤအဆုံး အမတော်ကို၊ အနုဿရန္တေန၊ အဖန်ဖန် အောက်မေ့သဖြင့်၊
 အာဟာရော၊ အာဟာရကို၊ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗော၊ သုံးဆောင်သင့်၏၊ ပတ္တ
 ပါဏိ၊ သမိတ်စားခွက်ယက်ခွက်၊ ဝိစရန္တော၊ လှည့်လည်သော၊ သသော

ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အမူဂေါ၊ မအ သည်ဖြစ်သူက၊ မူဂသမ္ဘတော၊ အ လေယောင်တကားဟု သူများသမုတ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပံ၊ အနည်း ငယ်သော၊ ဒါနံ၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ နုပိဋေယျ၊ ကဲ့ရဲ့ဖြစ်တင်မပြုရာ၊ ဒါတာ ရံ၊ လှူဒါန်းလာပေသော ဒါယကာ ဒါယိကာမကိလည်း၊ နာဝဇာနိယာ၊ မထေမဲ့မြင်မပြုရာ၊ တေဇာယမ္ပတိကာ၊ ထိုလင်မယားနှစ်ယောက် တို့သည်၊ တုဟံသာဂေါ၊ သင့်အရ၊ မဟံသာဂေါ၊ ငါ့အရ၊ တဝပုတ္တော သင့်သား၊ မမပုတ္တော၊ ငါ့သား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်းနေဝ အတိမညံ၊ သု၊ လွန်၍မအောင်မေ့ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ပန၊ စင်စစ်ကား သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်ကုန်သည်၊ သဗ္ဗောဒမာနာ၊ ဝမ်းမြော်ဝမ်းသာကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ခါဒိံ၊ သုယထာစ၊ စားကုန်သကဲ့သို့လည်း၊ ဧဝမေဝ၊ ဤ အတူသာလျှင်၊ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊ ဧကေစ္စော၊ အချို့သော ရဟန်းသည်၊ တုမ္ဘာဒိသာနံ၊ သင်တို့ကဲ့သို့သောသူတို့အား၊ ကော၊ အဘယ် ဒါယကာသည်၊ ဒဿတိ၊ လှူလိမ့်မည်နည်း၊ နိက္ကာရဏာ၊ အကြောင့်မဲ့၊ ဥဗ္ဗါ ရေသု၊ တံခါးခုံတို့၌၊ ပက္ခလန္တာ၊ ချော်ကုန်၍၊ အာဟိဏ္ဏထ၊ ဟုည့်လည်ကုန် လော၊ ပိဇာတမာတာပိ၊ မွေးသည်အမိမျှလည်း၊ ဂေါ၊ သင်တို့အား၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးလှူအပ်သည်ကို၊ နမညတိ၊ မအောင်မေ့လေအံ့၊ မယံပန၊ ငါတို့သည်မူကား ဝတဝတဋ္ဌာနေ၊ ရောက်ရာရေခံရာအရပ်၌၊ ပဏိတာနိ၊ ပွန်မြတ်ကုန်သော၊ စိဝရာဒိနိ၊ သင်္ကန်းအစရှိသောပစ္စည်းပရိက္ခရာတို့ကို၊ သဘာမာတိ၊ ရကုန် ၏ဟူ၍၊ သီလဝဇ္ဇန္တံ၊ သီလဝန်ဖြစ်ကုန်သော၊ သဗြဟ္မစာရိ၊ သီတင်းသုံး ဘော်တို့ကို၊ အတိမညတိယထာ၊ မထေမဲ့မြင်အောက်မေ့သကဲ့သို့၊ ယံ၊ အ ကြင်သီလဝဇ္ဇန္တံသဗြဟ္မစာရိတို့အားမထေမဲ့မြင်အောက်မေ့ခြင်းကို၊ သန္ဓာ ယ၊ ရည်၍၊ သောတေန သာဘသက္ကာရ သိလောကေနအညေပေသလေ ဘိက္ခု၊ အတိမညတိ၊ တံဟိတဿဘိက္ခဝေမောဃာပုရိသဿ ဒိဃရတ္တံအ ဟိတာယဒုက္ခာယာတိ၊ သောတေနသာဘသက္ကာရသိလောကေနအညေ ပေသလေဘိက္ခု၊ အတိမညတိ၊ တံဟိတဿဘိက္ခဝေ မောဃာပုရိသဿ ဒိဃရတ္တံအဟိတာယ ဒုက္ခာယဟူသော စကားကို၊ တဝတော၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဂတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တေနသာဘသက္ကာရသိလောကေန၊ ထိုလာဘ်ပူဇော်သက္ကာရအထူးကောင်း စူးသတင်ပြီးမွမ်းခြင်းဖြင့်၊ အညေ၊ တပါးကုန်သော၊ ပေသလေဘိက္ခု၊ လတ္တိပေသလရဟန်းတို့ကို၊ အတိမညတိ၊ မထေမဲ့မြင်အောက်မေ့၏၊ ဘိက္ခ ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တမ္ပိ၊ ထိုလတ္တိပေသလရဟန်းတို့ကိုမထေမဲ့မြင်အောက်မေ့

ခြင်းသည်လျှင်၊ တဿမောဃ ပုရိသဿ၊ ထိုမောဃပုရိသအား၊ ဒိဃ
 ရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ အဟိတာယ၊ အစီးအပွားမရှိခြင်းငှါ၊
 ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ၊ အဿဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်
 တယောက်သောသူကိုမျှ၊ အနုတိမညိတွာ၊ မထေမဲ့ မြင်မအောက်မေ့မှု၍၊
 သဗ္ဗေတိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သဗြဟ္မစာရိဟိ၊ သိတင်းသုံးတော်တို့နှင့်၊
 သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ သမဂ္ဂေန၊ အညီအညွတ်၊ သမ္ပောဒမာနေန၊ ဝမ်းမြောက်
 ဝမ်းသာရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အာဟာရံ၊ အာဟာရကို၊ ပရိသုဒ္ဓိတဗ္ဗံ၊
 သုံးဆောင်သင့်၏၊ ပရိညာတေတိ၊ ပရိညာတေဟူသည်ကား၊ ညာတ
 ပရိညာ၊ ညာတပရိညာဉ်၊ တိရုဏပရိညာ၊ တိရုဏပရိညာဉ်၊ ပဟာန
 ပရိညာ၊ ပဟာနပရိညာဉ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေဟိတိဟိပရိညာတိ၊ ဤသုံးပါး
 သော ပရိညာဉ်တို့ဖြင့်၊ ပရိညာတေ၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်သည်ရှိသော်၊
 ကလံ၊ အတတ်သို့ပိုင်းခြား၍ သိအပ်သနည်း၊ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အယံကဗဇ္ဇိကာရာဟာရောနာမ၊ ဤကဗဇ္ဇိကာရအာ
 ဟာရမည်သည်၊ သဝတ္ထုကဝသေန၊ အဆောက်အဦနှင့် တကွဖြစ်သော
 အစွမ်းဖြင့်၊ ဩဇဉ္ဇမကရူပံ၊ ဩဇဉ္ဇလျှင် ရှစ်ခုမြောက်သော ရုပ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဩဇဉ္ဇမကရူပံ၊ ဩဇဉ္ဇမကရုပ်သည်၊ ကတ္ထ၊ အဘယ်အ
 ရပ်၌၊ ပဋိဟညတိ၊ ထိပါးသနည်း၊ ဇိဝှိပသာဒေ၊ ဇိဝှိပသာဒ၌၊ ပဋိဟညတိ
 ထိပါး၏၊ ဇိဝှိပသာဒေ၊ ဇိဝှိပသာဒသည်၊ ကိံနိသိတော၊ အဘယ်ကို
 မှီသနည်း၊ စတုမဟာဘူတနိသိတော၊ မဟာဘူတ်လေးပါးကိုမှီ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ ဩဇဉ္ဇမကံ၊ ဩဇဉ္ဇမက လည်းကောင်း၊ ဇိဝှိပသာ
 ဒေ၊ ဇိဝှိပသာဒလည်းကောင်း၊ တဿ၊ ထိုဇိဝှိပသာဒ၏၊ ပစ္စယာနိ၊ နိဿ
 ယပစ္စည်းဖြစ်ကုန်သော၊ မဟာဘူတာနိ၊ မဟာဘူတ် လေးပါးတို့လည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသောဘူတပါ
 ဒါယသဘောတို့သည်၊ ရူပက္ခန္ဓာနာမ၊ ရူပက္ခန္ဓာမည်၏၊ တံ၊ ထိုရူပက္ခန္ဓာ
 ကို၊ ပရိဂ္ဂဏှတော၊ ပိုင်းခြား၍ ယူသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊
 ဗဿပဉ္စမကာ၊ ဗဿလျှင် ငါးခုမြောက်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့
 သည်၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရူပက္ခန္ဓာ၊ နာမက္ခန္ဓာမည်ကုန်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗေတိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ ဤခန္ဓာ
 ငါးပါးတို့သည်၊ သင်္ခေပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ နာမရူပမတ္ထံ၊ နာမ်ရုပ်မျှ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ သော
 ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တေဓမ္မေ၊ ထိုနာမ်ရုပ်တရားတို့ကို၊ သရသသက္ခ

ကတော၊ မိမိ၏ ကိစ္စလက္ခဏာအားဖြင့်၊ ဝတ္ထုပေတွာ၊ ဆုံးဖြတ်ပိုင်းခြား၍
 တေသံ၊ ထိုနာမ်ရုပ်၏ အဖြစ်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ပိုင်းခြား အပ်ကုန်သောခန္ဓာ
 ငါးပါးတို့၏၊ ပစ္စယံ၊ အထက်သို့တက်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်ဝိညာဉ်သင်္ခါရ
 အဝိဇ္ဇာဟူသောပစ္စည်းကို၊ ပရိယေသန္တော၊ ရှာဖွေသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အနု
 လောသံ၊ အနုလုံဖြစ်သော၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားကို၊ ပဿတိ
 မြင်၏၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှသောဣန္ဒဝိက္ခု၊ ကဗဠိကာရာ ဟာရောနာမစ
 သောဝကားအစဉ်ဖြင့်၊ အနေန၊ ဤရဟန်းသည်၊ ကဗဠိကာရာဟာရမူစေ
 န၊ ကဗဠိကာရအာဟာရကိုအပြီးပြုသဖြင့်၊ သပစ္စယဿ၊ အကြောင်းနှင့်
 တက္ခသော၊ နာမရူပဿ၊ နာမ်ရုပ်ကို၊ ယာထာဝတော၊ မပေါက်ပြန်သော
 အားဖြင့်၊ ဗိဋ္ဌတ္တာ၊ မြင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကဗဠိကာရာဟာရော၊
 ကဗဠိကာရအာဟာရကို၊ ဥာတပရိညာယ၊ ဥာတပရိညာဉ်ဖြင့်၊ ပရိညာ
 တော၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောတိက္ခု၊ ထိုရဟန်း
 သည်၊ တဒေဝသပ္ပတ္တယံနာမရူပံ၊ အကြောင်းနှင့်တက္ခသော ထိုနာမ်ရုပ်
 တရားကိုပင်လျှင်၊ အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိ၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဏိလက္ခဏာနိ၊ လက္ခဏာရေး သုံးပါးတို့သို့၊ အာရော
 ပေတွာ၊ တင်၍၊ သတ္တန္တံ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ အနုပဿနာနံ၊ အနုပဿနာ
 တို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ သမ္ပဿတိ၊ သုံးသပ်၏၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှသော
 ဝကားအစဉ်ဖြင့်၊ အနေန၊ ဤရဟန်းသည်၊ သော၊ ထိုကဗဠိကာရအာဟာရ
 ကို၊ တိလက္ခဏာပဋိဝေဓ သမ္ပဿနုညာဏ သင်္ခါတာယ၊ အနိစ္စ၏အဖြစ် စ
 သောလက္ခဏာရေးသုံးပါးတို့ကိုထိုးထွင်း၍သိခြင်း၏အစွမ်းလက္ခဏာဝန္တံ
 ဖြစ်သောခန္ဓာငါးပါးကိုသုံးသပ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော ဥာဏ်ဟုဆို
 အပ်သော၊ တိရုဏပရိညာယ၊ တိရုဏပရိညာဉ်ဖြင့်၊ ပရိညာတော၊ ပိုင်း
 ခြား၍သိအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မိံ၊ ယေဝနာမရူပေ၊ ထိုနာမ်ရုပ်
 တရား၌ သာလျှင်၊ ဆန္ဒရာဂါပကာမုနေန၊ ဆန္ဒရာဂကို ပယ်ကြောင်းဖြစ်
 သော၊ အနာဂါမိမဂ္ဂေန၊ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်၊ ပရိဇေနနတာပရိဇေနနတာယ၊
 ပိုင်းခြား၍သိတတ်သော၊ ပဟာနပရိညာယ၊ ပဟာနပရိညာဉ်ဖြင့်၊ ပရိညာ
 တော၊ ပိုင်းခြား၍သိအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သိအပ်၏။

ပဉ္စကာမ ဂုဏိကောတိ၊ ပဉ္စကာမဂုဏိကောဟူသည်ကား၊ ပဉ္စကာမ
 ဂုဏ သန္တဝေါ၊ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်ဟူသော ဖြစ်ကြောင်းရှိသော၊
 ရာဂေါ၊ ရာဂကို၊ ပရိညာတော၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ပန၊ ဆက်ပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤကဗဠိကာရစသောပါဠိဝါကျ၌၊ ပရိညာ၊ ပရိညာဉ်

၂၆၂ နိမ္မိနိဝဂ္ဂသံယုတ်အဗ္ဗကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

တို့သည်။ ဧကပရိညာ၊ တဏှာတပါးကိုပိုင်းခြား၍ သိသောဧကပရိညာ၊ သဗ္ဗပရိညာ၊ အလုံးစုံကာမဂုဏ်ငါးပါးအကြောင်းရှိသောရာဂကိုပိုင်းခြား၍ သိသောသဗ္ဗပရိညာ၊ မူလပရိညာ၊ အကြောင်းရင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော အာဟာရကိုပိုင်းခြား၍ သိသောမူလပရိညာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိသော၊ သုံးပါးတို့တည်း။ ဧကပရိညာ၊ ဧကပရိညာဟူသည်။ ကတမာ၊ အတယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးငြားအံ့။ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဇိဝှါဒ္ဓါရေ၊ ဇိဝှါဒ္ဓါရန္တံ၊ ဧကရသတဏှာ၊ ရသတဏှာတပါးကို၊ ပရိဇာနာတိ၊ ပိုင်းခြား၍သိ၏တော့နု။ ထိုဇိဝှါဒ္ဓါရန္တံရသတဏှာတပါးကိုပိုင်းခြား၍ သိသောရဟန်းသည်။ ပစ္ဆကာမဂုဏ်ကော၊ ငါးပါးသောကာမဂုဏ်ဟူသောအကြောင်းရှိသော၊ ရာဂေါ၊ ရာဂကို၊ ပရိညာတောဝံ၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်သည် သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကသ္မာ၊ အတယ်၊ ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ တဿာယေဝ ထိုတဏှာ၏သာလျှင်၊ တတ္ထံ၊ ထိုပစ္ဆန္ဒါရန္တံ၊ ဥပ္ပန္နတော၊ ရူပရာဂအစရှိသည်အဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်တည်း၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်စွာ၊ သာယေဝတဏှာ၊ ထိုတဏှာသည်ပင်လျှင်၊ စက္ခုဒ္ဓါရေ၊ စက္ခုဒ္ဓါရန္တံ၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်မူကား၊ ရူပရာဂေါနာမ၊ အဆင်း၌တပ်ခြင်းမည်သည်၊ ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏။ သောတဒ္ဓါရာဒိသု သောတဒ္ဓါရစသည်တို့၌၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်မူကား၊ သဒ္ဓရာဂါဒယော၊ အသံ၌တပ်ခြင်းအစရှိသည်မည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဧကသေဝံ၊ တယောက်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ စောရဿ၊ ခိုးသူ၏၊ မစ္ဆမဂ္ဂေ၊ ငါးကြောင်းသော ခရီးလမ်း၌၊ ဟနနတော၊ လုယက် နှိပ်စက်ဖျက်ဆီးတတ်သည် အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧကသ္မိမဂ္ဂေ၊ တကြောင်းသောလမ်းခရီး၌၊ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်း၍၊ သိသေ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဆိန္နေ ဖြတ်အပ်သည်ရှိသော်၊ ပဉ္စဝိမဂ္ဂါ၊ ခရီးလမ်းကြောင်းငါးခုတို့သည်၊ ခေမာ၊ တေးဘျင်းကင်းငြိမ်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဇိဝှါဒ္ဓါရေ၊ ဇိဝှါဒ္ဓါရန္တံ၊ ရသတဏှာယ၊ ရသတဏှာကို၊ ပရိညာတာယ၊ ပိုင်းခြား၍သိအပ်သည်ရှိသော်၊ ပစ္ဆကာမဂုဏ်ကော၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးဟူသောဖြစ်ကြောင်းရှိသော၊ ရာဂေါ၊ ရာဂကို၊ ပရိညာတောံ၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောပရိညာဟူသည်၊ ဧကပရိညာနာမ၊ တဏှာတပါးကိုပိုင်းခြား၍ သိခြင်းဟူသောဧကပရိညာဟူသည်။

သဗ္ဗပရိညာ၊ သဗ္ဗပရိညာဟူသည်၊ ကတမာ၊ အတယ်နည်း၊ ပတ္တေ၊ သိတိ၊ ပက္ခိတ္တေ၊ လောင်းအပ်သော၊ ဧကသ္မိယေဝံ၊ တပိုင်တစ်သေ

လျှင်ဖြစ်သော၊ ပိဏ္ဍပါတ်သို့၊ ဆွမ်း၌၊ ပဉ္စကာမဂုဏ်ကရာဂေါ၊ ကာမဂုဏ်
 ငါးပါးဟူသော ဖြစ်ကြောင်းရှိသော ရာဂကို၊ လန္တတိ၊ ရအပ်၏၊ ကထံ၊
 အဘယ်သို့ရသနည်း၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အဿ၊ ထိုဆွမ်း၏၊ ပရိသုန္ဓံ၊
 စင်ကြယ်သော၊ ဝဏ္ဏံ၊ အဆင်းကို၊ ဩလောကယတော၊ ရှုကြည့်သော
 ရဟန်းအား၊ ရူပရာဂေါ၊ အဆင်း၌တပ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥဇ္ဈေ
 ပူသော၊ သပ္ပိမ္ပိ၊ ထောပတ်ကို၊ တတ္ထ၊ ထိုဆွမ်း၌၊ အာသိဗ္ဗန္တေ၊ လောင်း
 သည်ရှိသော်၊ ပဋုပဋုတိသဒ္ဓေါ၊ စစ်စစ်ဟူသောအသံသည်၊ ဥဋ္ဌဟတိ၊
 တက်၏၊ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောဆွမ်းကို၊ ခါဒန္တဿ၊ စားသော
 ရဟန်းအား၊ မုရုမုရူတိသဒ္ဓေါ၊ ပြွတ်ပြွတ်ဟူသောအသံသည်၊ ဥပ္ပန္နတိ၊
 ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုအသံကို၊ အဿာဒယတော၊ သာယာသောရဟန်းအား၊
 သဒ္ဓရာဂေါ၊ အသံ၌တပ်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇီရုကာဒိဝါသဂန္ဓံ၊
 ဇီရာ ကရဝေးစသည်ဖြင့်ထုံသော အနံ့ကို၊ အဿာဒေန္တဿ၊ သာယာ
 သောရဟန်းအား၊ ဂန္ဓရာဂေါ၊ အနံ့၌တပ်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏၊ သာရ
 ရသဝသေန၊ ချိုမြိန်သော အရသာ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ရသရာဂေါ၊ အရသာ၌
 တပ်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏၊ မုဒုဘောဇနံ၊ နူးညံ့သောဘောဇဉ်ကို၊ ဗဿ
 ဝန္တိန္တိ၊ ကောင်းသောအတွေ့ရှိ၏ဟု၊ အဿာဒယတော၊ သာယာသော
 ရဟန်းအား၊ ဗောဠဗ္ဗရာဂေါ၊ အတွေ့၌တပ်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ
 ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ ဣမသ္မိံ အာဟာရေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော အာဟာရ
 ကို၊ သတိသမ္ပစညေန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုစောင့်ရှောက်တတ်သော သတိသမ္ပ
 စညဖြင့်၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းဆည်း၍၊ နိစ္ဆန္နရာဂပရိဘောဂေန၊ ဆန္ဒရာဂ
 မရှိသော သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်၊ ပရိတုတ္တေ၊ သုံးဆောင်အပ်သည်ရှိသော်၊
 သဗ္ဗေဝံ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ သော၊ ထိုကာမဂုဏ်ငါးပါးဟူသော
 ရာဂကို၊ ပရိညာတော၊ ပိုင်းခြား၍သိအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ အယံ
 ဤဆိုအပ်ပြီးသောပရိညာဉ်သည်၊ သဗ္ဗပရိညာနာမ၊ အလုံးစုံကာမဂုဏ်
 ငါးပါးဟူသော ဖြစ်ကြောင်း ရှိသော ရာဂကို ပိုင်းခြား၍ သိသောသဗ္ဗ
 ပရိညာဉ်မည်၏ ။

မူလပရိညာ။ မူလပရိညာဉ်ဟူသည်၊ ကာမာ၊ အဘယ်နည်း၊ ကဗန္ဓိ
 ကာရာဟာရော၊ ကဗန္ဓိကာရအာဟာရသည်၊ ပဉ္စကာမ ဂုဏ်က ရာဂဿ
 ကာမဂုဏ် ငါးပါးဟူသော ဖြစ်ကြောင်းရှိသောရာဂ၏၊ မူလံဟိမူလံဇေ၊
 အကြောင်းရင်းသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်
 နည်းဟူမူကား၊ တသ္မိံ၊ ထိုကဗန္ဓိကာရအာဟာရသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊

၂၆၄ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ။

တဿ၊ ထိုကာမဂုဏ်ငါးပါးဟူသော ဖြစ်ကြောင်းရှိသောရာဂ၏၊ ဥပ္ပတ္တိ
 တော၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်တည်း၊ ကိရ၊ ထင်စွာပြအံ့၊ ဗြာဟ္မဏတိဿာတယေ၊
 မင်းအဖြစ်တောင့်တ၍ဦးမှုဖြင့်လုယက်ပုန်ကန်သောဗြာဟ္မဏတိဿာတေး
 ဖြစ်သောကာလ၌၊ န္ဒါဒသဝဿာနိ၊ တဆဲ့ နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ဇေယမ္ပတိ
 ကာနံ၊ ချစ်ရင်းမယား လင်ယောကျ်ားတို့၏၊ ဥပနိဏ္ဏာနစိတ္တံနာမ၊ ရာဂ၏
 အစွမ်းဖြင့် အချင်းချင်းမျှ ကြည့်ရှုကြသော စိတ်မည်သည်၊ နာဟောသိ၊
 မဖြစ်ပေလေ၊ ကာသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အာဟာရမန္တတာယ
 အစာအာဟာရ၏ဆွန့်ရှားနီးပါးထွသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဘယေ၊
 ဗြာဟ္မဏတိဿာတေးသည်၊ ဂူပသန္တေပန၊ ငြိမ်းသည်ရှိသော်ကား၊ ယော
 ဇနသတိကော၊ ယူဇနာတရာအပြန်ကျယ်သော၊ တမ္ပပဏ္ဍိဒိပေါ၊ သိဟိုဠ်
 ကျွန်းသည်၊ ဒါရကာနံ၊ သူငယ်တို့၏၊ ဇာတမင်္ဂလေဟိ၊ မွေးသည်အခါမင်္ဂ
 လာတို့ဖြင့်၊ ဇေကမင်္ဂလော၊ တပြိုင်နက်မင်္ဂလာမှုရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏
 ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ မူလဘူတေ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်
 သော၊ အာဟာရေ၊ ကဗဠိကာရအာဟာရကို၊ ပရိညာတေ၊ ပိုင်းခြား၍သိ
 အပ်သည်ရှိသော်၊ ပဉ္စကာမဂုဏိကော၊ ကာမဂုဏ် ငါးပါးဟူသောဖြစ်
 ကြောင်းရှိသော၊ ရာဂေါ၊ ရာဂကို၊ ပရိညာတောဝ၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်သည်
 သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောပရိညာဉ်သည်၊
 မူလပရိညာနာမ၊ အကြောင်းရင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သောအာဟာရကိုပိုင်းခြား၍
 သိသောမူလပရိညာဉ်မည်၏။ ။

နတ္ထိတံသံယောဇနန္တိ၊ နတ္ထိတံသံယောဇနံဟူသည်ကား၊ တေနရာဂေန
 ထိုကာမရာဂနှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ ပဟာနေကမ္မတာယ၊ ပယ်ဘက်အဖြစ်အား
 ဖြင့်တူသောဌာနရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဟိနတ္တာ၊ ပယ်အပ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ တံသံယောဇနံ၊ ငါးပါးအပြားရှိသောထိုဩရုဇ္ဈာဂိယသံယောဇဉ်
 သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဇေ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ အယံဒေသနာ၊ ဤဒေ
 သနာတော်ကို၊ ယသဝအနာဂါမိမဂ္ဂါ၊ အနာဂါမိမဂ်တိုင်အောင်၊ ဘဂဝတာ
 ဖြတ်စွာတုရားသည်၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပန၊ ဆိုခွင့်အထူး
 ကား၊ ဧတ္ထကေန၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ဖြင့်ဟောတော်မူအပ်သောအပြားရှိ
 သော ဒေသနာတော်ဖြင့်၊ ဝေါသာနံ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့၊ မာအာပဇ္ဇိသု၊ မ
 ရောက်စေကုန်လင့်ဦး၊ ဣတိ၊ ဤသို့အပြားအားဖြင့်၊ ဇေတသံယေဝ ရူပါဒိနံ၊
 ထိုရုပ်အစရှိသည်တို့၏သာလျှင်၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်
 သော၊ ခန္ဓေသု၊ ခန္ဓာတို့၌၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ ယာဝ

အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင်။ ဣမံ၊ ဤပဌမာဟာရတ္တံကို။ က
ထေဇ္ဇေနံ၊ ဟောပြောသော ဓမ္မကထိက ရဟန်းသည်။ ကထေတုံ၊ ဟော
ပြောခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်လျော်လျောက်ပတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သိအပ်၏။
ပဌမာဟာရော၊ ပဌမအာဟာရတ္တံသည်။ နိဗ္ဗိတော၊ အပြီးသို့ရောက်ပြီ။

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယအာဟာရန္တံ။ နိစ္စဗ္ဗာတိ၊ နိစ္စဗ္ဗာဟူသည်ကား။ ရတု
တော၊ ခွါဆတ်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ယာဝသိင်္ဂီမူလံ၊ ဦးချိုရင်း တိုင်အောင်။
သကလသရီရတော၊ တကိုယ်လုံးမှ။ ဥဒ္ဓါလိတစဗ္ဗာ၊ နှုတ်ငင်အပ်ခွါအပ်
သောအရေရှိသော။ ကိံ၊ သုကရာသိဝဏ္ဏံ၊ ပေါက်ပွင့်ရ၏ အဆင်းနှင့်တူ
သောအဆင်းရှိသော။ ဂါဝိ၊ နွားသည်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အညံ၊ တ
ပါးသော။ ဟတ္ထိအဿဂေါဏာဒိံ၊ ဆင်မြင်းနွားပိုက်စသော၊ ဥပမံ၊ သတ္တဝါ
ဥပမာကို။ အဂဟတ္တာ၊ ယူတော်မမူဘဲ။ နိစ္စဗ္ဗဂါဂ္ဂပမာ၊ အရေအလုံးကွာ
သောနွားမဥပမာကို။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂဟိတာပန၊ ယူ
တော်မူအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်။ တိတိက္ခိတုံ၊ သည်းခံ
ခြင်းငှါ။ အသမတ္တဘာဝဒီပနတ္ထံ၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကိုပြခြင်းငှါ။
ဂဟိတာ၊ ယူတော်မူအပ်၏။ ဟိ၊ ဆိုသင့်စွ၊ မာတုဂါမော၊ မာတုဂါမသည်။
ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော။ ဒုက္ခဝေဒနံ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာကို။ တိတိက္ခိတုံ အဓိဝါသေတုံ၊
သည်းခံခြင်းငှါ။ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ ဝေမေဝ၊ ဤနှင့်ခြင်းရာတူစွာသာ
လျှင်။ ဗဿာဟာရော၊ ဗဿာဟာရသည်။ အပလောနုဗ္ဗလော၊ အားနည်း
၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သောအနက်သဘောကို။ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြခြင်းငှါ။ သဒိသမေ
ဝ၊ တူသည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ဩပဗ္ဗံ၊ ဥပမာကို။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေအပ်၏။ ကုဋ္ဌန္တိ၊ ကုဋ္ဌံ
ဟူသည်ကား။ သိလာကုဋ္ဌာဒိနံ၊ ကျောက်နံရံစသည်တို့တွင်။ အညတရံ၊
တပါးပါးသောနံရံကို။ ကုဋ္ဌနိဿိတာ၊ တံတိုင်းနံရံကို မှီကုန်သော၊ ပါဏာ
နာမ၊ ပိုးတို့မည်သည်။ ဥဏ္ဏနာဘိသုဗ္ဗေယျမူလိကာဒယော၊ ပင့်ကူတက်တူ
အိမ်မျှောင်ကြွက်စသောသတ္တဝါတို့တည်း။ ရုက္ခနိဿိတာတိ၊ ရုက္ခနိဿိ
တာဟူသည်ကား။ ဥစ္စာလိင်္ဂါပါဏကာဒယော၊ ဥစ္စာလိင်္ဂမည်သော ပိုးငယ်
တို့တည်း။ ဥဒကနိဿိတာတိ၊ ဥဒကနိဿိတာဟူသည်ကား။ မဇ္ဈသုံသုမာ
ရာဒယော၊ ငါးလပိုင်စသော ရေပိုးတို့တည်း။ အာကာသ နိဿိတာတိ၊
အာကာသနိဿိတာဟူသည်ကား။ ခုံသမကသကာကကုလလာဒယော
မှက်ခြင်ကျိုးမည်းသိန်းစွန်စသော သတ္တဝါတို့တည်း။ ခါဒေယျုန္တိ၊ ခါဒေ
ယျံဟူသည်ကား။ လုဋ္ဌိတွာ၊ ငင်နှုတ်၍။ ခါဒေယျု၊ ကိုက်ခဲကုန်ရာ၏။ သာ။

၂၆၆ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အတ္ထကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ထိုနားမသည်တသို့တသို့ဌာနေ၊ ထိုထိုနံရံ သစ်ပင်စသောဌာန၌၊ တံတံ
ဌာနနိဿယမူလိကံ။ ထိုထိုနံရံသစ်ပင်စသော နေရာကိုမှီခြင်း အရင်းရှိ
သော၊ ပါဏာခါဒနာယံ၊ ပိုးကောင်ကိုက်ခဲခြင်းဟူသော တေးကို၊ သမ္ပဿ
မာနာ၊ မြင်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ သက္ကာရသမ္ပာနံ၊ အရိုအသေ
ပြုခြင်း မြတ်နိုးတနာ ပြုခြင်းကို၊ နေဝဇ္ဇန္တတိ၊ အလိုမရှိ သည်သာလျှင်
တည်း၊ ဝိဗ္ဗိပရိကမ္မသရိရသမ္ပာဟာနဥဏ္ဍောဒကာနိ၊ ကျောက်ကျွန်းကိုပွတ်
သစ်ခြင်းကိုယ်ကိုဆုတ်နယ်ခြင်း ပူသောရေတို့ကို၊ နဇ္ဇန္တတိ၊ အလိုမရှိ၊
ဝေမေဝ။ ဤအတူသာလျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဖဿာဟာရမူလကံ၊
ဖဿာဟာရလျှင် အကြောင်းရင်း ရှိသော၊ ကိလေသပါဏာက ခါဒနာ
ယံ၊ ကိလေသာတည်း ဟူသော ပိုးအပေါင်းသည် ကိုက်ခဲခြင်းဟူသော
တေးကို၊ သမ္ပဿမာနော၊ ကောင်းစွာ မြင်သည်ဖြစ်၍၊ တေဘူမက
ဖဿန၊ တေဘူမကဖဿဖြင့်၊ အနတ္ထိကော၊ အလိုမရှိသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ဖဿဘိက္ခဝေ အာဟာရေ ပရိညာတေတိ၊ ဖဿဘိက္ခဝေ
အာဟာရေပရိညာတေ ဟူသည်ကား၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ပရိညာ
တိ၊ ဥာတပရိညာဉ်စသောပရိညာဉ်တို့ဖြင့်၊ ပရိညာတေ၊ ပိုင်းခြား၍သိအပ်
သည်ရှိသော်၊ ဣဓေဝိ၊ ဤဖဿာဟာရ အရာ၌လည်း၊ တိဿော၊ သုံးပါး
ကုန်သော၊ ပရိညာ၊ ဥာတပရိညာဉ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊
ထိုသုံးပါးသော ပရိညာဉ်တို့တွင်၊ ဖဿော၊ ဖဿသည်၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓော၊
သင်္ခါရက္ခန္ဓာတည်း၊ တံသမ္ပယုတ္တာ၊ ထိုဖဿနှင့်ယှဉ်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေ
ဒနာသည်၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓော၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာတည်း၊ သညာ၊ သညာသည်၊
သညာက္ခန္ဓော၊ သညာက္ခန္ဓာတည်း၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်သည်၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓော၊
ဝိညာဏက္ခန္ဓာတည်း၊ တေသံ၊ ထိုနာမက္ခန္ဓာလေးပါးတို့၏၊ ဝတ္ထာရမ္မဏာ
နိ၊ ဝတ္ထုအာရုံတို့သည်၊ ရူပက္ခန္ဓော၊ ရူပက္ခန္ဓာတည်း၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့သော
နည်းဖြင့်၊ သပစ္စယဿ၊ အကြောင်းနှင့် တကွသော၊ နာမရူပဿ၊ နာမ်ရုပ်
ကို၊ ယသထာဝတော၊ မဖောက်ပြန်သောအားဖြင့်၊ ဒဿနံ၊ မြင်ခြင်းသည်၊
ဥာတပရိညာ၊ ဥာတပရိညာဉ်မည်၏၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုအကြောင်းနှင့်တကွ
သောနာမ်ရုပ်ဟူသော ခန္ဓာငါးပါးတို့၌ သာလျှင်၊ တိလက္ခဏံ၊ လက္ခဏာ
ရေးသုံးပါးသို့၊ အာရောပေတွာ၊ တင်၍၊ သတ္တန္တံ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ အနု
ပဿနာနံ၊ အနုပဿနာတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ အနိစ္စာဒိတော၊ အနိစ္စ
အစရှိသောအားဖြင့်၊ တုလနံ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းသည်၊ တိရုဏပရိညာ၊ တိရုဏ
ပရိညာဉ်မည်၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ တသို့၊ ယေ ဝနာမရူပေ၊ ထိုနာမ်ရုပ်တရား

ဦးသာလျှင်၊ ဆန္ဒရာဂနိက္ခဏုဇနော၊ ဆန္ဒရာဂကို ပယ်နှုတ်တတ်သော၊ အရ
 ဟတ္တမဇ္ဈေ၊ အရဟတ္တမဂ်သည်၊ ပဟာနုပရိညာ၊ ပဟာနုပရိညာဉ်မည်၏၊
 တိဿောဝေဒနာတိ၊ တိဿောဝေဒနာဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီး
 သောနည်းဖြင့်၊ ဖဿာဟာရေ၊ ဖဿာဟာရကို၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊
 ပရိညာဟိ၊ ပရိညာဉ်တို့ဖြင့်၊ ပရိညာတေ၊ ပိုင်းခြား၍သိအပ်သည်ရှိသော်၊
 တံမူလကတ္တာ၊ ထိုဖဿလျှင် အကြောင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်း
 ကောင်း၊ တံသမ္ပယုတ္တတ္တာစ၊ ထိုဖဿနှင့် ယှဉ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ တိဿောဝေဒနာ၊ သုံးပါးသောဝေဒနာတို့ကို၊ ပရိညာတာ
 ဝ၊ ပိုင်းခြား၍ သိကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 သောအပြားအားဖြင့်၊ ဖဿာဟာရဝသေန၊ ဖဿာဟာရ၏ အစွမ်းဖြင့်၊
 ဒေသနာ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ ယာဝအရဟတ္တာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင်
 ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
 နုတိယာဟာရော၊ နုတိယာဟာရသည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

တတိယေ၊ တတိယ အာဟာရ၌၊ အင်္ဂါရကာသုတိ၊ အင်္ဂါရကာသု
 ဟူသည်ကား၊ အင်္ဂါရာနံ၊ မီးကျိုးတို့၏၊ ကာသု၊ လောင်ရာတွင်းတည်း၊
 ကာသုတိ၊ ကာသုဟူသည်ကား၊ ရာသိဝိ၊ အရအပုံကိုလည်း၊ ဂုစ္စတိ၊ ဆို
 အပ်၏၊ အာဝါဇ္ဇောဝိ၊ တွင်းကိုလည်း၊ ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိ၊ ထင်စွာပြုပြီးအံ့၊
 အင်္ဂါရကာသုအပရေပုနန္တိ၊ နုရာရုဒန္တာပရိဒဗ္ဗဂတ္တာ၊ ဘယံဟိမံဝိန္နတိသု
 တဒိသွာ၊ ဂုစ္စာမိတံမာတလိဒေဝသာရထိတိ၊ အင်္ဂါရကာသုအပရေပုနန္တိ
 နုရာရုဒန္တာပရိဒဗ္ဗဂတ္တာ၊ ဘယံဟိမံဝိန္နတိသုတဒိသွာ၊ ဂုစ္စာမိတံမာတလိ
 ဒေဝသာရထိဟူသော၊ ဧတ္ထ၊ ဤနေမိစာတ်ပါဠိ၌၊ ရာသိ၊ အရအပုံကို၊ ကာ
 သုတိ၊ ကာသုဟူ၍၊ ဂုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ။ သမ္ပမာတလိ၊ အချင်းမာတလိ
 နုတ်သား၊ အပရေ၊ တပါးကုန်သော၊ နုရာ၊ ငရဲသူသတ္တဝါတို့သည်၊ အင်္ဂါရ
 ကာသု၊ မီးကျိုးပုံသို့၊ ပတန္တိ၊ ကျကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ တေ၊ ထိုငရဲသူ
 သတ္တဝါတို့သည်၊ ရုဒန္တာ၊ ငိုကုန်လျက်၊ ပရိဒဗ္ဗဂတ္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ
 လောင်သော ကိုပင်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အင်္ဂါရေ၊ မီးကျိုးတို့ကို၊ ပုနန္တိ၊ ခါ
 တွက်ကုန်၏၊ သူတ၊ နတ်တမန်ထူးရထားမှူး၊ ဣမေ၊ ဤငရဲသူသတ္တဝါတို့
 ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်ရသောကြောင့်၊ ဟိ၊ အကယ်မလွဲ၊ ဘယံ၊ ဘေးသည်၊ မံ၊ ငါတို့၊
 ဝိန္နတိ၊ နှိပ်စက်လေ၏၊ ဒေဝသာရထိ၊ ရှင်သိကြား၏ ရထားတော်ဝန်၊ ဖြစ်
 သော၊ မာတလိ၊ အချင်းမာတလိနတ်၊ တံ၊ သင်ကို၊ ဂုစ္စာမိ၊ ငါမေး၏၊ ။
 ကိန္နသန္တရမာနောဝကာသု၊ ခဏသိသာရထိတိ၊ ကိန္နသန္တရ မာနောဝ

၂၆၈ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ကာသိုဓဏသိသာရထိဟူသော၊ ဧတ္ထ၊ ဤတေမိဇာတ်ပါဠိ၌၊ အာဝါဓော၊
 တွင်းကို။ ကာသုဘိ၊ ကာသုဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ သာရထိ၊ သုနန္ဒ
 ရထားထိန်း၊ ကိ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ သန္တရမာနောဝ၊ ဆောလျှင်
 မနွှားအရေးတကြီးဖြစ်၍ သာလျှင်၊ ကာသု၊ တွင်းကို၊ ခဏသိ၊ တူးဘိသ
 နည်း၊ ဣဓာပိ၊ ဤပါဠိအရာ၌လည်း၊ အယမေဝ၊ ဤတွင်းကိုပင်လျှင်၊ ကာသု
 တိ၊ ကာသုဟူ၍၊ အမိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏။ သာမိကပေါရိသာတိ၊ သာမိ
 ကပေါရိသာဟူသည်ကား၊ အဘိဓကပေါရိသာ၊ တသုထက်လွန်သော၊
 ပဉ္စရတနပ္ပမာဏာ၊ ငါးတောင်ပမာဏရှိသော၊ ဝိတန္တိ၊ ကာနံဝိတဓူမာနန္တိ၊
 ဝိတန္တိ၊ ကာနံဝိတဓူမာနံဟူသော၊ ဧတေန၊ ဤပုဒ်နှစ်ပါးအပေါင်းဖြင့်၊ အဿ
 ထိမီးကျိုးတွင်း၏၊ မဟာ၊ ပရိဇ္ဇာဟကံ၊ ပြင်းစွာပူလောင်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်
 ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒဿတိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ဟိ၊ ဆိုသင့်စွာ၊
 ဇာလသယဝါ၊ မီးတောက်မီးလျှံသည် လည်းကောင်း၊ ဓူမေဝါ၊ မီးခိုးသည်
 လည်းကောင်း၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဝါတော၊ လေသည်၊ သမုဋ္ဌာတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရိ
 ဇ္ဇာဟော၊ ပူလောင်ခြင်းသည်၊ မဟာ၊ သည်းထန်သည်၊ နုဟောတိ၊ မဖြစ်၊
 တဒဘာဝေ၊ ထိုမီးတောက် မီးခိုးမရှိသည် ရှိသော်၊ ဝါတာဘာဝတော၊
 လေမဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရိဇ္ဇာဟော၊ ပူလောင်ခြင်းသည်၊ မဟာ
 သည်းထန်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုအပ်၏။ အာရုကာဝဿာ
 တိ၊ အာရုကာဝဿဟူသည်ကား၊ ခုရှေ့၊ ဝေးမင်းသည်သာလျှင်၊ ဘဝေ
 ယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဝေမေဝခေါတိဧတ္ထ၊ ဝေမေဝခေါဟူသောဤပါဠိ၌၊ ဣဒံဩ
 ပဗ္ဗသံသန္ဓနံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော ဥပမာနှင့် ဥပမေယျ ဦးနှောခြင်းကို၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဟိ၊ အဘယ်သို့သိအပ်သနည်း၊ အင်္ဂါရုကာသုပိယ၊ မီးကျိုး
 တွင်းကဲ့သို့၊ တေဘူမကဝဠံ၊ ထုံသုံးပါး၌ ဖြစ်သော ဝဋ်တရားကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊
 ရှုအပ်သင့်၏။ ဇိဝိတုကာမော၊ အသက် ရှည်လိုသော၊ ပုရိသောပိယ၊
 ယောကျ်ားကဲ့သို့၊ ဝဋ်နိဿိတော၊ ဝဋ်တရားကိုလိုသော၊ ဗာလပုထုဇ္ဇနော၊
 ဗာလပုထုဇဉ်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ရှုအပ်သင့်၏။ ဗလဝဇ္ဇော၊ အားကြီးကုန်သော
 ဧဒုရိသာပိယ၊ ယောကျ်ားကောင်းနှစ်ယောက်တို့ကဲ့သို့၊ ကုသလာကုသ
 လကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ရှုအပ်သင့်၏။ တေသံ၊ ထို
 ယောကျ်ားကောင်းနှစ်ယောက်တို့၏၊ တံပုရိသံ၊ အသက်သာရှေ့မသေစ
 ပါချမ်းသာလိုငြား ထိုယောကျ်ားကို၊ နာနာဗာဟာသု၊ ကိုယ်စီပမ်းကာ
 ဘယ်ညာလက်ရုံးတို့၌၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ အင်္ဂါရုကာသု၊ မီးကျိုးတွင်းသို့
 ဥပကာနုကာလောပိယ၊ ဆွဲငင်သောကာလကဲ့သို့၊ ပုထုဇ္ဇနဿ၊ ပုထုဇဉ်

ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ကမ္မာယူဟနကာလော၊ ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံကိုအားထုတ်
သောကာလကို၊ ခန္ဓဗ္ဗော၊ ရှုအပ်သင့်၏။ ဟိ၊ သင့်စွ၊ အာပူဟိယမာနမေဝ
အားထုတ်အပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံ
သည်။ ပဋိသန္ဓိယံ၊ ပဋိသန္ဓေ၌။ အာကာမုတိနာမ၊ ဆွဲငင်သည်မည်၏။ အင်္ဂါ
ရကာသုနဒါနံ၊ မီးကျိုးတွင်းဟူသောအကြောင်းရှိသော၊ နုက္ခိယ၊ ဆင်းရဲ
ကဲ့သို့။ ကမ္မနိဒါနံ၊ ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံဟူသော အကြောင်းရှိသော၊
ဝနုနုက္ခံ၊ ဝရ်ဆင်းရဲကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ပရိညာတေတိ၊ ပရိညာတေ
ဟူသည်ကား။ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ပရိညာဟိ၊ ပရိညာဉ်တို့ဖြင့်၊
ပရိညာတေ၊ ပိုင်းခြား၍သိအပ်သည်ရှိသော်၊ ဧတ္ထံ၊ ဤတတိယအာဟာရ၌
ပရိညာယောဇနာပန၊ ပရိညာနှင့်ယှဉ်ခြင်းကိုကား။ ဗသော၊ ဗသောဟာရ၌
ဝုတ္တနယေနေဝ၊ တတ္ထဗသောသင်္ခါရက္ခန္ဓောစသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော
နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ တိသောတဏှာတိ၊ တိသော
တဏှာဟူသည်ကား။ ကာမတဏှာ၊ ကာမတဏှာ၊ ဘဝတဏှာ၊ ဘဝ
တဏှာ၊ ဝိဘဝတဏှာ၊ ဝိဘဝတဏှာ၊ ဣတိဣမ၊ ဤသို့ပါးသောတဏှာ
တို့ကို၊ ပရိညာတာ၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊ မနောသဉ္ဇေ တနာယ၊ မနော
သဉ္ဇေ တနာ၏။ တဏှာမူလကတ္တာ၊ တဏှာလျှင် အကြောင်းရှိသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဟေတုမ္ပိ၊ အကြောင်းကို၊ အပဟိနေ၊
မပယ်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဗလံ၊ အကျိုးကို၊ နပဟိယတိ၊ မပယ်အပ်သည်သာ
လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ မနောသဉ္ဇေတနာဟာရ
ဝသေနပိ၊ မနောသဉ္ဇေတနာဟာရ၏အစွမ်းဖြင့်လည်း။ ယာဝအရဟတ္တာ၊
အရဟတ္တဖိုလ် တိုင်အောင်၊ ဒေသနာ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ ဘဂဝတံ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တတိယာဟာရော၊
တတိယာဟာရသည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထအာဟာရ၌၊ အာဂုစာရိန္တိ၊ အာဂုစာရိ ဟူသည်
ကား။ ပါပစာရိ၊ မင်းမကြိုက်ရမကောင်းမှုကို ပြုကျင့်လေ့ရှိသော၊ ဒါသ
ကာရကံ၊ မိုးမင်းအဟန့်ကိုယ်နှင့်မတန်သောချာဇဒေါသမှုကိုပြုကျင့်တတ်
သော၊ စောရိ၊ ခိုးသူကို၊ ကထံသောပုရိသောတိ၊ ကထံသောပုရိသောဟူ
သောပါဌ်ဖြင့်၊ သောပုရိသော၊ ထိုခိုးသူဟောကျွန်းသည်၊ ကထံဘူတော
ဘယံသို့ဖြစ်သနည်း။ ကိယာပေသိ၊ ဘယံသို့မျှတသနည်း။ နယာပေသိ၊
မမျှတ နိုင်သော၊ ဣတိပုစ္ဆတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ထေထေဝဒေဝ ဇိဝုတိတိ၊

၃၆၆ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ။

တထေဝဒေဝဇီဝတိဟူသည်ကား။ ယထာ။ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ ပုစ္ဆတိ။ မေးတော်မူ၏။ ဒေဝ။ အရှင်မင်းကြီး။ တထေဝ။ ထိုအခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ ဇီဝတိ။ အသက်ရှင်ပါသေး၏။ ပုဗ္ဗေ။ ရှေးကာလ၌။ ဇီဝတိယထာ။ အသက်ရှင်သကဲ့သို့။ တထေဝ။ ထိုရှေးအတူပင်လျှင်။ ဒါနိပိ။ ယခုလည်း။ ဇီဝတိ။ အသက်ရှင်ပါသေး၏။ ဣတိအတ္ထော။ ဤကားအနက်။ ဝေမေဝခေါတိ။ ဝေမေဝခေါဟူသော။ ဣဝာပိ။ ဤပါဠိအရာ၌လည်း။ ဣဒံဩပဗ္ဗသံသန္ဓနံ။ ဤသို့ဥပမာနှင့်ဥပမေယျ၏နီးနှောခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ သိအပ်၏။ ဟိ။ အဘယ်သို့သိအပ်သနည်း။ ရာဇာဝိယ။ မင်းကဲ့သို့။ ကမ္ဘံ။ ကံကို။ ဒဠဗ္ဗံ။ ရှုအပ်၏။ အာဂုစာရိပုရိသောဝိယ။ မင်းမကြိုက်ရမကောင်းမှုကိုပြုကျင့်သော ယောကျ်ားကဲ့သို့။ ဝဋ္ဋသန္ဓိသိတော။ ဝဋ္ဋတရားကိုဗွိသော။ ဗာလပုထုဇ္ဇနော။ ဗာလပုထုဇဉ်ကို။ ဒဠဗ္ဗော။ ရှုအပ်၏။ တိဏိသတ္တိသတာနိဝိယ။ သုံးကြိမ်သုံးခါတရာစီသောထားထွံလက်နက်ကဲ့သို့။ ပဋိသန္ဓိဝိညာဏံ။ ပဋိသန္ဓေဝိညာဉ်ကို။ ဒဠဗ္ဗံ။ ရှုအပ်သင့်၏။ အာဂုစာရိပုရိသံ။ မင်းမကြိုက်ရမကောင်းမှုကိုပြုကျင့်လေ့ရှိသောယောကျ်ားကို။ တိဟိသတ္တိသတေဟိ။ သုံးတန်သုံးခါတရာစီသောထားထွံလက်နက်တို့ဖြင့်။ ဟနထာတိ။ ထိုးဆွရိုက်ခတ်လေကုန်ဟု။ ရညာ။ မင်းသည်။ အာဏတ္တိကာလောဝိယ။ စေသောအခါကဲ့သို့။ ကမ္မရညာ။ ကံတည်းဟူသောမင်းသည်။ ဝဋ္ဋသန္ဓိသိတပုထုဇ္ဇနံ။ ဝဋ္ဋဆင်းရဲကိုဗွိသောပုထုဇဉ်ကို။ ဂဟေတွာ။ သွေးဆောင်၍။ ပဋိသန္ဓိယံ။ ပဋိသန္ဓေ၌။ ပက္ခိပနကာလော။ ပစ်ချသောကာလကို။ ဒဠဗ္ဗော။ ရှုအပ်၏။ တတ္ထ။ ထိုပမာပမည်းစကား၌။ တိဏိသတ္တိသတာနိဝိယ။ တနေသုံးခါတရာစီသောထားထွံလက်နက်တို့ကဲ့သို့။ ပဋိသန္ဓိဝိညာဏံ။ ပဋိသန္ဓေဝိညာဉ်ကို။ ကိဉ္စာပိဒဠဗ္ဗံ။ အကယ်၍ရှုအပ်၏။ ပန။ ယင်းသို့ရှုအပ်သော်လည်း။ သတ္တိသုထားထွံလက်နက်တို့၌။ ဒုက္ခံ။ ဆင်းရဲသည်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ သတ္တိဟိ။ ထားထွံလက်နက်တို့ဖြင့်။ ပဟဒူဝဏမူလကံ။ ခုတ်ဖြတ်ထိုးဆွရာ အမာလျှင်အကြောင်းရှိသော။ ဒုက္ခံ။ ဆင်းရဲသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဝေမေဝ။ ဤနှင့်ခြင်းရာတူစွာသာလျှင်။ ပဋိသန္ဓိယတ္ထိ။ ပဋိသန္ဓေ၌လည်း။ ဒုက္ခံ။ ဆင်းရဲသည်။ နတ္ထိမရှိ။ ပန။ စင်စစ်သော်ကား။ ပဋိသန္ဓိယာ။ ပဋိသန္ဓေကို။ ဒိန္နာယ။ ပေးအပ်သည်ရှိသော်။ သတ္တိပဟဒူဝဏမူလကံ။ ထားထွံလက်နက်တို့ဖြင့် ခုတ်ဖြတ် ထိုးဆွရာ အမာလျှင် အကြောင်း ရှိသော။ ခေဒံဒုက္ခံ။ ပင်ပန်းခြင်းဆင်းရဲသည်။ ဟောတိဝိယ။ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ပဝတ္ထော။ ပဝတ္ထိအခါ၌။ ဝိပါကဒုက္ခံ။ အကျိုးဖြစ်သော ဆင်းရဲသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ပရိညာဏေတိ။

ပရိညာတေ ဟူသည်ကား၊ တိဟေဝ၊ သုံးပါးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊
 ပရိညာဟိ၊ ပရိညာဉ်တို့ဖြင့်၊ ပရိညာတေ၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ကုန်သည်ရှိ
 သော်၊ ဣဓေဝိ၊ ဤစတုတ္ထအာဟာရ၌လည်း၊ ပရိညာယောဇနာ၊ ပရိညာဉ်
 တို့နှင့်ယှဉ်ခြင်းကို၊ ဗဿာဟာရေ၊ ဗဿာဟာရ၌၊ ဂုတ္တနယောဇနဝ၊ တတ္ထ
 ဗဿာသင်္ခါရက္ခန္ဓာစသည်ဖြင့်ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ နာမရူပန္တိ၊ နာမရူပံဟူသည်ကား၊ ဝိညာဏပစ္စယာ၊
 ဝိညာဉ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ နာမရူပံ၊ ဖြစ်သောနာမ်ရုပ်ကို၊ ဟိ၊
 သင့်စွာ၊ ဝိညာဏသ္မိံ၊ ဝိညာဉ်ကို၊ ပရိညာတေ၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်သည်ရှိ
 သော်၊ တံမူလကတ္တာ၊ ထိုပမ္ဘိသန္ဓေဝိညာဉ်ဟူသောအကြောင်းရှိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ တံသဟုပ္ပန္နတ္တာစ၊ ထိုပမ္ဘိသန္ဓေဝိညာဉ်နှင့်
 သမ္ပယုတ်ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ တံ၊ ထို၊ နာမ်ရုပ်ကို၊
 ပရိညာတမေဝ၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဝိညာဏာဟာရဝသေနိ၊ ဝိညာဏာဟာ
 ရ၏အစွမ်းဖြင့်လည်း၊ ယာဝအရဟတ္တာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင်၊ ဒေသ
 နာ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိတာ၊ ဟော
 တော်မူအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် တတိယသုတ်
 အဖွင့်အပြီးတည်း၊ စတုတ္ထာဟာရေ၊ စတုတ္ထာဟာရသည်၊ နိဗ္ဗိတော
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ တတိယံ၊ တတိယသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ၊ ၊

၄ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ ရာဂေါတိအာဒိနိ၊ ရာဂေါအစရှိသောပုန်
 တို့သည်၊ လောဘသေဝ၊ လောဘ၏သာလျှင်၊ နာမာနိ၊ အမည်တို့တည်း၊
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သော၊ ထိုလောဘကို၊ ရက္ခနဝသေန၊ တပ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊
 ရာဂေါ၊ ရာဂမည်၏၊ နန္ဒနဝသေန၊ အာရုံကိုနှစ်သက်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ နန္ဒိ
 နန္ဒိမည်၏၊ တဏှာယ နဝသေန၊ လိုချင်ခြင်းတောင့်တခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊
 တဏှာ၊ တဏှာမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပတိဗ္ဗိတံတတ္ထဝိညာ
 ဏံဝိရူဠန္တိ၊ ပတိဗ္ဗိတံ တတ္ထဝိညာဏံဝိရူဠံ ဟူသည်ကား၊ ကမ္ဘံ၊ ကံဟူ၍
 ဆိုအပ်သောအဘိသင်္ခါရဝိညာဉ်သည်၊ ဇဝါပေတွာ၊ အကျိုးကိုယူစေ၍၊
 ပမ္ဘိသန္တိအာကုနသမတ္တတာယ၊ ပမ္ဘိသန္ဓေကိုငင်ခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သည်၏
 အဖြစ်ဖြင့်၊ ပတိဗ္ဗိတဉ္ဇေဝ၊ တည်သည်လည်းကောင်း၊ ဝိရူဠန္တံ၊ ပွားပြန့်ခြင်း
 သို့ရောက်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယတ္ထာတိ၊ ယတ္ထဟူသော
 ပုန်သည်၊ တေဘူမကဝနေ၊ တေဘူမကဝ၌၊ တုမ္ဘံ၊ သတ္တဝီဝိဘတ်တည်း၊

၃၀၂ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဝါ။တနည်းကား၊သဗ္ဗတ္ထံ။ ယတ္ထတတ္ထဟူ၍ လာသောကုန်အောင်ရုံသော
ပုဒ်တို့တွင်၊ပုရိမပဒေဝီသယဖြစ်၍ဖြစ်သော ရှေးရှေးသောပုဒ်၌၊ဇေတံတုမ္ပံ
ဤသတ္တဝီဝိဘတ်၊ကို၊ပုတ္တံ၊မိန့်ဆိုအပ်၏။ အတ္ထိတတ္ထသင်္ခါရနံပုဒ္ဓိတိဣဒံ၊
အတ္ထိတတ္ထ သင်္ခါရနံပုဒ္ဓိဟူသော ဤပုဒ်ကို၊ဣမသ္မိံ ဝိပါကဝဋ္ဌေ၊ ဤသို့
ပစ္စုပ္ပန်သဘောရှိသောဝိပါကဝဋ်၌၊ ဌိတဿ၊ တည်သောပုဂ္ဂိုလ်၏၊အာ
ယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ ဝဋ္ဌဟေတုကေ၊ ဝဋ်၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊
သင်္ခါရေ၊ ပုညာတိသင်္ခါရေ၊အပုညာတိသင်္ခါရ အာနေဇ္ဇာတိသင်္ခါရတို့ကို၊
သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ပုတ္တံ၊ဘုရားဟောသောတံ၊အပ်၏။ ယတ္ထအတ္ထိအာယတိံ
ပုနတ္ထ ဝါတိနိဗ္ဗတ္တိတိ။ ယတ္ထအတ္ထိအာယတိံ ပုနတ္ထဝါတိ နိဗ္ဗတ္တိဟူသည်
ကား၊ယသ္မိံဌာနေ၊အကြင်အကြောင်းသည်၊ သတိရှိသော်၊ အာယတံ၊
နောင်အခါ၌၊ပုနတ္ထ ဝါတိနိဗ္ဗတ္တိ၊ တဖန်ဘဝသစ်ဟူသော ပဋိသန္ဓေ၏ဖြစ်
ခြင်းသည်၊အတ္ထိရှိ၏။ ။

ဝေမေဝခေါတိဇေတ္ထံ၊ ဝေမေဝခေါဟူသော ဤပါဠိ၌၊ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်
လတ္တံ့သော၊ဩပဗ္ဗသံသန္ဓနံ၊ ဥပမာနှင့်ဥပမေယျနီးနှောခြင်းကို၊ဝေဒိတဗ္ဗံ
သိအပ်၏။ဟိ၊ထင်စေအံ့၊ရုဇကမိတ္တကာရာ၊ဝိယ၊ တမုတ်နည်းသမားပန်းချီ
သမားတို့ကဲ့သို့၊သဟကမ္မသန္တဝရေကမ္ပံ၊ အဘိသင်္ခါရိညာဉ်ဟူသောကံ
နှင့်တကွသောတဏှာ အဝိဇ္ဇာစသည် ကာလဂတိစသည်ဟူ၍ ဆိုအပ်
သောကံ၏ သမ္ဘာရကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏။ ဗလကဘိတ္တိဒုဿပဋ္ဌံဝိယ၊
တကဲ့ယျဉ်နံရံဆေးခံပုဆိုးထည်ကဲ့သို့၊တေဘူမကဝဋ္ဌံ၊ တေဘူမကဝဋ်ကို
ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏။ ရုဇကမိတ္တကာရာ၊ တမုတ်နည်းသမားပန်းချီသမား
တို့သည်၊ပရိသုဒ္ဓေသု၊စင်ကြယ်ကုန်သော၊ဗလကာဒိသု၊ တကဲ့ယျဉ်အစရှိ
သည်တို့၌၊ရူပံ၊ဆိုးရည်တပ်သည်သဘောကို၊ သမုဠာပေန္တိယယော၊ဖြစ်
စေကုန်၏သို့၊ဝေမေဝ၊ဤအတူသာလျှင်၊သသမ္ဘာရေကမ္ပံ၊ တဏှာအဝိဇ္ဇာ
စသည်ကာလဂတိစသည်ဟူ၍ ဆိုအပ်သောကံ၏ သမ္ဘာရအဘိသင်္ခါရ
ိညာဉ်ဟူသောကံသည်၊ ဘဝေသု၊ ပစ္စဝေါကာရဘဝတို့၌၊ ရူပံ၊ရုပ်ကို၊
သမုဠာပေတိ၊ဖြစ်စေ၏။တတ္ထံ၊ ထိုသို့ရုပ်ကိုဖြစ်စေရာ၌၊ အကုသလေန၊
ရေးချယ်အံ့ရာမဝိဇ္ဇာသော၊စိတ္တကာရေန၊ ပန်းချီသမားသည်၊ သမုဠာပိ
တံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော၊ ရူပံ၊ အရုပ်သည်၊ ဒုသဇ္ဈိတံ၊ မကောင်းသော
သဏ္ဌာန်ရှိသည်၊အမနာပံ၊နှစ်သက်ဖွယ်မရှိသည်၊ ဟောတိယထာ၊ဖြစ်၏
သို့၊ဝေမေဝ၊ဤအတူသာလျှင်၊ဧကန္တော၊အချို့သောသူသည်၊ကမ္ပံ၊ကံကို၊
ကရောဇ္ဇော၊ပြုသည်ရှိသော်၊ ဥာဏာပိပ္ပယုတ္တေန၊ ဥာဏာနှင့်မယှဉ်သော၊

စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ တံကမ္မံ၊ ထိုကံသည်၊ ရူပံ၊ ရုပ်ကို၊ သမု
 ဋ္ဌာပေန္တိ၊ ဖြစ်စေသည်ရှိသော်၊ တံကမ္မံ၊ ထိုကံသည်၊ စက္ခာဒိနံ၊ စက္ခုအစရှိ
 သောရုပ်တို့၏၊ သမ္ပတ္တိံ၊ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ အဒတွာ၊ မပေးမူ၍၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဏံ၊ အဆင်း
 ရုပ်ဝါမထွသည်လည်း ဖြစ်သော၊ နသဗ္ဗိတံ၊ လက်ခြေ စသည်ရုပ်ရည်
 သဏ္ဌာန်ထွသည်လည်ဖြစ်သော၊ မာတာဝိတုနံ၊ မိဘတို့၏၊ အမနာပံ၊ မနှစ်
 သက်ဖွယ်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ရူပံ၊ ရုပ်ကို၊ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊
 ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ ကုသလေန၊ ရေးချယ်အရေကျွမ်းလိမ္မာသော၊ ဗိတ္တကာ
 ရေန၊ ပန်းချီသမားသည်၊ သမုဋ္ဌာပိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော၊ ရူပံ၊ အရုပ်သည်၊
 သုသဗ္ဗိတံ၊ ကောင်းသောသဏ္ဌာန်ရှိသည်၊ မနာပံ၊ နှစ်သက်ဖွယ်ရှိသည်
 ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဇေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဧကဓမ္မာ၊ အချို့
 သောသူသည်၊ ကမ္မံ၊ ကံကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ဥာဏသမ္ပ
 ယုတ္တေန၊ ဥာဏ်နှင့်သွဉ်သော၊ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ တံကမ္မံ၊ ထို
 ကံသည်၊ ရူပံ၊ ရုပ်ကို၊ သမုဋ္ဌာပေန္တိ၊ ဖြစ်စေသည်ရှိသော်၊ တံကမ္မံ၊ ထိုကံ
 သည်၊ စက္ခာဒိနံ၊ စက္ခုအစရှိသောရုပ်တို့၏၊ သမ္ပတ္တိံ၊ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဧတွာ
 ပေး၍၊ သုဗ္ဗဏ္ဏံ၊ ကောင်းသော အဆင်းရုပ်ဝါရှိသည်ကို၊ သုသဗ္ဗိတံ၊
 ကောင်းသော လက်ခြေစသည်ရုပ်ရည်သဏ္ဌာန်ရှိသည်ကို၊ အလင်္ကာ
 ပဋိယတ္တံဝိယ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့် စပ်သည်အတူ၊ ရူပံ၊ ရုပ်ကို၊ သမုဋ္ဌာ
 ပေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ စ၊ ဆက်ဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤစတုတ္ထသုတ်ပါဠိ၌၊ အာဟာရ
 ဝိညာဏေန၊ အာဟာရဝိညာဉ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သံဝိဝိတွာ၊ ချဉ်း၍၊ အာ
 ဟာရနာမရူပါနံ၊ အာဟာရနာမ်ရုပ်တို့၏၊ အန္တရေ၊ အကြား၌၊ ဧကော၊
 တခုသော၊ သဒ္ဓိံ၊ ဟေတုဖလအားဖြင့်စပ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိပါ
 ကဝိမိံ၊ သဗ္ဗယတနဖဿဝေဒနာဟူသောဝိပါက်အစဉ်ကို၊ နာမရူပန၊
 နာမ်ရုပ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သံဝိဝိတွာ၊ ချဉ်း၍၊ နာမရူပသင်္ခါရာနံ၊ နာမရူပ
 သင်္ခါရတို့၏၊ အန္တရေ၊ အကြား၌၊ ဧကော၊ တခုသော၊ သဒ္ဓိံ၊ ဖလဟေတုအား
 ဖြင့်စပ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သင်္ခါရာနဉ္စ၊ သင်္ခါရတို့၏လည်းကောင်း၊
 အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ ဘဝဿစ၊ ဥပပတ္တိဘဝ၏ လည်းကောင်း၊ အန္တ
 ရေ၊ အကြား၌၊ ဧကော၊ တခုသော၊ သဒ္ဓိံ၊ ဟေတုဖလအားဖြင့် စပ်ခြင်း
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ကုဋ္ဌာဂါရန္တိ
 ကုဋ္ဌာဂါရံ ဟူသည်ကား၊ ဧကကဏ္ဍိကံ၊ တခုသော ထုဝိကာ အထွဋ်
 ကို၊ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ အဂါရံ၊ တန်ဆောင်း
 ကျောင်းအိမ်တည်း၊ ကုဋ္ဌာဂါရံသာလောတိ၊ ကုဋ္ဌာဂါရံသာလော ဟူသည်

၃၀၄ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အတ္ထကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ကား၊ နွေကဏ္ဍိကေ၊ နှစ်ခုသောဒုရင်အထွဋ်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ကတ
 သာလာ၊ ပြုအပ်သောသဘင်မဏ္ဍပ် စရပ်စသည်တည်း၊ ဇေမေဝခေါ်တိ၊
 ဇေမေဝခေါ်ဟူသော၊ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ၌၊ နိဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊
 ကမ္မံ၊ ကံကို၊ သူရိယရတ္ထိသမံ၊ နေ၏အရောင်နှင့် တူသည်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိ
 အပ်၏၊ ပန၊ ထင်စေပြီးအံ့၊ သူရိယရတ္ထိ၊ နေ၏အရောင်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာ၊
 ထိုရောင်ခြည်သည်၊ ကေဝလံ၊ စင်စစ်၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်ရာ ဟူသော
 ပတိဋ္ဌာ၏၊ အတာဝေန၊ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အပတိဋ္ဌာနာမ၊ တည်
 ရာမရှိသည်မည်သည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏၊ နိဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊
 ကမ္မံ၊ ကံသည်၊ နတ္ထိတာယဇေ၊ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ အပ္ပ
 တိဋ္ဌံ၊ တည်ရာမရှိသည်မည်၏၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်စွာ၊ တဿ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ ကာယာဒယော၊ ကာယဒွါရ အစရှိသည်တို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏၊
 ပန၊ ယင်းသို့ဖြစ်သော်လည်း၊ တေဟိ၊ ထိုကာယဒွါရ အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊
 ကတကမ္မံ၊ ပြုအပ်သောကံသည်၊ ကုသလာကုသလံနာမ၊ ကုသိုလ်အကု
 သိုလ်မည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကြိယမတ္တေ၊ ကာယပယောဂ စသော
 ကြိယာမျှ၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ အဝိပါကံ၊ အဝိပါကတရားသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဇေ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ အဿ၊ ထိုရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ ကမ္မံ၊ ကံသည်၊ နတ္ထိတာယဇေ၊ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊
 အပ္ပတိဋ္ဌိတံနာမ၊ တည်ရာမရှိသည်မည်သည်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်
 လျှင် အပြီးတည်း၊ စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထသုတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ၊ ၊

၁ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ နာမဓူပေခေါသတိဝိညာဏန္တိ ဧတ္ထ၊ နာမဓူပေ
 ခေါသတိဝိညာဏံဟူသော ဤပါဠိအရာ၌၊ သင်္ခါရေသု သတိဝိညာဏန္တိ
 စ၊ သင်္ခါရေသုသတိဝိညာဏံဟူ၍လည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာယသတိသင်္ခါ
 ရာတိစ၊ အဝိဇ္ဇာယ သတိသင်္ခါရာဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ဟောတော်
 မူအပ်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တဒုဘယမ္ပိ၊ ထိုဝါကျနှစ်ပါး အပေါင်း
 ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နုရတ္ထံ၊ ဟောတော်မူအပ်၊
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နုရတ္ထံ၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ ဟိယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့်၊ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရာ၊ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရတို့သည်၊ တတိယော၊
 သုံးခုမြောက်သော၊ ဘဝေါ၊ ဘဝသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေဟိ၊ ထိုတတိ
 ယဘဝဖြစ်သောအဝိဇ္ဇာသင်္ခါရတို့နှင့်၊ သမ္ဘိံ၊ တကွ၊ အယံဝိပဿနာ၊ ဤဝိ
 ပဿနာသည်၊ နဗ္ဗာနိယတိ၊ မစပ်၊ ဟိ၊ မစပ်ကြောင်းကား၊ မဟာပုရိသော၊

ယောကျ်ားမြတ် ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားအလောင်းတော်သည်၊ ပစ္စုပ္ပန်၊
 ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော သဒ္ဓါတရားကို၊ ပဉ္စဝေါကာရ ဝသေန၊ ပဉ္စဝေါကာရ
 ၏အစွမ်းဖြင့်၊ အဘိနိဝိဇ္ဇာ၊ နှလုံးသွင်းတော် မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သိ
 အပ်၏၊ နန္ဒဝ၊ ကောဒနာဦးအံ့၊ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရေသု၊ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရတို့ကို၊
 အဒိဋ္ဌေသု၊ မမြင်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓေန၊ ဘုရား၏အ ဖြစ်ဖြင့်၊ ဘဝိ
 တုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်လေကောင်းတကား၊ ဣတိ၊ ဤကားစော
 ဒနာတည်း၊ နသက္ကာ၊ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရတို့ကို မသိမမြင်သည်ရှိသော်ဘုရား
 အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်ခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းဟူသည်၊ သမ္ပု၊ မှန်၏၊ ပန၊ အထူး
 ကား၊ ဣဒိနာ၊ ဤဘုရားအလောင်းတော် ယောကျ်ားမြတ်သည်၊ တေးထို
 အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရတို့ကို၊ ဘဝဥပါဒါနတဏှာဝသေန၊ ဘဝဥပါဒါနတဏှာ
 ကိုမြင်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌာဝ၊ မြင်အပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်၊ ဂေါဓံ၊ ဖွတ်ကို၊ အနုဗန္ဓန္တော၊
 နောက်မှလိုက်သော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ တံ၊ ထိုဖွတ်ကို၊ ကူပံဝ၊
 တွင်းသို့သာလျှင်၊ ပဝိဋ္ဌံ၊ ဝင်သည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်သည်ရှိသော်၊ ဩတာ
 ရေတွာ၊ နေထဲချ၍၊ ပဝိဋ္ဌဋ္ဌာနံ၊ ဝင်ရာအရပ်ကို၊ ခဏိတွာ၊ တူး၍၊ ဂေါဓံ
 ဝဟေတွာ၊ ဖွတ်ကိုဖမ်း၍၊ ပက္ကမေယျ၊ ဖဲသွားရာ၏၊ ပရဘာဝံ၊ ပြင်ပတပါး
 အတို့များကို၊ နခဏေယျ၊ မတူးရာ၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟုမူ
 ကား၊ ပရဘာဝေ၊ ပြင်ပအတို့၌၊ ကဿဝိ၊ ဖွတ်မှတပါး အခြားသတ္တဝါ၏၊
 နတ္ထိတာယ၊ မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤကဲ့သို့၊ မဟာပုရိသော
 ဝိ၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း၊ ဂေါဓံ၊ အနုဗန္ဓန္တော၊ ဖွတ်ကိုအစဉ်လိုက်သော
 ပုရိသောဝိယ၊ ယောကျ်ားကဲ့သို့၊ ဗောဓိပလ္လင်္ဂေ၊ ဗောဓိပလ္လင်၌၊ နိသိန္ဓော၊
 ထိုင်နေ တော်မူလျက်၊ ဧရာမရဏတော၊ ဧရာမရဏမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊
 အယံ၊ ဤဘေတိသည်၊ ဣမဿ၊ ဤဧရာမရဏ၏၊ ပစ္စယော၊ အကြောင်း
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့သော နည်းဖြင့်၊ ပရိယေသန္တော၊ ရှာသည်ရှိသော်၊
 ယာဝနာမရူပဓမ္မာနံ၊ နာမ်ရုပ်တရားတို့ တိုင်အောင်၊ ပစ္စယံ၊ အကြောင်း
 ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ တဿဝိ၊ ထိုနာမ်ရုပ်၏လည်း၊ ပစ္စယံ၊ အကြောင်း
 ကို၊ ပရိယေသန္တော၊ ရှာသည်ရှိသော်၊ ဝိညာဏမေဝ၊ ဝိညာဉ် ကိုသာလျှင်၊
 အဒ္ဓသ၊ မြင်တော်မူ၏၊ တတော၊ ထိုသို့မြင်ပြီးသည်နောက်မှ၊ ဋ္ဌေကေ၊
 ဤမျှသော ပစ္စုပ္ပန်သဒ္ဓါတရားတို့ကို၊ ပဉ္စဝေါကာရဘာဝ ဝသေန၊ ပဉ္စဝေါ
 ကာရဘာဝ၏အစွမ်းဖြင့်၊ သမ္ပသနံ၊ သုံးသပ်ခြင်းသမ္ပသနဉာဏ်ကို၊ ကရော
 တိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဒိုနိဝတ္တေတိ၊ ရုံးစုတော်မူ၏၊

၃၀၆

နိဒါနဝတ္ထသံယုတ်အတ္ထကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ပရုတော၊ ပြင်ပမှ၊ ဘုန္တကုပဿ၊ အချည်းနှီးသောတွင်း၏၊ အဘိန္နဋ္ဌာနံ
 ဝိယ၊ မတူးမဖျက်အပ်သော အရပ်ကဲ့သို့၊ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရနွယ်၊ အဝိဇ္ဇာ
 သင်္ခါရနှစ်ပါးအပေါင်းသည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ တဒေတံ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာသင်္ခါရနှစ်
 ပါးအပေါင်းကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာဖြင့်၊ ဂဟိ
 တတ္တာ၊ ယူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါနိဇ္ဇေ၊ အသီးအခြား၊ သမ္ပဿနံ
 ပင်၊ သုံးသပ်အပ်သော အဖြစ်သို့ရောက်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့လုံးတော်ပိုက်၍၊ နအဂ္ဂဟေသိ၊ သိမ်းယူတော်မမူ၊ ။

ပစ္စုဒါဝတ္ထတိတိ၊ ပစ္စုဒါဝတ္ထတိဟူသည်ကား၊ ပဋိနိဝတ္ထတိ၊ နစ်စေ
 တော်မူ၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ဝိညာဉ်ကို နစ်စေသောအရာ၌၊ ကတမံဝိညာဏံ၊ အ
 ဘယ်ဝိညာဉ်ကို၊ ပစ္စုဒါဝတ္ထတိ၊ နစ်စေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးငြားအံ့၊
 ပဋိသန္ဓိဝိညာဏမ္ပိ၊ ပဋိသန္ဓိဝိညာဉ်ကိုလည်း၊ ပစ္စုဒါဝတ္ထတိ၊ နစ်စေ၏၊
 ဝိပဿနာဝိညာဏမ္ပိ၊ ဝိပဿနာဝိညာဉ်ကိုလည်း၊ ပစ္စုဒါဝတ္ထတိ၊ နစ်စေ
 ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ပဋိသန္ဓိဝိညာဏံ၊ ပဋိသန္ဓိဝိညာဉ်ကို၊ ပစ္စယ
 တော၊ အကြောင်းအားဖြင့်၊ ပဋိနိဝတ္ထတိ၊ နစ်စေ၏၊ ဝိပဿနာ ဝိညာဏံ၊
 ဝိပဿနာဝိညာဉ်ကို၊ အာရမ္မဏတော၊ အာရုံအားဖြင့်၊ ပဋိနိဝတ္ထတိ၊ နစ်
 စေ၏၊ ဥဘယမ္ပိ၊ နှစ်ပါးစုံသော ပဋိသန္ဓိဝိညာဉ် ဝိပဿနာဝိညာဉ်သည်
 လည်း၊ နာမရူပံ၊ ပစ္စယအာရမ္မဏဖြစ်၍ဖြစ်သော နာမ်ရုပ်ကို၊ နာတိက္ကမတိ၊
 လွန်၍မဖြစ်၊ နာမရူပတော၊ နာမ်ရုပ်မှ၊ မရံ၊ အလွန်၊ နဝန္တတိ၊ မရောက်၊
 ဧတ္တာဝတာ ဇာယေထဝါတိအာဒိသု၊ ဧတ္တာဝတာ ဇာယေထဝါ ဤသို့
 အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ ဝိညာဏေ၊ ဝိညာဉ်သည်၊ နာမရူပဿ၊ နာမ်ရုပ်၏၊
 ပစ္စယေ၊ ပစ္စည်းသည်၊ ဟောဇ္ဇေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ နာမရူပေ၊ နာမ်ရုပ်
 သည်၊ ဝိညာဏဿ၊ ဝိညာဉ်၏၊ ပစ္စယေ၊ ပစ္စည်းသည်၊ ဟောဇ္ဇေ၊ ဖြစ်သည်
 ရှိသော်၊ ဇွိသုဝိ၊ ဝိညာဉ်နာမ်ရုပ်နှစ်ပါးတို့သည်လည်း၊ အညမညံ၊ အချင်း
 ချင်း၊ ပစ္စယေသု၊ ပစ္စည်းတို့သည်၊ ဟောဇ္ဇေသု၊ ဖြစ်ကုန်သည် ရှိသော်၊
 ဧတ္တေနာနု၊ ဤသို့ဝိညာဉ်နာမ်ရုပ်တို့၏အချင်းချင်းထောက်ပံ့သောအစွမ်း
 ဖြင့်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဇာယေထဝါ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်လေကုန်ပြီ၊ ဥပပဇ္ဇေထဝါ
 ပဋိသန္ဓေထည်းနေလှလေကုန်ပြီဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ၊ ဣတော၊ ဤဝိညာဉ်
 နာမ်ရုပ်တရားမှ၊ ပရံ၊ အလွန်၊ အညံ၊ တပါးသောသတ္တဇီဝသည်၊ ကိံဇာ
 ယေထဝါ၊ ဘယ်မည်ဖြစ်လည်းဖြစ်တုံအံ့နည်း၊ ကိံဥပပဇ္ဇေထဝါ၊ ဘယ်
 မည်ပဋိသန္ဓေနေလည်း နေတုံအံ့နည်း၊ နနု၊ စင်စစ်၊ ဧတဒေဝ၊ ဤဝိညာဉ်
 နာမ်ရုပ်ဟူသော တရားနှစ်ပါး အပေါင်းသည်သာလျှင်၊ ဇာယတိစ၊ ဖြစ်

လည်းဖြစ်၏။ ဥပပဇ္ဇတိဝ၊ ပဋိသန္ဓေလည်းနေ၏။ ဣတိအတ္တော၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော နည်းဖြင့်၊ သန္တိ၊ ဝန်တရား၏စစ်ခြင်းကို၊ အပရာပရေတိ ပဋိသန္ဓိတိ၊ အဆက်ဆက်စုတိ ပဋိသန္ဓေကို ပြတတ်ကုန်သော စတိဥပပဇ္ဇတိပုန်နှစ်ခုတို့ဖြင့်၊ ပဉ္စပဒါနိ၊ ဇာယေထဝါအစရှိသောပုန်ငါးခုတို့ကို၊ ဒသေတွာ၊ ပြတော်မူ၍၊ ဧတ္တာဝ တာတိ၊ ဧတ္တာဝတာဟူသောပုန်ဖြင့်၊ ဂုတ္တံ၊ ရှေး၌ဆိုအပ်သော၊ တံအတ္ထံ၊ ထို ဝိညာဉ်နာမ်ရုပ်တို့၏အချင်းချင်း ထောက်ပံ့သောအစွမ်းဖြင့်ဖြစ်ခြင်းဟူ သောအနက်ကို၊ ယဒိဒံနာမ ရူပပစ္စယာဝိညာဏံ ဝိညာဏပစ္စယာနာမရူ ပန္တိ၊ ယဒိဒံနာမ ရူပပစ္စယာဝိညာဏံ ဝိညာဏပစ္စယာနာမ ရူပဟူသော စကားဖြင့်၊ နိယျာဓေန္တော၊ ဆောင်နှင်းတော်မူလိုရကား။ ဂုနဝတွာ၊ တဖန် ဟောပြန်၍၊ တတောပရံ၊ ထိုမှနောက်၌၊ အနုလောမပစ္စယာကာရဝသေန၊ အနုလုံဖြစ်သောပစ္စယာကာရ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝိညာဏပစ္စယာ၊ ဝိညာဉ်ဟူ သောအကြောင်းကြောင့်၊ နာမရူပမူလကံ၊ ဖြစ်သောနာမ်ရုပ်ဟူသောအ ကြောင်းရှိသော၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ ဇရာမရဏံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သော ဇရာမရဏကို၊ ဒသေတု၊ ပြခြင်းငှါ၊ နာမရူပပစ္စယာသဠာယတနန္တိအာဒိ နာမရူပပစ္စယာသဠာယတနံဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

အဇ္ဈသန္တိ၊ အဇ္ဈသံဟူသောပုန်သည်၊ မဂ္ဂသေဝ၊ မဂ္ဂသန္ဓါ၏သာလျှင်၊ ဝေဝစနံ၊ ဝေဝစသန္ဓါတည်း၊ ဥဒ္ဓါပဝန္တန္တိ၊ ဥဒ္ဓါပဝန္တဟူသည်ကား၊ အာပ တော၊ နက်ကျယ်ပြည့်လျှံသောကျုံးရေမှ၊ ဥဂ္ဂတတ္တာ၊ တက်သည်၏အ ဖြစ်ကြောင့်၊ ဥဒ္ဓါပန္တိ၊ ဥဒ္ဓါပံဟူ၍၊ လဒ္ဓဝေါဟာရေန၊ ရအပ်သောအမည်ရှိ သော၊ ပါကာရဝတ္ထုနာ၊ မြို့ရံတံတိုင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော၊ ရမဏီ ယန္တိ၊ ရမဏီယံဟူသည်ကား၊ သမန္တော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ စတုန္တံ၊ လေးခု ကုန်သော၊ ခွါရာနဉ္စ၊ တံခါးတို့၏လည်းကောင်း၊ အပ္ပန္တရေ၊ မြို့တွင်း၌၊ နာနာ ဘဏ္ဍာနဉ္စ၊ အထူးထူးသော ဘဏ္ဍာတို့၏ လည်းကောင်း၊ သမ္ပတ္တိယာ၊ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ ရမဏီယံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော၊ မာပေဟိတိ၊ မာပေဟိဟူသည်ကား၊ မဟာစနံ၊ လူများကို၊ ပေသေတွာ၊ စေ၍၊ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို၊ ကာရေဟိ၊ ပြုစေသော၊ မာပေယျာတိ၊ မာပေယျဟူသည်ကား၊ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို၊ ကာရေယျ၊ ပြုရာ၏။ စ၊ ဆက်ပြီးအံ့၊ ကရောန္တော၊ မြို့ပြုပြုစေ သည်ရှိသော်၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အဋ္ဌာရသမနုဿကောဋီယော၊ တဆဲ့နှစ် တုရေသောလူမျိုးတို့ကို၊ ပေသေတွာ၊ စေ၍၊ သမ္ပုဏ္ဏန္တိ၊ ပြည့်စုံပြီလောဟု

၆၀၆ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ပုစ္ဆိတွာ၊မေး၍၊နတာဝသမ္ပုဏ္ဏန္တိ၊ မပြည့်စုံသေးဟူ၍၊ ဝုတ္တေ၊ဆိုအပ်
သည့်ရှိသော်၊အပရာနိ၊တပါးကုန်သော၊ ပဉ္စကုလသနိ၊ ငါးဦးသောအမျိုး
တို့ကို၊ပေသေယျ၊စေရာ၏၊ပုန၊တဖန်၊ပုစ္ဆိတွာ၊မေး၍၊နတာဝသမ္ပုဏ္ဏန္တိ
မပြည့်စုံသေးချေဟု၊ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည့်ရှိသော်၊ အပရာနိ၊ တပါးကုန်
သော၊ ပဉ္စပညာသကုလသနိ၊ ငါးကျိပ် ငါးယောက်သော အမျိုးတို့ကို၊
ပေသေယျ၊စေရာ၏၊ပုန၊တဖန်၊ပုစ္ဆိတွာ၊မေး၍၊နတာဝသမ္ပုဏ္ဏန္တိ၊မပြည့်
စုံချေသေးဟူ၍၊ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည့်ရှိသော်၊ အပရာနိ၊တပါးကုန်သော၊
တိသကုလသနိ၊ သုံးကျိပ်သော အမျိုးတို့ကို၊ ပေသေယျ၊ စေရာ၏၊ပုန၊
တဖန်၊ပုစ္ဆိတွာ၊မေး၍၊နတာဝသမ္ပုဏ္ဏန္တိ၊မပြည့်စုံချေသေးဟူ၍၊ဝုတ္တေ၊
ဆိုအပ်သည့်ရှိသော်၊ အပရံ၊ တပါးသော၊ ကုလသဟသံ၊ အမျိုးတ
ထောင်ကို၊ပေသေယျ၊စေရာ၏၊ ပုန၊တဖန်၊ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးပြန်၍၊နတာဝ
သမ္ပုဏ္ဏန္တိ၊မပြည့်စုံချေသေးဟူ၍၊ဝုတ္တေ၊ဆိုအပ်သည့်ရှိသော်၊အပရာနိ၊
တပါးကုန်သော၊ ကောဒသနဟုတာနိ၊ တထိန်း တသောင်း ကုန်သော၊
ကုလသနိ၊အမျိုးတို့ကို၊ပေသေယျ၊စေရာ၏၊ပုန၊တဖန်၊ ပုစ္ဆိတွာ၊မေးပြန်၍
နတာဝသမ္ပုဏ္ဏန္တိ၊မပြည့်စုံချေသေးဟူ၍၊ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည့်ရှိသော်၊
အပရာနိ၊တပါးကုန်သော၊ စတုရာသိတိကုလသဟသသနိ၊ ရှစ်သောင်း
လေးထောင်သောအမျိုးတို့ကို၊ပေသေယျ၊စေရာ၏၊ပုန၊တဖန်၊သမ္ပုဏ္ဏန္တိ
ပြည့်ပြီလောဟူ၍၊ဝုစ္ဆန္တေ၊မေးသည်ရှိသော်၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ကိဝ
ဒေသိ၊အဘယ်သို့ဆိုတော်မူသနည်း၊နဝရံ၊မြှီတော်သည်၊မဟန္တံ၊ကျယ်
ဝန်းလှ၏၊အသမ္ဘာဝံ၊ကျဉ်းမြောင်းသည်ဟူ၍မရှိနိုင်၊ဣဒိနာနယေန၊ဤသို့
စေတော်မူသောနည်းဖြင့်၊ ကုလသနိ၊အမျိုးတို့ကို၊ပေသေတွာ၊စေလွှတ်၍၊
ပူမေတံ၊ပြည့်စေခြင်းငှါ၊နသက္ကာ၊ မတတ်စကောင်း၊ပန၊ စင်စစ်မူကား၊
ဘေရိ၊စည်တော်ကို၊ စရာပေတွာ၊ လည်စေ၍၊ အဗ္ဘာကံ၊ငါတို့၏၊နဝရံ၊
မြှီသည်၊ဣမာယစဇ္ဈမာယစသမ္ပတ္တိယာ၊ ဤမည်သောပြည့်စုံခြင်းဤမည်
သောပြည့်စုံခြင်းနှင့်၊သမ္ပန္နံ၊ ပြည့်စုံ၏၊ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ တတ္ထ၊
ထိုမြှီ၌၊ဝသိတုကာမာ၊နေခြင်းငှါ အလိုရှိကုန်သည်ရှိသော်၊ ယထာသုခံ၊
ချမ်းသာစွာ၊ဝုစ္ဆန္တိ၊ သွားစေကုန်သတည်း၊ ဣမဉ္စိမဉ္စပရိဟာရံ၊ဤမည်
သောဤမည်သောစောင့်ရှောက်ခြင်းကိုလည်း၊လဘိဿန္တိ၊ရကုန်လတ္တံ့၊
ဣတိ၊ဤသို့၊နဝရယစေတံ၊ မြှီ၏လည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊လော
ကံသံစ၊ပြည်သူပြည်သားများ၏ လည်းကောင်း၊ ပရိဟာရယာတံ၊ရအပ်
သောစောင့်ရှောက်ခြင်းကို၊ ဗောဿာပေထ၊ ကြွေးကြော် စေကုန်လော့၊

ဝိ-နိဒါနသံယုတ်-၇ -မဟာဝဂ်။

၃၀၆

ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ သော၊ ထိုမင်းကြီးသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့မင်းချင်း
 လျှောက်တင်သည့် အတိုင်း၊ ကဓေယျ၊ ပြုရာ၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊
 မနုဿာ၊ လူများတို့သည်၊ နဂရဂုဏဉ္စေတိ၊ မြို့၏ကျေးဇူးကိုလည်းကောင်း၊
 ပရိဟာရ လာဘာဉ္စ၊ ရအပ်သော စောင့်ရှောက်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊
 သုတွာ၊ ကြားကုန်၍၊ သဗ္ဗဒိသာဟိ၊ အရပ်ရှစ်မျက်နှာတို့မှ၊ သမောသရိတွာ
 စုဝေးကုန်၍၊ နဂရံ၊ မြို့ကို၊ ပူဇေယျ၊ ပြည့်စေကုန်ရာ၏၊ တံ၊ ထိုမြို့ကြီးသည်၊
 အပရေနသမယေန၊ နောက်ကာလ၌၊ ဣဒ္ဓဉ္စေတိ၊ ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဖိတဉ္စ
 ဝပြာသည်လည်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တံ၊ ထိုသို့ပြည့်စုံခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊
 ရည်၍၊ တဿနဂရံ၊ အပရေနသမယေန ဣဒ္ဓဉ္စေတိ၊ တဉ္စာတိအာဒိ၊ တဿ
 နဂရံ၊ အပရေနသမယေန ဣဒ္ဓဉ္စေတိ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဘဂ
 ဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌၊
 ဣဒ္ဓန္တိ၊ ဣဒ္ဓံ ဟူသည်ကား၊ သမိဒ္ဓံ၊ ပြည့်စုံ၏၊ သုဘိက္ခံ၊ ဝပြာ၏၊ ဖိတန္တိ၊
 ဖိတံ ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိဟိ၊ အလုံးစုံသောစည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ဖြင့်
 ဝုပ္ပိတံ၊ ပွင့်လင်း၏၊ ဗဟုဇညန္တိ၊ ဗဟုဇညံဟူသည်ကား၊ ဗဟုဟိ၊ များစွာ
 သောသူတို့သည်၊ ဥာတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဗဟုဇနာနံ၊ များစွာ
 သောလူတို့၏၊ ဟိတံ၊ အစီးအပွားဖြစ်၏၊ ဗဟုဇနန္တိ ဝိ၊ ဗဟုဇနံဟူ၍လည်း၊
 ပါဠော၊ ပါဠိရှိ၏၊ အာကိဏ္ဏမနုဿန္တိ၊ အာကိဏ္ဏမနုဿံဟူသည်ကား၊
 မနုဿဟိ၊ များသောလူတို့နှင့်၊ အာကိဏ္ဏံ၊ ရောပြွမ်းဆက်ဆံ၏၊ နရန္တရံ၊
 ကြားမလပ်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ထိအပ်၏၊ ဗုဒ္ဓဝေဝုလ္လပတ္တန္တိ၊ ဗုဒ္ဓဝေဝုလ္လပတ္တံဟူသည်
 ကား၊ ဝုဒ္ဓိပတ္တဉ္စေတိ၊ ပွားစီးခြင်းသို့လည်းရောက်၏၊ ဝေဝုလ္လ ပတ္တဉ္စ၊ ပြန်
 ပြောခြင်းသို့ လည်းရောက်၏၊ သေဗ္ဗ ဘာဝဉ္စေတိ၊ မြတ်သည်အဖြစ်သို့
 လည်းကောင်း၊ ဝေဝုလ္လဘာဝဉ္စ၊ ပြန်ပြောသည်အဖြစ်သို့ လည်းကောင်း၊
 ပတ္တံ၊ ရောက်၏၊ ဒသသဟဿစက္ကဝါဠေ၊ စကြာဝဠာတိုက်တသောင်း၌၊
 အဂ္ဂနဂရံ၊ ပြည်မြတ်သည်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်၊ ။

ဝေမေဝ ခေါတိဇ္ဈေ၊ ဝေမေဝခေါဟူသောဤပါဠိ၌၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊
 သည်ကား၊ ဩပဗ္ဗသံသန္ဓနံ၊ ဥပမာဖြင့် ဥပမေယျကိုးနှောခြင်းတည်းဟု၊
 အကျယ်ပြဦးအံ့၊ အရညေပဝနေ၊ မင်းမပိုင်သော တောရပ်ကြီး၌၊ စရမာန
 ပုရိသောဝိယ၊ ထည့်လည်သောယောကျ်ားကဲ့သို့၊ ဒီပင်္ကရပါဒမူလတော၊
 ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား ခြေတော်ရင်းမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ပါရမိယော၊ ပါရမီ
 တို့ကို၊ ပူရယမာနော၊ ဖြည့်စာည်း ပူးတော် မူသော၊ မဟာ ပုရိသော၊
 ဘုရားလောင်းကို၊ ဒဠ္ဗဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏၊ တဿ ပုရိသဿ၊ ထိုဘုရား

၃၁၁ နိဒါနဝတ္ထဝင်္ဂယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿိ - ပဌမတွဲ။

လောင်း၏။ ယုတ္တကေဟိ မနုဿေဟိ။ ရှေးလူဟောင်းတို့သည်။ အနုယာတ
မဂ္ဂဒဿနံဝိယ။ မပြတ်သွားရာခရီးလမ်းကိုမြင်ခြင်းကဲ့သို့။ မဟာသတ္တဿ။
ဘုရားလောင်း ၏။ အနုပုဗ္ဗေန။ အစဉ်သဖြင့်။ ဗောဓိပလ္လကေ။ ဗောဓိပလ္လင်၌။
နိဿိန္နဿ။ ထိုင်နေလျက်။ မဟာသတ္တဿ။ ဘုရားလောင်း၏။ ယုတ္တဘာဂေ။
ရှေးအဘို့၌။ အဋ္ဌကိကဿ။ အဋ္ဌကိကဖြစ်သော။ ဝိပဿနာမဂ္ဂဿ။ ဝိပဿနာ
မဂ်ကို။ ဒဿနံ။ မြင်ခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ ဖွတ်အပ်၏။ ယုရိသဿ။ တောလည်
ယောကျ်ား၏။ တံကေပဒိကမဂ္ဂံ။ ထိုတာဝါးခန့်မျှ နင်းရုံလောသံသောလယ်
ကန်သင်းကို။ အနုဂစ္ဆတော။ လျှောက်၍လိုက်လတ်သော်။ အပရဘာဂေ။
နောက်အဘို့၌။ မဟာမဂ္ဂဒဿနံဝိယ။ ခရီးလမ်းမကိုမြင်ရခြင်းကဲ့သို့။ မဟာ
သတ္တဿ။ ဘုရားလောင်း၏။ ဥပရိ။ အထက်၌။ ဝိပဿနာယ။ ဝိပဿနာဖြင့်။
ဝိည္ဇန္တေ။ လေ့လာရှာဖွေသောအခန်း၌။ လောကုတ္တရမဂ္ဂဒဿနံ။ အနုမာန၏
အတွင်းဖြင့် လောကုတ္တရာမဂ်ကို မြင်ခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ ဖွတ်အပ်၏။ တေနဝ
မဂ္ဂေန။ ထိုခရီးလမ်းကြီးဖြင့်သာလျှင်။ ဂစ္ဆတော။ လိုက်သော။ ယုရိသဿ။
ယောကျ်ား၏။ ယုရတော။ ရှေ့မှ။ နဂရဒဿနံဝိယ။ မြို့ကို မြင်ခြင်းကဲ့သို့။
တထာဂတဿ။ မြတ်စွာဘုရား၏။ နိဗ္ဗာနနဂရဒဿနံ။ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော
မြို့ကြီးကိုမြင်ခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ ဖွတ်အပ်၏။ ဧတ္ထ။ ဤဥပမာစကား၌။ ဗဟိနဂရံ
ပန။ မင်းနေမြို့၏ အပအရပ်၌ တည်သော မပျက်နှိုင်းသော ရပ်မဒေသကို
မူကား။ အညေန။ သူတပါးသည်။ ဒိဋ္ဌံ။ မြင်အပ်၏။ အညေန။ သူတပါးသည်။
မနုဿဝါသံ။ လူ၏နေခြင်းကို။ ကတံ။ ပြုအပ်၏။ နိဗ္ဗာနနဂရံ။ နိဗ္ဗာန်တည်း
ဟူသောမြို့ကြီးကို။ သတ္တာ။ ဘုရားသခင်သည်။ သယမေဝ။ ကိုယ်တော်
တိုင်သာလျှင်။ ပဿိ။ မြင်၏။ သယံ။ ကိုယ်တော်သည်။ ဝါသံ။ နေခြင်းကို။
အကာသိ။ ပြု၏။ တဿယုရိသဿ။ ထိုယောကျ်ား၏။ စတုန္ဒံ။ လေးခုကုန်
သော။ ခွါချာနံ။ တံခါးတို့ကို။ ဒိဋ္ဌကာလောဝိယ။ မြင်သော ကာလကဲ့သို့။
တထာဂတဿ မြတ်စွာဘုရား၏။ စတုန္ဒံ။ လေးခုကုန်သော။ မဂ္ဂါနံ။ မဂ်တို့
ကို။ ဒိဋ္ဌကာလော။ အဓိဂမ၏အတွင်းဖြင့်မြင်သောကာလကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ဖွတ်
အပ်၏။ တဿ။ ထိုယောကျ်ား၏။ စတုဟိ။ လေးခုကုန်သော။ ခွါရေဟိ။ တံ
ခါးတို့ဖြင့်။ နဂရံ။ မြို့တွင်းသို့။ ပဝိဋ္ဌကာလောဝိယ။ ဝင်သော ကာလကဲ့သို့။
တထာဂတဿ။ မြတ်စွာဘုရား၏။ စတုဟိ။ လေးပါးကုန်သော။ မဂ္ဂေဟိ။
မဂ်တို့ဖြင့်။ နိဗ္ဗာနံ။ နိဗ္ဗာန်သို့။ ပဝိဋ္ဌကာလော။ ဝင်သောကာလကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။
ဖွတ်အပ်၏။ တဿ။ ထိုယောကျ်ား၏။ နဂရန္တန္တရေ။ မြို့၏အတွင်း၌။ ဘဏ္ဍဝ
ဝတ္ထာနကာလောဝိယ။ ဥစ္စာဘဏ္ဍာကိုပိုင်းခြားဖွတ်သားသောကာလကဲ့သို့။

တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဥပဏေန၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဥပါဏ်
တော်ဖြင့်၊ ပရောပဏ္ဏာသကုသလဓမ္မဝ ဝတ္ထာနကာလော၊ ငါးဆယ်အလွန်
ရှိကုန်သောကုသိုလ်တရားတို့ကိုဆုံးဖြတ်ပိုင်းခြားသောကာလကို၊ ဒဠဗ္ဗော
မှတ်အပ်၏၊ နဂရဿ၊ မြို့နဲ့။ အဂါရကရဏတ္ထံ၊ အိမ်ကဲ့ပြုခြင်းငှါ၊ ကုလပရိ
ယေသနကာလောဝိယ၊ အမျိုးတို့ကိုရှာသော ကာလကဲ့သို့၊ သတ္တု၊ မြတ်
စွာဘုရား၏၊ ဗလသမာပတ္တိတော၊ ဗလသမာပတ်မှ၊ ဝုဠာယ၊ ထွေး၊ ဝေ
နေယျသတ္တေ၊ ဝေနေယျသတ္တဝါတို့ကို၊ ဝေါလောကနကာလော၊ ကြည့်
တော်မူသောကာလကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ တေနပုရိသေန၊ ထိုယောက်ျား
သည်၊ ယာမိတဿ၊ တောင်းပန် အပ်သော၊ ရညော၊ မင်း၏၊ ဧကံ၊ တ
ယောက်သော၊ မဟာကုဋုမ္ဘိကံ၊ သူကြွယ်ကြီးကို၊ ဗိဠာကာလောဝိယ၊ မြင်
သောကာလကဲ့သို့၊ မဟာဗြဟ္မန၊ ဗြဟ္မာမင်းသည်၊ ယာမိတဿ၊ တောင်း
ပန်အပ်သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အညာသိကောဏ္ဍညဗ္ဗေရံ၊
အညာသိကောဏ္ဍညထေရ်ကို၊ ဗိဠာကာလော၊ မြင်တော်မူသောကာလကို၊
ဒဠဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ရညော၊ မင်း၏၊ မဟာကုဋုမ္ဘိကံ၊ သူကြွယ်ကြီးကို၊
ပက္ခောဿပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍၊ နဂရဝါသံ၊ မြို့နဲ့နံ့ခြင်းကို၊ ကရောဟိတိ၊
ပြုလေဟု၊ ပဟိတကာလောဝိယ၊ စေသော ကာလကဲ့သို့၊ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဧကသ္မိံ၊ တခုသော၊ ပစ္ဆိမဘတ္တေ၊ ပစ္ဆိမဘတ်ကာလ၌၊
အဠာရသယောဇနမဂ္ဂံ၊ တဆဲရှစ်ယူဇနာ ကွာသော ခရီးသို့၊ ဂစ္ဆံ၊ ကြွ
တော်မူ၍၊ အာသပ္ပိ ပုဏ္ဏမဒိဝသေ၊ ဝါဆိုအခါ နွယ်တာလပြည့်နေ့၌၊
ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၏အနီးဖြစ်သော၊ ဣသိပတနံ၊ ဣသိပတန
တောသို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်တော်မူ၍၊ ထေရံ၊ အညာတကောဏ္ဍညထေရ်ကို၊
ကာယသက္ခိကတွာ၊ ကိုယ်တော်၏မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊
ဒေသိတကာလော၊ ဟောတော်မူသော ကာလကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊
မဟာကုဋုမ္ဘိကေန၊ သူကြွယ်ကြီးသည်၊ အဠာရသပုရိသ ကောဓီယော၊
တဆဲရှစ်ကုဋေသောယောက်ျားတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ နဂရံ၊ မြို့နဲ့၊ အဇ္ဈာ
ဝုဠကာလောဝိယ၊ နေသောကာလကဲ့သို့၊ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဓမ္မစက္ကေ၊ ဓမ္မစက်ကို၊ ပဝတ္တိတေ၊ ဖြစ်စေတော် မူသည်ရှိသော်၊
ထေရဿ၊ အရှင်ကောဏ္ဍည မထေရ်၏၊ အဠာရသဟိ ဗြဟ္မကောဓိဟိ၊
တဆဲရှစ်ကုဋေသောဗြဟ္မာနတ်တို့နှင့်၊ သမ္ဘိံ၊ တကွသောတာပတ္တိဖလေ၊
သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌိတကာလော၊ တည်သော ကာလကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊
မှတ်အပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနနဂရံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း

၃၁၂ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဟူသော မြို့ကြီးသည်။ ပဌမံ၊ လက်ဦးစွာ။ အာဝါသိတံ၊ နေရာအိမ်ချေ
သတင်ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေတော၊ ထိုနေ့ကပ်မှ။ နဂရံ၊ မြို့
သည်။ သမ္ပန္နန္တိ၊ အိမ်ချေပြည့်ပြီလောဟု။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးသောကြောင့်။
နတာဝါတိ၊ မပြည့်ချေသေးဟူ၍။ ဂုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ပဉ္စကုလသ
နိ၊ ငါးဦးသောအမျိုးတို့ကို။ အာဒိကတွာ၊ အစပြု၍။ ယာဝ စတုရာသီတိ
ကုလသဟဿပေသနံဝိယ၊ အမျိုးရှစ်သောင်း လေးထောင်တိုင် ရောက်
အောင်စေသော ကာလကဲ့သို့။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပဉ္စမ
ဒိဝသတော၊ ကောဏ္ဍညထေရ်၏သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ရောက်၍ ငါးရက်
မြောက်သောနေ့မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ အနတ္တလက္ခဏာသုတ္တာဒိနိ၊ အနတ္တလက္ခဏာ
သုတ်အစရှိသောသုတ်တို့ကို။ ဒေသေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယေ၊
ပဉ္စဝဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို။ အာဒိကတွာ၊ အစပြု၍။ ယသပ္ပမုခါ၊ ယသမည်သော
သူဌေးသားအဦးရှိကုန်သော၊ ပဉ္စပဏ္ဍာသကုလပုတ္တာ၊ ငါးကျိပ် ငါးယောင်
သောအမျိုးသားတို့ကို လည်းကောင်း။ တိံသ၊ သုံးကျိပ် ကုန်သော။ ဘဒ္ဒ
ဝဂ္ဂိယာ၊ ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိမင်းသားတို့ကိုလည်းကောင်း။ သဟဿသုရာဏာဇဗ္ဗိလော၊
ရသေ့ဟောင်းတထောင်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဗိမ္ဗိသာရပ္ပမုခါနိ၊ ဗိမ္ဗိသာ
ရမင်းအမှူးရှိကုန်သော။ ဧကောဒသပုရိသ နဟုတာနိ၊ တသိန်း တသောင်း
သောပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ တိရောကုဋ္ဌာနူမောဒံနေ၊ တိရော
ကုဋ္ဌသုတ်ကိုအနုမောဒနာပြုတော်မူသောကာလ၌။ စတုရာသီတိသဟဿသ
နိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သောသတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဧတ္တကဿ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဇနဿ၊ သတ္တဝါ အပေါင်းကို။
အရိယမဂ္ဂံ၊ အရိယမဂ်တည်းဟူသောခရီးမသို့။ ဩတာရေတွာ၊ ချညွှန်၍။
နိဗ္ဗာနနဂရံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောမြို့ကြီးသို့။ ပေသိတကာလော၊ စေသော
ကာလကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏။ အထ၊ ထိုနေ့ကပ်မှ။ တေနနယေန၊ ထိုညွှန်
သောနည်းဖြင့်။ နဂရေ၊ မြို့တွင်း၌။ အပူရိယမာနေ၊ မပြည့်ရှိပြန်သော်။ တေ
ရိံစရာပေတွာ၊ စည်လည်စေ၍။ ကုလသနံ၊ အမျိုးတို့အား။ နဂရေယ၊ မြို့၏။
ဝဏ္ဏဗောသသနံဝိယ၊ ကျေးဇူးကိုကြော်ငြာသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ပရိဟာ
ရလာတာဗောသသနံဝိယစ၊ ရအပ်သော အစောင့်အရှောက်ကို ကြော်ငြာ
သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ မာသဿ၊ တလ၏။ အဋ္ဌဒိဝသေ၊ ရှစ်ရက်တို့
ပတ်လုံး။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌။ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်နေ၍။ ဓမ္မကထိကာနံ၊
ဓမ္မကထိက ရဟန်းတို့၏။ နိဗ္ဗာနဝဏ္ဏံသစေဝ၊ နိဗ္ဗာန်၏ ကျေးဇူးကို၎င်း။
နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ပတ္တာနံ၊ ရောက်ကုန်သောသူတို့၏။ ဇာတိကန္တာရာဒိနိတ္ထ

ရဏာနိသံသယစ၊ ဇာတိကန္တာရအစရှိသည်တို့မှထွက်မြောက်နိုင်ခြင်း
 ဟူသော အာနိသင်ကို လည်းကောင်း၊ စောသနံ၊ ကြွေးကြော်ခြင်းကို၊
 ဒဠဗ္ဗံ၊ ဖုတ်အပ်၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ သဗ္ဗဒိဿဟိ၊ ခပ်သိမ်းသော
 အရပ်တို့မှ၊ အာဂတိံ၊ ရောက်လာ၍၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ နဂရသမောသ
 ရဏံဝိယ၊ မြို့၌ရဝေးခြင်းကဲ့သို့၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအမျိုး၌၊ ဓမ္မကထံ၊
 ဓမ္မကထာကို၊ သုတွာ၊ နာ၍၊ တတောတတော၊ ထိုထိုအမျိုးမှ၊ နိက္ခမိတွာ၊
 ထွက်၍၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းပြုခြင်းကို၊ အာဒိကတွာ၊ အစပြု၍၊ အနုလောမပဗ္ဗိ
 ပဒံ၊ လောကုတ္တရာတရားအား၊ လျော်သောပဗ္ဗိပဒါကို၊ ပဗ္ဗိပန္နာနံ၊ ကျင့်ကုန်
 သော၊ အပရိမာတာနံ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိကုန်သော၊ ကုသလဂုတ္တာနံ၊ အမျိုး
 ကောင်းသားတို့၏၊ နိဗ္ဗာနသမောသရဏံ၊ နိဗ္ဗာန်၌ ရဝေးခြင်းကို၊ ဒဠဗ္ဗံ၊
 ဖုတ်အပ်၏။ ၊

ပုရာဏမဂ္ဂန္တိ၊ ပုရာဏမဂ္ဂံဟူသည်ကား၊ အရိယံ၊ မြတ်သော၊ အဠာရီ
 ကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ်တည်းဟု၊ သင့်၏၊ အယံအရိယမဂ္ဂေါ၊
 ဤအရိယမဂ်ကို၊ ပဝါရဏသုတ္တေ၊ ပဝါရဏာသုတ်၌၊ အဝတ္တမာနကဋ္ဌေန
 ဥပါနိစသည်၏ အတွင်းဖြင့်မဖြစ်သော သဘော အနက်ကြောင့်၊ အနုပ္ပန္န
 မဂ္ဂေါတိ၊ အနုပ္ပန္နမဂ္ဂေါဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ ဣမသ္မိံသုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊
 အဝဠုပ္ပနဋ္ဌေန၊ မသုံးဆောင်သော အနက်သဘောဖြင့်၊ ပုရာဏမဂ္ဂေါတိ၊
 ပုရာဏမဂ္ဂေါဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ဗြဟ္မစရိ
 ယံဟူသည်ကား၊ သိက္ခတ္တယသင်္ဂဟံ၊ သိက္ခာသုံးပါးတို့၏ အပေါင်းဖြင့်
 ရေတွက် အပ်သော၊ သကလသံသနံ၊ အလုံးစုံသော သာသနာတော်
 တည်း၊ ဣန္ဒန္တိ၊ ဣန္ဒံဟူသည်ကား၊ ဈာနဿာဒေန၊ ဈာန်တည်းဟူသော
 သုခဖြင့်၊ သမိဒ္ဓံ၊ ပြည့်စုံ၏၊ သုဘိက္ခံ၊ ဈာန်တည်းဟူသောဝီတိဖြင့်ဝပြော၏
 ဖိတန္တိ၊ ဖိတံဟူသည်ကား၊ အဘိညာဓာရဏေဟိ၊ အဘိညာဉ်တည်းဟူ
 သောတန်ဆာတို့ဖြင့်၊ ဝုပ္ပိတံ၊ ပွင့်လင်း၏၊ ဝိတ္ထာရိကန္တိ၊ ဝိတ္ထာရိကံဟူ
 သည်ကား၊ ဝိတ္ထိန္တံ၊ ပြည့်နှံ၏၊ ဗဟုဇညန္တိ၊ ဗဟုဇညံဟူသည်ကား၊ ဗဟု
 ဇနဝိညေယျံ၊ များစွာသောလူတို့သည်သိအပ်၏။ ယာဝဇေဝမနုဿေဟိ
 သုပ္ပကာသိတန္တိ၊ ယာဝဇေဝ မနုဿေဟိ သုပ္ပကာသိတံ ဟူသည်ကား၊
 ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ဒသသဟဿစက္ကဝါဠေ၊ တသောင်းသော
 စကြာဝဠာတို့ကို၌၊ ဇေဝမနုဿေဟိ၊ နတ်လူတို့ဖြင့်၊ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ ပိုင်းခြား
 ဖြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတသ္မိံအန္တရေ၊ ဤဩကာသလောက၌၊ တထာဂ
 တေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သုပ္ပကာသိတံ၊ ကောင်းစွာပြုတော်မူအပ်၏။

၃၁၄ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

သုဒ္ဓေသီတံ၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ပဉ္စမ သုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း။ ပဉ္စမံ၊ ပဉ္စမသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ အာမဇ္ဇေသီတိ၊ အာမဇ္ဇေသီဟူသည်ကား၊ ကသ္မာ၊ အာဟာရကြောင့်၊ အာမဇ္ဇေသီ၊ ခေါ်တော်မူသနည်း၊ ယသ္မာ၊ အ ကြင်ကြောင့်၊ အဿာဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ သုခုမာ၊ ထိမ်မွေ နူးညံ့သော၊ တိလက္ခဏာဟာတာ၊ အနိစ္စအစရှိသော လက္ခဏာရေးသုံးပါး ကိုပြတတ်သော၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ ဓမ္မဒေသနာသည်၊ ဥပဋ္ဌာသိ၊ ရှေးရှုတည်၏ တိရ၊ အကျယ်ပြဦးအံ့၊ တသ္မိံ ဇနပဒေ၊ ထိုကမ္မာသဒ္ဓမ္မမည်သော ဇနပုဒ်၌၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ သဟေတုကာ၊ အရိယာဓမ္မကိုရခြင်း၏ဥပနိဿယ ဖြစ်၍ဖြစ်သော အကြောင်းရှိကုန်၏။ ပညဝဇ္ဇော၊ တိဟိတ်ပဋိသန္ဓေပညာ ပရိဟာရိကပညာတို့ဖြင့် ပညာရှိကုန်၏။ ဧတ္ထံ၊ ဤကမ္မာသဒ္ဓမ္မမည်သော ဇနပုဒ်၌၊ သိနိဒ္ဓါနိ၊ နူးညံ့ကုန်သော၊ ဘောဇနာနိ၊ ဘောဇဉ်တို့သည်။ အတ္တိ တိရ၊ ရှိကုန်သတတ်၊ တာနိ၊ ထိုနူးညံ့သောဘောဇဉ်တို့ကို၊ သေဝတော၊ သုံးဆောင် ဖြစ်သော၊ ဇနဿ၊ လူများအား၊ ပညာ၊ ပညာသည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဖွား၏၊ တေ၊ ထိုဇနပုဒ်သို့တို့သည်။ တိလက္ခဏာဟာတံ၊ အနိစ္စအစရှိသော လက္ခဏာရေးသုံးပါးကို ပြတတ်သော၊ ဂန္တိရံ၊ နက်နဲသော၊ ဓမ္မကံထံ၊ တရားစကားကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈိတံ၊ ထိုးထွင်း၍သိခြင်းငှါ၊ သမတ္ထာ၊ စွမ်းနိုင်ကုန် သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေနေဝ၊ ထိုသို့အဇ္ဈတ္တိကပါဟိရအင်္ဂါ၏ပြည့် စုံခြင်းကြောင့်သာလျှင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒီဃမဇ္ဈိမေသု၊ ဒီဃနိ ကာယံမဇ္ဈိမနိကာယံတို့၌၊ မဟာသတိပဋ္ဌာနာနိ၊ မဟာသတိပဋ္ဌာန်သုတ် တို့လည်းကောင်း၊ မဟာနိဒါနံ၊ မဟာနိဒါနသုတ်လည်းကောင်း၊ အာနေဉ္စ သပ္ပါယံ၊ အာနေဉ္စသပ္ပါယသုတ် လည်းကောင်း၊ သံယုတ္တကေ၊ သံယုတ္တ နိကာယံ၌၊ ဝုဠနိဒါနာဒိသုတ္တံ၊ ဝုဠနိဒါနအစရှိသောသုတ် လည်းကောင်း၊ ဣတိဝေဓမာဒိနံ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ အညာနိ၊ တပါးကုန်သော၊ ဂန္တိရာ နိ၊ နက်နဲကုန်သော၊ သုတ္တာနိ၊ သုတ်တို့ကို၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုကမ္မာသဒ္ဓမ္မမည် သောနိဂုံး၌သာလျှင်၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သမ္မသထ နေတိ၊ သမ္မ သထနေဟူသည်ကား၊ သမ္မသထနု၊ သုံးသပ်ဆင်ခြင်ကြကုန်၏လော၊ အန္တရံသမ္မသန္တိ၊ အန္တရံ သမ္မသံဟူသည်ကား၊ အန္တန္တရံ၊ အဇ္ဈတ္တ သန္တာန်၌လည်း၊ ပစ္စယသမ္မသနံ၊ ပစ္စယုပ္ပန် တရားတို့၏ အကြောင်းကို စုံစမ်းဆင်ခြင်ခြင်းကို၊ နသောဘိက္ခု၊ ဘဂဝတောပိတ္တံ အာရာဇေသီတိ၊

နသောဘိက္ခုဘဂဝတောဗိတ္တံအာရာဇေသိဟူသည်ကား။ ပစ္စယာကာရ
ဝသေန၊ ပစ္စယာကာရ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဗျာကာရာပေတုကာမဿ၊ ဖြေတော်မူ
စေခြင်းငှါအလိုရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ တဿ၊ ထိုပစ္စယာ
ကာရအခြင်းအရာဖြင့်၊ အဗျာကရိတွာ၊ မသျှောက်ဆိုမူ၍၊ နတ္ထိံ သာကာရဝ
သေန၊ နတ္ထိံ သာကာရ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဗျာကရောန္တော၊ သျှောက်ဆိုလေသော
ကြောင့်၊ အဇ္ဈာသယံ၊ အလိုတော်ကို၊ ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိ၊
မစွမ်းနိုင်လေသတည်း။ တေဒဝေါစာတိ၊ တေဒဝေါစ ဟူသည်ကား။
ဒေသနာ၊ ဒေသနာတော်သည်။ ယထာနုသန္တိ၊ အနုသန္ဓေအားလျောက်
ပတ်စွာ၊ နဂတာ၊ မရောက်၊ ဒေသနာယ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ ယထာနုသန္တိ
ဂမနတ္ထိ၊ အနုသန္ဓေအားလျော်ပတ်စွာရောက်စေခြင်းငှါ၊ ဧတံ၊ ဤကေသာ
ဘဂဝါစသောစကားကို၊ အဝေါစ၊ ရှင်အာနန္ဒာကလျှောက်လေ၏၊ တေနာ
ဟာနန္ဒသုဏာထာတိ၊ တေနာဟာနန္ဒသုဏာထဟူသော၊ ဣဒံ၊ ဤပုဒ်သည်။
တေဝိဇုကေ၊ ဝိဇုကတ်သုံးပုံ ဟုဆို အပ်သော၊ ဗုဒ္ဓဝစနေ၊ ဘုရားစကား
တော်၌၊ အသန္တိန္ဒပဒံ၊ ရောရှက်ဆက်ဆံခြင်းကင်းသောပုဒ်တည်း။ ဟိသစ္စံ
မှန်၏၊ အညတ္တံ၊ တပါးသောအရာ၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝုတ္တံ
နာမ၊ ဟောအပ်သော ပါဠိမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဥပဓိနိဒါနန္တိ၊ ဥပဓိနိဒါနံ
ဟူသည်ကား။ ခန္ဓုပဓိနိဒါနံ၊ ခန္ဓာဟူသောဥပဓိလျှင်အကြောင်းရှိ၏၊ ဟိ၊
ဆိုသင့်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ၌၊ ခန္ဓပဉ္စကံ၊ ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းကို၊ ဥပဓိတိ၊ ဥပဓိ
ဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိတိ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိဟူသည်ကား၊ ဇောယ
တိ၊ ဖြစ်၏၊ နိဝိသတိတိ၊ နိဝိသတိဟူသည်ကား။ ဝုနုပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်၊ ပဝတ္တိ
ဝသေန၊ ဖြစ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပတိဋ္ဌဟတိ၊ တည်၏၊ ယံလောကေဝိယရူပံ
သာတရူပန္တိ၊ ယံလောကေဝိယရူပံသာတရူပံဟူသည်ကား။ ယံဓမ္မဇာ
တံ၊ အကြင်တရားအပေါင်းသည်။ လောကသ္မိံ၊ ခန္ဓာစသောလောက၌၊
ဝိယသဘာဝဉ္စေဝ၊ ချစ်အပ်သောသဘောရှိသည်လည်းဖြစ်၏၊ မရသ
ဘာဝဉ္စ၊ အလိုရှိအပ်သောသဘောရှိသည်လည်းဖြစ်၏၊ စက္ခုလောကေတိ
အာဒိသု၊ စက္ခုလောကေဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ
ဤဆိုလတ္တံ့၊ သော နည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရယိဿာမိ၊
ချဲ့ဦးအံ့၊ လောကသ္မိံ၊ လောက၌၊ စက္ခာဒိသု၊ စက္ခုအစရှိသည်တို့၌၊ မမတ္တာ၊
မရက်မစက်မြတ်နိုးကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဘိနိဝိဋ္ဌာ၊ တဏှာဟူသောအဘိ
နိဝေသဖြင့်သက်ဝင်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သမ္ပတ္တိယံ၊
စည်းစိမ်ချမ်းသာ၏ပြည့်စုံခြင်း၌၊ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အာ

၆၁၆

နိဒါနဝဂ္ဂသင်္ဂဟသုတ်အတ္ထကထာနိဿိ-ပဌမဝိသု

ဒါသာဒီသု၊ ကြေးမုံ အစရှိသည်တို့၌၊ နိမိတ္တဂဟဏာနုသာရေန၊ သွင်ပြင်
 ရုပ်ရည်ကိုယူခြင်းသို့ အစဉ်လျှောက်သဖြင့်၊ ဝိပဿနပစ္ဆိမသမာဓိ၊ ငါးပါး
 သောကြည်ခြင်းဖြင့် အထူးသဖြင့်ကြည်သော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ စက္ခု၊
 မျက်စိကို၊ သုဝဏ္ဏဝိမာနေ၊ ရွှေမိမာန်၌၊ ဥဒ္ဓါဗ္ဗတမဏိသိဟ ပဉ္စရိယ၊
 ဖွင့်ထွက်အပ်သောပတ္တမြား ခြင်္သေ့၊ ခံသော လေသွန်တံခါးကဲ့သို့၊ မညန္တိ၊
 အောက်မေ့ကုန်၏၊ သောတံ၊ နားကို၊ ရုဇတပနာဗ္ဗိကံဝိယ၊ ရွှေကျည်ကဲ့သို့
 လည်းကောင်း၊ ပါမင်္ဂသုတ္တံဝိယစ၊ ဆောက်လုံးချည်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊
 မညန္တိ၊ ထင်မှတ်ကုန်၏၊ တုင်နာသာတိ၊ တုင်နာသာဟူ၍၊ လဒ္ဓဝေါဟာရံ၊
 ရအပ်သောအမည်ရှိသော၊ ဗာသနံ၊ နှာခေါင်းကို၊ ဝဇ္ဇေတွာ၊ လုံး၍၊ ဌဝိတဟ
 ရိတာလဝဋ္ဋံဝိယ၊ ထားအပ်သော ဟင်းသပဒါးကဲ့သို့၊ မညန္တိ၊ အောက်မေ့
 ထင်မှတ်ကုန်၏၊ မုဒုသိနိဗ္ဗမရရေသဒံ၊ နူးညံ့ပြေပြစ်စွာ ချိုသာယာသည့်
 အသံကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ဇိဌံ၊ လျှောက်၊ ရတ္တကမ္မလပဉ္စလံဝိယ၊ ကမ္မလာ
 နိ အပြင်ကဲ့သို့၊ မညန္တိ၊ မှတ်ထင်ကုန်၏၊ ကာယံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ သာလလဋ္ဌိ
 ဝိယ၊ အင်ကြင်းပင်စည်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ သုဝဏ္ဏတောရဏံဝိယစ၊
 ရွှေတုရှင်တိုင်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ မညန္တိ၊ မှတ်ထင်ကုန်၏၊ မနံ၊ မိမိ
 စိတ်ကို၊ အညေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ မနေန၊ စိတ်နှင့်၊ အသဒိသံ၊ မတူတန်
 သည်ကို၊ ဥဇ္ဇာရံ၊ မြတ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ မညန္တိ၊ အောက်မေ့မှတ်ထင်
 ကုန်၏၊ နိစ္စတောအဒ္ဓက္ခန္တိ၊ နိစ္စတောအဒ္ဓက္ခန္တိဟူသည်ကား၊ နိစ္စန္တိ၊ နိစ္စ
 ဟူ၍၊ အဒ္ဓသံသု၊ ရှုကြည့်ကုန်၏၊ သေသပဒေသုဝိ၊ ကြွင်းသောသုခတော
 အဒ္ဓက္ခန္တိအစရှိသော ဝုဒ္ဓိတို့၌လည်း၊ ဇေသဝ၊ ဤဆိုပြီးသော အစီအရင်
 သည်သာလျှင်၊ နယော၊ သိကြောင်းတည်း၊ နပရိမုတ္တံသု ဒုက္ခသ္မာတိ၊
 နပရိမုတ္တံသုဒုက္ခသ္မာ ဟူသည်ကား၊ သကလသ္မာဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်
 သော၊ ဝဇ္ဇဒုက္ခာ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ၊ နပရိမုတ္တံသု၊ မလွတ်နှိုင်ကုန်၊ ဒက္ခိဿန္တိတိ၊
 ဒက္ခိဿန္တိဟူသည်ကား၊ ပဿိဿန္တိ၊ ရှုကုန်လတ္တံ့၊ အာပါနိယကံသော
 တိ၊ အာပါနိယကံသော ဟူသောဝုဒ္ဓိသည်၊ သရုကဿ၊ ရေသောက်ခွက်
 ငယ်၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ ပန၊ အထူးကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဇေတ္ထု
 ဤခွက်၌၊ အာပံ၊ ရေကို၊ ဝိဝန္တိ၊ သောက်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့ရေကို
 သောက်ရာဖြစ်သောကြောင့်၊ တံ၊ ထိုခွက်ငယ်ကို၊ အာပါနိယောတိ၊ အာ
 ပါနိယဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အာပါနိယောစ၊ ခွက်ငယ်လည်းဟုတ်
 တည်း၊ သော၊ ထိုခွက်ငယ်ဟူသည်၊ ကံသောစ၊ ကံသလည်းဟုတ်တည်း
 ဣတိ၊ ဤနှစ်ပါးသောသတ္တိကြောင့်၊ အာပါနိယကံသော၊ အာပါနိယကံသ

မည်၏၊ ဇော၊ ဤအပါနိယကံသမည်သည်၊ သုရာမဏ္ဍသရေကသာ၊ သေ
 ကြည်ထည့်သောခွက်ငယ်၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ ပန၊ ယင်းသို့ဖြစ်သော်
 လည်း၊ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နောတိအာဗ္ဗဝစနတော၊ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နော ဤသို့အဝရှိသော
 စကားဖြင့်ဘုရားဟောတော်မူသောကြောင့်၊ ကံသေ၊ ကြေးဖြူခွက်၌၊ ဌိတ
 ပါနမေဝ၊ တည်သောအဆိပ်နှင့်ရောသောသေကိုသာလျှင်၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံ
 ဆိုအပ်၏၊ စာမ္မာတိတက္ကောတိ၊ စာမ္မာတိတက္ကောဟူသည်ကား၊ စာမ္မေန၊
 အပူဖြင့်၊ အဘိတက္ကော၊ အလွန်ပူပန်သည်ဖြစ်၍၊ စာမ္မပရေတောတိ၊ စာမ္မ
 ပရေတောဟူသည်ကား၊ စာမ္မေန၊ အပူဖြင့်၊ ဗုဠော၊ ထိအပ်သော၊ အနုဂ
 တော၊ အစဉ်ရောက်သည်၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်၊ ပိဝတောဟိတံ
 ဆာဒိဿတိတိ၊ ပိဝတောဟိတံဆာဒိဿတိ ဟူသည်ကား၊ ပိဝန္တဿ၊
 သောက်သော သင်အား၊ တံပါနိယံ၊ ထိုအဆိပ်နှင့်ရောသောသေသည်၊
 ဝဏ္ဏာဒိ သမ္ပတ္တိယာ၊ အဆင်းစသည်တို့၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊ ရုက္ခိဿတိ၊
 နှစ်သက်လတ္တံ့၊ သကလသရိရံဝါ၊ ကိုယ်အလုံးကိုလည်း၊ ဗရိတွာ၊ ပြန့်နှံ့၍၊
 တုဋ္ဌိ၊ နှစ်သက် ရောင့်ရဲခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒိယမာနံ၊ ဖြစ်စေလျက်၊ ဌဿတိ၊
 တည်သတ္တံ့၊ အပ္ပနိသင်္ခါတိ၊ အပ္ပနိသင်္ခါဟူသည်ကား၊ အပစ္စဝေက္ခိတွာ၊
 မဆင်ခြင်မှု၍၊ ။

ဝေမေဝခေါတိတ္ထေ၊ ဝေမေဝခေါဟူသောဤပါဠိ၌၊ ဣဒံဩပဗ္ဗသံသန္ဓ
 နံ၊ ဤသို့ဥပမာဖြင့်ဥပမေယျကို နှိုးနှောကြောင်း ဖြစ်သော စကားကို၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗံ၊ ထိအပ်၏၊ ဟိ၊ အဘယ်သို့ထိအပ်သနည်း၊ ပါနိယကံသောပိယ၊ အ
 ဆိပ်နှင့်ရောသောသေကဲ့သို့၊ လောကေ၊ ခန္ဓာစသောလောက၌၊ ပိယချုပ်၊
 ချစ်အပ်သောသဘောရှိသော၊ သာတာချုပ်၊ သာယာအပ်သော သဘောရှိ
 သော၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏၊ စာမ္မာတိတက္ကပုရိသော
 ပိယ၊ အလွန်ပူသော ယောက်ျားကဲ့သို့၊ ဝဇ္ဇနိဿိတော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲကိုဖြီ
 သော၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်ကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏၊ အာပါနိယကံသေန၊
 အဆိပ်နှင့်ရောသောသေဖြင့်၊ နိမန္တနပုရိသောပိယ၊ ဖိတ်သောယောက်ျား
 ကဲ့သို့၊ လောကေ၊ ခန္ဓာစသောလောက၌၊ ပိယချုပ်ပန၊ ချစ်အပ်သောသ
 ဘောရှိသော၊ သာတာချုပ်ပန၊ သာယာအပ်သော သဘောရှိသော၊ အာရမ္မ
 ဏေန၊ အာရုံဖြင့်၊ နိမန္တကဇနော၊ ဖိတ်မန်သောသူကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏
 အာပါနိယကံသေ၊ အဆိပ်နှင့်ရောသောသေ၌၊ သမ္ပတ္တိဉ္စ၊ အဆင်းစသော
 ကျေးဇူးကိုလည်းကောင်း၊ အာဒိနဝဉ္စ၊ သေခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းသေလောံ
 ရုံသောဆင်းရဲသို့ရောက်ခြင်း ဟူသောအပြစ်ကို၎င်း၊ အာရောစေန္တော၊

ပြောကြားသော၊ အာပါနကမနုဿောပိယ၊ အဆိပ်နှင့် ရောသောသေအ
ရက်၏သောက်အပ်သည်အဖြစ်ကို အလိုရှိအပ်သည်မဟုတ်သောလူမွန်
ကဲ့သို့၊ အာစရိယုပဏ္ဏာယာဒိကော၊ ဆရာဥပဏ္ဏာယအစရှိသော၊ ကလျာဏ
မိတ္တော၊ ကလျာဏမိတ္တကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏၊ ဟိ၊ ထင်စွာပြုအံ့၊ တဿ
ဝုရိသဿ၊ ထိုအလွန်ပူပန်ခြင်းရှိသော ယောက်ျားအား၊ အပလောကိတ
မနုဿော၊ ပန်အပ်သောသူသည်၊ အာပါနိယကံသေ၊ အဆိပ်နှင့်ရောသော
သေ၌၊ ဂုဏဉ္စ၊ အဆင်းစသောကျေးဇူးကိုလည်းကောင်း၊ အာဒီနဝဉ္စ၊ သေ
ခြင်းသေလောကံရုံသော ဆင်းရဲသို့ရောက်ခြင်းဟူသော အပြစ်ကိုလည်း
ကောင်း၊ အာရောစေသိယထေဝ၊ ပြောကြားသည်နှင့် အတူသာလျှင်၊ ဧဝ
မေဝ၊ ဤနှင့်ခြင်းရာ တူစွာသာလျှင်၊ အာစရိယောဝါ၊ ဆရာသည်လည်း
ကောင်း၊ ဥပဏ္ဏာယောဝါ၊ ဥပဏ္ဏာယသည်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း
အား၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကာမဂုဏေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ အဿာဒဉ္စ
သယာအပ်သည်အဖြစ်ဟူသောအဿာဒကိုလည်းကောင်း၊ နိဿရဏဉ္စ
ထွက်မြောက်ခြင်းဟူသောနိဿရဏကိုလည်းကောင်း၊ ကထေသိ၊ ဟော
ပြော၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဥပမာဥပမေယူစကား၌၊ အာပါနိယကံသမ္ဘိ၊ အဆိပ်နှင့်
ရောသောသေရည်၌၊ ဂုဏေဝ၊ အဆင်းအနံ့အရသာကျေးဇူးတို့ကိုလည်း
ကောင်း၊ အာဒီနဝေဝ၊ အပြစ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အာရောမိတေ၊ ကြား
အပ်သည် ရှိသော်၊ သောဝုရိသော၊ ထိုမွတ်သိပ် ပူပန်ခြင်း ပြင်းပြသော
ယောက်ျားသည်၊ ဝဏ္ဏာဒိသမ္ပဒါယ၊ အဆင်း အနံ့ အရသာတို့၏ပြည့်စုံ
ခြင်း၌၊ ပေမသဉ္စာတဝေဂေါ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော ချစ်နှစ်သက်ခြင်းအ
ဟုန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်၊ သဝေဘာပိဿတိ၊ အကယ်၍
ဖြစ်အံ့၊ ပဏ္ဏာ၊ နောက်မှ၊ ဇာနိဿာမိ၊ သိရဲအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဟာသ၊ အ
ဆောတလျှင်၊ အပ္ပဒိုသင်္ခါယ၊ မစူးမစင်းမှု၍၊ တံ၊ ထိုအဆိပ်နှင့်ရောသော
အဖျော်ကို၊ ဗိဝိတွာ၊ သောက်၍၊ မရဏံဝါ၊ သေခြင်းသို့ရင်း၊ မရဏမတ္တံ၊
သေလောံအောင်သော၊ ဒုက္ခံဝါ၊ ဆင်းရဲသို့ရင်း၊ နိဝဏ္ဏ တိပိယ၊ ရေံသကဲ့သို့
ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊
ကာမဂုဏေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ဒဿနာဒိဝသေန၊ ရှုကြည့်ခြင်း အစရှိ
သည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နသောမနဿမတ္တမေဝ၊ ဖြစ်သောနှစ်သက်
ဝမ်းမြော်ခြင်းမျှသည်သာလျှင်၊ အဿာဒေါ၊ အဿာဒမည်၏၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ပ
ရာယိကော၊ မျက်မှောက်တမလွန်၌ဖြစ်သော၊ အာဒီနဝေါပန၊ အပြစ်သည်
မူကား၊ ဗဟုနာနပ္ပကာရော၊ အထူးထူးအပြားပြား များသောအပြားရှိ၏၊

ကမာမေ၊ ကမာမဂုဏ်တို့သည်။ အပ္ပသာဒါ၊ ကြည်ညိုဘွယ် မရှိကုန်၊ ဗဟု
 နက္ခာ၊ များသော ဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်၏။ ဗဟုပါယာသာ၊ များသောပင်ပန်း
 ခြင်းရှိကုန်၏။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့သော နည်းဖြင့်၊ အာစရိယု ပဏ္ဏာယေဟိ၊
 ဆရာဥပဏ္ဍာယ်တို့သည်။ အာနိသံသဉ္စ၊ အကျိုးကို လည်းကောင်း၊ အာဒိ
 နဝဉ္စ၊ အပြစ်ကို လည်းကောင်း၊ ကထေတွာ၊ ဟောပြော၍၊ သမဏပဋိပဒံ၊
 ရဟန်းတို့၏ပဋိပဒါကို၊ ပဋိပဇ္ဇ၊ ကျင့်လေ၊ ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခုစသောဣန္ဒြိ
 တို့၌၊ ဂုတ္တဒ္ဓါရောစ၊ လုံခြုံသောတံခါးလည်းရှိစေ၊ ဘောဇနော၊ ဘောဇဉ်၌၊
 မတ္တည၊ အတိုင်းအရှည်ကို သိတတ်စေ၊ ဇာဂရိယံ၊ နိုးကြားခြင်း၌၊ အနု
 ယုတ္တော၊ အလွန်လုံ့လရှိပစေ၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဩဝဒိတောဝိ၊ ဆုံးမအပ်သော်
 လည်း၊ အဿာဓမ္မမိတ္တတာယ၊ အဿာဒန္တဖွဲ့ချည်အပ်သောမိတ်ရှိသည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂုတ္တပ္ပကာရော၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော၊ အာဒိ
 နဝေါ၊ အပြစ်သည်၊ သစေဘာဝိဿတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ၊
 ဇာနိဿာမိ၊ သိရအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးဝိုက်၍၊ အာစရိယုပဏ္ဏာယေ၊ ဆရာ
 ဥပဏ္ဍာယ်တို့ကို၊ အပဿာဒေတွာ၊ မကြည်ညိုအောင်ပြု၍၊ ဥဒ္ဓေသပရိဂုစ္ဆာ
 ဒိနိစေဝ၊ ပါဠိတော်သင်ခြင်း အဋ္ဌကထာသင်ခြင်း စသည်တို့ကို လည်း
 ကောင်း၊ ဝတ္ထပဋိပတ္တိဉ္စ၊ ဝတ်ပဋိပတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍
 လောကာမိသကထံ၊ လောကာမိသနှင့်စပ်သော စကားကို၊ ကထေန္တော၊
 ပြောဆိုထုတ်၊ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုကာမတာယ၊ သုံး
 ဆောင်ခံစားခြင်းငှါ အလိုရှိသည်အဖြစ်ဖြင့်၊ သိက္ခံ၊ အဓိသိလသိက္ခာကို၊
 ပစ္စက္ခာယ၊ ချ၍၊ ဟိနာယ၊ ယုတ်သောလူ့ဘောင်သို့၊ အာဝတ္တတိ၊ လည်၏။
 တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ဒုစ္စရိတာနိ၊ ကာယဒုစရိတ်စသော သုံးပါးသော
 ဒုစရိတ်တို့ကို၊ ပူရေန္တော၊ ပြည့်စေထုတ်၊ သန္တိန္တေနာဒိကာလေ၊ ခြံစပ်
 တံကံစပ်ကို ဖြတ်ဖောက်ခြင်း အစရှိသောအမှုကို ပြုသောကာလ၌၊ အယံ၊
 ဤသူသည်။ စောရောတိ၊ ခိုးသူတည်းဟု၊ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်းဆီး၍၊ ရညော၊
 မင်းအား၊ ဒဿိတော၊ ပြအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဣဇေဝ၊ ဤဗစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ပင်လျှင်၊
 ဟတ္ထပါဒါဒိဆေဒနံ၊ လက်ကိုဖြတ်ခြင်း ခြေကိုဖြတ်ခြင်းစသောဆင်းရဲသို့၊
 ပတွာ၊ ရောက်၍၊ သမ္ပရာယေ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊
 အပါယေသု၊ အပါယ်သို့တို့၌၊ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသော ဆင်းရဲကို၊ အနု
 ဘောတိ၊ ခံစားရ၏။ ။

ပါနိယေနဝါရိနေတုန္တိ၊ ပါနိယေနဝါရိနေတုံဟူသည်ကား၊ သိတေန၊
 ချမ်းအေးသော၊ ဝါရိနာ၊ ရေဖြင့်၊ ဟရိတုံ၊ ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ၊ ဒဓိမဏ္ဍ

၃၂၀ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ကောနာတိ၊ ဒမိမဏ္ဍကောန ဟူသည်ကား၊ ဒမိမဏ္ဍနမတ္တေန၊ နို့၊ ခမ်းရည်
 ကြည်မျှဖြင့်၊ ဘဋ္ဌလောဏိကာယာတိ၊ ဘဋ္ဌလောဏိကာယ ဟူသည်ကား၊
 သလောဏောန၊ သားနှင့်တကွသော၊ သတ္တုပါနိယေန၊ မုံ၊ ညက်ရည်ဖြင့်၊
 လောဏသော၊ ဝိရကောနာတိ၊ လောဏသောဝိရကောန ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗ
 ခညဗလကဋ္ဌိရာဒိနံ၊ အလုံးစုံသောစပါးမျိုး၊ အလုံးစုံသောသီးမျိုး၊ အလုံးစုံ
 သောအဖုအညွှောက်မျိုး၊ အစရှိသည်တို့ကို၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍၊ လောဏ
 သောဝိရကံနာမ၊ လောဏသောဝိရကမည်သောဆေးကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်
 ၏၊ တေန၊ ထိုလောဏသောဝိရက မည်သောဆေးဖြင့်၊ ဧတ္ထေ၊ ဤပဋိလောမ
 ပက္ခန္ဓ၊ ဩပဗ္ဗသံသန္တနံပန၊ ဥပမာဖြင့် ဥပမေယျကို နှိုးနှောကြောင်းစကား
 ကိုမူကား၊ ဗာဗ္ဗာဘိတတ္ထပုရိသသဝိယ၊ အပူဖြင့်လွန်စွာ ပူပန်ခြင်းရှိသော
 ယောကျ်ားကဲ့သို့၊ ဝဋ္ဋသန္နိသိတကာလေ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲကိုမှီသော ကာလ၌၊
 ယောဂါဝစရော၊ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ခဗ္ဗဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ တဿပုရိသဿ၊
 ထိုမှတ်သိပ်ပူပန်ခြင်း ဖြင်းသောယောကျ်ား၏၊ ပဋိသင်္ခါ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၍၊
 အာပါနိယကံသံ၊ အဆိပ်နှင့်ရောသော သေရည်ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊
 ပါနိယာဒိဟိ၊ ရေအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဝိပါသဿ၊ မှတ်သိပ်ခြင်းကို၊ ဝိနော
 ဒနံဝိယ၊ ပယ်ဖျောက် ခြင်းကဲ့သို့၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ အာစရိယုပဏ္ဍာ
 ယာနံ၊ ဆရာဥပဏ္ဍာယ်တို့၏၊ ဩဝါဒေ၊ အဆုံးအမ၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ဆန္ဒါ
 ရာဒိနိ၊ ခွါရခြောက်ပါး အစရှိသည်တို့ကို၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းဆည်း၍၊
 အနုက္ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့် ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေန္တဿ၊ ပွားစေ
 လျက်၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ အရဟတ္တပလာမိဂမော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို
 ရခြင်းကို၊ ခဗ္ဗဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဟိ၊ ထင်စေဦးအံ့၊ ပါနိယာဒိနိ၊ ရေချမ်းအစ
 ရှိကုန်သော၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပါနာနိဝိယ၊ အမြှိုက်ရည်တို့ကဲ့
 သို့၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ မဂ္ဂါ၊ မဂ်တို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်
 ၏၊ တေသု၊ ထိုလေးပါးသော အမြှိုက်ရည်တို့တွင်၊ အညတရံ၊ တပါးပါး
 သောအမြှိုက်ရည်ကို၊ ဝိဝိတွာ၊ သောက်၍၊ သုရာဝိပါသံ၊ သေရည်မှတ်
 ခြင်းကို၊ ဝိနောဒေတွာ၊ ပယ်ဖျောက်၍၊ သုခိနော၊ ချမ်းသား သုခရလျက်၊
 ယေနကာမံ ဝမနံဝိယ၊ လိုရာအရပ်သို့ သွားခြင်းကဲ့သို့၊ ဝိဏာသဝဿ၊
 ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ စတုမဂ္ဂပါနံ၊ မဂ်လေးပါးဟူသော အဖျော်ကို၊ ဝိဝိတွာ၊
 သောက်၍၊ တဏှံ၊ မှတ်သိပ်သောတဏှာကို၊ ဝိနောဒေတွာ၊ ပယ်ဖျောက်
 ၍၊ အဂတပုဗ္ဗံ၊ မရောက်စသေးသော၊ နိဗ္ဗာနဒိသံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော အရပ်သို့၊

၁-နိဒါနသံယုတ် ၇-မဟာဝဂ်၊

ဂမနကာလော၊ရောက်သောကာလကို၊ဝေဒိတဗွေ၊သိအပ်၏။ ဆဋ္ဌံ၊ ဆဋ္ဌသုတ်သည်၊နိဗ္ဗိတံ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၇ သတ္တမေ၊သတ္တမသုတ်၌၊ကိံနူခေါအာဝုသောတိ။ ကိံနူခေါအာဝုသောဟူ၍၊ ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်၊ ထေရော၊ မဟာကောဠိက မထေရ်သည်၊ပုစ္ဆတိ၊ မိမိသံသယ မရှိလျက်မေးသနည်း၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ပုဋ္ဌော၊မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ကထံနူခေါ၊အဘယ်သို့လျှင်၊ဗျာကရေယျ၊ဖြေလိမ့်မည်နည်း၊ဣတိ၊ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ ထေရဿ၊ရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်၏၊အန္ဓာသယဇာနနတ္ထံ၊ အလိုကိုသိခြင်းငှါ၊ ပုစ္ဆံ၊မိမိသံသယ မရှိလျက်မေးသတည်း၊ အဝိဗ၊ဆိုဘွယ်တရား ရှိတုံသေး၏၊ အတိတေ၊ အတိလွန်ဝေးယခင်ရှေးက၊နွေနှစ်ပါးကုန်သော၊ အဂ္ဂသာဝကော၊သီလစသော ကျေးဇူးတို့ဖြင့်မြတ်ကုန်သောသာဝကတို့သည်၊ဣဒံပဉ္စံ၊ဤပြဿနာကို၊ဝိနိစ္ဆယိံသု၊ဆုံးဖြတ်တော်မူကုန်ဘူးပြီ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အနာဂတေ၊ နောင်ကာလ၌၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့သည်၊ဇာနိဿန္တိ၊သိကုန်လတ္တံ့၊ဣတိပိ၊ဤသို့လုံးတော်ပိုက်၍လည်း၊ ပုစ္ဆတိ၊မေးသတည်း၊ ဣဒါနေဝခေါမယန္တိ၊ဣဒါနေဝခေါမယံဟူသော၊ဣဒံ၊ဤစကားကို၊ထေရော၊ရှင်မဟာကောဠိကထေရ်သည်၊ဝိညာဏံ၊ဝိညာဉ်ကို၊ယဿနာမရူပဿ၊အကြင်နာမ်ရုပ်၏၊ ပစ္စယောတိ၊ပစ္စည်းဟူ၍၊ပုတ္တံ၊မိန့်ဆို၏၊တဒေဝနာမရူပံ၊ထိုနာမ်ရုပ်ကိုပင်လျှင်၊ဝိညာဏဿ၊ဝိညာဉ်၏၊ ပစ္စယောတိ၊ပစ္စည်းဟူ၍၊ ပုတ္တတ္တာ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာသည်မိန့်ဆိုဘူးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အာဟ၊ဆိုလေသတည်း၊ နဇ္ဇကလာပိယောတိ၊နဇ္ဇကလာပိယောဟူသော၊ ဣပေန၊ဤဥပမာစကား၌ကား၊ အယကလာပါဒိဝသေန၊သံဃုသံစည်းအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ဥပမံ၊ဥပမာကို၊ အနာဟရိတွာ၊မဆောင်မူ၍၊ ဝိညာဏနာမရူပါနံ၊ ဝိညာဉ်နာမ်ရုပ်တို့၏၊အဗလဒုဗ္ဗလတာဝဒဿနတ္ထံ၊အားမရှိသည် အားနည်းသည်၏ အဖြစ်ကိုပြခြင်းငှါ၊အယံဥပမာ၊ဤကျူစည်းဥပမာကို၊အဘာတာ၊ဆောင်တော်မူအပ်၏၊ နိရောဓေါဟောတိတိ၊ နိရောဓေါဟောတိ ဟူသော၊ ဧတ္ထကေ ဌာနေ၊ဤမျှသော ပါဠိအရာ၌၊ ပစ္စယုပ္ပန္နာ၊ပစ္စယုပ္ပန်တရားတို့ကို၊ပဉ္စဝေါကာရတာဝဝသေန၊ ပဉ္စဝေါကာရတာဝ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ဒေသနာ၊ဒေသနာကို၊ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထံတာ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဆတ္တိံ၊သာယဝတ္ထု၊ဟိတိ၊ ဆတ္တိံ၊သာယဝတ္ထု၊ဟိဟူသည်ကား၊ ဟောဋ္ဌာ၊အောက်၌၊ဝိဿန္တိကေသု၊ဖြေအပ်ကုန်သော၊ခွါဒသသု၊ တဆဲ၊နှစ်ပါးကုန်သော၊ပဒေသု၊ပုဒ်တို့တွင်၊ ဧကေကသ္မိံ၊တခုတခုသောပုဒ်၌၊တိဏ္ဏံတိဏ္ဏံ၊

၃၂၂ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

နိရောဓဓွေံ ဒေသေတိ စသည်ဖြင့် လာကုန်သော သုံးဝါရ သုံးဝါရတို့၏၊
 ဝသေနအစွမ်းဖြင့်၊ ဆတ္တိ သာယ၊ သုံးဆွဲခြောက်ပါးသော၊ ကာရဏေဟိ
 အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ စ၊ ဆက်ဦးအံ၊ ဧတ္ထ၊ ဤအနုမောဒနာပါဠိဝါရ၌၊ ပဌမော၊
 ပဌမအနုမောဒနာအရသည်၊ ဓမ္မကာထိကဂုဏော၊ ဓမ္မကာထိက ရဟန်း၏
 ဂုဏ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုတိယာ၊ ဒုတိယအနုမောဒနာသည်၊ ပဋိပတ္တိ၊
 ပဋိပတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတိယံ၊ တတိယ အနုမောဒနာသည်၊ ပဋိ
 ပတ္တိပလံ၊ ပဋိပတ္တိအကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသုံးဝါရတို့တွင်
 ပဌမနယေန၊ ဇရာမရဏဿစေအစဓမ္မကာထိကောဘိက္ခု၊ အလံဝစနာယ
 အဆုံးရှိသည်စသောပဌမနည်းဖြင့်၊ ဒေသနာသမ္ပတ္တိ၊ ဒေသနာ၏ပြည့်စုံ
 ခြင်းကို၊ ကထိတာ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဒုတိယေန၊ ဇရာမရဏဿအစဓမ္မာနုဓမ္မပဋိ
 ပဇ္ဇောစဘိက္ခု၊ တိအလံ ဝစနာယ အဆုံးရှိသည်စသော ဒုတိယနည်းဖြင့်၊
 သေက္ခဘူမိ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အရာကို၊ ကထိတာ၊ ဆိုအပ်၏၊ တတိယေန၊
 ဇရာမရဏဿအစဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနပတ္တောဘိက္ခု၊ တိအလံ ဝစနာယအဆုံးရှိ
 သည်စသော တတိယ နည်းဖြင့်၊ အသေက္ခဘူမိ၊ အသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏
 အရာကို၊ ကထိတာ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်သတ္တမသုတ်အဖွင့်အ
 ပြီးတည်း။ သတ္တမံ၊ သတ္တမသုတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ အညတြေဝါတိ၊ အညတြေဝါစသောပါဠိ၌၊
 ဟိ၊ ထင်အောင်ပြဦးအံ၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူသည်၊ ပရဿ၊ သူတပါး
 ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သဒ္ဓဟိတွာ၊ ယုံကြည်၍၊ ဧသ၊ ဤသူသည်၊ ယံ၊ အကြင်
 အကြောင်းကို၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏၊ တံ၊ ထိုသူဆိုသောအကြောင်းသည်၊ ဘူတံ
 ဟုတ်မှန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂဏ္ဍတိ၊ ပူ၏၊ အပရဿ၊ တပါးသောသူအား၊
 နိဝီဒိတွာ၊ နေ၍၊ စိန္တန္တဿ၊ ကြံသည်ရှိသော်၊ တံကာရဏံ၊ ထိုမိမိကြံ
 သောအကြောင်းကို၊ ရုတ္တတိ၊ နှစ်သက်၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဧတံ၊ ဤအ
 ကြောင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ စင်စစ်ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရုပိယာ၊ အလိုဖြင့်၊ ဂဏ္ဍတိ
 ယူ၏၊ ဧကော၊ တယောက်သောသူသည်၊ ဝိရကာလတော၊ ကြာမြင့်စွာ
 သောကာလမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အနုဿဝေါ၊ အဆင့်ဆင့်ကြားခြင်း
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊ ဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 အနုဿဝေန၊ အဆင့်ကြားခြင်းဖြင့်၊ ဂဏ္ဍတိ၊ ယူ၏၊ ဝိတက္ကယတော၊
 ဤအကြောင်းသည် ဤသို့ဖြစ်ရာ၏ ဟုကြံစည်သော၊ အညဿ၊ တပါး
 သောသူအား၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ကာရဏံ၊ ကြံစည်အပ်တိုင်းသော အ
 ကြောင်းသည်၊ ဥပဋ္ဌာတိ၊ စိတ်အားထင်၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဧတံ၊ ဤအ

ကြောင်းသည်၊ အတ္တိ၊ စင်စစ်ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာကာရပရိဝိတက္ကေန၊ မိမိ
သည်ကြံစည်အပ်သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဂဏှတိ၊ ယူ၏၊ ဗိန္ဒနတော၊
ကြံစည်သော၊ အပဿ၊ တပါးသောသူအား၊ ဧကော၊ တပါးသော၊ ဗိဋ္ဌိ၊
ဤအကြောင်းသည်ဤသို့ဖြစ်၏တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်မဖြစ်ဟုနှလုံး
သွင်းခြင်းဗိဋ္ဌိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယာယ၊ အကြင်ဗိဋ္ဌိဖြင့်၊ တံကာရဏံ၊
ထိုအကြောင်းကို၊ နိဇ္ဈာ ယန္တဿ၊ မျက်မှောက်ကဲ့သို့ပြု၍ အကြွင်းမဲ့ရှု
ဆင်ခြင်သော၊ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ခမတိ၊ နှစ်သက်၏၊ သော၊ ထို
ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧတံ၊ ဤအကြောင်းကား၊ အတ္တိ၊ စင်စစ်ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိဋ္ဌိ
နိဇ္ဈာနန္တိယာ၊ အကြွင်းမဲ့ရှုဆင်ခြင်ခြင်းကို နှစ်သက်ကြောင်းဖြစ်သော
ဗိဋ္ဌိဖြင့်၊ ဂဏှတိ၊ ယူ၏၊ ထေရောပန၊ အရှင်ပရိဗ္ဗထေရ်သည်မူကား၊ ပဉ္စဝိ၊
ငါးပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧတောနိကာရဏာနိ၊ ဤသို့သော သဘောရှိ
သောသဒ္ဓါရမ္မိအနုဿဝစသော အကြောင်းတို့ကို၊ ပဋိက္ခိပိတွာ၊ ပယ်၍၊
သပစ္စက္ခဉာဏေန၊ မိမိ၏မျက်မှောက် ဖြစ်သောဉာဏ်ဖြင့်၊ ပဋိဝိဒ္ဓဘာဝံ၊
ထိုးထွင်းအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလိုသောကြောင့်၊ အည
တြော၊ ဝသောမုသိလသဒ္ဓါယာတိအာဒိ၊ အညတြေါ၊ ဝသောမုသိလသဒ္ဓါ
ယဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူသတည်း၊ တတ္ထ၊ ထို
အညတြေဝစသောပါဠိ၌၊ အညတြေဝတိ၊ အညတြေဝ ဟူသည်ကား၊
သဒ္ဓါဒိနိ၊ သဒ္ဓါအစရှိကုန်သော၊ ကာရဏာနိ၊ အကြောင်းတို့ကို၊ ဌပေတွာ၊
ထား၍၊ ဧတေဟိကာရဏေဟိ၊ ထိုသဒ္ဓါအစရှိသော အကြောင်းတို့နှင့်၊
ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ ဣတိအပ္ပော၊ ဤသို့သောအနာရ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
ဘဝနိရောဓော နိဗ္ဗာနန္တိ၊ ဘဝနိရောဓောနိဗ္ဗာနံ ဟူသည်ကား၊ ပဉ္စက္ခန္နိ
ရောဓော၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့၏ ချုပ်ရာသည်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း၊ တုဏှိအ
ဟောသိတိ၊ တုဏှိ အဟောသိ ဟူသည်ကား၊ ထေရော၊ အရှင်မုသိလ
ထေရ်သည်၊ ဝိဏာသဝေ၊ ကုန်ပြီးသောအသင်္ဂေရှိ၏၊ ပန၊ ယင်းသို့ဖြစ်
သော်လည်း၊ အယံ၊ ဤမုသိလထေရ်သည်၊ အဟံ၊ ငါကား၊ ဝိဏာသဝေ၊
ရဟန္တာတည်း၊ ဣတိဝိ၊ ဤသို့ လည်းကောင်း၊ နဝိ၊ ရဟန္တာမဟုတ်၊
ဣတိဝိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍၊ တုဏှိယေဝ၊ သိတ်သိတ်
သာယျှင်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အာယသ္မာနာရုဒေါအာယသ္မန္တံပရိဋ္ဌံ၊ တေဒ
ဝေါစာတိ၊ အာယသ္မာနာရုဒေါအာယသ္မန္တံပရိဋ္ဌံတေဒဝေါစဟူသောပါဠိ
၌၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အဝေါစ၊ ဆိုသနည်း၊ ကိရ၊ ထင်စေဦးအံ့၊ သော
ထိုရှင်နာရဒသည်၊ စိန္တေ၊ ကြံ၏၊ ဘဝနိရောဓော၊ ဘဝ၏ချုပ်ရာသည်၊

၃၂၄ နိဗ္ဗာန်ဝဂ္ဂသံဃုတံအဋ္ဌကထာနိဿိ-ပဋ္ဌမပစ္စဲ

နိဗ္ဗာန်နာမ၊ နိဗ္ဗာန်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သေပဉ္စော၊ ဤပဉ္စာကို။ သေခေဟိဝိ၊ သေကွ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း။ ဇာနိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ပန၊ ယင်းသို့ဖြစ်သော်လည်း။ အယံထေရော၊ ဤအရှင်ပရိဗ္ဗထေရ်သည်။ ဣမံထရံ၊ ဤမုသိလထေရ်ကို။ အသေခကုမိယာ၊ ရဟန္တာအဖြစ်ဟူသော အသေကွအရာ၌၊ ကာရေတိ၊ ပြုစေ၏။ ဣမံဌာနံ၊ မဗောက် မပြန် ဟုတ်မှန်သော ဤအကြောင်းကို။ ဇာနာပေဿာမိ၊ သိစေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးဝိုက်၍၊ ဧတံ၊ သာဓာရသော ပရိဗ္ဗစသောဤ စကားကို။ အဝေါစ၊ အရှင်နာရဒဆိုသတည်း။ သမ္မပ္ပညာယသုဒိဋ္ဌန္တိ၊ သမ္မပ္ပညာယသုဒိဋ္ဌိဟူသည်ကား။ သဟဝိပဿနာမဂ္ဂပညာယ၊ ဝိပဿနာနှင့်တကွသောမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်၊ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ၊ ဒိဋ္ဌိ၊ မြင်အပ်၏။ နစမ္ပိ အရဟန္တိ၊ နစမ္ပိအရဟံဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ အနာဂါမိမဂ္ဂေ၊ အနာဂါမိမဂ်၌၊ ဌိတတ္တာ၊ တည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်။ နဟောမိ၊ ငါမဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏။ အဿ၊ ထိုအရှင်နာရဒအား။ ဣဒါနိ၊ ယခု၊ ဘဝနိရောဓောနိဗ္ဗာနန္တိ၊ ဘဝနိရောဓောနိဗ္ဗာန်ဟူ၍။ ယံပနဉာဏံ၊ အကြင်ဉာဏ်သည်ကား။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုဉာဏ်သည်။ ဧကုနဝိသတိယာ၊ တခုယုတ်နှစ်ဆယ်သော၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏေဟိ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်တို့ဖြင့်၊ ဝိမုတ္တံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏံ၊ ဆင်ခြင်သောဉာဏ်တည်း။ ဥဒပါနောတိ၊ ဥဒပါနောဟူသည်ကား။ ဝိသတိ သဟတ္ထဝန္တိရော၊ အတောင်နှစ်ဆယ်အတောင်သုံးဆယ်နက်သော၊ ပါနိယကူပေါ၊ သောက်ရေတွင်းတည်း။ ဥဒကဝါရကောတိ၊ ဥဒကဝါရကောဟူသည်ကား။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ ဥသိဉ္စနဝါရကော၊ ထုတ်ငင်သွန်းလောင်းသည့် အင်တွဲတည်း။ ဥဒကန္တိ ဟိခေါ ဉာဏံ အဿာတိ၊ ဥဒကန္တိ ဟိခေါ ဉာဏံ အဿ ဟူသည်ကား။ တိရေ၊ တွင်းဝနား၌၊ ဌိတဿ၊ တည်လျက်၊ ဩလောကယတော၊ ကြည့်သောသူ၏။ ဧဝံဉာဏံ၊ ဤသို့သောဉာဏ်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ နစကာယေနဗုဒ္ဓိတိ၊ နစကာယေနဗုဒ္ဓိတိဟူသည်ကား။ ဥဒကံပန၊ ရေကိုမူကား။ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်ဆောင်၍၊ ကဒယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓိတိ၊ ဝိဟရိတုံ၊ နေခြင်းငှါ၊ န သက္ကုဏေယျ၊ စွမ်းနိုင်သည်မဖြစ်ချ၊ ဟိ၊ ထင်စွာပြုအံ့။ ဥဒပါနေးရေတွင်း၌၊ ဥဒကဒဿနံဝိယ၊ ရေကိုမြင်ခြင်းကဲ့သို့၊ အနာဂါမိနော၊ အနာဂါမိပုဂ္ဂိုလ်၏၊ နိဗ္ဗာနဒဿနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်ခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ စာဗ္ဗာတိတတ္ထပုရိသောဝိယ၊ ပူပန်ခြင်းဖြင့်အလွန်ရှေ့မှတ်သိပ်သောယောက်ျားကဲ့သို့၊ အနာဂါမိ၊ အနာဂါမိပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ဥဒကဝါရ

ကောဝိယ။ ရေအင်တွဲကဲ့သို့။ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ။ အရဟတ္တမဂ်ကို။ ဧဋ္ဌဗ္ဗော။
 ရှတ်အပ်၏။ ဗာဗ္ဗာတိ တတ္ထရုရိသော။ ပူပန်ခြင်းဖြင့်အလွန် ရေမွတ်ထိပ်
 သောယောကျ်ားသည်။ ဥဒပါနေ။ ရေတွင်း၌ ဥဒကံ။ ရေကိုပသထိယ
 ထာ။ မြင်သကဲ့သို့။ ဧဝံ။ ဤအတူ။ အနာဂါမိ။ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပစ္စ
 ဝေက္ခဏဉာဏေန။ ကြွင်းသောက်လေသာ နိဗ္ဗာန်ကိုဆင်ခြင်သောဉာဏ်
 ဖြင့်။ ဥပရိ။ အထက်၌။ အရဟတ္တဖလသယောဂါနာမ။ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုရခြင်း
 သိခြင်းမည်သည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဇာနာတိ။ သိ၏။ ပန။ စင်စစ်။
 သောရုရိသော။ ထိုရေမွတ်ထိပ်သောယောကျ်ားသည်။ ဥဒက ဝါရိကဿ။
 အင်တွဲကြိုးရှည်၏။ နတ္ထိတာယ။ မရှိသည်အဖြစ်ကြောင့်။ ဥဒကံ။ ရေကို။
 နိဟရိတွာ။ ထုတ်ဆောင်၍။ ကာယေန။ ကိုယ်ဖြင့်။ ဗုသိတုံ။ တွေ့ခြင်းငှါ။
 နလတ္တိတံယထာ။ မရသကဲ့သို့။ ဧဝံ။ ဤအတူ။ အနာဂါမိ။ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်။ အရဟတ္တမဂ္ဂဿ။ အရဟတ္တမဂ်၏။ နတ္ထိတာယ။ မရှိသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်။ နိဗ္ဗာနံ။ နိဗ္ဗာန်ကို။ အာရမ္မဏံကတွာ။ အာရုံပြု၍။ အရဟတ္တဖလသ
 ယပတ္တိံ။ အရဟတ္တဖိုလ်သယာပတ်ကို။ အပ္ပေတွာ။ ဖြစ်စေ၍။ နံသိဒိတုံ။
 နေခြင်းငှါ။ နလဘာတိ။ မရနိုင်ချေ။ အဋ္ဌမံ။ ရှစ်ခုမြောက်သော သုတ်
 သည်။ နိဋ္ဌိတံ။ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၆ နဝမေ။ နဝမသုတ်၌။ ဥပယန္တောတိ။ ဥပယန္တောဟူသည်ကား။
 ဥဒကဝဇ္ဇနသမယေ။ ရေပြည့်လျှမ်းသောအခါ၌။ ဥပရိ။ ပကတိရေတည်ရာ
 မှအထက်သို့။ ဂစ္ဆန္တော။ ရောက်သည်ရှိသော်။ မဟာနဒိယောတိ။ မဟာ
 နဒိယောဟူသည်ကား။ ဂင်္ဂါယမုနာဒိကာ။ ဂင်္ဂါယမုနံ အစရှိတုန်သော။
 မဟာသရိတာယော။ မြစ်ကြီးတို့တည်း။ ဥပယာပေတိတိ။ ဥပယာပေတိဟူ
 သည်ကား။ ဥပရိ။ အထက်သို့။ ယာပေတိ။ ရောက်စေ၏။ ဝဇေတိ။ ပွားစေ၏။
 ပူရေတိ။ ပြည့်စေ၏။ ဣတိအတ္ထော။ ဤကားအနက်တည်း။ အဝိဇ္ဇာဥပယန္တိ
 တိ။ အဝိဇ္ဇာဥပယန္တိဟူသည်ကား။ အဝိဇ္ဇာ။ အဝိဇ္ဇာသည်။ ဥပရိ။ အထက်
 သို့။ ဂစ္ဆန္တိ။ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ သင်္ခါရာနံ။ သင်္ခါရတို့၏။ ပစ္စယော။ ပစ္စည်း
 သည်။ ဘဝိတုံ။ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ သက္ကုဏန္တိ။ စွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍။ သင်္ခါရေဥပ
 ယာပေတိတိ။ သင်္ခါရေဥပယာပေတိဟူသည်ကား။ သင်္ခါရေ။ သင်္ခါရတို့ကို
 ဥပရိ။ မိမိ၏အထက်သို့။ ယာပေတိ။ ရောက်စေ၏။ ဝဇေတိ။ ပွားစေ၏။ ဧဝံ။
 ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသည်နှင့်အတူ။ သဗ္ဗပဒေသု။ အလုံးစုံသော ပုဒ်တို့၌။
 အတ္ထော။ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ အပယန္တောတိ။ အပယန္တော
 ဟူသည်ကား။ အပဂစ္ဆန္တော။ ဆုတ်နစ်သည် ရှိသော်။ ဩသရန္တော။

၃၂၆ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဝရ-ပဋ္ဌမတွဲ၊

သက်သည်ရှိသော်၊ အဝိဇ္ဇာအပယန္တိတိ၊ အဝိဇ္ဇာအပယန္တိဟူသည်ကား၊
အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ အပဂစ္ဆမာနာ၊ ဆုတ်နစ်သည်ရှိသော်၊ ဩသမေ၊
နာ၊ သက်သည်ရှိသော်၊ ဥပရိ၊ မိမိအထက်၌၊ သင်္ခါရာနံ၊ သင်္ခါရတို့၏၊ ပစ္စ
ယော၊ ပစ္စည်းသည်၊ တဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ နသက္က၊ ကန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်
၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သင်္ခါရေ၊ အပယာပေ
တိတိ၊ သင်္ခါရေအပယာပေတိဟူသည်ကား၊ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတို့ကို၊ အပ
ဂစ္ဆာပေတိ၊ ဆုတ်နစ်စေ၏။ သဗ္ဗပဒေသု၊ အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌၊ ဧသန
ယော၊ ဤသို့သဘောရှိသောနည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအင်၏။ နဝမံ၊ ကိုးခု
မြောက်သောသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ ဂဓ္မကတောတိ၊ ဂဓ္မကတော ဟူသည်
ကား၊ သဗ္ဗေဟိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဒေဝနန္ဒဿဟိ၊ နတ်လူတို့သည်။
ပါသာဏန္တတ္တံပိယ၊ ကျောက်ထီးကဲ့သို့၊ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဂဓ္မကတော၊
အလေးအမြတ်ပြုအပ်သည်၊ မာနိတောတိ၊ မာနိတောဟူသည်ကား၊ မနေ
န၊ စိတ်ဖြင့်၊ ပိယာယိတော၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်သည်၊ ပူဇိတောတိ၊ ပူဇိတော
ဟူသည်ကား၊ စတုပစ္စယပူဇာယ၊ ပူဇော်အပ်သော ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့်၊
ပူဇိတော၊ ပူဇော်အပ်သည်။ အပစိတောတိ၊ အပစိတောဟူသည်ကား၊
နိစရတ္တိကရဏေန၊ ပျက်ဝပ်သောအကျင့်ကိုပြုခြင်းဖြင့်၊ အပစိတော၊ အရို
အသေပြုအပ်သည်၊ တိ၊ ထင်စွာပြုအံ့၊ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို၊ ဒိသ္မာ၊
မြင်ကုန်သည် ရှိသော်၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဟတ္ထိက္ခန္ဓာဒိဟိ၊ ဆင်
ကျောက်ကုန်းအစရှိသည်တို့မှ၊ ဩတရန္တိ၊ ဆင်းသက်ကုန်၏၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီး
ကို၊ ဒေန္တိ၊ ပေးကုန်၏၊ အံသကူဇူတော၊ ပခုံးစွန်းနှစ်ဘက်မှ၊ သာဓုကံ၊ ဝတ်ရုံ
သောဝုဆိုးကို၊ အပနေန္တိ၊ ပယ်ကုန်၏၊ အာသနတော၊ နေရာမှ၊ ဝုဠဟန္တိ၊
ထကုန်၏၊ ဝန္တန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ သော၊ ထို
ဘုရားသခင်ကို၊ တေဟိ၊ ထိုသူတို့သည်၊ အပစိတောနာမ၊ အရိုအသေပြု
အပ်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုဝီမောတိ၊ သုဝီမောဟူသည်
ကား၊ ဧဝံနာမကော၊ ဤသို့သုဝီမအမည်ရှိသော၊ ဝေဒင်္ဂေသု၊ ဗေဒင်အင်္ဂါ
တို့၌၊ ကုသလော၊ လိမ္မာသော၊ ပဏ္ဍိတပရိဗ္ဗာဓကော၊ ပညာရှိသောပုရိသိုဇ်
တည်း၊ ဧဟိတုန္တိ၊ ဧဟိတုံဟူသည်ကား၊ တေသံ၊ ထိုဘိက္ခုတို့၏၊ ဧဝံ၊
ဤသို့သောအတိုင်အပင်သည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ သမဏော
ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်၊ ဇာတိဂေါတ္တာဒိနိ၊ အမျိုးအနွယ်အစရှိ
သည်တို့ကို၊ အာဂမ္မ၊ အကြောင်းပြု၍၊ လာဘဂ္ဂပတ္တော၊ လာဘ၏များမြတ်

သညာအဖြစ်သို့ရောက်သည်။ နှစ်စဉ်တော့ ဖြစ်သည်မဟုတ်၊ ပန၊ အကြောင်း
သော်ကား၊ ဧသ၊ ဤရဟန်းဂေါတမသည်၊ ကမိသေဇ္ဇော၊ ကမိတကာတို့
ထက်မြတ်၏။ ဥတ္တမကမိတာယ၊ မြတ်သောကမိဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်
သာဝကာနံ၊ တပည့်တို့အား၊ ဂန္ဓံ၊ ကျမ်းကို၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့စီ၍၊ ဒေသေတိ၊
ဟော၏။ တံ၊ ထိုကျမ်းကို၊ တေ၊ ထိုတပည့်တို့သည်၊ ဥဂ္ဂဏ္ဍိတွာ၊ သင်၍၊
ဥပဋ္ဌာကာနံ၊ အလုပ်အကျွေးတို့အား၊ ဥပနိသိန္နကထမ္ဘိ၊ ဥပနိသိန္နကထာ
ကိုလည်းကောင်း၊ အနုမောဒနမ္ဘိ၊ အနုမောဒနာကို လည်းကောင်း၊ သရ
တညမ္ဘိ၊ သင်သောအသံဖြင့်ရှက်အပ်သောပါဠိကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ ဧဝ
မာဒိနံ၊ ဤသို့အစရှိသောတရားစကားတို့ကို၊ ကထေန္တိ၊ ဟောပြောတုန်၏။
တေ၊ ထိုအလုပ် အကျွေးတို့သည်၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ပဿန္နော၊
ကြည်ညိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ လာဘံ၊ လာဘ်ကို၊ ဥပသံဟရန္တိ၊ ရှေးရှုအနီးသို့
ဆောင်ကုန်၏။ သစေ၊ အကယ်၍၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ယံ၊ အကြင်ကျမ်းကို၊
သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ တတော၊
ထိုကျမ်းမှ၊ ထောကံ၊ အနည်းငယ်မျှကို၊ ဇာနေယျာမ၊ သိရပါကုန်မူကား၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သမယံ၊ အယူကို၊ တတ္ထ၊ ထိုရဟန်း ဂေါတမ ဟော
သောကျမ်း၌၊ ပက္ခိဝိတွာ၊ ထည့်သွင်း၍၊ မယမ္ဘိ၊ ငါတို့သည်လည်း၊ ဥပဋ္ဌာ
ကာနံ၊ အလုပ်အကျွေးတို့အား၊ ကထေယျာမ၊ ပြောကုန်အံ့၊ တတော၊ ထိုသို့
ပြောဟောကုန်သောကြောင့်၊ ဧတေဟိ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမ၏ သာဝကာတို့
ထက်၊ လာဘိတရာ၊ အထူးသဖြင့် ရအပ်သော လာဘ်တို့သည်၊ တစေ
ယျာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့၊ ကော၊ အတယ်သူသည်၊ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊
ရဟန်းဂေါတမ၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဗ္ဗေဝ၊ လျှင်
စွာသာလျှင်၊ ဥဂ္ဂဏ္ဍိတုံ၊ သင်ခြင်းငှါ၊ သက္ခိဿတိနုခေါ၊ တတ်နိုင်ပါ
မည်နည်း၊ ဣတိဧတံ၊ ဤသို့သော အတိုင်အပင်သည်၊ အဟောသိ ကိရ၊
ဖြစ်သတတ်၊ တေ၊ ထိုတိတ္ထိတို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဗိန္တေတွာ၊ တိုင်ပင်ကြံ
စည်၍၊ သုဝိမော၊ သုဝိမသည်၊ ပဋိဗလော၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ဣတိဒိသွာ၊ ဤသို့
သိမြင်သောကြောင့်၊ တံ၊ ထိုသုဝိမသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
ပေါ်တွံအာရသောစသောစကားကို၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ။

ယေနာယသ္မာအာနန္ဒော တေနူပသင်္ကမိတိ၊ ယေနာယသ္မာ အာနန္ဒော
တေနူပသင်္ကမိ ဟူသောဤပါဠိ၌၊ အဿ၊ ထိုသုဝိမ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော
အကြံသည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ ကဿ၊ အတယ်သူ၏၊
သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂစ္ဆံ၊ သွား၍၊ ဒေဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမံဓမ္မံ၊ ဤတရားကို၊

၃၂၀ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

နိဗ္ဗာန်လျှင်စွာ၊ လက္ခဏာရခြင်းငှါ၊ သက္ခိယသမိနုခေါ်၊ တတ်နိုင် ပါအံ့နည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့သော စိတ်အကြံသည်၊ အဟောသီးဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်
 မှ၊ စိန္တယိ၊ ကြံပြန်၏၊ သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်၊ ဂရု၊
 အလေးအမြတ် ပြုအပ်သောသူတည်း၊ တေဇုဿဒေါ၊ ကြီးသောတန်ခိုး
 ရှိ၏၊ နိဿမမနုယုတ္တော၊ ပုရေတတ္ထ ကိစ္စအထူးတို့နှင့် အခြံယှဉ်၏၊ အကာ
 လေ၊ အခါမဟုတ်သည်၌၊ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ အပါးသို့ ဆည်းကပ်ခြင်းငှါ၊
 နသက္ကာ၊ မတတ်စကောင်း၊ အညေဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဗဟု၊ များ
 စွာကုန်သော၊ ခတ္တိယာဒယော၊ မင်းအစရှိသော သူတို့သည်၊ သမဏံဂေါ
 တမံ၊ ရဟန်းဂေါတမသို့၊ ဥပသင်္ကမန္တိ၊ အပါးတော်သို့ ဆည်းကပ်ကုန်
 ၏၊ တသ္မိံဝိသမယော၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းငှါ၊
 နသက္ကာ၊ မတတ်စကောင်း၊ သာဝကေသုဝိ၊ သာဝကတို့တွင်လည်း၊ သာရိ
 ပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်၊ မဟာပညော၊ ပညာကြီးကျယ်၏၊ ဝိပဿနာ
 လက္ခဏာမ္ပိ၊ ဝိပဿနာလက္ခဏာ၌၊ ဇေတဒဂ္ဂေ၊ ဇေတဒင်္ဂအရာ၌၊ ဌဝိတော၊
 ထားအပ်သော သူတည်း၊ မဟာမောဂ္ဂလာနော၊ မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊
 သမာဓိလက္ခဏာသ္မိံ၊ သမာဓိလက္ခဏာ၌၊ ဇေတဒဂ္ဂေ၊ ဇေတဒင်္ဂ အရာ၌၊ ဌဝိ
 တော၊ ထားအပ်သော သူတည်း၊ ဓုတင်္ဂီဓရေသု၊ ဓုတင်္ဂီကို ဆောင်ကုန်
 သောသူတို့တွင်၊ မဟာကဿပေါ၊ မဟာကဿပသည်၊ ဇေတဒဂ္ဂေ၊ ဇေ
 ဒင်္ဂအရာ၌၊ ဌဝိတော၊ ထားအပ်သောသူတည်း၊ ဗိဗ္ဗေကန္တု၊ ကေသု၊ ဗိဗ္ဗေကန္တု
 နှင့်ပြည့်စုံသောသူတို့တွင်၊ အနုရုဒ္ဓေါ၊ အနုရုဒ္ဓါသည်၊ ဇေတဒဂ္ဂေ၊ ဇေတဒင်္ဂ
 အရာ၌၊ ဌဝိတော၊ ထားအပ်သောသူတည်း၊ ဓမ္မကထိကေသု၊ ဓမ္မကထိက
 ရဟန်းတို့တွင်၊ မန္တာနိပုတ္တော၊ မန္တာနိပုတ္တော၏ သားဖြစ်သော၊ ပုဏ္ဏော၊
 ပုဏ္ဏရဟန်းသည်၊ ဇေတဒဂ္ဂေ၊ ဇေတဒင်္ဂအရာ၌၊ ဌဝိတော၊ ထားအပ်သော
 သူတည်း၊ ဝိနယဓရေသု၊ ဝိနည်းရိရဟန်းတို့တွင်၊ ဥပါလိက္ခေရော၊ ဥပါလိ
 ထေရ်သည်၊ ဇေတဒဂ္ဂေ၊ ဇေတဒင်္ဂအရာ၌၊ ဌဝိတော၊ ထားအပ်သောသူတည်း၊
 အယံပနအာနန္ဒော၊ ဤအရှင်အာနန္ဒာ သည်မူကား၊ ဗဟုသုတော၊ များ
 သော အကြားအမြင်ရှိ၏၊ တိပိဋကဓရော၊ ပိဋကတ်သုံးပုံကို ဆောင်၏၊
 သက္ကာဝိ၊ ဆရာဖြစ်သောဘုရားသည်လည်း၊ အဿ၊ ထိုရှင်အာနန္ဒာအား၊
 တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုပရိသတ်၌၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊
 အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ ကထေသိ၊ ဟော၏၊ ဗုဒ္ဓသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဌာ
 နေသု၊ အရာတို့၌၊ ဇေတဒဂ္ဂေ၊ ဇေတဒင်္ဂအရာ၌၊ ဌဝိတော၊ ထားအပ်သော
 သူတည်း၊ အဋ္ဌန္တံ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဝရာနံ၊ ဆုတို့ကို၊ လာဘီ၊ ရသောသူ

တည်း။ စတုအတ္ထရိယတ္တတ ဓမ္မဟိ။ လေးပါးကုန်သော အံဘွယ်သရဲ
မဖြစ်ဘူးဖြစ်သောကျေးဇူးတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော။ ပြည့်စုံသော သူတည်း။
တဿ။ ထိုအရှင်အာနန္ဒာ၏။ သမိပံ။ အနီးသို့။ ဂတော။ သွားရမှုကား။ ခိပ္ပံ။
လျှင်စွာ။ ဓမ္မံ။ တရားကို။ လက္ခံ။ ရခြင်းငှါ။ သက္ခိဿာမိ။ တတ်နိုင်လတ္တံ့။
ဣတိ။ ဤသို့။ စိန္တေသိ။ ကြံပြန်၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ယေန။ အကြင်အရပ်၌။
အာယသ္မာအာနန္ဒော။ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ အတ္ထိရှိ၏။ တေန။ ထိုအရှင်အာ
နန္ဒာရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ။ ကပ်လေသတည်း။ ယေနဘဂဝါတေနူပ
သင်္ကမိတိ။ ယေနဘဂဝါတေနူပသင်္ကမိဟူသောပါဠိ၌။ ကသ္မာ။ အတတ်
ကြောင့်။ အာနန္ဒော။ ရှင်အာနန္ဒာသည်။ သယံ။ မိမိကိုယ်ပင်။ အပဗ္ဗာဇေတွာ။
ရဟန်းမပြုဦးမူ၍။ ဥပသင်္ကမိ။ ဘုရားသခင်အထံသို့ကပ်သနည်း။ အဿ။
ထိုရှင်အာနန္ဒာ၏။ ဧဝံ။ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်။ အဟောသိကိရေ။ ဖြစ်သ
တတ်။ အသံ။ ဤသုဝီရိယသည်။ တိတ္ထိယသမယေ။ တိတ္ထိဘောင်၌။ ပါဠိဧက္ကော
အသီးဆရာတယောက်တည်း။ အဟံသတ္ထာတိ။ ငါလည်းဆရာဟူ၍။ ပဋိ
ဇာနန္တော။ ဝန်ခံလျက်။ စရတိ။ ထွဉ်လည်သူတည်း။ ပဗ္ဗဇိတွာ။ ရဟန်းပြု၍
သာသနဿ။ သာသနာတော်အား။ အလာဘာယာဝိ။ လာဘ်မရခြင်းငှါ
လည်း။ ပရိသက္ကေယျ။ လုံ့လပြုရာ၏။ ခေါပနံ။ စင်စစ်။ အဟံ။ ငါသည်။
အဿ။ ထိုသုဝီရိယ၏။ အတ္ထာသယံ။ အလိုဆန္ဒကို။ နအာဇာနာမိ။ မသိနိုင်ရာ
ချေ။ သတ္ထာ။ ဘုရားသခင်သည်။ ဇာနိဿတိ။ သိတော်မူလတ္တံ့။ ဣတိ။ ဤသို့
သောစိတ်အကြံသည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ တံ။ ထိုသု
ဝီရိယကို။ အာဒါယ။ ယူ၍။ ယေန။ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ။ ဘုရားသခင်
သည်။ အတ္ထိရှိတော်မူ၏။ တေန။ ထိုဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့။ ဥပသင်္က
မိ။ ကပ်လေ၏။ တေနာဟာနန္ဒသုဝီရိယံပဗ္ဗာဇေထာတိ။ တေနာဟာနန္ဒသုဝီ
ရိယံပဗ္ဗာဇေထဟူသောပါဠိဝါကျ၌။ ကိရေ။ အကျယ်ကိုဆိုအံ့။ သတ္ထာ။ ဘုရား
သခင်သည်။ စိန္တေသိ။ ဆင်ခြင်တော်မူ၏။ ကိံစိန္တေသိ။ အတတ်သို့ဆင်
ခြင်တော်မူသနည်း။ အယံပရိဗ္ဗာဇကော။ ဤပရိဗုဒ္ဓိသည်။ တိတ္ထိယသမ
ယေ။ တိတ္ထိဘောင်၌။ အဟံ။ ငါသည်။ ပါဠိဧက္ကော။ အသီးတယောက်ဖြစ်
သော။ သတ္ထာ။ ဆရာတည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပဋိဇာနမာနော။ ဝန်ခံလျက်။ စရ
တိ။ ထွဉ်လည်၏။ ဣဓ။ ဤသာသနာတော်၌။ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယံ။ ဂေါတမတည်းဟူ
သောဗြဟ္မစရိယကို။ စရိတုံ။ ကျင့်ခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆာမိ။ အလိုရှိ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။
ဝဒတိကိရေ။ ဆိုသတတ်။ ကံ။ အသို့နည်း။ မယိ။ ငါဘုရား၌။ ပဿန္နောနုခေါ။
ကြည်ညိုသလော။ ဥဒါဟု။ ယင်းသို့မဟုတ်။ မဟံ။ ငါဘုရား၏။ သာဝကော

၃၃၀ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

သု၊တပည့်တို့၌၊ပဿန္နောနုခေါ၊ကြည်ညိုသလော၊ဥဒါဟု၊ထိုသို့မဟုတ်မူ
 ကား၊မဟ့်ဝါ၊ငါဘုရား၏ လည်းကောင်း၊ မမသာဝကနံဝါ၊ ငါဘုရား၏
 တပည့်တို့၏ လည်းကောင်း၊ ဓမ္မကထာယ၊ တရားစကား၌၊ ပဿန္နော၊
 ကြည်ညိုသလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊စိန္တေယိ၊ ဆင်ခြင်တော်မူ၏၊ အထ၊ထိုသို့
 ဆင်ခြင်တော် မူလတ်သော်၊ ဧကဋ္ဌာနေဝိ၊ တခုသော အရာမျှ၌လည်း၊
 အထ၊ထိုသုသိမ၏၊ ပဿဒါတာဝံ၊ ကြည်ညိုခြင်း မရှိသည်အဖြစ်ကို၊
 ဥတွာ၊သိတော်မူ၍၊အယံ၊ ဤသုသိမသည်၊မမ၊ ငါဘုရား၏၊ သာသနေ၊
 သာသနာတော်၌၊ဓမ္မံ၊တရားကို၊ထေနေဿာမိ၊ရိုးယူအံ့၊ဣတိ၊ဤသို့ရိုးယူ
 လို၍၊ပဗ္ဗဇတိ၊ရဟန်းပြုလို၏၊ဣတိ၊ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်၊အထ၊
 ထိုသုသိမ၏၊အာဂမနံ၊လာခြင်းသည်၊ အပရိသုဒ္ဓံ၊ စေတကြယ်၊နိပ္ပတ္တိ၊အ
 ရဟတ္တဖိုလ်၏ ပြီးစီးခြင်းသည်၊ ကိမိသာနုခေါ၊ အဘယ်သို့သတောရှိသ
 နည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်ရှုဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ဓမ္မံ
 ထေနေဿာမိတိ၊ တရားကို ရိုးယူအံ့ဟူ၍၊ ကိဉ္ဇာပိ ပဗ္ဗဇတိ၊ အကယ်၍
 ရဟန်းပြုလိုသည် ဖြစ်၏၊ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း၊ ကတိပါပောနေဝ၊
 နှစ်ရက်သုံးရက်ဖြင့်ပင်လျှင်၊ဃာဓေတုတွာ၊စေ့ဆော်၍၊အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တ
 ဖိုလ်ကို၊ဂဏ္ဌိဿတိ၊ ယူလတ္တံ့၊ဣတိ၊ ဤသို့သော အကြောင်းကို၊ဥတွာ၊
 သိတော်မူ၍၊တေနာဟာနန္ဒသုသိမံပဗ္ဗာဇေထတိ၊တေနာဟာနန္ဒသုသိမံ
 ပဗ္ဗာဇေထဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အညာဗျာကတာ ပောတိတိ၊
 အညာဗျာကတာပောတိဟူသည်ကား၊တေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊
 သတ္တု၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သန္တိကေ၊အထံတော်၌၊ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊
 ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ တေမာသံ၊ ဝါတွင်းသုံးလတို့ပတ်လုံး၊ ဝဿဝသန္တာ၊
 ဝါဆိုကုန်လျက်၊ တထွံ၊ယေဝအန္တော တေမာသေ၊ ထိုဝါတွင်းသုံးလ၌
 သာလျှင်၊ဃာဓေန္တာ၊ စေ့ဆော်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါယမန္တာ၊ အားထုတ်
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ပဋိလသဘိသုကိရ၊ရကုန်သ
 တတ်၊တေ၊ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ပဋိလဒ္ဓဂုဏံ၊ ရအပ်သောအရဟတ္တဖိုလ်
 ကျေးဇူးကို၊ သတ္တု၊ ဘုရားသခင်အား၊ အာရော စေဿာမာတိ၊ ကြား
 လျှောက်ကုန်အံ့ဟူ၍၊ ပဝါရိတပ္ပဝါရဏာ၊ အချင်းချင်းဖိတ်အပ်ပြီးသော
 ပဝါရဏာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊သေနာသနံ၊အိပ်ရာနေရာကို၊သံသာမေတွာ၊
 သိဗြီးသိမ်းဆည်း၍၊သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊
 အာဂတံ၊ ရောက်ကုန်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဋိလဒ္ဓဂုဏံ၊ ရအပ်သော
 ကျေးဇူးကို၊အာရောစေသုံ၊ကြားလျှောက်ကုန်၏၊တံ၊ ထိုသို့ကြားလျှောက်

ခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဧတံ၊ ဤအညာဗျာကတာဟူသော စကားကို၊
 ဂတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ အညာတိ၊ အညာဟူသော မုဒ်သည်၊
 အရဟတ္တဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ ဗျာကတာတိ၊ ဗျာက
 တာဟူသည်ကား၊ အာရောဂိတာ၊ ကြားလျှောက်အပ်ကုန်သည်၊ အသော
 သိဘိ၊ အသောသိဟူသည်ကား၊ သော၊ ထိုသုသိမသည်၊ ဩဟိတသော
 တော၊ ထောင်အပ်သော နားရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တံတံကထံ၊ ထိုထို
 ပြောဆိုကြသော စကားကို၊ သုဏိတုကာမော၊ ကြားနာ လိုသည်ဖြစ်၍၊
 တေသံတေသံဘိက္ခူနံ၊ ထိုထိုရဟန်းတို့၏၊ ဥတဋ္ဌာနံ၊ တည်ရာအရပ်သို့၊
 ဂန္တိတိကိရ၊ သွားသတတ်၊ ယေနတေဘိက္ခူတေနုပသင်္ကမိတိ၊ ယေနတေ
 ဘိက္ခူတေနုပသင်္ကမိဟူသောပါဠိ၌၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အာယသ္မာ
 သုသိမော၊ အရှင်သုသိမသည်၊ တေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊
 ကပ်သနည်း၊ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုဘုရားသခင် အထံတော်မှာ ရဟန်းတို့ကြား
 လျှောက်သောအကြောင်းကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ အဿ၊ ထိုသုသိမ၏၊ ဧတံ၊
 ဤအကြံသည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ အညာနာမ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
 မည်သည်၊ ဣမသ္မိံ သာသနော၊ ဤသာသနာ၌၊ ပရမပ္ပမာဏံ၊ အလွန်အမြတ်
 ဆုံးဖြစ်ဟန်ထင်၏၊ သာသတုတော၊ မြတ်သောဥစ္စာနှစ်သက္ကယံဖြစ်ဟန်ထင်
 ၏၊ အာစရိယမုဋ္ဌိ၊ ဆရာလက်ဆုပ် ပြုအပ်သောတရားသည်၊ ဘဝိဿတိ
 မညော၊ ဖြစ်လိမ့်မည်ထင်၏နံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဂုဏိတွာ၊ မေး၍၊
 ဇေနိဿာမိ၊ ထိအောင်ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥပသင်္ကမိ၊ အနီးသို့ကပ်သတည်း၊ အနေကရိဟိတန္တိ
 အနေကရိဟိတံ ဟူသည်ကား၊ အနေကရိမံ၊ များသော အပြားရှိသော၊
 ဣဒ္ဓိဝိဓန္တိ၊ ဣဒ္ဓိဝိဓံ ဟူသည်ကား၊ ဣဒ္ဓိကောဋ္ဌာသံ၊ တန်ခိုးအရကို၊ အာဝိ
 ဘာဝံ တိရောဘာဓန္တိ၊ အာဝိဘာဝံ တိရောဘာဝံ ဟူသည်ကား၊ အာဝိ
 ဘာဝံ၊ မျက်မှောက်အဖြစ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ တိရောဘာဝံ၊ မျက်ကွယ်
 အဖြစ်ကို၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သက္ကောထ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်၏လော၊ တိရော
 ဘာဝံ၊ မျက်ကွယ်အဖြစ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အာဝိဘာဝံ၊ မျက်မှောက်အ
 ဖြစ်ကို၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သက္ကောထ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဂုဏိ၊ မေး၏၊ တိရောကုဋ္ဌန္တိ၊ တိရောကုဋ္ဌံ ဟူသည်ကား၊ ပရေကုဋ္ဌံ၊ တိုက်နံ
 ခုံပြင်ပသို့၊ တိရောပဗ္ဗတေဝိ၊ တိရောပဗ္ဗတပုန်၌လည်း၊ ဧသေဝ၊ ဤတိရော
 ကုဋ္ဌပုန်၌ ဆိုအပ်ပြီးသော အစီအရင်သည် ပင်လျှင်၊ နယော၊ လိကြောင်း
 တည်း၊ ဥမ္မုဇ္ဇနိမ္မုဇ္ဇန္တိ၊ ဥမ္မုဇ္ဇနိမ္မုဇ္ဇံ ဟူသည်ကား၊ ဥမ္မုဇ္ဇနဉ္စ၊ ပေါ်ခြင်းကို

၆၆၂ နိဗ္ဗာန်ဝိပဿနာသုတ်အတ္ထကထာနိဿယ-ဗျူဟာ

လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာန်နိဗ္ဗာန်၊ ဂုဏ်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌာကော်နာတိ၊
 ပဋ္ဌာကော်နာဟူသည်ကား၊ ပဋ္ဌာကော်ပန္နနေ၊ ပဋ္ဌာငယ်ကော်ခွေ ဖွဲ့ နေသဖြင့်၊ ကမ
 ထာတိ၊ ကမထ ဟူသည်ကား၊ နာသိဒိတုံဝါ၊ နေခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊
 ဝန္တုဝါ၊ သွားခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ သက္ကောထ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်၏လော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ ပက္ခိသကုဏောတိ၊ ပက္ခိသကုဏောဟူသည်
 ကား၊ ပက္ခယုတ္တော၊ အတောင်နှင့်ယှဉ်သော၊ သကုဏော၊ ငှက်တည်း၊
 အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောအနက်သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤဣဒ္ဓိဝိဓောဟူသောပါဌ်၌၊
 သင်္ခပေါ၊ အကျဉ်းတည်း၊ ဝိတ္ထာရတောပန၊ အကျယ်အားဖြင့် မူကား၊
 ဣမဿဣဒ္ဓိဝိဓဿ၊ ဤဣဒ္ဓိဝိဓဉာဏ်၏ လည်းကောင်း၊ ဣတော၊ ဤဣဒ္ဓိဝိ
 ဓဉာဏ်မှ၊ ပရေသံ၊ နောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗိဗ္ဗသောတာဒိနန္တ၊ ဗိဗ္ဗသော
 တဉာဏ်စသည်တို့၏လည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏနာနယော၊ ဖွင့်ကြောင်းနည်းကို၊
 ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဖွင့်ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အဘိညတ္တာအပြီးတည်း။ ။

သန္တာဝိမောက္ခာတိ၊ သန္တာဝိမောက္ခာဟူသည်ကား၊ အင်္ဂသန္တာတာ
 ယစေတ၊ ဈာန်အင်္ဂါတို့၏ငြိမ်သက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊
 အာရမ္မသန္တာတာယစ၊ အာရုံ၏ ငြိမ်သက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း
 ကောင်း၊ သန္တာ၊ ငြိမ်းချမ်းကုန်သော၊ အာရပ္ပဝိမောက္ခာ၊ အရူပဝိမောက္ခတို့
 သည်၊ ကာယေနဗုဒ္ဓိတောတိ၊ ကာယေနဗုဒ္ဓိတော ဟူသည်ကား၊ နာမကာ
 ယေန၊ နာမကာယဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓိတော၊ ဝေဇ္ဇာ၊ ပဋိလတိတော၊ ရေ၍၊ ပညာဝိမုတ္တာ
 ခေါ်မယံအာရုသောတိ၊ ပညာဝိမုတ္တာခေါ်မယံအာရုသောဟူသောပါဌ်ဖြင့်
 အာရုသော၊ ငါ့ရှင်သုဝိမ၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ နိဗ္ဗာနကာ၊ ဈာန်ဟူသောအ
 ကြောင်းမရှိဘုန်း၊ သုက္ခဝိပဿကာ၊ သုက္ခဝိပဿကဖြစ်ကုန်၏၊ ပညာမတ္ထ
 နေဝ၊ ပညာမျှဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိမုတ္တာ၊ အထုံးစုံသောကိလေသာတို့မှလွတ်
 ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏၊ အာဇာနေယျာသိဝါ
 တုံအာရုသော သုဝိမနဝါတုံအာဇာနေယျာသိတိ၊ အာဇာနေယျာသိဝါတုံ
 အာရုသောသုဝိမနဝါတုံ အာဇာနေယျာသိဟူသောစကားကို၊ ကသ္မာ၊
 အဘယ်ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်သနည်း၊ နေသံ၊ ထိုရဟန်း
 တို့၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော စိတ်သည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ ကိံ အ
 ဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဣမဿ၊ ဤသုဝိမ၏၊
 အဇ္ဈာသယံ၊ အလိုကို၊ ဝဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ကထေတုံ၊ ဖြေဆိုခြင်းငှါ၊
 နသက္ခိဿာမ၊ မတတ်နိုင်ကုန်လတ္တံ့၊ ပန၊ စင်စစ်၊ ဒသဗလံ၊ ထုရားသခင်

၁-မိုးဒါနသံယုတ်-၇ -မဟာဝဂ်၊

၃၃၃

ကို၊ ဂုတ္တိတွာ၊ မေးလျှောက်၍၊ နိက္ကဓေ ၂၊ ယုံမှားမရှိသည်၊ ဘဝိဿတိ၊
 ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာ
 ဏန္တိ၊ ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏံ ဟူသည်ကား၊ ဝိပဿနာဉာဏံ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်
 တည်း၊ တံ၊ ထိုဝိပဿနာဉာဏ်သည်၊ ပဌမတရံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏
 နိဗ္ဗာနေဉာဏန္တိ၊ နိဗ္ဗာနေဉာဏံဟူသည်ကား၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၏၊
 ဝိဇ္ဇာန္တေ၊ လေ့လာသော အဆုံး၌၊ ပဝတ္တမဂ္ဂဉာဏံ၊ ဖြစ်သောမဂ်ဉာဏ်
 တည်း၊ တံ၊ ထိုမဂ်ဉာဏ်သည်၊ ပစ္ဆိမာနောက်မှ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဂုဗ္ဗေဝခေါ
 သုသီမစသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အာဇာနေယျာသိပါတိ
 အာဒိ၊ အာဇာနေယျာသိဝါဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ ကသ္မာ၊ အဘယ
 ကြောင့်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်သနည်း၊
 သမာဓိ၊ သမထလက္ခဏာသို့ ရောက်သော သမာဓိကို၊ ဝိနာဝိ၊ ကြဉ်၍
 လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဉာဏုပ္ပတ္တိဒဿနတ္ထံ၊
 မဂ်ဉာဏ်၏ဖြစ်ခြင်းကိုပြခြင်း၌၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊
 မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဟိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သော အနက်သဘော
 သည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်
 သနည်း၊ သုသီမ၊ သုသီမ၊ မဂ္ဂေါဝါ၊ မဂ်သည် လည်းကောင်း၊ ဖလံဝါ၊
 ဖိုလ်သည် လည်းကောင်း၊ နသမာဓိနိဿန္ဓော၊ သမာဓိ၏အကျိုးဆက်
 မဟုတ်၊ နသမာဓိအာနိသံသော၊ သမာဓိ၏အာနိသင်မဟုတ်၊ သမာဓိဿ၊
 သမာဓိ၏၊ နနိပ္ပတ္တိ၊ ပြီးခြင်းပြည့်စုံခြင်းမဟုတ်၊ ပန၊ စင်စစ်မူကား၊ သော၊
 ဤဘဝ၏ပြီးဆုံးခြင်းသည်၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၏၊ နိဿန္ဓော၊ အကျိုး
 ဆက်တည်း၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၏၊ အာနိသံသော၊ အာနိသင်တည်း၊
 ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၏၊ နိပ္ပတ္တိ၊ ပြီးခြင်းပြည့်စုံခြင်းမည်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဇာနေယျာသိဝါ၊ သိလိုလည်း သိလေ၊ တွံ၊ သင်
 သည်၊ နဝါဇာနေယျာသိ၊ မသိလိုလည်းနေလေ၊ အထခေါ၊ စင်စစ်ကား၊
 ဂုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏံ၊ ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပစ္ဆိမာ၊
 နောက်မှ၊ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဣဒံ၊
 ဤအနက်သဘောကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒါနိယသု
 အခါ၌၊ အဿ၊ ထိုသုသီမအား၊ ပဋိဝေဓောဗ္ဗတံ၊ မဂ်ဖိုလ် ဉာဏ်အား
 ထိုက်သည် အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ တေပရိဝရံ၊ သုံးပါးသော
 အပြန်ရှိသော၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို၊ ဒေသေန္တော၊ ဟော

၃၃၄ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အတ္ထကထာနိဿယ - ပဌမတွဲ။

တော်မူလိုရကား။ တံကိမညသိသုသိမ ရှပ် နိစ္စဝါအနိစ္စဝါတိ အာဒိ တံ
 ကိမညသိသုသိမ ရှပ်နိစ္စဝါအနိစ္စ ဝါ ဤသို့အစရှိသော ဒေသနာတော်ကို၊
 အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ပန၊ အထူးကား။ တေပရိဝုဒ္ဓ ဒေသနာဝဿာ
 နေ၊ တေပရိဝုဒ္ဓ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌။ ထေရော၊ သုသိမ ထေရ်သည်။
 အရဟတ္တံ။ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပာတ္တာ ရောက်လတ်သတည်း။ ဣဒါနိ၊
 ယခုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသုသိမထေရ်အား။ အနုယောဂံ၊ အားထုတ်ခြင်းသို့။
 အာရောပေန္တော၊ တင်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ဇာတိပစ္စယာဇရာမရဏန္တိ
 သုသိမပဿတိတိအာဒိ၊ ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏန္တိ သုသိမ ပဿတံ
 ဤသို့အစရှိသော ဒေသနာတော်ကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ အဝိနုတ္တံ
 သုသိမာတိ၊ အဝိနုတ္တံသုသိမ အစရှိသော။ ဣဒံ၊ ဤပါဠိဝါကျကို။ ကသ္မော၊
 အဘယ်ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာရတိ၊ အားထုတ်တော်
 မူပြန်သနည်း။ နိဇ္ဈာနကာနံ၊ ဈာန်ဟူသောအကြောင်းမရှိကုန်သော။ သုက္ခ
 ဝိပဿကတိက္ခန္ဓာနံ၊ ဈာန်ဟူသော အဘော်မထွောက်သည်ဖြစ်၍၊ ခြောက်
 တတ်သောဝိပဿနာရှိသော ရဟန်းတို့အား။ ပါကဓူကဇုကဏ္ဍံ၊ ထင်ရှား
 စွာပြုခြင်းငှါ။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ အာရတိ၊ အားထုတ်တော်
 မူ၏။ တိ၊ ထင်စွာပြုအံ့။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤအဝိနုတ္တံအစ
 ရှိသောပါဠိဝါကျ၌။ အဓိပ္ပါယော၊ ဘုရားအလိုတော်တည်း။ သုသိမ၊ သုသိ
 မ၊ ကေဝလံ၊ စင်စစ်၊ တွမေဝ၊ သင်သည်သာလျှင်။ နိဇ္ဈာနကော၊ ဈာန်
 ဟူသောအကြောင်းကင်းသည်ဖြစ်၍။ နသုက္ခဝိပဿကော၊ သုက္ခဝိပဿ
 ကဖြစ်သည်မဟုတ်လေသေး။ ဧတေဝိတိက္ခန္ဓာ၊ သင်မေးမြန်းခဲ့သောဤရဟန်း
 တို့သည်လည်း။ ဝေရူပါယေဝ၊ ဤသို့သုက္ခဝိပဿကသဘောရှိကုန်သည်
 ပင်တည်း။ ဣတိအဓိပ္ပါယော၊ ဤကားဘုရားအလိုတော်တည်း။ သေသံ၊
 ဖွင့်အပ်ပြီးသည်မှ ကြွင်းသောအနက်သည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသော မုဒ်
 တို့၌။ ပါကဓူမေဝ၊ ထင်ရှားသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်
 ဒဿမသုတ် အဖွင့်အပြီးတည်း။ ဒေသမံ၊ ဆယ်ခု မြောက်သော သုတ်
 သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ သတ္တမော၊ ခုနစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်း
 ဖြစ်သော၊ မဟာဝဂ္ဂေါ၊ မဟာဝဂ်သည်။ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

နိဒါနသံယုတ်-ဂ-သမဏဗြာဟ္မဏဝဂ်။

၁-၁၁ သမဏဗြာဟ္မဏဝဂ္ဂေ၊ သမဏဗြာဟ္မဏဝဂ်၌၊ ဇရာမရဏာဒိသု
 ဇရာမရဏ အစရှိသည်တို့တွင်၊ ဧကေနပဒဝံသေန၊ တမုဒ်တမုဒ်၏အ

၁-နိဒါနသံယုတ်-၈-သမဏာဗြာဟ္မဏဝဂ်၊

၃၃၅

စွမ်းဖြင့်၊ ဧကေကံ၊ တသုတ်တသုတ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကောဒသသုတ္တံ၊ နိ၊ တဆဲ့တသုတ်တို့ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ နိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ တာနံ၊ ထိုတဆဲ့တသုတ်တို့သည်၊ ဥတ္တံ၊ နိ၊ ဝေဝေ၊ ပေါ်သော အနက်ရှိကုန်သည် သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း၊ အဋ္ဌမော၊ ရှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သမဏာဗြာဟ္မဏဝဂ္ဂေါ၊ သမဏာဗြာဟ္မဏဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

နိဒါနသံယုတ်-၉-အန္တရပေယျာလဝဂ်၊

၁-၁၂ ဣတော၊ ဤသမဏာဗြာဟ္မဏဝဂ်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ သတ္ထာပရိယေသိတဗ္ဗောတိ၊ အာဒိနယပ္ပဝတ္တံ၊ သတ္ထာပရိယေသိတဗ္ဗောဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဇွါဒသ၊ တဆဲ့နှစ်သုတ်တို့သည်၊ အန္တရပေယျာလဝဂ္ဂါနာမ၊ အန္တရပေယျာလဝဂ်မည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသဗ္ဗေဝိ၊ ထိုအလုံးစုံသောတဆဲ့နှစ်သုတ်တို့ကိုလည်း၊ တထာတထာ၊ ထိုထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓိနကာနံ၊ သစ္စာထေးပါးကိုသိထိုက်ကုန်သော၊ ဝေနေယျဝုပ္ပလာနံ၊ ဝေနေယျဝုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ အဇ္ဈာသယဝသေန၊ အလိုနှင့်စပ်သဖြင့်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ နိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌၊ သတ္ထာတိ၊ သတ္ထာဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓေါဝါ၊ ဘုရားသည်မူလည်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ သာဝကောဝါ၊ ဘုရားတပည့်သည်မူလည်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ ယံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ မဂ္ဂဉာဏံ၊ မဂ်ဉာဏ်ကို၊ လဘတိ၊ ရ၏၊ အယံ၊ ဤမဂ်ဉာဏ်၏ ဥပနိဿာယဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သတ္ထာနာမ၊ ဆရာမည်၏၊ သော၊ ထိုဆရာမည်သောဘုရား၊ ဘုရားသာဝကပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပရိယေသိတဗ္ဗော၊ ရှာဖွေအပ်၏၊ သိက္ခာကရဏီယာတိ၊ သိက္ခာကရဏီယာဟူသည်ကား၊ တိဝိဓာဝိ၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ သိက္ခာ၊ အဓိသိလအဓိစိတ္တအဓိပညာသိက္ခာကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ယောဂါဒိသု၊ ယောဂအစရှိသောပုဒ်တို့၌၊ ယောဂေါတိ၊ ယောဂေါဟူသည်ကား၊ ပယောဂေါ၊ ဘာဝနာ၌ပြတ်ယှဉ်ခြင်းတည်း၊ ဆန္ဒောတိ၊ ဆန္ဒောဟူသည်ကား၊ ကတ္ထု၊ ကမ္မတာ၊ ကုသလန္တန္ဒော၊ ကတ္ထု၊ ကမ္မတာဖြစ်သောကုသိုလ်ဆန္ဒတည်း၊ ဥဿောဠှိတိ၊ ဥဿောဠှိဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗသဟာနအဓိမတ္တဝီရိယံ၊ အလုံးစုံသာဝနာ၏ တေးနေ့ကိုလည်းခံနိုင်သောလွန်သောလုံ့လတည်း၊ အပ္ပဋ္ဌိဝါနိတိ၊ အပ္ပဋ္ဌိဝါနိဟူသည်ကား၊

၃၃၆

နိဒါနဝံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

အနိဝတ္တနာ၊ မဆုတ်နစ်သော လုံ့လဥဿာဟတည်း။ အာတပ္ပန္နိ၊ အာ
 တပ္ပဟူသည်ကား၊ ကိလေသတာပနီရိယမေဝ၊ ကိလေသာင်္ဂုပ္ပနိစေ
 တတ်သောလုံ့လရိယသာလျှင်တည်း။ သာတပ္ပန္နိ၊ သာတပ္ပဟူသည်
 ကား၊ သတတကိရိယံ၊ မပြတ်ဖြစ်စေအပ်သော ဘာဝနာနုယာဂအမှု
 တည်း။ သတိတိ၊ သတိဟူသည်ကား၊ ဇရာမရဏာဒိဝသေန၊ ဇရာမရဏ
 အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ စတုသစ္စပရိဂ္ဂဟိကာ၊ သစ္စာလေးပါးကိုပိုင်း
 ခြား၍ယူတတ်သော၊ သတိ၊ သတိတည်း။ သမ္ပဇညန္တိ၊ သမ္ပဇညံဟူသည်
 ကား၊ တာဒိသမေဝ၊ ထိုသတိနှင့် တူသည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ဥာဏံ၊
 ဥာဏ်တည်း။ အပ္ပမာဒေါတိ၊ အပ္ပမာဒေါဟူသည်ကား၊ သမ္မဘာဝနာယ၊
 သမ္မဘာဝနာ၌၊ အပ္ပမာဒေါ၊ မမေ့လျော့ခြင်းတည်း။ သေသံ၊ ဆိုအပ်ပြီး
 သည်မှကြွင်းသောအနက်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ ခပ်သိမ်းသောပုဒ်တို့၌၊ ဥတ္တာန
 မေဝ၊ ပေါ်သည် သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အန္တရပေယျာသ
 အပြီးတည်း။ အန္တရပေယျာသော၊ အန္တရပေယျာသဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

နိဒါနဝံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲပြီး၏။

